

خط عثمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه قرآن (ارفع)

نویسنده:

کاظم ارفع

ناشر چاپی:

فیض کاشانی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۰	ترجمه قرآن (ارفع)
۱۰	مشخصات کتاب
۱۰	سوره حمد مکه
۱۰	سوره بقره مدینه
۳۰	سوره آل عمران مدینه
۴۱	سوره نساء مدینه
۵۳	سوره مائده مدینه
۶۲	سوره انعام مکه
۷۲	سوره اعراف مکه
۸۴	سوره انفال مدینه
۸۹	سوره توبه مدینه
۹۷	سوره یونس مکه
۱۰۳	سوره هود مکه
۱۱۰	سوره یوسف مکه
۱۱۶	سوره رعد مکه
۱۱۹	سوره ابراهیم مکه
۱۲۲	سوره حجر مکه
۱۲۵	سوره نحل مکه
۱۳۲	سوره اسراء مکه
۱۳۸	سوره کهف مکه
۱۴۳	سوره مریم مکه
۱۴۷	سوره طه مکه

۱۵۳	سوره انبیا مکه
۱۵۸	سوره حج مدینه
۱۶۲	سوره مؤمنون در مکه
۱۶۶	سوره نور مدینه
۱۷۱	سوره فرقان مکه
۱۷۴	سوره شعرا مکه
۱۸۱	سوره نمل مکه
۱۸۵	سوره قصص مکه
۱۹۰	سوره عنکبوت مکه
۱۹۴	سوره روم مکه
۱۹۷	سوره لقمان مکه
۱۹۹	سوره سجده مکه
۲۰۰	سوره احزاب مدینه
۲۰۵	سوره سبا مکه
۲۰۸	سوره فاطر مکه
۲۱۰	سوره یس مکه
۲۱۳	سوره صافات مکه
۲۱۹	سوره ص مکه
۲۲۲	سوره زمر مکه
۲۲۷	سوره غافر (مؤمن) مکه
۲۳۱	سوره فصلت مکه
۲۳۴	سوره شوری مکه
۲۳۷	سوره زخرف مکه
۲۴۱	سوره دخان مکه

- سوره جائیه مکه ۲۴۳
- سوره احقاف مکه ۲۴۵
- سوره محمّد صلی الله علیه و آله و سلم مدینه ۲۴۷
- سوره فتح مدینه ۲۴۹
- سوره حجرات مدینه ۲۵۱
- سوره ق مکه ۲۵۲
- سوره ذاریات مکه ۲۵۴
- سوره طور مکه ۲۵۶
- سوره نجم مکه ۲۵۸
- سوره قمر مکه ۲۶۰
- سوره رحمن مکه ۲۶۲
- سوره واقعه مکه ۲۶۴
- سوره حدید مدینه ۲۶۷
- سوره مجادله مدینه ۲۶۹
- سوره حشر مدینه ۲۷۱
- سوره ممتحنه مدینه ۲۷۲
- سوره صفّ مدینه ۲۷۴
- سوره جمعه مدینه ۲۷۴
- سوره منافقون مدینه ۲۷۵
- سوره تغابن مدینه ۲۷۶
- سوره طلاق مدینه ۲۷۷
- سوره تحریم مدینه ۲۷۸
- سوره ملک مکه ۲۷۹
- سوره قلم مکه ۲۸۰

- سوره حاقّه مکه ۲۸۲
- سوره معارج مکه ۲۸۴
- سوره نوح مکه ۲۸۵
- سوره جنّ مکه ۲۸۶
- سوره مزّمّل مکه ۲۸۷
- سوره مدّثر مکه ۲۸۸
- سوره قیامت مکه ۲۹۰
- سوره انسان مدینه ۲۹۱
- سوره مرسلات مکه ۲۹۳
- سوره نبأ مکه ۲۹۴
- سوره نازعات مکه ۲۹۶
- سوره عبس مکه ۲۹۷
- سوره تکویر مکه ۲۹۹
- سوره انفطار مکه ۳۰۰
- سوره مطلقین مکه ۳۰۰
- سوره انشقاق مکه ۳۰۱
- سوره بروج مکه ۳۰۲
- سوره طارق مکه ۳۰۳
- سوره اعلی مکه ۳۰۴
- سوره غاشیه مکه ۳۰۴
- سوره فجر مکه ۳۰۵
- سوره بلد مکه ۳۰۶
- سوره شمس مکه ۳۰۷
- سوره لیل مکه ۳۰۸

۳۰۹	سوره ضحی مکه
۳۰۹	سوره انشراح مکه
۳۰۹	سوره تین مکه
۳۱۰	سوره علق مکه
۳۱۰	سوره قدر مکه
۳۱۱	سوره بینه مدینه
۳۱۱	سوره زلزله مدینه
۳۱۱	سوره عادیات مکه
۳۱۲	سوره قارعه مکه
۳۱۲	سوره تکاثر مکه
۳۱۳	سوره عصر مکه
۳۱۳	سوره همزه مکه
۳۱۳	سوره فیل مکه
۳۱۳	سوره قریش مکه
۳۱۴	سوره ماعون مکه
۳۱۴	سوره کوثر مکه
۳۱۴	سوره کافرون مکه
۳۱۴	سوره نصر مدینه
۳۱۵	سوره مسد مکه
۳۱۵	سوره اخلاص مکه
۳۱۵	سوره فلق مکه
۳۱۵	سوره ناس مدینه
۳۱۶	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

ترجمه قرآن (ارفع)**مشخصات کتاب**

عنوان قراردادی: قرآن. فارسی - عربی
 عنوان و نام پدیدآور: القرآن الکریم / مترجم کاظم ارفع؛ خطاط عثمان طه.
 مشخصات نشر: تهران: فیض کاشانی، ۱۳۸۱.
 مشخصات ظاهری: [۶۰۸] ص.
 شابک: ۹۶۴-۴۰۳-۰۹۸-۲
 یادداشت: فارسی - عربی.
 یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۲.
 یادداشت: چاپ سوم: ۱۳۸۵.
 یادداشت: عنوان دیگر: قرآن کریم.
 شناسه افزوده: ارفع، سید کاظم، ۱۳۲۳ -، مترجم
 شناسه افزوده: طه، عثمان، خوشنویس
 رده بندی کنگره: BP۵۹/۶۶ / الف ۴ / الف ۴ ۱۳۸۱
 رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۴۱
 شماره کتابشناسی ملی: ۸۱-۷۱۸

سوره حمد مکه

- ۱ به نام خداوند بخشنده مهربان
 - ۲ حمد اختصاص یافته پروردگار جهانیان است؛
 - ۳ خدایی که بخشنده و مهربان است؛
 - ۴ صاحب روز قیامت است؛
 - ۵ تنها ترا عبادت می کنیم و فقط از تو یاری می خواهیم.
 - ۶ به راه راست هدایتمان فرما؛
 - ۷ راه آنان که به آنها نعمت بخشیدی؛ نه راه آنان که بر آنها خشم گرفتی و نه راه گمراهان.
- ترجمه قرآن، ص: ۲

سوره بقره مدینه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ الف، لام، میم.
 - ۲ این کتاب شکی در آن نیست و راهنمای پرهیزکاران است؛

۳ آنان که غیب را باور دارند و نماز را برپا داشته و از آنچه روزی‌شان کرده‌ایم انفاق می‌نمایند؛
 ۴ و آنان که به دین تو و به آنچه پیش از تو نازل شده و به جهان آخرت یقین دارند.
 ۵ آنها مشمول هدایت پروردگار خویشند و آنها به حقیقت رستگارانند.

ترجمه قرآن، ص: ۳

۶ آنان که کافر شدند، بر ایشان تفاوتی نکند بترسانی یا نترسانی، در هر صورت ایمان نمی‌آورند.
 ۷ خداوند بر دل‌هایشان مهر زده و بر گوش و چشم‌هایشان حجاب است و برای آنان عذابی بزرگ است.
 ۸ بعضی از مردم می‌گویند: به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌ایم، در حالی که ایمان نیاورده‌اند.

۹ با خدا و ایمان آورندگان، خدعه می‌کنند و حال آنکه جز خودشان را فریب نمی‌دهند و نمی‌فهمند.

۱۰ در دل‌هایشان بیماری هست. خداوند بر بیماری ایشان بیفزاید و به خاطر دروغ گفتنشان، عذابی دردناک دارند.

۱۱ وقتی به آنها گفته می‌شود که در روی زمین فساد نکنید، گویند که فقط ما اصلاحگر هستیم.

۱۲ بدانید که: اینان خود مفسدانند؛ ولی نمی‌فهمند.

۱۳ وقتی به آنها گفته می‌شود: ایمان آورید، چنان که دیگران ایمان آوردند. گویند: چگونه مانند نادانان ایمان آوریم؟ بدانید که:

آنها خود نادانند؛ ولی نمی‌دانند.

۱۴ وقتی با اهل ایمان روبه‌رو می‌شوند، گویند: ایمان آورده‌ایم. و چون با شیطان‌های خود خلوت کنند، گویند: ما با شما ایم، ما فقط مسخره می‌کنیم.

۱۵ خدا آنها را مسخره می‌کند و در سرکشی و تجاوزشان رها می‌سازد، در حالی که سرگردانند.

۱۶ اینانند که گمراهی را به هدایت خریده‌اند و تجارتشان سود نکرد و هدایت نیافتند.

ترجمه قرآن، ص: ۴

۱۷ مثل آنها شبیه کسی است که آتش می‌افروزد و همین که اطراف وی را روشن ساخت، خداوند روشنایی آنان را می‌برد و در تاریکی که نمی‌بینند، رهایشان کند.

۱۸ کر و لال و کورند و به سوی حق بر نمی‌گردند.

۱۹ یا مثل آنها شبیه بارانی است که با تاریکی‌ها و رعد و برق همراه است. از بیم صاعقه‌ها و مرگ، انگشتان خویش در گوشها کنند و خداوند بر کافران احاطه دارد.

۲۰ نزدیک است که برق دیدگان‌شان را برآید. هرگاه روشن شود، راه روند و چون تاریک شود، بایستند و اگر خدا بخواهد گوش و چشم‌های ایشان را می‌برد و خداوند بر همه چیز تواناست.

۲۱ ای مردم! پروردگار خویش که شما و پیشینیان شما را آفریده بپرستید، شاید پرهیزکار شوید؛

۲۲ خدایی که زمین را برای شما بستر قرار داد و آسمان را بر افراشت و از آسمان آبی نازل کرد و به وسیله آن میوه‌ها را برای روزی شما بیرون آورد؛ پس شما که می‌دانید، برای خدا همتا قرار ندهید.

۲۳ و اگر در آنچه بر بنده خودمان فرستاده‌ایم شک دارید، سوره‌ای مثل آن بیاورید و اگر راست می‌گویید، غیر خدا، یاران خویش را بخوانید.

۲۴ و اگر این کار را نکردید که هرگز نخواهید کرد؛ پس بترسید از آتشی که هم‌مش مردم و سنگ است و برای کافران مهیّا شده است.

ترجمه قرآن، ص: ۵

۲۵ و مژده ده آنان را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند؛ برای آنها باغهایی است که نهرها در آن جاری است و چون میوه‌ای از آن روزی‌شان شود گویند: این مانند همان میوه‌هایی است که پیش از این روزی ما شده بود و از همانها برای آنها آورده شود. در آنجا همسران پاکیزه دارند و ایشان در باغها برای همیشه زندگی می‌کنند.

۲۶ خداوند باکی ندارد از اینکه هر مثلی بزند؛ پشه باشد یا بالاتر از پشه. مؤمنان می‌دانند آن مثلها درست است و از پروردگارشان می‌باشد؛ ولی آنهایی که کافر شدند گویند: خدا از این مثلها چه منظور داشت؟ بسیاری را با آن هدایت می‌کند و بسیاری را با آن گمراه می‌سازد؛ ولی فقط فاسقان را با مثلها گمراه می‌نماید.

۲۷ آنهایی که پیمان خود را پس از بستن می‌شکنند و آنچه خداوند به پیوستن آن فرمان داده قطع می‌کنند و در روی زمین فساد می‌نمایند، اینان خود زیان کارانند.

۲۸ چگونه خدا را انکار می‌کنید؛ در حالی که شما مرده بودید، پروردگار شما را زنده کرد و بعد دوباره بمیراند و باز زنده کند؛ آنگاه به سوی او بازگشت می‌کنید.

۲۹ اوست که هر چه در زمین است برای شما خلق کرد؛ آنگاه قصد آفرینش آسمان را نمود و هفت آسمان را برپا داشت و او به همه چیز داناست.

ترجمه قرآن، ص: ۶

۳۰ زمانی که پروردگارت به فرشتگان فرمود: من در زمین جانشینی قرار می‌دهم. گفتند: آیا کسانی را جانشین می‌کنی که فساد کنند و خونها بریزند، در حالی که ما تو را تسبیح و تقدیس می‌کنیم؟! فرمود: من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید.

۳۱ و به آدم همه اَسْمَاء را آموخت و بعد آن اَسْمَاء را بر فرشتگان عرضه کرد و فرمود: اگر راست می‌گویید مرا از این اَسْمَاء خبر دهید.

۳۲ گفتند: پاکیزه‌ای تو. ما فقط آنچه را به ما آموخته‌ای می‌دانیم که به تحقیق تویی دانا و حکیم.

۳۳ فرمود: ای آدم! فرشتگان را به این اَسْمَاء آگاه ساز و چون به اَسْمَاء آگاهشان کرد، پروردگار فرمود: مگر به شما نگفتم که من بر غیب آسمانها و زمین دانایم و آنچه را آشکار کردید و یا پنهان داشته‌اید، می‌دانم.

۳۴ و زمانی که به فرشتگان فرمان دادیم که به آدم سجده کنید، همه سجده کردند جز شیطان که سرپیچی کرد و کبر ورزیده و از گروه کافران شد.

۳۵ و گفتیم: ای آدم! تو و همسرت در بهشت ساکن شوید و آنجا در ناز و نعمت از هر چه بخواهید بخورید؛ ولی به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید شد.

۳۶ و شیطان آدم و حوا را لغزاید تا از آن ناز و نعمت بیرونشان کرد، و گفتیم: از بهشت فرود آید که بعضی از شما دشمن بعضی دیگرید و شما را در زمین تا مدتی قرارگاه و بهره خواهد بود.

۳۷ و آدم از پروردگار خود کلماتی آموخت و خداوند او را بخشید؛ زیرا که وی توبه‌پذیر و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۷

۳۸ گفتیم: همگی از بهشت فرود آید، تا هدایتی از من به سوی شما آید؛ پس هر کسی از هدایت من پیروی کند، هیچ‌گاه گرفتار ترس و اندوه نخواهد شد.

۳۹ و آنان که کافر شدند و آیات ما را دروغ شمردند، اینان یاران آتشند و در آن برای همیشه خواهند بود.

۴۰ ای فرزندان اسرائیل! نعمت مرا که به شما عنایت کردم به یاد آورید و به عهد من وفا کنید تا به عهد شما وفا کنم و فقط از من بترسید.

۴۱ به آنچه نازل نمودم، ایمان بیاورید که تصدیق‌کننده کتابی است که نزد شماست و نباشید نخستین انکارکننده آن و آیات مرا به بهای کم نفروشید و از من بهراسید؛

۴۲ و حق را به باطل میامیزید و حق را میپوشانید در حالی که می‌دانید؛

۴۳ و نماز را بپادارید و زکات دهید و با راکعان رکوع کنید.

۴۴ چگونه مردم را به کارهای نیک فرمان می‌دهید و خود را فراموش می‌کنید، در حالی که کتاب خدا را می‌خوانید، آیا به عقل نمی‌آیید؟!؛

۴۵ از صبر و نماز کمک طلبید؛ زیرا که آن مگر بر اهل خشوع، دشوار است.

۴۶ آنان که می‌دانند پروردگارشان را ملاقات خواهند کرد و به تحقیق به سوی او بازگشت می‌نمایند.

۴۷ ای فرزندان اسرائیل! نعمت مرا که به شما عنایت کردم و شما را بر جهانیان برتری دادم، به یاد آورید.

۴۸ بترسید از روزی که در آن کسی به جای دیگری مجازات نشود و شفاعتی از او قبول نگردد و از او عوضی نگیرند و یاری نشوند.

ترجمه قرآن، ص: ۸

۴۹ و به یاد آورید زمانی را که از دست فرعونیان نجاتتان دادیم؛ آنان که شما را شکنجه‌های سخت و بد می‌دادند؛ پسران شما را می‌کشتند و زنانتان را زنده نگه می‌داشتند و این امتحان بزرگی از جانب پروردگارتان بود؛

۵۰ و به یاد آورید زمانی را که دریا را برایتان شکافتیم و شما را نجات دادیم و فرعونیان را غرق کردیم و شما مشاهده می‌نمودید؛

۵۱ و به یاد آورید زمانی را که به موسی چهل شب وعده دادیم، و شما در غیبت او گوساله را پرستیدید و ستمکار شدید؛

۵۲ آنگاه شما را عفو کردیم، شاید سپاس دارید.

۵۳ و به یاد آورید زمانی را که به موسی کتاب و فرقان دادیم، شاید هدایت یابید.

۵۴ و به یاد آورید زمانی را که موسی به قوم خود گفت: شما با گوساله پرستی به خود ظلم کردید؛ پس به سوی خدای خویش بازگردید و خودتان را بکشید که این کار نزد پروردگارتان بهتر است. آنگاه خدا از شما درگذشت و توبه شما را پذیرفت؛ زیرا که خداوند، توبه‌پذیر و مهربان است.

۵۵ و به یاد آورید زمانی را که گفتید: ای موسی! ترا باور نکنیم تا خدا را آشکار ببینیم! و صاعقه شما را بگرفت و آن را به چشم خود دیدید.

۵۶ آنگاه شما را بعد از مردنتان زنده کردیم، شاید شکر کنید.

۵۷ و ابر را سایبان شما کردیم و ترنجبین و مرغ بلدرچین را برای شما فروفرستادیم. از چیزهای پاکیزه‌ای که روزیتان کرده‌ایم تناول کنید. به ما ستم نکردند؛ بلکه به خودشان ستم می‌کردند.

ترجمه قرآن، ص: ۹

۵۸ و به یاد آورید زمانی را که گفتیم: وارد این روستا شوید و از هر چه می‌خواهید از ناز و نعمت آن نوش جان کنید و از این در سجده‌کنان وارد شوید و بگوئید: خدایا ما را ببخش! تا از خطای شما درگذریم و نیکوکاران را ثواب بیشتری عنایت کنیم.

۵۹ پس ستمکاران گفتار ما را تبدیل به غیر آن کردند و بر ستمکاران به سبب کارهای ناروایشان، عذابی سخت از آسمان نازل کردیم.

۶۰ و به یاد آورید زمانی را که موسی برای قوم خود طلب آب نمود، و ما به او گفتیم: عصایت را به سنگ بزن. دوازده چشمه از آن جاری شد تا هر طایفه محل آشامیدن خود را بداند و گفتیم: از روزی خدا تناول کنید و بیاشامید و در زمین به فساد و تجاوز

نپردازید.

۶۱ و به یاد آورید زمانی را که گفتید: ای موسی! ما به یک نوع غذا اکتفاء نمی‌کنیم. خدایت را به خاطر ما بخوان تا برای ما از زمین، سبزی و خیار و سیر و عدس و پیاز برویاند. موسی گفت: آیا آنچه پست‌تر است، در عوض آنچه بهتر است می‌خواهید؟! به شهر مصر وارد شوید که در آنجا آنچه می‌خواهید، برایتان موجود است. ذلت و تهیدستی بر آنها مقرر شد و به غضب پروردگار مبتلا گشتند و آن، بدین جهت بود که آیات الهی را انکار کردند و به ناحق انبیا را کشتند و نافرمان شده و ستم می‌نمودند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰

۶۲ آنان که ایمان آوردند و یهود و نصاری و صابئان، هر کدام به خدا و روز قیامت معتقد باشند و کارهای شایسته کنند، اجرشان نزد پروردگارشان است؛ نه ترسی دارند و نه اندوهگین شوند.

۶۳ و به یاد آورید زمانی را که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سرتان قرار دادیم. احکام الهی را به قوت چنگ زیند و آنچه در آن است به خاطر آورید؛ شاید پرهیزکار شوید.

۶۴ پس از آن روی برگردانید و اگر فضل و رحمت پروردگار شامل حالتان نمی‌شد، از زیانکاران بودید.

۶۵ تجاوزکاران روز شنبه را شناختید. پس گفتیم: به صورت میمون‌های مطرود شوید.

۶۶ و این کار را عبرت حاضران و آیندگان و موعظه‌ای برای اهل تقوا قرار دادیم.

۶۷ و به یاد آورید زمانی را که موسی به قوم خود گفت: خداوند به شما فرمان داده تا گاو را بکشید. گفتند: ما را مسخره می‌کنی؟ گفت: از اینکه جزو نادانان باشم، به خدا پناه می‌برم.

۶۸ گفتند: برای ما خدایت را بخوان تا برای ما بیان کند از چه نوع گاو باشد. گفت: خداوند می‌فرماید: گاو که نه پیر باشد و نه جوان، بلکه بین این دو. پس آنچه مأمورید انجام دهید.

۶۹ گفتند: برای ما خدایت را بخوان تا برای ما بیان کند رنگ آن چگونه باشد. گفت: خداوند می‌فرماید: گاو زرد پررنگ که رنگش بینندگان را شادمان می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱

۷۰ گفتند: برای ما خدایت را بخوان تا برای ما بیان کند این چگونه گاو است؛ چون برای ما مشتبه است و اگر خداوند بخواهد هدایت می‌شویم.

۷۱ گفت: خداوند می‌فرماید: آن گاو است نه رام که زمین را شخم زند و زراعت را آب دهد بی‌عیب است و هیچ‌گونه رنگ دیگری در آن نیست. گفتند: اکنون حقیقت برایمان روشن شد. آنگاه گاو را کشتند و نزدیک بود نافرمانی کنند.

۷۲ و به یاد آورید زمانی را که فردی را کشتید و یکدیگر را متهم ساختید و پروردگار آنچه را که شما پنهان داشتید، آشکار نمود. ۷۳ گفتیم: قسمتی از آن گاو را به بدن کشته بزنید تا ببینید خداوند این چنین مردگان را زنده می‌کند و نشانه‌های قدرت خود را به شما نشان می‌دهد، شاید به عقل آید.

۷۴ آنگاه دل‌های شما بعد از این معجزه همانند سنگ و بلکه سخت‌تر از سنگ شد؛ زیرا که از بعضی سنگها نهرها جاری شود و بعضی از آنها دو پاره شود و آب از آن بیرون آید و بعضی از آنها از ترس خدا فروریزد و خداوند از رفتار شما غافل نیست.

۷۵ آیا طمع دارید یهودیان به شما گرایش پیدا کنند، در حالی که گروهی از ایشان کلام خدا را می‌شنیدند و آن را تحریف می‌کردند با اینکه آن را می‌فهمیدند و خودشان می‌دانستند.

۷۶ زمانی که با مؤمنان دیدار کنید، گویند: ایمان آوردیم. و زمانی که با همدیگر خلوت کنید، گویند: با مسلمین از آنچه خدا برایتان گشوده گفتگو می‌کنید تا به وسیله آن در پیشگاه پروردگارتان با شما احتجاج نمایند. آیا به عقل نمی‌آید؟!

ترجمه قرآن، ص: ۱۲

۷۷ آیا نمی‌دانند که پروردگار به آنچه پنهان و یا آشکار می‌سازند آگاه است؟!

۷۸ بعضی از اهل کتاب بی‌سوادند و از کتاب جز خیالات و آرزوها نمی‌دانند و تنها به پندارهایشان دل بسته‌اند.

۷۹ پس وای بر آنان که پیش خود کتاب را می‌نویسند و بعد می‌گویند: این کتاب از جانب پروردگار است. با این انگیزه که آن را به بهای اندک بفروشند. پس وای بر آنان از آنچه پیش خود نوشته‌اند و وای بر آنان از آنچه به دست می‌آورند!

۸۰ و گفتند آتش دوزخ جز چند روزی به ما نخواهد رسید. بگو آیا از جانب پروردگار در این باره پیمانی گرفته‌ای؟ خداوند هرگز از پیمان‌ش بر نمی‌گردد، یا چیزی را از روی نادانی به خدا نسبت می‌دهید؟

۸۱ آری آنان که مرتکب گناه می‌شوند و گناهانشان بر ایشان چیره می‌گردد، آنها اهل دوزخند و برای همیشه در آن خواهند بود.

۸۲ و آنان که ایمان آورده و کارهای پسندیده کردند، آنها یاران بهشتند و برای همیشه در آن خواهند بود.

۸۳ و به یاد آورید زمانی را که از فرزندان اسرائیل پیمان گرفتیم که فقط خدا را بندگی کنید و به پدر و مادر خویش و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان نیکی نمایید و با مردم درست صحبت کنید و نماز را بپادارید و زکات بدهید. آنگاه جز عده کمی از شما روی برگردانیدید و شما هستید که از حکم خدا برگشتید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳

۸۴ و به یاد آورید زمانی را که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را نریزید و برادران دینی خود را از شهرهایشان بیرون نکنید، و شما پذیرفتید و به آن گواهی می‌دهید.

۸۵ پس از آن پیمان، شما یکدیگر را کشتید و عده‌ای از خودیها را از شهرهایشان بیرون راندید، در حالی که به گناه و تجاوز همدیگر را علیه ایشان کمک می‌دهید و اگر اسیر شما شوند، از آنها عوض گیرید؛ در صورتی که بیرون کردنشان برای شما حرام بود. آیا به بعضی از کتاب ایمان می‌آورید و بعضی دیگر را انکار می‌کنید و چیست پاداش کسی که چنین کند جز زبونی در زندگانی دنیا و در روز قیامت به سخت‌ترین عذاب روانه‌اش نمایند و خداوند از آنچه انجام می‌دهید، غافل نیست.

۸۶ اینانند که زندگانی دنیا را خریده و آخرت را فروخته‌اند، عذابشان سبک نشود و یاری‌شان نکنند.

۸۷ ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و بعد از او پیامبرانی پشت سر یکدیگر فرستادیم، و به عیسی بن مریم دلایل روشن دادیم و او را به وسیله روح القدس تأیید نمودیم. چرا هر وقت پیامبری دستوراتی از جانب پروردگار بر خلاف هوای نفس شما آورد، در برابر او کبر می‌ورزید؛ گروهی را تکذیب می‌کنید و گروهی را می‌کشید.

۸۸ گفتند: ما چیزی را درک نمی‌کنیم. خداوند به خاطر افکارشان آنها را لعنت کرده و اندکی ایمان می‌آورند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴

۸۹ و هنگامی که کتابی از جانب پروردگار آمد در حالی که کتاب آنها را تصدیق می‌کرد و از قبل با آن بر کافران طلب پیروزی می‌نمودند، وقتی آنچه می‌شناختند بیامد، منکر شدند. لعنت خدا بر منکران باد!

۹۰ آنها در برابر چه بهای بدی خود را فروختند و به آنچه خداوند نازل کرده بود به خاطر حسد کافر شدند و اعتراض می‌کردند که چرا پروردگار آیات خود را بر هر کس از بندگانش که بخواهد به فضل خویش نازل می‌نماید؛ بنا بر این به غضبی از پس غضبی مبتلا شدند و برای کافران عذابی خوارکننده است.

۹۱ و هنگامی که به آنها گفته می‌شود به آنچه خداوند نازل فرموده ایمان بیاورید می‌گویند: ما به چیزی ایمان آوریم که بر خود ما نازل شده باشد، و به غیر تورات کافر شوند. در صورتی که قرآن حق است و کتاب آنها را تأیید می‌نماید. بگو اگر راست می‌گویند و ایمان دارید، چرا پیامبران الهی را پیش از این کشتید.

۹۲ موسی با دلایلی روشن نزد شما آمد؛ ولی شما بعد از آن گوساله پرستی را برگزیدید و شما مردمی ستمکارید.

۹۳ و به یاد آورید زمانی را که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما قرار دادیم و گفتیم آنچه برای شما فرستادیم، محکم بگیریید و درست بشنوید، گفتند: شنیدیم و مخالفت کردیم، و به خاطر کفرشان دل به گوساله دادند. اگر شما مؤمنید، ایماستان بد دستوراتی را به شما می‌دهد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵

۹۴ بگو: اگر جهان آخرت نزد پروردگار مخصوص شماست و نه دیگران، آرزوی مرگ کنید اگر راست می‌گویید.

۹۵ هرگز آرزوی مرگ نمی‌کنند به خاطر اعمال بدی که پیش از خود فرستاده‌اند و پروردگار، ستمکاران را می‌شناسد.

۹۶ یهودیان را از همه مردم حتی مشرکان بر زندگی مادی حریص تر می‌یابی. هر یک از آنها دوست دارد هزار سال عمر کند، در حالی که عمر هزارساله او را از عذاب دور نکند و خداوند به رفتارشان بیناست.

۹۷ به آنهایی که با جبرئیل دشمنی می‌کنند، بگو: او قرآن را به فرمان پروردگار به قلب تو نازل کرده که کتابهای پیشین را تصدیق کند و هدایت و بشارت برای مؤمنان آورد.

۹۸ هر کسی دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل باشد، خدا نیز دشمن کافران است.

۹۹ و ما بر تو دلایل روشن نازل کردیم و جز بدکاران منکر آن نمی‌شوند!؟

۱۰۰ چرا هر وقت با خدا و پیامبر پیمانی بستند؛ گروهی از آنها پیمان می‌شکستند، بلکه اکثرشان ایمان نمی‌آورند.

۱۰۱ و هنگامی که از جانب پروردگار، پیامبری به سراغ آنها آمد و با نشانه‌هایی که نزد آنها بود مطابقت داشت، گروهی از آنان که دارای کتاب بودند، کتاب الهی را پشت سر انداختند، گویی که از آن هیچ چیز نمی‌دانند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶

۱۰۲ آنها از آنچه شیطانها در زمان سلیمان بر مردم می‌خواندند پیروی کردند؛ ولی سلیمان به خدا کافر نشد. و لیکن شیطانها همگی کافر شدند و به مردم جادوگری یاد دادند، و نیز آنچه بر دو فرشته هاروت و ماروت در بابل نازل شد، پیروی کردند در حالی که آن دو به هیچ کس چیزی نمی‌آموختند، مگر اینکه می‌گفتند که ما برای امتحان آمده‌ایم؛ بنا بر این کافر نشوید. از آن دو مطالبی را آموختند تا بین مرد و همسرش جدایی اندازند. آنها نمی‌توانند هیچ کس را بدون فرمان پروردگار ضرر رسانند. مطالبی آموختند که باعث ضررشان می‌شد و سود نمی‌بردند و خوب می‌دانستند که هر کس چنین کند، در جهان آخرت بهره‌ای نخواهد داشت و چه زشت بود آنچه خود را به آن فروختند اگر می‌دانستند.

۱۰۳ و هرگاه آنان ایمان می‌آوردند و پرهیزکار می‌شدند، پاداشی که از پیش خدا دریافت می‌کردند بهتر بود، اگر می‌دانستند.

۱۰۴ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! به پیامبر نگوئید ما را رعایت کن و بلکه بگوئید: ناظر حال ما باش، و بشنوید که کافران عذابی دردناک دارند.

۱۰۵ کافران از اهل کتاب و مشرکان دوست ندارند که از پروردگارتان خیری به شما نازل شود، خداوند رحمت و کرم خویش را به هر کسی بخواهد اختصاص می‌دهد و خداوند دارای کرمی بزرگ است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷

۱۰۶ هیچ حکمی را محو نمی‌کنیم و یا متروک نمی‌سازیم، مگر آنکه بهتر از آن یا همانندش را جایگزین آن می‌نماییم. آیا نمی‌دانی که پروردگار بر همه چیز تواناست!؟

۱۰۷ آیا نمی‌دانی حکومت آسمانها و زمین اختصاص به پروردگار دارد و جز خدا سرپرست و یآوری برای شما نیست!؟

۱۰۸ آیا می‌خواهید از پیامبرتان همان نوع سؤالاتی را کنید که بنی اسرائیل از موسی می‌کردند!؟ و هر کسی کفر را با ایمان عوض

کند، از راه راست گمراه شده است.

۱۰۹ بسیاری از اهل کتاب از روی حسد دوست داشتند شما را بعد از اسلام و ایمان به کفر بازگردانند در حالی که حق بر آنها روشن شده بود. شما آنها را عفو کنید و گذشت نمایید تا پروردگار فرمائش صادر گردد؛ چرا که خداوند بر همه چیز تواناست.
۱۱۰ و نماز را بپادارید و زکات بدهید و آنچه از کارهای پسندیده برای خود از پیش می‌فرستید در پیشگاه پروردگار خواهید یافت؛ زیرا خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۱۱ گفتند: هیچ کس جز یهود و نصارا داخل بهشت نخواهد شد؛ این آرزوی آنهاست. بگو: اگر راست می‌گویید دلیل خود را بیاورید.

۱۱۲ آری هر کسی تسلیم حکم خدا شود و نیکوکار باشد، پاداش او نزد خداوند ثابت است. اینان نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸

۱۱۳ یهودیان گفتند: نصاری چیزی نیستند. و نصارا گفتند: یهودیان چیزی نیستند. در حالی که هر دو کتاب خدا را می‌خوانند. مشرکان نادان نیز همان چیزی را می‌گفتند که اینها می‌گویند. خداوند روز قیامت بین آنها درباره چیزی که در آن اختلاف کرده‌اند، حکم خواهد کرد.

۱۱۴ و کیست ستمگرتر از آن که نگذارد در مسجدهای خدا نام او را یاد کنند و سعی در ویرانی مساجد دارد. آنها فقط در حال ترس به مسجدها وارد می‌شوند، در این دنیا خوار و در آخرت عذابی بزرگ در پی دارند.

۱۱۵ مشرق و مغرب اختصاص به پروردگار دارد؛ بنا بر این به هر طرف روی کنید به سوی خدا روی آورده‌اید؛ زیرا که پروردگار بر همه چیز احاطه دارد و داناست.

۱۱۶ و گفتند: خداوند فرزندی برای خود انتخاب کرده، او پاک و منزّه از آن است، هر چه در آسمانها و زمین هست از اوست و همگی فرمانبران اویند.

۱۱۷ پدیدآورنده آسمانها و زمین است، و هرگاه اراده آفریدن چیزی را کند، همین که گوید: موجود باش، موجود می‌شود.

۱۱۸ نادانان گفتند: چرا خدا با ما سخن نمی‌گوید و یا آیه و نشانه‌ای بر ما نازل نمی‌نماید؟ مردم قبل از ایشان نیز چنین گفتند و دل‌هایشان شبیه هم است، در حالی که ما آیه‌های خویش را برای اهل یقین بیان نمودیم.

۱۱۹ ما ترا به حق مژده‌دهنده و ترساننده فرستادیم و تو مسئول گمراهی دوزخیان نیستی.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹

۱۲۰ یهودیان و نصارا از تو راضی نمی‌شوند، مگر آنکه از آیینشان پیروی کنی. بگو: هدایت، فقط هدایت الهی است. و اگر بعد از آنکه حقایق برای تو روشن شد، از هوسهایشان پیروی کنی، هیچ سرپرست و یآوری از جانب پروردگار برای تو نخواهد بود.

۱۲۱ آنان که کتاب در اختیارشان گذاردیم و حق تلاوت آن را به جا آوردند، به آن ایمان آورده‌اند و آنان که نسبت به آن کافر شدند زیان کارانند.

۱۲۲ ای فرزندان اسرائیل! به یاد آورید نعمتهایی را که به شما عنایت کردم و شما را بر همه مردم برتری دادم.

۱۲۳ و بترسید از روزی که هیچ کس نمی‌تواند از دیگری حمایت نماید و از او عوض قبول نکنند و شفاعت او را سود ندهد و هیچ کس یاری نگردد.

۱۲۴ و به یاد آورید زمانی را که خدای ابراهیم او را به اموری گوناگون امتحان کرد و او همه را به جا آورد. خداوند فرمود: من تو را امام مردم قرار دادم. ابراهیم گفت: امامت در فرزندانم نیز هست. فرمود: عهد من به ستمگران نمی‌رسد.

۱۲۵ و به یاد آورید زمانی را که خانه کعبه را محل توجه مردم و مرکز امن قرار دادیم و شما مقام ابراهیم را جای برپایی نماز انتخاب کنید و با ابراهیم و اسماعیل پیمان بستیم که خانه ما را برای طواف کنندگان و معتکفین و رکوع و سجده کنندگان پاکیزه نمایند.

۱۲۶ و به یاد آورید زمانی را که ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر را محل امن قرار ده و آنهایی را که در این سرزمین به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند، روزی فراوان عنایت کن! خدا فرمود: آنها را که کافر شدند، از بهره کمی برخوردار خواهم کرد. آنگاه آنها را به عذاب آتش می‌کشانم و چه بد سرانجامی است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰

۱۲۷ و به یاد آورید زمانی را که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های کعبه را بالا بردند و می‌گفتند: خدایا! از ما قبول کن؛ زیرا که تو شنوا و دانایی.

۱۲۸ پروردگارا! ما را تسلیم خودت فرما و فرزندان ما را مردمی تسلیم خودت قرار ده و آداب عبادت را به ما نشان بده و توبه ما را بپذیر؛ زیرا که تو توبه‌پذیر و مهربانی.

۱۲۹ پروردگارا! در میان آنها پیامبری از خودشان مبعوث کن تا آیات تو را بر آنها بخواند و کتاب و حکمت را به آنان بیاموزد و پاکشان نماید؛ زیرا که تو نیرومند و صاحب حکمتی.

۱۳۰ چه کسی از آیین ابراهیم روگردان است؛ جز آنکه خود را به نادانی زده است؟! ما ابراهیم را در دنیا برگزیدیم و در آخرت از شایستگان است.

۱۳۱ به یاد آورید زمانی را که خدای ابراهیم به او گفت: تسلیم شو، گفت تسلیم خدای جهانیان شدم.

۱۳۲ ابراهیم و یعقوب فرزندان خود را به دین پاک سفارش کردند: فرزندان من خداوند این دین پاک را برای شما برگزیده است؛ بنا بر این نمیرید، مگر آنکه مسلمان باشید.

۱۳۳ مگر هنگام مرگ یعقوب شما حضور داشتید، که به فرزندان خود گفت: بعد از من چه چیز را می‌پرستید؟ گفتند: خدای تو و خدای پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را می‌پرستیم که خدایی یگانه است و ما تسلیم او هستیم.

۱۳۴ آن گروه که در گذشتند، اعمالشان به خودشان مربوط است و اعمال شما نیز به خودتان مربوط است و از شما درباره اعمال آنها پرسش نشود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱

۱۳۵ و گویند: یهودی یا نصرانی شوید تا هدایت یابید. بگو: بلکه ما پیرو آیین معتدل ابراهیم هستیم که از مشرکان نبود.

۱۳۶ گویند: ما به خدا و به آنچه از جانب او بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان آنها نازل شده و به آنچه بر عیسی و پیامبران دیگر از جانب پروردگارشان داده شده ایمان داریم، و بین هیچ‌یک از آنها فرقی نمی‌گذاریم و تسلیم فرمان حق می‌باشیم.

۱۳۷ اگر آنها به آنچه شما ایمان آورده‌اید، ایمان بیاورند هدایت یافته‌اند و اگر روی بر گرداننده از حق شده‌اند، خداوند شما را از شر آنها مصون می‌دارد که او شنوا و داناست.

۱۳۸ رنگ خدا، و چه رنگی از رنگ خدایی بهتر است؟! و ما عبادت کنندگان اویم.

۱۳۹ بگو آیا درباره خدا با ما جدال می‌کنید؟ او پروردگار ما و شماست. ما در گرو اعمال خود هستیم و شما هم در گرو اعمال خود می‌باشید و ما با اخلاص او را می‌پرستیم.

۱۴۰ آیا شما می‌گویید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان او یهودی یا نصرانی بوده‌اند؟ آیا شما بهتر می‌دانید یا

پروردگار و چه کسی ستمکارتر از آن کسی است که شهادت الهی را که نزد اوست کتمان کند؟ و خدا از آنچه به جا می‌آورد غافل نیست.

۱۴۱ آنها گروهی بودند که در گذشتند. هر چه کردند برای خود کردند و شما نیز هر چه کنید، برای خود کنید و هیچ مسئولیتی در برابر رفتار آنها ندارید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲

(جزء دوم)

۱۴۲ بعضی از مردم نادان خواهند گفت: چه چیز مسلمین را از قبله‌ای که روی بر آن داشتند برگردانید؟ بگو: مشرق و مغرب از آن خداست و هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.

۱۴۳ این گونه شما را امتی میانه‌رو کردیم تا بر مردم گواه باشید و رسول الله بر شما گواه باشد. ما آن قبله‌ای را که قبلاً بر آن روی می‌آوردید، بدین جهت قرار دادیم تا آن که تابع پیغمبر می‌شود از آن که روی برمی‌گرداند، شناخته شود. گرچه این کار جز برای کسانی که خداوند هدایتشان کرده دشوار بود و خداوند پاداش شما را در راه ایمان ضایع نگرداند؛ زیرا پروردگار به مردم رئوف و مهربان است.

۱۴۴ ما نگاههای ترا به طرف آسمان می‌بینیم. اکنون ترا به قبله‌ای که دوست داری برمی‌گردانیم؛ اینک صورت خود را به سوی مسجد الحرام کن و شما نیز در هر کجا باشید روی به آن کنید. اهل کتاب خوب می‌دانند این تغییر قبله به حق از جانب پروردگارتان می‌باشد و خدا از آنچه انجام می‌دهید، غافل نیست.

۱۴۵ برای اهل کتاب هر دلیلی بیاوری، از قبله تو پیروی نخواهند کرد و تو نیز تابع قبله آنها نخواهی شد. آنها نیز پیرو قبله یکدیگر نیستند و اگر با این آگاهی که به تو داده شده از هوسهای آنان پیروی کنی، از ستمکاران خواهی بود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳

۱۴۶ آنهایی که کتاب برایشان فرستادیم، پیامبر را همچون فرزندان خویش می‌شناسند؛ ولی گروهی از آنان با اینکه آگاهند، حق را کتمان می‌کنند.

۱۴۷ حق آن است که از جانب پروردگارت رسیده، از دودلان مباش.

۱۴۸ هر گروه را جہتی است که رو سوی آن می‌کند. در کارهای خیر از یکدیگر سبقت گیرید. هر کجا باشید، خداوند همه شما را حاضر خواهد کرد و خداوند بر همه چیز تواناست.

۱۴۹ و از هر جا بیرون رفتی، روی خود سوی مسجد الحرام کن؛ چون این دستور حقی است از پروردگار تو و خدا از آنچه انجام می‌دهید، غافل نیست.

۱۵۰ و از هر جا بیرون رفتی، روی خود سوی مسجد الحرام کن و شما مسلمانان نیز هر کجا بودید، روی خود را سوی آن کنید تا مردم بر ضد شما دلیلی نداشته باشد مگر کسانی از آنها که ستم کرده‌اند. از آنها نترسید و از من بترسید تا نعمت خود را بر شما تمام کنم؛ شاید هدایت شوید.

۱۵۱ همان طوری که پیامبری از خودتان فرستادیم تا آیات ما را برایتان بخواند و شما را تزکیه کند و کتاب و حکمت به شما بیاموزد و آنچه را که نمی‌دانستید به شما تعلیم دهد.

۱۵۲ مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم؛ شکر نعمت من را به جای آورید و ناسپاسی نکنید.

۱۵۳ ای اهل ایمان! از صبر و نماز کمک بگیرید؛ زیرا که خداوند با صابران است

ترجمه قرآن، ص: ۲۴

۱۵۴ و به آنان که در راه خدا کشته شده‌اند، مرده مگویید؛ بلکه آنها زنده‌اند و شما درک نمی‌کنید.

۱۵۵ شما را به اموری چون ترس و گرسنگی و زیان در اموال و جانها و کمبود میوه‌ها امتحان می‌کنیم و صابران را مژده ده؛

۱۵۶ همان کسانی که وقتی دچار مصیبتی می‌شوند می‌گویند: ما متعلق به خداییم و به‌سوی او بازمی‌گردیم.

۱۵۷ اینان مردمی هستند که لطف و رحمت خدا و درود الهی بر آنهاست و اینان همان هدایت‌یافتگانند.

۱۵۸ صفا و مروه از شعائر خداست. کسی که حج خانه خدا یا عمره به جا می‌آورد گناهی بر او نیست که سعی صفا و مروه نماید و هر که کار نیکی از روی اطاعت پروردگار انجام دهد، خداوند شکرگزار و داناست.

۱۵۹ آنان که دلایل روشن و راهنمایی‌های ما را که نازل کرده‌ایم، با اینکه در کتاب الهی برای مردم توضیح داده‌ایم کتمان می‌کنند، پروردگار آنها را لعنت می‌کند و همه لعنت‌کنندگان نیز آنها را لعن می‌کنند.

۱۶۰ مگر آنهایی که توبه کرده و در مقام اصلاح خود و بیان حقایق برآمدند. در این صورت توبه آنها را می‌پذیرم که منم توبه‌پذیر و مهربان.

۱۶۱ و آنان که کافر شدند و در حال کفر مردند، لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنها باد.

۱۶۲ برای همیشه در آتش دوزخ هستند و از عذاب آنها کم نخواهد شد و به ایشان نظر نمی‌شود.

۱۶۳ و خدای شما یکتاست؛ نیست خدایی جز او که بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵

۱۶۴ در آفرینش آسمانها و زمین و گردش شب و روز و کشتی‌ها که به نفع مردم به دریا روان است و آبی که خداوند از آسمان نازل می‌کند و زمین را بعد از مردنش به وسیله آن زنده می‌نماید و از همه جنبندگان در آن قرار می‌دهد و گردش باده‌ها و ابرها که بین زمین و آسمان در خدمتند، نشانه‌هایی برای اهل خرد است.

۱۶۵ بعضی از مردم غیر از پروردگار، بتها را انتخاب می‌کنند و آنها را همانند دوست داشتن خدا دوست می‌دارند و اهل ایمان خدا را بیشتر دوست دارند. کاش آنان که ستم می‌کنند، می‌دانستند که وقتی عذاب را مشاهده می‌کنند متوجه می‌شوند تمام قدرتها در اختیار خداست و عذاب او بسیار سخت است.

۱۶۶ در این هنگام رهبران باطل از پیروان خود بیزاری جویند و عذاب را می‌بینند؛ در حالی که هر گونه وسیله از آنها قطع شده است.

۱۶۷ آنگاه پیروان آنها گویند: کاش ما را به دنیا بازگشتی بود تا ما نیز از آنها اظهار بیزاری می‌کردیم؛ همان‌طور که از ما بیزاری شدند. خداوند این چنین کارهایشان را نشانشان می‌دهد تا مایه حسرتشان شود و آنها از آتش دوزخ خارج نخواهند شد.

۱۶۸ ای مردم! از آنچه در روی زمین از حلال و پاکیزه است تناول کنید و از وسوسه‌های شیطان پیروی ننمایید؛ زیرا که او دشمن آشکار شماست.

۱۶۹ این دشمن شما را به بدی و کارهای زشت فرمان می‌دهد و همچنین شما را وادار می‌کند از روی نادانی حرفهایی را به خدا نسبت دهید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۶

۱۷۰ وقتی به آنها گفته می‌شود: از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید. می‌گویند: از آنچه پدران خود را بر آن یافتیم پیروی می‌نماییم، آیا غیر از این است که پدرانشان نمی‌فهمیدند و هدایت نیافته بودند؟!

۱۷۱ مثل آنان که کافر شدند، چون حیوانی است که صدایش زنند و آن جز صدا معنایی را درک نکند. آنها کر و لال و کورند و چیزی درک نمی‌کنند.

۱۷۲ ای اهل ایمان! از نعمتهای پاکیزه که روزیتان دادیم تناول کنید و شکر خدا را به جا آورید، اگر او را می‌پرستید.

۱۷۳ خداوند به تحقیق مردار و خون و گوشت خوک و گوشت هر حیوانی را که به هنگام ذبح نام غیر خدا بر آن برده شود، حرام کرده است؛ ولی کسی که مضطرّ شود، نه افراط‌کننده و متجاوز، از آنها بخورد گناهی بر او نیست؛ زیرا که خداوند بخشاینده و مهربان است.

۱۷۴ آنان که آیاتی از کتاب نازل شده از جانب پروردگار را کتمان می‌کنند و آن را به بهای کمی می‌فروشند جز آتش چیزی نمی‌خورند و خداوند روز قیامت با آنها حرف نمی‌زند و آنها را پاکیزه نمی‌کند و برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

۱۷۵ آنها هستند که گمراهی را به هدایت و عذاب را به بخشش پروردگار خریده‌اند. چه چیز آنها را در برابر آتش جهنم شکیبا کرده است؟!

۱۷۶ خداوند کتاب را به حق نازل فرموده و آنان که درباره آن اختلاف کرده‌اند، از حقیقت بسیار دورند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷

۱۷۷ نیکی آن نیست که روی خود را به سوی مشرق و مغرب کنید؛ بلکه نیکی آن است که انسان به خدا و روز قیامت و فرشتگان و کتاب و پیامبران ایمان آورد، و ثروت خود را که مورد علاقه‌اش می‌باشد، به خویشاوندان و یتیمان و فقرا و درماندگان و سؤال‌کنندگان و برای آزادی بردگان بدهد و نماز را به پا دارد و زکات دهد و با هر که پیمان بسته، به‌موقع وفا کند و هنگام نداری و بیماری و در موقع جنگ صبر کند. اینانند که به حق راستگو و پرهیزکارانند.

۱۷۸ ای اهل ایمان! حکم قصاص درباره کشتگان بر شما نوشته شده است؛ آزاد در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن در برابر زن قصاص می‌شود. اگر کسی از جانب برادر ایمانی خود مورد عفو قرار گیرد، باید از روش شایسته‌ای پیروی کند و او هم در پرداختن دیه کوتاهی نکند. این تخفیف و لطفی از پروردگار شماسست و هر که بعد از این دستور تجاوز کند، عذاب دردناکی در انتظار اوست.

۱۷۹ ای اهل خرد! در حکم قصاص برایتان حفظ زندگی است تا شاید پرهیزکار شوید.

۱۸۰ بر شما نوشته شده وقتی یکی از شما را مرگ نزدیک شد، اگر ثروتی دارد برای پدر و مادر و خویشان خود به نیکی و احسان به آنان وصیت کند که این کار سزاوار اهل تقوا است.

۱۸۱ و هر گاه کسی بعد از آنکه وصیت را شنید تغییر دهد، گناهانش بر گردن تغییر دهندگان است؛ زیرا که او پروردگار شنوا و آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸

۱۸۲ و هر که نگران باشد از اینکه وصیت‌کننده، ظلم و یا لغزشی را مرتکب شده و در مقام اصلاح آن برآید مرتکب گناهی نشده؛ زیرا که خداوند بخشاینده و مهربان است.

۱۸۳ ای اهل ایمان! روزه بر شما نوشته شده؛ همان گونه که بر پیشینیان شما نوشته شده بود. شاید پرهیزکار شوید.

۱۸۴ چند روز معینی را باید روزه‌دار باشید و هر کدام از شما بیمار یا مسافر باشد، روزهای دیگر را به‌جای آن روزه بگیرد، و آنان که طاقت روزه گرفتن ندارند، به‌جای آن مسکینی را طعام دهند و هر که از روی اطاعت پروردگار خوبی کند برای او بهتر است و اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است.

۱۸۵ ماه رمضان ماهی است که قرآن در آن نازل شده؛ همان قرآنی که هدایت‌کننده مردم و دارای دلایل روشن هدایت و معیارهای سنجش حق و باطل است. بنا بر این هر کدام از شما این ماه را درک کرد، باید روزه بگیرد و آنها که بیمار و یا مسافرنند، روزهای دیگر را به‌جای آن روزه بگیرند. خداوند برای شما راحتی را می‌خواهد و زحمت را نمی‌خواهد تا شما تعداد این روزها را

کامل کنید و خدا را برای آنکه شما را هدایت کرده تکبیر گوید؛ شاید شکرگزاری کنید.

۱۸۶ هرگاه بندگانم سراغ مرا از تو گرفتند، بگو: من نزدیکم دعای دعاکننده را به هنگامی که مرا می‌خواند پاسخ می‌دهم؛ بنا بر این باید دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند؛ شاید ارشاد شوند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹

۱۸۷ در شبهای ماه رمضان آمیزش با همسرانتان برای شما حلال شده است. زنان لباس شما هستند و شما لباس آنهاید، خداوند می‌داند که شما دلهای خویش را به خیانت وامی‌دارید؛ شما را بخشید و از شما درگذشت. اکنون می‌توانید با آنان آمیزش کنید و آنچه را خداوند برایتان مقرر فرموده طلب نمایید. بخورید و بیاشامید تا از طلوع صبح رشته سپید از رشته سیاه برای شما آشکار گردد. آنگاه روزه را تا شب تکمیل کنید و در هنگام اعتکاف در مساجد با زنان آمیزش نکنید. اینها مرزهای الهی است. به آن نزدیک نشوید. بدین راه خداوند آیات خود را برای مردم بیان می‌کند؛ شاید پرهیزکار شوند.

۱۸۸ اموال یکدیگر را به ناحق مخورید، و برای خوردن قسمتی از مال مردم به گناه بخشی از آن را نزد حکام جور می‌فرستید، در حالی که می‌دانید.

۱۸۹ از تو درباره هلالهای ماه سؤال می‌کنند. بگو: اینها بیان اوقات برای مردم و حج است. کار نیک آن نیست که از پشت دیوار وارد خانه‌ها شوید؛ بلکه نیکی آن است که پرهیزکار باشید و از درهای خانه وارد شوید و از خدا بترسید؛ شاید رستگار شوید.

۱۹۰ با آنانی که با شما سر جنگ دارند، در راه خدا بجنگید و از حد تجاوز نکنید؛ زیرا پروردگار تجاوزگران را دوست نمی‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰

۱۹۱ هر کجا آنها را یافتید بکشید و از آنجا که شما را بیرون کردند بیرونشان کنید که فتنه از کشتار هم بدتر است. در مسجد الحرام با آنها جنگ نکنید، مگر آنها در آنجا با شما بجنگند. اگر چنین کردند، رواست که آنها را در مسجد الحرام به قتل برسانید؛ این است سزای کافران.

۱۹۲ و اگر از شرک و کفر دست برداشتند، خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۹۳ با آنها بجنگید تا فتنه‌ای وجود نداشته باشد و دین مخصوص خداوند گردد و اگر از فتنه دست کشیدند، دشمنی جز بر ستمکاران روا نیست.

۱۹۴ ماه حرام در برابر ماه حرام است و برای شکستن حرمتها قصاص هست و هر که به شما تعدی کرد به مانند آن بر او تعدی کنید و از خدا بترسید و بدانید که خداوند با اهل تقوی است.

۱۹۵ و در راه خدا انفال کنید و با دست خویشتن خود را به هلاکت نیندازید و کار نیک کنید زیرا که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد.

۱۹۶ حج و عمره را برای خدا به اتمام برسانید، اگر از اتمام بازداشته شدید آنچه از قربانی آسان بود ذبح کنید و سرهای خود را نتراشید تا قربانی به قربانگاه برسد و اگر کسی از شما بیمار بود و یا ناراحتی در سر داشت، باید کفاره‌ای از قبیل روزه یا صدقه و یا گوسفند بدهد و بعد از آنکه مانع برطرف شد، هر که پس از پایان عمره به حج پرداخته باشد، هر چه مقدور است قربانی کند و آنکه نمی‌تواند باید سه روز در ایام حج و هفت روز به هنگام بازگشت روزه بگیرد تا ده روز تمام شود و این عمل برای کسی است که ساکن شهر مکه نباشد، از خدا بترسید و بدانید که پروردگار مجازاتش سخت است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱

۱۹۷ حج در ماههای معین است و هر که حج بر او واجب شد، آمیزش جنسی و گناه و مجادله را باید ترک کند و هر چه کار خوب انجام دهید، خدا می‌داند؛ بنا بر این توشه تهیه کنید که پرهیزکاری بهترین توشه است و از من بترسید ای صاحبان خرد!

۱۹۸ گناهی بر شما نیست که از فضل خدای خویش طلب کنید و هرگاه که از عرفات برگشتید در مشعر الحرام یاد خدا کنید و او را یاد نمایید؛ به خاطر آنکه شما را راهنمایی کرد، گرچه در گذشته از گمراهان بودید.

۱۹۹ آنگاه از آنجا که مردم برمی‌گردند، شما نیز برگردید و از خدا طلب عفو نمایید؛ زیرا که پروردگار بخشنده و مهربان است. ۲۰۰ هنگامی که مناسک حج خویش را بجا آوردید، یاد خدا کنید؛ همان گونه که پدران خود را یاد می‌کنید یا بیشتر. بعضی از مردم می‌گویند: خداوند! از مال دنیا به ما عطا کن، و اینها در آخرت بهره‌ای ندارند.

۲۰۱ و بعضی می‌گویند: پروردگار! در دنیا و در آخرت به ما نیکی عطا کن و ما را از آتش دوزخ حفظ فرما!

۲۰۲ آنان از آنچه انجام داده‌اند، نصیبی دارند و خداوند به سرعت به حسابها می‌رسد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲

۲۰۳ خدا را در روزهای تعیین شده یاد کنید. آنهایی که شتاب کنند و در دو روز انجام دهند، گناهی بر آنان نیست و آنهایی که دیرتر انجام دهند، اگر پرهیز کار باشند گناهی بر آنان نیست. از خدا بترسید و بدانید که در پیشگاه پروردگار محشور خواهید گشت.

۲۰۴ بعضی از مردم گفتارشان درباره زندگی دنیا تو را به تعجب وامی‌دارد و پروردگار را بر آنچه در دل دارند شاهد می‌گیرند؛ در حالی که او سخت‌ترین دشمنان است.

۲۰۵ و چون از تو روی برمی‌گرداند، تلاش می‌کند در زمین فساد نماید و زراعت را نابود کند و نسل کشی نماید و خدا فساد را دوست نمی‌دارد.

۲۰۶ وقتی به او گفته می‌شود: از خدا بترس. غرور او را به گناه وامی‌دارد، آتش دوزخ برای آنها کافی است و چه بد جایگاهی است.

۲۰۷ و در بین مردم کسی است که جان خویش را برای رضای پروردگار می‌فروشد، و خداوند نسبت به بندگانش مهربان است.

۲۰۸ ای اهل ایمان! همگی در صلح و آشتی درآید و از وسوسه‌های شیطان پیروی نکنید؛ زیرا که او دشمن آشکار شماست.

۲۰۹ و اگر با این دلایل که برایتان آورده شد بلغزید، بدانید که خداوند توانا و حکیم است.

۲۱۰ آیا آنها انتظار دارند که خداوند و فرشتگان در سایه ابرها به سوی آنها بیایند و کار یکسره شود؟! ولی همه کارها به خدا بازگشت می‌یابد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳

۲۱۱ از فرزندان اسرائیل سؤال کن چه نشانه‌های روشنی به آنها دادیم، و هر کس نعمت خدا را که به او داده شده تغییر دهد، مجازات پروردگار بسیار سخت است.

۲۱۲ زندگی دنیا در نظر کافران آرایش یافته و اهل ایمان را مسخره می‌کنند؛ ولی رتبه اهل تقوا در روز قیامت برتر از آنهاست و خداوند هر که را بخواهد، روزی بی حساب می‌دهد.

۲۱۳ مردم امت واحدی بودند. آنگاه خداوند پیامبران را برانگیخت تا به مردم مژده دهند و آنها را بترسانند و با آنها کتاب را به حق نازل فرمود تا در بین مردم در آنچه اختلاف داشتند داوری کند. در آن اختلاف نکردند مگر آنهایی که کتاب در اختیارشان بود و دلایل روشن به آنها رسیده بود و آنها از روی ظلم در آن اختلاف کردند و خداوند به اراده خویش اهل ایمان را به حقیقت چیزی که در آن اختلاف کرده بودند هدایت کرد و خدا هر که را بخواهد، به راه راست هدایت خواهد نمود.

۲۱۴ آیا گمان دارید که وارد بهشت می‌شوید بی آنکه حوادثی همچون حوادث گذشتگان بر شما وارد شود که گرفتار رنج و سختیها بودند و متزلزل شدند تا آنجا که پیغمبر و اهل ایمان گفتند: پس یاری خدا کی خواهد بود؟ بدانید که یاری خدا نزدیک

است.

۲۱۵ از تو سؤال می‌کنند: چه چیز را انفاق کنند؟ بگو: هر خیری را انفاق می‌کنید، برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان باشد و هر کار خیری را که انجام می‌دهید، به تحقیق خداوند به آن آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴

۲۱۶ جنگ بر شما واجب شد در حالی که آن را نمی‌خواستید و چه بسا چیزی را دوست ندارید؛ ولی بر شما خیر است و چه بسا چیزی را دوست دارید و برای شما شرّ است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

۲۱۷ از تو درباره جنگ در ماه حرام می‌پرسند. بگو: جنگ در آن خطایی است بزرگ؛ ولی بازداشتن از راه خدا و انکار او و بی‌حرمتی به مسجد الحرام و خارج کردن ساکنان آن نزد پروردگار خطایی بزرگتر است. و ایجاد فتنه از کشتار بدتر است. آنها پیوسته با شما جنگ می‌کنند تا اگر توانستند شما را از دینتان برگردانند و اگر هر کسی از دین خویش برگردد و در حال کفر باشد تا بمیرد، از جمله کسانی است که اعمالش در دنیا و آخرت نابود شده و اینان اهل آتش می‌باشند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۲۱۸ اهل ایمان و آنان که هجرت کردند و در راه خدا جهاد نمودند به رحمت پروردگار امیدوارند و خداوند بخشنده و مهربان است.

۲۱۹ از تو درباره شراب و قمار می‌پرسند. بگو: در این دو گناهی بزرگ است و سودها برای مردم و گنااهش از سودش بزرگتر است. و از تو می‌پرسند: چه چیز را انفاق کنند؟ بگو: آنچه اضافی زندگی است، و بدین ترتیب خداوند آیات را برایتان بیان می‌کند؛ شاید اندیشه کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵

۲۲۰ در دنیا و آخرت و از تو درباره یتیمان می‌پرسند. بگو: اصلاح کار آنها بهتر است، و اگر با آنها معاشرت کنید، آنها برادر شما هستند و خداوند فسادگر را از اصلاح‌کننده می‌شناسد و اگر خدا می‌خواست شما را به زحمت می‌انداخت؛ زیرا او توانا و حکیم است.

۲۲۱ با زنان مشرک تا زمانی که ایمان نیاورده‌اند ازدواج نکنید: کنیزی که مؤمن باشد از زن مشرک بهتر است، اگر چه شما را به اعجاب وادارد و دختران خود را به مشرکین تا زمانی که ایمان نیاورده‌اند ندهید. غلامی که مؤمن است، از مرد مشرک بهتر است، اگر چه شما را به اعجاب وادارد. مشرکین شما را به آتش دوزخ دعوت می‌کنند و خداوند به اراده خویش به بهشت و مغفرت دعوت می‌نماید و آیات خود را برای مردم روشن می‌سازد؛ شاید به خود آیند.

۲۲۲ از تو درباره حیض شدن زنان می‌پرسند. بگو: رنجی است. از زنان، در هنگام حیض بودن کناره‌گیری کنید و تا پاک نشده‌اند با آنها آمیزش جنسی نداشته باشید و هرگاه که پاک شدند، طبق فرمان خدا با آنها آمیزش نمایید؛ زیرا که خداوند توبه‌کنندگان و نیز پاکان را دوست می‌دارد.

۲۲۳ زنان شما محل بذرفشانی شما هستند؛ بنا بر این هر وقت که خواستید با آنان آمیزش کنید. برای خود از کارهای پسندیده پیش بفرستید و از خدا بترسید و بدانید که شما با او ملاقات خواهید کرد و به اهل ایمان مژده دهید.

۲۲۴ خدا را با سوغندهای خویش برای نیکی کردن و پرهیزکاری و اصلاح بین مردم هدف قرار ندهید؛ که خدا شنوا و آگاه است. ترجمه قرآن، ص: ۳۶

۲۲۵ خداوند شما را به خاطر سوغندهای بیهوده بازخواست نخواهد کرد؛ و لکن به آنچه در دل دارید، بازخواست خواهد کرد و خدا بخشنده و بردبار است.

۲۲۶ آنان که با سوغند از زنان خویش دور می‌شوند، چهار ماه در انتظار بمانند. اگر باز گشتند، خدا بخشنده و مهربان است.

۲۲۷ و اگر تصمیم به طلاق گرفتند، خدا شنوا و آگاه است.

۲۲۸ زنان طلاق گرفته، باید سه بار پاک شدن را انتظار بکشند و اگر به خدا و روز قیامت اعتقاد دارند، برای آنها حلال نیست چیزی را که خدا در رحمهایشان خلق فرموده کتمان کنند و شوهرانشان برای رجوع به آنها در این مدت عده سزاوارترند، اگر خواهان صلح هستند و برای زنان مثل مردان حقوقی شایسته است و مردان بر آنها برتری دارند و خدا توانا و حکیم است.

۲۲۹ طلاق، دو مرتبه است. آنگاه یا به شایستگی زن را نگه دارد و یا به خوبی او را رها سازد و برای شما حلال نیست که آنچه به زنان داده‌اید پس بگیرید، مگر آنکه هر دو بترسند که حدود الهی را بیاندازند. پس اگر ترسیدند که زن و شوهر حدود الهی را بیاندازند، باکی نیست بر آن دو که زن از مهر خود به شوهر بدهد. اینها حدود الهی است. از آن تجاوز نکنید و هر که از حدود الهی تجاوز کند، از جمله ستمکاران است.

۲۳۰ اگر بار دیگر زن را طلاق داد، زن بر او بعد از آن حلال، نخواهد شد، مگر آنکه با شوهر دیگری ازدواج کند و اگر شوهر دوم او را طلاق داد، می‌تواند با شوهر اول ازدواج نماید. البته اگر امید داشته باشد که حدود الهی را رعایت خواهند کرد و این است حدود الهی که برای افراد آگاه بیان می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۷

۲۳۱ و هرگاه زنان را طلاق دادید و عده آنان سر رسید، یا به طور شایسته نگاهشان دارید یا به شایستگی رهایشان کنید و به خاطر آزار و اذیت آنها را نگه ندارید تا به آنها ستم کنید و هر که چنین کند، به خود ستم نموده، و آیات الهی را به مسخره بگیرید و به یاد آورید نعمتهای پروردگار را که به شما ارزانی داشته و آنچه از کتاب و حکمت بر شما نازل کرده، شما را با آن پند می‌دهد. از خدا بترسید و بدانید که پروردگار به همه چیز آگاه است.

۲۳۲ و هرگاه زنان را طلاق دادید و عده آنان سر رسید، مانع ازدواج آنها با شوهران سابق ایشان نشوید در صورتی که بین آنها رضایت شایسته‌ای وجود دارد. از این دستور آن که به خدا و روز قیامت معتقد است، پند می‌گیرد و این دستور برای تزکیه، شما بهتر و پاکیزه‌تر است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

۲۳۳ مادران، فرزندان خود را دو سال تمام شیر دهند. این برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را کامل کند و بر آن کسی که فرزند برایش متولد شده لازم است خوراک و پوشاک آنها را به شایستگی فراهم نماید و هیچ کس بیش از توانش تکلیف ندارد. مادر و پدر نباید به فرزند زیان برسانند و بر گردن وارث پدر نیز همین وظیفه است و اگر پدر و مادر با رضایت و مشورت یکدیگر بخواهند کودک را از شیر بگیرند، گناهی بر آنها نیست و اگر بخواهید برای فرزندان دایه بگیرید، گناهی بر شما نیست در صورتی که حق گذشته مادر را به شایستگی بپردازید و از خدا بترسید؛ زیرا خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸

۲۳۴ مردانی که از شما می‌میرند و زنانشان زنده‌اند، باید چهار ماه و ده روز انتظار بکشند و هنگامی که عده آنها به سر آمد، گناهی بر شما نیست که هر چه می‌خواهند درباره خودشان به طور شایسته انجام دهند و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۲۳۵ و گناهی بر شما نیست که با کنایه به خواستگاری آن زنان روید و یا نیت ازدواج با آنها را در دل بگذرانید. خدا می‌داند که شما یادشان خواهید کرد؛ ولی با آنها در خلوت قرار ملاقات نگذارید، مگر آنکه حرفی شایسته بزنید و تا عده آنها به پایان نرسیده، عزم بر ازدواج با آنها ننمایید و بدانید که خداوند از نیت دل شما با خیر است؛ پس از او بترسید و بدانید که خداوند بخشنده و مهربان است.

۲۳۶ گناهی بر شما نیست اگر زنان را قبل از اینکه با آنها تماس پیدا کنید و تعیین مهر نمایید طلاق دهید؛ ولی از بهره‌ای شایسته که در شأن نیکوکاران است، توانا به قدر خویش و تنگدست به قدر خویش آنها را برخوردار نمایید.

۲۳۷ و اگر قبل از تماس با آنها طلاقشان دادید در صورتی که برای آنها مهر مقرر داشته‌اید، باید نصف مهری را که تعیین کرده‌اید به آنها بدهید، مگر آنکه آنها و یا کسی که گره ازدواج به دست اوست، گذشت کند و گذشت کردن شما به پرهیزکاری نزدیک‌تر است و نیکوکاری را در بین خود از یاد نبرید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید، بیناست.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹

۲۳۸ از همه نمازها و خصوصا نماز میانه محافظت نمایید و با خضوع و خشوع برای خدا بپاخیزید.

۲۳۹ اگر نگران خطری بودید، نماز را پیاده و یا سواره بخوانید و هنگامی که در امان بودید، خدا را یاد کنید؛ آن طور که به شما چیزهایی را تعلیم داد که نمی‌دانستید.

۲۴۰ کسانی از شما که مرگشان فرا می‌رسد و همسرانی از خود باقی می‌گذارند، باید وصیت کنند که آنها را تا یک سال نفقه دهند و از خانه بیرون نکنند و اگر بیرون رفتند، نسبت به آنچه درباره خود از کار شایسته انجام می‌دهند، گناهی بر شما نیست و خداوند توانا و حکیم است.

۲۴۱ برای زنان طلاق داده شده بهره‌ای شایسته است و این سزاوار پرهیزکاران است.

۲۴۲ بدین طریق خداوند آیات خویش را برای شما بیان می‌کند؛ شاید اندیشه کنید.

۲۴۳ آیا ندیدی آنهایی را که از ترس مرگ در حالی که هزاران نفر بودند از شهر خویش خارج شدند. خداوند به آنها فرمود: بمیرید. و سپس آنها را زنده کرد؛ زیرا که پروردگار نسبت به مردم صاحب فضل و کرم است؛ و لکن بیشتر مردم شکر او را به جا نمی‌آورند.

۲۴۴ در راه خدا جهاد کنید و بدانید که خداوند شنوا و آگاه است.

۲۴۵ کیست که به خدا قرض شایسته دهد تا خداوند آن را برای او چندین برابر کند و خداست که می‌گیرد و می‌دهد و به سوی او بازگشت می‌کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰

۲۴۶ آیا ندیدی بزرگان از فرزندان اسرائیل را که بعد از موسی به پیامبر خویش گفتند فرمانروایی برای ما انتخاب کن تا در راه خدا جهاد کنیم. گفت: اگر جهاد بر شما واجب شود، امیدی نیست که جهاد کنید. گفتند: برای چه در راه خدا جهاد نکنیم، در حالی که از خانه و فرزندانمان دور شدیم. و همین که جهاد بر آنها مقرر شد جز اندکی، همگی نافرمانی کردند و خدا به کار ستمکاران آگاه است.

۲۴۷ و پیغمبرشان به آنها گفت: خدا طالوت را به فرمانروایی شما برانگیخت. گفتند: چگونه او بر ما فرمانروایی کند، در حالی که ما از او شایسته‌تریم و او ثروت زیادی ندارد. گفت: خداوند طالوت را بر شما برگزید و او را به علم و تن قدرت بخشید و خداوند ملک خویش به هر که خواهد می‌بخشد؛ خدا وسعت‌بخش و داناست.

۲۴۸ پیغمبرشان به آنها گفت: نشانه فرمانروایی او این است که صندوقی که آرامشی از پروردگارتان و باقیمانده‌ای از آنچه خاندان موسی و هارون به یادگار گذاشته و فرشتگان آن را حمل می‌کنند، به سوی شما آید. در این موضوع نشانه روشنی برای شماست، اگر ایمان داشته باشید.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱

۲۴۹ هنگامی که طالوت سپاهیان را با خود بیرون برد، به آنها گفت: خداوند، شما را به نهر آبی امتحان می‌کند. هر که از آن بنوشد، از من نیست و هر که از آن ننوشد و یا به اندازه کف‌دستی بیاشامد از من است. آنها همگی جز عده کمی از آن نهر نوشیدند. هنگامی که طالوت و افرادی که به او ایمان آورده بودند از نهر گذشتند، گفتند: امروز ما را طاقت طالوت و سپاهیان او

نیست. آنان که یقین داشتند که با خدای خویش ملاقات خواهند کرد، گفتند: چه بسیار اتفاق افتاده که جمعیت کم بر جمعیت زیاد به اراده پروردگار غلبه یافته و خدا با صابران است.

۲۵۰ و همین که با جالوت و سپاهیان وی روبرو شدند گفتند: پروردگارا! صبر و استقامت را بر ما فروریز و گامهای ما را استوار بدار و ما را بر غلبه بر مردم کافر یاری فرما!

۲۵۱ پس به اراده پروردگار کافران را شکست دادند و داود جالوت را کشت و خداوند ملک و حکمت را به او عطا کرد و آنچه می‌خواست به او آموخت و اگر بنا نبود که خداوند بعضی از مردم را به توسط بعضی دیگر دفع کند، فساد روی زمین را می‌گرفت؛ و لکن خدا به مردم جهان لطف و احسان دارد.

۲۵۲ این آیه‌های خداست که ما از روی صداقت برای تو می‌خوانیم و به تحقیق که تو از رسولان هستی.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲

۲۵۳ این پیامبران را بعضی بر بعضی برتری دادیم. بعضی از آنها با خدا سخن گفته و بعضی از آنها را مرتبه‌ها بالا برد. ما به عیسی بن مریم نشانه‌های روشن دادیم و او را با روح القدس تأیید کردیم. اگر خدا می‌خواست، کسانی که پس از پیامبران بودند پس از آنکه نشانه‌های روشن برای آنان آمد، به جنگ و ستیز با یکدیگر نمی‌پرداختند؛ ولی با هم اختلاف کردند. از آنها افرادی ایمان آوردند و بعضی کافر شدند و اگر خدا می‌خواست با یکدیگر جنگ نمی‌کردند؛ ولی خدا آنچه اراده کرده انجام می‌دهد.

۲۵۴ ای اهل ایمان! از آنچه به شما روزی داده‌ایم، انفاق کنید پیش از آنکه روزی فرارسد که نتوان چیزی خرید و دوستی برقرار کرد و یا از کسی شفاعت نمود؛ کافران ستمگرند.

۲۵۵ خدا یکی است و خدایی جز او نیست؛ زنده و نیروبخش همه است؛ نه خواب سبک دارد و نه خواب سنگین؛ آنچه در آسمانها و در زمین است، متعلق به اوست؛ کیست که در پیشگاه او جز با اجازه‌اش شفاعت کند؛ آنچه پیش رو و آنچه پشت سرشان هست، می‌داند و کسی به علم او احاطه پیدا نمی‌کند مگر به آنچه او بخواهد؛ حکومت او آسمانها و زمین را فرا گرفته و نگهداری آنها برای او سنگین نیست و او بزرگواری با عظمت است.

۲۵۶ در قبول دین اکراهی نیست؛ زیرا که راه رشد از راه گمراهی آشکار شده است؛ پس هرکس به طاغوت کافر شود و به پروردگار ایمان آورد، به دستاویز محکمی چنگ زده که گسستن در آن وجود ندارد و خدا شنوا و آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳

۲۵۷ خداوند سرپرست آنانی است که ایمان آورده‌اند. آنها را از تاریکیها به عالم روشنایی خارج می‌سازد و آنانی که کافر شدند، سرپرست آنها طاغوت است. آنها را از عالم روشنایی به تاریکیها خارج می‌سازد و اینها هستند که یاران آتش بوده و برای همیشه در آن می‌مانند.

۲۵۸ آیا ندیدی آن کسی را که با ابراهیم درباره پروردگارش جدال می‌کرد، بدین خاطر که خداوند به او حکومت داده بود؟! ابراهیم گفت: پروردگار من کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند. گفت: من هم زنده می‌کنم و می‌میرانم. ابراهیم گفت: خداوند خورشید را از مشرق می‌آورد، تو آن را از مغرب بیاور. مرد کافر مبهوت شد و خدا مردم ظالم را هدایت نخواهد کرد.

۲۵۹ یا مثل آنکه از کنار روستایی عبور می‌کرد در حالی که دیوارها و سقفهای آن فروریخته بود و از سکنه خالی بود. از روی تعجب گفت: خداوند اینها را بعد از مرگ چگونه زنده می‌کند؟! پروردگار صدسال او را میراند و بعد او را زنده کرد و به او فرمود: چقدر بوده‌ای؟ گفت: یک روز یا بخشی از روز. فرمود: بلکه صدسال مرده بوده‌ای. به غذا و آب خود بنگر هنوز تغییر نکرده و به الاغ خود نیز بنگر. ترا برای مردم نشانه‌ای قرار دادیم و بنگر به استخوانها و بین چگونه آنها را برمی‌داریم و به هم پیوند می‌دهیم و گوشت بر آن می‌پوشانیم. وقتی حقیقت برایش روشن شد، گفت: دانستم که خداوند بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۴۴

۲۶۰ و یاد آور زمانی را که ابراهیم گفت: پروردگارا! به من نشان ده که چگونه مردگان را زنده می‌کنی. فرمود: آیا ایمان نیاورده‌ای؟ گفت: چرا؛ و لکن برای اطمینان قلبم می‌خواهم. فرمود: چهار پرنده انتخاب کن و آنها را قطعه‌قطعه کن و بر سر کوهی قطعه‌ای از آنها را بگذار و بعد آنها را صدا بزنی تا شتابان به سوی تو آیند و بدانکه خداوند، توانا و حکیم است.

۲۶۱ داستان آنان که ثروت خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، همانند بذری است که هفت خوشه برویاند و در هر خوشه صد دانه باشد و خداوند آن را برای هر که بخواهد چندین برابر می‌کند و خدا وسعت‌بخش و دانا است.

۲۶۲ آنان که ثروت خود را در راه خدا انفاق می‌کنند و به دنبال آن بر انفاق شده منت نمی‌گذارند و آزاری نمی‌رسانند، پاداش آنها نزد پروردگارشان است؛ نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

۲۶۳ سخن شایسته گفتن و عفو و گذشت، بهتر است از صدقه‌دانی که آزار به دنبال داشته باشد و خداوند بی‌نیاز و بردبار است.

۲۶۴ ای اهل ایمان! صدقه‌های خود را با منت و آزار افراد باطل نکنید، مانند آنکه ثروت خود را از روی ریا انفاق می‌کند و ایمان به خدا و روز قیامت ندارد که داستان او همانند داستان سنگی است که خاکی روی آن بوده و رگباری به آن رسیده و خاک را شسته تا نتواند حاصلی از آن به دست آورند و خداوند مردم کافر را هدایت نمی‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵

۲۶۵ و داستان آنان که ثروت خود را برای رضای پروردگار و استحکام دلهای خویش انفاق می‌کنند، همانند داستان باغی است که بر تپه‌ای قرار گرفته و رگباری بدان رسیده و حاصلی دو چندان دهد و اگر رگباری به آن نرسد، بارانهای مختصر رسیده و خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۲۶۶ آیا دوست دارید که یکی از شما باغی داشته باشد از درخت خرما و انگور که زیر آن درختان نهرهای آب‌روان و در آن هر گونه میوه موجود باشد و در حالی که به سن پیری رسیده و فرزندان ناتوان دارد، ناگهان باد شدیدی همراه با آتش به آن باغ برسد و همه چیز را بسوزاند؟! بدین طریق خداوند آیات را برای شما بیان می‌کند؛ شاید اندیشه کنید.

۲۶۷ ای اهل ایمان! از بهترین دسترنج خود و از آنچه از زمین برای شما خارج کرده‌ایم انفاق کنید و برای انفاق، بدها را انتخاب نکنید در حالی که خود حاضر نیستید آنها را قبول کنید، مگر از آن چشم‌پوشید و بدانید که خداوند بی‌نیاز و ستایش شده است.

۲۶۸ شیطان به شما وعده فقر می‌دهد و شما را وادار به بدیها می‌کند و خداوند از جانب خود به شما وعده بخشش و فراوانی می‌دهد و خدا وسعت‌بخش و دانا است.

۲۶۹ حکمت را به هر که خواهد می‌دهد و هر که صاحب حکمت شد، به تحقیق خیر فراوان به او داده شده و جز خردمندان اندرز نگیرند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶

۲۷۰ به هر چه که انفاق کرده‌اید و نذرهایی که در نظر داشته‌اید، خداوند آگاه است و ستمکاران یاوری ندارند.

۲۷۱ اگر صدقه‌های خود را آشکارا دهید، کار پسندیده‌ای است و اگر آنها را در پنهان به نیازمندان دهید، برای شما بهتر است و گناهان شما را می‌پوشاند و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است.

۲۷۲ هدایت مردم با تو نیست ولی خداوند هر که را بخواهد هدایت می‌کند و آنچه از خوبی‌ها انفاق کنید، درباره خویش کرده‌اید و انفاق جز برای رضای پروردگار نکنید و آنچه از خوبی‌ها انفاق می‌کنید، به شما می‌رسد و به شما ستم نمی‌شود.

۲۷۳ انفاق برای کسانی است که در راه خدا از کار مانده‌اند و نمی‌توانند به جای دیگر سفر کنند. مردم نادان آنها را از شدت پاکدامنی بی‌نیاز می‌پندارند. به سیمایشان آنها را می‌شناسی. از مردم چیزی را با اصرار نخواهند و هر چیز خوبی را انفاق کنید،

خداوند بر آن آگاه است.

۲۷۴ آنان که ثروت خود را در شب و روز پنهانی و آشکار انفاق می‌کنند، نزد پروردگار دارای پاداش هستند و نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷

۲۷۵ آنان که رباخوارند بر نمی‌خیزند مگر مانند کسی که بر اثر تماس شیطان با او دیوانه شده، و بدین جهت رباخوار شدند که گفتند: خرید و فروش مثل رباست، در حالی که خداوند خرید و فروش را حلال و ربا را حرام کرد. پس هر که موعظه الهی به او رسد و رباخواری نکند، سودهایی که در سابق به دست آورده متعلق به اوست و کار او با خداست و هر که به رباخواری ادامه دهد، از یاران آتش است و برای همیشه در آن می‌ماند.

۲۷۶ خداوند ربا را نابود می‌کند و صدقه‌ها را افزایش می‌دهد و خداوند انسانهای ناسپاس و گنهکار را دوست نمی‌دارد.

۲۷۷ آنان که ایمان آورده‌اند و دارای اعمال شایسته‌اند و نماز را برپا داشته و زکات می‌دهند، پاداش آنها نزد پروردگارشان است؛ نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

۲۷۸ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و اگر به راستی ایمان آورده‌اید، از ربا هر چه باقی مانده صرف نظر کنید.

۲۷۹ و اگر به رباخواری ادامه دهید، بدانید که به جنگ خدا و رسول برخاسته‌اید و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما از آن شماست؛ به کسی ستم نکرده‌اید و ستم ندیده‌اید.

۲۸۰ اگر بدهکار تنگدست باشد، تا توانگر شدن او به وی مهلت دهید و اگر به رسم صدقه ببخشید، برای شما بهتر است اگر بدانید.

۲۸۱ بترسید از آن روزی که به سوی پروردگار بازخواهید گشت و هر کسی پاداش کارهای خود را می‌بیند و به هیچ کس ظلم نمی‌شود.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸

۲۸۲ ای اهل ایمان! اگر به یکدیگر تا مدت معینی قرض دادید، آن را بنویسید و باید نویسنده قرض شما را عادلانه بنویسد و آنکه نویسنده است همان‌طور که پروردگار به او آموخته نباید از نوشتن خودداری کند؛ پس باید بنویسد و آن که حق بر گردن اوست املاء کند و بدهکار از خدای خویش بترسد و چیزی را کم نگذارد و اگر آن که حق بر گردن اوست کم عقل یا بی‌عقل است و قدرت املاء کردن ندارد، سرپرست او عادلانه املاء کند و دو مرد از مردان خود شاهد گیرند و اگر دو مرد نبود، یک مرد و دو زن از کسانی که مورد رضایت شما باشند، تا اگر یکی از یاد برد، یکی از آنها به خاطر آن دیگری بیاورد. شاهدان وقتی دعوت می‌شوند، خودداری نکنند و از نوشتن قرض، کوچک یا بزرگ که دارای مدت است خسته نشوند که این نزد پروردگار به عدالت نزدیکتر و برای شهادت استوارتر و برای تردید نکردن شما مناسب‌تر است، مگر آنکه معامله نقدی باشد که در بین خود دست به دست کنید، در این صورت گناهی بر شما نیست اگر ننوشتید. و هر وقت معامله‌ای کردید، شاهد بگیرید و هیچ‌گاه نباید نویسنده و شاهد زیان ببینند و اگر چنین کنید، بدکاری با خودتان است. از خدا بترسید، خداوند به شما آموزش می‌دهد و خدا به همه چیز آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹

۲۸۳ و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید، گرویی بگیرید. اگر بعضی از شما دیگری را امین دانست، امانتدار امانت را بر گرداند و از خدایی که پروردگار اوست بترسد و شهادت را کتمان نکنید و هر که شهادت را کتمان کند، دلش گنهکار است و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

۲۸۴ آنچه در آسمانها و زمین است، از آن پروردگار است و هر گاه آنچه در دل دارید آشکار کنید و یا مخفی دارید، خداوند شما

را برای آن به حساب می‌کشد و هر که را خواهد می‌بخشد و هر که را خواهد عذاب می‌کند و خدا بر همه چیز تواناست. ۲۸۵ رسول خدا به آنچه از جانب پروردگارش نازل شده ایمان آورده و اهل ایمان نیز همگی به خدا و فرشتگان او و کتابها و پیامبران او ایمان آورده‌اند. ما بین هیچ‌یک از پیغمبران او فرقی نمی‌گذاریم و گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم. خداوند بخشش تو را طالبیم و بازگشت ما به سوی توست.

۲۸۶ خداوند کسی را تکلیف نکند مگر به اندازه توانایی او، هر چه کار نیک کرده برای خود انجام داده و هر چه کار بد انجام داده به زیان خود کرده است. پروردگارا! اگر ما فراموش کردیم یا خطا نمودیم، ما را مؤاخذه مکن. خداوند! بار تکلیف سنگین بر دوش ما قرار مده آن گونه که بر پیشینیان ما قرار دادی. پروردگارا! چیزی که ما را تاب تحمل آن نیست بر ما مقرر مفرما. ما را ببخش و ما را بیامرز و به ما رحم کن که تو مولای مایی؛ پس ما را برای غلبه بر مردم کافر یاری فرما.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰

سوره آل عمران مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم.

۲ خدا یکتاست، خدایی جز او نیست. زنده و نیروبخش است.

۳ خدایی که کتاب را از روی حقیقت بر تو نازل کرد که کتابهای پیشین را تصدیق می‌کند و در گذشته تورات و انجیل را نازل کرده تا هدایتی برای مردم باشد و نیز فرقان را نازل نمود.

۴ آنان که آیات الهی را انکار می‌کنند، عذاب سختی دارند و خدا توانا و انتقام‌گیرنده است.

۵ چیزی در زمین و آسمان از خداوند پنهان نیست.

۶ اوست که شما را در رحم مادران آن طور که بخواهد تصویر می‌کند. جز او خدایی نیست که توانا و حکیم است.

۷ اوست که این کتاب را بر تو نازل کرد که بعضی آیات آن محکم است که پایه و اساس بقیه آیات می‌باشند و بعضی ابهام دارند و آنهایی که دل‌هایشان میل به باطل دارد، از آیات مبهم پیروی می‌کنند تا در دین فتنه‌انگیزی کنند و به دنبال تأویل هستند، در حالی که تأویل آن را جز خدا و آنها که در دانش ریشه دارند کسی نداند. می‌گویند: ما به آنها ایمان آورده‌ایم و همه آنها از پیش پروردگار ماست و جز اندیشمندان آگاه نگردند.

۸ پروردگارا! دل‌هایمان را بعد از آنکه هدایت فرمودی مایل به باطل مفرما و از جانب خویش به ما رحمت بخش؛ زیرا که بسیار بخشنده‌ای.

۹ خداوند! تو همه مردم را در روزی که شکی در آن نیست جمع خواهی کرد؛ زیرا که تو از وعده خود تخلف نمی‌کنی.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱

۱۰ کافران، ثروتها و فرزندانشان آنها را از خداوند بی‌نیاز نمی‌کند و آنها هیزم جهنم‌اند.

۱۱ وضع آنها همانند آل فرعون و آنهایی که قبل از آنها بودند که آیات ما را دروغ می‌شمردند می‌باشد و خداوند آنها را به کیفر گناهانشان مجازات کرد و خدا سخت به کیفر می‌رساند.

۱۲ به کافران بگو: به زودی شکست خورده، به سوی جهنم رانده خواهید شد و چه بد جایگاهی است.

۱۳ در آن دو گروه که در مقابل هم قرار گرفتند، برای شما درس عبرتی بود؛ یک گروه در راه خدا جهاد کردند و گروه دیگر کافر بودند که آنها را به چشم دو برابر خویش می‌دیدند و خداوند هر که را بخواهد با یاری خود نیرو بخشد؛ در این برای صاحبان

بینش عبرتی است.

۱۴ برای مردم دوست داشتنی‌ها از زنان و فرزندان و ثروتهای زیاد از طلا و نقره و اسبهای ممتاز و چهارپایان و زراعت در نظر زیبا می‌آید و اینها سرمایه‌های زندگی دنیاست و سرانجام خوب پیش خداست.

۱۵ بگو: آیا شما را به بهتر از اینها خبر دهم؟ برای اهل تقوا در پیشگاه پروردگار باغهایی است که نهرها از زیر درختان آن جاری است و برای همیشه در آن خواهند بود با همسرانی پاکیزه و خوشنودی پروردگار، و خدا بینا به حال بندگان است.
ترجمه قرآن، ص: ۵۲

۱۶ آنان که می‌گویند: پروردگارا! ما ایمان آورده‌ایم؛ پس گناهان ما را ببخش و ما را از آتش دوزخ حفظ فرما.
۱۷ همان کسانی که اهل صبر و راست‌گویی و فروتنی و انفاق و استغفار در هنگام سحرند.

۱۸ خدا و فرشتگان و اهل علم شهادت می‌دهند که خدا یکتاست و خدایی جز او نیست و قیام به عدالت نموده، هیچ معبودی جز او نیست، توانا و حکیم است.

۱۹ به تحقیق دین نزد خدا اسلام است و اهل کتاب در آن اختلاف نکردند، مگر بعد از آنکه به حقیقت آن آگاه شدند و این از روی ظلم و تجاوز در بین آنها بود، و هر که به آیات الهی کافر شود، حسابرسی پروردگار سریع است.

۲۰ اگر با تو به خصومت پرداختند، بگو من و پیروانم در برابر خداوند تسلیم شده‌ایم، و به اهل کتاب و درس‌نخوانده‌ها بگو: آیا شما هم تسلیم شده‌اید؟ پس اگر تسلیم شوند، هدایت یافته‌اند و اگر روی برگردانند، تو فقط وظیفه ابلاغ داری و خدا بینا به حال بندگان خود است.

۲۱ آنان که آیات الهی را انکار کرده و به ناحق پیامبران را می‌کشند و نیز کسانی را در بین مردم که امر به عدل می‌نمایند به قتل می‌رسانند، به عذاب دردناک بشارتشان ده.

۲۲ آنهاست که اعمالشان در دنیا و آخرت نابود شده و یآوری نخواهند داشت.

ترجمه قرآن، ص: ۵۳

۲۳ آیا ندیدی آنها را که بهره‌ای از کتاب داشتند و دعوت به کتاب الهی شدند تا بین آن حکم کنند؟! بعضی از آنان از حکم الهی روی برگردانند و اعراض نمودند.

۲۴ این بدین جهت بود که گفتند: جز چند روزی آتش به ما نرسیده است. دروغی که ساخته‌اند، آنها را در دینشان مغرور نموده است.

۲۵ چگونه باشد زمانی که آنها را جمع کنیم در روزی که شکی در آن نیست و هرکس نتیجه کار خویش را خواهد دید و به آنها ظلم نمی‌شود.

۲۶ بگو: ای پروردگاری که صاحب حکومتی، هر که را خواهی حکومت بخشی و از هر که خواهی ستانی و هر که را خواهی عزیز می‌کنی و هر که را خواهی ذلیل می‌نمایی؛ خیر در دست توست؛ زیرا تو بر هر چیز توانایی.

۲۷ شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کنی و زنده را از مرده و مرده را از زنده پدید می‌آوری، و به هر که خواهی روزی بی‌حساب می‌دهی.

۲۸ اهل ایمان نباید کافران را دوست خود انتخاب کنند بدون آنکه با مؤمنین دوستی کنند و هرکس چنین کند، رابطه‌اش با خدا بریده است، مگر آن که از آنها ترسی داشته باشد. خداوند شما را از خود می‌ترساند و سرانجام به سوی اوست.

۲۹ بگو: اگر چیزی را در سینه‌هایتان پنهان کنید و یا آشکار سازید، خدا می‌داند و آنچه را که در آسمانها و آنچه را در زمین است، خدا می‌داند و خدا بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴

ترجمه قرآن ۹۹

۳۰ روزی که هر کس آنچه کار خوب و یا اعمال بد انجام داده، پیش روی خود حاضر یابد و خدا با بندگان مهربان است.

۳۱ بگو: اگر خدا را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید تا خداوند شما را دوست بدارد و گناهان شما را ببخشد که پروردگار بخشاینده و مهربان است.

۳۲ بگو: خدا و رسول را اطاعت کنید و اگر از آنان روی برگردانید، خدا کافران را دوست نمی‌دارد.

۳۳ خداوند، آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر تمام مردم عالم برگزید.

۳۴ فرزندان بعضی از نسل بعضی دیگر و خدا شنوا و آگاه است.

۳۵ به یاد آور زمانی را که همسر عمران گفت: پروردگارا! فرزندی که در رحم دارم نذر تو می‌کنم تا آزاد باشد، نذر مرا بپذیر؛ زیرا که تو شنوا و آگاهی.

۳۶ هنگامی که فرزند خود را به دنیا آورد، گفت: پروردگارا! من دختر به دنیا آوردم، و خداوند بر آنچه به دنیا آورده آگاه‌تر است و پسر چون دختر نیست. من او را مریم نامیدم و او را با فرزندانش از شر شیطان رانده‌شده به تو سپردم.

۳۷ پروردگارش با پذیرش نیکو او را پذیرفت و او را به تربیتی نیکو پرورش داد و زکریا را سرپرست وی کرد. هر وقت زکریا به محراب او وارد می‌شد، روزی‌ای پیش روی او می‌یافت و می‌گفت: ای مریم! این روزی از کجا برایت آمده؟ پاسخ می‌داد: از جانب پروردگار است. خداوند برای هر که بخواهد، روزی بی حساب می‌دهد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵

۳۸ در این هنگام پروردگار خویش را خواند و گفت: پروردگارا! از جانب خود به من فرزندی پاکیزه عنایت کن؛ زیرا که تو دعا را می‌شنوی.

۳۹ فرشتگان هنگامی که زکریا در محراب به نماز ایستاده بود، ندا دادند: خداوند مژده یحیی را به تو می‌دهد، در حالی که کلمه خدا را تصدیق می‌کند و آقا و پرهیزکار و پیامبری از شایستگان است.

۴۰ زکریا گفت: پروردگارا! چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد، در حالی که پیری به من رسیده و همسرم نازاست؟ فرمود: همین‌طور خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد.

۴۱ گفت: پروردگارا! برای من نشانه‌ای قرار ده. فرمود: نشانه تو آن است که سه روز با مردم حرف نزنی مگر با رمز. خدایت را زیاد یاد کن و صبح و شام او را تسبیح گوی.

۴۲ هنگامی که فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند ترا برگزید و پاکیزه‌ات گردانید و بر زنان زمانه برتری داده است.

۴۳ ای مریم! پروردگارت را بندگی کن و سجده کن و با رکوع کنندگان رکوع نما.

۴۴ این، از خبرهای غیبی است که به تو وحی می‌کنیم. آن موقع که قرعه می‌انداختند که کدام یک سرپرستی مریم را به عهده بگیرند، تو پیش آنها نبودی و آن هنگام که با هم نزاع می‌نمودند، تو پیش آنها نبودی.

۴۵ زمانی فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند تو را به کلمه‌ای از خود که نامش مسیح، عیسی بن مریم است، در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربین است، مژده می‌دهد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶

۴۶ و با مردم در گهواره و در بزرگی سخن گوید و از بندگان صالح است.

۴۷ مریم گفت: پروردگارا! چگونه مرا فرزندی باشد در حالی که هیچ کس با من تماس نگرفته! فرمود: همین‌طور خداوند هر چه

خواهد می‌آفریند. وقتی که اراده‌اش به خلق چیزی تعلق گیرد، همین که می‌فرماید: موجود باشد، وجود می‌یابد.

۴۸ و او را کتاب و حکمت و تورات و انجیل می‌آموزد.

۴۹ و او را رسولی به سوی فرزندان اسرائیل فرستد: من از جانب پروردگارتان با معجزه آمده‌ام؛ از گل برای شما مرغی می‌سازم و در آن می‌دمم تا به امر پروردگار مرغی شود؛ کور مادرزاد و مبتلا به برص را شفا می‌دهم و مرده را به امر خداوند زنده می‌نمایم و شما را از آنچه می‌خورید و در خانه‌هایتان ذخیره می‌نمایید خبر می‌دهم. این معجزات برای شما اگر ایمان آورده باشید، حجت است.

۵۰ و کتاب تورات را که پیش از من بوده تصدیق کنم و بعضی چیزهایی را که بر شما حرام بود حلال گردانم و از جانب پروردگارتان با معجزه آمده‌ام؛ پس از خدا بترسید و مرا اطاعت نمایید.

۵۱ خداوند، پروردگار من و شماست؛ پس او را پرستش کنید که راه راست این است.

۵۲ هنگامی که عیسی کفر آنها را احساس کرد گفت: چه کسانی یاران من در راه خدایند؟ حواریون گفتند: ما یاران خداییم، به پروردگار ایمان آورده‌ایم. گواه باش که ما تسلیم فرمان اویم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷

۵۳ پروردگارا! ما به آنچه نازل کرده‌ای، ایمان آوردیم و از رسول پیروی کردیم؛ پس ما را از گروه گواهی دهندگان بنویس.

۵۴ یهود نیرنگ نمودند و خدا نیرنگ آنها را تلافی کرد و خدا از همه نیرنگ‌بازان ماهرتر است.

۵۵ به یاد آور زمانی را که خداوند فرمود: ای عیسی! تو را می‌گیرم و به سوی خودم بالا می‌برم و تو را از آنهایی که کافر شدند پاک می‌سازم و پیروانت را تا روز قیامت بر کافران برتری دهم. آنگاه باز گشت شما به سوی من است و در آنچه بر سر آن اختلاف کردید، حکم خواهم کرد.

۵۶ و اما آنهایی که کافر شدند، به عذابی سخت در دنیا و آخرت مبتلایشان می‌کنم و یاورانی نخواهند داشت.

۵۷ و اما آنهایی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، خداوند پاداش ایشان را کامل خواهد داد و خدا ستمکاران را دوست نمی‌دارد.

۵۸ این است آنچه برای تو تلاوت کردیم از آیات و پند حکمت آموز.

۵۹ داستان عیسی نزد خدا چون داستان آدم است که او را از خاک آفرید و به او گفت: باش، و او موجود شد.

۶۰ حق همین است که از جانب پروردگار توست؛ بنا بر این از دودلان مباش.

۶۱ هرگاه بعد از این دانشی که برای تو آمده، درباره عیسی با تو مجادله کردند، بگو: بیاید پسران ما و پسران شما و زنهای ما و زنهای شما و آنهایی که به منزله جان ما و جان شما باشند، دعوت کنیم. آنگاه در حق یکدیگر نفرین نماییم و لعنت خدا را بر دروغ‌گویان قرار دهیم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۸

۶۲ اینها همان داستانهای درست است. خدایی جز خدای یکتا نیست و خداوند توانا و حکیم است.

۶۳ و اگر روی برگردانند، خداوند مفسدان را می‌شناسد.

۶۴ بگو ای اهل کتاب! بیاید کلمه‌ای را که بین ما و شماست بپذیرید که جز خدا را نپرستیم و کسی را با او شریک نکنیم و بعضی از ما بعضی دیگر را غیر از خداوند یگانه به خدایی نپذیرد و اگر روی برگردانند، بگویید گواه باشید که ما مسلمانیم.

۶۵ به چه علت درباره ابراهیم به مجادله می‌پردازید در حالی که تورات و انجیل بعد از او نازل شده است؟! آیا اندیشه نمی‌کنید.

۶۶ شما درباره آنچه می‌کنید، مجادله کردید. به چه علت درباره آنچه نمی‌دانید مجادله می‌نمایید و خداوند می‌داند و شما

نمی‌دانید.

۶۷ ابراهیم، نه یهودی و نه نصرانی بود؛ بلکه معتدل و مسلمان بود و از مشرکان نبود.

۶۸ نزدیکتر از همه به ابراهیم آنهايي هستند که از او پیروی کرده‌اند و این پیامبر و آنهايي که اهل ایمانند، و خدا دوستدار اهل ایمان است.

۶۹ گروهی از اهل کتاب دوست دارند که شما را گمراه کنند؛ ولی جز خود را گمراه نمی‌کنند و این را نمی‌فهمند.

۷۰ ای اهل کتاب! به چه علت آیات الهی را انکار می‌کنید، در حالی که شما به آن گواهی می‌دهید؟!

ترجمه قرآن، ص: ۵۹

۷۱ ای اهل کتاب! چرا حق را به باطل مشتبه می‌کنید و حق را که می‌دانید کتمان می‌نمایید؟

۷۲ گروهی از اهل کتاب گفتند: اول روز به آنچه بر مؤمنان نازل شده ایمان آورید و آخر روز انکار کنید؛ شاید آنها نیز از اسلام بازگردند.

۷۳ جز به کسی که از دین شما پیروی می‌کند ایمان نیاوردید. «بگو: هدایت تنها هدایت الهی است.» هرگز باور نکنید به کسی همانند شما داده و یا می‌تواند در پیشگاه پروردگارتان با شما مجادله کند. بگو: رحمت به دست خداست و به هر که خواهد می‌دهد و خدا وسعت‌بخش و آگاه است.

۷۴ خداوند هر که را بخواهد خاص رحمت خود کند و خدا دارای کرمی بزرگ است.

۷۵ در بین اهل کتاب کسانی هستند که اگر ثروت زیادی به آنها بسپاری، به تو بازمی‌گردانند و در بین آنها کسانی می‌باشند که اگر یک دینار به رسم امانت به آنها بسپاری، بر نمی‌گردانند مگر اینکه بالای سرشان ایستاده باشی. این به خاطر آن است که آنها می‌گویند: ما در برابر غیر اهل کتاب مسئول نیستیم، و آنها به خدا دروغ می‌بندند در حالی که می‌دانند.

۷۶ آری هر که به عهد خود وفا کند و تقوا را پیشه خود سازد، خدا اهل تقوا را دوست می‌دارد.

۷۷ آنان که پیمان الهی و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی معامله می‌کنند، بهره‌ای در آخرت نخواهند داشت و خداوند با آنها صحبت نخواهد کرد و بدانها در روز قیامت نظر نخواهد نمود و از پلیدی گناه پاکشان نگرداند و برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۶۰

۷۸ و گروهی از اهل کتاب به هنگام خواندن کتاب خدا چنان زبان خود را می‌چرخانند که گمان می‌کنند واقعا کتاب خدا را می‌خوانند، در حالی که از کتاب الهی نیست، و می‌گویند: این از جانب خداست. در حالی که از جانب خدا نیست؛ به خدا دروغ می‌بندند در حالی که آگاهند.

۷۹ هیچ انسانی حق ندارد وقتی خداوند به او کتاب و حکمت و نبوت عنایت فرموده به مردم بگوید غیر از خدا مرا عبادت کنید؛ بلکه باید بگوید خداشناس باشید همان‌طور که کتاب الهی به شما تعلیم داده شده و درس خوانده‌اید.

۸۰ و فرمان نمی‌دهد که شما فرشتگان و پیامبران را پروردگار خود بگیرید. آیا شما را به کفر فرمان می‌دهد بعد از آنکه شما مسلمان شدید؟

۸۱ و به یاد آورید زمانی را که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که هرگاه کتاب و حکمت به شما دادم، آنگاه پیامبری نزد شما آمد که آنچه را با شماست تصدیق می‌کند، به او ایمان بیاورید و او را یاری کنید. فرمود: آیا اقرار دارید و تکلیف مرا به گردن گرفتید؟ گفتند: آری اقرار داریم. فرمود: پس شما گواه باشید و من هم با شما گواهم.

۸۲ و هر که بعد از این روی برگرداند، آنها خودشان فاسقند.

۸۳ آیا غیر از دین خدا را می‌طلبند در حالی که هر که در آسمانها و زمین است، خواه‌ناخواه تسلیم اویند و به سوی او باز خواهند گشت.

ترجمه قرآن، ص: ۶۱

۸۴ بگو به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندانش نازل شده و آنچه برای موسی و عیسی و دیگر پیامبران از پروردگارشان آمده، ایمان داریم و بین هیچ‌یک از آنها فرق نمی‌گذاریم و ما تسلیم او هستیم.

۸۵ هر کس غیر از اسلام دین دیگری برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نمی‌شود و در آخرت از زیانکاران است.

۸۶ چگونه خداوند گروهی را که بعد از ایمان و گواهی به حقانیت رسول و آمدن نشانه‌های روشن باز کافر شدند هدایت کند؟! و خدا گروه ستمکاران را هدایت نمی‌نماید.

۸۷ پاداش آنها این است که لعنت پروردگار و فرشتگان و همه مردم بر آنها باد.

۸۸ در لعنت همیشگی هستند و از عذاب آنها کم نمی‌گردد و به آنها مهلت داده نمی‌شود،

۸۹ مگر آنکه بعد از بدکارهایشان توبه کنند و به اصلاح پردازند که خدا بخشنده و مهربان است.

۹۰ آنان که بعد از ایمان کافر شدند و بر کفر خویش افزودند، به هیچ وجه توبه آنان قبول نمی‌شود و آنها خودشان گمراهانند.

۹۱ و آنان که کافر شدند و در حال کفر مردند، اگر تمام زمین را از طلا پر کنند و به عنوان کفاره پردازند، به هیچ وجه از آنها پذیرفته نمی‌شود. آنها کسانی هستند که عذاب دردناک دارند و یآوری نخواهند داشت.

ترجمه قرآن، ص: ۶۲

۹۲ هرگز به نیکی نمی‌رسید مگر آنکه آنچه دوست می‌دارید در راه خدا انفاق کنید و هر چه انفاق نمایید، خداوند بدان آگاه است.

۹۳ همه نوع خوراکیها بر بنی اسرائیل حلال بود جز آنچه بنی اسرائیل پیش از نازل شدن تورات بر خود حرام کرده بودند. بگو: اگر شما راست می‌گویید، تورات را بیاورید و آن را بخوانید.

۹۴ آنها که بعد از این به خدا دروغ می‌بندند، ستمگرند.

۹۵ بگو: خدا راست گفت؛ بنا بر این از ابراهیم پیروی کنید که دارای دینی معتدل است و از مشرکان نمی‌باشد.

۹۶ اولین خانه‌ای که برای انسان بنا شد، همان است که در مکه می‌باشد و مایه برکت و هدایت جهانیان است.

۹۷ در آن خانه آیات روشن هست؛ چون مقام ابراهیم، و هر که در آن وارد شود در امان خواهد بود و برای خدا حج این خانه بر همه مردم در صورتی که توانایی رسیدن به آنجا را دارند واجب است و هر که انکار کند، خداوند از همه جهانیان بی‌نیاز است.

۹۸ بگو: به چه علت آیات الهی را انکار می‌کنید، در حالی که خداوند گواه اعمالی است که انجام می‌دهید.

۹۹ بگو: ای اهل کتاب! به چه علت آنهایی را که ایمان آورده‌اند از راه خدا باز می‌دارید و آنها را به راه باطل می‌خوانید؛ در صورتی که شما گواه هستید و خداوند هیچ‌گاه از اعمال زشت شما غافل نیست.

۱۰۰ ای اهل ایمان! اگر پیروی گروهی از اهل کتاب را نمایید، شما را بعد از ایمان به کفر برمی‌گردانند.

ترجمه قرآن، ص: ۶۳

۱۰۱ و چگونه کافر می‌شوید در حالی که آیات الهی برای شما خوانده می‌شود و در بین شما پیامبر هست و هر که به خداوند تمسک جوید، به راه راست هدایت شده است.

۱۰۲ ای اهل ایمان! آن طور که شایسته است از خدا بترسید تا جز به دین اسلام نمرید.

۱۰۳ همگی به ریسمان الهی چنگ بزنید و متفرق نشوید و به یاد آورید نعمت الهی را که شما با هم دشمن بودید و خداوند

دل‌هایتان را به هم الفت داد و صبح کردید به فضل پروردگار، برادر یکدیگر شدید در حالی که در لبه پرتگاهی از آتش بودید و شما را از آن نجات داد. بدین طریق خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند؛ شاید هدایت شوید.

۱۰۴ باید گروهی در بین شما باشند تا مردم را به خوبی‌ها دعوت کنند و به کارهای پسندیده فرمان دهند و از کارهای زشت بازدارند و آنها خودشان رستگارانند.

۱۰۵ و نباشید از جمله کسانی که با وجود دلایل روشن که برای آنها آمده بود متفرق شدند و اختلاف کردند که برای آنها غذایی بزرگ خواهد بود.

۱۰۶ روز قیامت چهره‌هایی نورانی و چهره‌هایی تاریک خواهد بود. به آنان که چهره‌هایشان تاریک است، گفته می‌شود چرا بعد از ایمان آوردن کافر شدید؟! پس اکنون به خاطر آنچه کافر شدید، طعم عذاب را بچشید.

۱۰۷ و آنان که چهره‌هایشان نورانی است، در رحمت الهی جای گیرند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۱۰۸ اینها آیات الهی است که آن را به حق برای تو می‌خوانیم و خداوند برای مردم جهان ستمی نمی‌خواهد.

ترجمه قرآن، ص: ۶۴

۱۰۹ و آنچه در آسمانها و زمین است از آن خدا می‌باشد و همه کارها به سوی او بازمی‌گردد.

۱۱۰ بهترین گروهی که بر این مردم نمودار شده‌اند، شما می‌باشید که امر به معروف می‌کنید و نهی از منکر می‌نمایید و به خدا ایمان دارید و اگر اهل کتاب ایمان می‌آوردند برای آنها بهتر بود. بعضی از آنها با ایمان و بیشتر آنها فاسقند.

۱۱۱ اهل کتاب نمی‌توانند جز اندکی به شما ضرر رسانند و هر گاه با شما جنگ کنند، سرانجام شکست خورده و از جنگ خواهند گریخت و پیروز نشوند.

۱۱۲ هر کجا باشند، محکوم به ذلّت هستند مگر پیمانی از خدا و پیمانی از مردم داشته باشند. قرین خشم خدا و محکوم به درماندگی شدند برای آنکه آیات الهی را انکار کردند و پیامبران را به ناحق کشتند؛ زیرا که نافرمان و تجاوزپیشه بودند.

۱۱۳ همه اهل کتاب یکسان نیستند؛ گروهی از آنها در دل شب به تلاوت آیات الهی مشغول و سجد می‌کنند.

۱۱۴ به خدا و روز قیامت ایمان دارند، امر به معروف و نهی از منکر می‌نمایند، در کارهای خیر می‌شتابند و آنان از شایستگانند.

۱۱۵ آنچه از کارهای خیر انجام می‌دهند، بی‌ثواب نمی‌ماند و خدا از حال اهل تقوا با خبر است.

ترجمه قرآن، ص: ۶۵

۱۱۶ آنان که کافر شدند، ثروت و فرزندانشان در برابر پروردگار سودشان نمی‌دهد. آنها اهل آتشند و برای همیشه در آن خواهند بود.

۱۱۷ داستان آنچه در زندگی این دنیا خرج می‌کنند، چون بادی سوزان است که به زراعت مردمی که بر خود ستم کرده‌اند می‌وزد و آن را نابود می‌کند. خدا به آنها ستم نکرده؛ بلکه خودشان به خود ستم کرده‌اند.

۱۱۸ ای اهل ایمان! غیر خودتان را همراز انتخاب نکنید که بیگانگان در ضرر رساندن به شما کوتاهی نکنند و رنج بردن شما را دوست دارند و دشمنی از سخن گفتن آنها پیداست و آنچه در سینه‌هایشان مخفی کرده‌اند بدتر است، ما آیات را برای شما بیان کردیم، اگر اندیشه کنید.

۱۱۹ شما مردم آنها را دوست می‌دارید؛ ولی آنها شما را دوست ندارند. شما به همه کتابها ایمان دارید؛ ولی آنها وقتی با شما هستند می‌گویند: ایمان داریم. ولی وقتی تنها می‌شوند، از شدت غیظ سر انگشتان خود را می‌گزند. بگو: در غیظ خود بمیرید؛ زیرا که خداوند به آنچه در سینه‌هاست آگاه می‌باشد.

۱۲۰ اگر خوبی به شما رسد، آنها را ناراحت می‌کند و اگر بدی به شما رسد، آنها را شادمان می‌کند و اگر شما صبر کنید و تقوا را

پیشه خود سازید، نیرنگشان هیچ ضرری به شما نمی‌رساند؛ زیرا که خداوند به آنچه انجام می‌دهند احاطه دارد.

۱۲۱ به یاد آور زمانی را که هنگام صبح از میان بستگان خود بیرون آمدی تا اهل ایمان را در مواضع جنگ جای دهی و خدا شنوا و داناست.

ترجمه قرآن، ص: ۶۶

۱۲۲ در آن هنگام دو طایفه از مسلمانان خواستند سستی کنند، خدا یارشان بود و مؤمنان باید بر خدا توکل جویند.

۱۲۳ خداوند در بدر شما را یاری کرد در حالی که ضعیف بودید؛ پس از خدا بترسید شاید شکر او به جا آورید.

۱۲۴ به یاد آور زمانی را که به اهل ایمان گفتی: آیا خداوند که سه هزار فرشته را به یاری شما فرستاد، کافی نیست؟!

۱۲۵ آری اگر صبر کنید و تقوا را پیشه خود سازید، اگر مشرکان به سرعت به سوی شما برگردند خداوند پنج هزار نفر از فرشتگان را که نشان مخصوص دارند به یاری شما می‌فرستد.

۱۲۶ و پروردگار آن فرشتگان را نفرستاد جز آنکه برای شما بشارت و اطمینان خاطر باشند و یاری نیست جز از جانب پروردگار مقتدر و حکیم؛

۱۲۷ تا اینکه قسمتی از پیکر سپاه کفر را قطع کند یا آنها را سرکوب نماید و نومید بازگردند.

۱۲۸ درباره این امور چیزی به دست تو نیست، یا خدا آنها را می‌بخشد یا عذابشان می‌کند؛ زیرا که آنها ستمگراند.

۱۲۹ آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست؛ هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و خدا بخشنده و مهربان است.

۱۳۰ ای اهل ایمان، ربا را چند برابر نخورید و از خدا بترسید؛ شاید رستگار شوید.

۱۳۱ و بترسید از آتشی که برای کافران آماده شده است.

۱۳۲ و از خدا و رسول اطاعت کنید؛ شاید مشمول رحمت الهی قرار گیرید.

ترجمه قرآن، ص: ۶۷

۱۳۳ و برای رسیدن به بخشش پروردگار و بهشتی که پهنایش آسمانها و زمین را فرا گرفته و برای اهل تقوا آماده شده از یکدیگر سبقت بگیرید.

۱۳۴ آنان که در گشایش و تنگدستی انفاق می‌کنند و خشم خود را فرومی‌برند و از خطای مردم می‌گذرند، و خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد.

۱۳۵ و آنان که هر وقت کار زشتی انجام می‌دهند یا بر نفس خویش ظلم می‌کنند، به یاد خدا می‌افتند و برای گناهان خود طلب عفو می‌نمایند، و چه کسی جز پروردگار گناهان را می‌بخشد و بر آنچه انجام می‌داده‌اند از روی آگاهی اصرار نورزند.

۱۳۶ پاداش کار ایشان بخشش پروردگار و بهشتی است که از زیر درختان آن نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند و چه نیکوست پاداش آنان که اهل عمل هستند.

۱۳۷ پیش از شما سنتهایی گذشت. پس در زمین گردش کنید و ببینید که پایان کار تکذیب‌کنندگان چه بود.

۱۳۸ این برای مردم بیانی و برای پرهیزکاران هدایت و پندی است.

۱۳۹ سست نشوید و محزون نگردید؛ زیرا که شما برترید اگر اهل ایمان باشید.

۱۴۰ اگر به شما جراحی وارد شد، به دشمنان شما نیز جراحی همانند آن وارد گردید، این روزها را بین مردم جابجا می‌کنیم تا خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند معلوم کند، و از شما گواهانی گیرد که خدا ستمکاران را دوست نمی‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۶۸

۱۴۱ خدا می‌خواست اهل ایمان را تصفیه کند و کافران را نابود سازد.

۱۴۲ آیا گمان کرده‌اید که داخل بهشت می‌شوید و خدا آنهایی را که از شما جهاد کرده‌اند معلوم نمی‌کند و صابران را معین نمی‌نماید.

۱۴۳ شما بودید که قبل از ملاقات با مرگ آن را آرزو می‌کردید؛ ولی وقتی آن را دیدید، تماشاگر آن شدید.

۱۴۴ محمد، تنها فرستاده خداست؛ قبل از او نیز فرستادگانی بودند که از دنیا رفتند. آیا اگر او بمیرد یا کشته شود باید شما به عقب برگردید؟! و هر که به عقب برگردد ضرری به خدا نمی‌زند و خدا شاکران را به زودی پاداش خواهد داد.

۱۴۵ و هیچ کس جز به اجازه پروردگار نخواهد مرد و برای هر کس اجلی ثبت شده است، و هر که برای رسیدن به پاداش دنیا تلاش کند، از دنیا بهره‌مندش می‌کنیم و هر که برای رسیدن به ثواب آخرت کوشد و از نعمت آخرت برخوردارش می‌نماییم و شاکران را پاداش خواهیم داد.

۱۴۶ پیامبران زیادی بودند که خداپرستان بسیاری همراه آنان جنگیدند و هیچ‌گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان وارد می‌شد، سست نمی‌گشتند و ناتوان و زبون نمی‌شدند و خداوند اهل صبر را دوست می‌دارد.

۱۴۷ گفتارشان جز این نبود که گفتند: پروردگارا! گناهان ما و تندروییهای ما را در کارها ببخش و قدمهایمان را استوار کن و بر مردم کافر پیروزمان گردان!

۱۴۸ در نتیجه، خداوند پاداش این دنیا و ثواب نیک آخرت را به آنها داد و خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۶۹

۱۴۹ ای اهل ایمان! اگر از کافران پیروی کنید، شما را به عقب برمی‌گردانند؛ در نتیجه جزو زیانکاران می‌شوید.

۱۵۰ خدا سرپرست شماست و او بهترین یاوران است.

۱۵۱ به زودی در دل کافران رعب و وحشت اندازیم به خاطر چیزهایی که بی‌دلیل شریک خدا قرار داده بودند، و جایگاهشان جهنم است و چه بد جایگاهی برای ستمکاران است.

۱۵۲ وعده خدا با شما راست بود، تا زمانی که به فرمان پروردگار دشمنان را به قتل رساندید؛ ولی وقتی که سست شدید و در کار جنگ با هم اختلاف کردید و نافرمان شدید، با اینکه خداوند چیزی را که دوست می‌داشتید به شما نشان داده بود، جمعی از شما دنبال دنیا رفتید و جمعی اراده آخرت نمودید. در نتیجه خداوند پیروزی شما را به شکست تبدیل کرد تا شما را امتحان کند و از شما در گذشت؛ زیرا خدا نسبت به اهل ایمان لطف و مرحمت دارد.

۱۵۳ به یاد آورید زمانی را که از جنگ فرار می‌کردید و به کسی اعتنا نمی‌نمودید و رسول الله شما را از پشت سر می‌خواند و غم و اندوه یکی پس از دیگری به سراغتان آمد تا به آنچه از دست داده‌اید و بر سرتان آمده نگران نشوید و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۷۰

۱۵۴ آنگاه پس از آن اندوه، امنیت را بر شما نازل فرمود که خواب بعضی از شما را فرا گرفت و بعضی دیگر که به فکر جانهای خویش بودند درباره پروردگار گمان ناحق؛ گمان جاهلیت را داشتند، می‌گفتند: ما را در این کار اختیاری نبود. بگو: اختیار کارها همگی به دست پروردگار است. در دل خود چیزهایی را مخفی می‌دارند که برای تو آشکار نمی‌سازند. می‌گویند: اگر در این کار اختیاری داشتیم، در اینجا کشته نمی‌شدیم. بگو: اگر در خانه‌های خویش بودید، آنهایی که کشته شدن برایشان مقرر شده بود، به قتلگاه خویش می‌آمدند. تا خدا آنچه در سینه‌های شماست آزمایش کند و آنچه را در دل‌های شماست صفا بخشد و پروردگار، اسرار درون سینه‌ها را می‌داند.

۱۵۵ از شما آنانی را که روز بر خورد دو گروه از جبهه فرار کردند، شیطان به خاطر بخشی از اعمالشان آنها را گرفتار لغزش کرد؛ ولی خداوند آنها را بخشید؛ زیرا که پروردگار بخشنده و بردبار است.

۱۵۶ ای اهل ایمان! همانند کافران نباشید که گفتند: اگر برادران ما به سفر نرفته و وارد جنگ نمی‌شدند و نزد ما می‌ماندند کشته نمی‌شدند. این آرزوهای باطل را خداوند حسرت دل ایشان می‌نماید. خداست که زنده می‌کند و می‌میراند و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۵۷ اگر در راه خدا کشته شوید و یا به مرگ عادی بمیرید، رحمت پروردگار از آنچه جمع می‌کنید، بهتر است.
ترجمه قرآن، ص: ۷۱

۱۵۸ و اگر بمیرید یا کشته شوید، بازگشت و حشر شما به سوی خداست.

۱۵۹ رحمت خدا باعث شده که با مردم مهربان شوی. در حالی که اگر تند و سخت‌دل بودی از اطراف تو پراکنده می‌شدند؛ پس از آنان در گذر و برای آنها طلب مغفرت کن و در کارها با آنها مشورت نما و هنگامی که تصمیم به کاری گرفتی توکل بر خدا کن؛ زیرا که پروردگار توکل‌کنندگان به خویش را دوست می‌دارد.

۱۶۰ اگر خداوند شما را یاری کند، کسی بر شما پیروز نخواهد شد و اگر شما را یاری نکند، چه کسی غیر از او شما را یاری می‌کند؟! پس اهل ایمان به پروردگار توکل جویند.

۱۶۱ هیچ پیامبری ممکن نیست خیانت کند و هر که خیانت کند، روز قیامت نتیجه خیانت خود را خواهد دید. آنگاه به هر کس درباره آنچه انجام داده، پاداش دهند و به کسی ظلم نخواهد شد.

۱۶۲ آیا کسی که رضای پروردگار را پیروی می‌کند، همانند کسی است که به سوی خشم پروردگار بازگشته و جایگاهش جهنم است که بد جایگاهی است؟!

۱۶۳ هر یک از آنان درجه‌ای در پیشگاه الهی دارند و خداوند به آنچه انجام می‌دهند آگاه است.

۱۶۴ خداوند بر اهل ایمان منت گذاشت که از بین آنها پیامبری از خودشان برانگیخت تا آیات الهی را برای آنها بخواند و پاکشان کند و کتاب و حکمت بیاموزد، گرچه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند.

۱۶۵ چرا وقتی بر شما مصیبتی واقع شد در حالی که دو برابر آن را به دشمن وارد کردید، گفتید: این مصیبت از کجا به ما وارد شده؟ بگو از جانب خود شما بود که پروردگار بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۷۲

۱۶۶ آنچه روز بر خورد دو گروه به شما وارد شده، به اجازه پروردگار بود تا اهل ایمان شناخته شوند.

۱۶۷ و نیز آنان که اهل نفاق هستند شناخته گردند. وقتی به آنها گفته می‌شود که بیایید در راه خدا جنگ کنید و یا دفاع نمایید. گفتند: اگر ما می‌دانستیم جنگ می‌شود از شما پیروی می‌کردیم. در حالی که آن روز آنها به کفر نزدیکتر از ایمان بودند؛ به زبان چیزی را می‌گویند که در دل بدان معتقد نیستند، و خدا آگاه‌تر است به آنچه پنهان می‌کنند.

۱۶۸ آنان که خود نشسته‌اند، درباره برادران خویش می‌گویند: اگر اطاعت کرده بودند، کشته نمی‌شدند. به آنها بگو: اگر راست می‌گویند، مرگ را از خود دور کنید.

۱۶۹ گمان نبرید آنهایی که در راه خدا کشته شده‌اند مرده‌اند؛ بلکه زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند.

۱۷۰ از آنچه خداوند از فضل خویش بدانها بخشیده خوشحالند و از سرنوشت آنهایی که به دنبالشان می‌آیند و هنوز به آنها ملحق نشده‌اند، شادمانند که نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

۱۷۱ به نعمت و کرم پروردگار و اینکه خداوند پاداش اهل ایمان را ضایع نمی‌کند شادمانند.

۱۷۲ همانها که دعوت خدا و رسول را پس از آنکه جراحاتی بر آنها وارد شده بود پذیرفتند. نیکوکاران و پرهیزکارانشان پاداشی بزرگ دارند.

۱۷۳ همانها که وقتی مردم بدانها گفتند: لشکر دشمن علیه شما اجتماع کرده‌اند، از آنها بترسید، ایمانشان بیشتر شد و گفتند: خدا ما را بس است و بهترین حامی است.

ترجمه قرآن، ص: ۷۳

۱۷۴ آنگاه با نعمت خدا و کرم او برگشتند و هیچ ناراحتی به آنها نرسید و خدا صاحب کرمی بزرگ است.

۱۷۵ این شیطان است که دوستان خود را می‌ترساند و اگر واقعا اهل ایمان هستید از آنها بترسید و از من بترسید.

۱۷۶ آنان که به سرعت به سوی کفر می‌روند، ترا محزون نکنند؛ زیرا که آنها هیچ نوع زیبایی نمی‌توانند به خدا وارد کنند. پروردگار اراده فرمود که آنها هیچ‌گونه بهره‌ای در جهان آخرت نداشته باشند و برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

۱۷۷ آنان که کفر را به ایمان خریدند، نمی‌توانند به خدا زیانی وارد سازند و برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

۱۷۸ آنان که کافر شدند، گمان نکنند که مهلت دادن و ادامه زندگی برای آنها سودمند است؛ بلکه مهلت می‌دهیم تا به گناه خود بیفزایند و برای آنها عذابی خوارکننده خواهد بود.

۱۷۹ خداوند اهل ایمان را به این حالی که شما هستید نمی‌گذارد، تا ناپاک را از پاک جدا سازد. پروردگار شما را از غیب با خبر نمی‌کند؛ ولی از فرستادگان خویش هر که را بخواهد انتخاب می‌کند و اگر ایمان بیاورید و پرهیزکار شوید پاداشی بزرگ دارید.

۱۸۰ آنان که درباره نعمت‌های الهی که از کرم خویش به آنها داده بخل می‌نمایند گمان نکنند که بخل ورزیدن برای ایشان سودی خواهد داشت؛ بلکه باعث شرّ خواهد شد. روز قیامت همان ثروتها را مثل طوقی بر گردنشان می‌اندازند. خداوند وارث همه آسمانها و زمین خواهد بود و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۷۴

۱۸۱ خداوند حرف آنهایی را که گفتند: خدا فقیر است و ما بی‌نیازیم، شنید. حرفهای آنها و کشتن به ناحق پیامبران را می‌نویسیم و می‌گوییم عذاب سوزان را بچشید.

۱۸۲ و این به خاطر کارهایی است که از پیش با دست خود فرستاده‌اید و خدا نسبت به بندگان ستمگر نیست.

۱۸۳ آنهایی که گفتند: خدا از ما پیمان گرفته تا به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم، مگر آنکه قربانی‌ای برای ما بیاورد که آتش آن را بخورد. بگو: پیش از من پیامبرانی با معجزه‌ها و آنچه گفتید آمدند. اگر راست می‌گویید چرا آنان را کشتید؟!

۱۸۴ و اگر ترا تکذیب می‌کنند، پیش از تو پیامبرانی که با معجزه‌ها و زبورها و کتاب روشنی بودند نیز تکذیب شدند.

۱۸۵ هر نفسی طعم مرگ را خواهد چشید و شما پاداش خود را در روز قیامت کامل خواهید گرفت؛ بنا بر این هر کس از جهنم دور شود و داخل بهشت گردد، رستگار گشته و زندگانی دنیا جز بهره‌برداری غرورآمیز نمی‌باشد.

۱۸۶ شما را از نظر ثروت و جانهایتان مورد امتحان قرار می‌دهند و از آنان که پیش از شما دارای کتاب شدند و آنهایی که شرک ورزیدند، سخنان ناراحت‌کننده زیادی خواهند شنید و اگر صبر را پیشه خود سازید و پرهیزکار باشید، این از چیزهایی است که باعث تقویت کارها می‌گردد.

ترجمه قرآن، ص: ۷۵

۱۸۷ و به یاد آور زمانی را که خداوند از اهل کتاب پیمان گرفت تا کتاب خدا را برای مردم بیان کنید و آن را کتمان نکنید. آنگاه آن پیمان را پشت سر انداختند و آن را به بهای ناچیزی فروختند و چه بد معامله کردند.

۱۸۸ گمان مبر آنان که به رفتار خویش شادمانی می‌کنند و دوست دارند به کارهایی که نکرده‌اند تقدیر شوند، گمان مبر که آنها

از عذاب پروردگار نجات خواهند یافت؛ بلکه برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

۱۸۹ مالکیت آسمانها و زمین از آن خداست و خدا بر همه چیز تواناست.

۱۹۰ در خلقت آسمانها و زمین و رفت و آمد شب و روز برای اهل خرد عبرتهاست.

۱۹۱ آنان که خدا را در حال ایستاده و نشسته و به پهلو آرمیده یاد می‌کنند و در خلقت آسمانها و زمین می‌اندیشند و می‌گویند که پروردگارا! تو اینها را بیهوده نیافریده‌ای، منزهی تو؛ پس ما را از عذاب جهنم حفظ کن.

۱۹۲ پروردگارا! هر که را به جهنم وارد کنی، او را زبون کرده‌ای و ستمگران یآوری ندارند.

۱۹۳ خداوندا! ندای منادی ایمان را شنیدیم که می‌گفت: به پروردگار خویش ایمان بیاورید. ما نیز ایمان آوردیم. خداوندا! گناهان ما را ببخش و بدیهایمان را پوشیده‌دار و ما را با خوبان بمیران.

۱۹۴ پروردگارا! چیزی را که به وسیله فرستادگان خویش به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن و در روز قیامت ما را سوا مکن که تو خلف وعده نمی‌کنی.

ترجمه قرآن، ص: ۷۶

۱۹۵ پروردگارشان دعای آنها را مستجاب کرد. من عمل هیچ عمل‌کننده‌ای از شما را مرد یا زن ضایع نمی‌کنم. بعضی شما از بعضی دیگرید. آنان که مهاجرت کرده و از خانه‌های خود بیرون رانده شده و در راه من اذیت شدند و جنگ کردند و کشته شدند، گناهانشان را می‌پوشانم و به بهشت آن‌چنانی که زیر درختان آنها نهرهای آب‌روان است، جای می‌دهم. این پاداشی است از جانب پروردگار و بهترین پاداشها نزد خداوند است.

۱۹۶ آنان که کافرند، رفت و آمدشان در شهرها ترا فریب ندهد.

۱۹۷ دنیا بهره‌ای اندک است. آنگاه جایگاهشان جهنم است که چه بد جایگاهی است.

۱۹۸ ولی آنان که از خدای خویش ترسان بوده‌اند، برای آنها بهشتی است که از زیر درختان آن نهرهای آب‌روان است و برای همیشه در آن هستند. این پذیرایی از جانب خداست و آنچه نزد خداست برای نیکان بهتر است.

۱۹۹ بعضی از اهل کتاب کسانی هستند که به خدا و آنچه به شما نازل شده و آنچه به آنها نازل شده ایمان دارند، در برابر خدا خاشعند، آیات الهی را به بهای ناچیز نمی‌فروشند. اینها پاداش خود را نزد پروردگار دارند که خداوند سریع به حساب افراد می‌رسد.

۲۰۰ ای اهل ایمان! صبر کنید و استقامت نمایید و مراقب باشید و از خدا بترسید؛ شاید رستگار شوید.

سوره نساء مدینه

ترجمه قرآن، ص: ۷۷

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای مردم! بترسید از پروردگار خود که همه شما را از یک انسان آفرید و همسر او را از او آفرید و از آن دو، مردان و زنان فراوانی به وجود آورد و بترسید از خدایی که به نام وی از یکدیگر درخواست می‌نمایید، و بترسید از خدا درباره خویشاوندان؛ زیرا که پروردگار مراقب شماست.

۲ اموال یتیمان را بپردازید و بد را با خوب عوض نکنید و اموال آنها را با اموال خودتان نخورید که این گناهی بزرگ است.

۳ و اگر نگران بودید که نتوانید عدالت را درباره یتیمان رعایت کنید، ازدواج کنید با زنهایی که برای شما پاک و حلال هستند دو و سه و چهار و اگر می‌ترسید بین آنها عدالت را رعایت نکنید، به یک زن و یا چنانچه کنیزی دارید، اکتفاء نمایید که این به ترک

ظلم نزدیکتر است.

۴ مهر زنان را با میل و رغبت پردازید و اگر چیزی از مهر خود را از روی رضایت خاطر به شما بخشیدند، بخورید که برای شما گوارا و شیرین است.

۵ ثروت خود را که پروردگار قوام کار شما قرار داده به سفیهان ندهید، خوراک و پوشاک آنها را از اموالشان بدهید و با گفتاری پسندیده با آنها سخن گوید.

۶ یتیمان را امتحان کنید تا به حد بلوغ و ازدواج برسند. اگر آنان را رشد یافته دیدید اموالشان را به آنها برگردانید و پیش از آنکه آنها بزرگ شوند، به اسراف و شتابزدگی ثروت آنها را نخورید و هر که ثروتمند است، خودداری کند و هر که فقیر است به قدر متعارف از اموال آنها استفاده کند و هنگامی که اموال آنها را برمی گردانید، گواه بگیرید و خدا برای حسابرسی کافی است.

ترجمه قرآن، ص: ۷۸

۷ مردان را از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان ارث می گذارند، نصیبی است و زنان را از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان ارث می گذارند، نصیبی است؛ چه کم و یا زیاد این سهمی تعیین شده است.

۸ در هنگامی که ارث تقسیم می شود، اگر خویشاوندان و یتیمان و فقیران حضور داشتند چیزی از آن به آنها بدهید و با زبان شایسته با آنها سخن بگویید.

۹ آنان که فرزندان ناتوان از خود باقی می گذارند و نگران آینده آنها هستند، باید از خدا بترسند و درست سخن گویند.

۱۰ آنان که از روی ظلم اموال یتیمان را می خورند، آتش را در شکم خود وارد می کنند و به زودی در آتش شعله‌ور خواهند افتاد.

۱۱ سفارش پروردگار درباره فرزندانان است که پسر دو برابر دختر ارث برد و اگر فقط دو دختر باشند یا بیشتر ثلث مال از آن آنهاست و اگر فقط یک دختر باشد نصف ارث از آن اوست، و اگر مرده فرزند دارد، پدر و مادر هر کدام یک ششم و اگر فرزندی ندارد، تنها وارث او پدر و مادر باشند. مادر یک سوم ارث و بقیه را پدر می برد، و اگر مرده برادر دارد، یک ششم از آن مادر اوست. همه اینها بعد از انجام وصیتی است که میت کرده و بعد از دینی است که ادا شده است. شما نمی دانید پدران و فرزندانان کدام بیشتر به نفع شما هستند. این واجبی است که خدا مقرر فرموده و او دانا و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۷۹

۱۲ نصف ارث زنانان اگر فرزند نداشته باشند، از آن شماس است و اگر فرزند داشته باشند، یک چهارم از آن شماس است. البته این بعد از انجام وصیت و ادای دین اوست، و برای زنانان یک چهارم ارث شماس است. اگر فرزند نداشته باشید و اگر برای شما فرزندی باشد، یک هشتم می برند. و این بعد از انجام وصیتی است که کرده‌اید و بعد از ادای دین است، و اگر مرد بمیرد و برادران و خواهران از او ارث ببرند، یا زنی بمیرد و برادر و یا خواهری داشته باشد هر یک از آنها یک ششم ارث می برند، و اگر بیش از یکی باشند، همه آنها یک سوم ارث را به طور مشترک بین هم تقسیم می کنند، بعد از وصیتی که از پیش شده و دینی که ادا گشته و ضرری به کسی وارد نشده باشد. سفارشی است از جانب پروردگار و او آگاه و بردبار است.

۱۳ اینها حدود الهی است و هر که اطاعت خدا و رسول او را کند، در بهشتی خواهد بود که آب از زیر درختان آنها جاری است و برای همیشه در آن می باشد و این رستگاری بزرگی است.

۱۴ و هر که خدا و رسول او را نافرمانی کند و از حدود الهی تجاوز نماید، برای همیشه در آتش خواهد بود و عذابی ذلت بار دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۸۰

۱۵ زنانی که از شما کار بد می کنند، چهار گواه از خودتان علیه آنها طلب کنید. اگر گواهی دادند، آنها را در خانه حبس کنید تا بمیرند یا اینکه خداوند راهی برای آنها قرار دهد.

۱۶ مرد و زنی که مرتکب عمل بد شدند، آنها را مجازات کنید. اگر توبه کردند و خود را اصلاح نمودند، آنها را به حال خود بگذارید؛ زیرا که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است.

۱۷ توبه از برای کسانی است که از روی نادانی مرتکب گناهی شده‌اند و خیلی زود توبه می‌کنند. خداوند توبه این نوع افراد را می‌پذیرد و خدا دانا و حکیم است.

۱۸ توبه از کسانی که تا آستانه مرگ مرتکب گناه می‌شوند و آنگاه تصمیم به توبه می‌گیرند و می‌گویند: هم اینک توبه کردیم، پذیرفته نمی‌شود و نیز آنها که در حال کفر می‌میرند، توبه برای آنها نیست. برای اینها عذابی دردناک مهیا ساخته‌ایم.

۱۹ ای اهل ایمان! برای شما حلال نیست که از زنان به اکراه ارث ببرید و بر آنها سخت‌گیری نکنید تا بخشی از آنچه را به آنها داده‌اید پس بگیریید، مگر آنکه کار زشت آشکاری انجام دهند، با آنها خوش‌رفتاری کنید و اگر از زندگی با آنها کراهت دارید، چه بسا که چیزی را کراهت داشته باشید؛ ولی خداوند در آن خیر فراوان قرار داده است.

ترجمه قرآن، ص: ۸۱

۲۰ و اگر تصمیم گرفتید زنی را جایگزین همسر خویش کنید، مهر فراوانی که به او داده‌اید پس نگیرید. آیا برای پس گرفتن، به تهمت و گناه آشکار متوسل می‌شوید؟!

۲۱ و چگونه آن را می‌گیرید در حالی که شما به هم رسیده‌اید و زنان از شما پیمان محکمی گرفته‌اند.

۲۲ با زنهایی که پدران شما با آنها ازدواج کرده‌اند ازدواج نکنید، مگر آنچه در زمان جاهلیت رخ داده که این کار زشت و نفرت‌انگیز و راه بدی است.

۲۳ ازدواج با مادران و دختران و خواهران و عمه‌ها و خاله‌ها و برادرزادگان و خواهرزادگان شما و مادرانی که شما را شیر داده‌اند و خواهران شیری شما و مادران زنانان و دختران همسران که پرورش‌یافتگان شمایند به شرط آنکه با آن همسر نزدیکی کرده باشید، بر شما حرام می‌باشند و اگر با آن همسر نزدیکی نکرده باشید، دخترانشان بر شما حرام نیستند. ازدواج با همسران فرزندانان که از نسل شما هستند و جمع بین دو خواهر حرام است، مگر آنچه در زمان جاهلیت رخ داده که خداوند بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۸۲

۲۴ ازدواج با زنان شوهردار حرام است مگر آنها را که هنگام اسارت مالک شده‌اید اینها نوشته خدا درباره شماست و غیر از اینها برای شما حلال است که با ثروت خود آنان را انتخاب کنید، در حالی که پاک‌دامن باشید و از زنا خودداری نمایید. با زنهایی که ازدواج موقت می‌کنید، باید مهر آنها را به عنوان یک امر واجب بپردازید و اگر پس از تعیین مهریه واجب با رضایت کم و زیاد کنید مانعی ندارد؛ زیرا که خداوند آگاه و حکیم است.

۲۵ و هر که را توانایی آن نباشد که با زنان پاک‌دامن و با ایمان ازدواج کند، می‌تواند با کنیزان با ایمان ازدواج نماید و خدا به ایمان شما آگاه‌تر است. بعضی از شما از بعضی دیگرید. پس این ازدواج باید به اجازه مالک کنیزان صورت گیرد و مهر آنها را به شایستگی بپردازید تا پاک‌دامن باشند؛ نه زناکار و نه دوست پنهانی بگیرند و چون شوهردار شدند، اگر کار بدی مرتکب شدند، مجازاتشان نصف زنان آزاد است. این ازدواج با کنیزان برای کسی است که بترسد در رنج افتد و اگر صبر کنید، برای شما بهتر است که خدا بخشنده و مهربان است.

۲۶ خداوند می‌خواهد روشهای آنهایی که پیش از شما بودند برای شما بیان نماید و بدان هدایت نماید و شما را ببخشد و خدا دانا و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۸۳

۲۷ و خدا می‌خواهد که شما را ببخشد؛ ولی شهوت پرستان می‌خواهند که شما گرفتار لغزش شوید؛ آن هم لغزشی بزرگ.

۲۸ خداوند می‌خواهد کار را بر شما آسان نماید زیرا که این انسان ضعیف خلق شده است.

۲۹ ای اهل ایمان! اموال یکدیگر را از راه باطل نخورید، مگر آنکه تجارتي از روی رضایت انجام دهید و یکدیگر را نکشید که خدا با شما مهربان است.

۳۰ و هر کس به مال و جان مردم از روی دشمنی و ظلم دست بزند، به زودی او را در آتش می‌اندازیم و این برای خداوند آسان است.

۳۱ اگر از گناهان کبیره‌ای که نهی شده‌اید اجتناب نمایید، از گناهان دیگر شما گذشت می‌نماییم و در جایگاهی گرامی شما را وارد می‌کنیم.

۳۲ آن چیزهایی را که خدا به وسیله آنها شما را بر یکدیگر برتری داده آرزو نکنید. برای مردان از آنچه کسب کرده‌اند، بهره‌ای هست و برای زنان از آنچه کسب کرده‌اند بهره‌ای خواهد بود. از کرم پروردگار درخواست کنید که خدا به همه چیز آگاهی دارد.

۳۳ برای همه وارثان از میراث پدر و مادر و نزدیکان سهمی قرار دادیم. با آنان که پیمان بسته‌اید، سهم آنها را پردازید که پروردگار بر هر کار و هر چیزی شاهد است.

ترجمه قرآن، ص: ۸۴

۳۴ مردان، قیام‌کننده به امور زنان هستند. این به خاطر آن است که خداوند بعضی را نسبت به بعضی دیگر برتری‌هایی داده است و نیز به خاطر آنکه از ثروت خویش خرج کنند؛ بنا بر این زنان شایسته فرمانبرند و در نبود همسر به آنچه خدا به حفظ آن امر فرموده، حافظ حقوق شوهرند. زنانی را که از سرکشی آنها می‌ترسید، ابتدا نصیحت کنید. بعد در بستر از آنها دوری جوید. آنگاه آنها را تنبیه نمایید و اگر دست از سرکشی برداشتند، بر آنها ظلم روا مدارید؛ زیرا که خدا بلندمرتبه و بزرگ است.

۳۵ و اگر نگران جدایی بین آنها هستید، از خانواده شوهر یک داور و از خانواده زن دآوری انتخاب کنید. اگر خواهان صلح باشند، خداوند بین آن دو الفت می‌دهد، زیرا که پروردگار دانا و آگاه است.

۳۶ بندگی خدا کنید و چیزی را شریک او قرار ندهید و به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و همسایگان نزدیک و همسایگان دور و هم‌صحبتان صمیمی و در راه مانده و بردگانی که مالک آنها هستید، احسان کنید که خداوند انسانهای متکبر و فخر فروش را دوست نمی‌دارد.

۳۷ آنان که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل وادار می‌سازند و آنچه را که خداوند از جانب فضلش به آنها عنایت کرده کتمان می‌کنند، ما برای کافران عذاب خوارکننده‌ای آماده ساخته‌ایم.

ترجمه قرآن، ص: ۸۵

۳۸ آنان که ثروت خود را در برابر چشم مردم انفاق می‌نمایند و به خدا و روز قیامت اعتقاد ندارند و هر که شیطان همنشین او باشد، همنشین بسیار بدی خواهد داشت.

۳۹ چه می‌شد که آنها به خدا و روز قیامت ایمان می‌آوردند و از آنچه خداوند بدانها روزی داده، انفاق می‌کردند و پروردگار به کار آنها آگاه است.

۴۰ خداوند به اندازه ذره‌ای به کسی ظلم نمی‌کند: اگر کار نیکی باشد، آن را چند برابر می‌کند و از جانب خویش پاداش بزرگ می‌دهد.

۴۱ آن زمان چگونه است که از هر امتی گواهی بیاوریم و ترا بر این امت گواه خواهیم.

۴۲ در آن روز آنان که راه کفر را انتخاب کردند و نافرمانی رسول را نمودند، آرزو می‌کنند با خاکهای زمین یکسان بودند؛ در حالی نمی‌توانند سخنی را از خدا پنهان نمایند.

۴۳ ای اهل ایمان! در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا بدانید چه می‌گویید و نیز در حال جنابت به نماز نزدیک نشوید، مگر مسافر باشید تا غسل کنید و اگر بیمار بودید یا آنکه در سفر هستید و یا هنگامی که یکی از شما از قضای حاجت برگشت و یا با زنان تماس داشته و به آب دسترسی نداشته‌اید، با خاک پاکیزه تیمم کنید؛ صورت و دستهای خویش را مسح کنید که خدا بخشاینده و آمرزنده است.

۴۴ آیا ندیدی آنان را که از کتاب بهره‌ای به آنها داده شده، خریدار گمراهی گشتند و تصمیم دارند شما را نیز گمراه نمایند؟! ترجمه قرآن، ص: ۸۶

۴۵ و پروردگاری، دشمنان شما را بهتر می‌شناسد و خدا برای دوستی و یاری شما کافی است.

۴۶ بعضی از یهودیان، کلمات الهی را از جای خود تغییر داده و می‌گویند: شنیدیم و نافرمانی کردیم. و به پیامبر گویند: بشنو، و هرگز نشنوی. رعایتمان کن. با زبان خود به دین خدا طعنه می‌زنند، ولی اگر می‌گفتند: شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و به ما نظر کن، برای آنها بهتر و درست‌تر بود؛ و لیکن خداوند آنها را به خاطر کافر شدنشان لعنت کرد و جز اندکی از آنان ایمان نمی‌آورند. ۴۷ ای مردمی که به شما کتاب داده‌اند! به آنچه نازل کرده‌ایم که تصدیق‌کننده معتقدات شماست، ایمان بیاورید پیش از آنکه چهره‌هایتان را محو کرده و صورتها را واژگون نماییم و یا آنکه بر شما مثل اصحاب سبت لعنت فرستیم که فرمان خدا واقع شدنی است.

۴۸ خداوند شرک به خود را نمی‌بخشد و غیر شرک را برای هر که بخواهد می‌بخشد و هر که برای خدا شریکی قائل شود گناه بزرگی مرتکب شده است.

۴۹ آیا ندیدی آنانی را که خود را به پاکیزگی می‌ستایند؛ بلکه خدا هر که را بخواهد پاکیزه می‌نماید و به اندازه نخ هسته خرمایی به کسی ستم نمی‌کند.

۵۰ نگاه کن چگونه به خدا دروغ می‌بندند و برای مجازات آنها همین گناه آشکار کافی است.

۵۱ آیا ندیدی آنانی را که بهره‌ای از کتاب به آنها دادند؛ ولی به دو بت جبت و طاغوت ایمان آوردند و درباره کافران می‌گویند: این گروه از اهل ایمان هدایت یافته‌ترند.

ترجمه قرآن، ص: ۸۷

۵۲ اینان همان مردمی هستند که خدا آنها را لعنت کرده و هر که را خداوند لعنت کند هرگز کسی یآوری برای او نخواهد یافت.

۵۳ آیا آنها را از این حکومت بهره‌ای هست که پوسته هسته خرمایی به مردم ندهند.

۵۴ آیا به مردم نسبت به آنچه خداوند از جانب فضلش به آنها داده حسادت می‌ورزند؟! ما به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت دادیم و به آنها حکومتی بزرگ عنایت کردیم.

۵۵ بعضی به او ایمان آوردند و بعضی از او روی برگرداندند و آتش شعله‌ور دوزخ برای آنها کافی است.

۵۶ آنان که آیات ما را انکار کردند، به زودی آنها را وارد آتش کنیم، که هر وقت پوست بدنشان بسوزد، پوستهای جدید در بدنشان بروانیم تا سختی عذاب را بچشند؛ زیرا که خداوند قدرتمند و حکیم است.

۵۷ و آنان که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند، به زودی در بهشتی آنها را وارد می‌سازیم که نه‌ها از زیر درختان آن جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند و برای آنها همسرانی پاکیزه خواهد بود و آنها را در سایه‌ای گسترده جای می‌دهیم.

۵۸ خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانتها را به اهلش بدهید و هرگاه بین مردم داوری می‌کنید از روی عدالت حکم کنید. چه نیک است این چیزهایی که خداوند شما را بدان نصیحت می‌کند که پروردگار شنوا و بیناست.

۵۹ ای اهل ایمان! از خدا و رسول و اولی الامر خویش فرمان برید و اگر در کاری به نزاع افتادید، اگر به خدا و روز قیامت معتقد

هستید، آن را به خدا و رسول ارجاع دهید که البته این برای شما بهتر و خوش‌عاقبت‌تر است.

ترجمه قرآن، ص: ۸۸

۶۰ آیا نمی‌بینی آنان را که گمان دارند به آیین تو و آیین‌های قبل ایمان آورده‌اند و می‌خواهند طاغوت را به داوری طلب کنند با اینکه به آنها فرمان داده شده که به طاغوت کافر شوند، شیطان می‌خواهد گمراهشان کند. آن هم گمراهی دور.

۶۱ وقتی به آنها گفته می‌شود: به آنچه پروردگار نازل فرموده و به سوی رسول بیایید، می‌بینی که منافقین چگونه به اصرار از تو روی برمی‌گردانند.

۶۲ پس چرا وقتی به خاطر کارهایی که در گذشته انجام داده‌اند، گرفتار مصیبتی می‌شوند، پیش تو می‌آیند و به خدا قسم می‌خورند که ما جز نیکی و توافق را طالب نبودیم؟!

۶۳ اینها مردمی هستند که خداوند می‌داند در دل‌هایشان چیست. از آنها اعراض کن و آنان را موعظه کن و با سخنانی گویا درباره آنچه در دل‌هایشان می‌گذرد، با آنها صحبت کن.

۶۴ هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آنکه به فرمان پروردگار از وی اطاعت شود و اگر آنها هنگامی که به خود ستم نمودند پیش تو می‌آمدند و از خداوند طلب بخشش می‌نمودند، پیامبر برای آنها طلب بخشش می‌نمودند، در این موقع خداوند را توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتید.

۶۵ نه به پروردگارت سوگند، اینها ایمان نخواهند آورد تا ترا در اختلافات خود حاکم کنند. آنگاه از آنچه حکم کرده‌ای در دل‌هایشان کدورتی نیابند و تسلیم واقعی خواهند شد.

ترجمه قرآن، ص: ۸۹

۶۶ و اگر به آنها فرمان می‌دادیم که خودتان را بکشید و یا از شهرهای خود خارج شوید، عده کمی از آنها چنین می‌کردند و اگر آنها نصیحت‌های الهی را به کار می‌بستند، برای آنها بهتر و ثبات قدم آنها محکم‌تر بود.

۶۷ در این هنگام از جانب فضل خویش پاداشی بزرگ به آنها می‌دادیم.

۶۸ و آنان را به راه راست راهنمایی می‌کردیم.

۶۹ و هر که خدا و رسول را اطاعت کند، همنشین آنها می‌است که خداوند بدانها نعمت داده از پیامبران و راستگویان و شهیدان و شایستگان، و چه رفیقانی نیکو هستند.

۷۰ این کرم از ناحیه پروردگار است و علم خدا کفایت می‌کند.

۷۱ ای اهل ایمان! احتیاط را از دست ندهید و در گروه‌های چندگانه و یا دسته جمعی به سوی دشمن حرکت کنید.

۷۲ بعضی از شما هستند که به کندی حرکت کرده و اگر بر شما مصیبتی وارد شود می‌گویند: خدا به من لطف فرمود که با آنها حاضر نبودم.

۷۳ و اگر فضل خدا شامل حال شما شود می‌گویند: همانند کسی که هیچ دوستی و ارتباطی میان شما و آنها نبوده، ای کاش ما هم با آنها به جهاد می‌رفتیم و به رستگاری بزرگ می‌رسیدیم.

۷۴ کسانی در راه خدا جهاد می‌کنند که زندگی دنیا را به آخرت می‌فروشند و هر که در راه خدا جهاد نماید و کشته شود و یا پیروز گردد، پاداش بزرگی به او خواهیم داد.

ترجمه قرآن، ص: ۹۰

۷۵ چرا در راه خدا و در راه آن مردمی ناتوان از مردان و زنان و کودکان که گویند: پروردگارا! ما را از این شهر ستمگران بیرون ببر و برای ما از جانب خود برای ما حمایت کننده‌ای تعیین فرما و از جانب خود برای ما یآوری قرار ده جهاد نمی‌کنید؟!

۷۶ اهل ایمان در راه خدا جهاد می‌کنند و کافران در راه قدرتهای ستمگر می‌جنگند؛ بنا بر این با دوستان شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان بسیار ضعیف است.

۷۷ آیا نمی‌نگری به آن مردمی که وقتی به آنها گفته شد: اکنون دست از جنگ بردارید و نماز را برپادارید و زکات را پردازید، و هنگامی که جهاد بر آنها مقرر شد گروهی از آنها از مردم ترسیدند، مانند ترس از خدا و یا شدیدتر از آن و گفتند: پروردگارا! برای چه جهاد را برای ما مقرر فرمودی و چه بهتر این فرمان مدتی به تأخیر می‌افتاد. بگو: زندگی دنیا اندک است و آخرت برای آنکه تقوا پیشه سازد بهتر است و به اندازه نخ هسته خرمایی ستم نخواهد دید.

۷۸ هر کجا باشید، مرگ شما را می‌یابد؛ اگر چه در برجهای سخت بنیان سکونت نمایید. اینها هر موقع به نیکی رسند، می‌گویند: این از جانب خداست و هرگاه گرفتار بدی شوند، می‌گویند: این از جانب توست. بگو: همه از جانب خداست. چرا این گروه از درک هر سخن محرومند؟!

۷۹ آنچه از نیکی‌ها به تو رسد، از جانب پروردگار است و آنچه از بدیها به تو رسد، از خود توست و ما تو را پیام‌آور برای مردم فرستادیم و گواهی خدا کافی است.

ترجمه قرآن، ص: ۹۱

۸۰ هر که اطاعت رسول را نماید، خدا را اطاعت کرده و هر که روی برگرداند، ما ترا به ننگهانی آنها نفرستاده‌ایم.

۸۱ می‌گویند: اطاعت. ولی همین که از پیش تو می‌روند، گروهی از آنها شبانه دور هم جمع شده و خلاف گفته تو را می‌گویند و پروردگار آنچه در مجلس شبانه می‌گویند می‌نویسد؛ بنا بر این از آنها روی برگردان و بر خدا توکل کن که تکیه‌گاه بودن خدا کافی است.

۸۲ آیا تفکر در قرآن نمی‌کنید که اگر از جانب غیر خدا بود، اختلاف فراوان در آن می‌یافتید.

۸۳ آنان مردمی هستند که وقتی اخباری از امنیت و یا وحشت و ترس به آنها می‌رسد انتشار می‌دهند، در حالی که اگر آن را به پیامبر و اولی الامر بازگردانند از مطالب آن آگاه خواهند شد و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نمی‌شد، جز اندکی از شما همگی پیروی شیطان می‌کردید.

۸۴ پس در راه خدا جهاد کن و تو فقط مسئول خود هستی و اهل ایمان را تشویق به جهاد کن؛ شاید خداوند آسیب کافران را از شما بردارد و خداوند آسیب‌رسانی و انتقامش شدیدتر است.

۸۵ هر کس واسطه خوبی شود، بهره‌ای از آن خواهد برد و هر که واسطه بدی شود، بهره‌ای از آن خواهد برد و خداوند بر همه چیز مراقب است.

۸۶ هرگاه به شما درودی گفتند درودی بهتر از آن پاسخ گویند، یا همان را جواب دهید؛ زیرا خداوند حسابگر همه چیز است.

ترجمه قرآن، ص: ۹۲

۸۷ خدای یکتا که خدایی جز او نیست، همه شما را در روزی که تردیدی در آن نیست جمع خواهد کرد و چه کسی از خدا راستگوتر است.

۸۸ چرا درباره منافقین که پروردگار به خاطر کارهایی که کرده‌اند آنها را واژگون نموده دو گروه شده‌اید؟! مگر می‌خواهید آنهایی را که خداوند گمراه کرده هدایت نمایید و آنکه خدا گمراهش ساخته راه نجاتی برایش نخواهی یافت.

۸۹ آنها دوست دارند که شما مثل آنان کافر شوید و همانند هم گردید. از بین آنها دوست انتخاب نکنید تا در راه خدا مهاجرت نمایند و اگر مخالفت کردند، آنها را هر کجا یافتید بگیرید و به قتل برسانید و هیچ‌گاه از آنان برای خود دوست و یاور انتخاب ننمایید.

۹۰ مگر آنهایی که با یکی از هم‌پیمانان شما ارتباط دارند و پیمان بسته‌اند و یا پیش شما آمده‌اند و از جنگ با شما یا مردم خودشان که دشمنان شما هستند، هر دو خودداری کنند و از جنگ دلتنگ باشند. اگر خدا می‌خواست آنها را بر شما مسلط می‌کرد و با شما جنگ می‌کردند. پس هر گاه از شما کناره گرفتند و با شما جنگ نکردند و تسلیم شما شدند، خداوند اجازه تعرض به آنها را نمی‌دهد.

۹۱ گروهی دیگری را خواهید یافت که می‌خواهند شما را مطمئن کنند و قوم خود را نیز مطمئن سازند؛ ولی وقتی که راه فتنه باز شد با سر در آن می‌افتند. اگر آنها از جنگ با شما کنار نرفتند و پیشنهاد صلح نکردند و دست از شما برنداشتند، هر کجا آنان را یافتید اسیر کنید و به قتل رسانید. ما شما را بر آنها تسلطی آشکار داده‌ایم.

ترجمه قرآن، ص: ۹۳

۹۲ مؤمن حق ندارد مؤمنی را جز از روی خطا به قتل برساند و اگر به خطا کشت، باید برده مؤمنی را آزاد کند و خون بهای او را به خانواده‌اش بپردازد، مگر اینکه خانواده مقتول خون بها را ببخشد. اگر فرد کشته‌شده از خاندان دشمنان شماست؛ ولی مؤمن است، تنها کفاره آزاد کردن برده مؤمن کفایت می‌کند و اگر از خاندان کفاری است که با مسلمانان هم‌پیمانند، باید علاوه بر آزاد کردن برده مؤمن، خون بهای او را نیز به بازماندگان بپردازد و اگر برده‌ای نیابد، باید دو ماه پی در پی روزه بگیرد. این توبه الهی است که خدا دانا و حکیم است.

۹۳ و هر که مؤمنی را از روی عمد به قتل برساند، مجازاتش جهنم است و برای همیشه در آن می‌ماند و خداوند بر او غضب و لعن کند و عذابی بسیار بزرگ برایش مهیا سازد.

۹۴ ای اهل ایمان! هنگامی که در راه جهاد قدم برمی‌دارید، به تحقیق پردازید و به آنانی که اظهار اسلام می‌کنند نگویید مسلمان نیستید تا لوازم زندگی را به دست آورید؛ در حالی که نزد پروردگار غنیمتهای فراوانی هست. گرچه در گذشته شما هم این گونه بودید و خدا بر شما منت گذاشت؛ پس به تحقیق پردازید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۹۴

۹۵ آنانی که از اهل ایمان بدون هیچ عذری در جهاد شرکت نمی‌کنند، با آنانی که با مال و جان خود در راه خدا جهاد می‌نمایند یکسان نیستند؛ خداوند جهادکنندگان با مال و جان را بر آنهایی که از شرکت در جهاد خودداری می‌کنند رتبه و مقام برتری بخشیده و همه را وعده نیکو داده و جهادگران را بر قاعدین پاداش بزرگی عنایت فرموده است.

۹۶ اینها درجات و بخشش و رحمت اوست و خدا بخشنده و مهربان است.

۹۷ آنانی که فرشتگان در حالی که به خود ظلم روا داشته‌اند جانشان را بگیرند و پرسند: چگونه بودید؟ گویند: ما در روی زمین مردمی ضعیف بودیم. به آنها گویند: آیا زمین خدا وسیع نبود تا مهاجرت کنید؟! اینها جایگاهشان جهنم است و بازگشت آنها به بد جایگاهی است.

۹۸ مگر آن ضعیفان از مردان و زنان و کودکان که چاره‌اندیش نبودند و راه نجاتی نمی‌یافتند،

۹۹ شاید خداوند اینها را مشمول بخشش خود قرار دهد که او بخشنده و آمرزنده است.

۱۰۰ و هر که در راه خدا مهاجرت نماید، در روی زمین نقاط امن و گشایش کارهای فراوانی را خواهد یافت و هر که از خانه‌اش به قصد هجرت به سوی خدا و رسول او بیرون آید و در این بین مرگ به سراغ او آید، پاداش او با خداست و خدا بخشنده و مهربان است.

۱۰۱ و هنگامی که مسافرت می‌کنید، مانعی ندارد که نماز را شکسته به جا آورید، اگر از خطر کافران ترس دارید؛ زیرا کافران دشمن آشکار شما هستند.

ترجمه قرآن، ص: ۹۵

۱۰۲ و هنگامی که بین رزمندگان هستی و برای آنها نماز جماعت برپایه داری مسلمانان به دو گروه تقسیم می‌شوند؛ گروهی با حمل اسلحه با تو به نماز مشغول شوند و گروهی مشغول جهاد شوند و چون سجده رفتند، از پشت سر مراقب دشمن باشند و گروهی دیگر که نماز به جا نیاورده‌اند، بیایند و با تو نماز بخوانند. احتیاط را از دست ندهید و سلاح را زمین نگذارید؛ زیرا کافران دوست دارند که از سلاحها و کالاهای خویش غافل شوید و یکباره به شما حمله نمایند. اگر از باران برای حمل اسلحه به زحمت می‌افتید یا بیمار بودید، مانعی ندارد که اسلحه‌های خود بر زمین گذارید؛ ولی احتیاط را رعایت کنید که خداوند بر کافران عذابی ذلت‌بار مهیا کرده است.

۱۰۳ و هر زمانی که نماز را به پایان رساندید، یاد خدا را فراموش نکنید و در حال ایستاده و یا نشسته و هنگامی که به پهلو خوابیده‌اید، به یاد خدا باشید و هر وقت از آسیب دشمن در امان بودید، نماز را کامل به جا آورید؛ زیرا که نماز برای اهل ایمان در وقت‌های معین مقرر شده است.

۱۰۴ هیچ‌گاه از تعقیب دشمن سست نشوید و اگر در جنگ با دشمن رنج می‌برید، آنها نیز رنج می‌برند؛ همان‌طور که شما رنج می‌برید. ولی شما از خداوند چیزی را امید دارید که آنها ندارند و خدا آگاه و حکیم است.

۱۰۵ ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم که طبق آنچه خداوند به تو تعلیم داده بین مردم حکم کنی؛ بنا بر این مدافع خیانت‌کاران مباش.

ترجمه قرآن، ص: ۹۶

۱۰۶ از خدا طلب بخشش کن؛ زیرا که خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۰۷ و از مردمی که به خود خیانت می‌کنند حمایت مکن که پروردگار خیانت‌کنندگان بزهکار را دوست ندارد.

۱۰۸ از مردم خجالت می‌کشند؛ ولی از خدا خجالت نمی‌کشند، در حالی که خداوند همه جا با آنهاست؛ در هنگام شب سخنانی که خدا راضی نیست می‌گفتند و پروردگار به هر چه انجام می‌دهند، احاطه دارد.

۱۰۹ گیرم شما مردم در این زندگی دنیا از آنها حمایت نمایید. در روز قیامت چه کسی از اینها حمایت می‌نماید و چه کسی وکالت آنها را می‌پذیرد؟!

۱۱۰ و هر که گناهی مرتکب شود و یا به خود ظلم کند و سپس از خدا طلب بخشش نماید، خدا را بخشاینده و مهربان خواهد یافت.

۱۱۱ و هر که مرتکب گناهی شود، به خود زیان زده است و خدا دانا و حکیم است.

۱۱۲ و هر که خطا و یا گناهی از او سرزند و آن را به گردن بی‌گناهی اندازد، دروغ و گناه آشکاری را انجام داده است.

۱۱۳ و اگر فضل و رحمت پروردگار شامل حال تو نمی‌شد، گروهی از دشمنان تصمیم داشتند تو را گمراه کنند. اینها فقط خود را گمراه می‌نمایند و هیچ‌گونه زیانی به تو نمی‌رسانند. پروردگار این کتاب و حکمت را به تو نازل نمود و آنچه نمی‌دانستی به تو آموخت و فضل خدا نسبت به تو بزرگ است.

ترجمه قرآن، ص: ۹۷

۱۱۴ در بیشتر آهسته سخن گفتن آنها خیری نیست، مگر آنکه کسی در صدقه دادن و نکویی کردن یا اصلاح بین مردم سخن آهسته گوید و هر که این کار را برای رضای پروردگار انجام دهد، به زودی پاداش بزرگی به او خواهیم داد.

۱۱۵ و هر که پس از روشن شدن راه حق برای او با رسول مخالفت کند و غیر راه اهل ایمان را پیروی نماید، او را به آنچه دوست دارد، واگذاریم و به جهنم می‌فرستیم که چه بد جایگاهی است.

۱۱۶ خداوند شرک به خود را نمی‌بخشد و کمتر از آن برای هر که بخواهد می‌بخشد و هر کس برای خدا شریک قائل شود، به گمراهی بسیار دوری افتاده است.

۱۱۷ آنچه غیر خدا می‌خوانند یا جمادات، بی‌اثر است و یا شیطان سرکش.

۱۱۸ خداوند وی را لعنت کرده و او گفته از بندگان تو بهره‌ای معین خواهم گرفت.

۱۱۹ آنها را گمراه می‌کنم، آرزومندشان می‌نمایم، وادارشان می‌کنم تا گوش چهارپایان را بشکافند و فرمانشان می‌دهم آفرینش خدایی را تغییر دهند. و هر کس به جای پروردگار، شیطان را سرپرست خود قرار دهد، زیان آشکاری کرده است.

۱۲۰ شیطان به آنها وعده می‌دهد و آرزومندشان می‌کند و شیطان جز فریب به آنها وعده نمی‌دهد.

۱۲۱ اینان جایگاهشان جهنم است و هیچ راه فراری از آن ندارند.

ترجمه قرآن، ص: ۹۸

۱۲۲ اهل ایمان و کارهای پسندیده را به زودی در بهشتی واردشان می‌نمایم که زیر درختانش آب جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند. وعده خدا حق است و چه کسی راستگوتر از پروردگار است.

۱۲۳ نه آرزوهای شما و نه آرزوهای اهل کتاب کارسازند. هر که کار زشتی مرتکب شود، سزایش را می‌بیند و هیچ کس را جز پروردگار سرپرست و یاور خویش نخواهد یافت.

۱۲۴ و آنهایی که اهل ایمان هستند مرد یا زن، اگر کار خوبی انجام دهند، وارد بهشت خواهند شد و به اندازه پوسته هسته خرمایی به آنها ستم نمی‌شود.

۱۲۵ و چه کسی از جهت دین بهتر از کسی است که به جان مطیع خدا شده و نیکوکار و پیرو آیین معتدل ابراهیم است؛ ابراهیمی که خداوند او را دوست خود انتخاب نمود.

۱۲۶ هر چه در آسمانها و زمین است از آن خداست و خداوند بر همه چیز احاطه دارد.

۱۲۷ درباره زنان از تو فتوا می‌خواهند. بگو: خدا در این باره به شما فتوا می‌دهد و آنچه از آیات کتاب الهی برای شما تلاوت شود در حق آنها و دختران یتیم که حقشان را نمی‌دهید و می‌خواهید که با آنها ازدواج کنید و کودکانی که ناتوانند نیز به شما فتوا می‌دهد که با یتیمان به عدالت رفتار کنید و هر چه در کار خیر به جا می‌آورید، خداوند بدان آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۹۹

۱۲۸ و اگر زنی نگران آن بود که شوهرش با او ناسازگار است و قصد دوری دارد گناهی نیست که هر دو، راه صلح و سازش را برگزینند که صلح کردن بهتر است؛ زیرا تنگ‌نظری غریزی انسانهاست و اگر به یکدیگر نیکی کنید و پرهیزکار باشید، خداوند از کارهایی که انجام می‌دهید آگاه است.

۱۲۹ شما نمی‌توانید بین زنها عدالت را رعایت نمایید، اگر چه به طور جدی تمایل داشته باشید؛ بنا بر این تمایل قلبی خود را متوجه یکی نسازید که دیگری را بلا تکلیف واگذارید و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری را پیشه خویش قرار دهید، خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۳۰ و اگر به طلاق از هم جدا شوند، خداوند همه را از فضل و رحمت وسیع خویش بی‌نیاز می‌کند که خدا وسعت‌بخش و حکیم است.

۱۳۱ هر چه در آسمانها و زمین است از آن پروردگار است. به آنها که پیش از شما کتاب دادیم و به شما سفارش کرده‌ایم که از خدا بترسید و اگر کافر شوید آنچه در آسمانها و زمین است از آن پروردگار است و او بی‌نیاز و ستوده است.

۱۳۲ و آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و خدا برای تکیه‌گاه بودن کافی است.

۱۳۳ اگر بخواهید همه شما را می‌برد و مردم دیگری را جایگزین شما می‌نماید که خدا به این کار تواناست.

۱۳۴ هر که ثواب دنیا را طالب است، ثواب دنیا و آخرت نزد پروردگار است و خدا شنوا و بیناست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۰

ترجمه قرآن ۱۴۹

۱۳۵ ای اهل ایمان! به عدالت قیام کنید و به خاطر خدا شهادت دهید، گرچه علیه خودتان یا پدر و مادر و یا نزدیکان شما باشد؛ ثروتمند یا فقیر باشد. خداوند نسبت به حال آنها آگاه‌تر است. از هوای نفس پیروی نکنید تا عدالت را رعایت نمایید و اگر مخالفت کنید و روی برگردانید، خدا از کارهایی که انجام می‌دهید آگاه است.

۱۳۶ ای اهل ایمان! به خدا و رسول و کتابی که برای رسول خدا فرستاد و کتابی که پیش از این فرستاده ایمان آورید و هر که به خدا و فرشتگان و کتابها و رسولان الهی و روز قیامت کافر شود، در گمراهی بسیار دوری افتاده است.

۱۳۷ آنان که ایمان آورده و بار دیگر کافر شده‌اند، آنگاه ایمان آورده و بار دیگر کافر شده‌اند و بر کفر خود افزودند، خداوند آنها را نمی‌بخشد و به راه راست هدایت نمی‌کند.

۱۳۸ به منافقین بشارت بده که عذابی دردناک خواهند داشت.

۱۳۹ آنان که کافران را به جای اهل ایمان دوست خود انتخاب می‌کنند، آیا عزت را نزد کافران می‌جویند، در حالی که همه عزت نزد خداست.

۱۴۰ در کتاب خدا به شما نازل شده که وقتی می‌شنوید افرادی به آیات الهی کفر می‌ورزند و مسخره می‌کنند، با آنها ننشینید تا سخن دیگری بگویند؛ و گرنه شما هم مثل آنها هستید و خدا منافقین و کافران را یک‌جا در جهنم جمع خواهد کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۱

۱۴۱ همان منافقانی که مراقب اوضاع شما هستند، اگر پیروزی نصیب شما شود، گویند: مگر ما با شما نبودیم. و اگر کافران را بهره‌ای از جنگ باشد، گویند: مگر مراقب شما نبودیم و از اهل ایمان شما را محفوظ نداشتیم. خداوند در روز قیامت بین شما حکم خواهد کرد و هیچ‌گاه خدا نمی‌خواهد که کافران بر اهل ایمان راه سلطه داشته باشند.

۱۴۲ منافقین می‌خواهند که خدا را فریب دهند، در حالی که او آنها را فریب می‌دهد و هنگامی که به نماز می‌ایستند در حال کسالت می‌ایستند؛ با مردم ریا می‌کنند و خدا را جز اندکی یاد نمی‌کنند.

۱۴۳ بین اهل ایمان و کافران سرگردانند؛ نه با آن گروه‌ها و نه با این گروه و هر که را خداوند گمراهش کند، راه هدایتی برای او نخواهی یافت.

۱۴۴ ای اهل ایمان! کافران را دوست انتخاب نکنید در حالی که مؤمنین را رها نمایید. آیا می‌خواهید برای خدا بر ضد خودتان دلیلی آشکار به وجود آورید؟!

۱۴۵ منافقین در پست‌ترین نقطه جهنم هستند و برای آنان یآوری نخواهی یافت.

۱۴۶ مگر آنهایی که توبه کرده و خود را اصلاح نموده و اعتصام به پروردگار کرده و دین خود را برای رضای او خالص گردانیده، در این صورت در صف اهل ایمان می‌باشند و خداوند به زودی اهل ایمان را پاداشی بزرگ عنایت خواهد کرد.

۱۴۷ اگر شکر کنید و مؤمن باشید، خدا را با عذاب نمودن شما چه کار؟! خداوند شکر شما را می‌پذیرد و آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۲

۱۴۸ خداوند دوست ندارد که کسی با صدای بلند بدگویی کند، مگر آنکه به او ظلم شده باشد و خدا شنوا و آگاه است.

۱۴۹ اگر کار خیر را آشکار و یا پنهان بجا آورید و یا از بدی دیگران گذشت نمایید، خدا نیز بخشنده و تواناست.

۱۵۰ آنان که به خدا و رسولان او کافر می‌شوند و می‌خواهند که بین خدا و رسولانش جدایی اندازند و گویند به بعضی ایمان می‌آوریم و به بعضی کافر شویم و می‌خواهند در این میان راهی پیدا کنند.

۱۵۱ به راستی اینها کافرند و ما برای کافران عذابی خوارکننده آماده ساخته‌ایم.

۱۵۲ و آنانی که به خدا و رسولان او ایمان می‌آورند و بین هیچ‌یک از آنها جدایی نمی‌اندازند، پاداش ایشان را خواهیم داد که خدا بخشنده و مهربان است.

۱۵۳ اهل کتاب از تو درخواست می‌کنند تا نوشته‌ای از آسمان بر آنها نازل کنی. از موسی بزرگتر از این را خواستند. گفتند: خدا را آشکارا به ما نشان بده، و به خاطر همین ستمی که کردند، صاعقه آسمانی آنها را فرا گرفت و بعد از آن معجزات که برای آنها آمده بود گوساله را پرستیدند. از آن گذشت نمودیم و موسی را دلیلی آشکار عنایت کردیم.

۱۵۴ و کوه طور را برای گرفتن پیمان بالای سر آنها بلند گردانیدیم و به آنها گفتیم: از این در، سجده کنان وارد شوید و گفتیم از حکم روز شنبه تجاوز نکنید و از آنها پیمان محکم گرفتیم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۳

۱۵۵ ولی وقتی پیمان شکستند و آیات الهی را انکار کردند و پیامبران را به ناحق کشتند و گفتند که دل‌های ما نمی‌فهمد، این خدا بود که به خاطر کفر آنها بر دل‌هایشان مهر زد و جز اندکی از آنها ایمان نیاوردند.

۱۵۶ و نیز به خاطر کفرشان و حرفی که درباره مریم زدند که تهمتی بزرگ بود.

۱۵۷ و نیز به سبب دروغی که گفتند، ما مسیح عیسی پسر مریم را که رسول خدا بود کشتیم در حالی که نه او را کشتند و نه به صلیب کشیدند و به اشتباه افتادند و آنهایی که درباره مسیح اختلاف کردند، خودشان در شک بودند، آگاه به آن نبودند و فقط از گمان خود پیروی می‌کردند و قطعاً او را نکشتند.

۱۵۸ بلکه پروردگار او را به سوی خود بالا برد و خدا مقتدر و حکیم است.

۱۵۹ هیچ‌کس از اهل کتاب نیست مگر آنکه پیش از مرگ خویش به مسیح ایمان می‌آورد و در روز قیامت مسیح بر آنها گواه خواهد بود.

۱۶۰ به خاطر ظلمی که یهود کردند و مردم بسیاری را از راه خدا بازداشتند، قسمتی از چیزهای پاک را که بر آنها حلال بود، حرام کردیم.

۱۶۱ و نیز به خاطر ربا گرفتن در حالی که از آن نهی شده بودند و همچنین از این جهت که ثروت مردم را از طریق باطل می‌خوردند و ما برای کافران آنها عذابی دردناک آماده ساخته‌ایم.

۱۶۲ لکن دانشمندان و اهل ایمان آنها که به آنچه بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل شده ایمان دارند و نمازگزاران و زکات دهندگان و ایمان‌آوردگان به خدا و روز قیامت را به زودی پاداش بزرگ خواهیم داد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۴

۱۶۳ ما بر تو وحی کردیم؛ همان‌طور که به نوح و پیامبران پس از او وحی کردیم و همان‌گونه که بر ابراهیم و اسماعیل و یعقوب و فرزندان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی نمودیم و به داود کتاب زبور دادیم.

۱۶۴ پیامبران دیگری که سرگذشت آنها را برای تو بیان نمودیم و پیامبرانی که هنوز سرگذشت آنها را به تو نگفته‌ایم و خداوند با موسی سخن گفت.

۱۶۵ پیامبرانی بودند بشارت‌دهنده و بیم‌رسان، تا مردم را پس از این پیامبران علیه خدا دلیلی نباشد و خدا مقتدر و حکیم است.

۱۶۶ ولی پروردگار به آن چیزهایی که به تو نازل کرده گواهی خواهد داد که آن را به علم خود نازل فرموده و فرشتگان نیز

گواهی می‌دهند و البته خدا برای گواهی دادن کافی است.

۱۶۷ آنان که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند، در گمراهی بسیار دور افتاده‌اند.

۱۶۸ آنان که کافر شدند و ظلم کردند هیچ‌گاه خدا آنها را نمی‌بخشد و به راهی هدایتشان نخواهد نمود؛

۱۶۹ مگر راه جهنم که برای همیشه در آن خواهند ماند و این برای خدا آسان است.

۱۷۰ ای مردم! آن پیامبر راستین از جانب پروردگارتان به سوی شما آمده، اگر ایمان بیاورید به سود شماست و اگر کافر شوید، آنچه در آسمانها و زمین است از آن پروردگار است و خدا دانا و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۵

۱۷۱ ای اهل کتاب! در دین خود غلو نکنید و جز حق درباره خدا نگوئید. عیسی فقط فرزند مریم بود، او فرستاده خدا و کلمه او بود که به مریم داده شد و روحی از طرف خدا بود؛ بنا بر این به خدا و رسول او ایمان بیاورید و نگوئید سه چیزند، دیگر چیزی نگوئید که به سود شماست، تنها خدا معبود یگانه است. او منزّه است از اینکه فرزند داشته باشد. هر چه در آسمانها و زمین است، از آن اوست و خدا برای تکیه‌گاه بودن کافی است.

۱۷۲ مسیح و فرشتگان مقرب الهی از بندگی پروردگار سرپیچی نمی‌کنند و هر که از بندگی خدا سرپیچی کند و کبر ورزد، همه را پروردگار به سوی خویش محشور خواهد کرد.

۱۷۳ پس خداوند به اهل ایمان و کارهای پسندیده پاداش را کامل می‌دهد و از کرم خویش بر آن می‌افزاید و آنانی که سرپیچی کرده و کبر ورزیده‌اند، به عذابی دردناک گرفتار خواهد نمود و غیر از خدا هیچ سرپرست و یآوری نخواهند یافت.

۱۷۴ ای مردم! از جانب پروردگارتان برای شما دلیل و نوری آشکار آمده است.

۱۷۵ آنانی که به خدا ایمان آورده و به او اعتصام جسته‌اند، به زودی در رحمت و فضل خویش وارد کرده و به راه راست هدایتشان خواهد نمود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۶

۱۷۶ از تو فتوا طلب می‌کنند. بگو خداوند برای شما درباره برادران و خواهران فتوا می‌دهد، اگر مردی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و یک خواهر داشته باشد، نصف ارث او به آن یک خواهر می‌رسد و اگر خواهر فرزندی نداشته باشد، او نیز از خواهر ارث می‌برد و اگر آن که از دنیا رفته دو خواهر داشته باشد، دو ثلث از ارث او را می‌برند و اگر میت چندین برادر و خواهر داشته باشد، برادر دو برابر خواهر ارث می‌برد. خداوند احکام را برای شما بیان می‌کند تا گمراه نشوید و خدا به همه چیز آگاه است.

سوره مائده مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای اهل ایمان! به عهد خود وفا کنید. حیوانات چهارپا جز آنچه برای شما بیان می‌شود حلال است. در حال احرام شکار برایتان حلال نیست که پروردگار هر طور بخواهد حکم می‌نماید.

۲ ای اهل ایمان! شعائر الهی و ماه حرام و قربانی و قربانی نشان‌دار و زائران خانه خدا که در طلب فضل خدا و خشنودی او آمده‌اند محترم شمارید، و هنگامی که از احرام خارج شدید می‌توانید شکار کنید. دشمنی گروهی که شما را از رفتن به مسجد الحرام بازداشتند، باعث نشود که تجاوز کنید بلکه باید شما در نیکوکاری و تقوا به یکدیگر کمک کنید نه بر گناه و ستمکاری و از خدا بترسید که خداوند سخت مجازات می‌نماید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۷

۳ برای شما گوشت مردار و خون و گوشت خوک و آنچه به غیر نام خدا ذبح شود و حیوان خفه شده و به شکنجه مرده و حیوانی که از بلندی پرت شده و مرده و یا در اثر شاخ حیوان دیگر مرده و نیم‌خورده درندگان جز آنچه که ذبح شرعی کرده‌اید حرام است، و همچنین حیوانی که برای بهت‌ها می‌کشید و قسمت کردن گوشت حیوانات به وسیله ابزار قمار حرام است و تمام این کارها فسق می‌باشند. امروز آنانی که کافر شدند، از دین شما مأیوس گشتند. از آنها نترسید و از من بترسید. امروز دین شما را برایتان کامل کردم و نعمتم را برایتان تمام نمودم و اسلام را به عنوان دین شما پذیرفتم؛ پس هر کس از روی اضطرار و ناچاری و نه از روی گناه چیزی از آنچه حرام شده استفاده کند، خداوند بخشنده و مهربان است.

۴ از تو می‌پرسند چه چیز حلال است؟ بگو: هر چیز پاکیزه برای شما حلال است و نیز شکاری که حیوانات تعلیم دیده گرفته‌اند و از آن چیزها که خداوند به شما تعلیم داده و به آنها آموخته‌اید، برایتان حلال است. از شکاری که می‌گیرید، بخورید و نام خدا را یاد کنید و از خدا بترسید که خداوند به سرعت به حسابها می‌رسد.

۵ امروز هر چه پاکیزه است برای شما حلال شد: غذای اهل کتاب برای شما و غذای شما برای آنها حلال است؛ زنان پاکیزه از اهل ایمان و از اهل کتاب برای شما حلال هستند و می‌توانید با آنها ازدواج کنید به این شرط که مهر آنان را بپردازید، البته به پاکدامنی نه زناکاری و نه رفیق‌بازی و هر که ایمان را انکار کند، کارهایش از بین خواهد رفت و در آخرت از جمله زیانکاران است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۸

۶ ای اهل ایمان! وقتی به نماز می‌ایستید، صورت و دستها را تا آرنج بشویید و سر و پاهای خودتان را تا برآمدگی روی پا مسح کنید و اگر جنب هستید، غسل کنید و اگر بیمار یا مسافر هستید و یا یکی از شما از قضای حاجت آمده و یا با زنان آمیزش نموده و دسترسی به آب ندارید، با خاک پاک تیمم کنید. به وسیله آن خاک صورت و دستهای خود را مسح نمایید. خداوند نخواسته که شما به زحمت افتید؛ بلکه خواسته است که شما را پاکیزه کند و نعمتش را بر شما تمام گرداند؛ شاید سپاسگزاری نمایید.

۷ نعمت پروردگار را که به شما عنایت فرموده، به یاد آورید و نیز پیمان محکمی را که با شما بسته از یاد نبرید. وقتی که گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم. از خدا بترسید؛ زیرا پروردگار از اسرار سینه‌ها آگاه است.

۸ ای اهل ایمان! برای خدا قیام کنید و شهادت عادلانه دهید. دشمنی گروهی نباید سبب شود که عدالت را رعایت ننمایید. عدالت را پیشه سازید که آن به تقوا نزدیکتر است و از خدا بترسید؛ زیرا که خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۹ خداوند به اهل ایمان و کارهای پسندیده وعده بخشش و پاداش بزرگ داده است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۹

۱۰ و آنان که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، اهل جهنم خواهند بود.

۱۱ ای اهل ایمان! نعمت الهی را بر خودتان به یاد آورید در آن زمان که گروهی می‌خواستند به سوی شما دست درازی کنند و خداوند دستهایشان را از شما کوتاه کرد؛ پس از خدا بترسید و اهل ایمان بر خدا توکل می‌نمایند.

۱۲ خداوند از فرزندان اسرائیل پیمان گرفت و دوازده سرپرست برای آنها فرستادیم و پروردگار فرمود: من با شما هستم اگر نماز را برپادارید و زکات بدهید و به رسولان من ایمان بیاورید و آنها را یاری کنید، و به خدا و امی شایسته دهید. گناهان شما را می‌پوشانم و در بهشتی شما را وارد می‌کنم که از زیر درختان آن نهرها جاری است و اگر کسی از شما بعد از این پیمان کافر شود، از راه راست منحرف شده است.

۱۳ و به خاطر پیمان‌شکنی آنها لعنتشان کردیم و دل‌هایشان را سخت نمودیم. کلمات را از جای خود تغییر دادند و آنچه به آنها گفته شده بود، قسمتی را به فراموشی سپردند. به خیانت پی در پی آنها با خبر خواهی شد. آنها را ببخش و از لغزششان در گذر؛ زیرا که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۰

۱۴ گروهی از آنان که می‌گویند ما نصرانی هستیم از آنها پیمان گرفتیم؛ ولی آنچه به ایشان گفته شده بود به فراموشی سپردند؛ در نتیجه بین آنها تا روز قیامت عداوت و کینه‌توزی انداختیم و خداوند به زودی درباره آنچه انجام داده‌اند، با خبرشان می‌نماید.

۱۵ ای اهل کتاب! رسول ما به‌سوی شما آمده تا بسیاری از مسایلی را که شما پنهان کرده‌اید، آشکار سازد و در عین حال از بسیاری درگذرد. از طرف پروردگار، نور و کتابی آشکار به‌سوی شما آمده است.

۱۶ خداوند به وسیله آن کسانی را که در پی کسب خشنودی او باشند، به راههای سلامت هدایت می‌کند و به اجازه خویش از تاریکی‌ها به سوی نور رهبری می‌فرماید و آنها را به راه راست هدایت می‌کند.

۱۷ آنهایی که گفتند: خدا همان مسیح فرزند مریم است، کافر شدند. بگو: اگر خداوند بخواهد، مسیح و مادرش و تمام کسانی که روی زمین هستند نابود کند، چه کسی می‌تواند در برابر پروردگار اختیاری داشته باشد؟! آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست، از آن خداست و او بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۱

۱۸ یهود و نصاری گفتند: ما فرزندان و دوستان خدا هستیم. بگو: پس چرا شما را به خاطر گناهانتان عذاب می‌کند؟! بلکه شما بشری هستید در بین آفریده‌های خدا، هر که را خواهد می‌بخشد و هر که را خواهد عذاب می‌کند و آنچه در آسمانها و زمین و در بین آنهاست، همه از آن خداست و بازگشت همه به‌سوی اوست.

۱۹ ای اهل کتاب! رسول ما در دورانی که میان پیامبران فاصله افتاد به‌سوی شما آمد تا حقایق را بیان کند و تا نگویند کسی نیامد که ما را مژده دهد و یا بترساند در حالی که مژده‌دهنده و ترساننده به سوی شما آمد و خدا بر همه چیز تواناست.

۲۰ یاد کن زمانی را که موسی به مردم خود گفت: ای مردم! نعمتهایی را که پروردگار به شما عنایت فرمود به خاطر آورید؛ هنگامی که در میان شما پیامبرانی فرستاد و شما را صاحب قدرت نمود و چیزهایی به شما داد که به هیچ کس از مردم عالم نداد.

۲۱ ای مردم! به سرزمین مقدسی که خداوند برایتان مقرر نموده، داخل شوید و به پشت سر بر نگردید که زیانکار خواهید شد.

۲۲ گفتند: ای موسی! در آن سرزمین گروهی زورمند هستند و تا خارج نشوند، ما به آنجا وارد نمی‌شویم. اگر آنها خارج شوند، ما داخل خواهیم شد.

۲۳ دو مرد خدا ترس که مورد لطف پروردگار بودند گفتند: از این دروازه بر آنها وارد شوید و همین که داخل شدید پیروز خواهید شد و اگر راست می‌گویید که ایمان آورده‌اید، به خدا توکل کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۲

۲۴ گفتند: ای موسی! تا مادامی که آنها در آن سرزمین هستند، ما هرگز وارد نمی‌شویم و تو با پروردگارت بروید با آنها جنگ کنید که ما اینجا نشسته‌ایم.

۲۵ موسی گفت: پروردگار! من جز بر خودم و برادرم تسلط ندارم. بین ما و بین این مردم فاسق جدایی انداز.

۲۶ خداوند فرمود: ورود به این شهر تا چهل سال بر آنها حرام است و باید در بیابانها سرگردان باشند و برای این مردم فاسق غمگین مباش.

۲۷ داستان دو پسر آدم را به حق برای آنها بخوان؛ آن زمانی که هر دو قربانی کردند. از یکی پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد. قسم خورد که تو را خواهم کشت. گفت: خداوند از پرهیزکاران می‌پذیرد.

۲۸ اگر دستت را برای کشتن من دراز کنی، من برای کشتن تو دست دراز نمی‌کنم؛ زیرا که از خدای جهانیان می‌ترسم.

۲۹ می‌خواهم گناه کشتن من و گناه مخالفت تو هر دو بر دوش تو افتد، تا اهل جهنم شوی و این است پاداش ستمگران.

۳۰ آنگاه هوای نفس، او را به کشتن برادرش تشویق کرد و او را کشت و از زیانکاران شد.

۳۱ سپس خداوند کلاغی را مأمور کرد تا زمین را گود کند و به او نشان دهد چگونه برادرش را به خاک سپارد. گفت: وای بر من! آیا من از این کلاغ ناتوان‌ترم تا بدن برادرم را به خاک سپارم. و از کار خود پشیمان شد.
ترجمه قرآن، ص: ۱۱۳

۳۲ بدین جهت بر فرزندان اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس انسانی را جز به عنوان قصاص و یا فسادى که در زمین کرده بکشد، مثل آن است که همه مردم را کشته است و هر که انسانی را زنده کند، مثل آن است که همه مردم را زنده کرده است. پیامبران ما با آیه‌های روشن برای آنها آمدند؛ ولی بسیاری از آنها بعد از این آیات در زمین اسراف کردند.

۳۳ مجازات آنان که با خدا و رسول سر جنگ دارند و تلاش می‌کنند تا در زمین فساد کنند، جز این نیست که یا کشته شوند و یا به دار آویخته شوند و یا دست و پای آنها به طور مخالف قطع گردد و یا تبعید شوند و این مجازات دنیای آنهاست و در آخرت عذابی بزرگ خواهند داشت،

۳۴ مگر آنان که پیش از دستیابی به آنها توبه کرده باشند. بدانید که خداوند بخشنده و مهربان است.

۳۵ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و برای تقرب به پروردگار، وسیله آماده کنید و در راه او جهاد نمایید؛ شاید رستگار شوید.
۳۶ اگر کافران دو برابر آنچه در زمین است داشته باشند و آن را برای رهایی از عذاب روز قیامت بدهند، از آنها پذیرفته نمی‌شود و برای آنها عذابی دردناک خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۴

۳۷ آنها می‌خواهند که از آتش خارج شوند؛ ولی قادر نیستند و عذابی دایمی دارند.

۳۸ دست مرد و زن دزد را قطع کنید و این مجازاتی است از طرف پروردگار به خاطر اعمال آنها؛ خداوند توانا و حکیم است.
۳۹ و هر که بعد از ستمی که روا داشته توبه کند و در مقام جبران برآید، خداوند او را خواهد بخشید؛ زیرا که او بخشنده و مهربان است.

۴۰ آیا نمی‌دانی که حکومت آسمانها و زمین از آن خداست؛ هر که را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را خواهد، می‌بخشد و او بر همه چیز تواناست.

۴۱ ای پیامبر! آنان که به کفر ورزیدن شتاب دارند، تو را غمگین نکنند. به زبان گفتند: ما ایمان آوردیم. ولی در دل هرگز ایمان نیاوردند و نیز غمگین مباش از یهودیانی که سخنان تو را گوش می‌دهند برای دروغ‌پردازی و جاسوسی دیگرانی که نزد تو نیامده‌اند. کلمات را از جای خود تغییر می‌دهند و می‌گویند: اگر آن گونه که ما خواهانیم حکم کرد، بپذیرید و اگر بر خلاف خواست ما بود، دوری نمایید و کسی که خدا می‌خواهد او را به فتنه اندازد، قادر به کاری نخواهد بود. اینان همان‌هایی هستند که خداوند نمی‌خواهد قلب آنها را شستشو دهد. در این دنیا زبונند و در آخرت عذاب بزرگی برای آنها خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۵

۴۲ جاسوسانی دروغ‌پرداز و حرام‌خوارند. اگر به نزد تو آمدند، در میان آنها حکم کن و یا از آنها روی برگردان و اگر از آنها روی برگردانی، نمی‌توانند هیچ زبانی به تو برسانند و اگر در بین آنها حکم کردی، بر اساس عدالت حکم کن؛ زیرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست می‌دارد.

۴۳ چگونه حکم کردن را از تو می‌خواهند، در حالی که تورات را در اختیار دارند و در آن حکم خدا موجود است و بعد از حکم تو رو برگردانند و آنها ایمان نخواهند آورد.

۴۴ ما تورات را در حالی که در آن هدایت و نور بود نازل کردیم. پیامبرانی که مطیع بودند طبق آن برای آنهایی که یهودی بودند

حکم می‌کردند و همچنین الهیون و علمایی که نگهبانی احکام خدا را می‌دادند و بر آن گواه بودند، حکم می‌کردند. از مردم نترسید از من بترسید و آیات الهی را به قیمت اندک نفروشید و هر که به آنچه خداوند نازل فرموده حکم نکند، از جمله کافران خواهد بود.

۴۵ در کتاب تورات برای یهودیان نوشتیم که نفس را در مقابل نفس قصاص کنند و چشم به چشم و بینی به بینی و گوش به گوش و دندان به دندان و هر زخمی را قصاصی هست و هر که گذشت کند کفار گناهان او به حساب می‌آید و هر که به غیر آنچه خداوند نازل فرمود حکم کند، از جمله ستمگران خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۶

۴۶ پس از پیامبران پیشین، عیسی پسر مریم را فرستادیم که تصدیق به درستی توراتی که در دست او بود داشت و انجیل را که در آن هدایت و نور بود و تصدیق‌کننده تورات است و برای پرهیزکاران هدایت و موعظه است، در اختیارش گذاشتیم.

۴۷ اهل انجیل باید طبق آنچه خداوند نازل فرموده حکم کنند و هر که به آنچه خدا نازل فرموده حکم نکند، از جمله فاسقان خواهد بود.

۴۸ ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا تصدیق‌کننده و نگهبان آن کتابها که پیش از آن بوده، باشد. پس میان آنها آنچه خدا نازل فرموده، حکم کن و از هوسهای آنان پیروی مکن و از آنچه به حق بر تو نازل شده روی برگردان. برای هر گروه از شما آیین و روشی را مقرر کرده‌ایم و اگر خداوند می‌خواست همه شما را یک امت می‌کرد؛ و لکن خدا می‌خواهد درباره آنچه به شما داده آزمایش کند؛ بنا بر این برای کارهای خیر از یکدیگر سبقت بگیرید. بازگشت همه شما به سوی خداست و به آنچه در آن اختلاف کردید، شما را آگاه خواهد ساخت.

۴۹ در میان مردم طبق آنچه خداوند نازل فرموده حکم کن و از هوسهایشان پیروی مکن. مواظب باش تو را از بعضی چیزها که خداوند به تو نازل کرده منحرف نکنند. اگر روی برگردانند، بدانکه خدا می‌خواهد آنها را به خاطر بعضی از گناهانشان مجازات کند؛ زیرا بسیاری از مردم فاسقند.

۵۰ آیا احکام جاهلیت را می‌خواهند؟! کدام حکم از احکام خدا برای اهل یقین نیکوتر است؟!!

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۷

۵۱ ای اهل ایمان! یهودیان و نصرانیان را دوست خود انتخاب نکنید. آنها بعضی دوستدار بعض دیگرند و هر کس از شما با آنها دوستی کند، او هم از آنهاست که پروردگار مردم ستمکار را هدایت نمی‌نماید.

۵۲ می‌بینی آنهایی که دل بیمار دارند، در دوستی با آنان شتاب می‌کنند و می‌گویند: می‌ترسیم از ناحیه آنها به ما آسیبی برسد. ممکن است خداوند مسلمانان را پیروز کند و قدرت به دست آنها بیفتد و یا امر دیگری از طرف خود تا منافقین از آنچه در دل مخفی کرده‌اند، پشیمان شوند.

۵۳ اهل ایمان گویند: آیا اینها هستند که با کوشش فراوان به خدا قسم می‌خورند که ما از شما هستیم؟! اعمال آنها باطل گردید و زیانکار شدند.

۵۴ ای اهل ایمان! هر که از بین شما از دین برگشت، به زودی خداوند گروهی را بیاورد که آنها را دوست می‌دارد و آنان نیز خدا را دوست می‌دارند با اهل ایمان فروتن و با کافران سرسخت هستند. در راه خدا جهاد می‌کنند و از ملامت ملامتگران هراسی ندارند و این فضل خداست، که او به هر که خواهد می‌دهد و خدا وسعت‌بخش آگاه است.

۵۵ سرپرست شما فقط خدا و رسول و کسانی هستند که ایمان آورده‌اند و نماز را برپا داشته و در حال رکوع زکات می‌دهند.

۵۶ و هر که سرپرست او خدا و رسول و کسانی که اهل ایمانند باشد، از حزب خداست و حزب خدا پیروز است.

۵۷ ای اهل ایمان! با آنانی که اهل کتابند و کافرند و دین شما را به مسخره و بازیچه می‌گیرند دوستی نکنید و از خدا بترسید اگر ایمان آورده‌اید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۸

۵۸ و چون به نماز ندا می‌دهید، آن را به مسخره و بازیچه می‌گیرند؛ زیرا آنها مردمی نادانند.

۵۹ بگو: ای اهل کتاب! برای چه به ما انتقاد می‌کنید جز آنکه به پروردگار و آنچه بر ما نازل شده و آنچه پیش از ما نازل شده ایمان آورده‌ایم و بسیاری از شما فاسقید.

۶۰ بگو: آیا شما را آگاه کنم از وضع آن که سزای او نزد پروردگار از این بدتر است؛ همان که خداوند او را لعنت کرده و بر او غضب نموده و بعضی از آنها را به صورت میمون و خوک در آورده و آن که بندگی طاغوت کرده است. اینها همگی جایگاهشان بدتر است و گمراه‌ترین مردم از راه راستند.

۶۱ وقتی به سراغ شما می‌آیند، می‌گویند: ایمان آورده‌ایم. ولی با قلبی لبریز از کفر می‌آیند و با کفر بیرون می‌روند و خدا به آن چیزهایی که مخفی می‌کنند، آگاه‌تر است.

۶۲ و می‌بینی که بسیاری از آنها در انجام گناه و دشمنی و خوردن مال حرام بر یکدیگر سبقت می‌گیرند و چه بد عمل می‌کنند.

۶۳ اگر علمای یهود و نصارا آنها را از سخنان گناه و حرام خواری مانع نمی‌شوند چه بد عمل می‌کنند.

۶۴ یهودیان گفتند: دست خدا بسته است. دستهایشان بسته باد و به خاطر این حرف ناروا به لعنت پروردگار گرفتار شدند؛ بلکه دستهای پروردگار باز است و هر طور بخواهد روزی دهد و آنچه بر تو نازل شده سرکشی و انکار بسیاری از آنها را بیشتر می‌کند. بین آنها تا روز قیامت دشمنی و کینه انداخته‌ایم. هر وقت آتش جنگی برپا کرده‌اند، خدا آن را خاموش کرده، در زمین برای فساد تلاش می‌کنند و خدا اهل فساد را دوست نمی‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۹

۶۵ اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و پرهیزکار شوند، لغزشهایشان را می‌پوشانیم و آنان را در باغهای پر نعمت وارد می‌نماییم.

۶۶ و اگر تورات و انجیل و یا آنچه پروردگارشان نازل فرموده را به اجرا درآورند از بالا و پایین نعمتهای الهی آنها را فرا می‌گیرد. بعضی از آنها مردمی معتدل و بسیاری از آنها چه بد عمل می‌کنند.

۶۷ ای پیامبر! آنچه از جانب پروردگارت نازل شده، به مردم برسان و اگر این کار را نکنی، تبلیغ رسالت نکرده‌ای و خدا تو را از شر مردم منافق حفظ خواهد کرد که خدا مردم ستمکار را هدایت نخواهد کرد.

۶۸ بگو: ای اهل کتاب! شما هیچ ارزشی ندارید، مگر آنکه تورات و انجیل و همه آنچه را که از جانب پروردگارتان بر شما نازل شده به اجرا درآورید و آنچه از پروردگار تو بر تو نازل شده، سرکشی و انکار بسیاری از آنها را بیشتر می‌نماید؛ بنا بر این غم مردم ستم‌پیشه را مخور.

۶۹ اهل ایمان و یهودیان و صابئان و مسیحیان، هر کدام آنها به خدا و روز قیامت ایمان آورده و کار شایسته کرده، نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند.

۷۰ از فرزندان اسرائیل پیمان گرفتیم و پیامبرانی برای آنها فرستادیم. هر وقت بر خلاف هوای نفس آنها سخن گفتند، گروهی را تکذیب کردند و گروهی را کشتند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۰

۷۱ و گمان داشتند که امتحانی در کار نیست؛ در نتیجه کور و کر شدند. در عین حال خدا توبه آنها را پذیرفت؛ ولی دوباره بسیاری دیگر کور و کر شدند و خدا به آنچه می‌کنند آگاه است.

۷۲ آنانی که گفتند: خدا همان مسیح پسر مریم است. به راستی کافر شدند و مسیح گفت: ای فرزندان اسرائیل! کسی را بندگی کنید که خدای من و شماست. هر کس به خداوند شرک ورزد، پروردگار بهشت را بر او حرام می‌کند و جایگاهش آتش است و برای ستمکاران یآوری نخواهد بود.

۷۳ و به راستی آنانی که گفتند خدا یکی از سه چیز است، کافر شده‌اند. خدایی جز خدای یکتا نیست و اگر از آنچه می‌گویند دست برندارند، کافران را عذابی دردناک خواهد رسید.

۷۴ آیا نباید به پیشگاه پروردگار توبه کنند و از او طلب مغفرت نمایند، در حالی که خداوند بخشنده و مهربان است؟!

۷۵ مسیح پسر مریم جز فرستاده خدا نبود و پیش از او فرستادگان دیگری از طرف پروردگار آمدند و مادر او زنی بسیار راستگو بود. او و مادرش هر دو غذا می‌خوردند. بسین چگونه آیات را برای آنها بیان می‌کنیم و نیز بین آنها چگونه از قبول آن امتناع می‌نمایند.

۷۶ بگو: آیا غیر خدا را عبادت می‌کنید که برای شما زیان و سودی ندارد و خدا شنوا و داناست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۱

۷۷ بگو: ای اهل کتاب! به غیر حق در دین خود غلو نکنید و از هوای نفس گروهی که در گذشته به گمراهی افتاده و عده زیادی را گمراه کرده و از راه راست دور افتاده‌اند، پیروی نکنید.

۷۸ آن کافران از فرزندان اسرائیل مورد لعنت داود و عیسی فرزند مریم قرار گرفتند؛ بدین جهت که گناهکار و تجاوز پیشه بودند.

۷۹ و از کار زشتی که مرتکب می‌شدند، دست بر نمی‌داشتند و چه بد بود کارهایی که می‌کردند.

۸۰ می‌بینی بسیاری از آنها را که با کافران پیوند دوستی دارند، چه بد اعمالی از پیش برای معاد خود فرستادند؛ اعمالی که خشم الهی را در پی دارد و برای همیشه در عذاب خواهند بود.

۸۱ اگر به پروردگار و پیامبر و آنچه بر او نازل شده ایمان می‌آوردند کافران را به عنوان دوست انتخاب نمی‌کردند؛ ولی بسیاری از آنها فاسقند.

۸۲ دشمن‌ترین مردم نسبت به مسلمانان را، یهودیان و مشرکین خواهی یافت و بامحبت‌ترین اشخاص را نسبت به مسلمانان، کسانی می‌یابی که می‌گویند ما مسیحی هستیم. این بدین خاطر است که در بین آنها دانشمندانی پارسا وجود دارد و اهل کبر و نخوت نیستند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۲

۸۳ وقتی آیاتی را که بر پیامبر نازل می‌شود می‌شنوند، می‌بینی که از دیدگان اشک جاری می‌شود؛ زیرا که حقانیت آن را شناخته‌اند. آنگاه می‌گویند: پروردگارا! ایمان آوردیم. ما را جزو شاهدان بنویس.

۸۴ و گویند: چرا به خدا و آنچه به حق بر ما نازل شده ایمان نیاوریم، در حالی که امید داریم خدایمان ما را در زمره مردم صالح قرار دهد.

۸۵ خداوند هم به آنچه گفتند، پاداش بهشتی به آنها می‌دهد که از زیر درختان آن نهرها جاری است و برای همیشه در آنجا می‌مانند و این است پاداش نیکوکاران.

۸۶ و آنانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، یاران جهنم خواهند بود.

۸۷ ای اهل ایمان! چیزهای پاکیزه‌ای که خداوند بر شما حلال کرده بر خود حرام نکنید و از حد تجاوز ننمایید، که خداوند متجاوزین را دوست نمی‌دارد.

۸۸ و از آنچه خدا روزی حلال نصیب شما کرده، بخورید و از خدایی که به او ایمان آورده‌اید بترسید.

۸۹ خداوند، شما را به خاطر سوگندهای بدون قصدتان مؤاخذه نمی‌کند؛ ولی به سوگندهایی که از روی توجه دل و قصد انجام می‌دهید، شما را مؤاخذه خواهد کرد. کفّاره آن، طعام دادن به ده فقیر است از آن غذای متوسطی که برای خانواده خود تهیه می‌کنید، یا لباس بر ده فقیر بپوشانید و یا یک برده آزاد کنید و هر که توانایی ندارد، باید سه روز روزه بگیرد. این کفّاره سوگندهای شماست. سوگندهای خود را حفظ کنید. این چنین خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند؛ شاید سپاسگزار شوید. ترجمه قرآن، ص: ۱۲۳

۹۰ ای اهل ایمان! شراب و قمار و بتها و وسایل قمار پلیدند و از کارهای شیطانند. از آنها دوری کنید؛ شاید رستگار شوید.

۹۱ شیطان تصمیم دارد که به وسیله شراب و قمار بین شما دشمنی و نفرت بیندازد و شما را از یاد خدا و انجام نماز مانع شود. آیا شما خودداری خواهید کرد؟

۹۲ خدا و رسول را اطاعت کنید و از مخالفت پرهیزید که اگر از اطاعت کردن رو برگردانید، بدانید که رسول ما جز ابلاغ آشکار حقایق و وظیفه‌ای ندارد.

۹۳ بر آنان که اهل ایمان و کارهای پسندیده‌اند، گناهی نیست اگر در گذشته به خاطر ندانستن چیزی خورده‌اند. هنگامی که پرهیزکار شده و ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام می‌دهند و باز پرهیزکار شوند و ایمان آورند و هم چنان به پرهیزکاری خود ادامه دهند و کار نیک کنند که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد.

۹۴ ای اهل ایمان! خداوند شما را به چیزی از شکار امتحان می‌کند که در دسترس شما و تیرهای شما هستند تا معلوم کند آنهایی را که از خدا با ایمان به غیب می‌ترسند. بنا بر این هر کس بعد از این امتحان تجاوز کند، عذاب دردناکی خواهد داشت.

۹۵ ای اهل ایمان! در حال احرام شکار را نکشید، و اگر یکی از شما از روی عمد شکار را بکشد، باید مثل آن شکار حیوانی را قربانی کند و این حکم باید با نظارت دو نفر عادل انجام گیرد و به کعبه اهدا گردد و یا چند مسکین را به عنوان کفّاره طعام دهد و یا معادل آن روزه بگیرد و این بدین خاطر است که کیفر خلاف خود را ببیند و خدا از گذشته‌اش درگذرد و اگر کسی دوباره مرتکب شکار در حال احرام شود، خداوند از او انتقام می‌گیرد و خدا مقتدر و انتقام‌گیرنده است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۴

۹۶ خداوند، شکار دریا و خوراک آن را برایتان حلال نموده تا شما و اهل کاروان از آن بهره‌مند شوید و شکار بیابان را تا مادامی که در حال احرام هستید، بر شما حرام نموده است، بترسید از خدایی که به سوی او محشور خواهید شد.

۹۷ خداوند، خانه کعبه را مرکز اقامه امور مردم قرار داده و نیز ماه حرام و قربانیهای بی‌نشان و نشان‌دار، تا بدانید خداوند به آنچه در آسمانها و زمین است آگاه می‌باشد و او از همه چیز با خبر است.

۹۸ بدانید که پروردگار سخت مجازات می‌کند و نیز بخشنده و مهربان است.

۹۹ پیامبر، وظیفه‌ای جز ابلاغ حقایق ندارد و خدا هر آنچه را آشکار و یا پنهان می‌نماید، می‌داند.

۱۰۰ بگو ناپاک و پاکیزه یکسان نیستند و اگر تعداد زیاد ناپاکان تو را به تعجب واداشت ای صاحبان خرد از خدا بترسید؛ شاید رستگار شوید.

۱۰۱ ای اهل ایمان! از چیزهایی که اگر فاش شود شما را ناراحت می‌کند سؤال نکنید و اگر هنگام نزول قرآن از آن سؤال کنید، برایتان فاش می‌گردد. خدا آنها را بخشیده و او بخشنده و بردبار است.

۱۰۲ قبل از شما گروهی از آن سؤالها کردند و بدان کافر شدند.

۱۰۳ خداوند برای بحیره و سائبه و وصیله و حام احکامی صادر نفرموده؛ و لکن کافران اینها را به دروغ به خدا نسبت می‌دادند و بسیاری از آنها عقل خود را به کار نمی‌گرفتند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۵

۱۰۴ وقتی به آنها گفته می‌شود: به آنچه خدا نازل فرموده و به پیامبر روی آورید. می‌گویند: آنچه از پدران خویش یافته‌ایم ما را بس است. مگر غیر از این است که پدران آنها چیزی نمی‌دانستند و هدایت شده بودند.

۱۰۵ ای اهل ایمان! بر شما باد به خودسازی که اگر هدایت یافتید گمراهی دیگران به شما زیانی وارد نمی‌کند. بازگشت همگی شما به سوی خداست و به آنچه انجام می‌دادید، شما را آگاه خواهد ساخت.

۱۰۶ ای اهل ایمان! اگر مرگ یکی از شما فرا رسید، در هنگام وصیت دو نفر عادل از خودتان به عنوان شاهد لازم است و یا دو نفر عادل از غیر خودتان که اگر در سفر مرگ به سراغ شما آمد، آن دو شاهد را داشته باشید و اگر در صداقت آنها تردید دارید، بعد از نماز آنها را وادار کنید تا قسم بخورند که ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم اگر چه درباره خویشان ما باشد، و هیچ‌گاه شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم؛ که در این صورت گنهکار خواهیم بود.

۱۰۷ و اگر معلوم شد که شاهدان وصیت خیانتی کرده‌اند، دو شاهد دیگر که شایسته‌تر باشند از آنها که به زیانشان کار شده جای آنها قرار گیرند و خدا را قسم خورند که شهادت ما از شهادت آنها درست‌تر است و ما از حق تجاوز نمی‌کنیم که در غیر این صورت از ستمکاران خواهیم بود.

۱۰۸ این روش به آن نزدیک‌تر است که شهادت خود را به صورت واقعی ادا کنند و یا بترسند از اینکه پس از قسم خوردنشان قسمهایی جای قسمهای آنها را بگیرد. از خدا بترسید و بشنوید که خداوند مردم فاسق را هدایت نمی‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۶

۱۰۹ روزی که خداوند همه پیامبران را جمع می‌کند و می‌گوید: مردم زمانه شما چگونه دعوت شما را پذیرفتند؟ می‌گویند: ما چیزی نمی‌دانیم. تو هستی که به مطالب غیبی آگاهی کامل داری.

۱۱۰ به یاد بیاور زمانی را که خداوند به عیسی پسر مریم فرمود: نعمتی را که به تو و مادرت عنایت نمودم به خاطر آور. همان زمان که تو را به وسیله روح القدس تأیید کردم، در گهواره و در بزرگسالی با مردم سخن می‌گفتی و کتاب و حکمت و تورات و انجیل را به تو آموختم. به اجازه من از گل چیزی شبیه پرنده می‌ساختی و سپس در آن می‌دمیدی و به اجازه من پرنده‌ای می‌شد و نیز کور مادر زاد را بینا و مبتلا به بیماری برص را به اجازه من شفا می‌بخشیدی و حتی مرده را به اجازه من زنده می‌کردی، و به خاطر آور زمانی را که فرزندان اسرائیل را از آسیب رساندن به تو بازداشتیم. در آن هنگام برای آنها معجزه‌ها آورده بودی و کافران آنها گفتند: این، جز جادویی آشکار چیزی نیست.

۱۱۱ و به یاد بیاور زمانی را که به حواریون وحی نمودیم که به من و رسول من ایمان آورید. گفتند: ایمان آوردیم و تو شاهد باش که ما تسلیم فرمان توایم.

۱۱۲ و به یاد بیاور زمانی را که حواریون گفتند: ای عیسی بن مریم! آیا خدای تو می‌تواند غذایی از آسمان برای ما بفرستد؟ فرمود: از خدا بترسید، اگر ایمان آورده‌اید.

۱۱۳ گفتند: می‌خواهیم از آن غذای آسمانی بخوریم و قلب ما مطمئن شود و باور کنیم آنچه به ما گفته‌ای درست بوده و بتوانیم بر آن گواهی دهیم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۷

۱۱۴ عیسی بن مریم گفت: پروردگارا! از آسمان برای ما غذایی نازل فرما تا برای اول و آخر ما عیدی باشد و نشانه‌ای از جانب تو به حساب آید و به ما روزی ده که تو بهترین روزی رسان هستی.

۱۱۵ پروردگار فرمود: من آن غذا را برای شما می‌فرستم؛ ولی اگر کسی بعد از این معجزه کافر شود، او را به طریقی عذاب می‌کنم

که هیچ کس را از مردم جهانیان به آن طریق عذاب نکرده‌ام.

۱۱۶ و به یاد آور زمانی را که خداوند فرمود: ای عیسی بن مریم! آیا تو به مردم گفتی من و مادرم را غیر از پروردگار دو خدا قرار دهی؟ عیسی گفت: تو منزه‌ی. مرا نرسد که آنچه حق من نیست بگویم. اگر من این سخن را می‌گفتم، تو می‌دانستی. تو از اسرار من آگاهی و من از اسرار تو بی‌خبرم؛ زیرا که تو از آنچه پنهان است، مطلع هستی.

۱۱۷ من چیزی جز آنچه که تو به من امر فرمودی به مردم نگفتم؛ که خدای من و خدای خود را عبادت کنید و تا مادامی که بین آنها بودم، خود شاهد بر رفتار آنها بودم و اگر جان مرا گرفتی، خود مراقب اعمال آنها خواهی بود و تو بر همه چیز گواه می‌باشی.

۱۱۸ اگر آنها را عذاب کنی، بندگان تو اند و اگر آنها را ببخشی، تو مقتدر و حکیمی.

۱۱۹ خداوند فرمود: قیامت، روزی است که راست گفتن راستگویان سودشان می‌دهد. برای آنها بهشتهایی است که از زیر درختان آن نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند. خدا از آنها راضی است و آنها از خدا راضی هستند که این است رستگاری بزرگ.

۱۲۰ حکومت آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن خداست و او بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۸

سوره انعام مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حمد، مخصوص خدایی است که آسمانها و زمین را بیافرید و تاریکیها و نور را پدید آورد؛ ولی کافران برای پروردگار خود شریک قرار می‌دهند.

۲ اوست که شما را از گل آفرید. آنگاه مدتی را مقرر ساخت و اجل حتمی نزد خداست، باز شما شك می‌کنید.

۳ و اوست که خدای آسمانها و زمین است و پنهان و آشکار شما را می‌داند و نیز به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۴ و هیچ آیه‌ای از آیات الهی برای آنها نیامد، مگر آنکه از آن روی برگرداندند.

۵ و هنگامی که حق به سراغشان آمد، آن را تکذیب کردند و به زودی از آنچه به مسخره می‌گرفتند، خبرهایی دریافت خواهند کرد.

۶ آیا ندیدند پیش از آنها چه نسلها را نابود کردیم، در حالی که به آنها امکاناتی در زمین داده بودیم که در اختیار شما نگذاشته‌ایم. بارانهای پی در پی برای آنها فرستادیم و نهرها در زمین برای ایشان جاری ساختیم و سپس به خاطر گناهانشان آنها را نابود کردیم و بعد از آنها نسلهای دیگری را به وجود آوردیم.

۷ اگر نوشته‌ای بر صفحه‌ای از کاغذ بر تو نازل کنیم و آن را با دست لمس کنند، کافران گویند: این جادویی آشکار بیش نیست.

۸ و گفتند: چرا بر او فرشته‌ای نازل نمی‌شود؟ اگر فرشته‌ای نازل می‌کردیم، کار پایان می‌گرفت و به آنها دیگر مهلت داده نمی‌شد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۹

۹ اگر فرشته‌ای را با خصوصیات مردی می‌فرستادیم، باز ایراد می‌گرفتند که چرا چهره حقیقی را برای ما پوشانیده‌ای.

۱۰ پیش از تو پیامبرانی نیز به مسخره گرفته شده‌اند و آنانی که پیامبران را مسخره می‌کردند، گرفتار نتیجه کار خود شدند و عذاب الهی بر آنها نازل شده.

۱۱ بگو: در روی زمین سیر کنید و ببینید پایان کار تکذیب کنندگان چه بوده است.

۱۲ از کافران سؤال کن: آسمانها و زمین از آن کیست؟ بگو: از آن خدایی است که بر ذات خویش رحمت نوشته است. همه شما

- را در روز قیامتی که شکی در آن نیست جمع خواهد کرد و آنانی که به خود زیان وارد کرده‌اند، به آن روز ایمان نمی‌آورند.
- ۱۳ و از آن اوست آنچه در شب و روز قرار گرفته‌اند و او شنوا و آگاه است.
- ۱۴ بگو: آیا غیر از خدا را سرپرست خود انتخاب کنم در حالی که او آفریننده آسمانها و زمین است و اوست که اطعام می‌کند و خود طعام نمی‌خورد. بگو: مأمور شده‌ام از نخستین کسانی باشم که اسلام آورده است و تو از گروه مشرکان مباش.
- ۱۵ بگو: اگر معصیت خدای خویش کنم، از عذاب آن روز بزرگ می‌ترسم.
- ۱۶ و هر که عذاب از او برداشته شود، مشمول رحمت خدا گشته و این است رستگاری آشکار.
- ۱۷ و اگر از جانب پروردگار به تو ضرری رسد، کسی جز خداوند قادر به برطرف کردن آن نیست و اگر از جانب او به تو خیری رسد، او بر همه چیز تواناست.
- ۱۸ او مقتدر و برتر از بندگان خویش است و او حکیم و آگاه است.
- ترجمه قرآن، ص: ۱۳۰
- ۱۹ بگو: شهادت چه کسی از همه بزرگتر است. بگو: خداوند شاهد میان من و شماست و به من قرآن را وحی می‌کند تا به توسط آن شما و هر که این قرآن به او می‌رسد از خدا بترسانم. آیا شما شهادت می‌دهید که با پروردگار خدایان دیگری وجود دارد؟ بگو: من این شهادت را نمی‌دهم. بگو: فقط خدا یکی است و من از آنچه شما شرک می‌ورزید، بیزارم.
- ۲۰ آنانی که به ایشان کتاب داده‌ایم، رسول الله را مثل فرزندان خویش می‌شناسند. آنهایی که به فطرت خویش خسارت وارد کرده‌اند ایمان نمی‌آورند.
- ۲۱ کیست ستمکارتر از آن کس که به خدا دروغ نسبت دهد و یا آیات الهی را تکذیب نماید؟ خداوند ستمکاران را رستگار نخواهد کرد.
- ۲۲ و روزی که همگان را محشور می‌کنیم، به مشرکان می‌گوییم: کجایند شریکانی که به گمان خود برای خداوند انتخاب کرده بودید؟
- ۲۳ و فتنه آنها جز این نباشد که به خدا قسم می‌خورند که پروردگارا! ما هرگز مشرک نبوده‌ایم.
- ۲۴ بین چگونه به خود دروغ می‌گویند و دروغی که ساخته بودند، نابود گردید.
- ۲۵ بعضی از آنها هستند که به سخن تو گوش می‌دهند؛ ولی بر قلبهایشان پرده‌هایی انداخته‌ایم تا آن را درک نکنند و گوشهایشان را سنگین و ناشنوا کرده‌ایم، و اگر همه آیات الهی را ببینند، باز ایمان نمی‌آورند و هنگامی که نزد تو می‌آیند، مجادله می‌کنند. آنانی که کافر شده‌اند، می‌گویند: اینها جز افسانه‌های پیشینیان نیست.
- ۲۶ و همین اشخاص هستند که مردم را از نزدیک شدن به پیامبر نهی می‌کنند، و خودشان نیز از او فاصله می‌گیرند و البته جز خود را نابود نمی‌کنند، در حالی که نمی‌فهمند.
- ۲۷ و اگر ببینی آنها را در آن هنگام که بر آتش نگاهشان دارند و می‌گویند: ای کاش ما به دنیا بر می‌گشتیم و آیات خدای خویش را تکذیب نمی‌کردیم و از زمره اهل ایمان می‌گشتیم!
- ترجمه قرآن، ص: ۱۳۱
- ۲۸ بلکه آنچه را از قبل مخفی کرده بودند برای آنها آشکار شده بود و اگر به دنیا برگردند، باز همان کارهایی که از آن نهی شده بودند انجام می‌دهند؛ زیرا که آنها دروغ گویند.
- ۲۹ و گفتند: زندگی برای ما فقط در همین دنیاست و ما بر انگیزته نخواهیم شد.
- ۳۰ و اگر ببینی آنها را در آن هنگام که در پیشگاه پروردگارشان ایستاده‌اند و به آنها می‌فرماید: آیا این حق نیست؟ گویند:

پروردگارا! آری. می‌فرماید: پس بچشید عذاب را به خاطر آنچه که کفر ورزیده‌اید.

۳۱ آنهایی که لقاء الله را تکذیب کردند، زیان کردند و همین که قیامت به طور ناگهانی برای آنان فرارسد می‌گویند: ای وای بر ما که چه اندازه درباره چنین روزی کوتاهی کردیم، و آنان بار سنگین اعمال خویش را بر دوش می‌کشند و چه بد بار گرانی را حمل می‌کنند.

۳۲ زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست و خانه آخرت برای اهل تقوا بهتر است. آیا اندیشه نمی‌کنید.

۳۳ ما می‌دانیم آنها با سخنان خود تو را ناراحت می‌کنند. آنها تو را تکذیب نمی‌کنند، در واقع ظالم به آیات الهی و انکارکننده آن هستند.

۳۴ پیش از تو نیز پیامبرانی را تکذیب کردند و آنها تکذیب و آزار مخالفان را تحمل نمودند تا اینکه یاری ما به آنها رسید و تغییری در کلمات پروردگار نخواهد بود و اخبار پیامبران به تو رسید.

۳۵ و اگر روی برگرداندن آنها برای تو سخت است، اگر می‌توانی زمین را بشکاف و جستجو کن و یا نردبانی به آسمان بگذار و جستجو کن و آیه و نشانه دیگری برای آنها بیاور. اگر خدا می‌خواست، همه آنها را برای هدایت شدن هماهنگ می‌کرد؛ بنا بر این تو از ناآگاهان مباش.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۲

۳۶ فقط کسانی که گوش شنوا دارند، دعوت تو را اجابت می‌کنند. خداوند آنهایی را که در وصف مردگان هستند در روز قیامت بر می‌انگیزاند و به سوی او بازگشت می‌نمایند.

۳۷ و گفتند: چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟

بگو: خداوند می‌تواند معجزه‌ای نازل کند؛ و لکن بیشتر آنها نمی‌دانند.

۳۸ هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست و نه پرنده‌ای که به دو بال پرواز کند، مگر اینکه امتیاهی همانند شما هستند. ما چیزی را در این کتاب از قلم نینداخته‌ایم. آنگاه به سوی پروردگار خویش محشور خواهند شد.

۳۹ آنانی که آیات ما را تکذیب کرده‌اند، کر و لالند و در تاریکیها هستند. هر که را خدا خواهد، گمراه می‌کند و هر که را خواهد، در راه مستقیم قرار می‌دهد.

۴۰ بگو: اگر راست می‌گویید، به من خبر دهید که اگر عذاب الهی به سراغ شما آید و یا قیامت برپا شود، آیا جز خدا را می‌خوانید؟!

۴۱ بلکه فقط خدا را می‌خوانید و اگر اراده‌اش تعلق بگیرد، گرفتاری شما را برطرف می‌کند و شما هم شریک‌هایی که برای خدا درست کرده بودید، همه را فراموش می‌کنید.

۴۲ برای امتیهای قبل از تو پیامبرانی فرستادیم و آنها را گرفتار تنگدستی و مشکلات کردیم؛ شاید به درگاه الهی گریه و زاری کنند.

۴۳ چرا در آن هنگام که حوادث ناگوار به سراغشان آمد گریه و زاری نکردند؛ بلکه قلبهایشان سخت شد و شیطان کارهایشان را زینت بخشید.

۴۴ وقتی نصایح ما را به فراموشی سپردند، تمام درهای شادی و نعمت را به روی آنها گشودیم تا به نعمتهایی که به آنها داده شد خوشحال شدند؛ ولی یکباره از آنها گرفتیم که نومید شدند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۳

۴۵ و بنیاد گروهی که ستم می‌کردند قطع شد و حمد مخصوص پروردگار جهانیان است.

۴۶ بگو: اگر خداوند گوش و چشم شما را بگیرد و مهر بر قلبهای شما بزند، چه کسی جز پروردگار می‌تواند این نعمتها را به شما

بازگرداند؟! بین چگونه آیات را با بیانهای مختلف روشن می‌کنیم؛ ولی باز آنها روی بر می‌گردانند.

۴۷ بگو: چه خواهید کرد اگر عذاب الهی ناگهان و یا آشکار به سراغ شما آید؛ آیا جز ستمکاران نبود می‌شوند؟!

۴۸ ما پیامبران را نفرستادیم جز برای مژده دادن و ترساندن؛ بنا بر این هر که ایمان آورد و خود را اصلاح کند، نه ترسی برای اوست و نه غمگین می‌گردد.

۴۹ آنان که آیات ما را تکذیب کردند، به خاطر فسق و رفتار بدشان، عذاب الهی آنها را لمس می‌کند.

۵۰ بگو: من نمی‌گویم که گنجهای الهی نزد من است و نه غیب می‌دانم و نمی‌گویم که من فرشته‌ام. فقط از آنچه بر من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. بگو: آیا آن که نمی‌بیند، با آن که چشم بصیرت دارد یکسانند. آیا اندیشه نمی‌کنید؟!

۵۱ به وسیله قرآن آنانی را که از محشور شدن به پیشگاه پروردگار خویش می‌ترسند بیدار کن که جز خداوند آنها را یاور و شفیع نیست؛ شاید پرهیزکار شوند.

۵۲ آنانی که خدای خود را در صبح و شام می‌خوانند و فقط خدا را اراده می‌کنند طرد مکن که از حساب آنها چیزی به عهده تو نیست و از حساب تو چیزی به عهده آنها نمی‌باشد تا طردشان کنی و از ستمکاران شوی.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۴

۵۳ به این طریق آنها را به وسیله یکدیگر امتحان می‌کنیم تا گویند: آیا اینها هستند که خداوند از بین ما به آنها نعمت داده است؟! آیا خداوند شکرکنندگان را بهتر نمی‌شناسد؟!

۵۴ وقتی ایمان آورندگان به آیات ما نزد تو می‌آیند، بگو: سلام بر شما. پروردگارتان بر ذات خود رحمت نوشته است. هر که از شما کار زشتی را از روی نادانی انجام دهد و بعد توبه کند و خود را اصلاح نماید، البته که خداوند بخشنده و مهربان است.

۵۵ و به این طریق آیات را به طور مبسوط بیان می‌کنیم تا روش بدکاران آشکار گردد.

۵۶ بگو: من از عبادت آن چیزهایی که از غیر خداوند می‌پرستید نهی شده‌ام. بگو: من از هوسهای شما پیروی نمی‌کنم که در غیر این صورت گمراه شده و از هدایت یافتگان نخواهم بود.

۵۷ بگو: من از جانب پروردگارم دلیل دارم و شما آن را تکذیب می‌کنید. چیزی که درباره آن شتاب دارید، در اختیار من نیست. حکم فقط از آن خداست که حق را بیان می‌کند و اوست بهترین جداکننده بین حق و باطل.

۵۸ بگو: اگر آن چیزی را که درباره‌اش شتاب دارید نزد من بود، کار من و شما پایان می‌پذیرفت و خدا ستمگران را بهتر می‌شناسد.

۵۹ کلیدهای غیب نزد پروردگار است؛ کسی جز او از آن خبر ندارد و اوست که می‌داند آنچه در خشکی و دریاست، و برگی از درخت نمی‌افتد مگر آنکه خداوند از آن مطلع است و نیز دانه‌ای نیست در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تر و خشکی جز آنکه در کتاب آشکار ثبت است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۵

۶۰ خداست که در شب جان شما را می‌گیرد و از آنچه در روز انجام می‌دهید آگاه است؛ سپس در روز شما را بر می‌انگیزاند تا زمانی که مرگ حتمی شما فرارسد و به سوی او بازگشت نمایید و به آنچه انجام داده‌اید، آگاهتان خواهد ساخت.

۶۱ خداست که با اقتدار برتر از بندگانش می‌باشد و برایتان فرشته‌های نگهبانی را می‌فرستد تا اینکه مرگ یکی از شما فرارسد. در این موقع فرستادگان ما روح او را می‌گیرند و در کار خود کوتاهی نمی‌کنند.

۶۲ آنگاه به سوی پروردگار خود که به حق مولای آنهاست بازمی‌گردند. بدانید که حکم کردن مخصوص خداست و او به سرعت به حسابها می‌رسد.

۶۳ بگو: چه کسی شما را از تاریکیهای خشکی و دریا نجات می‌دهد؟ گاهی با گریه و زاری و گاه پنهانی او را می‌خوانید و

می‌گویید اگر ما را از این خطر نجات دهد، شکر او را بجا خواهیم آورد.

۶۴ بگو: خداست که شما را از آن خطرها و هر نوع غم و اندوه نجات می‌دهد. بازهم به او شرک می‌ورزید.

۶۵ بگو: خداوند قادر است که از بالای سرتان و زیر پاهایتان برای شما عذاب فرستد و یا اینکه شما را گروه، گروه کند و بعضی را به عذاب بعض دیگر مبتلا سازد. بین چگونه آیات را به شیوه‌های گوناگون بیان می‌کنیم تا شاید به فهم آیند.

۶۶ قوم تو قرآن را در حالی که حق بود تکذیب کردند. بگو: من و کیل شما نیستم.

۶۷ برای هر خبری زمان معینی خواهد بود و به زودی خواهید دانست.

۶۸ وقتی دیدی عده‌ای درباره آیات ما به صورت استهزا گفتگو می‌کنند، از آنها روی برگردان تا در سخنی دیگر وارد شوند و اگر شیطان گرفتار فراموشی‌ات کرد، بعد از آنکه متوجه شدی با مردم ظالم همنشین مباش.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۶

۶۹ حساب اهل تقوا از گنهکاران جداست و اگر برای تذکر دادن به آنها همنشین شوند مانعی ندارد؛ شاید پرهیزکار شوند.

۷۰ آنانی که دین خود را بازیچه و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا فرییشان داده به حال خود بگذار و به آنها توسط قرآن تذکر ده که هر کس در گرو عمل بد خویش خواهد بود و برای او جز پروردگار سرپرست و شفیع نیست و اگر هر گونه عوضی دهد از او پذیرفته نخواهد شد. آنها گرفتار اعمال بد خویش شده‌اند. آنها نوشیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک به خاطر آنچه کافر شده‌اند خواهند داشت.

۷۱ بگو: آیا غیر خدا را که سودمان نمی‌دهد و ضرری به ما نمی‌رساند بخوانیم و بازگشت به عقب کنیم بعد از آنکه خداوند ما را هدایت فرموده تا مثل کسی که شیطانها او را در زمین سرگردانش ساخته‌اند باشیم؟! آن شیطان یارانی دارد که انسان را به سوی خود می‌کشاند و می‌گویند: بیا نزد ما. بگو: هدایت واقعی، هدایت الهی است و به ما فرمان داده که تسلیم خدای جهانیان باشیم.

۷۲ و بگو: نماز را برپادارید و از خدا بترسید و اوست که به‌سوی شما محشور می‌شود.

۷۳ و اوست که آسمانها و زمین را بر اساس حق آفرید و روزی که گوید: باش، وجود می‌یابد؛ روزی که در صور دمیده می‌شود، حکومت از آن اوست. آگاه به غیب و شهود است و او حکیم و داناست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۷

۷۴ به یاد آور زمانی که ابراهیم به پدر خود آزر گفت: آیا این بتها را خدا قرار داده‌ای؟! من تو و هم‌کیشان تو را در گمراهی آشکاری می‌بینم.

۷۵ و همچنین ما ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نشان دادیم تا از اهل یقین شود.

۷۶ هنگامی که شب تاریک بر او مستولی شد، ستاره‌ای دید و گفت: این خدای من است. و همین که غروب کرد گفت: من خدایی که غروب کند، دوست نمی‌دارم.

۷۷ و هنگامی که ماه را در حال نورافشانی دید گفت: این خدای من است. و چون غروب کرد گفت: اگر خدای من هدایتم نکند، از جمله مردم گمراه خواهم شد.

۷۸ و هنگامی که خورشید را در حال درخشش مشاهده کرد گفت: این خدای من است و این از آنها بزرگتر است. و چون خورشید هم غروب کرد گفت: من از آنچه شما شرک می‌ورزید بیزارم.

۷۹ من رو به سوی خدایی می‌کنم که آفریننده آسمانها و زمین است. من خداپرستی خالصم و از مشرکان نیستم.

۸۰ قوم ابراهیم با او مجادله کردند. گفت: آیا درباره خدا با من مجادله می‌کنید؟ در حالی که خداوند مرا هدایت فرموده و من هرگز از بت‌هایتان هراسی ندارم، مگر آنکه پروردگار چیزی را بخواهد. خدای من بر همه چیز احاطه علمی دارد. آیا متوجه این

حقیقت نمی‌شوید؟!۱

۸۱ من چگونه از آنچه برای خدا شریک قرار می‌دهید هراس داشته باشم، در صورتی که شما از شرک ورزیدن برای خداوند هراسی ندارید با اینکه دلیلی بر آن شریک ندارید؛ بنا بر این اگر می‌دانید کدام یک از این دو گروه به ایمن بودن سزاوارتر است. ترجمه قرآن، ص: ۱۳۸

۸۲ آنان که ایمان آورده و ایمان خود را به ظلم آلوده نکرده‌اند، ایمنی واقعی از آن آنهاست و آنها هدایت یافته‌اند.

۸۳ و اینها دلایلی بود که ما به ابراهیم در برابر قومش به او دادیم. درجات هر که را بخواهیم بالا- می‌بریم؛ زیرا که پروردگار تو حکیم و آگاه است.

۸۴ و به ابراهیم، اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را هدایت کردیم و نوح را از پیش هدایت کرده بودیم و از نسل ابراهیم، داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را هدایت کردیم و این چنین، نیکوکاران را پاداش می‌دهیم؛
۸۵ و نیز زکریا و یحیی و عیسی و الیاس که همگی از شایستگان بودند؛

۸۶ و همچنین اسماعیل و الیسع و یونس و لوط که همگی را بر مردم زمان خویش برتری دادیم؛

۸۷ و از میان پدران و فرزندان و برادران آنها افرادی را انتخاب کردیم و به راه راست هدایت نمودیم.

۸۸ این است نوع هدایت الهی که هر بنده‌ای از بندگان خود را بخواهد، بدان هدایت می‌کند و اگر شرک می‌ورزیدند، تمام اعمال آنها نابود می‌گشت.

۸۹ آنان افرادی بودند که کتاب و حکمت و نبوت را به آنها دادیم؛ بنا بر این اگر این مردم به آن کافر شوند مردم دیگری را که هیچ‌گاه کافر نمی‌شوند بر آن انتخاب خواهیم کرد.

۹۰ اینها افرادی هستند که خداوند هدایتشان فرموده؛ بنا بر این تو به هدایت آنها اقتدا کن. بگو: من مزد رسالت نمی‌خواهم. که این جز یادآوری همه مردم عالم نیست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۹

۹۱ خداوند را آن گونه که سزاوارست نشناختند که گفتند: خدا بر هیچ انسانی چیزی نازل نکرده. بگو: کتابی را که موسی آورد و برای مردم نور و هدایت بود، چه کسی نازل کرده و شما آن را به صفحات پراکنده تبدیل کرده‌اید؛ بعضی را آشکار و بسیاری را مخفی می‌نمایید و آنچه را که شما و پدرانتان نمی‌دانستید، آموختید. بگو: خدا و آنها را رها کن و بگذار در یاوه‌گوییهای خویش فروروند.

۹۲ و این قرآن، کتابی است که ما نازل کردیم تا برکت و تصدیق‌کننده کتابهایی که برابر اوست باشد و مردم مکه و اطراف آن را بدان بترسانند و آنهايي که به آخرت ایمان آورده‌اند، به آن کتاب ایمان خواهند آورد و از نمازهایشان محافظت می‌کنند.

۹۳ و چه کسی از دروغ بر خدا ساخته ستمکارتر است و یا کسی که وحی به او نشده بگوید: به من وحی شده است. و یا گوید: من به زودی نیز مانند آنچه خدا نازل کرده نازل خواهم کرد. و اگر مشاهده کنی ستمکاران چگونه در سكرات موت فرورفته‌اند، در همان حال فرشتگان دست گشوده‌اند و به آنها گویند: جان خود را خارج سازید. امروز سزای خود را با عذابی خفت‌بار ببینید؛ زیرا که سخنان ناحق درباره پروردگار گفتید و در برابر آیات الهی کبر ورزیدید.

۹۴ شما به صورت تنها؛ همان گونه که روز اول شما را آفریدیم به نزد ما آمدید و ثروتهایی را که به شما عطا کرده بودیم پشت سر گذاشته‌اید. بتهایی را که شفیع خویش قرار داده بودید و گمان می‌کردید شریک در کارهایتان هستند، با شما نمی‌بینیم، راستی که جمع شما پراکنده شده و تمام خواب و خیال‌هایتان بر باد رفته است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۰

- ۹۵ خداوند شکافنده دانه و هسته است. زنده را از مرده و مرده را از زنده پدید می‌آورد. این است خدای شما پس چگونه از حق منحرف می‌شوید؟!
- ۹۶ شکافنده صبحهاست. شب را برای آسایش و خورشید و ماه را برای حسابرسی در زندگی قرار داده و این است اندازه‌گیری خدای مقتدر آگاه.
- ۹۷ اوست که ستارگان را برای راهنمایی شما در بیابانها و دریاها تاریک قرار داده و البته ما این آیات را برای مردم دانا به طور مبسوط بیان کردیم.
- ۹۸ و اوست که شما را از یک انسان آفرید که بعضی پایدار و بعضی ناپایدارند و البته ما آیات را برای مردم فهیم و اهل درک به طور مشروح بیان می‌کنیم.
- ۹۹ اوست که از آسمان آبی نازل می‌نماید تا هر نباتی به وسیله آن برویانیم و سبزه‌ها را از زمین بیرون بیاوریم و دانه‌های روی هم چیده شده پدید آوریم و بر درخت خرما خوشه‌های آویزان قرار می‌دهیم و نیز باغهایی از انگور و زیتون و انار پرورش دهیم که گاهی شبیه و گاهی شبیه هم نیستند. به میوه باغها وقتی رسیده‌اند توجه کنید که در آن آیات الهی برای اهل ایمان! نمایان است.
- ۱۰۰ آنها برای خداوند از جنس جن شریکانی قائل شدند، در حالی که خداوند جن را آفریده است و آنها برای خداوند پسران دخترانی از روی نادانی معتقد شدند. او متزه و برتر از آن است که در وصفش می‌گویند.
- ۱۰۱ خدا پدیدآورنده آسمانها و زمین است. چگونه او دارای فرزند باشد در حالی که همسری ندارد و همه چیز را آفریده و به همه چیز احاطه علمی دارد.
- ترجمه قرآن، ص: ۱۴۱
- ۱۰۲ این است خدای شما که خدایی جز او نیست؛ آفریننده همه چیز است؛ بنا بر این او را عبادت کنید که او نگهبان همه موجودات است.
- ۱۰۳ دیدگان او را نمی‌بینند؛ ولی او دیدگان را درک می‌کند و او لطیف و آگاه است.
- ۱۰۴ از جانب پروردگارتان آنچه مایه بینش است برای شما آمده است، پس هر کسی بینش پیدا کند به سود خودش می‌باشد و هر کسی کور باشد، به ضرر خود عمل کرده و من نگهبان شما نیستم.
- ۱۰۵ این گونه آیات را گوناگون بیان می‌کنیم. گویند: کسی اینها را تو به درس آموخته‌ای و ما آن را بر دانایان بیان می‌نماییم.
- ۱۰۶ پیرو چیزهایی باش که از جانب پروردگارت به تو وحی شده که خدایی جز او نیست و از مشرکان روی برگردان.
- ۱۰۷ و اگر خدا می‌خواست، مشرک نمی‌شدند و ما تو را برای آنها نگهبان نکردیم و تو وکیل آنها نیستی.
- ۱۰۸ به آنانی که غیر خدا را می‌خوانند ناسزا نگویید تا آنان از روی دشمنی و نادانی به خداوند ناسزا گویند. بدین طریق کار هر امتی را در نظرشان زینت داده‌ایم و سپس بازگشت آنها به سوی پروردگارشان می‌باشد و به آنچه انجام می‌دهند آگاهشان خواهد کرد.
- ۱۰۹ به خدا قسم یاد کردند؛ آن هم قسمی محکم که اگر معجزه‌ای برای آنها بیاید، ایمان خواهند آورد. بگو: معجزه‌ها فقط نزد پروردگار است. شما خبر ندارید که اگر معجزات هم بر ایشان آورده شود، ایمان نخواهند آورد.
- ۱۱۰ دلها و دیده‌هایشان را دگرگون می‌کنیم، آن چنان که در ابتدا ایمان نیاوردند و در سرکشی که دارند رهایشان می‌نماییم تا کوردل بمانند.
- ترجمه قرآن، ص: ۱۴۲
- ۱۱۱ و اگر فرشتگان را بر آنها نازل کنیم و مرده‌ها با آنها سخن گویند و همه چیز را نزد آنها جمع نماییم، ایمان نمی‌آورند مگر

آنکه خدا بخواد؛ و لکن بسیاری از آنها نادانند.

۱۱۲ و نیز برای هریک از پیامبران شیطانهایی از انسان و جن قرار دادیم که سخنان اغفال کننده به یکدیگر القا می کنند. اگر خدای تو می خواست جلوی آنها را می گرفت؛ بنا بر این آنها را با تهمت‌هایشان رها کن و به حال خود بگذار؛
۱۱۳ تا آنهایی که ایمان به آخرت نیاورده‌اند به آن سخنان مایل و دلگرم شوند و اظهار رضایت نمایند و هر گناهی که بخواهند انجام دهند.

۱۱۴ آیا غیر خدا را به داوری برگزینم، در حالی که اوست نازل کننده کتاب به سوی شما به طور مشروح و آنهایی که کتابشان داده‌ایم می دانند که قرآن بر اساس حق از جانب پروردگارت نازل شده؛ بنا بر این هیچ گاه تردید مکن.

۱۱۵ و سخن پروردگارت تمام و کمال و از روی صداقت و عدل به پایان رسید. تغییری در کلمات او نیست و او شنوا و داناست.
۱۱۶ و اگر بخواهی پیروی اکثر مردم روی زمین نمایی، تو را از راه خدا گمراه می کنند. اینها دنباله‌رو گمان و خیالند و جز تخمین نمی زنند.

۱۱۷ پروردگارت بهتر می داند چه کسی از راهش گمراه شده و بهتر می داند چه کسی هدایت یافته است؛

۱۱۸ بنا بر این اگر به آیات الهی ایمان دارید، از چیزهایی بخورید که نام خدا بر آن برده شده است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۳

۱۱۹ چرا از آنچه که نام پروردگار بر آن برده شده نمی خورید، در حالی که خداوند برای شما به طور مبسوط آنچه حرام است بیان داشته، مگر در صورتی که ناچار شوید از حرام استفاده کنید. بسیاری از مردم از روی نادانی و هوسهایشان دیگران را گمراه می سازند. البته پروردگار تو متجاوزین را بهتر می شناسد.

۱۲۰ گناه آشکار و پنهان را ترک کنید. آنانی که گناه می کنند، به زودی به کیفر رفتار خویش خواهند رسید.

۱۲۱ از آنچه که نام پروردگار بر آن برده نشده، نخورید که گناه است. شیطانها به دوستان خود القا می کنند تا با شما مجادله کنند. اگر از آنها پیروی کنید، شما هم مشرک خواهید شد.

۱۲۲ آیا آن که مرده بود و زنده‌اش کرده‌ایم و برایش نوری قرار داده‌ایم که به کمک آن بین مردم راه می رود با آن کسی که در تاریکیها فرورفته و بیرون نمی آید یکسانند؟! بدین طریق کار کافرین برایشان جلوه می کند.

۱۲۳ و نیز در هر شهری سرکرده‌هایی از بدکاران قرار داده‌ایم تا در آن شهر مردم را از راه خدا منحرف کنند. البته آنها جز به خودشان نیرنگ نمی زنند و نمی فهمند.

۱۲۴ وقتی آیه‌ای برای آنها نازل شود، می گویند: ما ایمان نمی آوریم مگر آنکه همانند آنچه را که به پیامبران داده‌اند به ما نیز بدهند. خداوند بهتر می داند که در کجا رسالت خویش را قرار دهد و به زودی گنهکاران گرفتار حقارت در پیشگاه پروردگار و عذاب شدید به خاطر مکر و فریبشان خواهند شد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۴

۱۲۵ بنا بر این هر کسی را خداوند اراده کند که هدایت فرماید، سینه‌اش را برای پذیرش اسلام می گشاید و هر کسی را اراده کند گمراه سازد، سینه‌اش را چنان تنگ و سخت کند که گویا می خواهد به آسمان رود و بدین ترتیب پروردگار پلیدی را برای افراد بی‌ایمان قرار می دهد.

۱۲۶ و این، راه راست پروردگار توست که البته برای مردم پندپذیر آیات را به طور مبسوط بیان داشته‌ایم.

۱۲۷ برای آنها در نزد پروردگارشان خانه آسایش است و اوست سرپرست آنها درباره آنچه انجام داده‌اند.

۱۲۸ روزی که همه مردم محشور شوند، گوید: ای گروه جن! شما نسبت به انسانها فزونی یافتید. آنگاه پیروان آنان از انسانها

می‌گویند: پروردگارا! آنها از ما بهره بردند و ما از آنها تا آن زمان که عمر ما به پایان رسد. خداوند می‌فرماید: آتش، جایگاه شماست. برای همیشه در آن می‌مانید، مگر آنچه خدا بخواهد؛ زیرا که پروردگار تو حکیم و داناست.

۱۲۹ و بدین ترتیب بعضی از ستمگران را بر بعض دیگر به خاطر آنچه که انجام داده‌اند، واگذار می‌کنیم.

۱۳۰ ای گروه جن و انسان! آیا پیامبرانی از خودتان نزد شما نیامدند که آیه‌های ما را برای شما می‌خواندند و شما را درباره ملاقات چنین روزی می‌ترساندند؟! می‌گویند: علیه خود شهادت می‌دهیم. زندگی دنیا فریشتان داده بود و علیه خویش شهادت دهند که راه کافران را پیموده‌اند.

۱۳۱ برای آنکه پروردگار تو مردم این شهرها را در آن حالی که بی‌خبر بودند به خاطر ظلم آنها هلاک نگرداند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۵

۱۳۲ برای انسانها به مناسبت کارهایشان درجاتی است و خدای تو از آنچه آنها انجام می‌دهند غافل نیست.

۱۳۳ پروردگار تو بی‌نیاز و صاحب رحمت است. اگر بخواهد شما را می‌برد و هر که را خواهد جایگزین شما می‌کند؛ همان‌طور که شما را از نسل دیگری به وجود آورد.

۱۳۴ البته آنچه به شما وعده داده شده خواهد آمد و شما قدرت معجزه ندارید.

۱۳۵ بگو: ای قوم من! شما طبق خواسته‌های خویش عمل کنید و من نیز طبق میل خود عمل می‌کنم. آنگاه به زودی خواهید فهمید که عاقبت خیر از آن کیست؛ البته ستمکاران رستگار نمی‌شوند.

۱۳۶ برای پروردگار از آفریده‌هایش از زراعت و حیوانات نصیبی قرار دادند. گفتند: این از آن خداست و قسمت دیگر برای شرکای ما بتهاست. قسمتی را که برای بتها قرار داده بودند، هرگز به خدا نمی‌رسید؛ ولی سهمی را که برای خدا قرار داده بودند، به بتها می‌رسید. چه بد قضاوت می‌کنند.

۱۳۷ و نیز بتهای آنان، کشتن فرزندان را در نظر بسیاری از مشرکان نیکو جلوه داده بود تا بدین طریق نابودشان کنند و در دین، آنها را به اشتباه اندازند و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند؛ پس آنها را با دروغ‌هایی که می‌سازند، به حال خود واگذار.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۶

۱۳۸ و گفتند: این حیوانات و زراعت که مخصوص بتهاست برای همه ممنوع است مگر آنهایی که ما می‌خواهیم، البته به پندار آنها. و گفتند: حیواناتی هست که سوار شدن بر آنها حرام است و حیواناتی را هم بدون نام بردن خدا می‌کشتند و به خدا دروغ می‌بستند. به زودی خداوند جزای دروغ‌بستن‌های آنها را خواهد داد.

۱۳۹ و می‌گفتند: آنچه در شکم این حیوانات است، مخصوص مردان است و بر همسران ما حرام است؛ ولی اگر مرده به دنیا آیند، مرد و زن در آن شریکند. به زودی سزای توصیف کردنهای به ناحق خود را خواهند دید که او حکیم و داناست.

۱۴۰ آنانی که از روی نادانی و سفاهت فرزندان خود را کشتند زیان کردند. اینها آنچه خداوند روزیشان کرده بود بر خود حرام کردند و کار خود را به دروغ به خدا نسبت دادند. البته گمراه شدند و هیچ‌گاه هدایت نخواهند شد.

۱۴۱ و اوست که باغهایی با درختان گوناگون آفریده که بعضی روی داربستها قرار گرفته و بعضی بدون داربست با میوه‌های گوناگون، و نیز درخت خرما و زراعت را آفرید با طعمهای مختلف و نیز زیتون و انار را آفرید شبیه یکدیگر و غیر شبیه. از میوه‌های آنها وقتی رسیده شدند، بخورید و در هنگام چیدن، حق آن را بدهید و اسراف نکنید که پروردگار اسراف‌کنندگان را دوست نمی‌دارد.

۱۴۲ و اوست که برای شما حیواناتی آفرید که از بعضی استفاده باربری کنید. از آنچه خداوند روزی شما کرده بخورید و از گامهای شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۷

۱۴۳ خداوند هشت جفت از حیوانات را برای شما آفرید: از گوسفند و میش یک جفت، و از بز یک جفت. بگو: آیا خداوند نرهای آنها را حرام کرده یا ماده‌ها را یا حیواناتی که در شکم میشها یا بزهای ماده است. اگر راست می‌گویید، برای من از روی آگاهی دلیل بیاورید.

۱۴۴ از شتر دو نر و ماده و از گاو دو نر و ماده قرار دادیم. بگو: کدام یک از اینها را پروردگار حرام کرده؛ نرها یا ماده‌ها را و یا حیواناتی که در شکم شترها یا گاوهای ماده است؟ آیا شما شاهد و گواه این مطلب بودید در آن زمان که خداوند شما را به این مطلب سفارش می‌فرمود؟! چه کسی ستمکارتر است از آنانی که بر خدا دروغ بستند تا مردم را از روی نادانی به گمراهی کشانند؛ البته خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی‌کند.

۱۴۵ بگو: در احکامی که به من وحی شده، غذای حرامی را برای هیچ کس نمی‌یابم مگر آنکه مردار یا خون بدن حیوانی که بیرون ریخته شده باشد و یا گوشت خوک که همه اینها پلید است و یا ذبح غیر شرعی که نام غیر خدا بر آن برده باشند. آنهایی که مضطر می‌شوند؛ نه از روی تجاوز و بی‌بندوباری می‌توانند از این موارد استفاده کنند؛ زیرا که پروردگار تو بخشنده و مهربان است.

۱۴۶ بر یهودیان هر حیوان ناخن‌دار را حرام کرده‌ایم و از گاو و گوسفند پیه را بر آنها حرام نموده‌ایم جز آنچه در پشت آنهاست، یا به بعضی روده‌ها یا به استخوانها پیوسته است. به جرم تجاوزشان این گونه جزایشان دادیم و ما راست می‌گوییم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۸

۱۴۷ اگر تو را تکذیب کنند، بگو: با اینکه پروردگار شما دارای رحمت گسترده است، عذابش از مردم مجرم برداشته نخواهد شد. ۱۴۸ به زودی مشرکان خواهند گفت: اگر خدا می‌خواست ما و پدران ما مشرک نمی‌شدیم و چیزی را حرام نمی‌کردیم. کسانی که پیش از آنها بودند نیز این گونه تکذیب کردند تا عذاب ما را چشیدند. بگو: آیا شما نزد خود دانشی سراغ دارید که به ما نشان دهید؟! شما جز از خیالات پیروی نمی‌کنید و جز تخمین نمی‌زنید.

۱۴۹ بگو: برای خدا دلایل آشکار است؛ بنا بر این اگر بخواهد همه شما را هدایت می‌کند.

۱۵۰ بگو: شاهدان خود را که گواهی بر تحریم اینها می‌دهند بیاورید و اگر گواهی دادند تو با آنها هم صدا مشو و گواهی مده و از هوسهای آنانی که آیات ما را تکذیب می‌کنند و اعتقاد به آخرت ندارند و از پروردگار خویش به سوی بتها بر می‌گردند، پیروی مکن.

۱۵۱ بگو: بیایید تا آنچه را پروردگارتان بر شما حرام کرده برایتان بخوانم. چیزی را برای خدا شریک قرار ندهید. به پدر و مادر احسان کنید. فرزندان را از روی نكشید، در حالی که ما شما و آنها را روزی می‌دهیم. به کارهای زشت چه آشکار و چه پنهان نزدیک نشوید. و انسانی را که خداوند جانش را محترم شمرده مگر بر اساس حق نکشید. اینهاست که پروردگار، شما را بدان سفارش فرموده تا به عقل آییند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۹

۱۵۲ به مال یتیم نزدیک نشوید مگر آنکه قصد بهتر شدن مال او را داشته باشید تا اینکه به حد بلوغ برسد. پیمان و وزن را با عدالت ادا کنید. ما هیچ کس را مگر به اندازه توانش مکلف نمی‌کنیم. در هنگام سخن گفتن، عدالت را رعایت کنید؛ هر چند درباره خویشاوندان باشد. به پیمان خدا وفادار بمانید. اینها سفارشات پروردگار به شماست؛ شاید به خود آییند.

۱۵۳ این راه راست من است. از آن پیروی کنید و از راههای دیگر پیروی نکنید که شما را از راه خدا منحرف می‌کنند. اینها سفارشات پروردگار به شماست؛ شاید پرهیزکار شوید.

۱۵۴ آنگاه به موسی کتابی کامل دادیم برای آنانی که نیکوکارند و آن کتاب را بیان‌کننده و رحمت بر همه چیز قرار دادیم. شاید

به لقای پروردگار خویش ایمان آورند.

۱۵۵ و این قرآن کتابی پربرکت است که نازل کردیم؛ پس از آن پیروی کنید و از خدا بترسید؛ شاید مشمول رحمت الهی قرار گیرید.

۱۵۶ تا نگوئید: کتاب آسمانی فقط بر دو گروه پیش از ما نازل شده و ما از فرا گرفتن آن غافل ماندیم.

۱۵۷ و تا نگوئید: اگر کتاب آسمانی بر ما نازل می‌شد، بهتر از آنها هدایت می‌شدیم، در حالی از جانب پروردگارتان دلایل آشکار و هدایت و رحمت برای شما آمد. اکنون چه کسی ستمگرتر از آن است که آیات الهی را تکذیب می‌کند و از آن روی بر می‌گرداند؟! به زودی آنانی را که از آیات ما روی بر می‌گردانند به عذابی سخت پاداش می‌دهیم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۰

ترجمه قرآن ۱۹۹

۱۵۸ آیا آنها غیر از این انتظار دارند که فرشتگان به سراغشان آیند، یا قضای الهی به آنها رسد و یا بعضی نشانه‌های پروردگارت بیاید. آن روزی که بعضی نشانه‌های پروردگارت بیاید، ایمان آنهايي که از پیش ایمان نیاورده و یا در زمان ایمان خود کار خیری نکرده سودی ندارد. بگو: منتظر باشید که ما نیز منتظر می‌مانیم.

۱۵۹ آنانی که در دین خود تفرقه انداختند و گروه گروه شدند، کاری با آنها نداری؛ کار آنها فقط با خداست و سپس آنها را از کارهایشان آگاه خواهد ساخت.

۱۶۰ هرکس کار خوبی انجام دهد، برای او ده برابر پاداش خواهد بود و هر که کار بدی انجام دهد، جز به اندازه کار بدش پاداش ندهند و بر آنها ظلم نخواهد شد.

۱۶۱ بگو: البته پروردگارم مرا به راه راست هدایت فرموده به دینی محکم؛ آیین پاک ابراهیم که او از مشرکان نبود.

۱۶۲ بگو: نماز و عبادت و زندگی و مرگ من همگی از آن خدای جهانیان است.

۱۶۳ برای او شریکی نیست و من این گونه مأمور شده‌ام و من اول مسلمانم.

۱۶۴ بگو: آیا غیر خدا را پروردگار خویش بدانم در حالی که او پروردگار همه چیز است و کسی چیزی به دست نیاورد مگر برای خود و هیچ کس بار دیگری را به دوش نمی‌کشد، و عاقبت بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را درباره آنچه اختلاف داشتید، آگاه می‌کند.

۱۶۵ و اوست که شما را جانشینان مردم زمین قرار داد و بعضی از شما را بر بعض دیگر از جهت رتبه بالا- برد تا شما را به آنچه عنایت فرموده، امتحان کند که البته پروردگار به سرعت مجازات می‌کند و او بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۱

سوره اعراف مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم، صاد.

۲ این، کتابی است که بر تو نازل شده است و نباید در سینه‌ات از آن نگرانی باشد تا به وسیله آن مردم را بترسانی و برای اهل ایمان! یادآوری باشد.

۳ از آنچه از جانب پروردگارتان بر شما نازل شده پیروی کنید و جز خداوند کسی را سرپرست خویش قرار مدهید. شما کمتر پند می‌پذیرید.

۴ چه شهرها که نابود کردیم و عذاب ما هنگام شب یا در وقت استراحت روز به سراغشان آمد.

۵ وقتی عذاب ما به سراغشان آمد، غیر از این نگفتند که خود ستمکار بودیم.

۶ از مردمی که پیامبران به سوی آنها فرستاده شدند و نیز از پیامبرانشان می‌پرسیم.

۷ و از روی آگاهی، داستان زندگی آنها را برایشان شرح می‌دهیم و ما از آنها غایب نبوده‌ایم.

۸ سنجش اعمال در آن روز درست انجام می‌شود؛ بنا بر این هر که وزن اعمالش سنگین باشد جزو گروه ستمکاران است.

۹ و هر که وزن اعمالش سبک باشد، چون به آیات ما ستم کرده، در واقع به خود خسارت وارد نموده است.

۱۰ شما را در روی زمین متمکن ساختیم و وسایل زندگی را برای شما در آن قرار دادیم؛ ولی کمتر شکر نعمتها را به جا می‌آورید.

۱۱ شما را آفریدیم. سپس به شما شکل دادیم و بعد به فرشتگان گفتیم که آدم را سجده کنید. همگی سجده کردند جز ابلیس که

سجده نکرد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۲

۱۲ خداوند فرمود: چه چیز تو را مانع شد که سجده نکنی در آن هنگام که به تو فرمان دادم؟ شیطان گفت: من از آدم بهترم؛ مرا از

آتش آفریدی و او را از گل.

۱۳ فرمود: از مقامی که داری پایین بیا که در اینجا بزرگی کردن حق تو نیست. بیرون رو که تو از افراد پست و حقیر هستی.

۱۴ شیطان گفت: مرا تا روز قیامت مهلت ده.

۱۵ فرمود: تا آن روز به تو مهلت داده شد.

۱۶ گفت: به خاطر آنکه مرا گمراه کردی، من هم برای گمراه کردن آنها سر راه مستقیم تو می‌نشینم.

۱۷ آنگاه از جلو رویشان و از پشت سرشان و از سمت راست و سمت چپ به آنها می‌تازم و بیشتر آنها را شاکر نخواهی یافت.

۱۸ فرمود: از این مقام بیرون رو در حالی که رانده درگاه ما هستی. هر که از تو پیروی کند، جهنم را از همه شما پر خواهم کرد.

۱۹ ای آدم! تو و همسرت در بهشت سکونت کنید و از هر چه می‌خواهید بخورید؛ ولی به این درخت نزدیک نشوید که جزو

ستمگران خواهید شد.

۲۰ شیطان آن دو را وسوسه کرد، تا آنچه از آنها پوشیده بود آشکار کند و گفت: پروردگارتان، شما را از این درخت منع نکرد جز

اینکه اگر از آن بخورید یا فرشته می‌شوید و یا عمر جاویدان پیدا می‌کنید.

۲۱ و برای آن دو سوگند یاد کرد که من خیرخواه شما هستم.

۲۲ آری؛ آنها را به فریب ساقط کرد و همین که از آن درخت ممنوع خوردند، آنچه از آنها پوشیده بود آشکار گشت و آدم و حوا

از برگ درختان بهشتی برای پوشش خود استفاده کردند. آنگاه پروردگارشان به آنها فرمود: آیا شما را از این درخت منع نکردم و

به شما نگفتم که شیطان دشمن آشکار شماست؟!

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۳

۲۳ آدم و حوا گفتند: بر خود ستم کردیم و اگر تو ما را نبخشی و مشمول رحمت خویش قرار ندهی، از زیانکاران خواهیم بود.

۲۴ فرمود: پایین روید در حالی که دشمن یکدیگر خواهید بود و زمین تا مدت معینی محل استقرار و بهره‌گیری شما می‌باشد.

۲۵ فرمود: در زمین زندگی می‌کنید و در آن می‌میرید و سپس از آنجا بیرون آورده می‌شوید.

۲۶ ای فرزندان آدم! لباسی برای شما فرستادیم که خود را بپوشانید؛ لباسی که مایه زینت شماست که البته لباس پرهیزکاری از آن

بهتر است. این، از آیات الهی است؛ شاید به خود آیند.

۲۷ ای فرزندان آدم! مبادا شیطان شما را فریب دهد؛ همان‌طور که پدر و مادر شما را از بهشت خارج ساخت و لباس آنان را از

اندامشان بیرون کرد تا عورتشان را به آنها نشان دهد. شیطان و یارانش شما را می‌بینند در حالی که شما آنها را نمی‌بینید. ما شیطانها را دوستان آنانی که بی‌ایمانند قرار دادیم.

۲۸ هنگامی که کار بدی انجام می‌دهند، می‌گویند: پدران خود را این گونه یافته‌ایم؛ خدا هم ما را بدان فرمان داده است. خداوند به کار بد فرمان نمی‌دهد. آیا درباره پروردگار حرفهایی می‌زنید که نمی‌دانید؟!

۲۹ بگو: پروردگارم به من فرمان اجرای عدالت داده و شما هنگام عبادت رو به سوی او کنید و او را بخوانید و دین را خالص برای او قرار دهید. همان‌طور که شما را خلق کرد، دیگر بار به سویش باز می‌گردید.

۳۰ گروهی را هدایت کرده و گروهی دیگر گمراهی برای آنها حتمی شده؛ زیرا که شیطانها را غیر از خدا سرپرست خویش انتخاب کردند و پنداشتند که هدایت‌یافتگان آنها هستند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۴

۳۱ ای فرزندان آدم! هنگام رفتن به مسجد، زینت یافته باشید و بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید که خداوند اسراف‌کنندگان را دوست نمی‌دارد.

۳۲ بگو: چه کسی زینت‌های الهی را که برای بندگانش آفریده و نیز روزیهای پاکیزه را حرام کرده؟ بگو: این زینتها و نعمتها برای افراد با ایمان در زندگی دنیا آفریده شده و در روز قیامت خالص متعلق به اینهاست، بدین طریق آیات را برای مردم دانا به طور مبسوط بیان می‌کنیم.

۳۳ بگو: پروردگارم کارهای بد را چه آشکار و چه پنهان حرام کرده، و همچنین هر نوع گناه و تجاوز به ناحق و چیزی را که دلیلی بر آن نازل نشده، برای خدا شریک قرار دادن و اینکه به خدا مطلبی را نسبت دهید در حالی که نمی‌دانید، همه را حرام نموده است.

۳۴ برای هر امتی مدت معینی وجود دارد؛ بنا بر این هر گاه آن مدت به سرآید، نه یک ساعت تأخیر می‌افتد و نه یک ساعت جلو واقع می‌شود.

۳۵ ای فرزندان آدم! هر گاه پیامبرانی از جنس خودتان سوی شما بیایند و آیات مرا برای شما بیان کنند، هر که تقوا پیشه سازد و خود را اصلاح کند، نه ترسی و نه اندوهی برای آنها نخواهد بود.

۳۶ و آنانی که آیات ما را تکذیب کرده و در برابر آن کبر ورزیدند، آنها یاران دوزخند و برای همیشه در آن خواهند ماند.

۳۷ بنا بر این چه کسی ستمکارتر است از آنکه نسبت دروغ به خدا دهد و یا آیاتش را تکذیب کند. آنان نصیب مقرر خود را می‌برند، تا زمانی که مأمورین ما به سراغشان می‌روند تا جانشان را بگیرند. می‌گویند: چه شدند آنهایی را که به جای خدا

می‌خواندید؟! پاسخ می‌دهند: ناپدید شده‌اند و علیه خویش شهادت می‌دهد که کافر بوده‌اند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۵

۳۸ بگو: با گروه‌های جن و انسان که پیش از شما بودند، در آتش داخل شوید. وقتی گروهی داخل شود، گروه هم کیش خویش را لعنت کند و چون همگی در آنجا جمع شوند، گروه آخرین به گروه اول گویند: خدایا! اینها ما را گمراه کردند؛ پس عذابشان را

در آتش بیشتر گردان! خداوند می‌فرماید: برای هر کدام شما عذاب بیشتر خواهد بود؛ و لیکن نمی‌دانید.

۳۹ گروه اول به گروه آخرین می‌گویند: شما چه برتری بر ما دارید؟

بنا بر این شما هم مثل ما به خاطر کارهایتان، عذاب دردناک الهی را بچشید.

۴۰ آنانی که آیات ما را تکذیب می‌کنند و به آن کبر می‌ورزند، درهای آسمان به روی آنها باز نخواهد شد و داخل بهشت نگردند تا زمانی که شتر از سوراخ سوزن بگذرد و این گونه مجرمین را پاداش می‌دهیم.

۴۱ برای آنها از جهنم بستری است با روپوشی از آتش و این گونه ستمگران را پاداش می‌دهیم.

۴۲ و آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده می‌کنند، ما کسی را بیش از توانش تکلیف نمی‌کنیم. آنها یاران بهشتند و برای همیشه در آن خواهند ماند.

۴۳ کینه‌ها را از دل آنها بیرون می‌کنیم. از زیر قصرهای آنها نه‌رهایی روان است. می‌گویند: حمد مخصوص خداوندی است که ما را به این مکان هدایت فرمود و اگر هدایت او نبود ما هدایت نمی‌یافتیم. پیامبران الهی ما را به حق رهبری کردند. آنگاه بهشتیان ندا کنند: این است بهشتی که به خاطر اعمال خوب خود ارث برده‌اید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۶

۴۴ یاران بهشت، یاران جهنم را ندا دهند: آنچه پروردگارتان وعده داده بود مطابق با واقع یافتیم. آیا شما آنچه را خداوند وعده داده بود مطابق با واقع یافتید؟ گویند: آری. در این لحظه ندادنده‌ای میان آنها فریاد برآورد که لعنت خدا بر ستمگران باد!

۴۵ همانهایی که راه خدا را بستند و مسیر مستقیم آن را کج کردند و به آخرت کافر شدند.

۴۶ میان بهشتیان و دوزخیان حجابی است و بر بالای آن مردانی هستند که همه را به سیمایشان می‌شناسند. خطاب به یاران بهشت می‌گویند: درود بر شما! اینها داخل بهشت نشده‌اند؛ ولی بسیار مشتاقند.

۴۷ و هنگامی که دیدگانشان متوجه یاران آتش می‌شود، می‌گویند: خداوند! ما را با مردم ستمکار یک‌جا قرار مده.

۴۸ مردانی که در بالا قرار دارند و به سیمایشان شناخته می‌شوند می‌گویند: جماعت شما و آنچه بر آن تکبر می‌کردید، شما را بی‌نیاز نکرد.

۴۹ آیا اینها همان کسانی هستند که شما سوگند یاد کردید هیچ‌گاه پروردگار آنان را مشمول رحمت خویش قرار نخواهد داد؟! به آنها خطاب می‌شود: وارد بهشت شوید، در حالی که نه ترسی دارید و نه غمگین می‌شوید.

۵۰ یاران آتش، یاران بهشت را ندا دهند: از آن آب یا از آن چیزهایی که خداوند برای شما روزی نموده ما را بهره‌مند سازید. پاسخ می‌دهند: اینها را خداوند بر کافران حرام کرده است.

۵۱ آنانی که دین خود را سرگرمی و بازیچه گرفتند و زندگی دنیا فریشان داد، امروز آنها را فراموش می‌کنیم؛ همان‌طور که چنین روزی را فراموش کردند و آیات ما را انکار نمودند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۷

۵۲ کتابی برای آنها فرستادیم که با آگاهی کامل برای آنان شرح دادیم؛ کتابی که مایه هدایت و سبب رحمت برای اهل ایمان! بود.

۵۳ آیا جز انجام آیات الهی را انتظار دارند؟! روزی که انجام شدن آن فرارسد، آنانی که از پیش آن را فراموش کرده بودند گویند: فرستادگان خدای ما حق را آوردند آیا شفیعانی یافت می‌شود تا از ما شفاعت کنند؟ و یا به دنیا برگردیم و کارهایی غیر از آنچه انجام می‌دادیم بجا آوریم؟! به تحقیق که به خود خسارت وارد نمودند و دروغ‌هایی که ساختند نابود شد.

۵۴ خدای شما، آن است که آسمانها و زمین را در مدت شش روز آفرید. آنگاه به آفریدن عرش پرداخت. روز را با پرده شب پوشانید که با شتاب دنبال آن می‌رود. خورشید و ماه و ستارگان، همگی سر به فرمان اویند. بدانید که آفریدن و فرمان از اوست. پربرکت است خدایی که پروردگار جهانیان است.

۵۵ خدای خویش را در حال تضرع و پنهانی بخوانید که او متجاوزین را دوست نمی‌دارد.

۵۶ بعد از اصلاح زمین، در آن فساد به راه نیندازید و پروردگار را از روی ترس و امید بخوانید که رحمت او به نیکوکاران نزدیک است.

۵۷ اوست که بادها را پیشاپیش رحمت خویش بشارت دهد تا ابرهای سنگین را با خود حمل کنند. ما آنها را به سرزمینهای مرده و

بی آب می‌رانیم و به وسیله آنها باران را نازل می‌کنیم و به کمک باران میوه‌ها از خاک بیرون می‌آوریم و این گونه مردگان را زنده می‌کنیم؛ شاید به خود آید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۸

۵۸ زمین پاکیزه، گیاهش به اجازه پروردگار می‌روید و زمین ناپاک، چیزی جز گیاهان بی‌ارزش نمی‌رویند و بدین طریق آیات را برای مردم شاکر شرح می‌دهیم.

۵۹ نوح را برای مردم زمان خود فرستادیم. آنگاه گفت: ای مردم! خدا را بندگی کنید که جز او برایتان خدایی نیست. من از عذاب روز بزرگ برای شما نگرانم.

۶۰ بزرگان مردم زمانش گفتند: ای نوح! ما تو را در گمراهی آشکار می‌بینیم.

۶۱ نوح گفت: من در گمراهی نیستم؛ و لکن پیام‌آوری از جانب خدای جهانیان می‌باشم.

۶۲ پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و شما را نصیحت می‌کنم و چیزهایی از خداوند می‌دانم که شما نمی‌دانید.

۶۳ آیا تعجب می‌کنید که مردی از جنس خودتان دستورات بیدار کننده‌ای از جانب پروردگارتان بیاورد تا شما را بترساند و به تقوا دعوت کند؛ شاید مشمول رحمت الهی واقع شوید.

۶۴ وقتی نوح را تکذیب کردند، نوح و آنهایی را که به او ایمان آورده بودند، به وسیله کشتی نجات دادیم و آنانی که آیات ما را تکذیب کردند، غرق کردیم؛ زیرا که مردمی کوردل بودند.

۶۵ و برای قوم عاد، برادرشان هود را فرستادیم. گفت: ای مردم! خدا را بندگی کنید. برای شما خدایی جز او وجود ندارد. آیا تقوا را پیشه خود نمی‌سازید؟

۶۶ بزرگانی از کافران مردم زمانش گفتند: ما تو را در نادانی می‌بینیم و می‌پنداریم که از دروغ‌گویان باشی.

۶۷ هود گفت: من نادان نیستم؛ بلکه پیام‌آوری از جانب خدای جهانیانم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۹

۶۸ پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و برای شما نصیحت کننده‌ای خیرخواه می‌باشم.

۶۹ آیا تعجب می‌کنید که مردی از جنس خودتان از جانب پروردگارتان به وی وحی شود تا شما را بترساند؟! به یاد بیاورید زمانی را که خداوند شما را جانشینان مردم عصر نوح کرد و در خلقت شما گسترش داد؛ بنا بر این نعمتهای الهی را بازگو کنید تا شاید رستگار شوید.

۷۰ گفتند: آیا فقط خدا را بندگی کنیم و آنچه را که پدران ما عبادت می‌کردند کنار بگذاریم؟! اگر راست می‌گویی، هر عذابی را که وعده می‌دهی بیاور.

۷۱ فرمود: عذاب و غضب پروردگارتان بر شما واقع خواهد شد. آیا درباره نامهایی که شما و پدرانتان ساخته‌اید و پروردگار دلیلی درباره آنها نازل نفرموده با من جدال می‌کنید؟! در انتظار بمانید که من هم با شما انتظار می‌کشم.

۷۲ در نتیجه، ما هود و آنهایی را که با او همراه بودند، به رحمت خویش نجات دادیم و بنیاد آنانی را که آیات ما را تکذیب می‌کردند و ایمان نیاورده بودند، قطع و نابود ساختیم.

۷۳ برای قوم ثمود، برادرشان صالح را فرستادیم. گفت: ای مردم! خدا را بندگی کنید که شما را جز او خدایی نیست. از جانب پروردگارتان دلیل روشنی آمده و این همان شتری است که خداوند برای شما معجزه قرار داده است. آن را آزاد بگذارید تا در زمین خدا چرا کند و به او آزار نرسانید که به عذاب دردناک الهی گرفتار می‌شوید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۰

۷۴ از یاد نبرید که پروردگار، شما را جانشینان روی زمین بعد از قوم عاد قرار داد و در آن مستقر ساخت تا در دشتهای آن قصرها برای خود بنا کنید و با تراشیدن کوه‌ها برای خود خانه بسازید؛ بنا بر این نعمتهای الهی را یاد کنید و در روی زمین فساد نکنید.

۷۵ بزرگان و کبرورزان قوم صالح به مردم ضعیف عصر خود که ایمان آورده بودند گفتند: آیا شما می‌دانید که صالح پیامبر پروردگار خویش است؟ گفتند: آری. به آیینی که از طرف پروردگار برای او فرستاده شده، ایمان داریم.

۷۶ کبرورزان گفتند: ولی ما به آنچه شما ایمان آورده‌اید کافریم.

۷۷ آنگاه شتر را کشتند و از فرمان پروردگار خویش سرپیچی کردند و گفتند: ای صالح! اگر تو پیامبر خدایی، آن عذابی را که به ما وعده داده بودی برای ما بیاور.

۷۸ ناگهان زلزله آمد و در خانه‌هایشان بی‌جان شدند.

۷۹ صالح از آن مردم روی گردانید و گفت: ای قوم! من پیام پروردگارم را به شما رساندم و شما را نصیحت کردم؛ ولی شما نصیحت کنندگان را دوست نمی‌دارید.

۸۰ پس از صالح، لوط را فرستادیم که به قوم خود گفت: آیا کار زشتی را مرتکب می‌شوید که تا به حال هیچ کس از مردم جهانیان انجام نداده؟!

۸۱ شما از روی شهوت، به جای زنان به مردان رو می‌کنید. آری شما مردمی عصیان‌پیشه‌اید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۱

۸۲ پاسخ قوم او جز این نبود که گفتند: لوط و پیروانش را از شهر خود بیرون کنید که مردمی پاکند و گناه نمی‌کنند.

۸۳ لوط و پیروانش را نجات دادیم، جز همسرش که همراه مردم گنهکار بود.

۸۴ آنگاه چنان بارانی بر آنها نازل کردیم. بنگر پایان کار مجرمین چه خواهد بود.

۸۵ برای مردم مدین، برادرشان شعیب را فرستادیم. شعیب گفت: خدا را بندگی کنید. برای شما غیر از او خدایی نیست. دلایل روشنی از جانب پروردگارتان برای شما آمده. در سنجش وزن، عدالت را پیشه کنید. کم‌فروشی و گران‌فروشی نکنید. و بعد از اصلاح زمین در آن فساد ننمایید. این برای شما بهتر است اگر ایمان دارید.

۸۶ بر سر راه مردم ننشینید که آنها را بترسانید و کسی را که به خدا ایمان آورده، از راه پروردگار بازدارید و گرفتار انحرافش نمایید. به یاد آورید زمانی را که جمعیت شما کم بود. سپس خداوند شما را زیاد کرد و بنگرید پایان کار مفسدان چه خواهد شد.

۸۷ اگر طایفه‌ای از شما به آنچه من از طرف پروردگار به آن مأمور تبلیغ شده‌ام ایمان آورند و طایفه‌ای ایمان نیاورند، صبر کنید تا خداوند بین ما داوری کند که او بهترین داوران است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۲

۸۸ بزرگان قوم او که کبر می‌ورزیدند گفتند: ای شعیب! تو و آنهایی را که به تو ایمان آورده‌اند، از شهر خود بیرون می‌کنیم، مگر آنکه به آیین ما برگردید. شعیب گفت: گرچه از آیین شما نفرت داشته باشیم؟!

۸۹ اگر به آیین شما برگردیم بعد از آنکه خداوند ما را از آیین شما نجات داده به خدا دروغ بسته‌ایم. سزاوار نیست که ما به آن برگردیم، مگر آنکه پروردگارمان بخواهد که پروردگارمان بر همه چیز احاطه علمی دارد. ما بر او توکل می‌کنیم. خداوند! بین ما و این مردم، به حق رفع مشکل کن که تو بهترین مشکل‌گشایی.

۹۰ بزرگان قوم او که کافر بودند گفتند: اگر از شعیب پیروی کنید، زیان خواهید دید.

۹۱ در نتیجه، زلزله به سراغشان آمد و در خانه‌های خویش بی‌جان شدند.

۹۲ گویی آنان که شعیب را تکذیب کرده بودند وجود نداشته‌اند. آری آنان که شعیب را تکذیب کردند، زیان دیدند.

۹۳ شعیب از آنها کناره گرفت و گفت: ای مردم! من که پیامهای پروردگارم را به شما رساندم و شما را نصیحت کردم؛ بنا بر این چرا برای هلاکت مردم کافر تأسف خورم.

۹۴ در هیچ شهری پیامبری نفرستادیم جز آنکه مردم آن شهر را به سختیها و دردها گرفتار کردیم تا شاید به درگاه الهی گریه و زاری کنند.

۹۵ آنگاه به جای آن سختیها و دردها، آسایش و رفاه آوردیم تا آنجا که به فراوانی نعمت رسیدند. گفتند: سختیها و دردها مخصوص پدران ما بود؛ ولی ناگهان در حال بی خبری آنها را گرفتیم.
ترجمه قرآن، ص: ۱۶۳

۹۶ و اگر ساکنین شهرها ایمان می آوردند و تقوا را پیشه خود می ساختند، برکاتی از آسمان و زمین به رویشان می گشودیم؛ و لکن تکذیب کردند و ما هم آنها را به واسطه کارهایی که انجام می دادند، مجازات نمودیم.

۹۷ آیا ساکنین شهرها در آن هنگام که در خوابند و شب را می گذرانند، از عذاب ما خود را در امان می دانند؟

۹۸ و آیا ساکنین شهرها در آن هنگام که مشغول کارهای روزانه‌اند و سرگرم بازی هستند، خود را در امان می دانند؟

۹۹ آیا از مکر پروردگار در امان هستند؟ از مکر خدا کسی غافل نیست جز مردم زیانکار.

۱۰۰ آیا برای آنهایی که این سرزمین را بعد از هلاکت مردمش به ارث برده‌اند عبرت نشده که اگر بخواهیم سزای گناهانشان را به آنها می دهیم و چنان بر دلهایشان مهر زنیم که هیچ چیز از حقایق را نشنوند؟

۱۰۱ این است شهرهایی که اخبار مربوط به آنها را برای تو نقل می کنیم. پیامبرانشان با دلایلی به نزد آنها آمدند و به آن چیزها که در گذشته تکذیب کرده بودند، ایمان نیاوردند و به این طریق پروردگار بر دلهای کافران مهر می زند.

۱۰۲ بسیاری از آنها را وفادار به پیمان نیافتیم؛ ولی بسیاری از آنها را فاسق یافتیم.

۱۰۳ بعد از آن پیامبران، موسی را با آیات خود به نزد فرعون و بزرگان او فرستادیم. به آیات الهی ظلم کردند. بنگر که پایان کار مفسدین چه خواهد بود.

۱۰۴ موسی گفت: ای فرعون! من پیام آوری از جانب پروردگار جهانیانم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۴

۱۰۵ سزاست که درباره خدا جز حق نگویم. البته با دلایلی روشن از جانب پروردگارتان نزد شما آمده‌ام؛ بنا بر این فرزندان اسرائیل را با من بفرست.

۱۰۶ فرعون گفت: اگر راست می گویی و معجزه‌ای داری، بیاور.

۱۰۷ موسی عصای خود را انداخت که ناگهان اژدهایی آشکار شد.

۱۰۸ و دست خویش بیرون آورد که ناگاه هر بیننده آن را درخشان دید.

۱۰۹ بزرگان قوم فرعون گفتند: این مرد جادوگری داناست.

۱۱۰ اراده کرده که شما را از سرزمین خود بیرون کند. چه دستور می دهید؟

۱۱۱ گفتند: او و برادرش را نگه دار و مأمورین جمع آوری به شهرها فرست،

۱۱۲ تا همه جادوگران زبردست را پیش تو آورند.

۱۱۳ همه جادوگران نزد فرعون آمدند و گفتند: اگر ما بر موسی غالب شویم، آیا پاداشی خواهیم داشت؟

۱۱۴ فرعون گفت: آری. شما را از نزدیکان دربار خود می سازم.

۱۱۵ گفتند: ای موسی! اول تو عصایت را می اندازی یا ما وسایل خود را بیندازیم؟

- ۱۱۶ گفت: شما بیندازید. همین که وسایل خود را انداختند، مردم را چشم‌بندی کرده و وحشتی در دلها انداختند و جادوی بزرگی را اجرا کردند.
- ۱۱۷ آنگاه ما به موسی وحی فرستادیم: تو نیز عصایت را بینداز، که ناگهان ازدهایی شد و همه وسایل جادوی ساحران را بلعید.
- ۱۱۸ حق آشکار شد و آنچه انجام داده بودند، باطل گردید.
- ۱۱۹ جادوگران همگی مغلوب شدند و خوار و زبون گشتند.
- ۱۲۰ همه ساحران به زمین افتادند و سجده کردند.
- ترجمه قرآن، ص: ۱۶۵
- ۱۲۱ و بانگ برآوردند که ما به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم؛
- ۱۲۲ پروردگاری که خدای موسی و هارون است.
- ۱۲۳ فرعون گفت: بدون اجازه من به او ایمان آوردید؟ این نیرنگی است که در شهر اندیشیده‌اید تا مردمش را از آن بیرون نمایید و به زودی خواهید فهمید.
- ۱۲۴ دست و پای شما را یکی از راست و یکی از چپ قطع خواهم کرد. آنگاه همگی را به دار خواهم آویخت.
- ۱۲۵ گفتند: ما به سوی پروردگار خویش بازگشت می‌نماییم.
- ۱۲۶ انتقام تو از ما فقط به خاطر آن است که ما به آیات پروردگاران در آن هنگام که به سراغ ما آمد ایمان آورده‌ایم. پروردگارا! به ما صبر و شکیبایی ده و ما را مسلمان بمیران.
- ۱۲۷ بزرگان قوم فرعون گفتند: آیا موسی و قوم او را به حال خود می‌گذاری تا در زمین فساد به راه اندازند و تو و خدایانت را رها سازند؟ فرعون پاسخ داد: پسرانشان را می‌کشیم و زنانشان را زنده می‌گذاریم و ما بر آنها تسلط کامل داریم.
- ۱۲۸ موسی به قوم خود گفت: از خدا کمک بخواهید و صبر پیشه کنید که زمین از آن پروردگار است. به هر که از بندگانش بخواهد می‌دهد و عاقبت شایسته برای پرهیزکاران است.
- ۱۲۹ قوم موسی گفتند: پیش از آمدن تو و بعد از آنکه آمدی، از دشمن آزار دیده‌ایم. گفت: امید است که پروردگارتان دشمنان شما را نابود کند و شما را جان‌نشینان آنها در زمین قرار دهد، تا ببیند چگونه عمل خواهید کرد.
- ۱۳۰ فرعونیان را گرفتار قحطی و خشکسالی و کمبود میوه‌ها کردیم؛ شاید به خود آیند.
- ترجمه قرآن، ص: ۱۶۶
- ۱۳۱ وقتی خوبی نصیب آنها می‌شد، می‌گفتند: این به خاطر ماست و هنگامی که حوادث ناگوار سراغشان می‌آمد، فال بد می‌زدند و به موسی و همراهان او نسبت می‌دادند، بدانید که سرچشمه گرفتاریهای آنها نزد پروردگار است؛ ولی بسیاری از آنها نمی‌دانند.
- ۱۳۲ فرعونیان گفتند: هر معجزه‌ای برای ما بیاوری که ما را بدان جادو کنی، به تو ایمان نمی‌آوریم.
- ۱۳۳ در نتیجه، طوفان و ملخ و شپش و قورباغه و خون را که معجزه‌های از هم جدا بود برای آنها فرستادیم؛ ولی آنها کبر ورزیدند و گروهی مجرم و گنهکار بودند.
- ۱۳۴ و همین که بلا بر آنها واقع شد، گفتند: ای موسی! برای ما از پروردگارت درخواست کن تا به عهدی که با تو کرده وفا کند و دعایت را در حق ما مستجاب نماید که اگر تو این بلا را از ما دفع کنی، قسم می‌خوریم که به تو ایمان خواهیم آورد و فرزندان اسرائیل را آزاد ساخته و با تو می‌فرستیم.
- ۱۳۵ ولی همین که برای مدتی این عذاب‌ها را از آنها بر می‌داشتیم، دوباره پیمان می‌شکستند.
- ۱۳۶ در نتیجه ما از آنها انتقام گرفتیم و آنها را در دریا غرق کردیم؛ زیرا که آیات ما را تکذیب می‌کردند و از آن غافل مانده

بودند.

۱۳۷ بعد از نابودی فرعونیان، مشرقها و مغربهای پربرکت زمین را در اختیار مردم ضعیف قرار دادیم و وعده نیک پروردگارت درباره فرزندان اسرائیل به پاداش صبری که کرده بودند، انجام گرفت و آنچه را فرعون و قوم او از قصرها و بناهای پرزرق و برق ساخته بودند، نابود ساختم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۷

۱۳۸ فرزندان اسرائیل را از دریا عبور دادیم. در بین راه به مردمی برخورد کردند که با تواضع اطراف بتهای خود را گرفته بودند. گفتند: ای موسی! تو هم برای ما معبودی قرار ده؛ همان گونه که اینها معبودانی دارند. موسی گفت: شما مردمی نادانید. ۱۳۹ این مردم بت پرست کارشان نابودشدنی و رفتارشان باطل است.

۱۴۰ گفت: آیا برای شما غیر از خدا معبودی طلب کنم، در حالی که خداوند است که شما را بر جهانیان برتری داده است.

۱۴۱ به یاد آورید زمانی را که شما را از عذاب و شکنجه سخت فرعونیان نجات دادیم. پسرهایتان را می‌کشتند و زنانتان را زنده نگه می‌داشتند که در آن امتحان بزرگی از جانب پروردگارتان برای شما بود.

۱۴۲ ما با موسی سی شب وعده داشتیم و بعد، ده شب به آن افزودیم. در نتیجه وعده خدایش با او در چهل شب به پایان رسید. موسی به برادر خویش هارون گفت: در بین قوم من جانشین من باش و در راه اصلاح آنها تلاش کن و از راه مفسدین پیروی نکن. ۱۴۳ و همین که موسی به وعده گاه ما آمد و پروردگارش با او گفتگو کرد، گفت: پروردگارا! خود را به من نشان بده تا تو را ببینم. فرمود: هرگز نمی‌توانی مرا ببینی؛ و لکن نگاهی به کوه بینداز. اگر در جای خود بر قرار ماند، شاید مرا ببینی. همین که پروردگارش بر کوه تجلی کرد، کوه از هم متلاشی شد و موسی بی‌هوش روی زمین افتاد. وقتی به هوش آمد، گفت: منزهی تو. از حرفی که زدم توبه می‌کنم و من اولین ایمان آورنده به توام.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۸

۱۴۴ فرمود: ای موسی! ما تو را به پیامبری و سخن گفتن با خویش از بین مردم برگزیدیم. آنچه به تو داده‌ایم به کار بند و از شکر گزاران باش.

۱۴۵ و برای او در آن الواح از هر نوع موعظه و شرح همه چیز ثبت کرده بودیم. آن را به قوت بگیر و به قوم خود بگو: که به نیکوترین آنها عمل کنند. به زودی جایگاه فاسقان را به شما نشان خواهیم داد.

۱۴۶ به زودی آنانی را که در زمین به ناحق کبر ورزیدند، از آیات خود منصرف می‌کنیم که هر آیه‌ای ببینند به آن ایمان نیاورند و اگر راه رشد و تعالی را ببینند، برای خود انتخاب نکنند و اگر راه کج و تجاوز را ببینند، برای خود انتخاب کنند و این بدان خاطر است که آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل ماندند.

۱۴۷ و آنانی که آیات ما را تکذیب کردند و قیامت را انکار نمودند، اعمالشان نابود می‌گردد. آیا جز مطابق کارهایی که انجام داده‌اند، پاداش داده می‌شوند؟

۱۴۸ قوم موسی در غیبت او از زینت آلات خود گوساله‌ای که تنها جسدی بود ساختند که صدای گوساله داشت. آیا نمی‌دیدند که با آنان سخن نمی‌گوید و به راه راست هدایتشان نمی‌کند. گوساله را خدای خویش قرار دادند و ستمگر شدند.

۱۴۹ وقتی گوساله در دستهای آنان افتاد، دیدند که گمراه شده‌اند. گفتند: اگر پروردگار ما بر ما رحم نکند و ما را نبخشد، از زیانکاران خواهیم بود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۹

۱۵۰ و هنگامی که موسی به سوی قوم خود برگشت، با حالت خشم و تأسف گفت: بد جانشینانی برای من بودید. چرا از فرمان

پروردگارتان سبقت گرفتید. الواح را به کناری انداخت و ریش برادر خود را گرفت و به طرف خود کشید. هارون گفت: فرزند مادرم! این مردم مرا خوار و ضعیف کردند و چیزی نمانده بود که مرا به قتل برسانند. شماتت دشمنان را برای من می‌پسند و مرا با مردم ستمگر همراه قرار مده.

۱۵۱ موسی گفت: پروردگارا! من و برادرم را ببخش و ما را در رحمت خویش داخل کن؛ زیرا که تویی مهربان‌ترین مهربانان.
۱۵۲ آنانی که گوساله را معبود خویش قرار دادند، به زودی مشمول غضب پروردگار خویش در آخرت و ذلت در زندگی دنیا خواهند شد و ما بدین طریق دروغ‌پردازان را مجازات می‌کنیم.

۱۵۳ و آنهایی که کار بد می‌کنند و بعد توبه می‌نمایند و ایمان می‌آورند، پروردگار تو بعد از این مراحل، بخشنده و مهربان است.
۱۵۴ وقتی خشم موسی فرونشست، الواح را برداشت؛ الواحی که در نوشته‌های آن هدایت و رحمت برای آنانی بود که از خدای خویش می‌ترسیدند.

۱۵۵ موسی هفتاد مرد از قوم خود را برای وعده‌گاه ما انتخاب کرد. هنگامی که آنها به زلزله گرفتار شدند، گفت: پروردگارا! اگر تو می‌خواستی، می‌توانستی آنها و مرا پیش از این هلاک کنی. آیا ما را به خاطر کار سفیهانمان هلاک می‌کنی؟ این جز آزمایش تو نیست که هر کسی را خواهی بدان گمراه کنی و هر که را خواهی هدایت می‌نمایی. تو سرپرست مایی. ما را ببخش و بر ما رحم کن؛ زیرا که تو بهترین بخشنده‌ای.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۰

۱۵۶ خداوند! برای ما در دنیا و در آخرت نیکی مقرر فرما که به سوی تو هدایت یافته‌ایم. فرمود: عذاب من هر که را خواهم شامل می‌شود و رحمت من دربرگیرنده تمامی موجودات است و البته برای آنانی که پرهیزکارند و زکات می‌پردازند و به آیات ما ایمان آورده‌اند، رحمت را می‌نویسم.

۱۵۷ هم آنهایی که از پیامبر درس نخوانده که حالا-تش را در کتاب تورات و انجیل یافته‌اید پیروی کنید که مردم را به خوبی‌ها فرمان می‌دهد و از بدیها نهی می‌کند. چیزهای پاکیزه برای آنها حلال و ناپاکها را حرام می‌نماید. تکلیف سخت و زنجیرهای گران را از آنها بر می‌دارد. آنانی که به او ایمان آورده و گرمی‌اش داشته و یاری‌اش نموده و از نوری که همراه وی نازل شده پیروی کرده‌اند، البته از گروه رستگارانند.

۱۵۸ بگو: ای مردم! من برای همگی شما از جانب خداوند پیام آورم؛ همان خدایی که آسمانها و زمین از آن اوست؛ غیر از او خدایی نیست. زنده می‌کند و می‌میراند. بنا بر این به خدا و رسول او که پیامبری درس ناخوانده است و به خدا و سخنان او مؤمن است ایمان بیاورید و از او پیروی کنید؛ شاید هدایت شوید.

۱۵۹ و از قوم موسی مردمی هستند که به حق هدایت می‌یابند و به آن بازمی‌گردند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۱

۱۶۰ قوم موسی را به دوازده گروه تقسیم کردیم و همین که از موسی آب درخواست کردند به او وحی کردیم که عصای خود را به این سنگ بزن که از آن دوازده چشمه جاری شد و هر کدام از محل نوشیدن آب مخصوص خود آگاه شدند و ابرها را سایبان آنها قرار دادیم. ترنجبین و مرغ بلدرچین برای آنها نازل کردیم. گفتیم: از چیزهای پاکیزه که روزیتان کرده‌ایم بخورید. آنها با ناسپاسی‌هایشان به ما ستم نکردند؛ و لکن بر خودشان ستم می‌کردند.

۱۶۱ وقتی به آنها گفته شد: در این شهر ساکن شوید و از هر چه می‌خواهید بخورید و بگویید: پروردگارا! گناهان ما را بریز. و از این در سجده‌کنان وارد شوید تا گناهانتان را ببخشیم و به زودی نیکوکاران را پاداش بیشتر عطا خواهیم کرد.

۱۶۲ آنگاه ستمکاران آنها بر خلاف آنچه دستور داده شده بود رفتار کردند. ما هم به خاطر آنچه که ستم کردند، عذابی از آسمان

بر آنها نازل کردیم.

۱۶۳ از یهودیان از داستان شهری که کنار دریا بود سؤال کن؛ زمانی که در روز شنبه تجاوز می‌کردند. آن هنگام که ماهیان روز شنبه روی آب آشکار می‌شدند و غیر شنبه پدیدار نمی‌شدند که بدین طریق به کار زشتشان آنها را امتحان کردیم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۲

۱۶۴ و زمانی که گروهی از آنها گفتند: چرا آنهايي را که خداوند هلاکشان می‌کند و یا به عذاب دردناک مبتلا می‌سازد، نصیحت می‌کنید؟ گفتند: بدین خاطر که در پیشگاه پروردگارتان عذرخواهی کنیم؛ شاید تقوا را پیشه خویش سازند.

۱۶۵ و چون چیزهایی را که بدان پندشان داده بودند فراموش کردند، آنها را که از کارهای زشت اجتناب می‌کردند نجات دادیم و آنانی را که ستم می‌کردند به خاطر گناهانشان گرفتار عذابی سخت کردیم.

۱۶۶ هنگامی که از آنچه نهی شده بودند سرپیچی کردند، به آنها خطاب کردیم که به شکل میمونهای طردشده درآیید.

۱۶۷ و هنگامی که پروردگارت فرمانش بر این تعلق گرفت که تا روز قیامت بر قوم یهود مردمی را گمارد که همواره آنها را در ناراحتی و عذاب قرار دهند؛ زیرا پروردگار تو سریع مجازات می‌کند و نیز او بخشنده و مهربان است.

۱۶۸ و یهودیان را در زمین به گروه‌ها تقسیم کردیم. جمعی از آنها شایسته و جمعی بر خلاف آنها نالایق بودند و با خوبی‌ها و بدیها امتحانشان کردیم؛ شاید به حقیقت بازگردند.

۱۶۹ پس از آنها، جانشینانی جای آنها را گرفتند که وارث کتاب شدند و متاع پست دنیا را برگزیدند و گفتند: بخشیده خواهیم شد. و اگر از همان متاع پست دنیا دوباره نصیبتان می‌شد، در اختیار می‌گرفتند. آیا اینها به وسیله کتاب پیمان نبسته بودند که نسبت به

پروردگار جز حق را نگویند در حالی که از کتاب درس گرفته و از مطالب آن با خبر بودند که البته خانه آخرت برای اهل تقوا بهتر است. آیا به عقل نمی‌آیید؟!

۱۷۰ آنانی که به کتاب تمسک می‌جویند و نماز را برپا می‌دارند، ما پاداش صالحان را ضایع نمی‌کنیم.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۳

۱۷۱ به یاد آورید زمانی را که کوه را بالای سر آنها قرار دادیم؛ آن چنان که گویی سایبانی بر سر آنها بود و آن گونه که گمان کردند بر سرشان سقوط خواهد کرد، آنچه را به شما داده‌ایم، به قوت در اختیار بگیرید و آنچه در آن است به خاطر داشته باشید؛ شاید پرهیز کار شوید.

۱۷۲ و به یاد آور زمانی را که پروردگارت از فرزندان آدم از پشتهایشان ذریه آنها را استمرار داد و آنها را گواه بر خویشان نمود که آیا من پروردگار شما نیستم؟ همگی گفتند: آری. گواهی می‌دهیم؛ تا روز قیامت نگویید که از این نکته غافل بوده‌ایم.

۱۷۳ یا نگویید که این پدران ما بودند که از قبل مشرک شدند و ما فرزندان بعد از آنها بوده‌ایم. چرا ما را به کارهایی که اهل باطل انجام داده‌اند، هلاک می‌کنی؟!

۱۷۴ و ما بدین گونه به طور مبسوط آیات را بیان می‌کنیم؛ شاید به حقیقت بازگردند.

۱۷۵ ای رسول ما! داستان آن کسی را که آیات ما برایش فرستاده شد و از آنها سرپیچی کرد و شیطان به دنبال او افتاد و از گمراهان شد، برای آنها بخوان.

۱۷۶ اگر می‌خواستیم به وسیله آیات خود او را ترفیع مقام می‌دادیم؛ و لکن او به پستی گرایید و از هوای نفس پیروی کرد. مثل او مثل سگی است که اگر به او حمله کنی پارس می‌کند و اگر او را به حال خود گذاری نیز پارس می‌کند. این داستان همه کسانی

است که آیات الهی را تکذیب کنند؛ بنا بر این تو این داستانها را نقل کن؛ شاید به فکر فرو روند.

۱۷۷ چه بد است داستان مردمی که آیات ما را تکذیب کردند و به خویش ظلم نمودند.

۱۷۸ کسی که پروردگار هدایتش نموده، هدایت یافته واقعی است و آنانی را که خدا گمراه کند، زیانکاران واقعی هستند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۴

۱۷۹ البته بسیاری از جن و انسان را برای جهنم نامزد کردیم. دل‌هایی دارند؛ ولی با آن درک نمی‌کنند. چشم‌هایی دارند؛ و لکن با آن نمی‌بینند. گوش‌هایی دارند؛ ولی با آن نمی‌شنوند. آنها همچون حیوانات هستند؛ بلکه از آنها پست‌تر و گمراه‌ترند. آنها غافل و بی‌خبرند.

۱۸۰ برای پروردگار اسمای نیکویی است. بدانها او را بخوانید و آنانی که در اسمای الهی کفر می‌ورزند به حال خود بگذارید. به زودی سزای کارهای خود را خواهند دید.

۱۸۱ از بین آنچه که آفریده‌ایم، مردمی هستند که هدایت به حق می‌نمایند و به آن بازمی‌گردند.

۱۸۲ و آنانی که آیات ما را تکذیب کردند، به تدریج از جایی که نمی‌دانند مجازاتشان می‌کنیم.

۱۸۳ مدتی به آنها مهلت می‌دهیم که نقشه من متین است.

۱۸۴ آیا فکر نکرده‌اند که هم صحبت آنها دیوانه نیست؛ بلکه او فقط بیم‌دهنده آشکاری است.

۱۸۵ آیا در باطن آسمانها و زمین و آنچه که پروردگار آفریده نظر نکرده‌اند که شاید مگر آنها نزدیک شده باشد. راستی بعد از قرآن به کدام کلام ایمان می‌آورند؟

۱۸۶ کسی را که خدا گمراه کرده باشد، هیچ کس نمی‌تواند وی را هدایت کند و خدا آنها را در طغیانشان رها می‌سازد تا کوردل بمانند.

۱۸۷ از تو می‌پرسند که قیامت کی خواهد بود؟ بگو: این علم نزد پروردگار من است که جز وی آن را به موقع خود کسی نمی‌تواند آشکار نماید. حادثه قیامت در آسمانها و زمین موضوع سنگینی است و جز به طور ناگهانی به سراغ شما نمی‌آید. از تو می‌پرسند: مثل آنکه آگاهی کامل از آن ساعت داری؟ بگو: علم آن نزد پروردگار است؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۵

۱۸۸ بگو: من مالک سود و زیان خویش نیستم، مگر آنچه را که پروردگار اراده فرماید و اگر علم غیب می‌دانستم، منافع فراوانی برای خودم فراهم می‌کردم و هیچ‌گونه زیانی به من نمی‌رسید. من جز ترساننده و مژده‌دهنده برای مردم مؤمن نمی‌باشم.

۱۸۹ اوست که شما را از یک‌تن آفرید و همسرش را نیز از جنس او قرار داد تا به او آرام گیرد و چون با او آمیزش نمود، باری سبک برداشت و با آن مدتی سر کرد و چون سنگین شد، پروردگار خود را چنین خواندند: خداوند! اگر به ما فرزند صالحی عطا کنی، از سپاسگزاران خواهیم بود.

۱۹۰ ولی وقتی فرزند صالحی بدانها داده شد، برای خدا درباره لطفی که در حقشان کرده بود شریکانی قائل شدند، در حالی که خداوند از آنچه شرک می‌ورزند برتر است.

۱۹۱ آیا بت‌هایی را که قادر به خلق چیزی نیستند و خود خلق شده‌اند، شریک خدا قرار می‌دهید؟!

۱۹۲ در صورتی که بت‌ها نه می‌توانند به مشرکان و نه به خود کمک کنند.

۱۹۳ و اگر آنها را به راه هدایت دعوت کنید، از شما پیروی نمی‌کنند؛ بنا بر این چه آنها را دعوت به راه هدایت کنید و یا ساکت باشید، تفاوتی نمی‌کند.

۱۹۴ آنانی که شما غیر از خداوند می‌خوانید، بندگان هم‌چون خود شما هستند. اگر راست می‌گویید، آنها را بخوانید تا جواب شما را بدهند.

۱۹۵ آیا پا دارند که با آن راه روند، یا دست دارند که با آن کاری انجام دهند، یا چشم‌هایی دارند که با آن ببینند، یا گوش‌هایی

دارند که با آن بشنوند؟ بگو: شریکان خویش را بخوانید و هر نیرنگ که می‌توانید به کار بندید، بدون آنکه به من مهلت دهید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۶

۱۹۶ سرپرست من خدایی است که قرآن را نازل فرموده و او سرپرست بندگان صالح است.

۱۹۷ آنهایی را که شما غیر از خدا می‌خوانید، نه قادر به یاری شما و نه یاری خویشند.

۱۹۸ و اگر آنها را به راه هدایت بخوانید، نمی‌شنوند. می‌بینی که فقط به تو نگاه می‌کنند؛ ولی در واقع نمی‌بینند.

۱۹۹ تو گذشت داشته باش و دعوت به خوبی‌ها کن و از مردم نادان کناره بگیر.

۲۰۰ هرگاه وسوسه‌ای از ناحیه شیطان به تو رسد. به خدا پناه بر که او شنونده و داناست.

۲۰۱ اهل تقوا وقتی از ناحیه شیطان گرفتار وسوسه می‌شوند به یاد خدا می‌افتند؛ در نتیجه راه حق را به روشنی می‌بینند و بیدار می‌گردند.

۲۰۲ برادرانشان آنها را به گمراهی می‌کشند و در گمراه کردن کوتاه نمی‌آیند.

۲۰۳ و اگر مدتی آیه‌ای برای آنها نیامد می‌گویند: چرا آیه‌ای فراهم نکردی؟ بگو: فقط از آنچه بر من از جانب پروردگرم وحی می‌شود. پیروی می‌کنم. این قرآن بینایی و بیداری از طرف پروردگار شماسست و هدایت و رحمت برای مردم مؤمن می‌باشد.

۲۰۴ هنگامی که قرآن تلاوت می‌شود، بدان گوش فرا دهید و سکوت کنید؛ شاید مشمول رحمت الهی قرار گیرد.

۲۰۵ پروردگارت را صبح و شام در دل خود از روی تضرع و خوف بدون آنکه فریاد برآوری، یاد کن و از جمله غافلان مباش.

۲۰۶ آنانی که در حضور پروردگار تو هستند، هیچ‌گاه از بندگی او کبر نمی‌ورزند و به تسبیح او مشغول و در پیشگاه او سجده می‌کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۷

سوره انفال مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ درباره انفال از تو می‌پرسند. بگو: انفال مخصوص خدا و رسول است؛ بنا بر این از خدا بترسید و بین خود صلح برقرار کنید و از خدا و رسول اطاعت نمایید؛ اگر شما ایمان؛ دارید.

۲ اهل ایمان آناند که وقتی نامی از خدا برده می‌شود دل‌هایشان می‌لرزد و هنگامی که آیات الهی بر ایشان تلاوت می‌گردد، بر ایمانشان افزوده می‌شود و بر پروردگار خویش توکل می‌نمایند.

۳ همان‌هایی که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه خداوند بر ایشان روزی مقرر داشته انفاق می‌کنند.

۴ به راستی که مؤمن واقعی اینانند؛ دارای مقاماتی بلند و آمرزش و روزی نیکو در نزد پروردگار خویش هستند.

۵ آن‌طور بود که پروردگارت تو را به حق از خانه‌ات بیرون فرستاد، در حالی که بعضی از اهل ایمان کراهت داشتند.

۶ با تو درباره حق مجادله کردند بعد از آنکه حقیقت برای آنها روشن شده بود؛ گویی آنها را به سوی مرگ می‌کشند و آنها ناظر هستند.

۷ به یاد آورید زمانی را که خداوند به شما وعده داد که یکی از دو گروه را در اختیار شما قرار دهد. دوست می‌داشتید آن گروهی که شوکت و ابزار جنگی ندارند در اختیار شما گذاشته شود؛ ولی خداوند می‌خواهد به وسیله کلماتش حق را تثبیت نماید و ریشه کافران را قطع کند.

۸ تا حق استقرار یابد و باطل از بین برود، اگر چه مجرمین کراهت داشته باشند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۸

۹ به یاد آورید زمانی را که به درگاه پروردگار خویش استغاثه کردید و خداوند دعای شما را مستجاب کرد و فرمود: که من شما را با یک هزار نفر از فرشتگان که به دنبال هم فرودمی آیند، یاری می‌نمایم.

۱۰ خداوند این کار را جز بشارتی برای شما قرار نداد تا دل‌هایتان به وسیله آن آرام گیرد و یاری جز از جانب پروردگار نمی‌باشد؛ زیرا که خداوند مقتدر و حکیم است.

۱۱ به یاد آورید زمانی را که خداوند شما را در خواب سبکی فرورد تا مایه آرامش شما شود و آبی از آسمان برایتان نازل کرد تا بدان شما را پاکیزه کند و پلیدی شیطان را از شما دور سازد و بدین وسیله دل‌هایتان را محکم نماید و قدم‌هایتان را استوار کند.

۱۲ و به یاد آورید زمانی را که خدای شما به فرشتگان وحی کرد که من با شما هستم. افراد با ایمان را ثابت قدم بدانید که من در دل کافران رعب و وحشت می‌اندازم تا شما گردن‌هایشان را بزنید و انگشتان‌شان را قطع کنید.

۱۳ این به خاطر آن بود که کافران با خدا و رسول به مخالفت برخاستند و هر که با خدا و رسول او مخالفت نماید، بدانند که خداوند بسیار سخت مجازات می‌کند.

۱۴ این مجازات را بچشید که برای کافران در آخرت عذاب آتش در انتظار است.

۱۵ ای اهل ایمان! هنگامی که با کافران در میدان جنگ روبرو می‌شوید، بدانها پشت نکنید.

۱۶ و هر که در روز جنگ به دشمن پشت کند مگر آنکه برای حمله‌ای منحرف شود یا سوی گروهی دیگر رود، مشمول غضب پروردگار شده و جایگاهش جهنم است که بد جایگاهی است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۹

۱۷ در واقع شما آنها را نکشتید؛ بلکه خداوند آنها را کشت و در تیراندازی این تو نیستی که تیر می‌اندازی؛ بلکه خداست که تیر می‌اندازد و اوست که می‌خواهد اهل ایمان را با بلایی نیکو امتحان کند؛ زیرا که خداوند شنوا و داناست.

۱۸ چنین بوده که پروردگار، نیرنگ کافران را بی‌اثر نماید.

۱۹ اگر طالب پیروزی هستید، پیروزی به سراغ شما آمد و اگر از مخالفت دست بردارید برای شما بهتر است و اگر دیگر بار بازگردید، شما را دوباره مجازات خواهیم کرد و در این صورت جمعیت شما هر چه هم زیاد باشد، کاری برایتان پیش نمی‌برد؛ زیرا که خداوند یاور اهل ایمان است.

۲۰ ای اهل ایمان! خدا و رسول او را اطاعت کنید و از دستوراتش سرپیچی نکنید، در حالی که دستوراتش را می‌شنوید.

۲۱ از جمله کسانی نباشید که می‌گویند: شنیدیم. در حالی که به واقع نشنیدند.

۲۲ بدترین جنبنده‌ها نزد خدا آنانی هستند که کر و لال و بی‌عقلند.

۲۳ و اگر خداوند در آنها خیری سراغ داشت، گوش شنوا بدانها می‌داد و اگر هم آنها را شنوا کند، باز از حقیقت روی برگردانند.

۲۴ ای اهل ایمان! هنگامی که خدا و رسول شما را به چیزی که شما را زندگی می‌بخشد دعوت می‌کنند، اجابت کنید و بدانید که خداوند بین انسان و قلب او حایل می‌شود و همگی در پیشگاه او محشور خواهید شد.

۲۵ برسید از بلایی که وقتی بیاید فقط ستمگران را شامل نمی‌شود و بدانید که خداوند بسیار سخت مجازات می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۰

۲۶ به یاد آورید زمانی را که جمعیت شما کم بود و در روی زمین مردمی ضعیف بودید و از هجوم و ربوده شدن به دست دشمنان خویش ترس داشتید؛ ولی پروردگار شما را پناه داد و با یاری خود شما را تأیید کرد و روزیهای پاکیزه بر شما عطا فرمود؛ شاید شکر نعمتهایش را به جا آورید.

۲۷ ای اهل ایمان! به خدا و رسول او خیانت نکنید و در امانات خود نیز خیانت نکنید در حالی که آگاهید.

۲۸ بدانید که ثروتها و فرزندان شما وسیله امتحانی بیش برای شما نیستند و پاداش بزرگ نزد پروردگار است.

۲۹ ای اهل ایمان! اگر تقوا را پیشه خود سازید، خداوند نیروی تشخیص حق از باطل را به شما می‌دهد و لغزشهایتان را می‌پوشاند و شما را می‌بخشد که خداوند صاحب فضل و کرم بزرگ است.

۳۰ به یاد آور زمانی را که کافران درباره تو نیرنگ می‌کردند تا تو را از تبلیغ بازدارند و یا به قتل رسانند و یا از شهر بیرون کنند. آنها نیرنگ می‌کردند و خداوند هم نیرنگشان را بی‌اثر می‌کرد؛ زیرا که خداوند از همه نیرنگ کاران ماهرتر است.

۳۱ و هنگامی که آیات ما برای آنها خوانده شود، می‌گویند: شنیدیم و اگر می‌خواستیم، همانند آن آیات می‌گفتیم و این جز افسانه‌های گذشتگان نیست.

۳۲ و هنگامی که می‌گفتند: پروردگارا! اگر این قرآن همان حقی است که از جانب تو بر ما نازل شده، سنگی از آسمان بر سر ما فرود آرد و یا عذابی دردناک بر ما بفرست!

۳۳ ولی خداوند تا مادامی که تو در بین آنها هستی عذابشان نمی‌کند و نیز تا مادامی که از خدا طلب آمرزش کنند، آنان را عذاب نخواهد کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۱

۳۴ چرا خداوند آنها را عذاب نکند در حالی که مانع رفتن مردم به مسجد الحرام می‌شوند و هیچ‌گاه آنان سرپرستان مسجد الحرام نبوده‌اند؛ بلکه سرپرستان آن پرهیزکارانند؛ ولی بسیاری از آنها نمی‌دانند.

۳۵ نماز خواندن آنها در کنار خانه خدا چیزی جز سوت کشیدن و کف زدن نبوده؛ پس این عذاب را به پاداش آنچه کافر شدید بچشید.

۳۶ آنانی که کافرند، ثروتهای خود را صرف بستن راه خدا می‌کنند. به زودی این ثروتها را خرج می‌کنند؛ ولی مایه حسرتشان خواهد شد و سپس شکست می‌خورند و کسانی که کافر بوده‌اند، به سوی جهنم رهسپار می‌گردند.

۳۷ این، بدین خاطر است که خداوند پلید را از پاکیزه جدا سازد و پلیدان را با یکدیگر بیامیزد و آنگاه همگان را در آتش به صورت متراکم قرار دهد که آنها زیان کارانند.

۳۸ به کافران بگو: اگر از کفر خود دست بردارند، از گذشته آنها صرف نظر کرده و آنها را می‌بخشیم و اگر به کفر خود بازگردند، سنت خداوند در مورد پیشینیان درباره آنها انجام خواهد شد.

۳۹ با کافران بجنگید تا اثری از فتنه باقی نماند و تمامی دین، خاص پروردگار گردد و اگر از کفر خود دست کشیدند، خداوند به آنچه می‌کنند آگاه است.

۴۰ و اگر از دین خدا روی برگردانند، بدانید که خدا مولای شماست که او بهترین مولا و بهترین یاری‌رسان است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۲

۴۱ بدانید هر نوع غنیمتی نصیب شما می‌شود، یک‌پنجم آن، از آن خدا و رسول و خویشان رسول و یتیمان و بینوایان و در راه‌ماندگان می‌باشد. اگر شما به خدا و آنچه بر بنده خود در روز جدایی حق از باطل؛ روزی که دو گروه مؤمن و کافر در مقابل هم قرار می‌گیرند نازل کردیم ایمان آورده‌اید، خدا بر همه چیز تواناست.

۴۲ به یاد آورید زمانی را که سپاه شما در طرف پایین و آنها در طرف بالا و دورتر بودند و کاروانی که شما در تعقیب آن بودید در نقطه‌ای پایین‌تر قرار داشتند. اگر در این رابطه به یکدیگر وعده می‌دادید، در محل قرار با هم اختلاف می‌کردید؛ و لکن خداوند شما را در مقابل یک عمل انجام‌شده قرار داد تا هر که هلاک می‌شود، به دلیلی هلاک شود و هر که زنده می‌ماند، به دلیلی زنده

بماند که خدا شنوا و داناست.

۴۳ و به یاد آور زمانی را که خدا در خواب دشمنان را به تو کم نشان داد و اگر آنها را زیاد نشان می‌داد، سست می‌شدید و به نزاع و درگیری گرفتار می‌آمدید؛ و لکن خداوند شما را از این مسئله سلامت داشت؛ زیرا او آگاه به اندیشه‌های درونی سینه‌هاست.

۴۴ و به یاد آور زمانی را که در هنگام برخورد با دشمن، آنها را در نظر شما کم جلوه داد و شما را نیز در نظر آنها کم جلوه داد. بدین منظور که پروردگار موضوعی را که می‌بایست واقع شود انجام دهد و کارها به خدا بازگشت دارد.

۴۵ ای اهل ایمان! هنگامی که با گروهی از دشمن روبرو می‌شوید، استقامت کنید و زیاد خدا را یاد کنید؛ شاید رستگار شوید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۳

۴۶ خدا و رسول او را اطاعت کنید و با یکدیگر اختلاف نکنید که ناتوان شده و آبرو و حیثیت شما از بین خواهد رفت. شکایا باشید که خداوند با صابری است.

۴۷ نباشید همانند آنانی که به خاطر هوس و خودنمایی در برابر مردم از شهر خود خارج شدند؛ همان‌هایی که از راه خدا مردم را بازمی‌داشتند. خداوند به آنچه انجام می‌دهند احاطه دارد.

۴۸ و به یاد آور زمانی را که شیطان کارهای آنها را در نظرشان زیبا جلوه می‌داد و به آنها می‌گفت: هیچ‌کس امروز بر شما پیروز نخواهد شد و من در کنار شما هستم؛ ولی وقتی دو گروه با هم برخورد کردند، عقب‌نشینی کرد و گفت: من از شما بیزارم. من چیزی می‌بینم که شما نمی‌بینید و من از مجازات خدا می‌ترسم که مجازات او بسیار سخت است.

۴۹ به یاد آور زمانی را که منافقان و آنانی که دل بیمار داشتند گفتند: اینها را دینشان مغرور ساخته است، در حالی که هرکس به خدا توکل کند، خداوند مقتدر و حکیم است.

۵۰ و اگر بینی حال جان‌کندن کفار را هنگامی که فرشتگان به صورت و پشت آنها می‌زنند و می‌گویند: عذاب سوزنده را بچشید؛ ۵۱ این مجازات برای اعمالی است که به دست خویش فرستادید و خداوند هیچ‌گاه به بندگانش ستم نمی‌کند.

۵۲ اینها به رسم فرعونیان و آنهایی که در گذشته بودند، آیات الهی را انکار کردند. خدا هم به خاطر گناهانشان آنها را مجازات کرد؛ زیرا که پروردگار نیرومند است و سخت عذاب می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۴

۵۳ این، بدین جهت است که خداوند می‌خواهد نعمتی را که بر مردمی عنایت فرموده تغییر دهد تا اینکه آن مردم در خود تغییراتی ایجاد کنند و خدا شنوا و آگاه است.

۵۴ اینها به رسم فرعونیان و آنهایی که در گذشته بودند، آیات پروردگار خویش را انکار کردند و ما هم به خاطر گناهانشان، هلاکشان کردیم و فرعونیان را که همگی ستمگر بودند غرق نمودیم.

۵۵ بدترین جنبنده‌ها نزد پروردگار کافراند که ایمان هم نخواهند آورد؛

۵۶ همان‌هایی که چندین بار با تو عهد بستند و بعد در هر بار عهد شکستند و اهل پرهیزکاری نیستند.

۵۷ هرگاه در جبهه جنگ با آنها روبرو شوی، آن چنان به آنها حمله کن که جمعیت‌هایی که پشت سر آنها هستند پراکنده شوند؛ شاید به خود آیند.

۵۸ و اگر از گروهی احساس خیانت کردی پیمان خود را یک‌طرفه نقض کن و آنها را با خبر ساز که خداوند خیانتکاران را دوست نمی‌دارد.

۵۹ کافران تصور نکنند که در کفر خود پیش افتاده‌اند. آنها هرگز ما را ناتوان نخواهند کرد.

۶۰ هر چه توانایی دارید در برابر دشمنان از نیرو و قدرت و اسبهای ورزیده برای جنگ با دشمن آماده سازید تا بدین وسیله دشمنان

خدا و خود را بترسانید. دشمنان دیگری غیر از اینها نیز دارید که آنها را نمی‌شناسید؛ ولی خداوند می‌شناسد و آنچه در راه خدا اتفاق می‌کند، به شما پس داده خواهد شد، در حالی که به شما ظلمی نخواهد شد.

۶۱ و اگر دشمنان برای صلح مایل شدند، تو نیز اظهار میل کن و به خدا توکل داشته باش که او شنوا و آگاه است.
ترجمه قرآن، ص: ۱۸۵

۶۲ و اگر اراده فریب داشته باشند، البته خداوند تو را کفایت می‌کند. اوست که با یاری خود و به توسط مؤمنین تو را تأیید خواهد کرد.

۶۳ این بود که بین دلهای مؤمنین الفت ایجاد کرد که اگر تو تمام ثروت روی زمین را خرج می‌کردی نمی‌توانستی دلهایشان را الفت بخشی؛ ولی خداوند الفتشان داد، زیرا که او مقتدر و حکیم است.

۶۴ ای پیامبر! خدا و مؤمنینی که از تو پیروی می‌کنند، تو را بس است.

۶۵ ای پیامبر! مؤمنین را برای جنگ با دشمن تشویق کن که اگر بیست نفر از شما صبور باشند، بر دویست نفر دشمن پیروز می‌شوند و اگر از شما صد نفر صبور باشند، بر هزار نفر از آنها که کفر می‌ورزند پیروز خواهند شد؛ زیرا دشمنان مردمی بی‌فهم و درک هستند.

۶۶ اکنون خداوند به شما تخفیف داد؛ چون می‌دانست که در بین شما افرادی ضعیف هستند. اگر از شما صد نفر صبور باشند بر دویست نفر پیروز خواهند شد و اگر هزار نفر باشند، بر دو هزار نفر به اجازه پروردگار پیروز می‌شوند و خدا با اهل صبر است.

۶۷ هیچ پیامبری سزاوار نیست که اسیران جنگی داشته باشد تا جای پای خود را در زمین محکم سازد. شما متاع دنیا را می‌خواهید؛ ولی خداوند آخرت را (برای شما) می‌خواهد و او مقتدر و حکیم است.

۶۸ اگر حکم سابق پروردگار نبود، عذاب بزرگی به خاطر اسیرانی که گرفتید به شما می‌رسید.

۶۹ پس از آنچه غنیمت گرفته‌اید، حلال و پاکیزه بخورید و از خدا بترسید که او بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۶

۷۰ ای پیامبر! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر خداوند در دلهای شما خیری بداند، در مقابل آنچه از شما گرفته شده، بهتر عطا می‌کند و گناهاتان را می‌بخشد که خداوند بخشنده و مهربان است.

۷۱ و اگر بخواهند آنها به تو خیانت کنند، پیش از این هم به خدا خیانت کردند. خداوند تو را بر آنها مسلط کرد و او آگاه و حکیم است.

۷۲ آنانی که ایمان آورده و از وطن خود هجرت نموده و با مال و جان خود در راه خدا مجاهده نموده و آنانی که پناه دادند و یاری کردند، دوستدار یکدیگرند و آنانی که ایمان آورده و هجرت نکردند، شما دوستدار آنها نباشید تا زمانی که هجرت کنند و اگر از شما در کار دین یاری خواستند، یاری‌شان کنید مگر آنکه با مردمی که با شما پیمان بسته‌اند به دشمنی برخیزند که خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۷۳ آنانی که کافر شدند، دوستدار یکدیگرند. اگر دستورات الهی را به جا نیاورید، فتنه و فساد بزرگی در زمین به وجود خواهد آمد.

۷۴ و آنانی که هجرت کردند و در راه خدا جهاد نمودند و آنانی که پناه دادند و یاری نمودند، به حقیقت اهل ایمانند. برای آنها بخشش و روزی شایسته‌ای خواهد بود.

۷۵ و آنانی که بعد از این، ایمان بیاورند و هجرت کنند و با شما در جهاد شرکت کنند آنها نیز از گروه شمایند. در کتاب خدا بعضی از خویشاوندان بر بعضی دیگر اولویت دارند. خداوند به همه چیز آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۷

سوره توبه مدینه

۱ این بیزاری خدا و رسول اوست از مشرکانی که با آنها پیمان بسته‌اید.

۲ چهار ماه در زمین گردش کنید و بدانید که شما نمی‌توانید خداوند را ناتوان سازید که خدا خوارکننده کافران است.

۳ این اعلامی است از طرف پروردگار و پیامبرش به عموم مردم در روز حج اکبر که خدا و رسول او از مشرکان بیزارند. اگر توبه کنید، برای شما بهتر است و اگر روی برگردانید، بدانید نمی‌توانید. خدا را ناتوان نمایید به کافران بشارت عذاب دردناک را بده.

۴ مگر آن عده از مشرکان که با آنها پیمان بسته‌اید و نقصانی در آن پیمان ایجاد نکرده‌اند و هیچ کس را علیه شما تقویت ننموده‌اند. تا پایان مدت به پیمان این گروه وفادار باشید که خداوند اهل تقوا را دوست می‌دارد.

۵ هنگامی که ماههای حرام به پایان رسید، هر کجا مشرکان را یافتید به قتل برسانید و آنها را اسیر کنید و در کمینگاه‌ها بنشینید و راه‌ها را بر آنها ببندید. اگر توبه کردند و نماز را بپاداشتند و زکات را پرداخت نمودند، آنها را آزاد سازید که خداوند بخشنده و مهربان است.

۶ و اگر یکی از مشرکان از تو پناه خواست، به او پناه بده تا کلام خدا را بشنود. آنگاه او را به منزلش برسان. این بدین خاطر است که آنها مردمی نادانند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۸

۷ چگونه ممکن است مشرکان پیمانی نزد خدا و رسول او داشته باشند، مگر آنهایی که با ایشان کنار مسجد الحرام پیمان بستید. تا مادامی که به پیمانشان وفادارند، شما نیز وفادار بمانید که خداوند اهل تقوا را دوست می‌دارد.

۸ چگونه وقتی بر شما پیروز شوند، هیچ‌گونه رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند؛ با زبانهایشان شما را راضی می‌کنند، ولی با قلبهایشان کینه دارند و بیشتر آنان فاسقند.

۹ آیات الهی را به بهای کم فروختند تا راه خدا را ببندند. اینها چه بد می‌کنند.

۱۰ اینان در حق اهل ایمان رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند. هم اینها مردمی تجاوزکارند.

۱۱ با این حال اگر توبه کنند و نماز را به پا دارند و زکات را پرداخت نمایند، برادران ایمانی شما محسوب می‌شوند و ما آیات را برای مردم دانا به طور مبسوط بیان می‌داریم.

۱۲ اگر پس از پیمانی که بستند، دوباره پیمان‌شکنی کردند و به دین شما طعنه زدند، شما با رهبران این گروه کافر بجنگید که اینها پیمانشان بی‌ارزش است؛ شاید از کار خود دست بردارند.

۱۳ چرا با گروهی که پیمانهایشان را می‌شکنند و تصمیم به اخراج رسول از وطن خود دارند جنگ نمی‌کنید در حالی که آنها آغازگر جنگ هستند؟ آیا از آنها می‌ترسید در صورتی که خداوند سزاوارتر است برای ترسیدن، اگر به راستی ایمان آورده‌اید.

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۹

۱۴ با آنها بجنگید تا خداوند به دست شما آنها را عذاب کرده و خوار سازد و شما را بر آنها پیروز نماید و سینه‌های اهل ایمان را شفا بخشد؛

۱۵ و خشم دل‌های آنها را فرونشاند. خداوند توبه هر کس را که بخواهد می‌پذیرد که او دانا و حکیم است.

۱۶ آیا گمان می‌کنید که شما رها می‌شوید و خداوند آنانی که از شما جهاد کرده و غیر خدا و پیامبر او و اهل ایمان را همدم انتخاب ننموده معلوم نمی‌نماید که او از اعمالی که انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۷ مشرکان حق ندارند مساجد خدا را تعمیر کنند، در حالی که اعتراف به کفر خود دارند. اینها اعمالشان نابود می‌شود و برای همیشه در آتش جهنم می‌مانند.

۱۸ تعمیر مساجد خدا به عهده آنانی است که به خدا و روز قیامت ایمان آورده نماز را برپاداشته و زکات می‌دهند و از هیچ کس جز خدا نمی‌ترسند؛ امید می‌رود که از هدایت‌یافتگان باشند.

۱۹ آیا آب دادن به حاجیان و تعمیر مسجد الحرام را با آن کس که به خدا و روز قیامت ایمان آورده و در راه خدا جهاد می‌کند یکسان می‌شمرد، در حالی که نزد خدا یکسان نیستند و خدا مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند.

۲۰ آنانی که ایمان آورده و هجرت کرده و با ثروت و جان خود در راه خدا مجاهده نموده‌اند، درجه برتری در پیشگاه پروردگار دارند و اینها خود رستگارانند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۰

۲۱ پروردگارشان مژده رحمت و رضایت و بهشتهایی که نعمتهایش پایدار است، از جانب خود بدانها می‌دهد.

۲۲ برای همیشه در آن بهشتها می‌مانند، زیرا که در پیشگاه پروردگار پاداش بزرگ است.

۲۳ ای اهل ایمان! اگر پدران و برادرانتان کفر را بر ایمان برگزیدند، آنها را دوست خود قرار ندهید و کسانی از شما که آنها را دوست خود برگزینند، خود ستمگرند.

۲۴ بگو: اگر پدران و فرزندان و برادران و همسران و طایفه شما و ثروتهایی که پس‌انداز کرده‌اید و تجارتی که از کساد آن نگرانید و خانه‌هایی که به آن دل بسته‌اید، بیش از خدا و رسول او و جهاد در راه خدا مورد علاقه شماست، منتظر فرمان خدا باشید که خداوند مردم فاسق را هدایت نمی‌کند.

۲۵ خداوند در مواقع بسیاری شما را یاری کرد و در روز حنین که جمعیت زیاد شما برایتان باعث تعجب شده بود؛ ولی کاری برایتان نکرد و زمین با همه وسعتش برای شما تنگ شد و سپس پشت به دشمن کرده و فرار کردید.

۲۶ آنگاه خداوند آرامش خویش را بر پیامبرش و بر اهل ایمان نازل کرد و سپاهیان فرستاد که شما آنها را نمی‌دیدید و کافران را گرفتار عذاب نمود و این است پاداش آنانی که کافر می‌شوند.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۱

۲۷ سپس پروردگار توبه هر که را بخواهد می‌پذیرد که خدا بخشنده و مهربان است.

۲۸ ای اهل ایمان! بدانید که مشرکان نجس هستند و بعد از این سال نباید به مسجد الحرام نزدیک شوند و اگر از فقر می‌ترسید در صورتی که خدا بخواهد، به زودی شما را بی‌نیاز می‌کند؛ زیرا که خداوند آگاه و حکیم است.

۲۹ با آنانی که به خدا و روز قیامت ایمان نیاورده و آنچه خدا و رسول او حرام کرده حرام نمی‌دانند و تن به دین حق نمی‌دهند و از اهل کتاب هم هستند، جنگ کنید تا آن موقع که به دست خود جزیه دهند و حقیر شوند.

۳۰ یهودیان گفتند: عَزیر پسر خداست، و مسیحیان گفتند: مسیح پسر خداست. این سخن ایشان است که به زبان خود می‌گویند و سخن آنانی است که از قبل کافر بوده‌اند و تقلید می‌کنند. خدا بکشد آنها را که چگونه دروغ می‌گویند.

۳۱ اهل کتاب، دانشمندان و راهبان خود را، خدایان خود در برابر پروردگار قرار دادند و همچنین مسیح پسر مریم را به خدایی گرفتند، در حالی که هیچ‌وقت به آنها دستوری داده نشده جز اینکه خداوند یکتا را بپرستید؛ خدایی که غیر از او خدایی نیست و از آنچه برایش شریک می‌آورند، منزه است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۲

۳۲ می‌خواهند نور خدا را با دهانهای خود خاموش کنند، در حالی که خدا نمی‌گذارد؛ بلکه نور خود را به کمال می‌رساند، اگر چه

کافران کراهت داشته باشند.

۳۳ خداست که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاده تا بر تمامی ادیان برتری پیدا کند، گرچه مشرکان کراهت داشته باشند.

۳۴ ای اهل ایمان! بسیاری از دانشمندان و راهبان اهل کتاب، اموال مردم را از طریق باطل می‌خورند و مردم را از راه خدا بازمی‌دارند. آنانی که طلا و نقره را ذخیره می‌کنند و در راه خدا انفاق نمی‌نمایند، آنها را به عذاب دردناک الهی بشارت ده.

۳۵ روزی همان طلا و نقره را در آتش جهنم سرخ کنند و پیشانی و پهلو و پشت‌هایشان را بدان داغ کرده و به آنها گفته شود که این است آنچه را برای خود ذخیره کردید؛ پس بچشید عذاب آنچه را که ذخیره ساختید.

۳۶ ماههای سال نزد پروردگار در کتاب آفرینش از آن روز که آسمانها و زمین را آفریده، دوازده ماه است؛ چهار ماه آن حرام خواهد بود. این است دین محکم. بنا بر این در این ماهها در حق یکدیگر ظلم نکنید؛ ولی همگی با کافران بجنگید همان‌طور که آنها همگی به جنگ شما می‌آیند و بدانید که خداوند یاور اهل تقوا است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۳

۳۷ تغییر دادن ماههای حرام کفری است که بر کفر آنها می‌افزاید و با این کار کافران گمراه می‌شوند. آنها در یک سال، ماهی را حلال می‌شمرند و سال دیگر همان ماه را حرام می‌کنند تا به گمان خود آن را به ماههایی که خدا معین فرموده تطبیق دهند. کارهای زشت آنها در نظرشان زیبا جلوه می‌کند و خدا مردم کافر را هدایت نمی‌نماید.

۳۸ ای اهل ایمان! چرا وقتی به شما گفته می‌شود به جهاد در راه خدا حرکت کنید، زمین گیر می‌شوید؟! آیا به زندگی دنیا به جای زندگی آخرت رضایت می‌دهید، در حالی که متاع دنیا نسبت به زندگی آخرت ناچیز است.

۳۹ اگر به سوی جنگ با دشمنان نروید، خداوند به عذاب دردناکی مجازاتتان خواهد کرد و مردم دیگری را جایگزین شما خواهد کرد و شما به خدا زبانی نرسانده‌اید و خداوند بر همه چیز تواناست.

۴۰ و اگر پیامبر را یاری نکنید، خداوند او را یاری خواهد کرد. هنگامی که کافران پیامبر را از مکه بیرون کردند، خدا یاری‌اش کرد. آنگاه که دو نفری به غار پناه بردند، پیامبر به همسفرش فرمود: ترس که خدا با ماست. و پروردگار آرامش را بر او فرستاد و با سپاهی که نمی‌توانستید آنها را مشاهده کنید یاری کرد؛ کلام کافران را پست گردانید و کلام خدا بلندمرتبه است و خداوند، مقتدر و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۴

۴۱ برای جنگ با کافران، سبکبار یا سنگین‌بار بیرون روید و با ثروتها و جانهایتان در راه خدا جهاد کنید. این برای شما بهتر است اگر بدانید.

۴۲ اگر غنیمتی آماده و سفری نزدیک بود، به خاطر رسیدن به متاع دنیا دعوت تو را اجابت می‌کردند؛ و لکن از سفری که زحمت دارد اجتناب می‌کنند و به زودی نزد تو می‌آیند و قسم یاد می‌کنند که اگر ما قدرت داشتیم، با شما خارج می‌شدیم. آنها خود را هلاک می‌کنند و خدا می‌داند که آنها دروغ می‌گویند.

۴۳ خدا تو را ببخشد؛ چرا پیش از آنکه راستگویان از دروغ‌گویان معلوم شوند، به آنها اجازه دادی؟!

۴۴ آنانی که به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند، برای اینکه با ثروتها و جانهای خویش جهاد کنند، از تو اجازه نمی‌خواهند و خدا اهل تقوا را می‌شناسد.

۴۵ ولی آنانی که به خدا و روز قیامت ایمان ندارند و دل‌هایشان گرفتار تردید شده و در شک خود سرگردانند، از تو اجازه می‌خواهند.

۴۶ اگر قصد خروج برای جهاد را داشتند، لوازمی را برای آن آماده می‌کردند؛ ولی خدا حرکت آنها را کراهت داشت و آنها را

محروم کرد و گفته شد که شما خانه‌نشین شوید.

۴۷ اگر آنها همراه شما به سوی جهاد حرکت می‌کردند، چیزی جز خیانت در سپاه شما نمی‌افزودند و در بین نفرات سپاه نفوذ کرده و فتنه‌جویی می‌نمودند و در بین شما جاسوسانی برای آنها هست و خدا به وضع ستمگران آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۵

۴۸ اینها از قبل می‌خواستند بین شما فتنه بیاکنند و کارها را برای تو دگرگون ساختند تا آنکه حق فرا رسید و فرمان خدا آشکار گشت، در حالی که آنها کراهت داشتند.

۴۹ گروهی از آنها می‌گویند: به ما اجازه بده و ما را به فتنه نینداز. بدانید که به فتنه افتاده‌اند و جهنم بر کافران احاطه دارد.

۵۰ اگر برای تو حادثه خوبی اتفاق بیفتد، ناراحت می‌شوند و اگر مصیبتی بر تو وارد شود، گویند: ما از قبل تصمیم لازم را گرفتیم. بازمی‌گردند در حالی که شادمانند.

۵۱ بگو: جز آنچه خداوند خواسته برای ما اتفاق نمی‌افتد. او مولای ماست و بر او اهل ایمان توکل می‌کنند.

۵۲ بگو: مگر برای ما جز یکی از دو نیکی را انتظار می‌کشید و ما هم درباره شما عذابی از جانب پروردگار یا به دست خود انتظار می‌کشیم؛ بنا بر این شما منتظر بمانید و ما نیز انتظار می‌کشیم.

۵۳ بگو: اگر شما از روی میل و با کراهت اتفاق کنید، هرگز مورد قبول واقع نمی‌شود؛ زیرا که شما مردمی فاسق هستید.

۵۴ هیچ چیز مانع قبولی انقاقات آنها نشده، جز اینکه آنها به خدا و رسول او کافر شده‌اند و نیز نماز را بجا نمی‌آورند، مگر از روی کسالت و انفاق نمی‌کنند مگر از روی کراهت.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۶

۵۵ از ثروتها و فرزندان آنها شگفت‌زده نشو. خداوند اراده کرده بدین وسایل آنها را در زندگی دنیا عذاب کند و جانشان را در حال کفر بگیرد.

۵۶ آنان سوگند یاد می‌کنند که از شما نیستند. در حالی که دروغ می‌گویند و از شما نیستند؛ بلکه مردمی هستند که می‌ترسند.

۵۷ اگر پناهگاه یا مخفیگاه یا گریزگاهی می‌یافتند، شتابان به سوی آن روی می‌آوردند.

۵۸ گروهی از آنها درباره صدقات از تو عیب می‌گیرند. البته اگر سهمی به آنها داده شود، راضی می‌شوند و اگر چیزی به آنها داده نشود، خشمگین می‌گردند.

۵۹ ولی اگر آنها به آنچه خداوند و رسول او در اختیارشان گذارده رضایت دهند و بگویند همین برای ما کافی است و خدا و رسول او از فضل خویش به زودی به ما می‌بخشد که ما فقط مشتاق پروردگاریم.

۶۰ صدقات، متعلق به فقرا و مساکین و عاملان جمع‌آوری صدقات و آنانی که برای جلب محبتشان اقدام می‌شود و برای آزاد ساختن بردگان و ادای دین بدهکاران و در راه خدا و برای درماندگان در راه می‌باشد. این، یک حکم الهی است و خدا آگاه و حکیم است.

۶۱ گروهی از آنان باعث آزار پیامبر می‌شوند و می‌گویند: او فقط گوش و خوش‌باور است. بگو: گوش و خوش‌باور بودن به نفع شماست. پیامبر به خدا ایمان آورده و مؤمنین را نیز باور دارد و برای اهل ایمان! از شما رحمت است و آنانی که پیامبر را اذیت می‌کنند، عذاب دردناکی در انتظارشان می‌باشد.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۷

۶۲ به خدا سوگند می‌خورند تا شما را خشنود کنند. اگر به راستی ایمان آورده‌اند، خدا و رسول او برای خشنود شدن سزاوارترند.

۶۳ آیا نمی‌دانند هر که با خدا و رسول او دشمنی کند، آتش جهنم برای همیشه جایگاهشان است و این ذلت بزرگی است.

۶۴ منافقین بترسند از اینکه بر آنها سوره‌ای نازل شود و باطنشان را آشکار سازد. بگو: اگر مسخره کنید، خدا آنچه را می‌ترسید، آشکار خواهد ساخت.

۶۵ اگر از آنها سؤال کنی، می‌گویند: ما شوخی کردیم. بگو: آیا خدا، و آیات او و پیامبرانش را به شوخی می‌گیرید؟!

۶۶ عذر نیاورید که بعد از ایمان آوردن، به راه کفر رفتید. اگر گروهی از شما را ببخشیم، گروه دیگر را عذاب می‌کنیم برای آنکه مردمی گنهکارند.

۶۷ مردان و زنان منافق طرفدار یکدیگرند. امر به بدیها می‌کنند و نهی از خوبیها می‌نمایند و دستهایشان را می‌بندند، و چون خدا را فراموش کردند، خدا نیز آنها را فراموش کرد که منافقین همان فاسقین هستند.

۶۸ خداوند به مردان و زنان منافق و کافران وعده آتش جهنم را داده که برای همیشه در آن می‌مانند که جهنم برای ایشان کافی است و خداوند آنها را لعنت کرده و برایشان عذاب ابدی خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۸

۶۹ شما نیز همانند پیشینیان هستید؛ همانهایی که از جهت نیرو و از شما قویتر و از نظر ثروت و فرزندان از شما افزوتر بودند. آنها از نصیب خویش برخوردار شدند؛ شما نیز از نصیب خویش برخوردار شدید، همان گونه که مردم قبل از شما برخوردار گشتند. شما در کار خلاف فرورفتید، همان‌طور که آنها فرورفتند. آنها کارهایشان در دنیا و آخرت نابود گشت و آنها خودشان زیانکارند.

۷۰ آیا داستان آنانی را که قبل از ایشان بوده‌اند نشنیده‌اید: داستان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اهل مدین و شهرهای ویران شده که پیامبرانشان با دلایل روشن به سویشان آمدند و خداوند نمی‌خواست که به آنها ستم کند؛ بلکه آنها به خویش ستم کردند.

۷۱ مردان و زنان مؤمن، یار و دوستدار یکدیگرند. امر به خوبیها می‌کنند و نهی از بدیها می‌نمایند. نماز را پدا داشته و زکات می‌دهند و خدا و رسول او را اطاعت می‌کنند. اینها به زودی مشمول رحمت پروردگار می‌گردند که خداوند مقتدر و حکیم است.

۷۲ خداوند به مردان و زنان مؤمن، وعده بهشتی را داده که از زیر درختانش نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند؛ دارای ساختمانهای پاکیزه و بهشت عدن است. البته رضایت پروردگار از همه بزرگتر است؛ این رستگاری بزرگی است.

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۹

۷۳ ای پیامبر! با کافران و منافقین جهاد کن و بر آنها سخت بگیر که جایگاهشان جهنم است و بد جایگاهی است.

۷۴ منافقین، سوگند یاد می‌کنند که چیزی نگفته‌اند، در حالی که سخنانی کفرآمیز گفته‌اند و بعد از مسلمان شدن، کافر شده‌اند و به چیزی همت نمودند که بدان نرسیدند. به جای آنکه از آن بی‌نیازی که به فضل خدا و رسول نصیب آنها شد شکر کنند، در مقام انتقام برآمدند. اگر توبه کنند، برای آنها بهتر است و اگر روی برگردانند، خداوند در دنیا و آخرت آنها را عذابی دردناک خواهد کرد و در روی زمین سرپرست و یآوری نخواهند داشت.

۷۵ گروهی از آنها این گونه با خداوند پیمان بستند که اگر از جانب پروردگار فضل و کرمی به ما رسد، صدقه می‌دهیم و از صالحین خواهیم شد.

۷۶ ولی وقتی خداوند از فضل و کرمش به آنها عطا فرمود، بخل ورزیدند و روی برگرداندند.

۷۷ نتیجه این شد: تا روزی که با خداوند ملاقات خواهند کرد، در دلهایشان نفاق وجود خواهد داشت، به خاطر آنکه پیمان خویش را با پروردگار شکستند و همواره دروغ می‌گفتند.

۷۸ آیا نمی‌دانند که خداوند از اسرار و سخنان درگوشی آنها آگاه است و او دانای به غیبه‌است؟!

۷۹ آنانی که به مؤمنانی که میل به کار خیر دارند و بیش از توانایی مالی خویش نمی‌توانند انفاق کنند عیب می‌گیرند و آنها را

مسخره می‌کنند، خداوند آنها را مسخره می‌کند و عذاب دردناک در انتظارشان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۰

ترجمه قرآن ۲۴۹

۸۰ ای پیامبر! اگر برای منافقین طلب بخشش کنی یا نکنی، اگر هفتاد بار طلب بخشش نمایی، هرگز خداوند آنها را نمی‌بخشد؛ بدین خاطر که آنها به خدا و رسول او کافر شدند و خدا مردم فاسق را هدایت نمی‌نماید.

۸۱ آنهایی که از شرکت در جهاد تخلف کردند و در خانه‌های خود نشستند خوشحالند و از اینکه در راه خدا با ثروت و جان خود جهاد کنند ناراحتند و به اهل ایمان گفتند: در گرمای تابستان به جبهه نروید. بگو: آتش جهنم از آن سوزاننده‌تر است اگر بفهمند. ۸۲ اکنون آنها باید کمتر بخندند و بیشتر گریه کنند؛ این پاداش کارهایی است که انجام داده‌اند.

۸۳ اگر خداوند تو را به سوی گروهی از اینها برگردانید و از تو اجازه خواستند که برای جهاد خارج شوند، بگو: هیچ‌وقت با من خارج نشوید و هیچ‌گاه همراه من با دشمنان من جهاد نخواهید کرد؛ زیرا که شما اولین بار به خانه‌نشینی تن دادید؛ بنا بر این با خانه‌نشینان در خانه بنشینید.

۸۴ ای پیامبر! بر هیچ‌یک از آنها وقتی می‌میرند، نماز مگزار و در کنار قبرشان نایست؛ زیرا که آنها به خدا و رسول او کافر شدند و در حال فسق مردند.

۸۵ ثروتها و فرزندانشان باعث تعجب تو نشود؛ زیرا که خداوند می‌خواهد بدین وسیله آنها را در دنیا عذاب دهد و در حالی که کافرنند، جانشان را بگیرد.

۸۶ هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود که به خدا ایمان آورید و همراه با رسول او جهاد کنید، از تو اجازه می‌خواهند که در جهاد شرکت نکنند و می‌گویند: بگذار ما با خانه‌نشینان باشیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۱

۸۷ راضی شدند که با خانه‌نشینان بمانند و بر دل‌هایشان مهر زده شده و چیزی نمی‌فهمند؛

۸۸ لکن پیامبر و آنهایی که همراه او ایمان آورده‌اند، با ثروتها و جانهای خویش مجاهده می‌کنند و برای آنها خیر فراوان است و آنها مردمی رستگارند.

۸۹ خداوند برای آنها بهشتی در نظر گرفته که از زیر درختان آن نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند و این رستگاری بزرگ است.

۹۰ گروهی از عربها که از شرکت در جنگ عذر داشتند، نزد تو آمدند تا اجازه معافی از جهاد بگیرند و گروهی که به خدا و رسول او دروغ گفتند، در خانه نشستند. به زودی به آن گروه از اینها که کافر شدند، عذاب دردناکی خواهد رسید.

۹۱ آنانی که ناتوانند و یا بیمارند و یا خرج سفر و نفقه خانواده را ندارند، تکلیف جهاد نیست؛ در صورتی که از خیرخواهی برای خدا و رسول او کوتاهی نکنند، و بر نیکوکاران سرزنی نیست و خدا بخشنده و مهربان است.

۹۲ و نیز بر آن گروه که نزد تو آیند و از تو وسایل سفر خواهند و تو گفتی که در اختیار ندارم، سرزنی نیست. برمی‌گردند در حالی که اشک از چشمانشان جاری است و ناراحتند که چرا نمی‌توانند در راه خدا انفاق کنند.

۹۳ سرزنی، متعلق به کسانی است که از تو اجازه معاف شدن از جنگ را می‌خواهند، در حالی که ثروتمندند و راضی هستند که با خانه‌نشینان به جهاد حاضر نشوند و خدا بر دل‌هایشان مهر زده که نمی‌فهمند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۲

۹۴ هنگامی که از جبهه برمی‌گردید، از شما عذرخواهی می‌کنند. بگو: عذرخواهی نکنید. هیچ‌گاه به حرفهای شما ایمان

نمی‌آوریم؛ زیرا که خداوند ما را از نقشه‌های شما با خبر ساخت و به زودی خدا و رسول او اعمال شما را خواهند دید و سپس به سوی آنکه آگاه به غیب و آشکار است باز می‌گردید و شما را به آنچه انجام داده‌اید، آگاه می‌سازد.

۹۵ و هنگامی که به سوی آنها برمی‌گردید، برای شما سوگند یاد می‌کنند که از لغزش آنها چشم‌پوشی کنید؛ ولی شما از آنها کناره‌گیری کنید که آنها پلیدند و جایگاهشان جهنم است؛ به خاطر آنچه انجام داده‌اند.

۹۶ برای شما سوگند یاد می‌کنند تا شما از آنها راضی شوید. اگر شما راضی شوید، خداوند از مردم فاسق راضی نخواهد شد.

۹۷ عربها در کفر و نفاق نسبت به دیگران جدی‌ترند و به غفلت از احکامی که خداوند بر پیامبرش نازل فرموده سزاوارترند و خدا آگاه و حکیم است.

۹۸ بعضی از عربها وقتی چیزی را انفاق می‌کنند غرامت به حساب می‌آورند و انتظار آن را دارند که شما گرفتار بلا شوید، در حالی که بلا و حوادث دردناک برای خود آنهاست و خدا شنوا و آگاه است.

۹۹ بعضی از عربها افرادی هستند که به خدا و روز قیامت ایمان دارند و آنچه را انفاق می‌کنند، وسیله تقرب خویش به خدا و دعای رسول می‌دانند. بدانید که انفاق آنها وسیله تقرب خواهد شد و به زودی خداوند آنها را مشمول رحمت خویش خواهد فرمود؛ زیرا که او بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۳

۱۰۰ آنانی از مهاجرین و انصار که در قبول اسلام سبقت گرفتند و آنانی که به خوبی از آنها پیروی کردند، هم خدا از آنها راضی است و هم آنها از خدا راضی شده‌اند و برای آنها بهشتی در نظر گرفته شده که نهرها از زیر درختانش جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند که رستگاری بزرگ این است.

۱۰۱ بعضی عربها که در اطراف شما هستند، منافقند و بعضی هم از ساکنین مدینه در نفاق فرورفته‌اند. تو آنها را نمی‌شناسی؛ ولی ما می‌شناسیم. ما به زودی آنها را دو بار مجازات خواهیم کرد. آنگاه به سوی عذاب بزرگ دیگری فرستاده خواهند شد.

۱۰۲ گروه دیگری هستند که اعتراف به گناهان خویش کرده و کارهای پسندیده و ناپسند را با هم انجام می‌دهند. امید می‌رود که خداوند توبه آنها را بپذیرد که خدا بخشنده و مهربان است.

۱۰۳ از اموال آنها صدقه دریافت کن تا به این وسیله آنها را پاک کرده و تزکیه نمایی و برای آنها دعا کن که دعای تو مایه آرامش آنهاست و خدا شنوا و آگاه است.

۱۰۴ آیا نمی‌دانند که خداوند توبه بندگانش را می‌پذیرد و صدقات را دریافت می‌کند و خدا خود بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.

۱۰۵ بگو: شما اعمال خود را انجام دهید. به زودی خداوند و رسول او و اهل ایمان شما را خواهند دید و شما به سوی خدایی که دانا به عوالم غیب و آشکار است، بازخواهید گشت و به آنچه عمل کرده‌اید، شما را آگاه می‌سازند.

۱۰۶ گروهی دیگر هستند که کارشان به فرمان خدا مربوط است که آیا آنها را عذاب می‌کند و یا توبه آنها را می‌پذیرد و خدا آگاه و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۴

۱۰۷ آنانی که مسجدی برای ضرر زدن و تقویت کفر و تفرقه بین اهل ایمان و کانونی برای کسی که با خدا و رسول او از قبل دشمنی کرده، می‌سازند و قسم می‌خورند که ما جز نیکی قصد دیگری نداشتیم، خداوند شهادت می‌دهد که اینها دروغگو هستند.

۱۰۸ ای رسول ما! هرگز در این مسجد پا مگذار. سزاوارتر آن است که در مسجدی پا گذاری که از روز اول بر اساس تقوا پایه گذاری شده است. در آنجا مردانی هستند که دوست دارند پاکیزه بمانند و خدا پاکیزگان را دوست می‌دارد.

۱۰۹ آیا کسی که بنای آن مسجد را بر اساس ترس از خدا و جلب رضایت او پایه گذاری کرده بهتر است یا آنکه اساس آن را بر لبه

پرتگاه سستی در کنار آتش جهنم قرار داده و به زودی در آتش سقوط خواهد کرد، که خدا مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند. ۱۱۰ بنایی که ساخته‌اند، همواره مایه اضطراب دل‌های آنهاست تا وقتی که دل‌هایشان پاره پاره شود و خدا دانا و حکیم است. ۱۱۱ خداوند از اهل ایمان جانها و اموالشان را خریداری می‌کند و در برابر آن بهشت را به آنان می‌دهد. آنان در راه خدا می‌جنگند؛ دشمنان را به قتل می‌رسانند؛ خود نیز کشته می‌شوند. این وعده قطعی بر عهده پروردگار است که در کتاب تورات و انجیل و قرآن آمده و چه کسی از خدا نسبت به عهدش وفادارتر است؟ بنا بر این مژده باد بر شما با این معامله‌ای که انجام داده‌اید که رستگاری بزرگ این است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۵

۱۱۲ آنها توبه‌کنندگان، عبادت‌کنندگان، شاکران، روزه‌داران، رکوع و سجده‌کنندگانند. امر به خوبی‌ها و نهی از بدیها می‌نمایند و نگهبان احکام الهی می‌باشند. این مؤمنان را مژده ده.

۱۱۳ پیامبر و اهل ایمان نباید برای مشرکان طلب بخشش نمایند؛ گرچه خویشان آنها باشند، بعد از آنکه آنها را اهل آتش جهنم شناختند.

۱۱۴ و طلب بخشش ابراهیم برای پدرش نبود مگر به جهت وعده‌ای که به وی داده بود و همین که برایش روشن شد که پدرش دشمن خداست، از او بیزاری جست؛ زیرا که ابراهیم خدا ترس و بردبار بود.

۱۱۵ هیچ‌گاه خداوند گروهی را پس از هدایت شدن گمراه نمی‌نماید تا اینکه آنچه را که باید از آن پرهیز کنند، برای آنها بیان فرماید که خدا بر همه چیز آگاه است.

۱۱۶ حکومت آسمانها و زمین از آن خداست؛ زنده می‌کند و می‌میراند و برای شما جز پروردگار، سرپرست و یاور و وجود ندارد. ۱۱۷ خداوند، پیامبر و مهاجران و انصار را بخشید؛ همانهایی که در هنگام گرفتاری از پیامبر پیروی کردند، و این بخشش وقتی بود که دل‌های گروهی از مسلمانان نزدیک بود که به انحراف کشیده شود. آنگاه خدا آنها را بخشید؛ زیرا که او به اهل ایمان رئوف و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۶

۱۱۸ و نیز آن سه نفر را که جا مانده بودند، بخشید تا آنکه زمین با همه وسعتش بر آنها تنگ شد و از خویش به تنگ آمده بودند و دانستند که از غضب پروردگار جز از طریق بازگشت به سوی او پناهگاهی نیست. آنگاه خداوند شرایط توبه را برای آنها به وجود آورد تا توبه کنند؛ زیرا که خدا خود بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.

۱۱۹ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و همراه با راستگویان باشید.

۱۲۰ نباید اهل مدینه و عربهای ساکن اطراف آن از دستورات رسول خدا سرپیچی کنند و نباید خود را بر آن گرامی بدارند؛ این به خاطر آن است که در راه خدا تشنگی و رنج و گرسنگی به آنها وارد نمی‌شود. و در جایی که کافران را به خشم آورد، قدم نمی‌گذارند و به دشمنی دستبردی نمی‌زنند مگر اینکه در ارتباط با آن، عمل صالحی بر آنها نوشته می‌شود؛ زیرا خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند.

۱۲۱ و نیز هیچ انفاقی چه کوچک و یا بزرگ انجام نمی‌دهند و هیچ سرزمینی را زیر پا نمی‌گذارند، مگر آنکه برای آنها نوشته می‌شود تا خداوند بهتر از آنچه عمل می‌کرده‌اند، به آنها پاداش دهد.

۱۲۲ سزاوار نیست که همه اهل ایمان برای جهاد سفر کنند. چرا از هر گروهی از آنان، طایفه‌ای کوچ نمی‌کنند تا در دین آموزش ببینند و در مراجعت مردم خود را بیم دهند؛ شاید آنها بترسند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۷

۱۲۳ ای اهل ایمان! با کافرانی که به شما نزدیکترند جنگ کنید و باید در شما خشونت‌ی احساس کنند و بدانید که خداوند همراه اهل تقواست.

۱۲۴ و هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود، گروهی از آنان می‌گویند: ایمان کدامیک از شما را نزول این سوره بیشتر کرد؟ البته آنانی که ایمان آورده‌اند، نازل شدن این آیات بر ایمانشان می‌افزاید و به رحمت پروردگار خوشحالند.

۱۲۵ و آنانی که دل‌های بیمار دارند، پلیدی بر پلیدی آنها افزوده می‌شود و در حال کفر می‌میرند.

۱۲۶ آیا ندیدی آنها را که هر سال یک‌بار یا دو بار مورد امتحان قرار می‌گیرند؟! و آنها توبه نمی‌کنند و به خود نمی‌آیند.

۱۲۷ و وقتی سوره‌ای نازل می‌شود، به هم نگاه می‌کنند و گویند: آیا کسی شما را می‌بیند؟ پس، از مجلس بیرون روند. خداوند دل‌هایشان را منصرف ساخته؛ زیرا که مردمی نفهمند.

۱۲۸ پیامبری از خودتان به سوی شما آمده که رنج بردن شما برایش سخت است و به شما علاقه‌مند است و به اهل ایمان رثوف و مهربان است.

۱۲۹ اگر روی برگردانند، بگو: خدا مرا بس است؛ نیست خدایی جز او. بر او توکل می‌کنم که او پروردگار عرش بزرگ است.

سوره یونس مکه

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۸

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، را؛ اینها آیات کتاب حکیم است.

۲ آیا برای مردم شگفت‌آور است که ما به مردی از جنس خودشان وحی فرستادیم که مردم را بترساند و به مردم با ایمان بشارت ده که برای آنان در پیشگاه پروردگار سابقه نیک است؟ کافران گفتند: این، سحری آشکار است.

۳ پروردگار شما کسی است که آسمانها و زمین را در مدت شش روز خلق کرد. آنگاه به عرش پرداخت و تدبیر امور نمود. هیچ شفاعت‌کننده‌ای جز با اجازه خداوند وجود ندارد. این است خدای شما؛ پس او را بندگی کنید. آیا به خود نمی‌آید؟!

۴ بازگشت همه شما به سوی اوست. وعده پروردگار حق است. او آفرینش را آغاز کرد و سپس تجدید می‌کند تا افراد با ایمان و دارای اعمال نیکو را به عدالت پاداش دهد و آنانی که کافر شدند، نوشیدنی از آب گرم و سوزان و عذاب دردناک به خاطر کفرشان در انتظارشان است.

۵ اوست که خورشید را نورافشان و ماه را نورانی قرار داد و گردش ماه را در منزل‌هایی مقرر فرمود تا شماره سالها و حساب زندگی را بداند. خداوند جز به حق، آن را نیافرید و آیات خود را به طور مبسوط برای مردم دانا شرح خواهد داد.

۶ به راستی، در آمد و شد شب و روز و آنچه خداوند در آسمانها و زمین آفریده برای مردم پرهیزکار عبرت‌هاست.

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۹

۷ آنانی که به ملاقات با ما دل بسته‌اند و به زندگی دنیا دل خوش کرده و به آن مطمئن شده‌اند و آنانی که از آیات ما غافلند؛

۸ هم آنها جایشان به خاطر کارهایی که انجام داده‌اند، آتش است.

۹ آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده کرده‌اند، خدایشان آنها را به بهشت‌های پر از نعمتی هدایت می‌فرماید که نهرها از زیر درختانش جاری است.

۱۰ دعایشان در آنجا این است: خدایا! تو منزه‌ی. و درودشان سلام است و پایان دعایشان این است: حمد، مخصوص خدای جهانیان است.

۱۱ اگر خداوند شر را با شتاب به مردم می‌داد، به همان شتاب که خیر را به آنها می‌دهد، به طور قطع مرگشان فرا می‌رسید؛ ولی ما آنهایی را که انتظار معاد ندارند، در طغیانشان رها می‌کنیم تا کوردل بمانند.

۱۲ وقتی این انسان گرفتار ناراحتی می‌شود، ما را به پهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده می‌خواند؛ ولی همین که ناراحتی را از او برطرف می‌سازیم، آن چنان در غفلت فرومی‌رود که گویا هرگز از ما تقاضایی نداشته است. آری این چنین کارهای اهل اسراف در نظرشان نیک جلوه داده شده است.

۱۳ پیش از شما بسیاری از امتها را وقتی ستم کردند و پیامبرانشان با دلایل به نزدشان آمدند و ایمان نیاوردند نابود کردیم و ما مردم بدکار را این چنین مجازات می‌کنیم.

۱۴ آنگاه شما را جانشین آنها در زمین کردیم تا ببینیم چگونه عمل می‌کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۰

۱۵ هنگامی که آیات آشکار ما برای آنها خوانده می‌شود، آنانی که امیدی به ملاقات ما ندارند می‌گویند: قرآن دیگری غیر از این بی‌اور و یا آن را تغییر ده. بگو: من حق ندارم آن را از پیش خود تغییر دهم. من فقط از آنچه بر من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. من اگر از فرمان پروردگارم سرپیچی کنم، از مجازات روز بزرگ می‌ترسم.

۱۶ بگو: اگر خدا می‌خواست قرآن را برایتان نمی‌خواندم و از آن آگاهتان نمی‌کردم. من عمری از این پیش در میان شما بوده‌ام. آیا به عقل نمی‌آید؟!

۱۷ چه کسی ستمکارتر است از آنکه به خدا نسبت دروغ می‌دهد و یا آیات او را تکذیب می‌کند؟ مجرمین هیچ‌گاه رستگار نمی‌گردند.

۱۸ غیر خدا را بندگی می‌کنند که نه ضرر به آنها می‌زند و نه سود می‌رساند و می‌گویند: این بتان، شفیعان ما نزد پروردگارند. بگو: آیا شما خداوند را به چیزی خبر می‌دهید که در آسمانها و زمین سراغ ندارد. منز و برتر است خداوند از آنچه برای او شریک قرار می‌دهند.

۱۹ مردم در آغاز امت واحدی بودند. آنگاه گروه گروه شدند و اگر نبود کلام پروردگارت که از پیش صادر شده در بین آنها درباره آنچه اختلاف داشتند داوری می‌شد.

۲۰ و می‌گویند: چرا از جانب خداوند بر پیامبر نشانه‌ای نازل نشده است؟

بگو: غیب دانستن مخصوص پروردگار است. منتظر بمانید که من نیز با شما منتظر می‌مانم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۱

۲۱ هنگامی که طعم رحمت خود را در پس ناگواریهایی که کشیده‌اند به مردم می‌چشانیم، درباره آیات ما نیرنگ می‌کنند. بگو: خداوند، زودتر شما را از بین می‌برد که فرستادگان ما نیرنگهای شما را می‌نویسند.

۲۲ اوست که شما را در صحرا و دریا سیر می‌دهد تا در کشتی‌ها قرار بگیرید و بادهای ملایم کشتی‌ها را حرکت می‌دهد و همه شادمانند؛ ولی ناگهان طوفان شدیدی می‌آید و امواج از هر سو هجوم می‌آورند که گمان می‌کنند که دیگر راه نجاتی ندارند و شروع می‌کنند از روی اخلاص خدا را خواندن و می‌گویند: خداوند! اگر ما را از این مهلکه نجات بخشی، بندگان سپاسگزار تو خواهیم بود.

۲۳ ولی همین که آنها را نجات می‌دهیم و به ساحل می‌رسند، به ناحق در روی زمین به ظلم و تجاوز می‌پردازند. ای مردم! ظلم و تجاوز شما به ضرر خودتان است. چند روزی از متاع دنیا بهره‌مند شوید. آنگاه باز گشت شما به سوی ماست و به آنچه انجام داده‌اید، شما را آگاه خواهیم ساخت.

۲۴ داستان زندگی دنیا همانند آبی است که از آسمان نازل کرده‌ایم و به وسیله آن گیاهان زمین که بعضی از آنها را انسانها و بعضی را حیوانات می‌خورند، می‌رویند تا اینکه زمین بهترین زیبایی خود را در پرتو آن پیدا کرده و تزیین می‌شود و اهل زمین مطمئن می‌شوند که می‌توانند آنها را در اختیار بگیرند؛ ولی ناگهان فرمان ما شب یا روز ابلاغ می‌شود و آنها را چنان درو می‌کنیم که گویا هرگز نبوده‌اند. بدین طریق این آیات را برای اهل تفکر شرح می‌دهیم.

۲۵ خداوند به خانه سلامت دعوت می‌کند و هر که را بخواهد، به راه راست هدایت می‌نماید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۲

۲۶ آنانی که کار نیک انجام می‌دهند، پاداشی فراتر از کار نیک خویش دارند و گرد فقر و ذلت بر صورت آنها نمی‌نشیند؛ آنان یاران بهشتند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۲۷ و آنانی که کارهای بد انجام می‌دهند، پاداشی همانند کار بد خویش دارند و گرفتار ذلت می‌شوند و از جانب پروردگار نگرهبانی ندارند؛ گویی پاره‌هایی از شب تاریک، یکی پس از دیگری صورت آنها را پوشانده است. اینها یاران آتشند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۲۸ روزی که همه را در قیامت جمع کنیم. آنگاه به مشرکان گوئیم: شما و بت‌هایتان در جای خود باشید و بین آنها و بت‌هایشان جدایی می‌اندازیم. بتان به زبان آیند که شما هرگز ما را بندگی نکردید؛

۲۹ و کافی است که خدا گواه میان ما و شماست که ما به هیچ وجه از عبادات شما آگاه نبودیم.

۳۰ در آن هنگام هر کس جزای آنچه از پیش انجام داده خواهد دید. به سوی خدا و مولای حقیقی خویش بازمی‌گردند و آنچه دروغ می‌بستند، نابود می‌شوند.

۳۱ بگو: چه کسی روزی شما را از آسمان و زمین می‌دهد و یا چه کسی مالک گوش و چشم‌هاست و چه کسی زنده را از مرده و مرده را از زنده پدید می‌آورد و چه کسی تدبیر امور می‌کند؟ خواهند گفت: البته خدا. پس بگو: با این حال چرا تقوا را پیشه خویش نمی‌سازید؟

۳۲ این است خدای بر حق شما؟ آیا بعد از حق، چیزی جز گمراهی هست؟ پس چرا از حق منصرف می‌شوید؟

۳۳ بدین طریق کلمات پروردگارت درباره آنانی که معصیت کردند صادر شده و باز آنها ایمان نمی‌آورند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۳

۳۴ بگو: آیا هیچ‌یک از شریکانی که برای خدا انتخاب کردید، می‌توانند چیزی را بیافرینند و آن را دوباره باز بیاورند؟ بگو: این، خداست که می‌آفریند و بعد دوباره بازمی‌آورد. پس چرا رو برمی‌گردانید؟!

۳۵ بگو: آیا از این شریکانی که انتخاب کرده‌اید، کسی هست که به راه حق هدایت کند؟ بگو: این خداست که به حق هدایت می‌فرماید. آیا آن که به سوی حق هدایت می‌کند، برای پیروی سزاوارتر است یا آنکه خود هدایت نمی‌شود مگر آنکه هدایتش کنند؟! شما را چه می‌شود و چگونه قضاوت خواهید کرد؟

۳۶ بیشتر آنها جز از گمان پیروی نمی‌کنند؛ در حالی که گمان، انسان را از حق بی‌نیاز نمی‌نماید. خداوند به آنچه انجام می‌دهند، آگاه است.

۳۷ این قرآن، ساخته و پرداخته غیر خدا نیست؛ و لکن کتابهای آسمانی را تأیید می‌کند و شرح آن کتابهاست و در آن شکی نیست که از طرف پروردگار جهانیان است.

۳۸ آیا می‌گویند: این قرآن را پیامبر به دروغ به خدا نسبت داده است؟

بگو: اگر راست می‌گویند، شما هم مثل یک سوره آن را بیاورید و از هر کس می‌توانید غیر از خدا کمک بگیرید.

- ۳۹ بلکه انکارشان به خاطر این بود که به آن آگاه نبوده و از تأویل آن خبر ندارند. به همین طریق پیشینیان از پیامبران را انکار کردند. بنگر پایان کار ستمگران به کجا خواهد رسید.
- ۴۰ گروهی از آنها به قرآن ایمان می‌آورند و گروهی ایمان نخواهند آورد و خدای تو از وضع اهل فساد بهتر آگاه است.
- ۴۱ اگر تو را انکار کردند، بگو: عمل من برای من و عمل شما برای خودتان؛ شما از عمل من بیزارید و من هم از عمل شما بیزارم.
- ۴۲ گروهی از آنان به سخنان تو گوش می‌دهند؛ ولی آیا تو می‌توانی صدای خود را به گوش کران برسانی، هر چند درک نکنند؟! ترجمه قرآن، ص: ۲۱۴
- ۴۳ بعضی از آنها به تو می‌نگرند. آیا تو می‌توانی این کوران را هدایت کنی، هر چند چشم بینا ندارند؟! ۴۴ خداوند، هیچ‌گاه به مردم ظلم نمی‌کند؛ و لکن این مردم هستند که به خود ظلم می‌کنند.
- ۴۵ روزی که محشورشان فرماید، گویی جز ساعتی از روز را سپری نکرده‌اند؛ یکدیگر را می‌شناسند. در آن روز آنانی که ملاقات با پروردگار را تکذیب کردند، زیان کرده‌اند و راه هدایت را نیافته‌اند.
- ۴۶ اگر ما قسمتی از آن عذابی را که به منکران وعده می‌دهیم به تو نشان دهیم و یا اگر تو را بمیرانیم، بازگشت آنها به سوی ماست. آنگاه خداوند شاهد کارهایی است که انجام می‌داده‌اند.
- ۴۷ برای هر امتی پیامبری هست. زمانی که پیامبر آنها آمد، بین ایشان از روی عدالت قضاوت شد و آنها ستم نمی‌دیدند.
- ۴۸ کافران گویند: این وعده الهی چه موقع است، اگر راست می‌گویید؟! ۴۹ بگو: من مالک سود و زیان خویش نیستم، مگر آنچه را که خداوند اراده کند. برای هر امتی زمان معینی هست. وقتی اجل آنها فرارسد، ساعتی دیر و زود نگردد.
- ۵۰ بگو: به من بگویید اگر عذاب خدا شب یا روز به شما رسد، بدکاران برای چه عجله می‌کنند؟ ۵۱ آیا پس از آمدن عذاب شما که آن را با عجله می‌خواستید، همان دم بدان ایمان می‌آورید؟ ۵۲ آنگاه به آنها بی که ستم کرده‌اند گویند: عذاب ابدی را بچشید. آیا جز به آنچه انجام داده‌اید، مجازات می‌گردید؟ ۵۳ از تو می‌پرسند که آیا وعده مجازات الهی حق است؟ بگو: آری؛ به خدا سوگند که حق است و شما راه فراری از آن ندارید. ترجمه قرآن، ص: ۲۱۵
- ۵۴ و اگر هر ستمکاری مالک همه زمین باشد، برای رهایی از عذاب الهی حاضر است تمام دارایی خود را بدهد و آنها هنگامی که عذاب را می‌بینند، ندامت خود را پنهان می‌کنند. بین آنها به عدالت قضاوت می‌شود و به کسی ظلم نخواهد شد.
- ۵۵ بدانید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن پروردگار است و بدانید که وعده الهی حق است؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.
- ۵۶ اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و بازگشت شما به سوی اوست.
- ۵۷ ای مردم! از پروردگارتان موعظه‌ای آمده که شفای سینه‌های شما و هدایت و رحمت برای اهل ایمان! است.
- ۵۸ بگو: به فضل و رحمت پروردگار باید خوشنود شوند که از آنچه جمع می‌کنند، بهتر است.
- ۵۹ بگو: آیا رزقی که خداوند برای شما فرستاده، بعضی را حلال و بعضی را حرام می‌کنید؟! بگویید که آیا خداوند چنین اجازه‌ای را به شما داده یا اینکه به خدا نسبت دروغ می‌دهید؟! ۶۰ آنانی که به خدا دروغ می‌بندند، درباره عذاب روز قیامت چه فکر می‌کنند؟ البته خداوند نسبت به بندگانش فضل و کرم دارد؛ ولی بسیاری از مردم شکر این نعمت را به جا نمی‌آورند.
- ۶۱ در هیچ کاری نمی‌باشی و هیچ آیه‌ای را تلاوت نمی‌کنی و هیچ عملی را انجام نمی‌دهی، مگر اینکه ما شاهد بر شما هستیم. در

آن هنگام که وارد کار می‌شوید، کاری به اندازه ذره در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر، هیچ کدام از دید پروردگارت پنهان نیست و در کتاب آشکار است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۶

۶۲ بدانید که دوستان خدا نه می‌ترسند و نه غمگین می‌شوند.

۶۳ آنها اهل ایمانند و تقوا را پیشه خویش ساخته‌اند.

۶۴ در زندگی دنیا و آخرت آنان را مژده باد. سخنان پروردگار تغییرپذیر نیست؛ این رستگاری بزرگی است.

۶۵ سخنان آنان تو را غمگین نکند؛ زیرا که تمامی عزت از آن خداست و او شنوا و آگاه است.

۶۶ بدانید که آنچه در آسمانها و زمین هست از آن خداست و آنانی که غیر خدا را می‌خوانند جز پیروی گمان خود نکنند و جز تخمین و حدس نزنند.

۶۷ اوست که شب را برای شما آرامش و روز را روشنی‌بخش قرار داد که در این نشانه‌هایی است برای آنان که گوش شنوا دارند.

۶۸ گفتند: خداوند برای خود فرزندی اختیار کرده است. منزله است او و از همه چیز بی‌نیاز می‌باشد. آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست. برای این سخن خود دلیلی ندارید. آیا چیزهایی را درباره خدا می‌گویید که از آن آگاهی ندارید؟!

۶۹ بگو: آنانی که به خدا نسبت دروغ می‌دهند، رستگار نخواهند شد.

۷۰ این متاع دنیاست. آنگاه بازگشت همه آنها به سوی ماست و سپس عذاب دردناک را به خاطر کفرشان به آنها می‌چشانیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۷

۷۱ داستان نوح را برای آنها بیان کن؛ آن زمانی که به مردم عصر خویش گفت: ای مردم! اگر مقام من و یادآوری کردن آیات الهی برایتان دشوار است، بر خدا توکل می‌جویم و شما و شریکانتان یکدل شوید؛ آن چنان که هیچ چیز بر شما پوشیده نباشد. آنگاه درباره من هر چه می‌خواهید، انجام دهید و مهلتم ندهید.

۷۲ اگر از من روی برگردانید، از شما پاداشی نمی‌خواهم که پاداش من جز به عهده پروردگار نمی‌باشد و مأمورم که از مسلمانان باشم.

۷۳ قوم نوح تکذیبش کردند و ما، او و هر که را با او سوار بر کشتی شد، نجات دادیم و آنان را جانشین هلاک‌شدگان ساختیم و آنانی را که آیات ما را تکذیب کردند غرق کردیم؛ بنا بر این بنگر که پایان کار تهدیدشدگان به کجا کشید.

۷۴ بعد از نوح، پیامبرانی به سوی مردم عصرشان فرستادیم و همه آنها با دلایل روشن آمدند؛ ولی آنانی که در گذشته به تکذیب پیامبران پیشین برخاسته بودند، ایمان نیاوردند و بدین طریق بر دل‌های تجاوزکاران مهر می‌زنیم.

۷۵ سپس بعد از پیامبران پیشین، موسی و هارون را به سوی فرعون و بزرگان او فرستادیم که کبر ورزیدند و گروهی بدکار بودند.

۷۶ هنگامی که از جانب ما حق به‌سویشان آمد، گفتند: این سحری آشکار است.

۷۷ موسی گفت: آیا درباره حق هنگامی که به سویتان آمد، این گونه سخن می‌گویید؟ که آیا این سحر است؟ در حالی که ساحران رستگار نخواهند شد.

۷۸ گفتند: آیا تو می‌خواهی تا از روشی که از پدرانمان آموخته‌ایم دست برداریم و ریاست روی زمین از آن شما دو نفر باشد؟ ما به شما دو نفر ایمان نمی‌آوریم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۸

۷۹ فرعون گفت: تمامی جادوگران چیره‌دست را نزد من بیاورید.

۸۰ همین که تمامی جادوگران حاضر شدند، موسی گفت: هر چه در بساط خود دارید، بیندازید.

۸۱ وقتی هر چه داشتند انداختند، موسی گفت: آنچه شما آوردید، سحر است که خداوند به زودی آن را باطل خواهد کرد؛ زیرا که خداوند کار مفسدین را اصلاح نمی‌نماید.

۸۲ و خداوند با کلمات خویش حق را مستمر می‌سازد، گرچه مجرمین کراهت داشته باشند.

۸۳ به موسی ایمان نیاوردند جز گروهی از فرزندان قوم او. آنها هم از فرعون و بزرگان او ترس داشتند که مبادا آنها را گرفتار فتنه و اذیت کنند و البته فرعون در زمین بلندپروازی و سرکشی داشت و او فردی اسراف‌کار بود.

۸۴ موسی گفت: ای مردم! اگر به خدا ایمان آورده‌اید، پس بر او توکل کنید، اگر به راستی مسلمان هستید.

۸۵ گفتند: بر خدا توکل می‌کنیم. پروردگارا! ما را گرفتار فتنه و اذیت مردم ستمگر قرار مده.

۸۶ و به رحمت خویش ما را از چنگال مردم کافر رهایی بخش.

۸۷ به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود خانه‌هایی در مصر انتخاب کنید و خانه‌های خویش را قبله و جای عبادت نمایید و نماز بخوانید و به اهل ایمان مژده دهید.

۸۸ موسی گفت: پروردگارا! برای فرعون و اطرافیانش به اموال و زندگی دنیایشان زینت بخشیده‌ای. خدایا! تا از راه تو مردم را گمراه کنند. الها! اموالشان را نابود و دل‌هایشان را سخت کن و تا عذاب دردناک تو نرسد، ایمان نخواهند آورد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۹

۸۹ پروردگار فرمود: دعای شما دو نفر اجابت شد؛ پس استقامت کنید و از راه و روش مردم نادان پیروی نکنید.

۹۰ فرزندان اسرائیل را از دریا عبور دادیم. آنگاه فرعون و سپاهش برای ظلم و تجاوز به تعقیب آنها پرداختند، تا اینکه فرعون در استانه غرق شدن قرار گرفت. گفت: من ایمان آوردم که خدایی جز آنکه فرزندان اسرائیل به او ایمان آورده‌اند وجود ندارد و من از مسلمانانم.

۹۱ به او گفته شد: هم اکنون ایمان می‌آوری، در حالی که قبل از این نافرمان و در صف مفسدان بودی؟

۹۲ امروز فقط بدنت را از دریا نجات می‌دهیم تا برای آیندگان درس عبرتی باشد و البته بسیاری از مردم از آیات ما غافلند.

۹۳ ما فرزندان اسرائیل را در مکانی مناسب جای دادیم و روزی‌هایی پاکیزه نصیب آنها کردیم. پس اختلاف نکردند مگر تا وقتی که این دانش سویشان آمد. پروردگار تو روز قیامت به خاطر آنچه که در آن اختلاف کردند، درباره آنها قضاوت خواهد کرد.

۹۴ و اگر درباره آنچه که بر تو نازل می‌شود شک داری، از آنانی که پیش از تو کتاب آسمانی می‌خوانده‌اند سؤال کن. آنچه بر تو نازل شد، حق است و از جانب پروردگار تو است؛ بنا بر این از جمله دودلان مباش.

۹۵ و از آنهایی مباش که آیات خدا را تکذیب کردند که از گروه زیانکاران خواهی شد.

۹۶ آنانی که کلمات پروردگارت بر آنها ثابت شده، ایمان نمی‌آورند.

۹۷ و اگر تمام آیات الهی برای ایشان آورده شود، باز ایمان نمی‌آورند مگر زمانی که عذاب دردناک الهی را با چشم خود ببینند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۰

۹۸ هیچ ساکن شهری نبود که بعد از عذاب الهی ایمان بیاورد و ایمان آوردنش برایش سودمند باشد جز مردم عصر یونس که ایمان آوردند و در زندگی دنیا عذاب ذلت‌بار را از آنها برداشتیم و تا مدتی آنها را بهره‌مند ساختیم.

۹۹ اگر خدایت می‌خواست، همه مردم روی زمین ایمان می‌آوردند. آیا تو می‌خواهی با اکراه آنها را وادار به قبول ایمان کنی؟!

۱۰۰ هیچ کس نمی‌تواند جز به اجازه پروردگار قبول ایمان کند و خداوند بر مردم نادان پلیدی را قرار می‌دهد.

۱۰۱ بگو: بنگرید در آسمانها و زمین چه چیزهایی وجود دارد و البته آیات الهی و بیم دادن‌ها، مردمی را که ایمان نمی‌آورند سود نمی‌دهد.

۱۰۲ جز این انتظار دارند که سرنوشتی همانند مردمی که پیش از آنها بوده‌اند داشته باشند؟ بگو: شما در انتظار بمانید و من نیز با شما انتظار می‌کشم.

۱۰۳ آنگاه پیامبران خود و آنانی که ایمان آورده‌اند را نجات دادیم و به همین طریق بر ما واجب است که ایمان آورندگان به تو را نجات دهیم.

۱۰۴ بگو: ای مردم! اگر در دین من شک دارید، من آنانی را که غیر از خدا عبادت می‌کنید هیچ گاه بندگی نمی‌کنم؛ بلکه کسی را بندگی می‌کنم که شما را می‌میراند و دستور گرفته‌ام که از ایمان آورندگان باشم.

۱۰۵ و دستور گرفته‌ام که روی به دین معتدل داشته باش و هیچ گاه از مشرکان مباش.

۱۰۶ و غیر خدا چیزهایی که نه سود و نه زیان به تو می‌رسانند مخوان که اگر چنین کاری را کردی، تو نیز از ستمکاران خواهی شد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۱

۱۰۷ و اگر خداوند ضرر و زبانی به تو رساند، هیچ کس جز او نمی‌تواند آن را برطرف سازد و اگر اراده خیر درباره تو داشته باشد، هیچ کس قادر نیست مانع فضل او گردد. برای هر کدام از بندگانش بخواهد، خیر را نصیب می‌کند که او بخشنده و مهربان است.

۱۰۸ بگو: ای مردم! این حق از جانب پروردگارتان برای شما آمده؛ بنا بر این هر که قبول هدایت کند، به سود خود هدایت یافته و هر که گمراهی را انتخاب کند، به زیان خود اقدام نموده و من و کیل شما نیستم.

۱۰۹ آنچه که بر تو وحی می‌شود، پیروی کن و صبر را پیشه خود ساز تا خداوند حکم کند که او بهترین حکم‌کنندگان است.

سوره هود مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، را، کتابی است که آیاتش محکم است. سپس از جانب خدای حکیم و آگاه به طور مبسوط بیان شده است.

۲ جز خدای یکتا را بندگی نکنید. من برای شما از سوی او بیم‌رسان و مژده‌دهنده‌ام.

۳ اگر از پروردگار خویش طلب بخشش کنید و سپس به‌سویش بازگردید، تا پایان عمر شما را از زندگی شایسته‌ای بهره‌مند خواهد ساخت و به هر صاحب فضیلتی به اندازه لیاقتش عطا خواهد کرد و اگر روی برگردانید، من از عذاب روز بزرگی برای شما بیمناکم.

۴ بازگشت همه شما به سوی خداست و او بر همه چیز تواناست.

۵ بدانید که آنها سینه‌هایشان را در کنار هم قرار می‌دهند تا خود را از او پنهان نمایند. آگاه باشید زمانی که خود را در لباسهایشان مخفی می‌کنند، خداوند از پنهان و آشکارشان آگاه است؛ زیرا که از اسرار درون سینه‌ها با خبر است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۲

۶ هیچ جنبنده‌ای نیست مگر آنکه روزی‌اش با خداست و قرارگاه و محل امن او را می‌داند؛ تمام این حقایق در کتابی روشن موجود است.

۷ اوست که آسمانها و زمین را در مدت شش روز آفرید و عرش او بر آب قرار داشت تا شما را امتحان کند که کدام یک بهترین کار را انجام می‌دهید و اگر بگویی که شما بعد از مرگ برانگیخته می‌شوید، کافران از روی تعجب می‌گویند: این فقط یک سحر آشکار است.

۸ اگر ما عذاب را از آنها تا مدت محدودی تأخیر اندازیم، می‌گویند: چه چیز باعث تأخیر شده است؟ بدانید آن روزی که عذاب

الهی به سراغشان آید، نمی‌تواند مانع آن شوند و آنچه را مسخره می‌کردند بر آنها واقع شدنی است.

۹ هرگاه از جانب خود رحمتی را به انسان بچشانیم و بعد از او بازگیریم، او مأیوس و نومید می‌شود و ناسپاسی می‌کند.

۱۰ و هرگاه بعد از سختی و ناراحتی که به او رسیده، نعمتهایی را به او بچشانیم، می‌گوید: رفع گرفتاریها شد. او شادمان می‌شود و فخرفروشی می‌کند.

۱۱ جز آنانی که شکیبایی می‌کنند و کارهای پسندیده انجام می‌دهند؛ اینان برایشان بخشش و پاداش بزرگی خواهد بود.

۱۲ گویا بعضی از آنچه را که بر تو وحی می‌شود ترک می‌کنی و سینهات از آن تنگ می‌شود تا نگویند چرا گنجی به او نازل نمی‌شود و یا فرشته‌ای همراه او نمی‌آید؟! توفیق بیم‌دهنده‌ای و خدا نگهبان همه چیز است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۳

۱۳ آیا می‌گویند: قرآن را پیامبر ساخته؟ بگو: شما نیز اگر راست می‌گویید، غیر خدا را برای کمک دعوت کنید و ده آیه ساخته‌شده‌ای مثل آن بیاورید.

۱۴ اگر دعوت شما را اجابت نکردند، بدانید که قرآن به علم پروردگار نازل شده و خدایی جز او نیست. آیا مسلمان می‌شوید؟

۱۵ هر که به دنبال زندگی دنیا و زینت آن باشد، نتیجه تلاش آنان را به طور کامل به آنها می‌دهیم و در دنیا کمبودی نخواهند داشت.

۱۶ البته اینها کسانی هستند که در آخرت جز آتش نصیبی نخواهند داشت و آنچه انجام داده‌اند در آنجا نابود می‌شود و اعمالی را که بجا آورده‌اند، باطل می‌گردد.

۱۷ آیا آنکه دلیل روشنی از پروردگار خویش دارد و شاهد الهی آن را می‌خواند و پیش از آن کتاب موسی به عنوان پیشوا و رحمت بوده، آنها به چنین پیامبری ایمان می‌آورند؟ و هر که از احزاب به او کافر شود، وعده گاه او آتش است؛ در آن هیچ شک نداشته باش که این وعده حقی است از جانب خدای تو؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.

۱۸ چه کسی ستمگرتر از آن است که به خدا دروغ می‌بندد؟ آنها به پیشگاه پروردگارشان عرضه می‌شوند. شاهدان اعمال می‌گویند: اینها همان کسانی هستند که به پروردگار خویش دروغ بستند. ای لعنت خدا بر ستمگران باد!

۱۹ آنانی که مردم را از راه خدا بازداشته و می‌خواهند آن را کج نشان دهند و آنها به قیامت کافرنند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۴

۲۰ اینها راه فراری در زمین ندارند و غیر خدا سرپرستی نخواهند داشت. عذاب آنها دو برابر خواهد شد که نه گوش شنوا دارند و نه چشم بینا.

۲۱ اینها همان کسانی هستند که به خود زیان وارد کرده‌اند و دروغ‌هایی که ساختند، از نظرشان محو شدند.

۲۲ به ناچار در جهان آخرت مردمی زیانکارند.

۲۳ آنانی که اهل ایمان و کارهای پسندیده‌اند و در برابر خدای خویش خاضعند، یاران بهشتند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۲۴ حال این دو گروه همانند دو شخص کور و کر و شنوا و بیناست. آیا این دو یکسانند؟! آیا به خود نمی‌آید؟!

۲۵ ما نوح را برای مردم عصرش فرستادیم. گفت: من برای شما بیم‌رسانی آشکارم.

۲۶ تا بگویم که جز خدا را بندگی نکنید؛ زیرا که من از عذاب روز دردناک برای شما نگرانم.

۲۷ بزرگانی از قوم وی گفتند: ما تو را بشری مثل خود نمی‌بینیم و پیروانت را جز یک عده اراذل و افراد سست رأی نمی‌بینیم و هیچ‌گونه فضیلتی برای شما نسبت به خودمان مشاهده نمی‌کنیم؛ بلکه گمان می‌کنیم که شما دروغگو هستید.

۲۸ نوح گفت: به من بگوئید اگر دلیل روشنی از جانب پروردگارم دارم و رحمتی از نزد خویش به من عطا فرموده که برای شما

مخفی است، چگونه می‌توانم شما را که از آن کراهت دارید، به آن وادار سازم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۵

۲۹ و در ادامه گفت: ای مردم! من از شما توقع مال و ثروت ندارم؛ زیرا که پاداش من فقط با خداست و من اهل ایمان را هیچ‌گاه طرد نمی‌کنم؛ چرا که آنها با پروردگار خویش ملاقات خواهند کرد؛ ولی من شما را مردمی نادان می‌بینم.

۳۰ باز گفت: اگر اهل ایمان را از خود طرد کنم، چه کسی مرا در راه خدا یاری می‌کند؟ آیا به خود نمی‌آیید؟!

۳۱ من نمی‌گویم که گنجینه‌های الهی نزد من است و نمی‌گویم که علم غیب می‌دانم و نیز نمی‌گویم که من فرشته‌ای هستم و نمی‌گویم آنانی که نزد شما حقیرند، خداوند نیکی به آنها نخواهد داد که خدا از درون شما آگاه‌تر است و اگر غیر از این کنم، از ستمکاران خواهم بود.

۳۲ گفتند: ای نوح! بحث و جدال بس است؛ خیلی حرف زدی. اگر راست می‌گویی، عذابی را که به ما وعده دادی برای ما بیاور.

۳۳ گفت: اگر خداوند بخواهد، البته به شما خواهد رسید و شما راه فراری نخواهید داشت؛

۳۴ اگر خدا بخواهد شما را گمراه کند، نصیحت من برای شما بی‌فایده است. هر چند بخواهم شما را نصیحت کنم. او پروردگار شماست و به سوی شما بازخواهد گشت.

۳۵ یا می‌گویند که تو به خدا دروغ بسته‌ای. بگو: اگر من به خدا دروغ بسته‌ام، گناهِش بر عهده من است؛ ولی من از گناهان شما بیزارم.

۳۶ به نوح وحی فرستادیم که جز تعدادی از قوم تو دیگران هرگز ایمان نخواهند آورد؛ بنا بر این از کارهای آنها اندوهگین مباش.

۳۷ طبق وحی ما و در برابر چشمان ما کشتی را بساز و درباره ستمکاران که باید غرق شوند، به من چیزی مگوی.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۶

۳۸ نوح مشغول ساختن کشتی شد و هر وقت بزرگان قومش از کنار او می‌گذشتند، مسخره‌اش می‌کردند. او می‌گفت: اگر ما را مسخره می‌کنید، ما نیز شما را همین‌گونه مسخره خواهیم کرد.

۳۹ به زودی خواهید فهمید چه کسی عذاب ذلت‌بار سراغش خواهد آمد و مجازات دایمی را سزاوار خواهد شد.

۴۰ تا اینکه فرمان ما صادر شد و آب از درون تنور فوران زد. گفتیم: از هر نوعی از حیوانات یک جفت بر کشتی سوار کن و نیز خانواده‌ات و اهل ایمان را جز آنهایی که از قبل وعده هلاکت به آنها داده شده، سوار بر کشتی کن که البته جز عده کمی به او ایمان نیاورده بودند.

۴۱ به آنها گفت: با نام پروردگار بر کشتی سوار شوید و در هنگام حرکت و توقف کشتی نیز نام خدا ببرید؛ زیرا که پروردگارم بخشنده و مهربان است.

۴۲ کشتی در دریا با امواجی چون کوه در حرکت بود که نوح پسرش را که در کناری جدای از پدر بود، صدا زد: پسر! تو هم با ما سوار کشتی شو و از کافران مباش.

۴۳ پسر گفت: به کوهی پناه می‌برم که مرا پناه خواهد داد. نوح گفت: امروز هیچ‌چیز در برابر فرمان خدا پناه نخواهد داد، مگر آن که را خداوند رحم کند. ناگاه موج دریا در میان آن دو حایل شد و او و کافران غرق شدند.

۴۴ به زمین گفته شد: آب را فروبر، و به آسمان امر شد که باران را قطع کن. آب فرونشست و حکم قطعی خدا انجام گرفت و کشتی بر کوه جودی نشست و گفته شد: مردم ستمکار از رحمت خدا دور باد!

۴۵ نوح گفت: پروردگارا! پسر من از خانواده من است و وعده تو حق است که تو از همه حاکمان بهتر حکم می‌کنی.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۷

۴۶ خدا فرمود: ای نوح! این پسر دیگر از اهل تو نیست. او عملی غیر صالح است. چیزی که درباره آن آگاهی نداری، نپرس. من تو را موعظه می‌کنم که از جمله نادانان مباش.

۴۷ گفت: پروردگارا! به تو پناه می‌برم از چیزی که از روی ناآگاهی پرسیدم که اگر مرا نبخشی و ترحم نفرمایی، از زیانکاران خواهم بود.

۴۸ به نوح گفته شد: به سلامت و برکتی که از جانب ما شامل حال تو و آنهایی که با تو می‌باشند، نصیب شده از کشتی پیاده شو. ملت‌هایی به وجود می‌آیند که از نعمتهای خویش آنها را بهره‌مند می‌سازیم و سپس عذاب دردناکی از ما به آنها می‌رسد.

۴۹ ای پیامبر! اینها همه از اخبار غیبی است که به تو وحی می‌کنیم. هیچ‌گاه تو و مردم عصر تو از قبل از آن خبر نداشتید؛ بنا بر این صبر کن که پایان خوب برای پرهیزکاران است.

۵۰ ما برای مردم عصر عاد برادرشان هود را فرستادیم. هود گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید. برای شما غیر او خدایی نیست. شما فقط تهمت می‌زنید.

۵۱ ای قوم! از شما توقع پاداشی ندارم؛ پاداش من فقط به دست کسی است که مرا آفریده. آیا به عقل نمی‌آید؟!

۵۲ ای قوم من! از پروردگارتان طلب آموزش نمایید و سپس به سوی او توبه کنید تا آسمان باران را پی در پی برایتان نازل کند و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید، بنا بر این در حالی که گنه‌کارید، روی بر نگردانید.

۵۳ گفتند: ای هود! دلیل روشنی برای ما نیاورده‌ای و ما به خاطر سخنان تو دست از خدایان خویش بر نمی‌داریم و هیچ‌گاه به تو ایمان نمی‌آوریم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۸

۵۴ جز این نمی‌گوییم که بعضی خدایان ما به تو آسیب رسانده‌اند. گفت: خدا را گواه می‌گیرم. شما نیز گواه باشید که من از آنچه برای پروردگار شریک قایل می‌شوید، بیزارم.

۵۵ بنا بر این در کار من نیرنگ کنید و مهلتم ندهید.

۵۶ من توکل بر خدایی کردم که پروردگار من و شماست. هیچ جنبنده‌ای نیست مگر اینکه در دست قدرت اوست. پروردگار من بر راه راست است.

۵۷ اگر روی برگردانید، من رسالت خویش را به شما رساندم و خدای من مردم دیگری را جایگزین شما خواهد کرد و هیچ‌گونه زیانی به او نمی‌رسانید؛ زیرا پروردگار من نگهدارنده همه چیز است.

۵۸ و هنگامی که فرمان ما صادر شد، هود و آنانی را که به او ایمان آورده بودند به خاطر رحمت خویش نجات دادیم؛ از عذابی سخت نجاتشان دادیم.

۵۹ و این قوم عاد بودند که آیات پروردگار خود را انکار کردند و نافرمانی پیامبران الهی نمودند و پیرو فرمان هر انسان جبار و ستیزه‌گر شدند.

۶۰ در نتیجه، در دنیا و آخرت مورد لعن و نفرین واقع شدند. بدانید که عادیان به پروردگارشان کافر شدند؛ بدانید که قوم عاد و هود از رحمت پروردگار دورند.

۶۱ و به سوی قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم. گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید. برای شما غیر او خدایی نیست. اوست که شما را از خاک آفرید و آباد کردن زمین را به شما سپرد؛ بنا بر این از او طلب آموزش کنید و به‌سویش توبه نمایید که پروردگار من نزدیک است و اجابت‌کننده درخواست‌هاست.

۶۲ گفتند: ای صالح! پیش از این امیدها به تو داشتیم. چگونه ما را از عبادت خدایانی که پدرانمان آنها را بندگی می‌کردند منع

می‌کنی؟ ما نسبت به این دینی که ما را به آن دعوت می‌کنی، سخت در شک هستیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۹

۶۳ گفت: ای قوم من! ببینید اگر من دلیل روشنی از جانب پروردگارم داشته باشم و از ناحیه خود رحمتی به من عطا کرده باشد، اگر او را نافرمانی کنم، چه کسی می‌تواند در برابر او مرا یاری کند؛ بنا بر این شما برای من جز زیان، چیزی نخواهید افزود.

۶۴ ای قوم من! این ناقه پروردگار برای شما معجزه است. آن را به حال خود بگذارید تا در زمین خدا بخورد به او آزار نرسانید که عذابی نزدیک شما را خواهد گرفت.

۶۵ ناقه را کشتند. صالح گفت: سه روز در خانه‌های خود از زندگی بهره برید. این وعده، دروغ نیست.

۶۶ همین که فرمان ما صادر شد، صالح و آنانی را که به او ایمان آوردند، به رحمت خویش از ذلت آن روز نجات دادیم که پروردگار تو قوی و مقتدر است.

۶۷ شبانگاه، ستمکاران به صدای وحشتناک آسمانی گرفتار شدند. در صبحگاه در خانه‌هایشان همگی بی‌جان افتاده بودند.

۶۸ گویی در آن سرزمین زندگی نمی‌کردند. بدانید که قوم ثمود خدای خویش را انکار کردند. دور باشند ثمودیان از رحمت پروردگار.

۶۹ فرستاده‌های ما به دادن مژده نزد ابراهیم آمدند. گفتند: سلام. او هم پاسخ داد: سلام. چیزی نگذشت که گوساله بریانی برای آنها آورد.

۷۰ وقتی دید که آنها دست به غذا دراز نمی‌کنند، او را خوش نیامد و ترس آنها را به دل گرفت. گفتند: ترس. ما فرستادگان پروردگار برای قوم لوط هستیم.

۷۱ در این هنگام ابراهیم که در آنجا ایستاده بود خندید. آنگاه به آن زن مژده دادیم که از او اسحاق به دنیا خواهد آمد و پس از اسحاق، یعقوب متولد خواهد شد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۰

۷۲ گفت: آیا من فرزندی می‌آورم در حالی که پیر شده‌ام و شوهرم نیز پیر است؟! این موضوع بسیار عجیبی است.

۷۳ فرستادگان الهی گفتند: آیا از کار خدا تعجب می‌کنی؟ رحمت خدا و برکاتش بر شما اهل بیت بوده و هست که او ستوده و بزرگوار است.

۷۴ هنگامی که ترس از ابراهیم رخت بر بست و از طرفی مژده فرزنددار شدن به او داده شد، درباره قوم لوط با ما به گفتگو پرداخت.

۷۵ به راستی که ابراهیم بردبار و مهربان و اهل انابه بود.

۷۶ ای ابراهیم! از این مسئله صرف نظر کن؛ زیرا که فرمان پروردگارت صادر شده و عذاب الهی بی‌چون و چرا به سراغ آنها خواهد آمد.

۷۷ و همین که فرستادگان ما به سراغ لوط رفتند، از آمدنشان ناراحت شد و دل‌تنگ گردید و گفت: امروز، روز بسیار سختی است.

۷۸ قوم لوط با حرص و ولع به سوی لوط آمدند؛ همان‌هایی که در گذشته کارهای زشتی انجام داده بودند. لوط گفت: ای قوم من! اینها دختران منند که برای شما پاکیزه‌ترند. از خدا بترسید و در مقابل مهمانانم مرا خوار مکنید. آیا یک نفر آدم فهمیده در میان شما نیست!؟

۷۹ گفتند: تو خود می‌دانی که ما را درباره دختران تو حقی نیست و تو خوب می‌دانی که ما چه چیز می‌خواهیم.

۸۰ لوط گفت: ای کاش در برابر شما قدرت مقابله داشتم یا به تکیه‌گاهی قوی پناه می‌بردم.

۸۱ فرستادگان الهی گفتند: ما رسولان پروردگارت هستیم. هرگز اجازه نمی‌دهیم که به تو دست یابند. تو با خانواده‌ات شبانه از شهر خارج شو. هیچ کس را جز همسرت که باید با آن مردم هلاک شود، باقی نگذار که وعده عذاب صبحگاهان است و آیا صبح نزدیک نیست؟!

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۱

۸۲ و همین که فرمان ما صادر شد، شهر را زیر و رو کردیم و از آسمان بارانی از سنگ و گل متراکم بر سر آنها فروریختیم؛
۸۳ سنگهایی نشان‌دار نزد خدا بودند و البته چنین عذابی از ستمگران دور نیستند.

۸۴ و برای ساکنین مدین، برادرشان شعیب را فرستادیم. گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید؛ برای شما غیر از او خدایی نیست. در هنگام کشیدن، کم فروشی نکنید. من خیر شما را می‌خواهم و نگران عذاب روز فراگیر درباره شما هستم.

۸۵ ای قوم! در هنگام وزن اجناس عدالت را رعایت کنید و از حق مردم کم مگذارید و در روی زمین به فساد تلاش نکنید.

۸۶ آنچه از جانب خدا برایتان باقی می‌ماند، برای شما بهتر است؛ اگر به راستی ایمان آورده‌اید و من نگهبان شما نیستم.

۸۷ گفتند: ای شعیب! آیا نمازت به تو فرمان می‌دهد که ما دست از خدایان پدرانمان برداریم یا نتوانیم به طور دلخواه در اموالمان تصرف کنیم؟

تو که آدم بردبار و فهمیده‌ای هستی.

۸۸ گفت: ای قوم من! توجه کنید وقتی من دلیل آشکاری از پروردگارم دارم و از جانب او روزی خوبی به من رسیده، هرگز نمی‌خواهم چیزی که شما را از آن بازمی‌دارم خودم انجام دهم. اراده‌ای جز اصلاح، به اندازه توانم ندارم و توفیقات من فقط از ناحیه پروردگار است. بر او توکل می‌کنم و به سویش انابه می‌نمایم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۲

۸۹ ای قوم من! دشمنی شما با من به گناه و ادارتان نکند. مبدا همان مصیبت‌ها که بر سر قوم نوح یا قوم هود و یا قوم صالح و قوم لوط آمد، بر سر شما آید که قوم لوط دوران‌شان دور از شما نیست.

۹۰ از خدای خویش طلب آمرزش کنید و به سویش توبه نمایید؛ زیرا که خدای من مهربان و دوستدار بندگان است.

۹۱ گفتند: ای شعیب! ما بسیاری از حرفهای تو را نمی‌فهمیم. ترا در بین خود ناتوان می‌بینیم. اگر به خاطر بستگان نبود، سنگسارت می‌کردیم و تو نزد ما عزیز و محترم نیستی.

۹۲ گفت: ای قوم من! آیا بستگانم نزد شما از خداوند عزیزترند در حالی که خدا را پشت سر گذاشته‌اید؟ پروردگار من به هر چه انجام می‌دهید، احاطه دارد.

۹۳ ای قوم من! هر چه می‌توانید انجام دهید. من نیز کار خودم را می‌کنم؛ ولی به زودی خواهید دانست چه کسی گرفتار عذاب خوارکننده خواهد شد و چه کسی دروغ‌گوست. منتظر باشید که من نیز با شما منتظرم.

۹۴ وقتی فرمان ما صادر شد؛ شعیب و آنانی را که با او ایمان آورده بودند، به رحمت خود نجات دادیم و سپس فریاد آسمانی ستمگران را در برگرفت و صبحگاهان همگی در خانه‌هایشان جان باخته بودند.

۹۵ گویی که هیچ‌گاه ساکن آن سرزمین نبودند. دور باد شهر مدین از رحمت پروردگار؛ همان‌گونه که ثمودیان دور شدند.

۹۶ موسی را با آیات خود و دلیلی روشن فرستادیم،

۹۷ به سوی فرعون و بزرگان قوم او که پیروی از دستورات فرعون می‌کردند؛ در حالی که فرمان او مایه رشد و تعالی آنها نبود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۳

۹۸ فرعون روز قیامت پیشاپیش قوم خویش است و آنها را به آتش دوزخ وارد می‌سازد که بد جای ورودی است.

۹۹ فرعونیان در این دنیا و جهان آخرت لعنت به دنبالشان است؛ چه بد عطایی را پس انداز کرده‌اند.

۱۰۰ این بعضی اخبار شهرهاست که برای تو حکایت کردیم. گرچه بعضی از آنها هنوز برپاست و بعضی ویران گشته‌اند.

۱۰۱ ما نخواستیم به آنها ظلم کنیم؛ بلکه آنها خود به خویشتن ظلم روا داشتند و هنگامی که فرمان پروردگارت صادر شد، خدایانی را که غیر از خداوند می‌خواندند آنها را یاری نکردند و جز بر نابودی آنها نیفزودند.

۱۰۲ این چنین بود مجازات پروردگارت درباره شهرهایی که مردمش ستم می‌کردند که مجازات پروردگار دردناک و شدید است. ۱۰۳ و در این عذابها درس عبرتی است برای آنکه از عذاب آخرت می‌ترسد. روز قیامت روزی است که همه مردم برای آن جمع می‌شوند و روز حضور همگان است.

۱۰۴ آن را جز برای مدتی معین تأخیر نمی‌اندازیم.

۱۰۵ هنگامی که آن روز فرارسد، هیچ کس جز به اجازه خداوند سخن نمی‌گوید که بعضی در آنجا بدبخت و بعضی خوشبختند.

۱۰۶ آنانی که بدبختند، در جهنم ناله و فریاد سر می‌دهند.

۱۰۷ تا آسمانها و زمین برپاست در آن می‌مانند مگر آنچه پروردگارت اراده کند که پروردگار تو هر کاری را اراده کند، انجام می‌دهد.

۱۰۸ و آنانی که خوشبختند، در بهشت خواهند بود تا مادامی که آسمانها و زمین برپاست، مگر آنچه پروردگار تو اراده کند که عطای او قطع شدنی نیست.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۴

۱۰۹ تو تردید نداشته باشد که آنچه اینها به پیروی از پدرانشان می‌پرستند، باطل است و ما نصیب آنها را بدون کم و کاست خواهیم داد.

۱۱۰ ما کتاب را به موسی دادیم؛ ولی مردم در آن اختلاف کردند که اگر برنامه‌ای که پروردگارت از قبل مقرر کرده، نبود، حکم قطعی مجازات آنها را شامل می‌شد؛ هر چند آنها در شک و شبهه هستند.

۱۱۱ پروردگارت همه گروه‌ها را به سزای اعمالشان خواهد رساند؛ زیرا که او به آنچه انجام می‌دهند، آگاه است.

۱۱۲ خود و آنانی که به همراهی تو از گناه توبه کرده‌اند استقامت کنید؛ همان‌طور که مأموریت به تو داده شده، از حد تجاوز نکنید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۱۱۳ به ستمگران تکیه نکنید که عذاب آتش دامن‌گیر شما خواهد شد و غیر از خدا یآوری نخواهید داشت و کسی شما را یاری نخواهد کرد.

۱۱۴ نماز را در دو طرف روز و در ابتدای شب برپادار که کارهای پسندیده اعمال زشت را نابود می‌کند و این یادآوری است بر آنانی که توجه دارند.

۱۱۵ شکیبای باش که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند.

۱۱۶ چرا در قرنهای گذشته و قبل از شما مردمانی نبودند که جلوی فساد بر زمین را بگیرند، جز اندکی که آنها را نجات دادیم؟! ستمکاران، مطیع لذتهای خویش شدند و از گروه مجرمین گشتند.

۱۱۷ پروردگارت اهل هیچ شهر را از روی ظلم نابود نمی‌کند در حالی که آنها صالح باشند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۵

۱۱۸ اگر خدایت می‌خواست، همه مردم عالم را امت واحدی می‌کرد؛ ولی همواره انسانها با هم اختلاف دارند؛

۱۱۹ مگر آن را که پروردگارت مشمول رحمت خویش قرار دهد و برای همین آنها را آفرید و کلام پروردگارت حتمی است که

جهنم را از جن و انسان پر خواهم کرد.

۱۲۰ ما این داستانهای پیامبران را برای تو بیان می‌کنیم تا به وسیله آن، دلت را آرامش بخشیم و در این رابطه حق برایت روشن گردد و اهل ایمان را موعظه و یادآوری باشد.

۱۲۱ به آنانی که ایمان نمی‌آورند، بگو: شما کار خود را انجام دهید؛ ما هم کار خویش را بجا می‌آوریم.

۱۲۲ و انتظار بکشید؛ ما نیز منتظر می‌مانیم.

۱۲۳ غیب آسمانها و زمین از آن خداست و همه کارها به سوی او بازمی‌گردد؛ بنا بر این او را بندگی کن و بر او توکل داشته باش که پروردگارت از آنچه انجام می‌دهید غافل نیست.

سوره یوسف مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، را، این آیه‌های کتاب آشکار است.

۲ ما قرآن را به زبانی عربی نازل کردیم؛ شاید به عقل آید.

۳ ما بهترین داستانها را از طریق وحی و فرستادن این قرآن برای تو بیان می‌کنیم؛ هر چند پیش از آن چیزی از آن نمی‌دانستی.

۴ هنگامی که یوسف به پدرش گفت: ای پدر! در خواب دیدم که یازده ستاره و خورشید و ماه همگی بر من سجده می‌کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۶

۵ پدر گفت: فرزندم! خواب خود را برای برادرانت نقل مکن که در کار تو نیرنگ خواهند کرد؛ زیرا شیطان برای انسان دشمنی آشکار است.

۶ یعقوب گفت: تعبیر خواب تو این است که پروردگارت تو را بر می‌گزیند و به تو تعبیر خواب می‌آموزد و نعمتش را بر تو و آل یعقوب تکمیل خواهد کرد؛ همان‌طور که پیش از این بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تکمیل کرد که پروردگار تو آگاه و حکیم است.

۷ به راستی که در سرگذشت یوسف و برادرانش برای اهل تحقیق و پرسش عبرت‌هاست.

۸ گفتند: یوسف و برادرش نزد پدر از ما محبوب‌ترند، در حالی که ما گروهی نیرومندیم. پدر ما در گمراهی آشکار است.

۹ یا یوسف را بکشید و یا او را به سرزمینی دور از پدر بپردازید تا علاقه پدرتان متوجه شما شود و بعد از آن جمعیتی صالح خواهید شد.

۱۰ یکی از آنها گفت: یوسف را نکشید؛ بلکه اگر می‌خواهید کاری انجام دهید، او را در چاهی افکنید تا بعضی از مسافران او را بگیرند و با خود ببرند.

۱۱ گفتند: پدر! چرا ما را نسبت به برادرمان یوسف امین نمی‌دانی، در حالی که ما خیرخواه او هستیم؟

۱۲ او را فردا با ما بفرست تا تفریح و بازی کند و ما از او حفاظت می‌نماییم.

۱۳ یعقوب گفت: من از بردن او محزون می‌شوم و می‌ترسم که گرگ او را بخورد و شما از او غافل باشید.

۱۴ گفتند: با اینکه ما گروهی نیرومند هستیم، اگر گرگ او را بخورد، ما از زیانکاران خواهیم بود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۷

۱۵ همین که یوسف را با خود بردند، به اتفاق آرا تصمیم گرفتند که او را در چاه بپردازند و ما به یوسف وحی فرستادیم که آنها را از این کارشان آگاه خواهی ساخت در حالی که آنها تو را نمی‌شناسند.

۱۶ شبانگاه، گریه‌کنان به سراغ پدر آمدند.

۱۷ گفتند: پدرجان! ما رفتیم مشغول مسابقه شدیم و یوسف را کنار اثاث سفر گذاشتیم که گرگ آمد و او را خورد و می‌دانیم اگر راستگو هم باشیم، حرف ما را باور نخواهی کرد.

۱۸ پیراهن یوسف را آلوده به خون دروغین نزد پدر آوردند. یعقوب گفت: آری. هوسهای نفسانی شما این کار را برایتان آراسته؛ بنا بر این صبری زیبا خواهم کرد و خداست که در این زمینه باید از او یاری خواست.

۱۹ کاروانی از آنجا گذر کرد. مأمور آب را فرستادند تا آب از چاه بیاورد. همین که دلو خود را در چاه انداخت، ناگهان بانگ برآورد: ای مژده! این کودکی است در میان چاه. یوسف را به عنوان برده و برای فروش قلمداد کردند؛ ولی خداوند به آنچه انجام می‌دادند، آگاه بود.

۲۰ و سرانجام یوسف را به بهای ناچیز؛ یعنی چند درهم فروختند و به او بی‌اعتنا بودند.

۲۱ کسی که یوسف را در سرزمین مصر خرید، به همسرش گفت: او را گرامی بدار؛ شاید برای ما سودمند باشد و یا او را به عنوان فرزند خویش انتخاب کنیم. و بدین ترتیب یوسف را در زمین، متمکن و صاحب اختیار ساختیم تا اینکه تعبیر خواب را به او بیاموزیم و خداوند به فرمان خویش احاطه دارد؛ ولی بسیاری از مردم نمی‌دانند.

۲۲ همین که یوسف به مرحله بلوغ و رشد کافی رسید، مقام حکمت و علم را به او دادیم و بدین طریق، نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۸

۲۳ آن زنی که یوسف در خانه‌اش بود، پی در پی از او تمنای کام‌جویی می‌کرد. یک‌بار تمام درها را محکم بست و گفت: اینک من در اختیار توام. یوسف گفت: پناه می‌برم به خدا؛ او پروردگار من است و مقام مرا گرامی داشته است و ستمگران را رستگار نخواهد کرد.

۲۴ زن قصد یوسف را کرد و یوسف نیز، که اگر برهان پروردگار را نمی‌دید، چنین قصدی می‌نمود و ما بدین طریق یوسف را از بدی و فحشا، دور ساختیم؛ زیرا که او از بندگان خالص ما بود.

۲۵ هر دو به طرف در دویدند و زن پیراهن یوسف را از پشت کشید و پاره کرد. هر دو، شوهر زن را در آستانه دریافتند. زن گفت: کیفر کسی که نسبت به همسر تو قصد سوء داشته باشد، جز زندان یا عذاب دردناک چه خواهد بود؟

۲۶ یوسف گفت: او قصد مرا کرده بود. در این هنگام شاهدی از خاندان آن زن گواهی داد که اگر پیراهن یوسف از جلو پاره شده باشد، آن زن راست می‌گوید و یوسف دروغ‌گوست،

۲۷ و اگر پیراهنش از پشت پاره شده است، آن زن دروغ‌گوست و یوسف راست می‌گوید.

۲۸ وقتی شوهر دید که پیراهن از پشت پاره شده، گفت: این از نیرنگ شما زنان است که نیرنگ شما بس بزرگ است.

۲۹ به یوسف گفت: این حادثه را به فراموشی سپار. و به زن گفت: از گناه خویش طلب آمرزش کن که از خطاکاران شدی.

۳۰ زنان شهر گفتند: زن عزیز مصر دل‌باخته یوسف شده و اعماق قلبش را محبت یوسف تسخیر کرده، ما او را در گمراهی آشکاری می‌بینیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۹

۳۱ وقتی زن عزیز از نیرنگ زنان آگاه شد، به سراغشان فرستاد و از آنها دعوت کرد و برای هر کدام بالش و تکیه‌گاهی فراهم ساخت و به دست هر کدام چاقویی برای پوست‌کندن میوه داد و بعد گفت: یوسف! وارد مجلس شو. تا چشم آنها به یوسف افتاد، مقهور بزرگی او گشتند و عوض میوه‌ها دستهای خود را بریدند و گفتند: منزّه است خدا! این بشر نیست؛ این جز فرشته‌ای بزرگوار نمی‌باشد.

۳۲ همسر عزیز مصر گفت: این، همان است که به خاطر علاقه به او مرا سرزنش می کردید. آری من او را به کام گرفتن از خویش دعوت کردم؛ ولی او خویشتن داری کرد و اگر بعد از این، آنچه بدو امر می کنم به جا نیاورد، به طور قطع به زندان خواهد افتاد و خوار و ذلیل خواهد شد.

۳۳ یوسف گفت: پروردگارا! زندان برای من از آنچه اینان بدان دعوت می کنند محبوب تر است و اگر نیرنگ آنها را از من بر نداری، به آنها مایل می شوم و از نادانان خواهم شد.

۳۴ خداوند دعای یوسف را مستجاب کرد و نیرنگ آنها را از او برداشت؛ زیرا که او شنوا و آگاه است.

۳۵ با اینکه نشانه‌های عصمت و پاکی را در یوسف مشاهده کردند، تصمیم گرفتند که او را مدتی زندانی کنند.

۳۶ همراه یوسف دو جوان دیگر زندانی شدند. یکی از آنها گفت: خواب دیدم که انگور را برای شراب ساختن می فشارم. و دیگری گفت: خواب دیدم که مقداری نان روی سرم گذاشته‌ام و پرندگان از آن می خورند. خواب ما را تعبیر کن که ترا از نیکوکاران می بینم.

۳۷ یوسف گفت: پیش از آنکه غذای شما را بیاورند و تناول کنید، خواب شما را تعبیر خواهم کرد. این علم تعبیر خواب را پروردگارم به من آموخته؛ بدین جهت که من مردمی را که به خدا ایمان نیاورده و به آخرت کافرند، ترک گفته‌ام.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۰

۳۸ و از مکتب پدرانم، ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کردم در آیین ما نباید کسی چیزی را شریک خدا قرار دهد و این از فضل الهی است که شامل حال ما و همه مردم گشته؛ و لکن بسیاری از مردم شکر این لطف خداوند را به جا نمی آورند.

۳۹ ای زندانی‌های من! آیا خدایان پراکنده بهترند یا الله که یکتا و مقتدر است؟

۴۰ خدایانی که می پرستید، جز نامهایی نیستند که شما خودتان و پدرانتان ساخته‌اید. خداوند هیچ دلیلی برای آنان نازل نفرموده؛ حکومت فقط از آن خداست. فرمان داده که فقط او را بندگی کنید. این دین محکم است؛ و لکن بسیاری از مردم نمی دانند.

۴۱ ای زندانی‌های من! تعبیر خواب شما این است: یکی از شما، ساقی شراب برای ارباب خود می شود و دیگری به دار آویخته خواهد شد و پرندگان از سر او می خورند و این چیزی که شما از من نظر خواستید، قطعی خواهد بود.

۴۲ یوسف به یکی از دو هم زندانی که احتمال آزاد شدنش را می داد، گفت: نزد ارباب سفارش ما را بکن. شیطان یادآوری از یوسف را نزد اربابش از خاطر او برد. در نتیجه یوسف چند سالی در زندان بماند.

۴۳ شاه گفت: خواب دیدم که هفت گاو لاغر به هفت گاو چاق حمله کرده و آنها را می خورند و نیز هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشک را دیدم. ای بزرگان! درباره خواب من نظر دهید، اگر تعبیر خواب می دانید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۱

۴۴ گفتند: این خوابهای آشفته است و ما از تعبیر چنین خوابهایی آگاهی نداریم.

۴۵ یکی از آنهايي که از زندان نجات یافته بود، بعد از چند سال یاد یوسف افتاد و گفت: من شاه را به تعبیر این خواب آگاه می سازم؛ به من مأموریت دهید.

۴۶ یوسف؛ ای مرد راستگو! تعبیر این خواب را برای ما بیان کن: هفت گاو لاغر، هفت گاو چاق را خوردند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشکیده؛ شاید من به نزد این مردم بازگردم و آنها را از تعبیر خواب آگاه نمایم.

۴۷ یوسف گفت: باید هفت سال تمام کشاورزی کنید؛ ولی آنچه را درو می کنید، به صورت همان خوشه در انبارها ذخیره کنید، جز به اندازه کمی برای خوردن.

۴۸ پس از آن هفت سال قحطی می شود که آنچه را برای آن سالها ذخیره کرده‌اید استفاده می‌نمایید و جز اندکی باقی نمی‌ماند.

۴۹ پس از این سالها، سالی بیاید که در آن مردم کمک شوند و نجات یابند.

۵۰ شاه گفت: او را نزد من بیاورید. ولی وقتی فرستاده او نزد یوسف آمد، گفت: به سوی اربابت بازگرد و از او سؤال کن داستان زنانی که دستهای خود را بریدند چه بود، که پروردگار من از نیرنگ آنها آگاه است.

۵۱ شاه گفت: داستان شما زنان آن زمان که از یوسف کام خواستید چه بود؟ گفتند: منزه است خدا. ما درباره یوسف هیچ بدی ندیدیم. همسر عزیز مصر گفت: هم اینک حقیقت آشکار شد. من پیشنهاد کامجویی به او دادم، در حالی که او انسانی راستگوست.

۵۲ این اعتراف را کردم تا یوسف بداند در غیابش به او خیانت نکردم؛ زیرا که خداوند نیرنگ خائنان را به هدف نمی‌رساند.
ترجمه قرآن، ص: ۲۴۲

۵۳ من خود را تبرئه نمی‌کنم؛ زیرا که این نفس پیوسته به گناه فرمان می‌دهد، مگر آن را که پروردگار رحم کند که پروردگار من بخشنده و مهربان است.

۵۴ شاه گفت: یوسف را نزد من بیاورید تا او را محرم راز خود نمایم. همین که شاه با یوسف گفتگو کرد گفت: امروز تو نزد ما صاحب اختیار و امین خواهی بود.

۵۵ یوسف گفت: گنجینه‌های این سرزمین را به من بسپار که من حافظ و آشنای به آنها هستم.

۵۶ بدین طریق ما یوسف را در آن سرزمین تمکن دادیم که هر گونه می‌خواست در آن تصرف می‌کرد. ما رحمت خویش را به هر که خواهیم عطا می‌نماییم و پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنیم.

۵۷ البته پاداش آخرت برای اهل ایمان! و پرهیزکاران بهتر است.

۵۸ برادران یوسف به مصر آمدند و بر او وارد شدند. یوسف آنها را شناخت؛ ولی آنها یوسف را نشناختند.

۵۹ وقتی بارهای آنها را آماده ساخت، گفت: آن برادری را که از پدر با شما یکی است، نزد من بیاورید. آیا نمی‌بینید که آذوقه شما را تمام و کمال دادم و بهترین میزبان شما بودم؟

۶۰ اگر آن برادر را نیاورید، آذوقه‌ای نزد من نخواهید داشت و دیگر پیش من نیاید.

۶۱ گفتند: با پدرش در میان می‌گذاریم. ما این کار را خواهیم کرد.

۶۲ به مأمورین خود گفت: وجوهی را که اینها پرداختند، در بارهایشان بگذارید تا وقتی که به خانواده خود برگشتند، آن را بشناسند و باعث شود دوباره به مصر برگردند.

۶۳ وقتی بر پدر خویش وارد شدند، گفتند: پدرجان! آذوقه زیادی به ما داده نشد. برادرمان را همراه ما بفرست تا آذوقه بیشتری دریافت کنیم و ما او را حفاظت خواهیم کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۳

۶۴ یعقوب گفت: آیا نسبت به این برادر به شما اطمینان کنم؛ همان گونه که نسبت به برادرش در گذشته اطمینان کردم؟ البته خداوند بهترین حافظ و او مهربان‌ترین مهربانان است.

۶۵ و همین که بارهای خود را گشودند، وجوهی را که پرداخت کرده بودند، برگشت داده شده یافتند. گفتند: پدرجان! ما دیگر بیش از این چه می‌خواهیم؟! این وجوه ماست که برگشت داده شده است. برای خانواده خود آذوقه می‌آوریم و از برادر خویش حفاظت می‌کنیم و یک‌بار شتر هم اضافه خواهیم آورد و این کار آسانی است.

۶۶ یعقوب گفت: برادر یوسف را همراه شما نمی‌فرستم تا به خدا عهد بندید که او را به من بازگردانید، مگر آنکه قدرت از شما سلب شود. چون برادران عهد خود را در اختیار پدر گذاشتند، یعقوب گفت: خداوند به آنچه می‌گوییم گواه است.

۶۷ گفت: فرزندانم از یک در همگی وارد نشوید؛ بلکه از درهای مختلف وارد شوید که در برابر پروردگار برای شما کاری از من ساخته نیست که حکومت فقط از آن اوست بر او توکل می‌کنم و باید هر توکل کننده‌ای نیز بر او توکل جوید.

۶۸ و هنگامی که طبق دستور پدرشان وارد شدند، هیچ حادثه الهی از آنها دور نبود جز آنچه در دل یعقوب بود که انجام گرفت. یعقوب از تعلیماتی که بدو داده بودیم، آگاهی داشت؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.

۶۹ وقتی برادران وارد یوسف شدند، برادر خود را پیش خود جای داد و گفت: من برادر تو یوسفم. از کارهایی که اینها می‌کنند، نگران مباش.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۴

۷۰ هنگامی که آذوقه آنها را آماده ساخت، جام مخصوصی را در بار برادر خود گذاشت. آنگاه ندادهنده‌ای فریاد زد: ای اهل قافله! شما دزدید.

۷۱ رو به آنها کرده و گفتند: مگر چه چیز گم کرده‌اید؟

۷۲ گفتند: ما جام مخصوص شاه را گم کرده‌ایم. هر که آن را پیدا کند، یک‌بار شتر آذوقه جایزه دارد و من ضمانت می‌نمایم.

۷۳ گفتند: سوگند به پروردگار! شما خوب می‌دانید که ما برای فساد به این سرزمین نیامده‌ایم و ما دزد نیستیم.

۷۴ مأمورین گفتند: اگر دروغ بگویید، جزایش چیست؟

۷۵ گفتند: جزای کسی که جام دربارش پیدا شود آن است که صاحب بار را توقیف کنید. روش ما در مجازات ستمکاران این گونه است.

۷۶ بارهای برادران را قبل از بار برادر خودش بازرسی کرد و بعد جام را از بار برادر خویش بیرون آورد. این تدبیر ما برای یوسف بود؛ زیرا که او نمی‌توانست طبق آیین شاه یوسف را توقیف کند، مگر اینکه خداوند بخواهد. ما مقامات هر که را بخواهیم بالا می‌بریم، و تنها خداست که بر همه صاحبان علم و دانش برتر است.

۷۷ گفتند: اگر او دزدی کرده، برادرش نیز در گذشته مرتکب چنین کاری شده است. یوسف ناراحتی خود را از این اتهام پنهان کرد و سر بسته گفت: شما بد مردمی هستید و خداوند به آنچه نسبت می‌دهید، آگاه‌تر است.

۷۸ گفتند: ای عزیز مصر! او پدری پیر و ناتوان دارد. یکی از ما را به جای او توقیف کن؛ زیرا که ما تو را انسان نیکوکار می‌بینیم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۵

۷۹ یوسف گفت: پناه بر خدا! اگر ما کسی را جز آنکه در بارش کالای خویش یافته‌ایم توقیف کنیم، در این صورت از ستمکاران هستیم.

۸۰ هنگامی که مایوس شدند، با هم خلوت کردند و به طور سزای با هم به گفتگو نشستند. برادر بزرگتر آنها گفت: فراموش کردید که پدرتان از شما به نام پروردگار پیمان گرفته و پیش از این درباره یوسف بدرفتاری کردید؛ بنا بر این من از این سرزمین جایی نمی‌روم، مگر اینکه پدرم به من اجازه دهد و یا خداوند فرمانی درباره من صادر فرماید که بهترین حاکمان است.

۸۱ شما نزد پدر روید و بگویید: پدرجان! پسرت دزدی کرد و ما جز آنچه را که می‌دانستیم، شهادت ندادیم و ما از غیب چیزی نمی‌دانیم.

۸۲ به پدر گفتند: از شهری که در آن بوده‌ایم و کاروانی که با آن آمده‌ایم سؤال کن که ما راست می‌گوییم.

۸۳ یعقوب گفت: هوای نفس شما کارتان را جلوه داده؛ پس صبر نیکو می‌کنم، به این امید که همه آنها به سوی من بازگردند؛ زیرا که او دانا و حکیم است.

۸۴ روی از فرزندانش برگردانید و گفت: وای! افسوس از یوسفم. و چشمانش از گریه فراوان و اندوه سفید شد و بر خشم خویش

مسلط گردید.

۸۵ گفتند: به خدا قسم که آن قدر یاد یوسف می‌کنی تا بیمار می‌شوی و تا سرحد مرگ پیش می‌روی.

۸۶ گفت: شکایت غم و اندوه خود فقط نزد خدا می‌برم و از او چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۶

۸۷ فرزندانم بروید و از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت پروردگار مأیوس نشوید که از رحمت خدا کسی مأیوس نمی‌شود، مگر آنکه از گروه کافران باشد.

۸۸ برادران بر یوسف وارد شدند و گفتند: ای عزیز مصر! ما و خاندان ما گرفتار فقر و قحطی شدیم و وجوه کمی با خود آورده‌ایم و انتظار داریم آذوقه‌ها را کامل کرده و بر ما صدقه دهی که خداوند صدقه دهندگان را پاداش نیکو می‌دهد.

۸۹ یوسف گفت: آیا می‌دانید در آن هنگام که نادان بودید، چه بر سر یوسف و برادرش آوردید؟

۹۰ گفتند: آیا تو یوسفی؟ گفت: آری. من یوسفم و این برادر من است. خدا بر ما منت گذارده است. هر کس تقوا پیشه کند و شکیبایی نماید، خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند.

۹۱ گفتند: به خدا قسم که تو را بر ما برتری داده، در حالی که ما خطاکار بودیم.

۹۲ یوسف گفت: امروز هیچ سرزندی بر شما نیست. خداوند شما را می‌بخشد؛ زیرا که او مهربان‌ترین مهربانان است.

۹۳ پیراهن مرا برای پدرم ببرید و آن را روی صورتش اندازید تا دیدگانش بینا شود. آنگاه او را با همه خاندان به مصر آورید.

۹۴ همین که کاروان از مصر بیرون رفت، یعقوب گفت: اگر نادانم نمی‌شمارید، من بوی یوسف را استشمام می‌کنم.

۹۵ اطرافیان گفتند: به خدا سوگند که در گمراهی دیرین خویش هستی.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۷

۹۶ هنگامی که بشارت‌دهنده آمد و پیراهن را بر صورت یعقوب انداخت، ناگهان بینا شد و گفت: آیا نگفتم من از خدا چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید؟!

۹۷ گفتند: پدرجان! از خدا بخواه که ما را ببخشد، چرا که ما خطاکار بودیم.

۹۸ گفت: به زودی از پروردگارم برای شما طلب آمرزش می‌کنم؛ زیرا که او بخشنده و مهربان است.

۹۹ و هنگامی که بر یوسف وارد شدند، یوسف پدر و مادرش را در آغوش گرفت و گفت: به خواست پروردگار در کمال امنیت به مصر قدم بگذارید.

۱۰۰ آنگاه پدر و مادرش را بر تخت نشاند و همگی در برابر او به سجده افتادند. سپس به پدر گفت: پدرجان! این بود تعبیر خوابی که در گذشته دیدم و خدای من این خواب را به واقعیت تبدیل فرمود و هنگامی که سبب شد از زندان آزاد شوم، به من لطف فرمود و شما را از آن بیابان به اینجا آورد بعد از آنکه شیطان بین من و برادرانم را تیره کرد. آری خدای من بر آنچه بخواهد لطف و کرمش تعلق خواهد گرفت؛ زیرا که او آگاه و حکیم است.

۱۰۱ یوسف گفت: پروردگار! به من حکومت دادی و علم تعبیر خواب آموختی. تویی آفریننده آسمانها و زمین؛ تویی ولی نعمت من در دنیا و آخرت. مرا مسلمان بمیران و به صالحین ملحق فرما!

۱۰۲ این بود از اخبار غیبی که ما بر تو وحی نمودیم و تو ای پیامبر! هنگامی که برادران یوسف همدست شده بودند و نیرنگ می‌کردند، حضور نداشتی.

۱۰۳ بدان هر چقدر هم اصرار داشته باشی، بسیاری از مردم ایمان نمی‌آورند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۸

۱۰۴ تو هیچ گاه مزد رسالت از مردم نخواسته‌ای که دعوت تو جز پندی برای جهانیان نیست.

۱۰۵ چه بسیار آیات الهی که در آسمانها و زمین هست و مردم از آن می‌گذرند و از آن روی بر می‌گردانند.

۱۰۶ و بسیاری از آنها به خدا ایمان نمی‌آورند مگر آنکه ایمانشان به شرک آلوده است.

۱۰۷ آیا خود را در امان می‌دانند که عذاب فراگیر الهی شامل حالشان شود و یا قیامت ناگهان در آن حال که خبر ندارند، به آنها رسد؟!

۱۰۸ بگو: این راه من است که از روی آگاهی خود و پیروانم را به سوی پروردگار دعوت می‌کنم و خدا پاکیزه است و من از مشرکین نخواهم بود.

۱۰۹ ما هیچ پیامبری را قبل از تو نفرستادیم، مگر اینکه آنها مردانی بودند از مراکز شهرها و به آنها وحی می‌نمودیم. آیا سیر در زمین نکرده‌اند تا ببینند پایان کار مردم گذشته چه بوده است و جهان آخرت برای اهل تقوا بهتر است. آیا به عقل نمی‌آیید؟!

۱۱۰ تا آنجا که پیامبران از آنها مأیوس شدند و گمان بردند که به آنها دروغ گفته شده است. در آن حال یاری ما فرارسید و هر کسانی را خواستیم نجات یافتند و عذاب ما از مردم گنهکار بازگردانده نمی‌شود.

۱۱۱ آری در داستانهای پیامبران برای صاحبان عقل و خرد عبرت است؛ زیرا داستانهای خیالی و ساختگی نبوده‌اند؛ بلکه تصدیق کتابهایی است که پیش از آن بوده‌اند و توضیح همه چیز و هدایت و رحمت برای مردم اهل ایمان می‌باشند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۹

سوره رعد مگه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم، راه، این است آیات کتاب الهی، و آنچه از جانب پروردگارت نازل شده حق است؛ ولی بسیاری از مردم ایمان نمی‌آورند.

۲ خداست که آسمانها را بدون ستونی که ببینید برپاداشته. آنگاه به عرش پرداخت و خورشید و ماه را به تسخیر خویش درآورد که هر کدام در مدتی معین سیر می‌کنند. اوست که تدبیر امور می‌نماید. آیات را به طور مبسوط برای شما شرح می‌دهد؛ شاید ملاقات با پروردگارتان را باور نمایید.

۳ اوست که زمین را گسترش داد و کوهها در آن برافراشت و نهرها در آن جاری ساخت و از هر میوه‌ای دو جفت در زمین قرار داد و به وسیله شب، روز را پوشاند که البته در تمام اینها برای اهل فکر و اندیشه نشانه‌هایی است.

۴ در زمین قطعات مختلفی مجاور هم وجود دارد و نیز باغهایی از انگور و زراعت و نخل گاهی از یک پایه و گاهی از پایه‌های مختلف، همه آنها از یک آب تغذیه می‌شوند؛ ولی میوه بعضی آن را بر بعضی دیگر برتری می‌دهیم که در این امر برای آنانی که اهل اندیشه‌اند، نشانه‌هایی است.

۵ و اگر تعجب می‌کنی، عجیب گفتار آنهاست که می‌گویند: اگر خاک شدیم، بار دیگر آفرینش تازه‌ای پیدا خواهیم کرد؟! اینها همان کسانی هستند که به خدای خویش کافر شدند. آنها به گردنشان زنجیرهاست و آنها یاران آتشند و برای همیشه در آن می‌مانند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۰

ترجمه قرآن ۲۹۳

۶ به آمدن عذاب پیش از رحمت شتاب دارند. با اینکه در گذشته عذابهایی نازل گردید، پروردگار تو نسبت به مردم با اینکه ظلم

می‌کنند، اهل بخشش است و نیز سخت مجازات می‌کند.

۷ آنانی که کافر شده‌اند، می‌گویند: چرا نشانه‌ای از پروردگارش نازل نشده است؟ تو فقط بیم‌دهنده‌ای و برای هر ملتی راهنمایی هست.

۸ خداوند می‌داند که هر زنی چه در رحم دارد و در رحمها چه کم و چه زیاد می‌شود و هر چیزی نزد پروردگار به اندازه معین است.

۹ اوست که آگاه به غیب و آشکار است و بزرگ و برتر است.

۱۰ برای او، از شما هر که سخن آهسته گوید یا آن را بلند گوید و هر که در شب تاریک است و یا روز روشن، همه یکسان است.
 ۱۱ برای هر انسان از پیش‌رو و پشت سر مأمورین الهی هستند که به فرمان او حفاظت می‌کنند و خدا اوضاع هیچ ملتی را تغییر نمی‌دهد، مگر آنکه در خود دگرگونی ایجاد کنند و هرگاه خداوند برای ملتی بدی خواهد، راه بازگشت ندارند و جز پروردگار سرپرستی نخواهند داشت.

۱۲ اوست که برق را برای بیم و امید به شما نشان می‌دهد و ابرهای سنگین ایجاد می‌کند.

۱۳ رعد و فرشتگان از ترس خدا به تسبیح و حمد او مشغولند. خداست که صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر که را خواهد به آن مبتلا سازد. بازهم کافران درباره خدا مجادله می‌کنند، در حالی که او سخت انتقام می‌گیرد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۱

۱۴ دعوت حق، مخصوص پروردگار است و آنانی که غیر خدا را می‌خوانند و به دعوت آنان پاسخ نمی‌گویند، مانند کسی هستند که دو دست خود سوی آب می‌برد که آب به دهانش برسد؛ ولی آب به دهانش نخواهد رسید و دعوت کافران جز به گمراهی نیست.

۱۵ آنچه در آسمانها و زمین هستند، خواه از روی اطاعت و یا کراهت و نیز سایه‌های آنها، هر صبح و شام برای خدا سجده می‌کنند.
 ۱۶ بگو: پروردگار آسمانها و زمین کیست؟ بگو: خدا. بگو: آیا غیر خدا را سرپرست خود قرار داده‌اید در حالی که درباره خود مالک سود و زیانی نیستند؟ بگو: آیا آنکه نمی‌بیند با آنکه می‌بیند یکسان است، یا تاریکی‌ها با نور مساوی هستند؟ آیا شریکانی که برای خدا قرار داده‌اند، چون خلقت پروردگار چیزی را خلق کرده‌اند و خلقتها به نظر ایشان مشتبه شده است؟ بگو: خدا خالق همه چیز است و اوست یگانه و مقتدر.

۱۷ از آسمان آبی را نازل کرد و از هر دره و رودخانه به اندازه آنها سیلابی جاری شد. سیل بر روی خود کفی را حمل کرد و برای به دست آوردن زینت آلات و یا وسایل زندگی آتش روی آن روشن می‌کنند؛ نیز کفهایی مانند آن به وجود می‌آید و این چنین خداوند برای حق و باطل مثال می‌زند.

۱۸ آنانی که دعوت پروردگارش را اجابت کرده‌اند، پادشایسته‌ای دارند و آنانی که اجابت نکرده‌اند، اگر تمام روی زمین را هم مالک باشند و حتی مثل آن متعلق به آنها باشد، حاضرند همه آنها را برای نجات خود فدا کنند. آنها حساب سختی خواهند داشت و جایگاهشان جهنم است که بد جایگاهی است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۲

۱۹ آیا کسی که می‌داند آنچه از پروردگارت بر تو نازل شده حق است، همانند آن کسی است که نمی‌بیند؟! البته فقط صاحبان اندیشه، متوجه خواهند شد؛

۲۰ آنانی که به پیمان الهی وفا می‌کنند و عهد را نمی‌شکنند؛

۲۱ آنانی که به پیوندهایی که پروردگار بدان امر فرموده پابرجا بوده و از خدای خویش می‌ترسند و نگران بدی حساب هستند؛

۲۲ آنانی که صبر می‌کنند تا جلب رضایت پروردگار خویش نمایند و نماز را برپا داشته و از آنچه به آنها روزی شده، پنهان و آشکار انفاق می‌کنند و به وسیله کارهای پسندیده، اعمال زشت خود را از بین می‌برند، برای ایشان عاقبت خوبی در جهان آخرت است؛

۲۳ بهشتهایی جاویدان که خود و هر که از پدران و همسران و فرزندان‌شان شایسته باشند، بدان داخل خواهند شد و فرشتگان از هر دری به آنها وارد می‌شوند؛

۲۴ و می‌گویند: به خاطر صبرتان، بر شما درود. و چه عاقبت خوبی است، عاقبت به خیر شدن.

۲۵ و آنانی که پس از پیمان بستن، عهد الهی را شکستند و به پیوندهایی که پروردگار بدان امر فرموده پابرجا نبوده و روی زمین فساد کردند، مشمول لعنت خدا شده و عاقبت بدی در جهان آخرت دارند.

۲۶ خداوند برای هر که بخواهد، وسعت روزی می‌دهد و برای هر که بخواهد به اندازه و کم قرار می‌دهد. به زندگی دنیا خوشحال می‌شوند، در حالی که زندگی دنیا در برابر آخرت ناچیز است.

۲۷ کافران می‌گویند: چرا معجزه‌ای از سوی پروردگارش بر او نازل نشده؟ بگو: خداوند هر که را بخواهد، گمراه کند و هر که را به درگاهش تضرع کند، هدایت می‌نماید.

۲۸ آنانی که ایمان آورده و دل‌هایشان با یاد خدا آرام می‌گیرد، آگاه باشید که دل‌ها با یاد خدا آرام خواهد گرفت.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۳

۲۹ آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند، خوشا به حال آنها و پایان خوبی که برای آنهاست.

۳۰ به همان طریق تو را نیز به میان مردمی فرستادیم که قبل از آنها مردمانی دیگری آمدند و رفتند، با این هدف که آنچه بر تو وحی کرده‌ایم برای آنها بخوانی، در حالی که آنها به خدای رحمان کافرند. بگو: اوست پروردگار من؛ جز او خدایی نیست. بر او توکل می‌کنم و امیدم به اوست.

۳۱ و اگر به وسیله قرآن کوه‌ها به حرکت درآیند و زمین قطعه‌قطعه گردد و مردگان به حرف آیند، همه این کارها در اختیار خداست. آیا اهل ایمان از ایمان آوردن کافران مأیوس نشده‌اند که اگر خدا می‌خواست، همه مردم را هدایت می‌کرد و کافران به خاطر کارهایشان پی در پی مورد هجوم حوادث کوبنده خواهند بود. یا آن حوادث، نزدیک خانه‌هایشان اتفاق خواهد افتاد تا فرمان خدا فرارسد که خداوند خلف وعده نخواهد کرد.

۳۲ پیش از تو پیامبرانی مسخره شدند و کافران را فرصتی دادیم و سپس آنها را مجازات کردیم، دیدی که عذاب من چگونه بود؟

۳۳ آیا کسی که مراقب اعمال همه است، برایش شریک قرار داده‌اند؟! بگو: این شریکان را نام ببرید. آیا به او خبر می‌دهید از چیزی که وجود آن را در زمین نمی‌داند یا به یک سخن ظاهری اکتفاء کرده‌اید؛ بلکه برای کافران نیرنگشان زینت داده شده و از راه خدا بازمانده‌اند و آن را که خدا گمراه سازد، راهنمایی برای او وجود نخواهد داشت.

۳۴ برای آنان در زندگی دنیا عذاب است و البته عذاب آخرت برای آنها سخت‌تر است و از قهر پروردگار، نگهدارنده‌ای ندارند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۴

۳۵ بهشتی که به اهل تقوا وعده داده شده، از زیر درختانش نهرها جاری است. خوردنیها و سایه‌هایش همیشگی است. این پایان کار اهل تقوا است و پایان کار کافران آتش می‌باشد.

۳۶ آنانی که کتابشان دادیم، به آنچه بر تو نازل شده خوشحالند و بعضی از احزاب قسمتی از آیات را انکار می‌کنند. بگو: من مأمورم که خدا را بندگی کنم و برای او شریک نیآورم. به او دعوت کنم و بازگشت من به سوی اوست.

۳۷ و این چنین قرآن را دارای حکمت به زبان عربی نازل کرده‌ایم. اگر با این دانشی که برای تو آمده از بوالهوسیه‌های آنها پیروی

کنی، در برابر پروردگار هیچ کس قدرت حمایت و نگهداری تو را نخواهد داشت.

۳۸ پیش تو پیامبرانی را فرستادیم و برای آنها همسران و فرزندان قرار دادیم و هیچ پیامبری نمی‌تواند آیه‌ای جز به فرمان پروردگار بیاورد که هر زمانی نوشته و قوانینی دارد.

۳۹ خدا هر چه را خواهد نابود می‌کند و یا ثابت می‌نماید و ریشه و اصل کتاب نزد اوست.

۴۰ و یا اینکه بعضی از آن عذاب را که به ایشان وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم و یا عمر تو را به پایان می‌بریم؛ بنا بر این فقط تکلیف تو تبلیغ است و حساب کارها با ماست.

۴۱ آیا ندیدی که به سراغ زمین می‌آییم و از اطراف آن کم می‌کنیم؟ خدا حکم می‌کند و کسی نمی‌تواند مانع حکم او شود و خدا به سرعت به حسابها می‌رسد.

۴۲ کسانی نیز در گذشته بوده‌اند که نیرنگ می‌زدند در حالی که همه تدبیرها از آن پروردگار است. می‌داند هر کسی چه انجام می‌دهد و کافران به زودی خواهند دانست که عاقبت نیک و بد در جهان آخرت چیست.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۵

۴۳ کافران می‌گویند که تو پیامبر نیستی. بگو: کافی است که خداوند بین من و شما شاهد باشد و آنکه علم کتاب نزد اوست.

سوره ابراهیم مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، را، کتابی است که بر تو نازل کردیم تا مردم را به اجازه پروردگار از تاریکیها به نور و به راه خدای مقتدر و ستوده ببری.

۲ خداست که هر چه در آسمانها و زمین است، متعلق به اوست و وای بر کافران از عذاب سخت!

۳ آنانی که زندگی دنیا را بیشتر از زندگی آخرت دوست می‌دارند و مردم را از راه خدا بازمی‌دارند و تلاش می‌کنند که راه الهی را دگرگون نشان دهند، در گمراهی هستند و از حقیقت دورند.

۴ هیچ پیامبری را جز به زبان مردم عصرش نفرستادیم؛ بدین خاطر که حقایق را برای آنها بیان کند. آنگاه خداوند هر که را بخواهد، گمراه می‌کند و هر که را بخواهد، هدایت می‌نماید که او مقتدر و حکیم است.

۵ موسی را با آیات خود فرستادیم و به او گفتیم که قوم خودت را از تاریکیها به سوی نور ببر و آنان را به روزهای خدا یادآوری کن که در این نشانه‌هایی است برای هر که صبور و شکرگزار است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۶

۶ به یاد آور زمانی را که موسی به مردم عصر خویش گفت: نعمت پروردگار را درباره خود از نظر بگذرانید؛ همان زمان که شما را از چنگال فرعونیان نجات داد. آنهایی که شما را بد مجازات می‌کردند، پسرانتان را سر می‌بریدند، زنانتان را زنده می‌گذاشتند و در این، امتحان بزرگی از پروردگارتان برای شما بود.

۷ و چون پروردگارتان اعلام کرد که اگر شکر نعمت بجا آورید، نعمتها را بیشتر خواهیم کرد و اگر ناسپاسی نمایید، البته عذاب من سخت است.

۸ و موسی گفت: اگر شما و همه اهل زمین کافر شوند، خداوند بی‌نیاز و ستوده است.

۹ آیا اخبار آنانی که پیش از شما بودند به شما نرسیده؛ از قبیل قوم نوح و عاد و ثمود و آنانی که بعد از آنها بودند؛ همانهایی که جز خدا آنان را نمی‌شناسد. بر آن مردمان پیامبرانی با دلایل روشن آمدند؛ ولی آنها دست بر دهان کردند و گفتند: ما به هر چه

شما پیامبران مأمور آن هستید کافریم و ما درباره آنچه شما ما را به سوی آن دعوت می‌کنید، تردید داریم.

۱۰ پیامبرانشان به آنان می‌گفتند: آیا درباره خدا شک می‌کنید، در حالی که آفریننده آسمانها و زمین است. شما را می‌خواند تا گناهانتان را ببخشد و تا مدتی معین شما را باقی می‌گذارد. گفتند: شما جز بشری همانند ما نخواهید بود. شما اراده کرده‌اید ما را از آنچه پدران ما می‌پرستیدند بازدارید. دلیل روشنی برای ما بیاورید.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۷

۱۱ پیامبرانشان به آنان گفتند: ما بشری همانند شما هستیم؛ ولی پروردگار بر هر که از بندگانش بخواهد، منت می‌گذارد و ما نمی‌توانیم جز به اجازه خداوند، دلیلی بیاوریم و اهل ایمان باید به خدا توکل کنند.

۱۲ و ما چرا به خدا توکل نکنیم، در حالی که ما را به راههای سعادت هدایت فرموده است؟! به این اذیتها که درباره ما می‌کنید، صبر خواهیم کرد و اهل توکل همواره به خدا توکل می‌نمایند.

۱۳ کافران پاسخ دادند: ما شما را از سرزمین خود بیرون می‌کنیم، مگر آنکه به دین ما باز گردید. آنگاه پروردگارشان به پیامبران وحی فرستاد که ستمکاران را هلاک خواهیم کرد.

۱۴ و بعد از هلاکت آنها، شما را ساکن آن سرزمین می‌نماییم و این برای کسی است که از مقام من و وعده‌هایم بترسد.

۱۵ تقاضای فتح و پیروزی کردند و هر گردنکش ستیزه‌جو نومید گشت.

۱۶ به دنبال گردنکشی و ستیزه‌جویی، آتش دوزخ است و از آب بدبو به او خواهند نوشاند.

۱۷ به زحمت جرعه جرعه آن را سر می‌کشند و دوست ندارد که بیاشامد. از هر سو مرگ به او رو می‌کند در حالی که نمی‌میرد، و به دنبال آن عذاب سختی در پیش دارد.

۱۸ داستان کسانی که به پروردگارشان کافر شده‌اند، اعمالشان همچون خاکستری است که در برابر باد شدید و روز طوفانی قرار دارد. از اعمالی که انجام داده‌اند چیزی به دست نیاورند. این همان گمراهی دور و بی‌انتهاست.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۸

۱۹ ای انسان! ندیدی که خداوند آسمانها و زمین را به حق آفرید و اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق جدیدی جایگزین شما می‌گرداند.

۲۰ و این کار برای پروردگار، دشوار نیست.

۲۱ در روز قیامت همه مردم در پیشگاه خداوند ظاهر می‌شوند. مردم ضعیف به قدرتمندان می‌گویند. ما از شما پیروی کردیم. آیا می‌توانید عذاب الهی را از ما بردارید؟ پاسخ می‌دهند: اگر خدا ما را هدایت کرده بود، ما نیز شما را هدایت می‌کردیم. برای ما یکسان است که بی‌تابی کنیم و یا صبر نماییم؛ زیرا راه نجاتی نداریم.

۲۲ در آن هنگام که کار بندگان خاتمه پذیرد، شیطان می‌گوید: خداوند به شما وعده درست داد و من نیز به شما وعده دادم؛ ولی خلف وعده کردم. من بر شما تسلطی نداشتم. فقط دعوت کردم، شما هم پذیرفتید؛ بنا بر این مرا ملامت نکنید بلکه خود را ملامت نمایید. نه من می‌توانم به فریاد شما برسیم و نه شما می‌توانید فریادرس من باشید و من به شرکی که شما با فریب من مبتلا شدید معتقد نیستم. برای ستمکاران عذاب دردناکی خواهد بود.

۲۳ اهل ایمان و اعمال پسندیده را در بهشتهایی وارد می‌کنند که نهرها از زیر درختانش جاری است و با اجازه پروردگارشان برای همیشه در آن می‌مانند. درود گفتن آنها در آنجا سلام است.

۲۴ آیا ندیدی خداوند چگونه مثالی برای کلام پاکیزه زد که سخن پاکیزه، چون نهال پاکیزه است. ریشه آن ثابت و شاخه‌هایش در آسمان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۹

۲۵ همیشه به اجازه پروردگارش میوه خود را می‌دهد. خداوند این مثلها را برای مردم می‌زند؛ شاید به خود آیند.

۲۶ و داستان کلام ناپاک همانند نهال ناپاک است که از روی زمین کنده شده و قرار ندارد.

۲۷ خداوند اهل ایمان را به گفتاری ثابت در زندگی دنیا و آخرت پایدار می‌دارد و ستمگران را گمراه می‌سازد و هر چه اراده کند، انجام می‌دهد.

۲۸ آیا ندیدی آنانی را که نعمت پروردگار را کفران کردند و مردم خود را به سرزمین نیستی کشاندند؟!

۲۹ جهنم است که بدان خواهند افتاد و بد جایگاهی است.

۳۰ برای خداوند همتا قرار دادند تا مردم را از راه او منحرف نمایند. بگو: از دنیا بهره برید که پایان کارتان جهنم است.

۳۱ به بندگان مؤمن من بگو: نماز را بپادارند و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم پنهان و آشکار انفاق کنند، قبل از آنکه روزی فرارسد که نه چیزی می‌توان خرید و فروخت و نه دوستی کسی به کار می‌آید.

۳۲ خداست که آسمانها و زمین را خلق کرده و از آسمان آبی فرستاد تا به وسیله آن میوه‌های مختلف را روزی شما کند و کشتی را به خدمت شما درآورد تا به اجازه پروردگار در دریاها سیر کند و نیز نهرها را مسخر شما کرد.

۳۳ خورشید و ماه را که دایما در کارند به تسخیر درآورد و نیز شب و روز را مسخر شما نمود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۰

۳۴ و هر چه خواستید، به شما عطا فرمود و اگر نعمتهای الهی را شماره کنید، هرگز به حساب نیایند. در عین حال، این انسان ستمگر و ناسپاس است.

۳۵ به یاد آور زمانی را که ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر را محل امن قرار ده. من و فرزندانم را از پرستش بتها بر حذر دارد؛

۳۶ خداوند! بتها بسیاری از مردم را گمراه ساخته‌اند؛ بنا بر این هر که از من پیروی کند. او از من است و هر که نافرمانی نماید، تو بخشنده و مهربانی؛

۳۷ پروردگارا! من بعضی از فرزندان خود را در سرزمینی غیر قابل کشت، در کنار بیت الحرام تو به جهت برپا داشتن نماز ساکن ساختم. تو دلهای مردم را به سوی آنها متوجه ساز و از میوه‌ها روزیشان کن؛ شاید شکر نعمتهای تو را به جا آورند؛

۳۸ پروردگارا! تو آنچه را که ما پنهان می‌کنیم و یا آشکار می‌سازیم، می‌دانی و هیچ چیز در زمین و آسمان از دید خدا مخفی نیست؛

۳۹ ستایش خدای را که در هنگام پیری، اسماعیل و اسحاق را به من عطا فرمود که پروردگار من شنونده دعاست؛

۴۰ خدایا! من و فرزندانم را برپاکننده نماز قرار ده! پروردگارا! دعایم را اجابت فرما؛

۴۱ پروردگارا! در روز برپایی حساب، من و پدر و مادرم و مؤمنین را مشمول بخشش خود قرار ده!.

۴۲ ستمگران، گمان مبرند که خداوند از کارهایی که انجام می‌دهند غافل است؛ بلکه عذاب آنها را تأخیر می‌اندازد به روزی که چشمها در آن خیره می‌گردد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۱

۴۳ سر به آسمان بلند کرده پلکهای چشمهایشان به هم نمی‌خورد و دلهایشان مضطرب است.

۴۴ بترسان مردم را از روزی که عذاب به سراغشان می‌آید؛ هنگامی که ستمگران می‌گویند: خداوند! به ما مهلت کوتاهی ده تا دعوت تو را اجابت کنیم و از پیامبران پیروی نماییم. آیا شما نبودید که پیش از این سوگند یاد کردید که زوال و نیستی برایتان

نیست؟!

۴۵ آیا شما نبودید که در محل سکونت آنانی که به خود ظلم کردند، ساکن شدید و برای شما روشن شده بود که ما چه بر سر آنها آوردیم و برایتان حکایتها نقل کردیم!؟

۴۶ آنان مکر خود را به کار بردند و خدا همه مکرهای آنها را در اختیار دارد، هر چند مکرشان چنان باشد که کوه‌ها را از جا برکند.

۴۷ گمان مبر که خداوند نسبت به پیامبرانش خلف وعده می‌کند؛ زیرا که او مقتدر و صاحب انتقام است.

۴۸ روزی که این زمین به زمینی دیگر و آسمانها به آسمانهای دیگر تبدیل خواهند شد و همگی در پیشگاه خداوند یکتا و قهار حاضر می‌گردند.

۴۹ آنگاه می‌بینی که مجرمان در چنین روزی با هم به زنجیر کشیده شده‌اند.

۵۰ پیراهنشان آتش‌زا و صورت‌هایشان در برابر شعله‌های آتش پنهان است.

۵۱ بدین خاطر که خداوند هر کس را به آنچه انجام داده، پاداش دهد که او خیلی سریع به حسابها می‌رسد.

۵۲ این برای مردم، ابلاغ عمومی است تا همگی به وسیله آن بترسند و بدانند که او خدای یکتاست و صاحبان اندیشه به خود آیند.
ترجمه قرآن، ص: ۲۶۲

سوره حجر مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، را، اینها آیات کتاب الهی و قرآن روشنگر است.

۲ چه بسا کافران آرزو می‌کنند که کاش مسلمان بودند.

۳ آنها را به حال خودشان بگذار تا بخورند و از دنیا بهره ببرند و آرزوها سرگرمشان کند؛ ولی به زودی خواهند فهمید.

۴ و ما مردم هیچ شهری را نابود نکردیم، مگر آنکه برای آنها وقت معینی قرار دادیم.

۵ و هیچ ملتی از وقت معین خود جلو نمی‌افتد و نیز مؤخر نخواهد شد.

۶ کافران گفتند: ای کسی که قرآن بر تو نازل شده! حتما تو دیوانه‌ای؛

۷ اگر راست می‌گویی، چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری؟

۸ ما فرشتگان را جز به حق نازل نمی‌کنیم، و آنگاه به آنها مهلت داده نخواهد شد.

۹ ما خود این قرآن را نازل کردیم و خود حتما حافظ آن هستیم.

۱۰ ما پیش از تو در بین ملت‌های نخستین نیز پیامبرانی فرستادیم.

۱۱ هر پیامبری به سراغشان می‌آمد، او را به مسخره می‌گرفتند.

۱۲ بدین طریق قرآن را در دل مجرمان جای می‌دهیم.

۱۳ به آن ایمان نمی‌آورند و البته روش مردم نخستین نیز چنین بوده است.

۱۴ و اگر دری از آسمانها به روی آنها بگشاییم تا دایم بر آسمانها صعود و نزول کنند،

۱۵ باز می‌گویند: چشم‌بندی کرده‌اند و درباره ما سحر و جادو شده است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۳

۱۶ در آسمان برجهایی قرار دادیم و برای بینندگان آن زینت بخشیدیم.

۱۷ و آسمان را از هر شیطان رانده‌شده، حفظ کردیم.

- ۱۸ مگر آن شیطانهایی که می‌خواهند استراق سمع کنند که شهاب آشکار آنها را تعقیب می‌کند.
- ۱۹ زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌های ثابتی قرار دادیم و همه نوع چیزهای مناسب در آن برویاندیم.
- ۲۰ و در آن برای شما و برای آنانی که شما روزی‌دهنده آنها نیستید، وسایل زندگی را فراهم ساختیم.
- ۲۱ هیچ چیز در جهان وجود ندارد، مگر آنکه منبع آن نزد ماست؛ ولی ما جز به اندازه معلوم آن را نازل نمی‌کنیم.
- ۲۲ بادهای بارورکننده را فرستادیم و به دنبال آن از آسمان آبی نازل کردیم تا شما را سیراب کنیم، در حالی که شما قادر به ذخیره کردن آن نبودید.
- ۲۳ و البته ماییم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و ماییم که وارث تمامی جهانیم؛
- ۲۴ و نیز ماییم که از گذشتگان و آیندگان شما آگاهیم.
- ۲۵ پروردگار توست که محشورشان می‌کند؛ زیرا که او حکیم و آگاه است.
- ۲۶ انسان را از گل خشک، از گل بدبو آفریدیم.
- ۲۷ جنّ را قبل از آن، از آتش بی دود خلق کردیم.
- ۲۸ و به یاد آور زمانی را که پروردگارت به فرشتگان فرمود: من انسان را از گل خشک، از گل بدبو آفریدم.
- ۲۹ هنگامی که او را از نظر جسمانی کامل کردم و از روح خود در او دمیدم، همگی بر او سجده کنید.
- ۳۰ تمامی فرشتگان بر او سجده کردند.
- ۳۱ جز ابلیس که امتناع کرد از اینکه با سجده‌کنندگان باشد.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۶۴
- ۳۲ پروردگار فرمود: ای ابلیس! چرا هماهنگ سجده‌کنان نشدی؟
- ۳۳ گفت: من به موجودی که از گل خشک و بدبو خلق کرده‌ای، سجده نمی‌کنم.
- ۳۴ فرمود: پس، از این جایگاه بیرون رو که تو رانده‌شده درگاه مایی،
- ۳۵ و بر تو تا روز قیامت لعنت و نفرین خواهد بود.
- ۳۶ گفت: پس، مرا تا روز قیامت مهلت ده.
- ۳۷ فرمود: حتما تو از مهلت یافتگانی؛
- ۳۸ تا روز معلوم و وقت معین.
- ۳۹ گفت: پروردگارا! به خاطر آنکه مرا گمراه ساختی، من نیز زرق و برق روی زمین را در نظر انسان جلوه می‌دهم و همگی آنها را گمراه می‌سازم،
- ۴۰ مگر بندگان خالص تو.
- ۴۱ فرمود: این، راه راست به درگاه من است،
- ۴۲ تو هیچ راه سلطه بر بندگان من نداری، مگر گمراهانی که خود بخواهند از تو پیروی کنند؛
- ۴۳ جهنّم وعده‌گاه همه است؛
- ۴۴ جهنم هفت در دارد و برای هر دری گروهی از پیروان شیطان تقسیم شده‌اند.
- ۴۵ البته اهل تقوا در بهشتها و کنار چشمه‌ها جا دارند.
- ۴۶ به آنها گفته می‌شود: داخل شوید در نهایت سلامت و امنیت.
- ۴۷ هر گونه رذیله اخلاقی را از دل‌هایشان بیرون می‌آوریم، در حالی که همه برادرند نشسته بر تختها روبروی همند.

۴۸ در آن رنجی نبیند و از آن بهشت بیرون نخواهند رفت.

۴۹ به بندگان من بگو: که من بخشنده و مهربانم.

۵۰ و البته عذاب من هم عذابی دردناک است.

۵۱ به بندگانم داستان مهمانهای ابراهیم را بازگو کن.

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۵

۵۲ زمانی که بر او وارد شدند و عرض سلام کردند، گفت: ما از شما می‌ترسیم.

۵۳ گفتند: مترس. ما به تو مژده پسری دانا را می‌دهیم.

۵۴ گفتند: آیا چنین مژده‌ای را به من می‌دهید، در حالی که من به سن پیری رسیده‌ام! راستی به چه چیز مژده‌ام می‌دهید؟!

۵۵ گفتند: تو را به حق مژده می‌دهیم؛ بنا بر این هرگز از لطف خداوند نومید مباش.

۵۶ گفت: البته جز مردم گمراه، از رحمت پروردگار خویش نومید نیستند.

۵۷ گفت: ای پیام‌آوران الهی! حالا بگویید مأموریت شما چیست؟

۵۸ گفتند: ما برای هلاکت قوم مجرم فرستاده شده‌ایم،

۵۹ مگر آل لوط که ما همه آنها را نجات خواهیم داد.

۶۰ جز همسرش که مقرر کرده‌ایم که در شهر بماند تا نابود شود.

۶۱ همین که فرستادگان الهی نزد آل لوط آمدند،

۶۲ لوط گفت: شما ناشناخته‌اید.

۶۳ گفتند: ما چیزی را برای تو آورده‌ایم که آنها در آن شک داشتند؛

۶۴ به حق و راستی نزد تو آمده‌ایم و ما راستگویانیم؛

۶۵ بنا بر این شبانه خود و خانواده‌ات از شهر خارج شوید. ابتدا خانواده و خود پشت سر آنها حرکت کن و هیچ‌یک به پشت سر

خود توجه نکند؛ بلکه بدان جهت که سفارش شده‌اید کوچ نمایید.

۶۶ آنگاه چگونگی این فرمان را به اطلاع لوط رسانیدیم که هنگام طلوع صبح همگی نابود خواهند شد.

۶۷ مردم شهر به سوی خانه لوط در حالی که به هم مژده می‌دادند، حرکت کردند.

۶۸ لوط گفت: اینها مهمانان من هستند. آبروی مرا نریزد؛

۶۹ از خدا بترسید و مرا شرمندة نکنید.

۷۰ گفتند: مگر ما ترا از حمایت کردن دیگران منع نکردیم؟

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۶

۷۱ گفت: این دخترانم را اگر قصد کاری دارید، به طریق نکاح در اختیارتان می‌گذارم.

۷۲ سوگند به جان تو که آنها در گمراهی و مستی خویش سرگردان بودند.

۷۳ سرانجام در هنگام طلوع آفتاب به فریادی آسمانی هلاک شدند

۷۴ شهر را به کلی زیر و رو کردیم و بارانی از سنگها و گل سخت بر سرشان ریختیم.

۷۵ البته در این عذاب الهی، درسهای عبرتی است برای هوشیاران.

۷۶ آثار آنها بر سر راه کاروانیان است.

۷۷ البته در این حوادث، درس عبرتی برای اهل ایمان! نیز خواهد بود.

- ۷۸ مردم ایکه، مردمی ستمکار بودند.
- ۷۹ ما از آنها انتقام گرفتیم و سرزمین قوم لوط و ایکه در راهی آشکار است.
- ۸۰ مردم حجر نیز پیامبران را تکذیب کردند.
- ۸۱ نشانه‌های خود را برای آنها فرستادیم؛ ولی از آنها روی بر گرداندند.
- ۸۲ در کوه‌ها خانه ساختند تا از خطر در امان باشند.
- ۸۳ ولی صبحگاهان فریادی آسمانی آنها را گرفت.
- ۸۴ در نتیجه، آنچه تدارک دیده بودند سودی به حالشان نداشت.
- ۸۵ آسمانها و زمین را و آنچه در بین آنهاست جز بر اساس حق نیافریدیم و ساعت قیامت فرا خواهد رسید. پس از لغزش آنها گذشت کن؛ آن هم گذشتی نیکو.
- ۸۶ پروردگارت همو آفریننده و آگاه است.
- ۸۷ تو را هفت آیه ستوده شده و قرآن بزرگ داده‌ایم.
- ۸۸ چشم خود را به نعمتهای مادی که به گروه‌هایی از کافران دادیم، خیره مکن و درباره آنها اندوهگین مباش و بال خویش را برای اهل ایمان! بگشای.
- ۸۹ و بدانها بگو: که من بیم‌دهنده‌ای آشکارم.
- ۹۰ همان گونه که بر تقسیم‌کنندگان فرستادیم.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۶۷
- ۹۱ آنانی که قرآن را پاره پاره کردند.
- ۹۲ سوگند به پروردگارت که همه آنها را مؤاخذه خواهیم کرد.
- ۹۳ نسبت به آنچه عمل کرده‌اند.
- ۹۴ با صدای رسا، آنچه بدان مأموری بیان کن و از مشرکان روی گردان.
- ۹۵ ما شرّ استهزاکنندگان را از تو دفع می‌کنیم؛
- ۹۶ آنانی که برای خدای یکتا خدای دیگری قرار دادند، به زودی خواهند دانست.
- ۹۷ و ما می‌دانیم که از حرفهای آنها سینهات تنگ می‌شود.
- ۹۸ پس پروردگارت را حمد و تسبیح گو. از سجده‌کنندگان باش.
- ۹۹ خدایت را بندگی کن تا یقین و مرگ به سراغت آید.

سوره نحل مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ فرمان خدا خواهد آمد؛ آن را با شتاب مخواهید. او منزّه و برتر است از آنچه مشرکان بدان معتقدند.
- ۲ فرشتگان را همراه با روح به فرمان خود بر هر که از بندگانش بخواهد، نازل می‌کند تا مردم را بترسانید و بگویید که خدایی جز من وجود ندارد؛ پس از من بترسید؛
- ۳ همو که آسمانها و زمین را بر اساس حق آفرید و برتر است از آنچه بدان شرک می‌ورزند.
- ۴ انسان را از نطفه‌ای آفرید و اینک به دشمنی آشکار برخاسته.

- ۵ حیوانات را برای شما آفرید تا برای خود پوشش آماده کنید و استفاده‌های دیگر و از گوشت آنها بخورید.
- ۶ و برای شما زینت است. هنگامی که آنها را به محل استراحت برمی‌گردانید و هنگامی که صبح به صبحا می‌برید.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۶۸
- ۷ و بارهای سنگین شما را حمل می‌کنند که شما جز با سختی نمی‌توانید به شهرهای دیگر ببرید؛ زیرا که پروردگارتان رئوف و مهربان است.
- ۸ خداوند، اسبها و استرها و الاغها را آفرید تا بر آن سوار شوید و هم مایه زینت شما باشد و او چیزهایی خلق می‌کند که شما نمی‌دانید.
- ۹ راه راست بر عهده پروردگار است. راهی نیز منحرف است و اگر خداوند می‌خواست، همگی شما را هدایت می‌کرد.
- ۱۰ اوست که آبی از آسمان نازل کرده تا از آن بیاشامید و به وسیله آن درختان را پرورش دهید و حیوانات را به چرا فرستید.
- ۱۱ و نیز برای شما توسط آب باران، زراعت و درختان زیتون و خرما و انگور و هر گونه میوه پرورش داده می‌شود که البته در این کار نشانه‌ای برای اهل اندیشه خواهد بود.
- ۱۲ و اوست که برای شما شب و روز و خورشید و ماه و ستارگان را به فرمان خویش به تسخیر شما در آورد که البته در این کار برای مردم متفکر نشانه‌هایی است.
- ۱۳ چیزهایی که در زمین برای شما آفریده، گوناگون و رنگارنگ هستند که در این کار نیز نشانه‌ای برای مردم هشیار خواهد بود.
- ۱۴ و اوست که دریا را به تسخیر شما در آورد تا از گوشت تازه آن بخورید، و از آن زیوری بیرون آورید تا بر تن بپوشانید و می‌بینی کشتیها را که صفحه دریاها را می‌شکافند تا از فضل و کرم الهی استفاده کنید و شاید شکر خدا به جا آورید.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۶۹
- ۱۵ و در زمین، کوه‌های ثابتی به وجود آورد تا لرزش آن را نسبت به شما بگیرد. نهرها و راههایی قرار داد تا شاید هدایت شوید.
- ۱۶ و نشانه‌هایی به وسیله ستارگان تا مردم بدین وسیله هدایت گردند.
- ۱۷ آیا کسی که خلق می‌کند و آنکه خلق نمی‌کند، یکسانند؟! آیا به خود نمی‌آید؟! اگر بخواهید نعمتهای الهی را شماره کنید، نمی‌توانید که خداوند بخشنده و مهربان است.
- ۱۹ خداوند آنچه را مخفی می‌کند و آنچه را ظاهر می‌سازید، می‌داند.
- ۲۰ آنانی که غیر خدا را می‌خوانند، بدانند که بت‌هایشان چیزی را خلق نکرده؛ بلکه خود مخلوقند.
- ۲۱ مرده‌هایی هستند که از حیات بی‌بهره‌اند و نمی‌دانند و نمی‌فهمند کی عبادت کنندگانشان مبعوث می‌شوند.
- ۲۲ خدای شما یکی است. آنانی که ایمان به آخرت ندارند، دل‌هایشان حقیقت را انکار می‌کند و اهل کبرند.
- ۲۳ خواه‌ناخواه خداوند از آنچه پنهان می‌کنند و یا آشکار می‌سازند، با خبر است؛ زیرا که او اهل کبر را دوست نمی‌دارد.
- ۲۴ و هرگاه بدانها گفته می‌شود که چه چیز پروردگارتان نازل فرموده؟
- گویند: افسانه‌های گذشتگان.
- ۲۵ باید در روز قیامت بار گناهان خویش به طور کامل، با بار گناهان آنانی که از روی نادانی گمراهشان کرده‌اند بر دوش کشند؛ چه بد باری را بر دوش می‌کشند.
- ۲۶ آنانی که پیش از آنها بودند نیرنگ کردند و خدا بنیانشان را از پایه ویران نمود و سقف بر سرشان از بالا فرو ریخت و عذاب از آنجایی که احساس نمی‌کردند، به سراغشان آمد.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۷۰

۲۷ سپس در روز قیامت، خداوند آنان را خوار و ذلیل خواهد کرد و می‌فرماید: کجایند شریکانی که برای من انتخاب کردید و به خاطر آنها با دیگران دشمنی نمودید؟ اهل علم اظهار می‌کنند: که خواری و گرفتاری، امروز اختصاص به کافران دارد.

۲۸ در حالی فرشتگان الهی جای آنها را می‌گیرند که به خود ظلم کرده‌اند. خیلی زود تسلیم می‌شوند و می‌گویند: ما کار بدی انجام نداده‌ایم. آری خداوند به آنچه انجام داده‌اید آگاه است.

۲۹ از درهای جهنم وارد شوید و برای همیشه در آن خواهید ماند که چه بد جایگاهی برای اهل کبر است.

۳۰ به اهل تقوا گفته می‌شود: پروردگارتان چه چیزی را نازل فرموده؟

می‌گویند: نیکی. برای آنانی که در این دنیا نیکی کردند، نیکی خواهد بود و البته جهان آخرت از این هم بهتر است و خانه اهل تقوا چه جایگاه خوبی است.

۳۱ به بهشتهای جاویدان وارد می‌شوند که نهرها از زیر درختانش جاری است. برای آنها هر چه بخواهند هست و بدین طریق خداوند اهل تقوا را پاداش می‌دهد؛

۳۲ همان کسانی که فرشتگان در حالی که پاکیزه‌اند روح آنها را می‌گیرند و بدانها می‌گویند: سلام بر شما. داخل بهشت شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید.

۳۳ آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان به سراغشان بیایند و یا فرمان پروردگار فرارسد. افرادی پیش از این نیز چنین بودند. خداوند بدانها ظلم نکرد؛ و لکن آنها به خود ظلم روا داشتند.

۳۴ و سرانجام نتیجه کارهایشان به آنها رسید و آنچه را که مسخره می‌کردند، گریبانشان را گرفت.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۱

۳۵ مشرکان گویند: اگر خدا می‌خواست، نه ما و نه پدران ما جز او کسی را بندگی نمی‌کردند و بدون اجازه او چیزی را حرام نمی‌کردیم. پیشینیان آنها نیز همین کارها را انجام دادند. آیا پیامبران وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار دارند؟

۳۶ در میان هر ملتی پیامبری فرستادیم که خدای یکتا را بندگی کنید و از طاغوت کناره‌گیری نمایید. گروهی از آنها را که خداوند هدایت فرمود و گروهی از آنها سزاوار گمراهی بودند؛ بنا بر این سیری در روی زمین کنید و ببینید که پایان کار انکارکنندگان آیات الهی چه بوده است.

۳۷ ای رسول ما! اگر تو بر هدایت آنها حریص باشی، خداوند کسی را که گمراه کرد هدایت نمی‌نماید و برای آنها یآوری نخواهد بود.

۳۸ کافران سوگند محکم یاد کردند که خداوند هر که را بمیراند، مبعوث نخواهد کرد در حالی که این وعده قطعی پروردگار است؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.

۳۹ تا چیزهایی را که در آن اختلاف می‌کردند برای آنها بیان شود و کافران بدانند که دروغ می‌گفته‌اند.

۴۰ هنگامی که ما چیزی را اراده کنیم، همین که می‌گوییم: باش. همان لحظه موجود خواهد شد.

۴۱ آنانی که بعد از مظلوم واقع شدن مهاجرت کردند، در دنیا مقام خوبی بدانها می‌دهیم و البته اگر بدانند، پاداش آخرت آنها بزرگتر است؛

۴۲ همانهایی که در دنیا شکیبایی کردند و بر خدای خویش توکل نمودند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۲

۴۳ و پیش از تو جز مردانی که به آنها وحی می‌کردیم نفرستادیم؛ پس اگر نمی‌دانید، از اهل ذکر سؤال کنید.

۴۴ که از دلایل روشن و کتابها آگاهند و این قرآن را به تو نازل کردیم تا برای مردم آنچه را به ایشان نازل شده بیان کنی؛ شاید

اندیشه کند.

۴۵ آیا آنانی که نیرنگهای زشت خود را به انجام می‌رسانند در امان هستند، در حالی که ممکن است خداوند آنها را در زمین فرورد یا عذاب را از آنجایی که احساس نمی‌کنند، بدانها برساند.

۴۶ و یا در هنگامی که مشغول رفت و آمد هستید، گریبانشان را بگیرد که کاری از دست آنها بر نیاید.

۴۷ و یا در حال ترس بگیرد که البته پروردگارتان رؤف و مهربان است.

۴۸ آیا آفریده‌های الهی را ندیدند که سایه‌هایشان از راست و چپ حرکت می‌کنند و در حال خضوع سجده برای خداوند می‌نمایند.

۴۹ آنچه جنبنده و فرشته و آفریده الهی در بین آسمانها و زمین است، همگی بر خداوند سجده می‌کنند بدون آنکه کبر ورزند.

۵۰ از پروردگارشان که بر بالای سر آنهاست می‌ترسند و هر چه مأموریت دارند انجام می‌دهند.

۵۱ خداوند فرموده: دو خدا برای خود انتخاب نکنید؛ که او تنها یکی است و از من بترسید.

۵۲ آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و نیز دین، خاص اوست. آیا از غیر خدا می‌ترسید؟

۵۳ هر نعمتی دارید، از آن خداست و هرگاه رنجی به شما رسد به درگاهش زاری می‌کنید.

۵۴ و همین که رنج را از شما بر می‌دارد، گروهی از شما به خدای خویش شرک می‌ورزند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۳

۵۵ تا نعمتهایی را که به آنها داده‌ایم کفران کنند. آری چند روزی بهره‌مند می‌شوید؛ ولی به زودی خواهید فهمید.

۵۶ برای بتهایی که چیزی نمی‌دانند از آنچه روزیشان داده‌ایم، سهمی در نظر می‌گیرند. سوگند به پروردگار، از دروغ‌هایی که ساخته‌اید مؤاخذه خواهید شد.

۵۷ برای خداوند دخترانی قرار می‌دهند. در حالی که او منزّه است؛ ولی برای خودشان هر چه می‌خواهند آرزو می‌کنند.

۵۸ هنگامی که به یکی از آنها مژده فرزند دختر دهند، از خشم چهره‌اش کبود و سیاه می‌شود.

۵۹ و از خبر زشتی که دریافت کرده متواری شده که آیا این ذلت را بپذیرد و یا دختر را زنده‌بگور نماید، که چه بد قضاوت می‌کنند.

۶۰ برای آنها که به جهان آخرت ایمان ندارند، صفات زشتی هست و برای پروردگار صفاتی عالی است که او مقتدر و حکیم است.

۶۱ اگر خداوند مردم را به خاطر ستمکاریهایشان مؤاخذه کند، هیچ جنبنده‌ای در زمین باقی نخواهد ماند؛ و لیکن پروردگار عقوبت آنها را تا زمان معین به تأخیر می‌اندازد و زمانی که مرگ آنها فرارسد، نه یک ساعت عقب می‌افتد و نه یک ساعت جلو واقع می‌شود.

۶۲ چیزهایی برای خداوند قرار می‌دهند که خودشان از آن کراهت دارند. زبانهایشان به دروغ نقل می‌کنند که خوبی مخصوص آنهاست.

خواه‌ناخواه آتش از آن ایشان است و آنها سوی آتش روانند.

۶۳ سوگند به پروردگار! برای ملت‌هایی پیش از تو پیامبرانی فرستادیم و شیطان کارهایشان را جلوه داد و امروز شیطان یار آنهاست و برای ایشان عذابی دردناک خواهد بود.

۶۴ ما قرآن را بر تو نازل نکردیم، مگر برای اینکه آنچه را در آن اختلاف دارند برای آنها روشن کنی که قرآن مایه هدایت و رحمت برای مردم با ایمان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۴

۶۵ خداوند آبی از آسمان نازل فرمود که به وسیله آن زمین مرده را حیات بخشد که البته در این کار الهی برای مردمی که گوش شنوا دارند، نشانه‌ای است.

۶۶ حیوانات برای شما درست عبرتند. از درون شکم آنها از غذاهای هضم شده و خون، شیر خالص و گوارا به شما می‌نوشانیم.

۶۷ و از میوه‌های درخت خرما و انگور که از آن سرکه و روزی شایسته به دست می‌آورید که در این برای اهل اندیشه نشانه‌ای است.

۶۸ پروردگارت به زنبور عسل وحی کرد که از کوه‌ها و درختان و سقف‌های بلند منزل انتخاب کن.

۶۹ آنگاه از تمام گلها و میوه‌ها تناول کن و راههایی را که پروردگارت برای تو تعیین کرده سیر کن. از شکم زنبورها، شربتی شیرین در رنگهای مختلف بیرون آید که در آن برای مردم شفاست و برای اهل اندیشه آیت الهی است.

۷۰ خداوند شما را آفرید. سپس جان شما را می‌گیرد و بعضی را به پست‌ترین مراتب عمر انسان می‌رساند تا آنجا که تمام دانشی را که فرا گرفته فراموش می‌کنند، خداوند آگاه و مقتدر است.

۷۱ خداوند به بعضی از شما نسبت به دیگران وسعت روزی داده و آنانی که وسعت روزی دارند حاضر نیستند از آنچه در اختیار دارند به زیردستان خود بدهند تا آنها نیز با ایشان مساوی شوند، آیا نعمت خدا را انکار می‌کنند؟

۷۲ خداوند از جنس خودتان همسرانی قرار داد و از همسرانتان برای شما فرزندان و نوه‌ها خلق کرد و از نعمتهای پاکیزه روزی شما کرد آیا بازهم به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می‌کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۵

۷۳ و غیر خدایی را عبادت می‌کنند که هیچ رزقی را برای آنان از آسمانها و زمین در اختیار ندارند و قادر به انجام هیچ کاری نیستند.

۷۴ بنا بر این خدا امثال قایل نشوید؛ زیرا که خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

۷۵ خداوند مثالی می‌زند که آیا بنده مملوکی که قادر به هیچ کاری نیست با آنکه از جانب خویش به او روزی شایسته داده‌ایم و آن را در نهان و آشکار انفاق می‌کند یکسانند؟! حمد، مخصوص خداست؛ و لکن بسیاری از مردم نمی‌دانند.

۷۶ خداوند دو مرد را مثال می‌زند که یکی لال است و قادر به هیچ کاری نیست و سربار ارباب خویش است و اگر او را به دنبال کاری فرستد، خوب انجام نمی‌دهد. آیا با آن که امر به عدل و داد می‌کند و بر راه راست حرکت می‌نماید، یکسان می‌باشد؟

۷۷ فقط خدا بر غیب آسمانها و زمین آگاه است و کار قیامت برای او همانند یک چشم بر هم زدن و یا کمتر از آن است؛ زیرا که خدا بر همه چیز تواناست.

۷۸ خداوند شما را از شکم مادرانتان خارج کرد، در حالی که هیچ چیز نمی‌دانستید. آنگاه برای شما گوش و چشم و قلب قرار داد؛ شاید شکر او را به جا آورید.

۷۹ آیا به پرندگان نظر نمی‌کنید که جوّ آسمان در تسخیر آنهاست و جز پروردگار کسی آنها را حفظ نمی‌کند که البته در این کار برای مردم با ایمان نشانه‌هایی است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۶

۸۰ خداوند، خانه‌هایتان را محل آرامش و استراحت قرار داد و برای شما از پوست حیوانات خانه‌هایی مقرر ساخت تا به هنگام سیر و سفر و اقامت در هر مکان به آسانی آن را جابه‌جا نمایید، و نیز از پشمها و کرکها و موهای آنها تا زمانی معین وسایل زندگی برایتان قرار داد.

۸۱ خداوند از آنچه آفریده، سایه‌هایی برایتان قرار داد و از کوه‌ها برای شما پناهگاههایی و لباسهایی که شما را از گرما حفظ نماید و لباسهایی که در هنگام سختیها و جنگ حافظ شما باشد. بدین طریق خداوند نعمتهایش را بر شما تمام می‌کند؛ شاید تسلیم پروردگار شوید.

۸۲ بنا بر این، اگر از خدا روی بر گردانند، تو وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار نداری.

۸۳ نعمتهای الهی را می‌شناسند؛ ولی انکار می‌کنند و بسیاری از ایشان کافرنند.

۸۴ روزی که از هر ملتی شاهدهی را بیاوریم و بعد به کافران اجازه سخن گفتن و تقاضای عفو و جبران گذشته، داده نخواهد شد.

۸۵ و روزی که ستمکاران عذاب را می‌بینند، نه به آنها تخفیف داده می‌شود و نه مهلتی دارند.

۸۶ و هنگامی که مشرکان شریکان خود را می‌بینند می‌گویند: پروردگارا! اینها شریکان ما بودند که ما به جای تو آنها را می‌خواندیم. در این لحظه، شریکان می‌گویند: شما دروغگو هستید.

۸۷ همگی در پیشگاه پروردگار اظهار تسلیم شدن می‌نمایند و هر چه را به خدا نسبت دروغ می‌دادند، از بین خواهد رفت.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۷

۸۸ آنانی که کافر شدند و راه خدا را بستند، به خاطر فسادی که به راه انداخته بودند عذابی بر عذابشان می‌افزایم.

۸۹ روزی که از هر ملتی شاهدهی از خودشان قرار می‌دهیم و تو را بر این امت شاهد می‌آوریم و قرآن را که بیان‌کننده هر چیز است و هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمین است، بر تو نازل کردیم.

۹۰ خداوند به عدل و احسان و دادن حق خویشاوندان فرمان دهد و از فحشا و کارهای زشت و ظلم نهی می‌فرماید و شما را موعظه می‌کند؛ شاید به خود آید.

۹۱ در مواقعی که با خدا عهد می‌بندید، به عهد خود وفا کنید و سوگند خود را پس از آنکه بر آن تأکید دارید نشکنید؛ زیرا خدا را بر خود گواه گرفته‌اید. البته خدا می‌داند چه می‌کنید.

۹۲ همانند زنی که رشته تائیده خود را پس از استحکام و می‌کرد نباشید، که سوگندهایتان را بین خودتان برای آنکه گروهی بر گروه دیگر تفوق یابد، وسیله فریب قرار دهید. به طور قطع خداوند شما را به سوگندهایتان آزمایش می‌کند تا آنچه را در آن اختلاف داشتید، در روز قیامت برای شما آشکار سازد.

۹۳ اگر خدا می‌خواست، شما را یک امت می‌کرد؛ و لکن هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد هدایت می‌نماید و از آنچه انجام داده‌اید، شما را بازخواست خواهد کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۸

۹۴ سوگندهایتان را وسیله فریب یکدیگر قرار ندهید تا آنکه ثابت قدم است نیز بلغزد و به خاطر بستن راه خدا آثار سوء آن را بپوشید و برایتان عذاب بزرگی خواهد بود.

۹۵ عهد با پروردگار را به بهایی ناچیز نفروشید؛ زیرا آنچه نزد پروردگار است، برای شما بهتر است اگر بدانید.

۹۶ آنچه مربوط به شما می‌شود، از بین رفتنی است و آنچه نزد خدا می‌فرستید ماندگار و باقی است و البته به اهل صبر، پاداشی خیلی بهتر از آنچه را که انجام داده‌اند خواهیم داد.

۹۷ آن که کار شایسته انجام می‌دهد؛ خواه مرد یا زن در حالی که اهل ایمان باشد، به او زندگی پاکیزه و پاداشی خیلی بهتر از آنچه انجام داده، خواهیم داد.

۹۸ هر گاه تلاوت قرآن می‌کنی، نخست از شرّ شیطان رانده‌شده به خدا پناه بر؛

۹۹ زیرا که شیطان بر آنانی که ایمان آورده و به خدای خویش توکل می‌کنند، تسلط نخواهد داشت.

۱۰۰ بلکه تسلط او بر آنانی است که با شیطان پیوند دوستی دارند و مشرک شده‌اند.

۱۰۱ هرگاه آیه را به جای آیه‌ای دیگر جایگزین کنیم، خدا بهتر می‌داند که چه چیز را نازل فرماید. می‌گویند: تو به خدا نسبت دروغ می‌دهی. بلکه بسیاری از آنها نمی‌فهمند.

۱۰۲ بگو: روح القدس، آیات را از جانب پروردگام بر اساس حق نازل فرمود تا اهل ایمان را ثابت قدم گرداند و برای مسلمانان هدایت و بشارت باشد.

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۹

۱۰۳ ما می‌دانیم که آنها می‌گویند: این آیات را بشری به او تعلیم داده است. زبان کسی که قرآن را به او نسبت می‌دهند عجمی است، در حالی که قرآن به زبان عربی فصیح نازل شده است.

۱۰۴ آنانی که به آیات الهی ایمان نمی‌آورند، خداوند آنان را هدایت نمی‌فرماید و برای آنها عذابی دردناک در نظر گرفته شده است.

۱۰۵ دروغ را آن کس به خدا می‌بندد که ایمان به آیات الهی ندارد که البته اینها خود دروغ‌گویانند.

۱۰۶ هر که بعد از ایمان آوردن، خدا را انکار کند، نه آنکه مجبورش کرده باشند و دلش لبریز از ایمان باشد. آری آنانی که سینه خود را برای قبول کفر گشوده‌اند، خشم پروردگار شامل حال آنهاست و برای ایشان عذاب بزرگی خواهد بود.

۱۰۷ بدین خاطر که زندگی دنیا را بر آخرت انتخاب کردند و خداوند مردم کافر را هدایت نمی‌کند.

۱۰۸ همین‌ها هستند که خداوند بر دلها و گوشها و چشمهایشان مهر زده و همین‌ها مردمی غافلند.

۱۰۹ خواه‌ناخواه در آخرت اینها زیانکارند.

۱۱۰ آنگاه پروردگارت نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن هجرت کردند و سپس جهاد نمودند و شکیبایی کردند، خدای تو بعد از این کارها البته بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۰

۱۱۱ روزی که هر انسان برای دفاع از خود تلاش می‌کند و به هر کس آنچه انجام داده به طور کامل پاداش دهند و به کسی ظلم نخواهد شد.

۱۱۲ خداوند، داستانی را نقل می‌کند که شهری امن و آرام بود و روزی و نعمتها از اطراف برای مردم آن شهر می‌رسید. آنگاه کفران نعمتهای الهی را نمودند. در نتیجه خداوند به خاطر کارهایی که انجام دادند، آنان را به گرسنگی و وحشت و ترس مبتلا ساخت.

۱۱۳ پیامبری از جنس خودشان برای آنها آمد؛ ولی او را تکذیب کردند و چون ظلم کردند، عذاب آنان را فرا گرفت.

۱۱۴ پس شما از آنچه که خداوند برایتان روزی حلال و پاکیزه مقرر فرموده بخورید و شکر نعمتهای الهی را بجا آورید، اگر به راستی فقط او را بندگی می‌کنید.

۱۱۵ خداوند خوردن گوشت مردار و خون و گوشت خوک و آنچه که به نام غیر خدا ذبح می‌شود حرام کرد، جز در مواردی که ناچار شوید بدون آنکه زیاده‌روی و تجاوز کنید؛ زیرا که خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۱۶ به خاطر دروغ‌پردازی نگوئید: این حلال است و آن حرام. تا چیزی را به دروغ به خدا نسبت دهید. آنانی که به خدا نسبت دروغ می‌دهند، رستگار نخواهند شد.

۱۱۷ بهره کمی است و عذاب دردناکی برای آنهاست.

۱۱۸ آنچه برای تو بازگو کردیم، از قبل بر یهودیان نیز حرام نمودیم و ما قصد ظلم بر آنها نداشتیم؛ و لکن آنها بر خود ظلم روا

داشتند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۱

۱۱۹ بازهم آنانی که کار زشتی از روی نادانی بجا آورند و سپس توبه کنند و اصلاح و جبران گذشته نمایند، پروردگار تو بعد از این توبه و اصلاح، البته بخشنده و مهربان است.

۱۲۰ ابراهیم، خود امتی بود مطیع پروردگار و به راه مستقیم حرکت می کرد و از مشرکان نبود؛

۱۲۱ شاکر نعمتهای الهی بود. خدا هم او را انتخاب کرد و به راه مستقیم هدایتش نمود.

۱۲۲ و به او در دنیا نیکی عطا کردیم و او در آخرت از صالحان است.

۱۲۳ آنگاه به تو وحی نمودیم که از سیره ابراهیم که راه مستقیم است پیروی کن؛ زیرا که ابراهیم از مشرکان نبود.

۱۲۴ روز شنبه فقط به عنوان یک مجازات بود که در آن هم اختلاف کردند و پروردگارت در روز قیامت نسبت به آنچه اختلاف داشتند، حکم خواهد کرد.

۱۲۵ مردم را به سوی پروردگارت به وسیله حکمت و موعظه نیکو و به طریقی که نیکوتر است برای مناظره دعوت کن که پروردگارت بهتر می داند چه کسانی از راهش گمراه شده و چه کسانی هدایت یافته اند.

۱۲۶ و اگر خواستید تلافی کنید، فقط به مقداری که به شما ظلم شده تلافی نمایید و اگر صبر را پیشه خود سازید، این کار بر اهل صبر شایسته تر است.

۱۲۷ و تو ای رسول ما! صبر کن که صبر تو جز برای رضای خدا نیست و درباره آنها اندوهگین مباش و از نیرنگهایشان دلتنگ مشو؛

۱۲۸ زیرا که خداوند با اهل تقوا و آنهایی است که کار نیک انجام می دهند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۲

سوره اسراء مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ منزله است خدایی که شبی بنده اش را از مسجد الحرام به مسجد الاقصی سیر داد؛ همان مسجدی که اطرافش را پربرکت کردیم تا آیات خود را به او نشان دهیم که خداوند شنوا و بیناست.

۲ به موسی کتاب دادیم و او را برای فرزندان اسرائیل وسیله هدایت قرار دادیم تا غیر مرا تکیه گاه خود اختیار نکنند.

۳ ای فرزندان آنانی که با نوح در کشتی سوارشان کردیم! نوح، بنده شاکر پروردگار بود.

۴ و به فرزندان اسرائیل اعلام کردیم که شما دو بار در زمین فساد خواهید کرد و طغیان بزرگی از شما سر خواهد زد.

۵ هنگامی که نخستین وعده فرارسد، گروهی از بندگان سرسخت خود را نزد شما می فرستیم تا هر خانه و شهری را جستجو کنند و این وعده الهی قطعی است.

۶ آنگاه شما را بر آنها غالب کنیم و با مال و فرزندان یاریتان کرده و تعداد شما را نسبت به دشمن بیشتر می نماییم.

۷ اگر نیکی کنید، به خود نیکی کرده اید و اگر بدی کنید، بازهم به خود بد کرده اید و زمانی که وعده دوم فرارسد، چهره هایشان غمگین می شود و داخل مسجد می شوند؛ همان طور که بار اول وارد شده بودند و به هر چه تسلط یابند، نابود کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۳

۸ امید است که پروردگارتان بر شما رحم کند و اگر به تجاوز کردن برگردید، ما هم به مجازات شما بازمی گردیم و جهنم را برای

کافران، زندان قرار داده‌ایم.

۹ این قرآن مردم را به راهی محکم‌تر هدایت می‌فرماید و به اهل ایمان همان‌هایی که اعمال شایسته بجا می‌آورند، مژده می‌دهد که برای آنها پاداش بزرگی خواهد بود.

۱۰ و آنانی که به جهان آخرت ایمان نمی‌آورند، برای آنها عذاب دردناکی آماده ساخته‌ایم.

۱۱ انسان در خواست شرّ می‌کند؛ به همان طریق که خیر را طلب می‌کند. این انسان شتاب‌زده است.

۱۲ شب و روز را دو نشانه الهی قرار دادیم. آنگاه نشانه شب را محو کرده و نشانه روز را روشنی بخش نمودیم تا فضل پروردگار را طلب کنید و عدد سالها و حساب اوقات را بدانید و ما هر چیزی را به طور مبسوط بیان کردیم.

۱۳ هر انسانی پرونده اعمالش بر گردن اوست. آنگاه در روز قیامت در حالی که نامه اعمالش گشوده است، برای او بیرون می‌آوریم.

۱۴ به او گفته می‌شود: بخوان پرونده‌ات را. کافی است که امروز خود قضاوت کنی و حسابگر خویش باشی.

۱۵ پس هر که هدایت پذیرد، به نفع خود هدایت یافته و هر که گمراهی را برگزیند ضررش نصیب خودش خواهد شد و هیچ کس وزر و بال دیگری را بر دوش نکشد و ما کسی را عذاب نمی‌کنیم، مگر آنکه حجت را بر او تمام کنیم.

۱۶ و هنگامی که اراده کنیم مردم شهری را نابود کنیم، نخست اوامر خود را برای ثروتمندان بی‌درد آن شهر بیان می‌کنیم و چون به فساد و مخالفت برخاستند، گفتار پروردگار بر آنها محقق خواهد شد؛ بنا بر این آن شهر را ویران می‌کنیم؛ آن هم ویرانی کامل.

۱۷ چه بسیار مردمی که در قرنهای بعد از نوح زندگی می‌کردند و نابودشان کردیم و همین که خدای تو به گناهان بندگانش آگاه و بیناست، کافی است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۴

۱۸ هر کس دنیا را طلب کند، ما آن مقدار که بخواهیم به هر که صلاح بدانیم عطا می‌کنیم؛ ولی سپس جهنم را نصیب وی کنیم که مورد سرزنش و دوری از رحمت پروردگار است.

۱۹ و هر که آخرت را طلب نماید و برای رسیدن به آن تمام تلاش خود را بنماید در حالی که ایمان داشته باشد، البته تلاش این افراد مورد قبول الهی است.

۲۰ ما به هر دو گروه از لطف پروردگارت عطا می‌کنیم؛ زیرا هیچ کس از بخشش پروردگارت محروم نیست.

۲۱ بنگر که چگونه بعضی را بر بعضی دیگر برتری دادیم که البته درجات آخرت و برتریش بیشتر و بزرگتر است.

۲۲ خدای دیگری را با خدای یکتا قرار مده که سرزنش شده و خوار خواهی نشست.

۲۳ پروردگارت حکم قطعی کرده که غیر او را بندگی نکنند و به پدر و مادر احسان نمایند؛ چنان که هر دو آنها و یا یکی از آنها پیر شدند، به آنها حتی کلمه اف نگویید و یا بر سر آنها فریاد نکشید و با آهنگی نرم و ملایم با آنها سخن گوید.

۲۴ همواره بالهای تواضع خود را در برابرشان از روی محبت و رحمت بگشایید و بگویید: پروردگارا! به پدر و مادرم رحم کن؛ همان گونه که آنها در کودکی مرا تربیت نمودند.

۲۵ پروردگارتان به آنچه در دلهایتان می‌گذرد داناتر است. اگر شما صالح باشید، خداوند توبه‌کنندگان را مشمول بخشش خویش قرار می‌دهد.

۲۶ حقوق خویشاوندان و نیز حقوق درماندگان و در راه ماندگان را عطا کن و هیچ‌گاه زیاده‌روی مکن؛

۲۷ زیرا آنهایی که زیاده‌روی می‌کنند، برادران شیطانها هستند و شیطان هم در برابر پروردگار ناسپاس بود.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۵

۲۸ اگر به انتظار رحمت پروردگارت از آنها روی برگردانی، با آنها به نرمی سخن بگو.

۲۹ نه دست را بر گردنت بسته نگه دار و نه آن قدر گشاده کن که ملامت زده و حسرت خورده بنشینی.

۳۰ پروردگارت به هر که بخواهد وسعت روزی خواهد داد و یا هر که را خواهد، در تنگنا قرار می‌دهد؛ زیرا او به بندگانش آگاه و بیناست.

۳۱ فرزندان خود را از ترس نداری مکشید ما هستیم که آنها و شما را روزی می‌دهیم که کشتن آنها گناه بزرگی است.

۳۲ و هرگز به عمل منافعی با عفت نزدیک نشوید که این عمل کاری بسیار زشت و راهی بسیار بد است.

۳۳ انسانی که خداوند جانش را محترم شمرده جز به حق مکشید و هر که مظلومانه کشته شود برای ولی او تسلطی داده‌ایم. در کشتن افراد زیاده‌روی نکند که او مورد حمایت است.

۳۴ هیچ‌گاه به مال یتیم نزدیک نشوید، مگر آنکه بهترین راه را انتخاب کنید تا اینکه به بلوغ و رشد رسد و به عهد خود وفا کنید که درباره وفای به عهد سؤال خواهد شد.

۳۵ و هنگام وزن اجناس، تمام و کمال وزن کنید و با ترازوی درست وزن نمایید که این کار پسندیده و پایان نیکویی دارد.

۳۶ چیزی که درباره آن آگاهی نداری دنبال مکن؛ زیرا که گوش و چشم و دل همگی مورد مؤاخذه و سؤال قرار خواهند گرفت.

۳۷ در روی زمین با تکبر راه مرو که تو نمی‌توانی زمین را بشکافی و طول قامتت به کوه‌ها نمی‌رسد.

۳۸ همه این کارها نزد پروردگارت زشت و مورد نفرت است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۶

۳۹ این حکمتهاست که پروردگارت به تو وحی می‌نماید. با خدای یکتا، خدای دیگری قرار مده که سرزنش شده و رانده به جهنم خواهی افتاد.

۴۰ آیا پروردگارتان پسران را فقط سهم شما قرار داد و خود از فرشتگان دخترانی انتخاب کرد؟! شما سخن بسیار بزرگ و کفرآمیزی می‌گویید.

۴۱ ما در این قرآن سخنان روشنی بیان کردیم تا مردم به خود آیند؛ ولی جز بر نفرتشان نمی‌افزاید.

۴۲ بگو: اگر با خدای یکتا خدایان دیگری وجود داشت، این خدایان تلاش می‌کردند راهی به سوی خداوند بزرگ که صاحب عرش است پیدا کنند.

۴۳ خداوند از آنچه می‌گویند، منزّه و برتر است آن؛ برتری بزرگ.

۴۴ آسمانهای هفت‌گانه و زمین و هر آنچه در آنهاست، او را تسبیح می‌گویند و هیچ موجودی نیست مگر آنکه تسبیح‌گوی اوست؛ و لکن شما تسبیح آنها را نمی‌فهمید که خداوند بردبار و بخشنده است.

۴۵ وقتی که به تلاوت قرآن مشغول می‌شوی، بین تو و آنانی که ایمان به جهان آخرت ندارند، حجاب و پوششی قرار می‌دهیم.

۴۶ و بر دل‌هایشان حجابهایی و در گوش‌هایشان سنگینی قرار دادیم و هنگامی که پروردگارت را به یگانگی یاد می‌کنی، آنها روی بر می‌گردانند و فرار می‌کنند.

۴۷ هنگامی که به سخنان تو گوش فرا می‌دهند، ما بهتر می‌دانیم برای چه گوش می‌دهند و نیز آن موقعی که در گوشه‌ی صحبت می‌کنند و می‌گویند: شما جز از انسانی که افسون شده، پیروی نمی‌کنید.

۴۸ بنگر که چگونه برای تو مثال می‌زنند. در نتیجه، گمراه شده و قدرت پیدا کردن راه خدا را ندارند.

۴۹ و گفتند: آیا ما وقتی استخوان پوسیده می‌شویم، دوباره خلق جدیدی پیدا خواهیم کرد؟

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۷

۵۰ بگو: اگر چه سنگ و یا آهن باشید،

۵۱ یا خلقی سخت‌تر از سنگ و آهن که به نظر تان بزرگ جلوه می‌کند. می‌گویند: چه کسی ما را زنده می‌کند؟ بگو: همان کسی که بار اول شما را آفرید. آنگاه سر خود را تکان می‌دهند و می‌گویند: این معاد کی واقع خواهد شد؟ بگو: شاید زمان آن نزدیک است.

۵۲ روزی که شما را دعوت کند، شما هم در حالی که او را حمد می‌کنید، اجابتش می‌نمایید و گمان می‌کنید که مدت کمی در عالم برزخ بوده‌اید.

۵۳ به بندگان من بگو: با مردم سخن بهتر را بر زبان جاری کنند؛ زیرا که شیطان بین آنان نزاع می‌اندازد و شیطان دشمن آشکار انسان است.

۵۴ پروردگارتان به حال شما آگاه‌تر است. اگر بخواهد، شما را مشمول رحمت خویش قرار می‌دهد و اگر بخواهد عذابتان می‌کند و ما تو را وکیل مردم نکرده‌ایم.

۵۵ پروردگارت به آنچه در آسمانها و زمین است آگاه‌تر می‌باشد. ما بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم و به داود کتاب زبور عطا کردیم.

۵۶ بگو: خدایانی را که به زعم خود شایسته‌تر می‌دانید بخوانید، در حالی که نه قادرند از شما رفع گرفتاری کنند و نه تغییر و تحولی در وضع شما بدهند.

۵۷ کسانی را که آنها می‌خوانند، خودشان دنبال وسیله برای رسیدن به خدا هستند، و به وسیله‌ای هر چه نزدیکتر به رحمت او امیدوارند و از عذاب او می‌ترسند؛ زیرا که عذاب پروردگارت هراس‌انگیز است.

۵۸ هیچ شهری نیست، مگر آنکه ما قبل از قیامت از بین می‌بریم و یا آنکه مردمش را به عذاب سختی مبتلا می‌سازیم. این در کتاب نوشته شده است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۸

۵۹ هیچ مانعی از فرستادن معجزات جز تکذیب پیشینیان وجود نداشت. به ثمود شتری در برابر دید همه دادیم و به او ظلم کردند و ما معجزه‌ها را جز برای آنکه از خدا بترسند، نمی‌فرستیم.

۶۰ و چون به تو گفتیم که پروردگارت به همه مردم احاطه دارد و ما آنچه در خواب به تو نشان دادیم فقط برای امتحان بود و نیز شجره ملعونه آزمایشی برای مردم است، ما آنها را می‌ترسانیم؛ ولی برای آنها جز طغیان بزرگ حاصلی نداشته است.

۶۱ به یاد آور زمانی را که به فرشتگان گفتیم: بر آدم سجده کنند. همگی سجده کردند جز ابلیس که گفت: آیا بر موجودی که از خاک آفریده‌ای، سجده کنم؟!

۶۲ شیطان گفت: به من بگو: آیا همین است که بر من کرامتش دادی، اگر به من تا روز قیامت مهلت دهی، فرزندانم را به جز عده کمی از آنها را گمراه و در اختیار خواهم گرفت.

۶۳ خداوند فرمود: برو که هر کس از تو پیروی کند، با تو به وسیله دوزخ که پاداش کامل است، مجازات خواهد شد.

۶۴ هر که از آنان را می‌توانی با صداقت به طرف خود دعوت کن؛ با سواره نظام و پیاده نظامت به آنها حمله کن. در ثروتها و فرزندانشان شریک شو و به آنها وعده‌ها بده که البته شیطان جز وعده فریب به آنها نمی‌دهد.

۶۵ تو را بر بندگان خاص من تسلطی نیست؛ فقط محافظت پروردگارت آنها را بس است.

۶۶ پروردگار شماست که کشتی را در دریا به حرکت درمی‌آورد تا از فضل او بهره‌مند شوید؛ زیرا که خداوند نسبت به شما مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۹

۶۷ هنگامی که در دریا گرفتار حوادث ناگوار می‌شوید، تمام آنانی را که می‌خوانید، از نظر شما جز پروردگار محو می‌شوند و چون شما را به ساحل رساند، روی برمی‌گردانید که این انسان ناسپاس است.

۶۸ آیا از این در امان هستید که فرمان دهد و زمین بشکافتد و شما را در خود فروبرد یا آنکه طوفانی از سنگ بر سر شما ریزد و نگهبانی برای خود پیدا نکند؟

۶۹ و یا در امان هستید که دو بار شما را به دریا برد و طوفانی در هم شکن برایتان بفرستد و به خاطر کفرتان شما را غرق کند؟ آنگاه کسی را از غضب ما فریادرسی نیاید.

۷۰ ما فرزندان آدم را گرمی داشتیم و در خشکی و دریا سیرشان دادیم و از چیزهای پاکیزه روزی‌شان کردیم و بر بسیاری از آفریده‌های خویش آنان را برتری کامل دادیم.

۷۱ قیامت، روزی است که هر کس با امامش خوانده شود؛ پس هر گروهی که نامه اعمالشان در دست راست باشد، نامه خود را قرائت می‌کنند و کمترین ظلمی در حق آنان نخواهد شد.

۷۲ و آن که در این دنیا کوردل بوده، در قیامت نیز کوردل است و گمراه‌تر خواهد بود.

۷۳ نزدیک بود از آنچه به تو وحی کرده‌ایم جدایت سازند تا غیر آن را به ما نسبت دهی. در این صورت، تو را به دوستی خود انتخاب می‌کردند.

۷۴ اگر تو را ثابت قدم نمی‌ساختیم، نزدیک بود اندکی به آنها اعتماد کنی،

۷۵ که در آن صورت، دو برابر در دنیا و دو برابر در آخرت عذابت می‌کردیم و برای خود در برابر ما یآوری نمی‌یافتی.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۰

۷۶ و نزدیک بود آنها تو را از این سرزمین با نیرنگ خارج کنند که البته پس از رفتن تو مدت کمی باقی نمی‌ماندند.

۷۷ این روش پیامبرانی است که قبل از تو فرستادیم و روش ما را تغییرپذیر نخواهی یافت.

۷۸ از هنگام زوال خورشید تا تاریک شدن شب، نماز را برپادار، با نماز خواندن در صبح که نماز خواندن در صبح مورد نظر است.

۷۹ بخشی از شب را بیدار باش که تکلیف اضافی برای توست. امید می‌رود که پروردگارت تو را به مقامی شایسته برگزیند.

۸۰ و بگو: پروردگارا! مرا در آغاز کارها با صداقت وارد کن و در پایان کارها با صداقت خارج فرما و از جانب خود برای من دلیلی نصرت آور قرار ده.

۸۱ و بگو: حق آمد و باطل رفت؛ زیرا که باطل رفتنی و نابودشدنی است.

۸۲ و از قرآن، آیه‌ها نازل می‌کنیم که برای اهل ایمان! شفا و رحمت است و ستمگران را جز خسارت چیزی اضافه نمی‌کند.

۸۳ هنگامی که به انسان نعمتی عطا می‌کنیم، روی برگرداند و دور می‌شود و هنگامی که گرفتار ناملايمات می‌شود، مأیوس و ناامید می‌گردد.

۸۴ بگو: هر کس بر اساس طبیعت و نیت خویش عمل می‌کند و پروردگار شما از همه کس به آنانی که راه را بهتر یافته‌اند، آگاه‌تر است.

۸۵ از تو درباره روح می‌پرسند. بگو: روح از فرمان پروردگار من است و به شما جز اندکی دانش داده نشده است.

۸۶ و اگر بخواهیم آنچه را بر تو وحی فرستاده‌ایم، از تو می‌گیریم. آنگاه کسی را نخواهی یافت تا از تو حمایت کند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۱

۸۷ جز رحمت پروردگارت کمکی نخواهی یافت که فضل و کرم او نسبت به تو بزرگ است.

- ۸۸ بگو: اگر جن و انسان با هم متحد شوند تا مثل این قرآن را بیاورند، نخواهند توانست، هر چند همگی پشتیبان یکدیگر شوند.
- ۸۹ ما در این قرآن برای مردم از هر چیز مثالی آوردیم؛ ولی بیشتر مردم جز ناسپاسی و انکار نکردند.
- ۹۰ و گفتند: به تو ایمان نمی‌آوریم تا آنکه از زمین برای ما چشمه آبی بیرون آوری؛
- ۹۱ یا باغی از درختان خرما و انگور داشته باشی که نه‌ها در لابلای درختانش جاری گردد؛
- ۹۲ یا آسمان را همان‌طور که وعده داده‌ای، قطعه‌قطعه بر سر ما فرود آری؛ یا خدا را با فرشتگان در برابر ما حاضر کنی؛
- ۹۳ یا برای تو خانه‌ای از طلا باشد و یا به آسمان بالا روی؛ ولی هیچ‌گاه بالا رفتنت را باور نمی‌کنیم، مگر اینکه نامه‌ای بر ما نازل کنی که آن را بخوانیم. بگو: پروردگار من منزّه است. آیا من جز انسانی فرستاده پروردگارم؟!
- ۹۴ تنها چیزی که مانع ایمان آوردن مردم می‌شد در آن هنگام که هدایت به سراغشان می‌آمد، این بود که می‌گفتند: آیا خداوند، انسانی را به رسالت برگزیده است؟
- ۹۵ بگو: اگر در این سرزمین فرشتگانی بودند که آرام راه می‌رفتند، از آسمان فرشته‌ای را به عنوان پیامبر بر آنها نازل می‌کردیم.
- ۹۶ بگو: خدای یکتا برای شاهد بودن بین من و شما کافی است؛ زیرا که او به حال بندگانش آگاه و بیناست.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۹۲
- ۹۷ هر که خداوند او را هدایت کند هدایت‌شده واقعی است و هر که را گمراه سازد غیر پروردگار برای وی سرپرستانی نخواهی یافت و ما آنها را در روز قیامت با صورت‌هایشان در حالی که کور و لال و کر هستند محشور می‌کنیم و جایگاهشان جهنم است و هرگاه آتش خاموش شود، آتش افروخته‌تر برای آنها می‌افزاییم.
- ۹۸ سزای آنها همین است؛ زیرا که آیات ما را انکار کردند و گفتند: چگونه وقتی استخوان و خاک شدیم، دوباره خلق تازه‌ای خواهیم یافت.
- ۹۹ آیا ندیدید آن خدایی را که آسمانها و زمین را آفرید، قادر است مثل آنها را بیافریند و برای آنها مدتی معین فرموده که تردید در آن نیست؛ ولی ستمکاران جز انکار کاری نکنند.
- ۱۰۰ بگو: اگر شما مالک خزاین رحمت پروردگارم بودید، از ترس فقیر شدن انفاق نمی‌کردید و البته که انسان بخیل است.
- ۱۰۱ ما به موسی نه آیه روشن دادیم. از فرزندان اسرائیل سؤال کن که چگونه بوده است. فرعون به موسی گفت: من گمان می‌کنم که تو جادوگری.
- ۱۰۲ موسی پاسخ داد: می‌دانی که این آیات روشنی‌بخش را جز پروردگار آسمانها و زمین نازل نفرموده و من گمان می‌کنم که تو سرانجام نابود خواهی شد.
- ۱۰۳ فرعون تصمیم گرفت که موسی و پیروانش را از آن سرزمین براندازد. ما هم فرعون و تمام همراهانش را غرق کردیم.
- ۱۰۴ و بعد از آن، به فرزندان اسرائیل گفتیم: در این سرزمین ساکن شوید و زمانی که وعده آخرت فرارسد، همگی شما را بیاوریم.
- ترجمه قرآن، ص: ۲۹۳
- ۱۰۵ ما قرآن را بر اساس حق نازل کردیم و به حق نازل شده است و ما تو را جز برای مژده دادن و ترساندن نفرستادیم.
- ۱۰۶ و قرآن را از جهت آیات، از هم جدا کردیم تا با صبر و حوصله برای مردم بخوانی و ما آن را به تدریج نازل کردیم.
- ۱۰۷ بگو: خواه به قرآن ایمان بیاورید و خواه ایمان نیاورید، آنانی که پیش از آن به آنها دانش داده شده، هنگامی که آیات قرآن برای آنها خوانده می‌شود سجده‌کنان به خاک می‌افتند.
- ۱۰۸ و می‌گویند: پروردگار ما منزّه است. وعده‌های خدای ما انجام شدنی است؛
- ۱۰۹ گریه‌کنان بر خاک می‌افتند، خشوعشان افزوده می‌شود.

۱۱۰ بگو: اگر خدا را با نام الله بخوانید یا نام رحمان، تفاوت نمی‌کند. برای خداوند اسمای نیکویی هست. در نمازت نه صدا را بلند کن و نه آهسته؛ بلکه بین آن دو را انتخاب کن.

۱۱۱ و بگو: حمد مخصوص خداوندی است که نه فرزندی و نه شریکی در مالکیت جهان برای خود انتخاب کرده و نه دوستی برای برطرف کردن ذلت برگزیده، او را بزرگ بشمار؛ بزرگ شمردنی کامل.

سوره کهف مکه

ترجمه قرآن ۳۳۱

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حمد، مخصوص خداوندی است که قرآن را بر بنده‌اش نازل کرد و هیچ‌گونه انحرافی در آن قرار نداد،

۲ تا از جانب خود در حالی که نگهبان است، از عذابی سخت بترساند و اهل ایمان را که کارهای شایسته انجام می‌دهند، مژده دهد که برای آنها پاداش نیکویی خواهد بود؛

۳ بهشتی که برای همیشه در آن خواهند ماند.

۴ و نیز آنانی را که گفتند: خدا فرزند دارد، بترساند.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۴

۵ در این باره چیزی نمی‌دانند. پدرانشان نیز نمی‌دانستند. سخنی که از دهانشان بیرون می‌آید، سخن هول‌انگیزی است. جز دروغ چیزی نمی‌گویند.

۶ گویی از رفتار آنها که چرا به قرآن ایمان نمی‌آورند، خود را از غم و اندوه هلاک می‌سازی.

۷ ما آنچه را روی زمین است، زینت آن قرار دادیم تا بدین وسیله مردم را امتحان کنیم که چه کسی بهتر عمل می‌کند.

۸ و ما آنچه را زینت زمین کردیم، همه را خاک و ویران می‌کنیم.

۹ آیا گمان کردی از جمله آیات ما، داستان اصحاب کهف و رقیم شگفت‌انگیز بوده‌اند.

۱۰ به یاد آور زمانی را که آن جوانان به غار پناه بردند و گفتند: پروردگارا! ما را از جانب خویش رحمتی عطا کن و برای ما وسیله رشد و تعالی فراهم ساز.

۱۱ آنگاه ما در غار بر گوششان زدیم و سالها در خواب رفتند.

۱۲ سپس آنها را بیدار کردیم تا بدانیم کدام یک از آن دو گروه مدت خواب خود را بهتر حساب کرده‌اند.

۱۳ ما داستان آنها را بر اساس حق برای تو نقل می‌کنیم. آنها جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آوردند و ما بر هدایتشان افزودیم.

۱۴ و دل‌های آنان را قوی کردیم؛ در آن هنگام که قیام کردند و گفتند: پروردگار ما خدای آسمانها و زمین است و هرگز غیر از او خدایی را نمی‌خوانیم که در غیر این صورت به راهی خطا رفته‌ایم.

۱۵ اینها مردم ما هستند که خدایانی غیر از خدای یکتا برگزیده‌اند، چرا آنها دلیل روشنی درباره آنها نمی‌آورند؟ پس چه کسی از آنکه به خدا نسبت دروغ می‌دهد، ستمگرتر است.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۵

۱۶ هنگامی که از این مردم و آنچه غیر خدا می‌پرستند کناره‌گیری کردید؛ به غار پناهنده شوید تا پروردگارتان رحمت خویش بر شما بگستراند و برای شما در کارتان گشایشی فراهم نماید.

۱۷ و خورشید را مشاهده می‌کنی که هنگام طلوع در طرف راست آنها قرار دارد و هنگام غروب، در سمت چپ بگردد و اینها در محل وسیعی از آن غار قرار داشتند. این از نشانه‌های الهی است. هر که را خداوند هدایت کند، هدایت یافته واقعی است و هر که را خدا گمراه سازد، برای او یار و ارشاد کننده‌ای نخواهی یافت.

۱۸ خیال می‌کردی بیدارند؛ ولی در خواب بودند. آنها را به پهلوی راست و چپ می‌گرداندیم و سنگ آنها دستهای خود را بر در غار گشوده بود. اگر به آنها نظر می‌انداختی، با ترس و وحشت فراوان پا به فرار می‌گذاشتی.

۱۹ و این گونه بود که بیدارشان کردیم تا از یکدیگر سؤال کنند. یکی گفت: چه مدت در غار بوده‌اید؟ پاسخ دادند: یک روز یا بخشی از روز. گفتند: پروردگارتان از مدت حضورتان در غار آگاه‌تر است. یکی را با این پول خود به شهر بفرستید تا مشاهده شود کدام طعام پاکیزه‌تر است و خوراکی از آنجا برای شما بیاورد و سخت دقت کند و کسی را از کار شما آگاه نسازد.

۲۰ اگر آنها از وضع شما آگاه شوند، شما را سنگسار می‌کنند یا اینکه به دین خود برگردانند و دیگر روی سعادت را نخواهید دید. ترجمه قرآن، ص: ۲۹۶

۲۱ و بدین طریق مردم را از حال اصحاب کهف آگاه کردیم تا بدانند که وعده الهی حق است و قیامت خواهد آمد و شکی در آن نیست. هنگامی که بین خود در کار آنها نزاع داشتند و می‌گفتند: در جای آنها بنایی بسازید. پروردگارش از وضع آنها آگاه‌تر است و آنهایی که از کارشان آگاه شده بودند گفتند: ما مسجدی در کنارشان می‌سازیم.

۲۲ خواهند گفت: اصحاب کهف سه نفر بودند و چهارم آنها سگشان بود. و گویند: پنج نفر بودند و ششم آنها سگشان بود. تیر انداختن در تاریکی است، و گویند: هفت نفر بودند، هشتم آنها سگشان بود. بگو: خدای من از تعداد آنها آگاه‌تر است؛ جز گروه کمی تعداد آنها را نمی‌دانند. درباره آنها مجادله مکن جز آنکه هر چه به ظاهر دانستی اظهار کن و هیچ فتوایی در این باره از هیچ کس مپرس.

۲۳ و هیچ‌گاه مگو که من این کار را فردا انجام خواهم داد.

۲۴ مگر آنکه بگویی: اگر خدا بخواهد. هنگامی که گرفتار و فراموش شدی پروردگارت را یاد کن و بگو: شاید که پروردگارم مرا به راهی روشن‌تر از این هدایت کند.

۲۵ اصحاب کهف در غارشان سیصد سال به اضافه نه سال آرمیدند.

۲۶ بگو: خداوند بهتر می‌داند چه مدت در غار آرمیدند؛ زیرا که غیب آسمانها و زمین از آن اوست. راستی که چه بینا و چه شنواست. هیچ سرپرستی جز او ندارند و خدا هیچ کس را در فرمان دادن شریک قرار نمی‌دهد.

۲۷ از کتاب پروردگارت هر چه به تو وحی می‌شود تلاوت کن. گفتار او غیر قابل تغییر است و هیچ‌گاه پناهگاهی جز او نمی‌یابی.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۷

۲۸ با آنانی که خدای خویش را صبح و شام می‌خوانند و فقط رضای او را طلب می‌کنند، با شکیبایی همراهی کن و لحظه‌ای از آنها به خاطر تمایل به زینتهای دنیا چشم‌پوش و از آنهایی که دل‌هایشان از یاد ما غافل است پیروی مکن؛ همان‌هایی که پیرو هوای نفس خویش هستند و کارهایشان افراطی است.

۲۹ بگو: دین حق همان است که از جانب پروردگار شما آمده است هر که می‌خواهد، ایمان بیاورد و هر که می‌خواهد، کافر شود. ما برای ستمگران آتشی را مهیا ساخته‌ایم که شعله‌هایش آنها را احاطه می‌کند و وقتی تقاضای آب می‌کنند، با آبی سیراب می‌شوند که همچون فلز گداخته است که صورتها را می‌سوزاند؛ چه بد آبی و چه بد جایگاهی است.

۳۰ آنانی که ایمان آوردند و کارهای پسندیده کردند، ما اجر نیکوکاران را ضایع نمی‌کنیم.

۳۱ برای اینها بهشتی خواهد بود که از زیر درختانش نهرها جاری است. در آنجا به دست‌بندهای طلا آراسته‌اند و لباسهایی به رنگ

سبز و از حریر پوشند، در حالی که بر تختها تکیه داده‌اند. چه ثواب خوبی و چه نیکو جای آسایشی است.

۳۲ برای آنها مثالی بزن: دو مرد، یکی را دو باغ دادیم از انواع انگورها و اطراف آن دو باغ را از درخت خرما پوشانیدیم و در میانشان زراعت قرار دادیم.

۳۳ هر دو باغ میوه آورد و چیزی کم گذاشته نشده بود و میان آن باغها نهری جاری ساختیم.

۳۴ صاحب باغ که میوه فراوانی نصیبش شده بود، به رفیق خود که با او گفتگو می‌کرد گفت: من از نظر ثروت از تو بیشتر و از جهت نفرت نیرومندترم.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۸

۳۵ یک روز که به باغ خود وارد شد، در حالی که به خویش ظلم کرده بود گفت: گمان نمی‌کنم تا ابد این ثروت من از بین برود؛

۳۶ و گمان نمی‌کنم که قیامت برپاگردد و اگر به سوی پروردگارم بازگردم، بهتر از این وضع را خواهم داشت.

۳۷ رفیقش که با وی گفتگو می‌کرد گفت: آیا به خدایی که تو را از خاک و بعد از نطفه آفرید و آنگاه تو را مرد کاملی قرار داد، کافر شدی؟

۳۸ و لکن من پروردگارم الله است و هیچ کس را شریک خدایم قرار نمی‌دهم.

۳۹ چرا تو وقتی وارد بر باغ خویش شدی، نگفتی همه چیز از ناحیه خداست و جز قدرت الهی قدرتی نیست و اگر می‌بینی که از نظر ثروت و فرزند از تو کمترم،

۴۰ امید دارم که پروردگارم بهتر از باغ تو به من بدهد و بر باغ تو صاعقه‌ای فرستد که زمین بایر شود؛

۴۱ یا آنکه نهر آن در زمین فرورود که هرگز قدرت مطالبه آن را نداشته باشی.

۴۲ و تمام میوه‌هایش نابود شود و از روی حسرت دو دست خود بر هم زده که چقدر خرج باغ کرده‌ای در حالی که همه بر باد رفته و از پایه‌ها فرو ریخته‌اند و می‌گفت: ای کاش به خدای خویش مشرک نمی‌شدم.

۴۳ و او را غیر از پروردگار گروهی نباشد تا یاری‌اش نماید و نمی‌توانست برای خویش کمکی طلب کند.

۴۴ در این هنگام، سرپرستی خاص خدای به حق است که او بهترین ثواب و بهترین عقاب را در اختیار دارد.

۴۵ ای رسول ما! برای مردم زندگانی دنیا را مثال بزن که همانند آبی است که از آسمان نازل می‌شود که آن آب سبب می‌شود گیاهان زمین پیوسته می‌گردند. آنگاه خشک شده و به وسیله باد و طوفان پراکنده می‌شوند. خداوند بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۹

۴۶ ثروت و فرزندان زینت زندگانی دنیا هستند و البته آنچه انسان از اعمال شایسته از خود باقی می‌گذارد، نزد پروردگارت ثوابش بهتر و امیدبخش‌تر است.

۴۷ روزی را به یاد آور که کوه‌ها را به حرکت درآوریم و زمین را یکدست صاف می‌بینی و همه را محشور کرده و احدی را باقی نمی‌گذاریم.

۴۸ آنگاه همگی در یک صف به پیشگاه پروردگارت عرضه می‌شوند. همه با هم نزد ما می‌آیند؛ همان گونه که بار اول شما را خلق کردیم؛ ولی شما گمان کردید که ما معادی برایتان در نظر نگرفته‌ایم.

۴۹ نامه اعمال را پیش می‌آورند و می‌بینی که مجرمین چگونه در ترس و هراسند و می‌گویند: وای بر ما! این چه نامه‌ای است؟! تمامی گناهان چه کوچک و چه بزرگ از قلم نیفتاده است و آنچه کرده‌اند در برابرشان حاضر می‌بینند و پروردگارت به هیچ کس ظلم نخواهد کرد.

۵۰ به یاد آور زمانی را که به فرشتگان گفتیم که به آدم سجده کنید. همگی سجده کردند جز ابلیس که از جنس جن بود و از

فرمان پروردگارش سربچی کرد. آیا با این حال او و فرزندانش را به جای من سرپرست خود انتخاب می‌کنید؟

در صورتی که شیطان و فرزندانش دشمن شما هستند و برای ستمکاران چه بد جایگزینی است.

۵۱ آفرینش آسمانها و زمین را با حضور شیطانها انجام ندادم و نه آفرینش خود آنها را که من گمراه‌کنندگان را به کمک نمی‌گیرم.

۵۲ و یاد آور روزی را که خداوند می‌فرماید: شریکانی که برای من می‌پنداشتید صدا بزنید و آنها را بخوانید. در حالی که به ندای آنها پاسخ نمی‌دهند و ما بین آنها جایگاه هلاکت قرار خواهیم داد.

۵۳ و مجرمین، آتش را می‌بینند و یقین می‌کنند که در آن خواهند افتاد و از آن راه فراری ندارند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۰

۵۴ ما در این قرآن برای مردم انواع مثالها بیان نمودیم؛ ولی این انسان بیش از هر چیز به مجادله می‌پردازد.

۵۵ چه چیز مردم را از ایمان آوردن مانع می‌شود، زمانی که هدایت به سراغشان آمد و از پروردگارش طلب بخشش کنند، جز اینکه سرنوشت گذشتگان گریبان آنها را بگیرد و یا با عذاب الهی روبرو شوند؟

۵۶ ما پیامبران را جز مژده‌دهنده و بیم رسان نمی‌فرستیم. کافران همواره از طریق باطل مجادله می‌کنند تا حق را از میان بردارند و آیات مرا با آنچه را که به آن ترسانده شده‌اند، به مسخره گرفته‌اند.

۵۷ چه کسی ستمکارتر است از آنکه هنگام نقل آیات پروردگارش از آن روی بر می‌گرداند و اعمال گذشته‌اش را فراموش کرده است. ما بر دل چنین انسانهایی پرده افکنده‌ایم تا بفهمند و گوشه‌ایشان را سنگین کرده‌ایم و اگر آنها را دعوت به هدایت کنی، هرگز قبول هدایت نمی‌کنند.

۵۸ پروردگارت بخشنده و صاحب رحمت است و اگر می‌خواست آنها را به خاطر کارهایشان مجازات کند، در عذابشان شتاب می‌کرد؛ ولی آنها وقت معینی دارند که هیچ‌گاه راه فراری از آن نخواهند داشت.

۵۹ اینها شهرهایی است که ساکنین آنها را به ستمکاریهایشان نابود کردیم و برای هلاکتشان زمان معینی قرار دادیم.

۶۰ به یاد آور زمانی را که موسی به رفیق جوان خویش گفت: من دست از جستجو بر نمی‌دارم تا به محل تلاقی دو دریا برسم، گرچه مدتی طولانی در طلب آن باشم.

۶۱ و همین‌که به تلاقی دو دریا رسیدند، ماهی خود را فراموش کردند. ماهی هم راه خود را به دریا پیش گرفت.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۱

۶۲ هنگامی که موسی و رفیقش از آنجا گذشتند، گفت: ای رفیق! غذای ما را بیاور که از این سفرمان بسیار خسته شدیم.

۶۳ رفیقش گفت: خبر داری که وقتی به آن سنگ پناه بردیم، من ماهی را فراموش کردم و جز شیطان مرا به فراموشی وادار نکرد؛ در نتیجه ماهی به طرز عجیبی راه دریا را پیش گرفت.

۶۴ موسی گفت: این همان چیزی است که ما می‌خواستیم. آنگاه از آن راهی که آمدند، در حالی که پی‌جویی می‌کردند باز گشتند.

۶۵ در بازگشت، بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که به او از رحمت خویش عطا کرده و از جانب خود دانش فراوانی به او تعلیم داده بودیم.

۶۶ موسی گفت: آیا ترا پیروی کنم که از آنچه آموخته‌ای از رشد و تعالی به من بیاموزی؟

۶۷ خضر گفت: تو هرگز توانایی نداری تا با من صبر کنی،

۶۸ و چگونه بر چیزی که از آن آگاهی نداری، می‌توانی صبر کنی؟

۶۹ موسی گفت: اگر خدا بخواهد، مرا اهل صبر خواهی یافت و از فرمان تو سرپیچی نخواهم کرد.

۷۰ خضر گفت: اگر پیرو من هستی، نباید از هر چه انجام می‌دهم، سؤال کنی تا اینکه خودم برای تو بازگو نمایم.

۷۱ خضر و موسی به راه افتادند تا آنکه سوار کشتی شدند. خضر کشتی را سوراخ کرد. موسی گفت: کشتی را سوراخ کردی تا ساکنین آن را غرق کنی؟! راستی که چه کار زشتی انجام دادی.

۷۲ خضر گفت: آیا به تو نگفتم که هرگز نمی‌توانی با من صبر کنی؟

۷۳ موسی گفت: مرا درباره چیزی که فراموش کردم، مؤاخذه مکن و بر من به خاطر این کار سخت مگیر.

۷۴ هر دو را به راه خود ادامه دادند تا به پسری برخورد کردند. خضر پسر را کشت. موسی گفت: آیا جان محترمی را که بی‌گناه بود گرفتی؟! چه کار بدی مرتکب شدی.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۲

۷۵ خضر گفت: آیا به تو نگفتم که هرگز نمی‌توانی با من صبر کنی؟

۷۶ موسی گفت: اگر بعد از این چیزی از تو سؤال کردم، دیگر با من مصاحبت نکن؛ زیرا که از جانب من معذور خواهی بود.

۷۷ بار دیگر هر دو به راه خود ادامه دادند تا به شهری رسیدند. از اهالی آن شهر غذا خواستند؛ ولی آنها از پذیرایی ایشان دریغ کردند. به دیواری رسیدند که در حال فروریختن بود. خضر آن را استوار کرد و پیاداشت. موسی گفت: می‌خواستی در برابر این کار مزدی بگیری.

۷۸ خضر گفت: اینک، وقت جدایی من و توست و هنگام شرح چیزهایی است که تو درباره آنها صبر نکردی.

۷۹ اما کشتی، به فقرایی تعلق داشت که با آن در دریا کار می‌کردند. من خواستم آن را معیوب کنم؛ زیرا که در پشت سر آنها پادشاهی ستمگر بود و هر کشتی سالمی را به نفع خود غصب می‌کرد.

۸۰ اما آن پسر، پدر و مادرش با ایمان بودند. ترسیدم به طغیان و کفر دچارشان کند.

۸۱ ما چنین کردیم که پروردگارشان به جای او، پسر فرزندی بهتر و مهربان‌تر بدانها عطا نماید.

۸۲ و اما داستان دیوار که متعلق به دو پسر یتیم این شهر بود و زیر دیوار گنجی برای آنها وجود داشت و پدرشان مرد صالحی بود. پروردگارت می‌خواست که آنها بالغ شوند، آنگاه گنج را از زیر دیوار خارج کنند. این لطفی از جانب پروردگارت بود و من این کار را از پیش خود نکردم. این بود سرّ کارهایی که تو در برابر آنها صبر نداشتی.

۸۳ ای رسول ما! از تو درباره ذی القرنین سؤال می‌کنند. بگو: به زودی داستان او را برای شما نقل خواهم کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۳

۸۴ ما به ذی القرنین در روی زمین تمکن دادیم و از هر چیزی به او وسیله‌ای عطا کردیم.

۸۵ او هم از آن وسایل استفاده کرد.

۸۶ تا به محل غروب آفتاب رسید. در آنجا احساس کرد خورشید در چشمه‌ای گل‌آلود فرومی‌رود و نزدیک چشمه گروهی از انسانها را یافت. گفتیم: ای ذی القرنین! یا آنها را مجازات می‌کنی و یا روشی نیکو برای آنها در نظر می‌گیری.

۸۷ ذی القرنین گفت: کسی که ظلم کرده، او را مجازات خواهیم کرد. آنگاه وی را به سوی پروردگارش می‌برند و خداوند او را به عذابی سخت مجازات خواهد کرد.

۸۸ و آن که ایمان آورده و کارهای پسندیده کرده، پاداش نیکوتری خواهد داشت، و ما فرمان آسانی به او خواهیم داد.

۸۹ بار دیگر ذی القرنین از آن وسایل استفاده کرد،

۹۰ تا به محل طلوع آفتاب رسید. دید به مردمی طلوع می‌کند که در مقابل آفتاب به آنها پوششی نداده‌ایم.

۹۱ این گونه بود که ما از آن چیزها که نزد ذی‌القرنین بود، به طور کامل خیر داشتیم.

۹۲ و نیز او از آن وسایل استفاده کرد،

۹۳ تا به میان دو کوه رسید. در آنجا مردمی متفاوت با دو گروه سابق یافت که هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند.

۹۴ گفتند: ای ذی‌القرنین! یا جوج و مأجوج در این سرزمین فساد می‌کنند. آیا امکان دارد که ما بودجه‌ای در اختیار بگذاریم که میان ما و آنها سدّی ایجاد کنی؟

۹۵ ذی‌القرنین گفت: امکاناتی که پروردگرم به من عطا فرموده، از بودجه شما بهتر است، بنا بر این شما با نیروی بدنی مرا یاری کنید تا میان شما و آنها سدّ نیرومندی برپا کنیم.

۹۶ گفت: قطعات آهن برای من بیاورید تا بین دو کوه را بپوشانند. گفت: در آن آتش بدمید. قطعات آهن گداخته گردید. گفت: مس ذوب شده برای من بیاورید تا روی این سدّ بریزم.

۹۷ از آن به بعد، آنها نه می‌توانستند از آن بالا روند و نه می‌توانستند بر آن شکافی ایجاد کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۴

۹۸ گفت: این از رحمت پروردگار من است و هرگاه وعده پروردگارم فرارسد، آن سدّ را منهدم خواهد کرد و وعده پروردگارم حتمی است.

۹۹ در آن روز آن چنان رهایشان کنیم که چون موج در هم پیچند و در صور دمیده شود. آنگاه همگان را یک‌جا جمع خواهیم کرد.

۱۰۰ و در آن روز جهنّم را به کافران عرضه می‌داریم.

۱۰۱ همان‌هایی که چشم دلشان از یاد من پوشانده بود و قدرت شنوایی نداشتند.

۱۰۲ آیا کافران گمان کردند می‌توانند غیر از من بندگان مرا سرپرست خود انتخاب نمایند؟! ما جهنّم را برای فرود کافران آماده کرده‌ایم.

۱۰۳ بگو: آیا به شما خبر بدهم وضع کسانی را که در عمل، زیانکارترین هستند؟

۱۰۴ آنانی که تمام تلاشهایشان در دنیا نابود شده و خیال می‌کنند که کار نیک انجام می‌دهند.

۱۰۵ اینها کسانی هستند که به آیات و ملاقات با پروردگارشان کافر شدند؛ در نتیجه اعمالشان نابود شده و در روز قیامت برایشان میزانی برپا نخواهیم کرد.

۱۰۶ اینها به خاطر کفرشان و مسخره گرفتن آیات و رسولان ما، جهنّم را پاداش می‌گیرند.

۱۰۷ آنان که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند، باغهای فردوس محل فرودشان می‌باشد.

۱۰۸ برای همیشه در آن می‌مانند و هیچ‌گاه تقاضای تغییر مکان نمی‌کنند.

۱۰۹ بگو: اگر دریا برای نوشتن کلمات پروردگارم مرکّب شود، پیش از آنکه کلمات پروردگارم به پایان رسد، آب دریا خشک خواهد شد، اگر چه مثل آن دریا را به آن اضافه کنیم.

۱۱۰ بگو: من فقط بشری هستم مانند شما که بر من وحی می‌شود. خدای شما فقط یکی است. هر که به ملاقات پروردگار خویش امید دارد، باید کار پسندیده کند و هیچ‌کس را در عبادتش شریک خداوند قرار ندهد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۵

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ کاف، ها، یا، عین، صاد.

۲ این یادی است از رحمت پروردگارت درباره بنده‌اش زکریا.

۳ زمانی که خدای خویش را در خلوتگاه ندا داد.

۴ گفت: پروردگارا! استخوانم سست شده و موی سرم از اثر پیری سفید گشته، و هیچ‌گاه در دعا کردن به درگاهت محروم از اجابت نبوده‌ام.

۵ من بعد از خودم درباره وارثانم نگران هستم و همسرم نازاست. از جانب فضل خویش جانشینی به من عطا کن؛

۶ تا او وارث من و وارث آل یعقوب باشد و پروردگارا! وی را مورد رضایت قرار ده.

۷ ای زکریا ما به تو مژده پسری را می‌دهیم که نامش یحیی است و همنامی برای او پیش از این قرار نداده‌ایم.

۸ زکریا گفت: پروردگارا! چگونه می‌توانم پسری داشته باشم، در حالی که همسرم نازاست و خودم نیز از اثر پیری ناتوان شده‌ام.

۹ گفت: مطلب همین‌گونه است که پروردگارت فرموده که این کار برای من آسان است. در گذشته تو را آفریدم، در حالی که چیزی نبود.

۱۰ گفت: اله! نشانه‌ای در این کار برای من قرار ده. فرمود: نشانه تو آن است که سه شبانه‌روز تمام توان سخن گفتن با مردم را نداری.

۱۱ زکریا از محراب عبادتش به سراغ مردم رفت و به آنها القا کردیم که صبح و شام خدا را تسبیح گویند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۶

۱۲ ای یحیی! کتاب را با قوت بگیر، و در حالی که طفل بود به او مقام نبوت دادیم.

۱۳ از جانب خود به او مهربانی و پاکیزگی دادیم و او پرهیزکار بود.

۱۴ به پدر و مادرش نیکی می‌کرد و هیچ‌گاه متکبر و معصیت کار نبود.

۱۵ سلام بر او؛ روزی که متولد شد و روزی که می‌میرد و روزی که زنده برانگیخته خواهد شد.

۱۶ یاد کن در کتاب خود مریم را در آن زمان که از خانواده خود جدا شده و در یک مکانی رو به آفتاب قرار گرفت.

۱۷ بین خود و آنان حجابی قرار داد و ما روح خود را به سوی او فرستادیم که شبیه انسانی کامل در برابرش نمایان شد.

۱۸ مریم گفت: اگر پرهیزکار هستی، از تو به خدای رحمان پناه می‌برم.

۱۹ روح القدس گفت: من فرستاده پروردگار توام، تا پسری پاکیزه بر تو ببخشم.

۲۰ گفت: من از کجا می‌توانم دارای پسر شوم، در حالی که بشری با من تماس نگرفته و من هرگز آلوده نبوده‌ام؟!

۲۱ روح القدس گفت: حق، همان است که پروردگارت فرموده که این کار برای من آسان است و ما او را نشانه‌ای برای مردم قرار می‌دهیم. او رحمتی از جانب ما و امری قطعی است.

۲۲ مریم به آن پسر باردار شد و با وی به مکانی دور رفت.

۲۳ تا اینکه درد زایمان او را به کنار درخت خرما می‌کشاند. گفت: ای کاش قبل از باردار شدن می‌مردم و به کلی فراموش می‌شدم!

۲۴ ناگهان از طرف پایین پایش ندا آمد که غم مخور؛ پروردگارت زیر پای تو چشمه آبی قرار داده است.

۲۵ و شاخه درخت خرما را تکانی بده تا خرما می‌تازه فروریزد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۷

- ۲۶ پس، از این خرما و آن آب بنوش و چشم خود را روشن کن و هرگاه انسانی را مشاهده کردی، با اشاره به او بگو: من برای خدا روزه‌ای نذر کرده‌ام و امروز با هیچ بشری سخن نمی‌گویم.
- ۲۷ سرانجام مریم در حالی که عیسی را در آغوش داشت، نزد قومش آمد. گفتند: ای مریم! کار بسیار عجیبی انجام داده‌ای.
- ۲۸ ای خواهر هارون! نه پدرت آدم بدی بود و نه مادرت آلوده‌دامن بود.
- ۲۹ مریم به نوزادش عیسی اشاره کرد. گفتند: ما چگونه با بچه‌ای که در گهواره است سخن بگویم؟!
- ۳۰ عیسی گفت: من بنده خدایم که به من کتاب داده و مرا پیامبر قرار داده است.
- ۳۱ و مرا در هر کجا باشم، وجودی پربرکت کرده و به نماز خواندن و زکات دادن تا مادامی که زنده باشم، سفارش فرموده است.
- ۳۲ و به نیکی بر مادرم توصیه کرده و مرا متکبر و شقی قرار نداده است.
- ۳۳ درود بر من روزی که متولد شدم و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته خواهم شد.
- ۳۴ این، عیسی پسر مریم است. کلام حقی است که درباره آن تردید می‌کنند.
- ۳۵ خداوند منزّه است از اینکه برای خود فرزندی انتخاب کند؛ زیرا اگر چیزی را اراده کند، فقط به آن بگوید: باش، وجود می‌یابد.
- ۳۶ پروردگار، خدای من و خدای شماست؛ پس او را بندگی کنید که راه راست این است.
- ۳۷ گروه‌هایی از بین پیروان عیسی اختلاف کردند. پس وای بر آنانی که حضور یافتن در آن روز بزرگ را کافرند؛
- ۳۸ روزی که نزد ما می‌آیند، چه خوب می‌شنوند و خوب می‌بینند؛ و لیکن ستمکاران امروز در گمراهی آشکارند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۰۸
- ۳۹ آنها را از روز حسرت بترسان؛ آن هنگام که کار تمام شود و آنها در غفلت مانده و ایمان نمی‌آورند.
- ۴۰ ما زمین و تمام آنهایی را که در آن هستند به ارث می‌بریم و همگی به سوی ما خواهند آمد.
- ۴۱ یاد کن در کتاب خود داستان ابراهیم را که او راستگو و پیامبر بود.
- ۴۲ آن زمانی که به پدرش گفت: ای پدر! چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و کاری برای تو انجام نمی‌دهد، بندگی می‌کنی؟!
- ۴۳ پدرم! دانشی به من عطا شده که به تو داده نشده؛ بنا بر این از من پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت نمایم.
- ۴۴ پدرم! بندگی شیطان مکن که شیطان نافرمانی خدای رحمان را کرده است.
- ۴۵ ای پدر! من نگرانم که از جانب خدای مهربان عذابی به تو رسد و با شیطان پیوند دوستی داشته باشی.
- ۴۶ گفت: آیا تو از خدایان من بریده‌ای؟ ای ابراهیم! اگر دست از این کارت برداری، تو را سنگسار خواهم کرد. اینک از من دور شو.
- ۴۷ ابراهیم گفت: سلام بر تو. از پروردگارم برای تو طلب آمرزش می‌کنم؛ زیرا که او به من مهربان است.
- ۴۸ از شما و آنچه غیر از خداوند می‌خوانید، کناره می‌گیرم و خدایم را می‌خوانم، به این امید که دعای من در پیشگاه پروردگارم بدون جواب نماند.
- ۴۹ و همین که از آنها و چیزهایی که غیر از خداوند می‌پرستیدند کناره گرفت، ما اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و همه را به مقام نبوت رساندیم.
- ۵۰ از رحمت خویش به آنها عطا کردیم و برای آنها نام بلندآوازه و نیک قرار دادیم.
- ۵۱ و یاد کن در کتاب خود داستان موسی را که او بنده‌ای مخلص و رسول و پیامبر بود.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۰۹
- ۵۲ و ما وی را از جانب راست طور ندا دادیم و با راز گفتن با او به مقام قربش رساندیم.

۵۳ و از جانب رحمت خود برادرش هارون را مقام نبوت بخشیدیم.

۵۴ و یاد کن در کتاب خود داستان اسماعیل را که در وعده‌های صادق بود و رسول و پیامبر بود.

۵۵ خانواده خود را به انجام نماز و زکات فرمان می‌داد و مورد رضایت پروردگارش بود.

۵۶ یاد کن در کتاب خود ادريس را که راستگو و پیامبر بود.

۵۷ و ما او را به مقام بلندی رساندیم.

۵۸ آنها پیامبرانی بودند از فرزندان آدم و از فرزندان کسانی که همراه نوح سوار کشتی کردیم و از فرزندان ابراهیم و اسماعیل و ما همه را مشمول نعمتهای خویش قرار دادیم و از کسانی که هدایت کردیم و انتخاب نمودیم. وقتی آیات رحمت برای آنها تلاوت شود، به خاک افتاده و سجده می‌کنند و اشک می‌ریزند.

۵۹ بعد از آنها کسانی جایگزین شدند که نماز را ضایع کرده و از شهوتها پیروی نمودند که به زودی مجازات گمراهی خود را خواهند دید.

۶۰ جز آنکه توبه کرده و ایمان آورده و کار نیک انجام داده که اینها وارد بهشت می‌شوند و هیچ ظلمی بر آنها نخواهد شد.

۶۱ بهشتهای جاودانه‌ای که ندیده‌اند. خدای رحمان به بندگانش وعده داده و وعده الهی به یقین واقع خواهد شد.

۶۲ در آن بهشت سخن لغوی نخواهند شنید؛ بلکه هر چه می‌شنوند، سلام است و برای آنها صبح و شام روزی مقرر شده است.

۶۳ این همان بهشتی است که ما بندگان پرهیزکار خود را وارث آن می‌نماییم.

۶۴ ما فرشتگان جز به فرمان پروردگارت نازل نمی‌شویم که هر چه پیش‌رو و پشت‌سر و بین آنها داریم، از آن اوست و هیچ‌گاه خدای تو چیزی را فراموش نمی‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۰

۶۵ او پروردگار آسمانهاست و زمین و هر چه بین آنهاست؛ بنا بر این او را بندگی کن و در کار بندگی او صبور باش. آیا همانمی برای او می‌شناسی؟

۶۶ انسان می‌گوید: آیا وقتی مُردم، به زودی زنده سر از قبر برخوادم داشت؟

۶۷ آیا این انسان به یاد نمی‌آورد که قبل از این در حالی که هیچ نبود، او را آفریدیم.

۶۸ سوگند به پروردگارت که آنها و شیطانها را در روز قیامت محشور می‌کنیم. آنگاه همه را در اطراف جهنم حاضر می‌کنیم، در حالی که به زانو در آمده‌اند.

۶۹ سپس ما از هر گروهی، آنانی را که در برابر خدای رحمان سرکش تر بوده‌اند جدا می‌کنیم.

۷۰ آنگاه ما آنانی را که به سوختن سزاوارترند بهتر می‌شناسیم.

۷۱ همه شما وارد جهنم می‌شوید؛ زیرا این حکم قطعی پروردگار توست.

۷۲ آنگاه اهل تقوا را نجات می‌دهیم و ستمگران را در حالی که به زانو در آمده‌اند در آن رها می‌سازیم.

۷۳ هنگامی که آیات روشن ما برای آنها تلاوت می‌شود، کافران به اهل ایمان می‌گویند: کدام یک از دو گروه، مقام بهتر و منزل نیکوتر دارد؟

۷۴ پیش از این چه گروه‌هایی را هلاک کردیم که از اینها ثروتمندتر و خوش‌تر بودند.

۷۵ بگو: هر که راه گمراهی را برگزیند، خدای رحمان به او مهلت دهد تا زمانی که وعده‌های الهی را با چشم خود ببیند یا عذاب یا قیامت را مشاهده کند. آن وقت خواهند دانست چه کسی جایگاهش بدتر و از نظر سپاه ناتوان‌تر است.

۷۶ خداوند بر هدایت راه‌یافتگان می‌افزاید و آن کارهای شایسته که باقی ماندنی است، از نظر پاداش نزد پروردگارت بهتر و نتیجه

آن نیکوتر است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۱

۷۷ آیا ندیدی کسی را که آیات ما را انکار می کرد و می گفت ثروت و فرزندان بسیاری نصیبم خواهد شد؟

۷۸ آیا از غیب خبر دارد و یا نزد خدای رحمان پیمانی گرفته است؟

۷۹ نه چنین است؛ هر چه می گوید، می نویسیم و عذاب را برای او ادامه خواهیم داد.

۸۰ و آنچه گوید، به او می دهیم و نزد ما بدون ثروت و فرزند خواهد آمد.

۸۱ غیر خدا را خدای خویش انتخاب کردند تا برای آنها عزت آورد.

۸۲ نه چنین است؛ به زودی منکر عبادت آنان می شوند و بر ضدشان قیام می کنند.

۸۳ آیا ندیدی که ما شیطانها را برای کافران فرستادیم تا آنها را به سختی تحریک کنند؟

۸۴ درباره آنها شتاب مکن که ما تمام کارهایشان را به طور دقیق شماره می کنیم.

۸۵ روزی که اهل تقوا را به طور جمعی به سوی خدای رحمان محشور می نماییم؛

۸۶ و مجرمین را در حالی که تشنه اند، به سوی جهنم می رانیم.

۸۷ کسی در آن روز مالک شفاعت نیست، مگر آن که نزد خدای رحمان پیمانی دارد.

۸۸ کافران گفتند: خدای رحمان، فرزندی برای خود برگزیده.

۸۹ راستی که چه سخن زشتی گفتید.

۹۰ نزدیک است از این سخن شما، آسمان متلاشی شده و زمین شکافته و کوهها به شدت فروریزد.

۹۱ بدین جهت که برای خداوند فرزندی ادعا کردید.

۹۲ در حالی که سزاوار نیست خدای رحمان فرزندی برای خود برگزیند.

۹۳ در آسمانها و زمین، هیچ کس نیست مگر آنکه بنده اوست.

۹۴ خداوند به شماره همه موجودات آگاه تر است و تعداد آنها را خوب می داند.

۹۵ و همه آنها تنها در محضر پروردگار حاضر خواهند شد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۲

۹۶ آنان که ایمان آورده و کارهای پسندیده می کنند، به زودی محبوب دلها خواهند شد.

۹۷ ما قرآن را به زبان تو آسان ساختیم تا با آن اهل تقوا را بشارت دهی و دشمنان لجوج را بترسانی.

۹۸ چه گروه‌هایی را پیش از آنها هلاک کرده‌ایم. آیا وجود یکی از آنها را احساس می کنی و یا صدایی از آنها می شنوی؟

سوره طه مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ط، ها.

۲ ما قرآن را بر تو نازل نکردیم تا خود را به زحمت افکنی.

۳ هدف، یادآوری کسی است که از خدا می ترسد.

۴ از طرف کسی نازل شده که آفریننده زمین و آسمانهای بلند است؛

۵ همان خدای رحمانی که بر عرش مسلط است.

- ۶ آنچه در آسمانها و زمین و بین آنهاست و هر چه زیر خاک است، از آن اوست.
- ۷ و اگر بلند سخن بگویی، خداوند از سر و آنچه پنهان تر است، آگاه می‌باشد.
- ۸ جز الله خدایی وجود ندارد. برای او نامهای نیک است.
- ۹ آیا داستان موسی برای تو نقل شده است؟
- ۱۰ آن زمان که آتشی را دید و به خانواده خود گفت: قدری صبر کنید. آتشی دیده‌ام. شاید شعله‌ای از آن را برای شما بیاورم و یا به توسط آن راهی پیدا کنیم.
- ۱۱ وقتی به آتش نزدیک شد، صدایی شنید که ای موسی!
- ۱۲ من پروردگار توأم. کشف‌هایت را از پا بیرون درآور که تو در سرزمین مقدس هستی.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۱۳
- ۱۳ من تو را برگزیده‌ام؛ بنا بر این به آنچه وحی می‌کنم گوش فراده.
- ۱۴ به تحقیق که منم الله و خدایی غیر من وجود ندارد. پس مرا بندگی کن و نماز را برای یاد من برپا دار.
- ۱۵ قیامت خواهد آمد. من می‌خواهم آن ساعت را پنهان کنم تا هر کس در برابر سعی و تلاش خود پاداش ببیند.
- ۱۶ بنا بر این آن کسی که اعتقاد به قیامت ندارد و از هوای نفس خویش پیروی می‌کند، تو را از آن روز بازنندارد که هلاک خواهی شد.
- ۱۷ ای موسی! چه چیز در دست راست داری؟
- ۱۸ گفت: این عصای من است که بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ درختان را می‌ریزم و سایر نیازهایم را برطرف می‌سازم.
- ۱۹ فرمود: ای موسی! عصایت را بیفکن.
- ۲۰ موسی، عصا را انداخت. ناگهان عصا ازدهایی شد و حرکت کرد.
- ۲۱ فرمود: آن را بگیر و نترس. ما آن را به همان صورت اول بازمی‌گردانیم.
- ۲۲ و دستت را به گریبان فروبر تا بی‌عیب و درخشان بیرون آید و این معجزه دیگری خواهد بود.
- ۲۳ تا آیات بزرگ خود را به تو نشان دهیم.
- ۲۴ برو به سوی فرعون که طغیان کرده است.
- ۲۵ موسی گفت: پروردگارا! سینه‌ام را گشاده کن؛
- ۲۶ کارم را آسان فرما؛
- ۲۷ گره از زبانم باز کن؛
- ۲۸ تا سخن مرا بفهمند.
- ۲۹ از خانواده‌ام یک نفر را وزیر و یاورم قرار ده؛
- ۳۰ برادرم هارون.
- ۳۱ به وسیله او پشتم را محکم کن؛
- ۳۲ او را شریک کارم قرار ده.
- ۳۳ تا همواره تو را تسبیح گوئیم.
- ۳۴ و ترا زیاد یاد کنیم.

۳۵ به تحقیق که تو بر وضع ما بینایی.

۳۶ خداوند فرمود: ای موسی! خواسته‌هایت را برآورده ساختیم.

۳۷ توجه داشته باش که بار دیگر بر تو منت گذاردیم؛

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۴

۳۸ آن هنگام که به مادرت وحی کردیم، آنچه که باید وحی می‌شد.

۳۹ کودک را در صندوقی قرار ده. آنگاه آن را به دریا افکن. دریا مأمور است آن را به ساحل برساند، دشمن من و دشمن او؛ وی را خواهد گرفت، و من به لطف خود محبوبیتی بر تو افکندم تا زیر نظر من تربیت شوی.

۴۰ هنگامی که خواهرت در جستجوی تو راه می‌رفت و می‌گفت: آیا زنی را به شما معرفی بکنم که می‌تواند این طفل را سرپرستی کند؟ در نتیجه ما تو را به آغوش مادرت بازگرداندیم، تا چشم مادرت روشن شود و از غم و غصه بیرون آید و تو یکی از فرعونیان را کشتی و ما تو را از اندوه رهایی دادیم و تو را با دقت امتحان کردیم و چندین سال در بین مردم مدین زندگی کردی. آنگاه ای موسی! در زمان معین آمدی.

۴۱ و تو را برای خود پرورش دادم.

۴۲ اینک تو و برادرت با آیات من بروید و در یاد من سستی به خود راه ندهید.

۴۳ با هم به سوی فرعون بروید که طغیان کرده.

۴۴ با او به نرمی سخن گوید؛ شاید به خود آید و یا بترسد.

۴۵ موسی و هارون گفتند: پروردگارا! می‌ترسیم که در آزار دادن ما شتاب کند و یا طغیان نماید.

۴۶ فرمود: نترسید. من با شما هستم. می‌شنوم و می‌بینم.

۴۷ هر دو به نزد او بروید و بگویید: ما رسولان پروردگار تو هستیم. فرزندان اسرائیل را همراه ما بفرست و آنها را آزار مده. ما نشانه‌ای از پروردگارت برای تو آورده‌ایم و سلام بر آن که از راه حق پیروی می‌کند.

۴۸ و بگویید: به ما وحی شده که عذاب الهی گریبان کسی را که آیاتش را تکذیب کند و از او روی برگرداند، خواهد گرفت.

۴۹ فرعون گفت: خدای شما کیست؟

۵۰ موسی گفت: پروردگار ما کسی است که به آفریده‌های خود هر چیز لازم بوده عطا کرده و بعد او را راهنمایی فرموده است.

۵۱ فرعون گفت: پس تکلیف مردم قبل از ما چه می‌شود؟

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۵

۵۲ موسی گفت: علم آن در کتاب نزد پروردگار من است. خدای من نه خطا می‌کند و نه چیزی را فراموش می‌نماید.

۵۳ همان که زمین را برای شما محل آسایش قرار داد و راههایی در آن ایجاد کرد و از آسمان آب نازل کرد و با آن اقسام مختلف از گیاهان برویاندیم.

۵۴ از آنها تناول کنید و حیوانات خود را در آن به چرا برید که در این کار برای اندیشمندان نشانه‌هایی است.

۵۵ شما را از خاک آفریدیم و بار دیگر به خاک بازگردانیم و از آن نیز شما را بیرون خواهیم آورد.

۵۶ ما همه آیات خود را به فرعون نشان دادیم؛ ولی او تکذیب کرد و روی برگرداند.

۵۷ گفت: ای موسی! آیا آمده‌ای با جادو کردنت ما را از سرزمین خویش بیرون کنی؟

۵۸ ما هم جادویی همانند تو می‌آوریم؛ بنا بر این زمانش را معین کن. باید بین ما و تو وعده‌ای باشد که نه ما و نه تو از آن تخلف نکنیم و در مکانی که برای همه یکسان باشد، حضور یابیم.

۵۹ موسی گفت: وعده ما با شما روز عید، به شرط آنکه همه مردم هنگام ظهر در محل اجتماع کنند.

۶۰ فرعون از موسی روی برگرداند و تمام نیرنگ خود را به کار گرفت. آنگاه به وعده گاه آمد.

۶۱ موسی گفت: وای بر شما! به خداوند نسبت دروغ ندهید که شما را به عذابش ناپود خواهد کرد، و هر که دروغ بندد، نومید خواهد شد.

۶۲ در بین آنها درباره کارهایشان نزاع در گرفت و با هم در گویی صحبت کردند.

۶۳ گفتند: موسی و هارون دو جادو گرند. تصمیم دارند شما را از سرزمین خویش بیرون کنند و دین حق شما را از بین ببرند.

۶۴ بنا بر این تمام نیرنگ خود را آماده کنید و در یک صف در مقابل این دو نفر بیاورید. امروز پیروزی از آن کسی است که برتری پیدا کند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۶

۶۵ گفتند: ای موسی! تو اول می‌افکنی یا ما نخست بیفکنیم؟

۶۶ گفت: اول شما بیفکنید. که ناگهان طنابها و عصاهایشان به خاطر سحر آنها به خیال موسی رسید که حرکت می‌کنند.

۶۷ موسی در درون احساس ترس مختصری کرد.

۶۸ گفتیم: مترس که تو بر آنها برتری.

۶۹ و آنچه را در دست راست داری بیفکن که تمام آنچه را که آنها ساخته‌اند می‌بلعد؛ زیرا که کار آنها فقط سحر است و ساحر هیچ گاه پیروز نخواهد شد.

۷۰ ساحران همگی به سجده افتادند و گفتند: به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم.

۷۱ فرعون گفت: به موسی ایمان آوردید، قبل از اینکه من اجازه دهم؟ دست و پاهای شما را به طور مخالف قطع می‌کنم و شما را به درخت خرما به دار می‌آویزم و خواهید فهمید که مجازات من دردناک‌تر و پایدارتر است.

۷۲ گفتند: به خدایی که ما را آفریده، هیچ گاه تو را بر این معجزاتی که به سراغ ما آمده مقدم نمی‌داریم. هر کاری می‌خواهی بکن که تو فقط می‌توانی در زندگی دنیا قضاوت کنی.

۷۳ ما به پروردگاران ایمان آوردیم تا گناهانمان را با این جادوگری که با کراهت تو ما را به آن وادار ساختی، ببخشد که خداوند بهتر و پاینده‌تر است.

۷۴ که اگر کسی به خدای خویش در حالی که مجرم است وارد شود، برای او جهنمی خواهد بود که نه می‌میرد و نه زنده می‌ماند.

۷۵ و هر که در محضر پروردگار با ایمان و اعمال شایسته وارد شود، برای آنها عالی‌ترین درجات خواهد بود.

۷۶ برای آنها بهشتهای ابدی است که از زیر درختان آن آب روان است، و برای همیشه در آن می‌مانند و این پاداش کسی است که خود را پاکیزه کرده است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۷

۷۷ به موسی و حی فرستادیم که بندگان مرا شبانه از شهر بیرون بر و برای آنها از میان دریا راهی خشک پدید آور و از تعقیب دشمن و غرق شدن در دریا هراسی به خود راه مده.

۷۸ فرعون با سپاهیان به تعقیب موسی و یارانش وارد دریا شدند که ناگهان دریا آنها را در امواج خروشان خود پوشاند؛ آن هم چه پوشاندنی.

۷۹ فرعون قوم خود را گمراه کرد و هدایت نکرد.

۸۰ ای فرزندان اسرائیل! ما شما را از دست دشمنانتان نجات دادیم و به وعده گاهی که طرف راست طور بود دعوت نمودیم و

برایتان ترنجبین و مرغ بلدرچین فرستادیم.

۸۱ و گفتیم از روزی پاکیزه که در اختیارتان گذاردیم، بخورید و در آن طغیان نکنید که غضب من بر شما مباح شده و هر که غضب من بر او مباح گردد، نابود خواهد شد.

۸۲ و من نسبت به آن که توبه می‌کند و ایمان می‌آورد و کارهای پسندیده انجام می‌دهد و سپس هدایت می‌شود، بسیار بخشنده هستم.

۸۳ ای موسی! چه چیز باعث شد که پیش از قومت با شتاب به اینجا آمدی؟

۸۴ گفت: اینها به دنبال من در حرکتند. الها! من شتاب کردم تا تو را راضی کنم.

۸۵ خداوند فرمود: ما بعد از تو قومت را امتحان کردیم و سامری آنها را گمراه کرد.

۸۶ موسی در حالی که غضبناک و متأسف بود، به نزد قوم خود بازگشت و گفت: آیا پروردگارتان به شما وعده نیکو نداد و آیا این مدت به نظر شما طولانی بود، یا اینکه مایل شدید مشمول غضب پروردگار خویش شوید که با وعده من مخالفت کردید؟!
۸۷ گفتند: ما با اختیار خود با وعده تو مخالفت نکردیم؛ و لکن مقداری از زیورهایی که با خود داشتیم، افکندیم و سامری این چنین بر ما القا کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۸

۸۸ آنگاه سامری برای آنها با آن زیورها مجسمه گوساله‌ای که صدایی چون صدای گوساله در می‌آورد ساخت، گفتند: این خدای شما و خدای موسی است و او فراموش کرد.

۸۹ آیا گوساله پرستان نمی‌بینند که این گوساله پاسخ آنها را نمی‌دهد و ضرر و نفعی برای آنها ندارد؟

۹۰ البته هارون از پیش به آنها گفته بود که ای مردم! گوساله پرستی شما را فریب داده و خدای شما همان رحمان است؛ بنا بر این از من پیروی کنید و فرمان مرا اطاعت نمایید.

۹۱ گفتند: ما هم چنان به پرستش او ادامه می‌دهیم تا موسی به سوی ما بازگردد.

۹۲ موسی گفت: ای هارون! چه چیز مانع کار تو بود، وقتی دیدی آنها گمراه شدند.

۹۳ از من پیروی نکردی؟ آیا فرمان مرا نادیده گرفتی؟

۹۴ هارون گفت: ای فرزند مادرم! ریش و سر مرا بگیر. من ترس آن داشتم که بگویی بین فرزندان اسرائیل تفرقه انداختی و به سخنم اعتباری قائل نشوی.

۹۵ موسی به سامری فرمود: این چه کاری بود که تو انجام دادی؟!

۹۶ گفت: چیزی که آنها ندیدند من دیدم، و از جای پای رسول الهی کفی برداشتم و در گوساله ریختم و این گونه نفس من قضیه را برای من جلوه داد.

۹۷ موسی گفت: برو که نصیب تو در این زندگی دنیا، این می‌شود که می‌گویی با من تماس نگیری و در آخرت هم وعده گاهی داری که هرگز تخلف نخواهد شد. اینک به این خدایی که از زیور ساختی نگاه کن و بین ما آن را می‌سوزانیم و خاکسترش را به دریا می‌ریزیم.

۹۸ خدای شما فقط خدایی است که جز او خدایی نیست. علم او بر همه چیز احاطه دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۹

۹۹ این گونه اخبار گذشته را برای تو نقل می‌کنیم و ما از جانب خود قرآن را به تو عطا کردیم.

۱۰۰ هر که از آن رو برگرداند، روز قیامت بار سنگینی بر دوش خواهد کشید.

- ۱۰۱ در عذاب بار سنگین خویش، جاودانه‌اند و چه بد باری برای آنها در روز قیامت است؛
- ۱۰۲ روزی که در صور دمیده می‌شود و مجرمین را با چشمی کبود محشور خواهیم کرد.
- ۱۰۳ آهسته به یکدیگر می‌گویند که شما فقط ده شبانه‌روز به سر برده‌اید.
- ۱۰۴ ما به آنچه می‌گویند آگاه‌تریم؛ هنگامی که بهترین آنها می‌گویند: شما فقط یک روز به سر برده‌اید.
- ۱۰۵ از تو درباره کوه‌ها می‌پرسند. بگو: پروردگaram آنها را به طور کامل متلاشی خواهد کرد.
- ۱۰۶ و زمین را پهن و هموار می‌سازد؛
- ۱۰۷ به طوری که هیچ پستی و بلندی مشاهده نخواهی کرد.
- ۱۰۸ در آن روز همگی از دعوت‌کننده الهی پیروی کرده و با او مخالفتی نخواهند داشت و همه صداها در برابر خدای رحمان، آرام شده و جز صدای آهسته چیزی نمی‌شنوی.
- ۱۰۹ در آن روز شفاعت هیچ کس سود نخواهد داشت، جز آن کس که خدای رحمان به او اجازه شفاعت دهد و از گفتار او راضی باشد.
- ۱۱۰ خداوند آنچه پیش رو دارند و آنچه را پشت سر گذاشته‌اند، همه را می‌داند و آفریده‌هایش به علم او احاطه ندارند.
- ۱۱۱ همه چهره‌ها در برابر خدای زنده و پاینده خاضع شوند و هر که بار ظلمی بر دوش داشته باشد، زیانکار است.
- ۱۱۲ و هر که در حالی که مؤمن است کارهای پسندیده انجام دهد، نه نگران ظلم است و نه از هیچ آسیبی هراس دارد.
- ۱۱۳ بدین طریق قرآن را به زبان عربی نازل کردیم و انواع وعده‌ها را به بیانات گوناگون شرح دادیم؛ شاید پرهیزگار شوند یا برای آنها یادآوری باشد.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۲۰
- ۱۱۴ پس برتر است خدایی که به حق سلطان وجود است، در ابلاغ قرآن پیش از آنکه وحی به تو رسد شتاب مکن و بگو: پروردگارا! بر علم من بیفزا.
- ۱۱۵ ما با آدم از قبل پیمان بستیم؛ ولی او فراموش کرد و او را دارای عزمی جزم نیافتیم.
- ۱۱۶ و هنگامی که به فرشتگان گفتیم: بر آدم سجده کنید. همگی سجده کردند، جز ابلیس که امتناع کرد.
- ۱۱۷ به آدم گفتیم که این شیطان، دشمن تو و همسرت می‌باشد؛ مبادا شما را از بهشت بیرون کند که در نتیجه بدبخت شوید.
- ۱۱۸ تو در اینجا نه گرسنه می‌شوی و نه بدون لباس می‌مانی؛
- ۱۱۹ و تو در این مکان نه تشنه می‌شوی و نه آفتاب آزارت می‌دهد.
- ۱۲۰ شیطان آدم را وسوسه کرد و گفت: ای آدم! آیا تو را به درخت جاودانه و حکومت همیشگی دلالت بنمایم؟
- ۱۲۱ آدم و حوا از آن درخت خوردند، عورتشان آشکار شد. بی‌درنگ از برگ‌های بهشتی خود را پوشاندند. آدم نافرمانی پروردگارش را کرد؛ در نتیجه از راه حق خارج شد.
- ۱۲۲ آنگاه پروردگارش او را برگزید و توبه‌اش را پذیرفت و هدایتش کرد.
- ۱۲۳ خداوند به آدم و حوا فرمود: از بهشت به زمین فرود آید، در حالی که دشمن یکدیگر خواهید بود. هرگاه هدایت من به سراغ شما آید، هر که پذیرای آن باشد نه گمراه شود و نه شقی گردد.
- ۱۲۴ و هر که از یاد من اعراض کند، زندگی سخت و تنگی خواهد داشت و روز قیامت کور محشورش خواهیم کرد.
- ۱۲۵ آن روز می‌گویند: چرا مرا کور محشور کرده‌ای، در حالی که من بینا بوده‌ام؟
- ترجمه قرآن، ص: ۳۲۱

- ۱۲۶ پاسخ می‌شود: برای آنکه آیات ما برای تو آمد و تو آنها را فراموش کردی و امروز تو فراموش شده‌ای.
- ۱۲۷ و به همین ترتیب کسی را که اسراف می‌کند و به آیات پروردگارش ایمان نمی‌آورد، مجازات می‌کنیم که البته عذاب آخرت سخت‌تر و پاینده‌تر است.
- ۱۲۸ آیا برای آنها روشن نیست که پیش از ایشان چه اقوامی را هلاک کردیم؛ در حالی که هم اکنون در محل سکونتشان در رفت و آمدند، که در این برای اندیشمندان عبرت‌هاست.
- ۱۲۹ و اگر نبود سنت پروردگارت که در زمان معین و قیامت عذاب شوند، عذاب در دنیا برای آنها لازم می‌شد.
- ۱۳۰ به آنچه می‌گویند، صبور باش و قبل از طلوع خورشید و قبل از غروب آن و در هنگام شب و اطراف روز تسیح و حمد پروردگارت را به‌جا آور؛ شاید راضی شوی.
- ۱۳۱ دیدگانت را به نعمتهای مادی که به گروه‌هایی از آنها داده‌ایم، می‌فکن که شکوفه‌های زندگی دنیا و وسیله آزمایش هستند و البته روزی پروردگارت بهتر و پایدارتر است.
- ۱۳۲ خانواده‌ات را به نماز فرمان ده و خود نیز در انجام آن شکیبا باش. ما از تو روزی نمی‌خواهیم؛ بلکه به تو روزی می‌دهیم و عاقبت شایسته از آن اهل تقواست.
- ۱۳۳ گفتند: چرا پیامبر معجزه‌ای از جانب پروردگارش نمی‌آورد؟ آیا شرح آن چیزها که در کتابهای گذشته هست، نزد ایشان نیامده است؟
- ۱۳۴ اگر پیش از نازل شدن قرآن به عذاب الهی نابودشان کرده بودیم می‌گفتند: پروردگارا! چرا پیامبری برای ما نفرستادی تا قبل از آنکه ذلیل و رسوا شویم، از او پیروی کنیم؟
- ۱۳۵ بگو: همگی در انتظاریم؛ بنا بر این در انتظار بمانید و به زودی خواهید دانست چه کسانی اهل راه راست و هدایت یافته هستند. ترجمه قرآن، ص: ۳۲۲

سوره انبیا مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ هنگام حساب مردم نزدیک شده و آنها در غفلت و روگردانند.
- ۲ هیچ موعظه‌ای از جانب پروردگارش برای آنها نمی‌آید جز اینکه آن را به شوخی گوش می‌دهند.
- ۳ دل‌هایشان مشغول است و آنانی که ستمگرند در گوشه‌های حرف می‌زنند که آیا این جز یک بشری مثل شماست؟ چرا شما که می‌بینید به جادو رو می‌آورید؟
- ۴ فرمود: پروردگارم همه سخنها را در آسمانها و زمین می‌داند و او شنوا و آگاه است.
- ۵ بلکه گفتند: خوابهای آشفته است. به خدا، نسبت دروغ داده. بلکه او شاعر است؛ بنا بر این باید برای ما معجزه‌ای بیاورد همان گونه که پیامبران پیشین با معجزات فرستاده شدند.
- ۶ پیش از این گروه هیچ گروهی که نابودشان کردیم ایمان نیاوردند. آیا اینها ایمان می‌آورند؟!
- ۷ ما پیش از تو هر که را فرستادیم، به او وحی کردیم. اگر شما نمی‌دانید، از آگاهان بپرسید.
- ۸ ما پیامبران را این گونه قرار ندادیم که غذا نخورند و برای همیشه زنده بمانند.
- ۹ ما سرانجام به وعده‌های خود به آنها وفا کردیم و آنان را با هر که خواستیم نجات دادیم و اسراف‌کنندگان را نابود ساختیم.
- ۱۰ برای شما کتابی فرستادیم که در آن وسیله بیداری شماست. آیا به عقل نمی‌آید؟!

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۳

۱۱ چه شهرهایی را که به خاطر ظلم اهل آن در هم شکستیم و مردم دیگری را جایگزین آنها کردیم.

۱۲ و همین که عذاب ما را احساس کردند، از آن سرزمین پا به فرار گذاردند.

۱۳ به آنها گفته شد: فرار نکنید؛ به زندگانی پرنار و نعمتتان و خانه‌هایتان برگردید؛ شاید بازخواست شوید.

۱۴ گفتند: وای بر ما که ستمگر بودیم!

۱۵ و هم چنان این سخن را تکرار کردند تا آنکه همه را درو کرده و خاموش ساختیم.

۱۶ ما آسمان و زمین و آنچه در آنهاست را بازیچه خلق نکردیم.

۱۷ و اگر می‌خواستیم کاری بیهوده انجام دهیم، آن را از ناحیه خود انجام می‌دادیم؛

۱۸ بلکه ما حق را بر سر باطل می‌کوبیم تا آن را در هم شکنند و یکباره نابود شود، پس وای بر شما از این توصیفی که می‌کنید!

۱۹ و برای خداوند است آنچه در آسمانها و زمین است و آنهایی که در پیشگاه اویند، هیچ‌گاه از عبادتش کبر نمی‌ورزند و هرگز خسته نمی‌شوند.

۲۰ صبح و شام مشغول تسبیح پروردگارند و سستی نمی‌کنند.

۲۱ آیا خدایانی از زمین برگزیده‌اند که زندگی دوباره می‌بخشند؟!

۲۲ اگر در آسمان و زمین خدایانی غیر از الله وجود داشت، هر دو فاسد می‌شدند؛ پس منزّه است پروردگار عرش از آنچه توصیف او می‌نمایند.

۲۳ خداوند از آنچه انجام می‌دهد بازخواست نمی‌شود؛ ولی آنها بازخواست می‌شوند.

۲۴ آیا غیر از پروردگار برای خود خدایانی برگزیده‌اند؟ بگو: دلیل خود را بیاورید. این سخن آنهایی است که با من هستند و سخن آنانی است که قبل از من بوده‌اند؛ بلکه بسیاری از آنها نمی‌دانند و از حق گریزانند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۴

۲۵ هر پیامبری را پیش از تو فرستادیم، به او وحی کردیم که خدایی جز من وجود ندارد؛ بنا بر این مرا عبادت کنید.

۲۶ گفتند: خداوند برای خود فرزند انتخاب کرده است، منزّه است او؛ بلکه آنها بندگان گرامی خدایند.

۲۷ در سخن گفتن از خداوند سبقت نمی‌گیرند و به دستور او کار می‌کنند.

۲۸ هر چه در مقابل و پشت سر آنهاست، می‌داند و شفاعت جز برای آنکه خداوند رضایت دهد نمی‌کنند و از ترس او در هراسند.

۲۹ و هر که از آنها ادعای خدایی کند، پاداش او را جهنّم قرار می‌دهیم و به همین ترتیب ستمکاران را پاداش خواهیم داد.

۳۰ آیا کافران ندیدند که آسمانها و زمین به هم پیوسته بودند؟! آنگاه ما آنها را باز کردیم و هر چیزی را از آب زنده نگه داشتیم. آیا ایمان نمی‌آورند؟!

۳۱ و ما در زمین، کوه‌ها را ثابت کردیم تا انسانها را نلرزاند و در آن درّه‌ها و راههایی قرار دادیم تا به مقصد برسند.

۳۲ و آسمان را سقفی نگهدارنده کردیم و آنها از نشانه‌های آن رو بر می‌گردانند.

۳۳ او خدایی است که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید و هر کدام در مداری در حرکتند.

۳۴ ما برای هیچ‌یک از انسانها زندگی دایمی قرار نداده‌ایم. آیا اگر تو بمیری، آنها زندگی دایمی دارند.

۳۵ همگی طعم مرگ را خواهند چشید و شما را به وسیله بدی و خوبی امتحان می‌کنیم و به سوی ما بازگشت خواهید کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۵

۳۶ و هرگاه کافران تو را می‌بینند، کاری جز مسخره کردن ندارند. آیا چیزی که خدایانتان یاد می‌دهند همین است و حال آنکه

گفتار خدای رحمان را انکار می‌نمایند.

۳۷ انسان از شتاب خلق شده و به زودی آیات خود را به شما نشان می‌دهیم؛ بنا بر این شتاب نکنید.

۳۸ می‌گویید: اگر راست می‌گویید، پس کی این وعده واقع می‌شود؟

۳۹ اگر کافران می‌دانستند زمانی را که قادر نیستند آتش را از صورتهایشان و پشت خود دور سازند و یاوری نخواهند داشت، چنین نمی‌گفتند.

۴۰ ولی بدانند که ناگهان به سراغ آنها خواهد آمد؛ به طوری که بهت‌زده می‌شوند و توان دفع آن را ندارند و مهلت به آنها داده نخواهد شد.

۴۱ ای رسول ما! پیش از تو هم رسولان ما را به مسخره گرفتند؛ ولی سرانجام آنچه را به مسخره گرفتند، گریبانگیرشان شد.

۴۲ بگو: چه کسی شما را شب و روز از مجازات خدای رحمان حفظ می‌کند؟! آری آنها از یاد پروردگارشان رو برگرداندند.

۴۳ آیا آنان خدایانی دارند که می‌توانند از آنها در برابر ما دفاع کنند در حالی آنها قادر نیستند از خود دفاع کنند و نه از جانب ما یاری می‌شوند.

۴۴ ما به اینها و پدرانشان زندگی بخشیدیم تا اینکه عمر طولانی پیدا کردند. آیا مشاهده نمی‌کنند که ما داریم از اطراف زمین می‌گاهیم. آیا باز آنها غلبه دارند؟!

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۶

۴۵ بگو: به وسیله وحی شما را می‌ترسانم؛ ولی آدمهای کر دعوت حق را هنگامی که آنها را می‌ترسانند نمی‌شنوند.

۴۶ اگر چشمه‌ای از عذاب پروردگارت دامنگیرشان شود، فریادشان بلند شود که ای وای بر ما که از گروه ستمگرانیم!

۴۷ روز قیامت ترازوهای عدالت را برپا کنیم و به هیچ کس ظلمی روا نخواهد شد و اگر اعمال به اندازه دانه خردلی باشد، آن را حاضر می‌کنیم و کافی است ما حسابگر مردم باشیم.

۴۸ به موسی و هارون فرقان دادیم که روشنی‌بخش دلها و یادآور اهل تقواست.

۴۹ آنانی که در پنهانی از پروردگارشان می‌ترسند و از روز و ساعت قیامت در هراسند.

۵۰ و این قرآن کتاب پربرکتی است که ما نازل کردیم. آیا شما آن را انکار می‌کنید؟!

۵۱ ما از پیش وسیله رشد و تعالی را به ابراهیم دادیم و به وضع او آگاه بودیم.

۵۲ آن هنگام که به پدرش و قوم خود گفت: این تصویرها چیست که به عبادت آنها مشغول هستید؟

۵۳ گفتند: پدران خود را دیدیم که اینها را عبادت می‌کنند.

۵۴ ابراهیم گفت: شما و پدرانتان در گمراهی آشکاری بوده‌اید.

۵۵ گفتند: آیا حق را برای ما آورده‌ای یا تو هم از بازیگرانی؟

۵۶ گفت: پروردگارتان خدای آسمانها و زمین است؛ همان که آنها را آفریده و من بر این عقیده گواه هستم.

۵۷ به خدا قسم که در غیبت شما نقشه‌ای برای نابودی بت‌هایتان می‌کشم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۷

۵۸ همه بتها را قطعه‌قطعه کرد، به جز بت بزرگی که داشتند؛ شاید به سراغ آن بیایند.

۵۹ گفتند: چه کسی خدایان ما را قطعه‌قطعه کرده که او از ستمکاران است.

۶۰ گفتند: شنیدیم جوانی به اسم ابراهیم از بتان سخن می‌راند.

۶۱ گفتند: او را در برابر دیدگان مردم حاضر سازید؛ شاید شهادت دهند.

۶۲ گفتند: آیا تو ای ابراهیم با خدایان ما چنین کرده‌ای؟

۶۳ گفت: بلکه این کار از بت بزرگ سرزده است. اگر می‌توانند سخن گویند، از بتها سؤال کنید.

۶۴ به ضمیر خویش مراجعه کردند و به خود گفتند که به راستی شما ستمگرید.

۶۵ آنگاه سر به زیر انداختند و گفتند: تو می‌دانی که اینها قادر به سخن گفتن نیستند.

۶۶ گفت: آیا غیر از پروردگار، خدایانی را بندگی می‌کنید که نه برای شما سود دارند و نه می‌توانند به شما ضرری برسانند؟!

۶۷ اف بر شما و خدایانی که غیر خدا بندگی می‌کنید. آیا به عقل نمی‌آیید؟

۶۸ گفتند: ابراهیم را بسوزانید و خدایان خود را یاری کنید، اگر می‌خواهید کاری انجام دهید.

۶۹ ما به آتش خطاب کردیم که بر ابراهیم سرد و سالم باش.

۷۰ آنها قصد نیرنگ به او را داشتند. ما هم آنان را زیانکارترین مردم قرار دادیم.

۷۱ ما ابراهیم و لوط را به سوی سرزمینی که برای مردم جهان پربرکت ساخته بودیم رهایی بخشیدیم.

۷۲ به ابراهیم، اسحاق و سپس یعقوب را بخشیدیم و همه آنان را بندگان صالح قرار دادیم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۸

۷۳ و آنها را امامانی نمودیم که به فرمان ما هدایت می‌کردند و بدانها کارهای خوب و برپایی نماز و ادای زکات را وحی کردیم، و

آنان فقط ما را عبادت می‌کردند.

۷۴ به لوط مقام حکمت و دانش عطا کردیم و او را از شهری که کارهای زشت در آن انجام می‌دادند نجات دادیم؛ زیرا که

گروهی بد و فاسق بودند.

۷۵ و لوط را در رحمت خود جای دادیم؛ زیرا که او از بندگان صالح بود.

۷۶ و پیش از آنها نوح را یاد کن: زمانی که خدای خویش را می‌خواند، ما دعایش را مستجاب کردیم. در نتیجه او و خانواده‌اش را

از گرفتاری بزرگ نجات دادیم.

۷۷ نوح را در برابر مردمی که آیات ما را تکذیب می‌کردند یاری نمودیم؛ زیرا که آنها گروهی بدکار بودند. در نتیجه همگی آنان

را غرق کردیم.

۷۸ به یاد آور داستان داود و سلیمان را هنگامی که در کار زراعتی که گوسفندان مردم شبانه در آن می‌چریدند قضاوت کردند و ما

شاهد حکم صادره آنها بودیم.

۷۹ و ما حکم حق را به سلیمان فهمانیدیم و به داود و سلیمان مقام حکمت و دانش عطا کردیم، و ما کوه‌ها و پرندگان را مسخر

ساختیم که همراه داود تسبیح می‌گفتند و ما این کار را انجام دادیم.

۸۰ به داود صنعت زره‌سازی آموختیم تا در جنگ‌هایتان شما را حافظ باشد. آیا شکر آن به جا می‌آورید؟

۸۱ به سلیمان قدرت در اختیار گرفتن باد و طوفان دادیم که به فرمانش به سوی سرزمینی که پربرکت کرده بودیم حرکت می‌کرد و

ما به همه چیز آگاهی داریم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۹

۸۲ و از بین شیطانها گروهی را رام او کردیم که برایش در دریاها غواصی می‌کردند و نیز کارهایی غیر از این انجام می‌دادند و ما

نگهبانان بودیم.

۸۳ به یاد آور داستان ایوب را زمانی که خدای خویش را این گونه می‌خواند: پروردگارا! گرفتاریها به من روی آورده و تو

مهربان‌ترین مهربانان هستی.

- ۸۴ دعایش را مستجاب کردیم و گرفتاریش را برطرف ساختیم و خانواده‌اش را به او برگردانده و هم عقیده‌هایشان را افزودیم تا رحمتی از جانب ما و یادآوری برای عبادت‌کنندگان باشد.
- ۸۵ اسماعیل و ادريس و ذا الكفل، همگی از صابران بودند.
- ۸۶ آنان را مشمول رحمت خویش کردیم؛ زیرا که از صالحان بودند.
- ۸۷ به یاد آور زمانی که یونس خشمگین از بین مردم عصر خویش بیرون رفت و گمان کرد که ما بر او سخت نخواهیم گرفت. در تاریکیها ندا داد که خدایی جز تو نیست؛ منزهی تو. من از ستمکاران بوده‌ام.
- ۸۸ دعایش را مستجاب کردیم و او را از غم و اندوه نجات دادیم و به همین طریق اهل ایمان را نجات می‌بخشیم.
- ۸۹ به یاد آور زمانی را که زکریا پروردگارش را خواند: الها! مرا تنها مگذار و تو بهترین بازماندگان هستی.
- ۹۰ ما دعایش را مستجاب کردیم و یحیی را به او عطا کردیم و همسرش را برای او اصلاح نمودیم. آنها در انجام کارهای خیر سرعت عمل داشتند و با امید و ترس ما را می‌خواندند و همواره در پیشگاه ما فروتن بودند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۳۰
- ۹۱ به یاد آور داستان مریم را که خود را پاک‌دامن نگهداشت. آنگاه ما از روح خود در وی دمیدیم و او و فرزندش را نشانه‌ای برای جهانیان قرار دادیم.
- ۹۲ همه پیامبران امت واحدی بودند و من پروردگار شما هستم؛ بنا بر این مرا عبادت کنید.
- ۹۳ مردم کار خود را در بین خویش به تفرقه کشاندند، در حالی که همه آنها به سوی ما بازخواهند گشت.
- ۹۴ هر که کارهای پسندیده انجام دهد و اهل ایمان باشد، از سعی و تلاش او ناسپاسی نخواهد شد و کارهایش را می‌نویسیم.
- ۹۵ بر شهرهایی که نابودشان کردیم بازگشت به وضع اول حرام است و هرگز بازخواهند گشت.
- ۹۶ تا زمانی که راه بر یاجوج و ماجوج گشوده شود و آنها از هر تپه‌ای با سرعت بگذرند.
- ۹۷ وعده حق نزدیک گردد و دیدگان آنانی که کافر بودند خیره ماند و فریاد زنند: وای بر ما که از این وضع غافل بودیم؛ بلکه ما ستمگر بودیم.
- ۹۸ شما و آنچه که می‌پرستید، هیزم جهنمید و به آن وارد خواهید شد.
- ۹۹ اگر این بتها خدا بودند، هرگز وارد جهنم نمی‌شدند؛ ولی همگی آنها برای همیشه در جهنم می‌مانند.
- ۱۰۰ در آنجا ناله‌ها دارند و آنان در جهنم چیزی نمی‌شنوند.
- ۱۰۱ آنانی که از قبل به آنها وعده نیک داده‌ایم، از جهنم دورند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۳۱
- ۱۰۲ صدای آتش را نمی‌شنوند و آنها هر چه مایل باشند، برای همیشه در اختیارشان هست.
- ۱۰۳ وحشت بزرگ آنان را غمگین نمی‌کند و فرشتگان الهی به استقبال آنها می‌آیند و می‌گویند: این، همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد.
- ۱۰۴ همان گونه که در ابتدای خلقت ایجاد کردیم، باز هم بر می‌گردانیم.
- ۱۰۵ در کتاب زبور بعد از ذکر نوشتیم که وارث زمین، بندگان صالح من خواهند شد.
- ۱۰۶ در این برای اهل عبادت ابلاغ روشنی است.
- ۱۰۷ ما تو را جز برای رحمت جهانیان نفرستادیم.
- ۱۰۸ بگو: فقط به من وحی می‌شود که خدای واحدی است. آیا شما تسلیم می‌شوید؟

۱۰۹ هرگاه روی بر گرداندند، بگو: به طور یکسان به همگی شما هشدار می‌دهم و چه می‌دانم آنچه به شما وعده می‌دهند، نزدیک یا دور است.

۱۱۰ خداوند بلند سخن گفتن و آنچه را پنهان می‌کنید، می‌داند.

۱۱۱ من چه می‌دانم؛ شاید تأخیر آن برای آزمایش شما باشد و برای مدتی بهره‌مند شوید.

۱۱۲ بگو: پروردگارا! به حق حکم کن و پروردگار ما خدای رحمان است و درباره آنچه شما توصیف می‌نمایید، باید از او کمک خواست.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۲

سوره حج مدینه

ترجمه قرآن ۳۷۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای مردم! از خدای خویش بترسید که زلزله قیامت بس بزرگ است.

۲ روزی که آن زلزله را مشاهده کنید، هر مادر شیرده از فرزند شیرخوارش غافل شده و هر زن باردار سقط جنین کند و می‌بینی که مردم مست هستند، در حالی که مست نیستند؛ ولی عذاب خدا سخت است.

۳ گروهی از مردم بدون آگاهی درباره خدا مجادله می‌کنند و از هر شیطان سرکش پیروی می‌نمایند.

۴ شیطان این گونه است که هر کسی با او دوستی کند گمراهش می‌سازد و به آتش سوزان راهنمایی‌اش می‌کند.

۵ ای مردم! اگر درباره مبعوث شدن در قیامت تردید دارید، بدانید که ما شما را از خاک آفریدیم؛ آنگاه از نطفه و بعد از خون بسته شده؛ آنگاه از قطعه گوشت شکل گرفته و بعضی شکل نگرفته تا برای شما آشکار سازیم، و هر چه خواهیم تا زمانی معین در رحمها قرار دهیم؛ آنگاه به صورت کودکی از شکم مادر خارج می‌کنیم تا آن موقع که به رشد برسید. بعضی از شما می‌میرند و بعضی آن قدر عمرشان طولانی می‌شود که به پست‌ترین دوران عمر می‌رسند تا آنجا که پس از علم و دانش چیزی نمی‌دانند، و می‌بینی زمین را در حالی که خشک و مرده شده ولی هنگامی که آب بر آن نازل کنیم، به حرکت درآید و می‌روید و از هر نوع گیاهان زیبا و با طراوت می‌رویاند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۳

۶ این، بدین خاطر است که خدا حق است و او مردگان را زنده می‌کند و او بر هر چیزی تواناست.

۷ و نیز برای آنکه بدانید که قیامت خواهد آمد و شکی در آن نیست و خداوند هر که را در قبرهاست، مبعوث خواهد کرد.

۸ گروهی از مردم بدون آگاهی و هدایت و کتاب روشنی درباره خدا، مجادله می‌کنند.

۹ با تکبر می‌خواهد مردم را از راه خدا گمراه کند. در دنیا ذلتی دارد و روز قیامت عذاب سوزنده‌ای به او می‌چشانیم.

۱۰ به او می‌گوییم: این برای اعمالی است که از پیش انجام داده‌ای و خداوند هیچ‌گاه به بندگانش ظلم نخواهد کرد.

۱۱ بعضی از مردم خدا را فقط با زبان عبادت می‌کنند؛ وقتی خبری به آنها می‌رسد، اطمینان پیدا می‌کنند و هنگامی که گرفتار ناراحتیها می‌شوند، از دین برگشته و منقلب می‌شوند؛ در نتیجه در دنیا و آخرت زیانکار می‌گردند. این است زیان آشکار.

۱۲ غیر خدا را می‌خواند، در صورتی که نه زبانی به او می‌رساند و نه سودی. این است گمراهی بی‌انتهای.

۱۳ کسی را می‌خواند که ضررش از نفعش نزدیکتر است؛ چه بد سرپرست و چه بد همدمی است.

۱۴ خداوند، آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند در بهشتهایی وارد می‌کند که نه‌ها از زیر درختانشان جاری

است. خداوند هر چه را اراده کند انجام خواهد داد.

۱۵ کسی که گمان می‌کند خداوند، پیامبرش را در دنیا و آخرت یاری نمی‌کند ریسمانی به طرف آسمان بکشد و سپس آن را قطع کند. آنگاه ببیند که آیا نیرنگ او خشمش را فرومی‌نشانند؟

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۴

۱۶ و این چنین آیات روشن را نازل کردیم، و خداوند هر که را بخواهد هدایت می‌نماید.

۱۷ آنانی که ایمان آوردند و یهودیان و صابئان و نصارا و مجوس و مشرکان، پروردگار در روز قیامت میان آنها امتیاز می‌دهد؛ زیرا که او بر همه چیز گواه است.

۱۸ آیا نمی‌بینی که آنچه در آسمانها و در زمین است و خورشید و ماه و ستارگان و کوهها و درختان و جنبنده‌ها و بسیاری از مردم برای خداوند سجده می‌کنند و بسیاری هم مستحق عذاب می‌باشند و هر که خدا او را بی‌ارزش سازد، کسی نمی‌تواند او را گرامی نماید؛ زیرا که خداوند هر کاری که بخواهد انجام می‌دهد.

۱۹ دو گروه اهل ایمان و کافران دشمن یکدیگرند و درباره پروردگارشان با هم مخاصمه می‌کنند. آنهایی که کافرند، لباسهای آتشین برای آنان بریده می‌شود و آب جوشان از بالا بر سرشان ریزند.

۲۰ درون آنان را با پوستهایشان ذوب می‌کند.

۲۱ برای آنها حربه‌های آهنین آماده است.

۲۲ هر وقت بخواهند از غم آن عذاب فرار کنند، آنان را بازمی‌گردانند و به آنها گویند: عذاب سوزان را بچشید.

۲۳ خداوند، آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند به بهشتهایی وارد می‌کند که زیر درختانشان نهرها جاری است؛ با دست‌بندهای طلا و مروارید زینت می‌یابند و لباسهایشان از حریر است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۵

۲۴ با سخنانی پاکیزه هدایت شده‌اند و به راهی شایسته راهنمایی می‌گردند.

۲۵ آنانی که کافرند، مردم را از راه خدا و از رفتن به مسجد الحرام مانع می‌شوند؛ مسجدی که برای همه مردم یکسان قرار دادیم؛ چه آنانی که ساکن آن سرزمین هستند و چه آنانی که از نقاط دیگر می‌آیند و هر که بخواهد در آن از روی کفر دست به ظلم بزند، از عذاب دردناک به او می‌چشانیم.

۲۶ به یاد آور زمانی را که خانه کعبه را برای ابراهیم آماده ساختیم و به او گفتیم: چیزی را شریک ما قرار مده و خانه‌ام را برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع و سجده کنندگان پاکیزه نما؛

۲۷ و در بین مردم ندای حج ده تا پیاده و سواره بر مرکبهای لاغر از هر راه و دره‌ای سوی تو آیند.

۲۸ تا شاهد بر منافع خویش باشند و نام خدا را در روزهای تعیین‌شده بر چهارپایانی که به آنها روزی داده شده ببرند. آنگاه از آن بخورند و به درماندگان فقیر بخورانند.

۲۹ سپس آلودگیها را برطرف سازند و به نذر خود وفا کنند و بر اطراف خانه عتیق طواف نمایند.

۳۰ هر که حرمت یافتگان الهی را محترم شمارد، برای او نزد پروردگارش بهتر است. چهارپایان، غیر از آنها که برای شما خوانده شد، حلال هستند. پس، از پلیدی بتها اجتناب کنید و نیز از سخن باطل و دروغ پرهیز نمایید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۶

۳۱ خالص برای خدا باشید و نه مشرکان به او که هر کس به او شرک ورزد، گویی از آسمان سقوط کرده و پرندگان او را می‌ربایند یا آنکه باد او را به جایی دور دست برد.

۳۲ این گونه است که هرکس شعایر الهی را بزرگ شمارد، نشانی از تقوای دلهاست.

۳۳ در قربانی، سودهایی برای شماست تا زمان تعیین شده. آنگاه محل ذبح آن بیت عتیق است.

۳۴ هر گروهی را قربانگاهی قرار دادیم تا نام خدا را بر حیواناتی که به آنها روزی دادیم ببرند؛ بنا بر این خدای شما یکی است در برابر او تسلیم شوید و به فروتنان بشارت ده؛

۳۵ همان‌هایی که وقتی نام خدا برده می‌شود، دل‌هایشان پر از ترس می‌گردد و نسبت به حوادثی که برای ایشان رخ می‌دهد صبورند؛ برپاکننده نمازند و از آنچه روزیشان کرده‌ام، انفاق می‌نمایند.

۳۶ قربانی‌ها را برایتان از شعایر الهی قرار دادیم که در آنها برای شما خیر است. نام خدا را در حالی که ایستاده‌اند بر آنها ببرید و چون پهلوهایشان آرام گرفتند، از گوشت آنها بخورید و به بینوایان قانع و فقیران نیز بخورانید. این گونه حیوانات را در خدمت شما قرار دادیم؛ شاید شکر خدا را بجا آورید.

۳۷ گوشت و خون آنها به خدا نمی‌رسد؛ ولی پرهیزکاری شما به او می‌رسد. این گونه حیوانات را به تسخیر شما در آوردم تا خدا را به خاطر این که شما را هدایت فرموده بزرگ شمارید و به نیکوکاران بشارت ده.

۳۸ خداوند از اهل ایمان دفاع خواهد کرد. خداوند هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست نمی‌دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۷

۳۹ به آنانی که مورد ستم واقع شده‌اند، اجازه جهاد داده شده و خداوند بر یاری کردن آنها تواناست.

۴۰ همان‌هایی که از شهر خود به ناحق اخراج شدند، به این خاطر که می‌گفتند: پروردگار ما الله است. اگر خداوند بعضی از مردم را به توسط بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، دیرها و صومعه‌ها و کنیسه‌ها و کلیساها و مساجدی که نام خدا در آن زیاد برده می‌شود ویران می‌شد. پروردگار، آنانی را که او را یاری کنند، یاری می‌کند؛ زیرا که او نیرومند و مقتدر است.

۴۱ همان‌هایی که وقتی در روی زمین امکاناتشان دهیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات را ادا می‌کنند و امر به معروف و نهی از منکر می‌نمایند و پایان همه کارها از آن پروردگار است.

۴۲ اگر تو را تکذیب می‌کنند، پیش از آنها نیز قوم نوح و عاد و ثمود پیامبرانشان را تکذیب کردند.

۴۳ همچنین قوم ابراهیم و قوم لوط، پیامبران خود را تکذیب نمودند.

۴۴ و نیز اصحاب مدین و موسی تکذیب شدند. به کافران مهلت دادم، آنگاه مجازاتشان کردم و دیدی که چگونه مجازات سختی نمودم.

۴۵ چه بسیار شهرها که ستمگر بودند و نابودشان کردیم. آنگاه آن شهرها بر سقفها خراب شدند و چه چاههای آب که معطل ماند و چه کاخهای گچ کاری شده که بی صاحب است.

۴۶ آیا در روی زمین سیر نمی‌کنند تا دل‌هایی پیدا کنند که با آن درک کنند و یا گوشه‌هایی که به آن بشنوند؟! علت آن است که دیدگان کور نمی‌شنوند؛ بلکه دل‌هایی که در سینه دارند، کور می‌شوند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۸

۴۷ از تو با شتاب عذاب را طلب می‌کنند. البته خداوند از وعده خود تخلف نخواهد کرد؛ چرا که یک روز نزد پروردگارت برابر هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمرد.

۴۸ چه ساکنین شهرها که به آنها مهلت دادم، در حالی که ظالم بودند؛ ولی ناگهان مجازاتشان کردم و بازگشت همه به سوی من است.

۴۹ بگو: ای مردم! من فقط برای شما بیم‌دهنده‌ای آشکارم.

۵۰ آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام می‌دهند، مشمول بخشش و روزی گرانقدر الهی خواهند شد.

۵۱ و آنانی که تلاش در نابود کردن آیات ما می‌کنند و گمان می‌کنند که می‌توانند، یاران جهنمند.

۵۲ ما هیچ رسول و پیامبری را قبل از تو نفرستادیم، مگر آنکه هرگاه آرزو می‌کرد، شیطان در آن آرزو القاءاتی ایجاد می‌کرد و خداوند القاءات شیطان را از بین می‌برد و آنگاه آیات خود را محکم می‌نمود؛ چرا که او آگاه و حکیم است.

۵۳ به این جهت که خداوند القاءات شیطان را امتحانی برای آنانی قرار داد که دل‌های بیمار و سخت دارند و البته ستمکاران در دشمنی بی‌انتهایی قرار گرفته‌اند.

۵۴ و نیز بدین علت که دانشمندان بدانند دین خدا حق است و از جانب پروردگارت می‌باشد؛ در نتیجه به آن ایمان آورند و دل‌هایشان در برابر آن نرم گردد، و خداوند همواره اهل ایمان را به راه مستقیم راهنمایی می‌کند.

۵۵ کافران هم چنان در شک و تردید هستند تا ناگهان روز قیامت برای آنها واقع شود و یا عذابی غیر قابل جبران به سراغشان آید.
ترجمه قرآن، ص: ۳۳۹

۵۶ در آن روز، فرمانروایی از آن پروردگار است؛ بین آنها حکم خواهد کرد. آنهایی که اهل ایمان و کارهای پسندیده هستند، در بهشت‌های پر نعمت خواهند بود،

۵۷ و آنهایی که کافرنند و آیات ما را تکذیب کرده‌اند، عذاب خوارکننده‌ای خواهند داشت.

۵۸ آنانی که در راه خدا هجرت کردند، آنگاه کشته شدند یا به مرگ طبیعی مردند، خداوند به آنها روزی نیکو عطا خواهد کرد؛ زیرا که پروردگار بهترین روزی دهندگان است.

۵۹ خداوند آنها را در جایگاهی مستقر می‌فرماید که از آن راضی خواهند بود؛ زیرا که پروردگار آگاه و بردبار است.

۶۰ این گونه است که اگر کسی مقابله به مثل کند، سپس بر او ظلم شود، خداوند او را یاری خواهد کرد؛ زیرا که پروردگار بخشنده و آمرزنده است.

۶۱ بدین جهت که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و پروردگار شنوا و بیناست.

۶۲ و بدین خاطر است که خداوند، حق است و آنچه را غیر از او می‌خوانند، باطل می‌باشد و پروردگار بلندمرتبه و بزرگ است.

۶۳ آیا نمی‌بینی که خداوند از آسمان آبی نازل می‌کند تا زمین سبز و خرم گردد؛ زیرا که پروردگار لطیف و آگاه است.

۶۴ آنچه در آسمانها و در زمین هست، از آن اوست و پروردگار بی‌نیاز و ستوده است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۰

۶۵ آیا نمی‌بینی که خداوند آنچه در زمین هست و کشتی که بر فرمانش در دریا روان است به تسخیر شما در آورده و آسمان را نگه می‌دارد که جز به اجازه او به زمین نیفتد؛ زیرا که او نسبت به مردم رؤوف و مهربان است.

۶۶ اوست که شما را زنده کرده، آنگاه می‌میراند و سپس زنده می‌کند؛ ولی این انسان ناسپاس است.

۶۷ برای هر امتی عبادتی قرار دادیم تا آن عبادت را بجا آورند؛ بنا بر این نباید با تو در این موضوع منازعه کنند. به سوی پروردگارت دعوت کن که تو راهت درست است.

۶۸ و هرگاه با تو به مجادله برخاستند، بگو: خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه‌تر است.

۶۹ خداوند درباره آنچه که اختلاف می‌کنید، در روز قیامت بین شما قضاوت خواهد کرد.

۷۰ آیا نمی‌دانی که پروردگار آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند و همه اینها در کتابی محفوظ است و این برای پروردگار کاری آسان است؟!

۷۱ غیر از خداوند چیزهایی را می‌پرستند که خدا درباره آنها دلیلی نازل نکرده و علم و آگاهی در مورد آنها ندارند و برای

ستمکاران یاوری نخواهد بود.

۷۲ و هنگامی که آیات روشن ما برای آنان تلاوت می‌شود، در چهره آنها اثر مخالفت و انکار را می‌بینی که نزدیک است به کسانی که آیات ما را تلاوت می‌کنند حمله کنند. بگو: آیا من شما را به بدتر از این خبر دهم که همان آتش سوزنده است؟! که البته این وعده الهی به کافران است و بد سرانجامی است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۱

۷۳ ای مردم! مثالی زده می‌شود؛ به آن گوش دهید: آنانی را که غیر از خدا می‌خوانید، قادر نیستند مگسی را بیافرینند، هر چند در این باره با هم متحد شوند و اگر مگس چیزی از آنها بر باید، نمی‌توانند آن را پس گیرند؛ طالب و مطلوب هر دو ناتوانند.

۷۴ خدا را آن گونه که باید بشناسند، نشناختند که خدا نیرومند و مقتدر است.

۷۵ خداوند از بین فرشتگان و انسانها رسولان خود را بر می‌گزیند که او شنوا و بیناست.

۷۶ آنچه در پیش روی آنها و پشت سر آنهاست می‌داند و بازگشت همه کارها به سوی خداوند است.

۷۷ ای اهل ایمان! رکوع و سجود کنید و خدای خویش را عبادت نمایید و کار نیکو انجام دهید؛ شاید رستگار شوید.

۷۸ در راه خدا جهاد کنید و حق جهادش را بجا آورید. اوست که شما را انتخاب کرد و برای شما در این دین کار سختی قرار نداد.

از آیین پدرتان ابراهیم پیروی کنید. او شما را از پیش و در این کتاب مسلمان نامید تا پیامبر شاهد بر شما و شما شاهد بر همه مردم جهان باشید؛ بنا بر این نماز را برپادارید و زکات را پردازید و به خداوند اعتصام جوئید که او سرپرست شماست که چه سرپرست و یاری‌رسان خوبی است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۲

سوره مؤمنون در مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ به راستی که اهل ایمان رستگار شدند؛

۲ آنانی که در نمازشان خاشع هستند؛

۳ آنانی که از لغو و بیهودگی اعراض می‌کنند؛

۴ آنانی که زکات را پرداخت می‌نمایند؛

۵ آنانی که غریزه جنسی خویش را کنترل می‌کنند؛

۶ مگر با همسرانشان یا آن که مالک آن شده‌اند که در این صورت ملامتی بر آنها نیست.

۷ بنا بر این، هر کس غیر از این راه را طلب کند آنها از تجاوز کارانند.

۸ آنانی که به امانتها و قرارهای خود وفا دارند؛

۹ آنانی که از نمازهای خود محافظت می‌نمایند،

۱۰ اینها وارثانند؛

۱۱ وارث بهشت فردوس هستند و برای همیشه در آن می‌مانند.

۱۲ به تحقیق که انسان را از چکیده گل آفریدیم.

۱۳ سپس او را نطفه‌ای در قرارگاه استوار قرار دادیم.

۱۴ آنگاه نطفه را خون بسته و خون بسته را تکه گوشت و تکه گوشت را به صورت استخوانهایی در آوردیم و بر استخوانها گوشت

پوشانیدیم. سپس آن را آفرینش تازه‌ای دادیم. بزرگ است خدای یکتا که بهترین آفریدگاران است.

۱۵ آنگاه بعد از این خواهید مرد.

۱۶ سپس در روز قیامت برانگیخته خواهید شد.

۱۷ به تحقیق که بر بالای سر شما هفت راه قرار دادیم و ما از آفریده‌های خویش غافل نیستیم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۳

۱۸ و از آسمان آبی در اندازه‌های معین نازل کردیم. آنگاه آن را در زمین ساکن ساختیم و به طور قطع در از بین بردن آن تواناییم.

۱۹ سپس به وسیله آب برای شما باغهایی از درختان خرما و انگور ایجاد کردیم؛ باغهایی که در آن میوه‌های بسیار است و از آن می‌خورید.

۲۰ و درختی که از طور سینا به روغن زیتون و رنگ زیبا می‌روید تا از آن بخورند.

۲۱ برای شما در چهارپایان عبرتی است، از آنچه در درون دارند، به شما می‌نوشانیم و برای شما در آنها سود فراوان است و از گوشت آنها می‌خورید.

۲۲ بر چهارپایان و بر کشتیها سوار می‌شوید.

۲۳ نوح را برای مردم عصرش فرستادیم. گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید. غیر از خداوند برای شما خدایی وجود ندارد. آیا تقوا پیشه خویش نمی‌سازید؟

۲۴ بزرگان قوم او که کافر بودند، گفتند: نوح جز انسانی همانند شما نمی‌باشد، اراده کرده تا بر شما برتری جوید و اگر خدا می‌خواست، فرشتگانی را نازل می‌کرد. ما چنین چیزی را از پدران خویش نشنیده‌ایم.

۲۵ او جز مردی دیوانه نمی‌باشد. درباره او تا مدتی در انتظار بمانید.

۲۶ نوح گفت: پروردگارا! به آنچه مرا تکذیب می‌کنند، یاری فرما!

۲۷ به او وحی کردیم: برابر دیدگان ما و طبق وحی ما کشتی بساز و در آن هنگام که فرمان ما صادر شود و آب از تنور فوران زند، از هر یک حیوانات یک جفت در کشتی سوار کن و از خانواده‌ات جز آنها که از قبل وعده نابودی آنان را داده‌ایم، بر کشتی بنشان و درباره ستمکاران با من حرفی نزن که آنها غرق خواهند شد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۴

۲۸ وقتی تو و همراهانت در کشتی مستقر شدید، بگو: حمد، از آن خدایی است که ما را از قوم ستمگر رهایی بخشید.

۲۹ و بگو: پروردگارا! مرا در منزلگاهی پربرکت فرود آور که تو بهترین فرودآوردگانی.

۳۰ در این داستان، نشانه‌هایی است که ما همه مردم را امتحان می‌کنیم.

۳۱ آنگاه پس از نابودی قوم نوح، نسل دیگری به وجود آوردیم.

۳۲ بر آنان پیامبرانی از خودشان فرستادیم تا خدای یکتا را بندگی کنند که خدایی غیر از او برای شما نیست. آیا تقوا را پیشه خویش نمی‌سازید!؟

۳۳ بزرگان قوم صالح که کافر بودند و اعتقادی به جهان آخرت نداشتند و در زندگی دنیا به آنان ناز و نعمت داده بودیم گفتند:

این، بشری است همانند شما؛ از آنچه می‌خورید، می‌خورد و از آنچه می‌آشامید، می‌آشامد؛

۳۴ بنا بر این اگر از بشری مثل خودتان پیروی کنید، به طور قطع زیان کارید.

۳۵ چگونه به شما وعده می‌دهد که اگر بمیرید و خاک و استخوان شوید، دوباره زنده شده، از قبرها خارج خواهید شد؟

۳۶ هیهات! هیهات! از این وعده‌هایی که به شما داده می‌شود.

۳۷ زندگی، فقط زندگی دنیا است. می‌میریم و زنده می‌شویم و هرگز برانگیخته نمی‌شویم.

۳۸ این مرد جز این نیست که به خدا نسبت دروغ می‌دهد و ما هرگز به او ایمان نمی‌آوریم.

۳۹ صالح گفت: پروردگارا! در برابر تکذیب آنان، مرا یاری کن.

۴۰ پروردگار فرمود: با گذشت زمان کوتاهی، پشیمان خواهند شد.

۴۱ ناگهان صدای آسمانی به حق آنها را گرفت و همگی را خاشاک کردیم؛ که مردم ستم پیشه از رحمت الهی دور باد!

۴۲ آنگاه پس از نابودی قوم صالح، نسل دیگری به وجود آوردیم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۵

۴۳ هیچ امتی را اجل، مقدم و مؤخر نخواهد شد.

۴۴ آنگاه پیامبرانی به دنبال هم فرستادیم و هر پیامبری نزد امتش آمد، تکذیبش کردند و ما این امته‌ها را یکی پس از دیگری نابود

کردیم و آنها را زبانه‌زاد قرار دادیم که مردم بی‌ایمان از رحمت خدا دور باد!

۴۵ سپس موسی و برادرش هارون را با آیات و دلایل روشن فرستادیم،

۴۶ به سوی فرعون و بزرگان که کبر می‌ورزیدند و مردمی بلندپرواز بودند.

۴۷ گفتند: آیا به دو انسان همانند خود ایمان بیاوریم، در حالی که قوم آنها بردگان ما هستند؟

۴۸ موسی و هارون را تکذیب کردند و سرانجام نابود گشتند.

۴۹ در حالی که ما به موسی کتاب دادیم؛ شاید آنان هدایت شوند.

۵۰ و پسر مریم و مادرش را معجزه‌های قرار دادیم و هر دو را جای مرتفعی که دارای آرامش و آب جاری بود، ساکن نمودیم.

۵۱ ای پیامبران! از غذاهای پاکیزه تناول کنید و کارهای پسندیده انجام دهید؛ زیرا که من به آنچه عمل می‌کنید آگاهم.

۵۲ این مردم همگی از یک امت واحدی هستند و من خدای شمایم؛ بنا بر این از من بترسید.

۵۳ ولی مردم کارهای خود را پراکنده کردند و هر حزبی به آنچه دارد، دل خوش است.

۵۴ آنها را تا مدتی به حال خود بگذار تا در غفلتشان بمانند.

۵۵ آیا گمان می‌برند که به وسیله ثروت و فرزندانشان آنها را یاری می‌کنیم؟

۵۶ بلکه برای آن است که درهای خیرات را به سرعت به روی آنها باز کنیم. آنها نمی‌فهمند.

۵۷ آنانی که از خوف خدای خویش در هراسند؛

۵۸ آنانی که به آیات پروردگارشان ایمان می‌آورند؛

۵۹ آنانی که برای خدای خویش شریک قائل نمی‌شوند؛

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۶

۶۰ آنانی که در انجام تکالیف خویش کوشا هستند و از روزی که به سوی پروردگارشان مراجعت می‌کنند دل‌هایشان هراسناک

است.

۶۱ اینها در انجام کارهای خیر شتاب می‌کنند و از دیگران سبقت می‌گیرند.

۶۲ ما هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کنیم. در اختیار ما کتابی است که به حق سخن می‌گوید و هیچ ستمی بر آنها

نمی‌شود.

۶۳ دل‌های کافران از این کتاب در غفلت است و کارهای دیگری جز این دارند که آن را انجام می‌دهند.

۶۴ تا اینکه آنانی را که در ناز و نعمتند، گرفتار عذاب می‌نماییم و در آن حال ناله و فریاد سر می‌دهند.

۶۵ فریاد نزنید که امروز، از جانب ما یاری نخواهید شد.

۶۶ آیات ما بر شما تلاوت می‌شد و شما به قهقرا بازمی‌گشتید.

۶۷ در برابر آیات ما کبر ورزیدید. در محفلهای شبانه خود بدگویی کردید.

۶۸ آیا در گفتار الهی اندیشه نکردند، یا چیزی به سراغشان آمده که سوی پدران گذشته آنان نیامده بود؟

۶۹ یا آنکه پیامبرشان را نشناختند که او را انکار می‌کنند؟

۷۰ یا اینکه می‌گویند: او دیوانه است بلکه رسول الله بر آنها به حق آمده و بیشتر آنان از حق کراهت دارند.

۷۱ و اگر حق، تابع هوسهای آنان گردد، آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست تباه خواهند شد؛ ولی ما قرآنی به آنها دادیم که مایه یادآوری برای آنهاست و آنان از آن وسیله یادآوری رو بر گردانند.

۷۲ آیا از آنها مزدی طلب کرده‌ای، در حالی که مزد پروردگارت بهتر است و او بهترین روزی‌دهندگان می‌باشد.

۷۳ به تحقیق که تو مردم را به راه راست دعوت می‌کنی.

۷۴ و آنانی که ایمان به جهان آخرت ندارند، از این راه منحرفند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۷

۷۵ و اگر ما به آنان مهربانی کنیم و گرفتاریهایشان را برطرف سازیم، در طغیانشان لجاجت می‌کنند و سرگردان می‌مانند.

۷۶ به عذاب سخت گرفتارشان کردیم؛ ولی آنان نه در برابر پروردگارشان سر فرود آوردند و نه تضرع و زاری نمودند.

۷۷ تا اینکه دری از عذاب شدید بر آنها گشودیم که دیگر از هر طرف مأیوس شدند.

۷۸ خداست که برای شما گوش و چشم و دل آفرید؛ ولی کمتر شکر او را به جا می‌آوردید.

۷۹ و اوست که شما را در زمین به وجود آورد و به سوی شما بازمی‌گردید.

۸۰ و اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و رفت و آمد شب و روز از آن اوست. آیا به عقل نمی‌آید؟!

۸۱ بلکه همان سخنان مردم پیش از خود را می‌گویند.

۸۲ می‌گفتند: چگونه پس از مردم که خاک و استخوان می‌شویم، دوباره برانگیخته خواهیم شد؟

۸۳ از این وعده‌ها به ما و پدران ما در گذشته داده‌اند و این فقط افسانه پیشینیان است.

۸۴ بگو: زمین و آنچه در آن است، از آن کیست اگر می‌دانید؟!

۸۵ به زودی پاسخ می‌دهند که از آن خداست. بگو: پس چرا به خود نمی‌آید؟!

۸۶ بگو: پروردگار هفت آسمان و پروردگار عرش بزرگ کیست؟

۸۷ به زودی پاسخ دهند: از آن خداست. بگو: پس چرا از خدا نمی‌ترسید؟!

۸۸ بگو: حکومت همه چیز به دست کیست و چه کسی پناه می‌دهد و نیاز به پناه ندارد اگر می‌دانید؟

۸۹ به زودی خواهند گفت: از آن خداست. بگو: پس چرا فریب می‌خورید؟!

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۸

۹۰ بلکه ما حق را برای آنان آوردیم و آنها دروغ می‌گویند.

۹۱ خداوند هیچ‌گاه فرزندی انتخاب نکرده و خدای دیگری با او نیست، و اگر چنین می‌شد، هر یک از خدایان مخلوقات خود را اداره می‌کردند. بعضی بر بعضی دیگر برتری می‌جستند. خداوند منزّه است از آنچه آنان توصیف می‌نمایند.

۹۲ آگاه به پنهان و آشکار است؛ پس برتر است از آنچه برای او شریک قائل می‌شوند.

۹۳ بگو: پروردگارا! می‌شود وعده‌هایی را که به آنان داده می‌شود به من نشان دهی؟

- ۹۴ پروردگارا! مرا از مردم ستمگر قرار مده!
- ۹۵ و البته ما می‌توانیم آنچه به آنها وعده داده‌ایم، به تو نشان دهیم.
- ۹۶ بدی را به وسیله آنچه بهتر است دفع کن. ما به آنچه توصیف می‌کنند، آگاه‌تریم.
- ۹۷ و بگو: پروردگارا! از وسوسه‌های شیطانها به تو پناه می‌برم؛
- ۹۸ و به تو پناه می‌برم پروردگارا! از اینکه شیطانها حضور یابند.
- ۹۹ تا هنگامی که مرگ به سراغ یکی از آنها آید، آنگاه گوید: پروردگارا! مرا بازگردان؛
- ۱۰۰ تا شاید به عنوان تدارک گذشته، کارهای پسندیده‌ای انجام دهم. هرگز؛ این سخنی است که او می‌گوید. در پشت سر آنها تا روز قیامت برزخ می‌باشد.
- ۱۰۱ آنگاه که در صور دمیده شود، خویشاوندی در بین آنها نخواهد بود و سراغ همدیگر را نگیرند.
- ۱۰۲ بنا بر این کسانی که ترازوی اعمالشان سنگین باشد، از گروه رستگارانند.
- ۱۰۳ و کسانی که ترازوی اعمالشان سبک باشد، از گروه زیان‌کارانند و برای همیشه در جهنم خواهند ماند.
- ۱۰۴ آتش، صورتهایشان را می‌سوزاند و در آنجا منظری زشت دارند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۹
- ۱۰۵ آیا آیات من برای شما تلاوت نشد؟ و شما آن را تکذیب می‌کردید.
- ۱۰۶ گفتند: پروردگارا! شقاوت ما بر ما غلبه کرده و ما مردمی گمراهیم.
- ۱۰۷ خدایا! ما را از جهنم خارج کن. اگر کارهای خلاف خود را تکرار کردیم، ستمگریم.
- ۱۰۸ به آنها گفته می‌شود: دور شوید و حرف نزنید.
- ۱۰۹ گروهی از بندگان من بودند که می‌گفتند: پروردگارا! ایمان آوردیم. پس ما را بیامرز و بر ما رحم کن که تو بهترین رحم‌کنندگان هستی.
- ۱۱۰ و شما آنان را به مسخره گرفتید تا آنجا که مرا فراموش کردید و بر آنها خندیدید.
- ۱۱۱ امروز پادشاهی شکیبایی آنان را می‌دهم؛ چرا که آنها رستگارانند.
- ۱۱۲ به آنها خطاب می‌شود: چند سال در روی زمین زندگی کردید؟
- ۱۱۳ پاسخ می‌دهند: به اندازه یک روز یا بخشی از روز. از آنانی که شمارش‌کننده‌اند، بپرس.
- ۱۱۴ به آنها گفته می‌شود: شما مقدار کمی زندگی کردید، اگر می‌دانستید.
- ۱۱۵ آیا گمان کردید که ما شما را بیهوده خلق کردیم و شما به سوی ما بازگشت نخواهید کرد؟!
- ۱۱۶ برتر است خدایی که فرمانروای حق است؛ خدایی جز او نیست و او پروردگار عرش کریم است.
- ۱۱۷ هرکس غیر خدا را بخواند، هیچ دلیلی بر کار خود ندارد و حسابش با پروردگارش می‌باشد و به طور قطع کافران رستگار نخواهند شد.
- ۱۱۸ و بگو: پروردگارا! بیامرز و رحم کن که تو بهترین رحم‌کنندگان هستی.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۵۰

سوره نور مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوره‌ای است که نازل کردیم و آن را واجب نمودیم و در آن آیات روشن نازل کردیم؛ شاید شما به خود آید.
- ۲ به هر زن و یا مرد زنا کار صد تازیانه بزنید و درباره آنان در اجرای دین خدا هیچ گاه ترحم نکنید، اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید. و باید گروهی از اهل ایمان مجازات آنان را مشاهده کنند.
- ۳ مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند و زن زناکار نیز جز با مرد زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند، که این کار بر اهل ایمان حرام است.
- ۴ آنانی را که نسبت زنا به بانوان پاک‌دامن می‌دهند و چهار شاهد برای ادعای خود نمی‌آورند، با هشتاد ضربه شلاق مجازات کنید و هرگز شهادتشان را نپذیرید که اینها مردمی فاسقند.
- ۵ جز آنهایی که بعد از آن، توبه کنند و کار خود را اصلاح نمایند که خداوند بخشنده و مهربان است.
- ۶ آنانی که نسبت زنا به همسران خود می‌دهند در حالی که شهادی جز خویش ندارند، هریک از آنها باید چهار مرتبه به نام خدا شهادت دهند که از راستگویان هستند.
- ۷ و بار پنجم بگوید لعنت خدا بر او باد اگر دروغگو باشد.
- ۸ و زن، چهار بار به نام خدا شهادت دهد که شوهرش دروغگوست. در این صورت مجازات را از خود دور کند.
- ۹ و بار پنجم بگوید: اگر شوهرش راستگوست، غضب خدا بر من باد.
- ۱۰ فضل خدا شامل حالتان نمی‌شد، اگر نه این بود که او توبه‌پذیر و حکیم است.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۵۱

- ۱۱ آنانی که این دروغ را ساختند، گروهی از شما بودند. آن را برای خود شتر ندانید؛ بلکه خیر شما در آن است. هر کدام سهم خود را از این گناهی که مرتکب شدند دارند و آن که سهم بزرگتری بر عهده دارد، عذاب بزرگتری برای او خواهد بود.
- ۱۲ چرا وقتی آن را شنیدند، مردان و زنان مؤمن نسبت به خود گمان خیر نبردند؟! و چرا نگفتند: این دروغی آشکار است.
- ۱۳ چرا چهار شاهد برای آن نیاوردند؟ حال که این شاهدان را نیاوردند، خود نزد پروردگار دروغگو محسوب می‌شوند.
- ۱۴ اگر فضل و رحمت پروردگار در دنیا و آخرت شامل حال شما نبود، به خاطر ورود به گناهی که به آن مبتلا شدید، عذاب بزرگ الهی دامنگیر شما می‌شد؛

۱۵ زیرا که شایعات دروغ را از زبان یکدیگر می‌گرفتید و با دهان خود می‌گفتید چیزی را که به آن آگاهی نداشتید و گمان می‌کردید این موضوع کوچک نزد خداوند بزرگ است.

۱۶ چرا وقتی آن را شنیدید، نگفتید: ما را چه سزد که این سخن را نقل کنیم؟ پروردگارا! تو مژگی این تهمت بزرگی است.

۱۷ خداوند شما را موعظه می‌کند که اگر ایمان دارید دیگر در هیچ زمانی آن را تکرار نکنید.

۱۸ خداوند آیات را برای شما بیان می‌کند و او آگاه و حکیم است.

۱۹ آنانی که دوست دارند فحشا را در بین اهل ایمان شایع سازند، در دنیا و آخرت عذاب دردناکی خواهند داشت و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

۲۰ و اگر نبود فضل و رحمت پروردگار درباره شما که خداوند رئوف و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۲

۲۱ ای اهل ایمان! از وسوسه‌های شیطان پیروی نکنید و هر که از وسوسه‌های شیطان پیروی کند، او به فحشا و کار زشت فرمان می‌دهد و اگر فضل و رحمت پروردگار شامل حال شما نشود، یک نفر از شما در هیچ زمانی پاکیزه نخواهد شد؛ و لکن خداوند هر که را بخواهد پاکیزه می‌نماید که او شنوا و آگاه است.

۲۲ آنانی که در بین شما از توان مالی برخوردارند، نباید قسم بخورند که انفاق خود را نسبت به نزدیکان و بینویان و هجرت کنندگان در راه خدا قطع نمایند؛ بلکه باید عفو کنند و گذشت نمایند. آیا دوست نداری خداوند شما را ببخشد در حالی که خداوند، بخشنده و مهربان است.

۲۳ آنانی که نسبت ناروا به زنان بی‌خبر و با ایمان می‌دهند، در دنیا و آخرت از رحمت خداوند محرومند و برای آنان عذابی بزرگ خواهد بود.

۲۴ روزی که زبانها و دستها و پاهایشان درباره کارهایی که کرده‌اند، علیه آنان شهادت می‌دهند.

۲۵ در آن روز، خداوند حساب آنها را بدون کم و زیاد به آنها خواهد داد و آن روز خواهند فهمید که پروردگار حق آشکار است. ۲۶ زنان ناپاک متعلق به مردان ناپاکند؛ همان‌طور که مردان ناپاک متعلق به زنان ناپاکند، و زنان پاک‌دامن به مردان پاک تعلق دارند و مردان پاک به زنان پاک‌دامن متعلق‌اند، و آنان از نسبتهای ناروا منزه‌اند. برای آنها از طرف پروردگار، آمرزش و روزی نیکو در نظر گرفته شده است.

۲۷ ای اهل ایمان! در خانه‌های غیر خود با اجازه وارد شوید و بر اهل آن خانه سلام کنید که این برای شما بهتر است؛ شاید به خود آید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۳

۲۸ و اگر کسی را در آن خانه نیافتید، وارد آن خانه نشوید تا به شما اجازه ورود داده شود و اگر به شما گفتند: برگردید و داخل نشوید. برگردید که برای پاکیزه ماندن شما بهتر است و خدا به آنچه می‌کنید، آگاه است.

۲۹ گناهی بر شما نیست اگر در خانه‌های غیر مسکونی وارد شوید که در آنجا کالایی دارید و خدا آنچه را آشکار می‌کند و یا پنهان می‌دارد، می‌داند.

۳۰ به مردان با ایمان بگو: دیدگان خود را از نامحرمان ببندند و فروج خود را حفظ کنند که این برای پاکیزه ماندن شما بهتر است؛ زیرا که خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۳۱ و به زنان با ایمان بگو: دیدگان خود را از نامحرمان ببندند و فروج خود را حفظ کنند و زینت خود را جز آنچه که آشکار است نمایان نکنند. روسری‌های خود را بر سینه خود افکنند و نباید زینت خود را آشکار سازند، جز برای شوهرانشان یا پدرانشان، یا پدر شوهرانشان، یا پسرانشان، یا پسران همسرانشان، یا برادرانشان، یا پسران برادرانشان، یا پسران خواهرانشان، یا زنان هم‌کیش خود، یا بردگان و کنیزانشان، یا مردان سفیهی که میل به زنان ندارند، یا کودکانی که از امور جنسی زنان آگاه نیستند. زنها در هنگام راه رفتن، پاهای خود را به زمین نکوبند تا زینت پنهان آنان آشکار شود. ای اهل ایمان! همگی به درگاه الهی توبه کنید؛ شاید رستگار شوید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۴

۳۲ مردان و زنان بدون همسر را همسر دهید و نیز بردگان و کنیزان درستکار را به ازدواج درآورید. اگر فقیر باشید، خداوند شما را از جانب فضلش بی‌نیاز می‌کند که پروردگار وسعت‌بخش و آگاه است.

۳۳ بر آنانی که شرایط ازدواج ندارند، لازم است عفت پیشه خود سازند تا خداوند از جانب فضلش آنان را بی‌نیاز سازد و بردگانی که از شما تقاضای نوشته دارند برای آنان بنویسید، اگر خیری در آنها احساس می‌کنید. و از مال خدا آنچه به شما داده شده به آنها بدهید. کنیزانتان را به خاطر رسیدن به کالای دنیا مجبور به کار زشت نکنید، اگر می‌خواهید پاک‌دامن بمانند و هرکس آنها را از روی کراهت و ادار به عمل بد کند، خداوند در حق آنانی که به اکراه کار خلاف کرده‌اند بخشنده و مهربان است.

۳۴ به تحقیق آیاتی برای شما نازل کردیم که بیان‌کننده حقایق‌اند و نیز مثالی‌هایی از کسانی که پیش از شما بوده‌اند و موعظه‌ای بر

پرهیزکاران.

۳۵ خداوند، نور آسمانها و زمین است. مثل نور او چون حفاظی است که در آن چراغی است و چراغ در شیشه‌ای است و شیشه گویی ستاره درخشانی است از درخت پربرکت زیتون، با آنکه نه شرقی و نه غربی است، شرق و غرب جهان به آن روشن است. نزدیک است بدون تماس با آتش شعله‌ور شود؛ نوری است بر فراز نور دیگر. خدا هر که را بخواهد با نور خود هدایت می‌کند و خداوند برای مردم مثالها می‌زند و او به همه چیز آگاه است.

۳۶ در خانه‌هایی که خداوند اجازه داده بالا روند و در آن نام خدا برده شود و هر صبح و شام در آنها تسبیح او گویند. ترجمه قرآن، ص: ۳۵۵

۳۷ مردانی که تجارت و معاملات دنیا آنان را از یاد خدا غافل نمی‌گرداند و نماز را برپاداشته و زکات را می‌پردازند و از روزی که دلها و دیدگان منقلب و مضطرب است، نگرانند.

۳۸ تا اینکه خداوند بهتر از آنچه عمل کرده‌اند، به آنها پاداش دهد و از فضلش بر آنها بیفزاید و خداوند هر کس را بخواهد، روزی بی‌حساب می‌دهد.

۳۹ کافران، کارهایشان همانند سرابی است که شخص تشنه آن را آب می‌پندارد؛ ولی وقتی به سراغ آن می‌رود، آبی نمی‌یابد و خداوند را نزد کارهای خود می‌یابد که به حسابش می‌رسد و خدا به سرعت به حسابها می‌رسد.

۴۰ یا تاریکیهایی است در دریایی عمیق که موج بر روی موج سوار است و بالاتر از آن ابرهای تیره‌ای است روی یکدیگر که اگر دست خود را بیرون آورد، ممکن نیست آن را ببیند و آن که خداوند برای او نوری قرار نداده، نوری نخواهد داشت.

۴۱ آیا ندیدی آنچه در آسمانها و زمین است و پرندگان که در هوا بال می‌گسترانند تسبیح پروردگار می‌کنند و همه آنها نماز و تسبیح خود را می‌دانند و خداوند به آنچه انجام می‌دهند، آگاه است.

۴۲ حکومت آسمانها و زمین از آن پروردگار است و بازگشت همگی به سوی اوست.

۴۳ آیا ندیدی که خداوند ابرها را به حرکت درمی‌آورد؟ آنگاه آنها را با هم پیوند می‌دهد و بعد آن را متراکم می‌سازد و می‌بینی که باران از لابلای آنها خارج می‌شود و از آسمان و کوه‌هایی که در آسمانند، دانه‌های تگرگ نازل می‌نماید، و به هر که بخواهد می‌رساند و از هر که بخواهد بازدارد، که نزدیک است از درخشندگی برق آن، دیدگان از کار بیفتند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۶

۴۴ خداوند، شب و روز را جایگزین یکدیگر می‌کند که در این، برای اهل بصیرت عبرتی است.

۴۵ خداوند هر جنبه‌ای را از آب آفرید. بعضی از آنها بر شکم و بعضی بر روی دو پا و بعضی بر چهار پا حرکت می‌کنند. پروردگار هر چه را بخواهد می‌آفریند؛ زیرا که او بر هر کاری تواناست.

۴۶ آیات روشنی نازل کرده‌ایم و خداوند هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند.

۴۷ می‌گویند: به خدا و رسول ایمان آورده‌ایم و اطاعت می‌کنیم؛ ولی بعضی از آنها روگردان می‌شوند. در واقع آنان مؤمن نیستند.

۴۸ هنگامی که به سوی خدا و رسول او دعوت می‌شوند تا بین آنها حکم کند، بعضی از آنها روگردان می‌شوند.

۴۹ و اگر حکم حق به نفع آنان شود، با سرعت و تسلیم به سوی او می‌آیند.

۵۰ آیا در دل‌هایشان مرضی هست یا به تردید افتاده‌اند یا نگرانند از ناحیه خدا و پیامبرش به آنها ستمی رسد؟ بلکه آنان خود ستمگرند.

۵۱ در آن هنگام که اهل ایمان به سوی پروردگار و پیامبرش دعوت می‌شوند تا بین آنان داوری کند، گفتارشان فقط این است: شنیدیم و اطاعت کردیم. اینها رستگارانند.

۵۲ و هر که خدا و رسول او را اطاعت کند و از خدا بترسد و تقوا را پیشه خود سازد اینها از نجات‌یافتگانند.

۵۳ با تأکید قسم یاد می‌کنند که اگر به آنان دستور دهی، بیرون می‌روند. بگو: قسم نخورید. شما اطاعتی شایسته بجا آورید که خداوند به آنچه می‌کنید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۷

۵۴ بگو: از دستورات خدا و رسول اطاعت کنید و اگر سرپیچی کردید، پیامبر مسئول اعمال خویش است و شما هم مسئول اعمال و رفتار خود می‌باشید و اگر او را اطاعت کنید، هدایت خواهید شد و رسول جز ابلاغ روشن، تکلیفی ندارد.

۵۵ خداوند به آنانی که از شما ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند وعده می‌دهد که در روی زمین جانشینان کند؛ همان‌طور که پیشینیان را نیز جانشین کرد و دینشان را که برای آنها پسندیده، مستقر سازد و بعد از نگرانیها، ترس آنان را به امنیت مبدل خواهد نمود. مرا بندگی کنید؛ هیچ‌چیز را شریک من قرار ندهید و اگر کسی بعد از این کافر شود، از گروه فاسقین است.

۵۶ نماز را برپا کنید و زکات را پردازید و رسول خدا را اطاعت نمایید؛ شاید مشمول رحمت الهی واقع شود.

۵۷ گمان مبر که کافران در زمین معجزه می‌کنند. جایگاهشان آتش است که بد جایگاهی است.

۵۸ ای اهل ایمان! بردگانتان و نیز کودکانان که بالغ شده‌اند، در سه نوبت باید از شما اجازه بگیرند: پیش از نماز صبح و هنگام ظهر که لباسهای خود را بیرون می‌آورید و بعد از نماز عشا که این سه نوبت وقت خلوت شماس است و بعد از آن بر شما و آنان گناهی نیست که بر گرد یکدیگر جمع شوید. این گونه، خداوند آیاتش را برای شما بیان می‌کند که او آگاه و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۸

۵۹ و هنگامی که کودکان شما به بلوغ رسیدند، باید با اجازه وارد شوند به همان طریق که اشخاص پیش از آنها اجازه می‌گرفتند. این گونه خداوند آیاتش را بر شما بیان می‌کند که او آگاه و حکیم است.

۶۰ زنان سالخورده که امید به ازدواج ندارند بر آنان گناهی نیست اگر پوشش رویین خود را بردارند؛ ولی نباید در برابر مردم، خودآرایی کنند و اگر اینها نیز حفظ عفاف نمایند، برای آنان بهتر است که خداوند شنوا و آگاه است.

۶۱ بر نابینا و لنگ و بیمار و بر شما گناهی نیست که از خانه‌های خودتان یا خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عمه‌هایتان یا خانه‌های دایه‌هایتان یا خانه‌های خاله‌هایتان یا خانه‌ای که کلیدهایش در اختیار شماست یا خانه‌های دوستانتان غذا بخورید. بر شما گناهی نیست که به طور دسته جمعی یا جداگانه غذا بخورید و هر زمان که وارد خانه‌ای شدید، بر خویشان سلام کنید؛ سلامی از جانب پروردگار مبارک و پاکیزه گوید. این گونه خداوند آیات را برای شما بیان می‌کند؛ شاید به عقل آید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۹

۶۲ مؤمنان واقعی آنانی هستند که به خدا و رسول او ایمان آورده و هر گاه در کار مهمی که حضور جمع را ضروری می‌سازد با او باشند، بدون اجازه او به جایی نمی‌روند. آنانی که از تو اجازه می‌گیرند، به راحتی به خدا و رسول او ایمان آورده‌اند؛ بنا بر این هر گاه از تو برای بعضی از کارها اجازه خواستند، به هر که می‌خواهی اجازه ده و برای آنان از خداوند طلب بخشش کن که خداوند بخشنده و مهربان است.

۶۳ صدا کردن پیامبر را بین خودتان مانند صدا کردن همدیگر قرار ندهید. خداوند از شما، آنهایی را که پنهانی فرار می‌کنند می‌شناسد؛ بنا بر این آنانی که از فرمان او سرپیچی می‌کنند، باید بترسند که فتنه‌ای به آنان برسد یا گرفتار عذاب دردناک الهی گردند.

۶۴ بدانید که آنچه در آسمانها و زمین است، از آن پروردگار است. در هر حالی که باشید، خداوند از وضع شما آگاه می‌باشد و

در آن روزی که به او مراجعه می‌کنند همگان را از کارهایی که انجام داده‌اند، آگاه می‌سازد که خدا بر همه چیز آگاه است.

سوره فرقان مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بزرگ است خدایی که قرآن را بر بنده‌اش نازل کرد تا بر جهانیان بیم‌دهنده باشد.

۲ کسی که حکومت آسمانها و زمین از آن اوست و فرزندی برای خود انتخاب ننموده و شریکی در فرمانروایی هستی ندارد و همه موجودات را آفریده و اندازه‌گیری آنها را به طور دقیق، معین کرده است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۰

۳ کافران غیر او را خدا قرار داده، در حالی که خدایانشان قادر به آفریدن هیچ چیز نیستند و خود آفریده خدایند و مالک ضرر و نفع و مالک مرگ و زندگی و قیامت خویش نمی‌باشند.

۴ کافران گفتند: این، جز دروغی نیست که آن را ساخته و گروهی دیگر در ساختن آن کمک کرده‌اند. البته که با این سخن خود، مرتکب ظلم و زور شده‌اند.

۵ گفتند: داستانهای پیشین است که او آن را رونویس کرده و این سخنان را هر صبح و شام بر او القا می‌کنند.

۶ بگو: این سخنان را کسی نازل کرده که آگاه به اسرار آسمانها و زمین است؛ زیرا که او بخشنده و مهربان است.

۷ گفتند: این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و در بازار راه می‌رود؟

چرا فرشته‌ای با وی نازل نمی‌گردد تا همراه او بیم‌رسان باشد؟

۸ و نیز چرا از آسمان برای او گنجی انداخته نمی‌شود، یا چرا باغی ندارد که از میوه‌هایش استفاده کند؟ و ستمگران گفتند: شما فقط از مردی جادوگر پیروی می‌کنید.

۹ بنگر چگونه برای تو مثلها زدند. در نتیجه گمراه شدند و راه هدایتی نتوانند یافت.

۱۰ بزرگ است خدایی که اگر بخواهد، از این بهتر برای تو قرار می‌دهد؛ باغهایی که از زیر درختانش نهرها جاری باشد و در آن باغها قصرهای مجلل برای تو قرار خواهد داد.

۱۱ بلکه آنان، قیامت را انکار کردند و ما برای انکارکنندگان قیامت، آتش سوزانی آماده ساخته‌ایم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۱

۱۲ و هنگامی که از دور آتش را ببینند، صدای مهیب و خشمناک آتش را می‌شنوند.

۱۳ و زمانی که دست بسته در مکان تنگ افتند، ناله و فریادشان بلند می‌شود.

۱۴ به آنها گفته می‌شود: یک‌بار ناله و فریاد نکنید؛ بلکه بسیار ناله سر دهید.

۱۵ بگو: آیا این بهتر است یا بهشت جاودانه‌ای که به اهل تقوا وعده داده شده، که هم پاداش و هم جایگاه آنان است؟!

۱۶ در آن بهشت، هر چه بخواهند آماده است و در آنجا برای همیشه هستند و این وعده پروردگار توست که بر عهده گرفته است.

۱۷ روزی که با آنچه غیر پروردگار بندگی می‌کردند محسورشان کند و فرماید که آیا شما بندگان مرا گمراه کردید، یا خود گمراهی را برگزیدند؟

۱۸ می‌گویند: پروردگارا! منزه‌ی تو. سزاوار نبود که سرپرستانی غیر از تو برگزینیم؛ و لکن تو اینها و پدرانشان را نعمت دادی تا یاد تو را فراموش کردند و مردمی تباه شده گشتند.

۱۹ خدایانتان آنچه شما می‌گویید، تکذیب کردند و توانایی دفع عذاب و یا کمک طلبیدن را ندارید و هر که از شما ظلم کند،

عذاب بزرگی به او می‌چشانیم.

۲۰ ما هیچ پیامبری را قبل از تو نفرستادیم جز آنکه همگی غذا می‌خوردند، در بازار راه می‌رفتند و ما گروهی از شما را وسیله آزمایش گروه دیگر قرار دادیم. آیا شکیبایی می‌کنید که پروردگارت بی‌ناست؟
ترجمه قرآن، ص: ۳۶۲

۲۱ آنانی که امیدی به ملاقات ما ندارند، گویند: چرا فرشتگان بر ما نازل نمی‌شوند یا چرا ما خدای خویش را به چشم نمی‌بینیم؟ به راستی که در درون کبر ورزیدند و طغیان بزرگی کردند.

۲۲ روزی فرشتگان را می‌بینند که در آن روز مجرمین را بشارتی نخواهد بود و می‌گویند که محروم و ممنوع از رحمت الهی باشید.
۲۳ و ما به کارهایی که انجام داده‌اند، می‌پردازیم و آن را همچون غبار پراکنده در هوا می‌کنیم.

۲۴ یاران بهشت در آن روز بهترین محل استقرار و نیکوترین استراحتگاه را دارند.

۲۵ روزی که آسمان با ابرها شکافته می‌شود و فرشتگان پی در پی نازل می‌گردند.

۲۶ در آن روز، فرمانروایی از آن خدای رحمان است و برای کافران روز سختی خواهد بود.

۲۷ روزی که ظالم دست خود را از روی حسرت به دندان گرفته و می‌گوید: ای کاش با رسول خدا راهی را برگزیده بودم!

۲۸ وای بر من! ای کاش فلانی را دوست خود قرار نمی‌دادم!

۲۹ مرا از یاد خدا منحرف ساخت، بعد از آنکه به سراغ من آمد که شیطان خوارکننده انسان است.

۳۰ پیامبر گفت: پروردگارا! قوم من، قرآن را متروک قرار داده‌اند.

۳۱ و این چنین برای هر پیامبری از مجرمین دشمنانی قرار دادیم و پروردگارت برای هدایت و یاری رساندن کافی است.

۳۲ کافران گفتند: چرا قرآن یک‌جا به او نازل نمی‌شود؟ این، بدین جهت است که تو را به وسیله آن محکم کنیم و آن را به تدریج بر تو خواندیم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۳

۳۳ مثالی برای تو نیاورند جز آنکه ما حق را با تفسیری بهتر برای تو می‌آوریم.

۳۴ آنانی که با چهره‌هایشان به سوی جهنم برده می‌شوند، بدترین جایگاه را دارند و گمراه‌ترین راه را سیر کرده‌اند.

۳۵ به موسی کتاب دادیم و برادرش هارون را وزیرش کردیم.

۳۶ به آن دو گفتیم: بروید به سراغ قومی که آیات ما را تکذیب کردند که ما آن قوم را در هم کوبیدیم و هلاک کردیم.

۳۷ قوم نوح را نیز وقتی آیات ما را تکذیب کردند، غرق نمودیم و آنها را درس عبرتی برای مردم قرار دادیم و برای همه ستمگران، عذاب دردناکی آماده ساخته‌ایم.

۳۸ قوم عاد و ثمود و اصحاب رس و اقوام زیادی را نیز هلاک کردیم.

۳۹ برای هریک از اینها مثلها زدیم و هر کدام آنها را به نوعی عذاب درهم شکستیم.

۴۰ به آن شهری که باران بد بر آن باریده شد گذر کرده‌اند. آیا آن را ندیده‌اند؛ بلکه آنان به قیامت امیدی ندارند.

۴۱ وقتی تو را می‌بینند، مسخره‌ات می‌کنند و می‌گویند: آیا این همان کسی است که خداوند مبعوث به رسالت کرده است.

۴۲ اگر ما درباره خدایان خویش استقامت نمی‌کردیم، نزدیک بود که ما را گمراه کند. وقتی عذاب را ببینند، خواهند فهمید که چه کسی گمراه‌تر است.

۴۳ آیا دیدی کسی را که خدای خود را هوای نفس خویش برگزیده بود؟

آیا تو وکیل او هستی؟!

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۴

۴۴ آیا گمان می‌بری که بسیاری از آنها گوش شنوا دارند و می‌فهمند؟! آنها همانند چهارپایانند و بلکه از چهارپایان گمراه‌ترند.
۴۵ آیا ندیدی که پروردگارت چگونه سایه را گسترده ساخت و اگر می‌خواست آن را ساکن می‌کرد. آنگاه خورشید را برای آن دلیل قرار دادیم.

۴۶ سپس آن را آهسته جمع می‌کنیم.

۴۷ اوست که شب را برای شما پوشش و خواب را برایتان آسایش و روز را برای حرکت و کارت‌تان قرار داد؛

۴۸ و اوست که بادها را بشارتی پیشاپیش رحمت خویش کرد و از آسمان آبی پاک‌کننده نازل کردیم.

۴۹ تا به وسیله آن، زمین خشک را جان تازه بخشیم و تا آنچه خلق کرده‌ایم از حیوانات و بسیاری از انسانها را سیراب سازیم.

۵۰ و آن را در بین آنان متفاوت نمودیم؛ شاید به خود آیند، ولی بسیاری از مردم جز کفران نعمتها کاری نکردند.

۵۱ اگر ما می‌خواستیم در هر شهری بیم‌دهنده‌ای می‌فرستادیم.

۵۲ بنا بر این از کافران اطاعت مکن و با آنان مبارزه‌ای بس بزرگ کن.

۵۳ اوست کسی که دو دریا را در کنار هم قرار داد: یکی گوارا و شیرین و آن دیگری شور و تلخ، و بین آن دو دریا، حایلی و مانعی نفوذ نکردنی ایجاد کرد.

۵۴ و اوست که از آب، بشر را آفرید. آنگاه او را نسب و سبب قرار داد که پروردگارت مقتدر است.

۵۵ غیر از پروردگار، بتهایی را می‌پرستند که هیچ سود و زیان برای آنان ندارند و کافر بر پروردگار خویش پشت می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۵

۵۶ ما تو را جز برای بشارت دادن و بیم رساندن نفرستادیم.

۵۷ بگو: از شما پاداشی نخواهم جز آنکه راه خدای خویش را پیش گیرید.

۵۸ ای رسول ما! به آن خدایی توکل کن که نمی‌میرد و تسبیح و حمد او را به‌جا آور و همین بس که خداوند از گناهان بندگانش آگاه است؛

۵۹ همان خدایی که آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست را در مدت شش روز آفرید. آنگاه به عرش پرداخت که او مهربان است. از او سؤال کن که از همه چیز آگاه است.

۶۰ زمانی که به آنها گفته می‌شود: برای خدای رحمان سجده کنید. می‌گویند: رحمان کیست؟ چگونه به چیزی که تو به ما دستور می‌دهی، سجده کنیم؟ و بر نفرشان افزوده می‌شود.

۶۱ بزرگ است آن کسی که در آسمان برجهایی قرار داد و در آن چراغ و ماهی روشن جای داد.

۶۲ و اوست که شب و روز را جانشین یکدیگر نمود، برای آن کسی که به خود آید و یا اراده شکر پروردگار نماید.

۶۳ بندگان خدای رحمان آنانی هستند که بی‌تکبر روی زمین راه می‌روند و اگر نادانان چیزی به آنها بگویند، در جواب سلام می‌گویند؛

۶۴ همان‌هایی که برای پروردگار خویش شب را با سجده و قیام به سر می‌کنند.

۶۵ همان‌هایی که می‌گویند: پروردگارا! عذاب جهنم را از ما بردار که عذابش دایمی است.

۶۶ و آن مکان، بد منزلگاه و بد محل اقامتی است.

۶۷ همان‌هایی که وقتی انفاق می‌کنند، نه اهل زیاده‌روی هستند و نه بخل می‌ورزند و بلکه بین این دو راه اعتدال را بر می‌گزینند؛

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۶

- ۶۸ همان‌هایی که خدای دیگری را با خداوند نمی‌خوانند و انسانی را که خداوند جانش را محترم شمرده، مگر بر اساس حق به قتل نمی‌رسانند و نیز زنا نمی‌کنند و هر که این کار را بکند، مجازاتش را خواهد دید.
- ۶۹ عذابش در قیامت افزون خواهد شد و با ذلت در جهنم برای همیشه خواهد ماند.
- ۷۰ جز آن کس که توبه کند و ایمان بیاورد و کار شایسته کند که البته خداوند لغزشهایشان را تبدیل به ثواب و نیکی‌ها خواهد کرد؛ زیرا پروردگار بخشنده و مهربان است.
- ۷۱ و هر که توبه کند و کار نیک انجام دهد، البته توبه‌اش به پیشگاه پروردگار خواهد رسید؛
- ۷۲ همان‌هایی که به ناحق شهادت ندهند و هرگاه با کار زشتی روبرو شوند، از خود بزرگواری نشان می‌دهند؛
- ۷۳ همان‌هایی که وقتی به یاد آیات پروردگار خویش می‌افتند، با کوری و کوری، با آن مواجه نمی‌شوند؛
- ۷۴ همان‌هایی که می‌گویند: پروردگارا! از همسران ما فرزندانمانی که باعث روشنی چشم ما گردند و ما را برای اهل تقوا پیشوا قرار ده.
- ۷۵ اینها کسانی هستند که به خاطر صبرشان قصرهای بهشتی پاداش گیرند و با تحیت و سلام همدیگر را ملاقات می‌کنند.
- ۷۶ برای همیشه در بهشت می‌مانند که نیکومنز لگه و محل اقامتی است.
- ۷۷ بگو: اگر دعاهای شما نباشد، خداوند به شما اعتنایی نخواهد کرد. شما تکذیب کردید و این کار، گریبان‌گیر شما خواهد شد.

سوره شعرا مکه

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۷

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ طأ، سین، میم.

۲ اینها، آیات کتاب آشکار است.

۳ گویی جان خود را به خاطر آنانی که ایمان نمی‌آورند، به خطر انداخته‌ای.

۴ اگر ما بخواهیم، از آسمان برای آنان آیه‌ای نازل می‌کنیم که گردنهایشان در برابر آن خاضع شود.

۵ هیچ تذکر تازه‌ای از جانب خدای رحمان برای آنها نیاید، جز آنکه از آن روگردان هستند.

۶ آیات الهی را تکذیب کردند. به زودی خبرهای آنچه را به مسخره گرفتند، به آنان خواهد رسید.

۷ آیا به زمین نگاه نکردند؟ چه بسیار گیاهان نر و ماده و پرفایده آفریدیم.

۸ در این کار آفرینش ما نشانه‌ای است؛ ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آورند.

۹ و به تحقیق پروردگار تو مقتدر و مهربان است.

۱۰ به یاد آور زمانی را که پروردگارت موسی را ندا داد که به سراغ آن مردم ستمگر برو.

۱۱ قوم فرعون، چرا از خدا نمی‌ترسند؟

۱۲ موسی گفت: پروردگارا! می‌ترسم که مرا تکذیب کنند.

۱۳ سینه‌ام تنگ است و قدرت بیان ندارم. هارون را نیز با من به رسالت بفرست.

۱۴ فرعونیان قتلی به گردن من دارند. می‌ترسم مرا بکشند.

۱۵ خداوند فرمود: نه این طور نیست. هر دو با آیات ما بروید. ما با شما هستیم و حرفهائیتان را می‌شنویم.

۱۶ هر دو به نزد فرعون بروید و بگویید: ما پیام‌آور پروردگار جهانیان هستیم.

۱۷ فرزندان اسرائیل را همراه ما بفرست.

۱۸ فرعون گفت: آیا ما تو را در کودکی در بین خود پرورش ندادیم و بخشی از عمرت را در میان ما نگذراندی؟

۱۹ و آن کار کشتن از تو سرزد و تو کفران نعمتهای ما را می‌کنی.

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۸

۲۰ موسی گفت: من آن کار را از روی بی‌خبری انجام دادم.

۲۱ و هنگامی که از شما ترسیدم، از دست شما گریختم و سپس پروردگارم به من حکمت بخشید و مرا از مرسلین قرار داد.

۲۲ آیا این نعمتی است که بر من منت می‌گذاری که بنی اسرائیل را برده خود ساخته‌ای؟!

۲۳ فرعون گفت: پروردگار جهانیان کیست؟

۲۴ موسی گفت: پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست، اگر شما اهل باور هستید.

۲۵ فرعون به اطرافیان خود گفت: آیا نمی‌شنوید که موسی چه می‌گوید؟!

۲۶ موسی گفت: پروردگار من پروردگار تو و پروردگار پدران اولین شماست.

۲۷ فرعون گفت: پیامبری که برای شما فرستاده شده، دیوانه است.

۲۸ موسی گفت: پروردگار مشرق و مغرب جهان و آنچه بین آنهاست، اگر عقل خود را به کار بندید.

۲۹ فرعون گفت: اگر غیر از من خدایی را برگزینی، تو را به زندان می‌اندازم.

۳۰ موسی گفت: اگر چه دلیل آشکاری برایت بیاورم؟!

۳۱ گفت: اگر راست می‌گویی، دلیل خود را بیاور.

۳۲ موسی عصای خود را انداخت که ناگهان اژدهایی آشکار شد.

۳۳ و دست از گریبان بیرون آورد که ناگهان برای بینندگان، درخشنده و نورانی گردید.

۳۴ فرعون به بزرگان اطراف خود گفت: این مرد، جادوگری دانشمند است.

۳۵ اراده کرده که با جادوی خود شما را از شهرتان بیرون کند. شما چه رأی می‌دهید؟

۳۶ گفتند: به او و برادرش فرصت بده و مأموران را برای جمع‌آوری همه جادوگران به شهرها بفرست،

۳۷ تا هر جادوگر دانشمند را نزد تو آورند.

۳۸ فرعون همه جادوگران را در روز معین حاضر ساخت.

۳۹ و به مردم گفته شد: آیا شما هم حضور پیدا می‌کنید؟

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۹

۴۰ با این انگیزه که اگر جادوگران پیروز شدند، ما از آنها پیروی کنیم.

۴۱ هنگامی که جادوگران حضور یافتند، به فرعون گفتند: اگر ما پیروز شدیم، آیا پاداشی خواهیم داشت؟

۴۲ گفت: آری؛ شما از نزدیکان دربارم خواهید شد.

۴۳ موسی به آنان گفت: هر چه می‌خواهید، به صحنه بیاورید.

۴۴ جادوگران، ریسمانها و عصاهای خود را انداختند و گفتند: به عزت فرعون قسم می‌خوریم که پیروز خواهیم شد!

۴۵ آنگاه موسی عصای خود را انداخت که ناگهان تمام وسایل دروغین آنها را بلعید.

۴۶ در این لحظه همه جادوگران به خاک افتادند.

۴۷ گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم؛

- ۴۸ پروردگار موسی و هارون.
- ۴۹ فرعون گفت: پیش از آنکه به شما اجازه دهم، به موسی ایمان آوردید؟ موسی بزرگ شماس است که به شما جادو را آموخته. به زودی خواهید فهمید. دستها و پاهای شما را به طور مخالف قطع می‌کنم و همگی شما را به دار می‌آورم.
- ۵۰ گفتند: ما هیچ زیانی نمی‌کنیم؛ زیرا که ما به سوی پروردگارمان می‌رویم.
- ۵۱ ما آرزومندیم که پروردگارمان از سر تقصیرمان بگذرد؛ زیرا که از مؤمنان نخستین بوده‌ایم.
- ۵۲ به موسی وحی فرستادیم که شبانه، بندگانم را از شهر بیرون بر؛ زیرا که شما را تعقیب می‌کنند.
- ۵۳ فرعون، مأموران را برای جمع‌آوری نیرو به شهرها فرستاد.
- ۵۴ گفت: اینها نیرویی اندک هستند؛
- ۵۵ اینها ما را به خشم آورده‌اند،
- ۵۶ و ما همگی آماده کاریم.
- ۵۷ خداوند می‌فرماید: آنان را از باغها و چشمه‌ها بیرون رانندیم؛
- ۵۸ و نیز از گنجها و مقاماتی که داشتند، محروم ساختیم.
- ۵۹ و این گونه، بنی اسرائیل را وارث آنان ساختیم.
- ۶۰ فرعونیان در هنگام، صبح بنی اسرائیل را تعقیب کردند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۷۰
- ۶۱ هنگامی که دو گروه یکدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند: ما به دست فرعونیان گرفتار شدیم.
- ۶۲ موسی گفت: نه؛ خدای من با من است و مرا به زودی راهنمایی می‌کند.
- ۶۳ به موسی وحی کردیم که عصایت را به دریا زن که ناگاه دریا شکافته شد. و هر بخشی از آب، چون کوهی بزرگ روی هم انباشته شد.
- ۶۴ سپس فرعونیان را نزدیک دریا آوردیم.
- ۶۵ موسی و همه پیروانش را نجات دادیم.
- ۶۶ فرعونیان را غرق کردیم.
- ۶۷ البته در این کار عبرتی است؛ ولی بسیاری از مردم ایمان نیاوردند.
- ۶۸ به تحقیق پروردگارت مقتدر و مهربان است.
- ۶۹ داستان ابراهیم را برای مردم نقل کن.
- ۷۰ هنگامی که به پدر و قوم خود گفت: چه چیزی را بندگی می‌کنید؟
- ۷۱ گفتند: بتهایی را بندگی می‌کنیم که همه‌روزه مشغول عبادت آنهایم.
- ۷۲ گفت: آیا هنگامی که آنها را می‌خوانید، سخن شما را می‌شنوند؟
- ۷۳ و آیا به شما سودی می‌رسانند و یا زیانی می‌زنند؟
- ۷۴ گفتند: ما پدران خود را نیز این گونه یافتیم.
- ۷۵ گفت: آیا این چیزی را که شما عبادت می‌کردید، مشاهده نمودید؟
- ۷۶ همان چیزی که شما و پدرانتان از گذشته می‌پرستیدند.
- ۷۷ من جز بندگی پروردگار جهانیان، با سایر پرستشها مخالف و دشمن هستم.

- ۷۸ خدایی که مرا خلق کرده و سپس هدایت‌م نموده؛
- ۷۹ خدایی که خوراکم عطا فرموده و سیرابم گردانیده؛
- ۸۰ و هرگاه بیمار شوم، مرا شفا می‌دهد؛
- ۸۱ همو که مرا بمیراند و زنده‌ام کند؛
- ۸۲ همو که امید دارم که روز قیامت از سر تقصیرم بگذرد.
- ۸۳ پروردگارا! مقام حکمت را به من عنایت کن و مرا به بندگان صالحت ملحق فرما!
- ترجمه قرآن، ص: ۳۷۱
- ۸۴ و مرا نزد آیندگان خوش نام قرار ده!
- ۸۵ و مرا از جمله وارثان بهشت پرنعمت گردان!
- ۸۶ پدرم را بیمارز که از گمراهان است!
- ۸۷ و مرا در روزی که مردم را از قبرها بیرون می‌آوری، رسوا مفرما!
- ۸۸ روزی که ثروت و فرزندان سودی نمی‌بخشند،
- ۸۹ جز آن که با قلب سلیم به محضر پروردگار حاضر می‌شود.
- ۹۰ بهشت را برای اهل تقوا نزدیک سازند.
- ۹۱ و جهنم را برای گمراهان آشکار گردانند.
- ۹۲ و به اهل جهنم گفته می‌شود که کجایند چیزهایی که غیر از خدا بندگی می‌کردید؟
- ۹۳ آیا می‌توانند شما را یاری کنند و یا کسی به یاری خود آنها می‌آید؟
- ۹۴ گمراهان و گمراه‌شدگان، با صورت به جهنم انداخته می‌گردند.
- ۹۵ و سپاه شیطان همگی نیز به جهنم انداخته خواهند شد.
- ۹۶ اهل جهنم از روی خصومت به یکدیگر می‌گویند.
- ۹۷ سوگند به پروردگار، که ما در گمراهی آشکاری بودیم؛
- ۹۸ زیرا که شما را با پروردگار جهانیان برابر قرار دادیم.
- ۹۹ و ما را گمراه نکردند، جز تبه‌کاران.
- ۱۰۰ و اکنون نه کسی را داریم که از ما شفاعت کند،
- ۱۰۱ و نه دوستی که از ما حمایت نماید.
- ۱۰۲ اگر باز گشتی داشتیم، ایمان می‌آوردیم.
- ۱۰۳ در این داستان، عبرتی است؛ ولی بیشترشان ایمان نمی‌آورند.
- ۱۰۴ به تحقیق، پروردگارت مقتدر و مهربان است.
- ۱۰۵ قوم نوح نیز پیامبران را تکذیب کردند؛
- ۱۰۶ هنگامی که برادرشان نوح پیامبر گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟
- ۱۰۷ من برای شما پیامبری امین هستم؛
- ۱۰۸ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.
- ۱۰۹ از شما مزد رسالت نمی‌خواهم؛ چرا که توقع پاداش جز از پروردگار جهانیان ندارم.

۱۱۰ پس، از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

۱۱۱ گفتند: ای نوح! آیا به تو ایمان بیاوریم، در حالی که انسانهای پست از تو پیروی می‌کنند؟

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۲

۱۱۲ نوح گفت: من چه دانم آنها چه کاری داشته‌اند.

۱۱۳ حساب آنها فقط با پروردگار من است، اگر می‌فهمید.

۱۱۴ و من حق ندارم که اهل ایمان را برانم،

۱۱۵ بلکه من فقط بیم‌رسانی آشکارم.

۱۱۶ گفتند: اگر از این سخنان خودداری نکنی، تو را سنگباران خواهیم کرد.

۱۱۷ نوح گفت: پروردگارا! قوم من مرا تکذیب کردند.

۱۱۸ بین من و آنان حکم کن و من و پیروانم را که از اهل ایمانند، نجات بخش.

۱۱۹ ما نوح و پیروانش و همه موجوداتی را که در کشتی بودند، نجات دادیم.

۱۲۰ و سپس بقیه را غرق کردیم.

۱۲۱ البته در این داستان نوح، نشانه‌ای است؛ ولی بیشتر آنها ایمان نیاوردند.

۱۲۲ به تحقیق، پروردگارت مقتدر و مهربان است.

۱۲۳ قوم عاد نیز پیامبران را تکذیب کردند.

۱۲۴ هنگامی که برادرشان هود به آنان گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟

۱۲۵ من برای شما پیامبری امین هستم.

۱۲۶ از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

۱۲۷ من از شما پاداشی نمی‌خواهم؛ چرا که توقع پاداش جز از پروردگار جهانیان ندارم.

۱۲۸ آیا شما بر هر مکان بلندی نشانه‌ای از روی هوا و هوس می‌سازید؟

۱۲۹ و چنان قصرهای محکم بنا می‌کنید که گویی عمر جاودانه خواهید کرد.

۱۳۰ و هنگامی که کسی را مجازات می‌کنید، همچون جباران مجازات می‌نمایید.

۱۳۱ پس از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

۱۳۲ بترسید از کسی که شما را به نعمتهایی که می‌دانید، کمک کرد.

۱۳۳ کمک کرد شما را به وسیله چهارپایان و پسران؛

۱۳۴ به وسیله باغها و نهرها.

۱۳۵ من برای شما درباره عذاب روز بزرگ نگرانم.

۱۳۶ گفتند: برای ما یکسان است که ما را موعظه کنی و یا نکنی.

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۳

۱۳۷ این روش و خوی پیشینیان است.

۱۳۸ و ما هرگز عذاب نخواهیم شد.

۱۳۹ قوم عاد، هود را تکذیب کردند. ما هم آنان را نابود ساختیم، که در این داستان نشانه‌ای است؛ ولی بیشتر آنان ایمان نیاوردند.

۱۴۰ به تحقیق پروردگارت مقتدر و مهربان است.

- ۱۴۱ قوم ثمود نیز پیامبران را تکذیب کردند؛
- ۱۴۲ هنگامی که برادرشان صالح به آنان گفت: از خدا بترسید.
- ۱۴۳ من برای شما پیامبری امین هستم؛
- ۱۴۴ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.
- ۱۴۵ من از شما مزد رسالت نمی‌خواهم؛ چرا که توقع پاداش جز از پروردگار جهانیان ندارم.
- ۱۴۶ آیا تصور می‌کنید در این دنیا در امان هستید؟
- ۱۴۷ در این باغها و چشمه‌ها.
- ۱۴۸ در این زراعتها و درختان خرما که شکوفه‌های لطیف دارند.
- ۱۴۹ که در کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشید و به عیش و نوش می‌پردازید.
- ۱۵۰ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.
- ۱۵۱ و از روش اسراف‌کنندگان پیروی نکنید.
- ۱۵۲ همان‌هایی که در زمین فساد می‌کنند و قابل اصلاح نیستند. ترجمه قرآن ۴۱۰
- ۱۵۳ در پاسخ صالح گفتند: تو جادو شده‌ای.
- ۱۵۴ تو جز انسانی همانند ما نمی‌باشی. اگر راست می‌گویی، نشانه‌ای بیاور.
- ۱۵۵ گفت: این ناچه‌ای است که برای او سهمی از آب است و برای شما سهمی در روز معین.
- ۱۵۶ به او سوء قصدی نکنید که اگر چنین کنید، عذاب روز بزرگ شما را خواهد گرفت.
- ۱۵۷ ولی ناچه را از پا در آوردند و صبحگاه از کار خود پشیمان شدند.
- ۱۵۸ در نتیجه عذاب آنها را فرا گرفت که در این نشانه‌ای است ولی بیشتر آنان ایمان نیاوردند.
- ۱۵۹ به تحقیق، پروردگارت مقتدر و مهربان است.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۷۴
- ۱۶۰ قوم لوط نیز پیامبران را تکذیب کردند.
- ۱۶۱ هنگامی که برادرشان لوط گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟
- ۱۶۲ من برای شما پیامبری امین هستم؛
- ۱۶۳ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.
- ۱۶۴ و من از شما مزد رسالت نمی‌خواهم؛ چرا که توقع من جز پاداش از جانب پروردگار جهانیان نیست.
- ۱۶۵ آیا شما در بین مردم عالم، به سراغ جنس مرد می‌روید؟
- ۱۶۶ و زنانی که خداوند برای شما آفریده رها می‌کنید. آری؛ شما مردمی تجاوز پیشه هستید.
- ۱۶۷ گفتند: ای لوط! اگر ادامه بدهی، تو را تبعید می‌کنیم.
- ۱۶۸ گفت: من دشمن کار شما هستم.
- ۱۶۹ پروردگارا! من و خانواده‌ام را از آنچه اینها انجام می‌دهند، رهایی بخش.
- ۱۷۰ ما او و خانواده‌اش را به طور کامل نجات دادیم.
- ۱۷۱ جز پیر زنی که در بین آن گروه باقی ماند.
- ۱۷۲ آنگاه آن جمعیت را نابود کردیم.

- ۱۷۳ چنان بارانی بر آنها نازل کردیم که چه باران بدی بود؛ باران بیم‌داده‌شدگان.
- ۱۷۴ البته در این کار نشانه‌ای است؛ ولی بیشتر آنان ایمان نیاوردند.
- ۱۷۵ و پروردگارت مقتدر و مهربان است.
- ۱۷۶ اصحاب ایکه نیز پیامبران را تکذیب کردند.
- ۱۷۷ هنگامی که شعیب به آنان گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟
- ۱۷۸ به تحقیق من برای شما پیامبری امین هستم؛
- ۱۷۹ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.
- ۱۸۰ من از شما مزد رسالت نمی‌خواهم؛ چرا که توقع من جز پاداش از پروردگار جهانیان نیست.
- ۱۸۱ پیمان‌ها را درست بکشید و کم‌فروشی نکنید.
- ۱۸۲ اجناس را با ترازوی درست بکشید.
- ۱۸۳ در هنگام کشیدن، کم نگذارید و در زمین برای فساد تلاش نکنید.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۷۵
- ۱۸۴ بترسید از خدایی که شما و همه قشرهای گذشته را آفرید.
- ۱۸۵ قوم شعیب گفتند: تو بی‌شک جادوگری.
- ۱۸۶ تو جز انسانی همانند ما نیستی و ما جز گمان به اینکه دروغگو هستی، نداریم.
- ۱۸۷ اگر راست می‌گویی، قطعه‌ای از آسمان را بر سر ما فرود آور.
- ۱۸۸ گفت: پروردگارم به آنچه انجام می‌دهیم، آگاه‌تر است.
- ۱۸۹ شعیب را تکذیب کردند. به عذاب روز سایبان گرفتار شدند که عذاب آن روز بزرگ بسیار سخت بود.
- ۱۹۰ البته در این کار نشانه‌ای است؛ ولی بیشتر آنها ایمان نیاوردند.
- ۱۹۱ و پروردگارت مقتدر و مهربان است.
- ۱۹۲ و این قرآن نازل شده از جانب پروردگار جهانیان است.
- ۱۹۳ روح الامین آن را نازل کرده است،
- ۱۹۴ بر قلب تو، تا مردم را بدین وسیله بیم دهی.
- ۱۹۵ به زبان عربی آشکار.
- ۱۹۶ صحبت این کتاب آسمانی در کتابهای پیامبران پیشین بوده است.
- ۱۹۷ آیا این خود نشانه‌ای نیست که علمای بنی اسرائیل از آن کتابها آگاهند.
- ۱۹۸ اگر ما این قرآن را بر بعضی از مردم غیر عرب نازل می‌کردیم،
- ۱۹۹ و پیامبر برای آنان می‌خواند هرگز به وی ایمان نمی‌آوردند.
- ۲۰۰ این گونه قرآن را در دل‌های مجرمان وارد می‌نماییم.
- ۲۰۱ به آن ایمان نمی‌آورند، تا زمانی که عذاب دردناک را مشاهده کنند.
- ۲۰۲ عذاب، ناگهان آنان را فرا می‌گیرد؛ در حالی که از آن غافلند.
- ۲۰۳ در آن هنگام می‌گویند: آیا برای ما مهلتی هست؟
- ۲۰۴ آیا به عذاب ما شتاب می‌کنند؟

۲۰۵ آیا ندیدی که چند سالی آنان را از نعمتها بهره‌مند ساختیم؟

۲۰۶ سپس عذابی که به آنها وعده داده شده، به سراغشان بیاید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۶

۲۰۷ این بهره‌گیری از دنیا برای آنان سودی نخواهد داشت.

۲۰۸ ما اهل هیچ شهری را نابود نکردیم، مگر آنکه بیم‌رسانی برای آنان بود.

۲۰۹ تا به خود آیند و ما به کسی ستم نمی‌کنیم.

۲۱۰ این قرآن را شیطانها نازل نکردند.

۲۱۱ نزول قرآن نه شایسته شیطانهاست و نه می‌توانند.

۲۱۲ آنها از شنیدن وحی محرومند.

۲۱۳ غیر خدا را مخوان که از اهل عذاب خواهی شد.

۲۱۴ بستگان نزدیک خود را از خدا بترسان.

۲۱۵ پروبال خود را برای پیروان مؤمن خویش بگشای.

۲۱۶ و اگر نافرمانی تو را کردند، بگو: من از کارهای شما بیزارم.

۲۱۷ و بر خدای مقتدر و مهربان توکل کن.

۲۱۸ همان که وقتی برمی‌خیزی، تو را می‌بیند.

۲۱۹ و هنگامی که حرکت به سوی سجده‌کنندگان می‌کنی، مشاهده می‌کند؛

۲۲۰ که او شنوا و آگاه است.

۲۲۱ بگو: آیا می‌خواهید به شما خبر دهم که شیطانها بر چه کسانی نازل می‌شوند؟

۲۲۲ بر انسان دروغ‌گوی بدکار، نازل می‌گردند.

۲۲۳ شیطانها شنیدنیهای خود را به دیگران القا می‌کنند و بیشترشان دروغگو هستند.

۲۲۴ و از شعرا، مردم گمراه پیروی می‌نمایند.

۲۲۵ آیا ندیدی که آنان در هر وادی سرگردانند؟

۲۲۶ و چیزی را می‌گویند که به آن عمل نمی‌کنند.

۲۲۷ جز آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته می‌کنند و فراوان به یاد خدا هستند و در هنگامی که مورد ظلم واقع می‌شوند،

یاری می‌طلبند و به زودی ستمکاران خواهند دانست که به کجا بازگشت می‌نمایند.

سوره نمل مکه

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۷

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ طأ، سین. این آیات قرآن و کتاب آشکار است.

۲ هدایتگر و بشارت برای اهل ایمان! است؛

۳ همان‌هایی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به جهان آخرت باور دارند؛

۴ آنانی که به جهان آخرت ایمان ندارند، کارهایشان را در نظرشان جلوه می‌دهیم تا کوردل باشند.

۵ برای اینها عذاب بدی در نظر گرفته شده و در جهان آخرت از همه مردم زیانکارترند.

۶ به طور قطع این قرآن از سوی حکیم دانایی به تو القا می‌شود.

۷ به یاد آور زمانی را که موسی به خانواده‌اش گفت: من آتشی را مشاهده می‌کنم. به زودی خبری از آن برای شما می‌آورم یا شعله‌ای از آتش گرفته و می‌آورم؛ شاید گرم شوید.

۸ ولی همین که به آتش نزدیک شد، ندایی برخاست: مبارک باد آن کس که در آتش است و کسی که در اطراف آن است و پاکیزه است خدایی که پروردگار جهانیان است.

۹ ای موسی! من خدای مقتدر حکیم هستم.

۱۰ و تو عصایت را بیفکن. وقتی چشم به آن انداخت، دید که می‌جنبد و چون ماری است. چنان ترسید که به عقب برگشت و فرار کرد، ای موسی! ترس که پیامبران در پیشگاه من ترس ندارند،

۱۱ مگر کسی که ظلم کند. آنگاه بدی را تبدیل به نیکی نماید که من بخشنده و مهربانم.

۱۲ و دستت را در گریبان کن. هنگامی که خارج می‌شود، درخشنده است بدون آنکه عیبی در آن باشد. اینها از جمله نه معجزه‌ای است که سوی فرعون و قوم اوست که این گروه مردمی فاسقند.

۱۳ هنگامی که آیات روشنی‌بخش ما به سراغ آنان آمد گفتند: این، جادویی آشکار است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۸

۱۴ از روی ظلم و طغیان منکر آن شدند، در حالی که در دل باور داشتند. بنگر که پایان کار تبهکاران به کجا انجامید.

۱۵ ما به داود و سلیمان دانشی دادیم که آن دو گفتند: حمد برای خدایی است که ما را بر بسیاری از بندگان با ایمانش برتری داد.

۱۶ سلیمان وارث داود شد و گفت: ای مردم! به ما زبان پرندگان آموختند، و همه چیزمان داده‌اند که این فضیلتی آشکار است.

۱۷ سپاهیان سلیمان از جنّ و انسان و پرندگان اطراف او جمع شدند، و همگی به صف گشتند.

۱۸ تا اینکه به سرزمین مورچگان رسید. مورچه‌ای گفت: ای مورچگان! به خانه‌های خویش داخل شوید تا مبادا سلیمان و سپاهیانش ندانسته شما را پایمال کنند.

۱۹ سلیمان از سخن مورچه تبسمی کرد و خندید و گفت: پروردگارا! به من توفیق شکر نعمتهایی که به من و پدر و مادرم عنایت فرمودی بده و برای انجام کارهایی که مورد رضایت توست موفق بدار و مرا بر لطف و رحمتت در زمره بندگان صالحت وارد نما!

۲۰ سلیمان جوایای پرندگان شد و گفت: چرا هدهد را نمی‌بینم؟ مگر او غایب است.

۲۱ او را عذابی سخت خواهم کرد و یا سرش را می‌برم و یا باید برای غیبتش دلیل قانع کننده‌ای بیاورد.

۲۲ پس از مدت کمی، هدهد حاضر شد و گفت: چیزی دیده‌ام که ندیده‌ای و برای تو از سرزمین سبا خبر درستی آورده‌ام.

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۹

۲۳ زنی را یافتیم که بر آن مردم سلطنت می‌کرد و همه چیز را در اختیار داشت و دارای تخت با عظمتی بود.

۲۴ دیدم که آن زن و قوم او در برابر خورشید، نه در برابر پروردگار سجده می‌کنند، و شیطان کارهایشان را در نظرشان زیبا جلوه داده و آنها را از راه حق بازداشته تا هیچ‌گاه هدایت نشوند.

۲۵ چرا خدایی را سجده نمی‌کنند که هر چه در آسمانها و زمین پنهان است، خارج می‌سازد و آنچه را مخفی می‌دارید و یا آشکار می‌سازید، می‌داند.

۲۶ جز خدای یکتا خدایی نیست. او پروردگار عرش با عظمت است.

۲۷ سلیمان گفت: ما تحقیق می‌کنیم تا ببینیم راست گفتی یا از دروغ‌گویانی.

۲۸ این نامه مرا ببر و به آنان برسان. سپس دور شو و مشاهده کن چه پاسخی می‌دهند.

۲۹ ملکه سبا گفت: ای بزرگان! نامه ارزشمندی نزد من رسیده است.

۳۰ از سوی سلیمان است و با بسم الله الرحمن الرحيم آغاز شده است.

۳۱ در برابر من بلندپروازی نکنید و نزد من آید، در حالی که تسلیم هستید.

۳۲ ملکه سبا گفت: ای بزرگان! نظر خود را درباره کار من بدهید که من تا کنون بدون حضور شما در کاری تصمیم نگرفته‌ام.

۳۳ گفتند: ما دارای نیرویی قدرتمند و جنگاورانی سخت کوش هستیم؛ ولی تصمیم با خود شماست که چه دستور بدهید.

۳۴ گفت: پادشاهان وقتی وارد شهری می‌شوند، آنجا را به فساد می‌کشند؛ عزیزان شهر را ذلیل می‌کنند و کارشان این گونه است.

۳۵ اکنون هدیه‌ای برای آنان می‌فرستم. بینم فرستادگان ما چه پاسخی می‌آورند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۰

۳۶ همین که فرستادگان ملکه سبا نزد سلیمان رسیدند، گفت: شما می‌خواهید با ثروت دنیا به من کمک کنید؟ در حالی که آنچه

خداوند به من عطا فرموده، بهتر است از آنچه شما آورده‌اید که شما به هدایای خودتان دل‌خوش می‌دارید.

۳۷ به سوی آنان بازگرد که به زودی با سپاه‌یانی به نزدشان خواهیم آمد که قدرت مقابله با آن را نخواهند داشت، و آنان را با ذلت

از آنجا بیرون می‌کنیم تا حقیر شوند.

۳۸ آنگاه گفت: ای بزرگان! کدام یک از شما تخت ملکه سبا را پیش از آنکه تسلیم فرمان من شوند، می‌آورد؟

۳۹ یکی از جنیان گفت: من تخت ملکه سبا را پیش از آنکه از جای برخیزی، حاضر می‌کنم که من بر این کار توانا و امینم.

۴۰ دیگری که علم کتاب الهی را داشت، گفت: من تخت او را قبل از آنکه چشم بر هم زنی، نزد تو خواهم آورد. همین که سلیمان

تخت را مقابل خود حاضر دید، گفت: این از فضل پروردگار من است تا مرا امتحان کند که آیا شکر نعمت او را بجا می‌آورم یا

کفران می‌کنم؟! که البته هر کس شکر کند، به سود خود اوست و هر کس کفران نماید، پروردگارم بی‌نیاز و بزرگوار است.

۴۱ گفت: تختش را برای او ناشناس سازید تا بینم آن را می‌شناسد یا نه.

۴۲ و همین که ملکه سبا وارد شد، از او پرسیدند: آیا این همان تخت توست؟ گفت: گمانم همان است و البته ما از قبل می‌دانستیم و

اسلام آورده بودیم.

۴۳ سلیمان او را از آنچه غیر خدا می‌پرستید، مانع شد؛ چرا که او قبل از آن از کافران بود.

۴۴ به ملکه سبا گفتند: به حیاط قصر داخل شو. تا آن صحنه را دید، گمان کرد نهر آبی است. پاهای خود را برهنه کرد تا از آن

آب بگذرد. سلیمان گفت: حیاط قصر از بلور صاف ساخته شده. ملکه گفت: پروردگارا! بر نفس خویش ظلم کرده‌ام و اینک با

سلیمان تسلیم پروردگار جهانیان گردیدم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۱

۴۵ برای قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم تا بگوید: خدا را بندگی کنید. در همان زمان که دو گروه بودند و با هم ستیز

می‌کردند.

۴۶ صالح می‌گفت: چرا پیش از نیکوکاری به کارهای زشت می‌پردازید؟

چرا از خدا طلب بخشش نمی‌کنید تا شاید به شما ترحم نماید؟

۴۷ گفتند: ما خودت و همه آنهایی که با تو همراهند را به فال بد گرفته‌ایم. گفت: فال بد شما نزد پروردگار معلوم است و شما به

همین علت امتحان شده‌اید.

۴۸ در آن شهر نه نفر بودند که کارشان فساد در زمین بود و اصلاح نمی‌کردند.

۴۹ آن نه نفر به قوم صالح گفتند: به خدا سوگند یاد کنید که بر صالح و خانواده‌اش شیخون می‌زنیم. آنگاه به ولی دم او می‌گوییم: ما هرگز از مرگ خانواده او خبر نداشتیم و راست می‌گوییم.

۵۰ آنها نقشه مهمی کشیدند. ما نیز نقشه مهمی کشیدیم، در حالی که آنان خبر نداشتند.

۵۱ بنگر که عاقبت نیرنگشان به کجا انجامید. ما همه آنها و طرفداران آنها را نابود کردیم.

۵۲ این است خانه‌های خالی از سکنه آنان؛ به خاطر ظلمی که کردند و در این، برای مردم آگاه درس عبرتی است.

۵۳ ما از قوم صالح، مؤمنین و اهل تقوا را نجات دادیم.

۵۴ و لوط هنگامی که به قوم خود گفت: آیا شما به سراغ کار زشت می‌روید، در حالی شاهد زشتی آن هستید؟

۵۵ آیا شما از روی شهوت، به جای زنها به سراغ مردها می‌روید؟ راستی که مردمی نادان هستید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۲

۵۶ پاسخ قوم لوط جز این نبود که با یکدیگر گفتند: خاندان لوط را از شهر خود بیرون کنید؛ چرا که اینها مردمی پاکدامن‌اند.

۵۷ ما هم لوط و خانواده‌اش را نجات دادیم، جز همسرش را که مقدر کردیم بماند.

۵۸ و چنان بارانی بر آنها بارانیدیم که بسیار بد است باران بیم‌داده‌شدگان.

۵۹ بگو: حمد مخصوص پروردگار است و درود بر بندگان برگزیده‌اش. آیا خداوند بهتر است یا بتهایی که برای او شریک قرار می‌دهند؟

۶۰ آیا چه کسی آسمانها و زمین را آفریده و از آسمان برای شما باران فرستاده که به وسیله آن باغهایتان را بارور و سبز و خرم می‌کنیم؟ شما قادر نیستید که درختان را برویاند. آیا خدایی دیگر با خداوند هست؟! ولی اینها مردمی هستند که از خدا رو برگرداندند.

۶۱ آیا چه کسی زمین را محل آرامش قرار داد و در آن نهرها جاری کرد و کوهها برافراشت و بین دو دریا حایل ایجاد کرد؟ آیا خدایی دیگر با خداوند هست؟ ولی بیشتر آنان ناآگاهند.

۶۲ آیا چه کسی دعای مضطر را مستجاب می‌کند و از او رفع رنج و غم می‌نماید و شما را جانشینان روی زمین قرار می‌دهد؟ آیا خدای دیگری جز خداوند هست؟ ولی شما کمتر به خود می‌آیید.

۶۳ آیا چه کسی در تاریکیهای خشکی و دریا هدایت می‌کند و چه کسی بادها را پیشاپیش رحمت خویش بشارت می‌دهد؟ آیا خدای دیگری جز خداوند هست؟ خداوند، برتر است از آنچه شما به آن شرک می‌ورزید.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۳

۶۴ آیا چه کسی آغاز خلقت می‌کند و آنگاه آن را اعاده می‌نماید؟ و چه کسی از آسمان و زمین به شما روزی می‌بخشد؟ آیا خدای دیگری جز خداوند هست؟ بگو: اگر راست می‌گویید، دلالتان را بیاورید.

۶۵ بگو: در همه آسمانها و زمین، جز خداوند کسی آگاه به غیب نیست و هیچ کس نمی‌داند در چه زمانی بر انگیزته می‌شود.

۶۶ آنان درک درستی از آخرت ندارند و درباره آن در شک هستند و بلکه نسبت به آن نابینايند.

۶۷ کافران گفتند: آیا وقتی ما و پدران ما تبدیل به خاک شدیم، دوباره از خاک بیرون می‌آییم؟!

۶۸ این وعده را به ما و پدران ما از قبل داده‌اند؛ ولی این وعده‌ها جز افسانه‌های پیشینیان نیست.

۶۹ بگو: بر روی زمین سیر کنید و بنگرید که پایان کار مجرمین به کجا انجامید.

۷۰ ای رسول ما! به خاطر آنان غمگین مشو و از نیرنگ آنها دل‌تنگ مباش.

۷۱ کافران می‌گویند: اگر راست می‌گویید، پس کی این وعده عذاب واقع خواهد شد؟

۷۲ بگو: شاید بعضی از آنچه را عجله می‌کنید، در کنار شما باشد.

۷۳ به تحقیق که پروردگار تو نسبت به مردم دارای فضل و کرم است؛ ولی بیشترشان سپاسگزار نمی‌باشند.

۷۴ پروردگار تو به آنچه مردم در دل پنهان می‌دارند و یا آشکار می‌سازند، آگاه است.

۷۵ هیچ پنهانی در آسمان و زمین نیست، مگر آنکه در کتاب علم الهی آشکار است.

۷۶ این قرآن، بیشتر چیزهایی را که بنی اسرائیل در آن اختلاف دارند بیان می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۴

۷۷ و این قرآن، هدایت و رحمت برای اهل ایمان! است.

۷۸ پروردگار تو بین این مردم با حکم خود قضاوت می‌کند و او مقتدر و آگاه است؛

۷۹ بنا بر این به خداوند توکل کن که تو بر حق آشکار هستی.

۸۰ تو نمی‌توانی صدایت را به گوش مردگان برسانی و نیز به گوش آدمهای کر، در آن هنگام که رو بر می‌گردانند.

۸۱ و تو نیز قادر نیستی کوران را از گمراهی به هدایت بازگردانی. تو فقط می‌توانی سختی را به گوش آنانی که ایمان به آیات ما

آورده و تسلیم حق شده‌اند، برسانی.

۸۲ و هنگامی که وعده عذاب فرا می‌رسد، جنبنده‌ای را از زمین، برای آنان خارج می‌کنیم که با آنها این گونه سخن می‌گوید:

مردم، آیات ما را باور نکردند.

۸۳ روزی که ما از هر امتی گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند محشور می‌کنیم و بازداشت خواهند شد.

۸۴ و همین که بیایند، گوید: چرا آیه‌های مرا که به آنها احاطه علمی نداشتید، تکذیب کردید؟ چه اعمالی انجام می‌دادید.

۸۵ وعده عذاب به خاطر ستمگری‌هایشان درباره آنان اجرا می‌شود و نمی‌توانند سخنی بگویند.

۸۶ آیا ندیدند که ما شب را برای آرامش و روز را روشنی بخش قرار دادیم که در این کار ما نشانه‌هایی برای اهل ایمان! هست؟

۸۷ روزی که در صور دمیده می‌شود و آنچه در آسمانها و زمین است، به وحشت می‌افتند؛ مگر آن کسانی را که خدا بخواهد و

همگی با ذلت در محضر او حاضر می‌شوند.

۸۸ می‌بینی که کوه‌ها در حالی که ساکن و جامدند، همانند ابر در حرکتند. این آفرینش الهی است که همه چیز را به کمال آورده

است. خداوند به کارهایی که انجام می‌دهید آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۵

۸۹ آنانی که در روز قیامت با کارهای نیک آیند، پاداشی بهتر از کار نیک خود خواهند داشت و از وحشت آن روز در امان

می‌باشند.

۹۰ و آنانی که با کارهای زشت آیند، با صورت به آتش افتند. آیا پاداش آتش جز برای اعمال آنهاست!؟

۹۱ من مأمورم پروردگار این شهر را عبادت کنم؛ شهری که محترم‌ش شمرده و همه چیز از آن پروردگار است و مأمورم از

مسلمانان باشم.

۹۲ و نیز مأمورم که قرآن را تلاوت کنم. هر کس هدایت پذیرد، برای خود هدایت یافته و هر که گمراه شد، بگو: من فقط بیم‌رسان

هستم.

۹۳ و بگو: حمد مخصوص پروردگار است. به زودی آیاتش را به شما نشان خواهد داد تا آن را بشناسید و پروردگارت از آنچه

انجام می‌دهید، غافل نیست.

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ طأ، سین، میم.

۲ این است آیات کتاب روشنی بخش.

۳ می خوانیم برای تو از داستان موسی و فرعون بر اساس حق برای مردمی که ایمان می آورند.

۴ فرعون در زمین طغیان کرد و بین مردم سرزمین خود تفرقه انداخت. گروهی از بنی اسرائیل را ضعیف و ناتوان کرد. پسران آنان را سر برید و زنانشان را زنده نگه داشت و او به طور قطع از مفسدان بود.

۵ و ما اراده کردیم که بر آن مردم ضعیف شده در روی زمین منت گذاریم و آنان را رهبران مردم کرده و وارثان نشان نماییم.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۶

۶ و آنها را روی زمین دارای امکانات نموده و به چشم فرعون و هامان و سپاهیان نشان آنچه از آن می ترسیدند، نشان دهیم.

۷ و به مادر موسی وحی کردیم که فرزندان را شیر ده. هر وقت درباره اش نگران شدی، او را به دریا افکن و ترس و اندوهی به خود راه مده که ما او را به تو بر می گردانیم و او را از پیامبران قرار خواهیم داد.

۸ خاندان فرعون، موسی را از آب گرفتند تا دشمن آنان و مایه اندوهشان گردد؛ چرا که فرعون و هامان و سپاهیان خطا کار بودند.

۹ همسر فرعون گفت: این نور چشم من و توست. او را نکشید؛ شاید برای ما مفید باشد یا اینکه او را به فرزندی قبول کنیم و آنها نمی دانستند.

۱۰ دل مادر موسی از صبر تهی شد و اگر دلش را محکم نکرده بودیم که با ایمان شود، نزدیک بود راز دلش را آشکار سازد.

۱۱ به خواهر موسی گفت: به دنبال فرزندم برو. موسی را از دور مشاهده کرد، در حالی که خواهر را نمی شناختند.

۱۲ ما همه زنان شیرده را از قبل بر او تحریم کردیم. خواهر موسی گفت: آیا مایل هستید شما را به خانواده‌ای راهنمایی کنم که این بچه را کفالت نمایند و خیرخواه او باشند؟

۱۳ بدین طریق، موسی را به مادرش باز گردانیم تا دیده‌اش روشن شود و محزون نگردد و بداند که وعده الهی حق است، اگر چه بیشتر مردم نمی دانند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۷

۱۴ وقتی موسی به رشد رسید و کامل شد، حکمت و علم به او دادیم و این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم.

۱۵ موسی هنگام بی خبری مردم داخل شهر شد و دید دو نفر با هم نزاع می کنند. یکی از آنها پیرو او و دیگری از دشمنان است. آن که پیرو موسی بود، علیه دشمنش تقاضای کمک کرد. موسی مشتی بر دشمن زد و جانش را گرفت و گفت: این از کار شیطان بود؛ چرا که او دشمن گمراه کننده آشکاری است.

۱۶ گفت: پروردگارا! به خودم ظلم کردم، مرا ببخش. خداوند او را بخشید؛ زیرا که او بخشنده و مهربان است.

۱۷ گفت: به شکرانه لطفی که درباره من نمودی، هیچ گاه از مجرمان پشتیبانی نخواهم کرد.

۱۸ موسی در شهر ترسان و نگران شب را به روز آورد که ناگاه همان کسی که روز قبل از او یاری خواسته بود، باز کمک خواست. موسی به او گفت: به راستی که تو سخت گمراهی.

۱۹ همین که خواست با آن که دشمن هر دوی آنها بود گلاویز شود، گفت: ای موسی! آیا می خواهی مرا مثل کسی که دیروز کشتی به قتل برسانی؟! تو فقط می خواهی در این سرزمین ستمگر باشی و نمی خواهی از اصلاح گران باشی.

۲۰ مردی از دورترین قسمت شهر به سرعت خود را به موسی رساند و گفت: ای موسی! بزرگان شهر برای کشتن تو یک‌رأی شده‌اند. فوراً از شهر خارج شو که من خیرخواه تو هستم.

۲۱ موسی از آن شهر، ترسان و نگران خارج شد و گفت: پروردگارا! مرا از دست این قوم ستمگر رهایی ده.
ترجمه قرآن، ص: ۳۸۸

۲۲ و هنگامی که رو سوی شهر مدین نمود، گفت: امیدوارم پروردگارم مرا به راه اعتدال هدایت نماید.

۲۳ وقتی به سر چاه مدین رسید، دید بر سر آن گروهی از مردم چهارپایان خود را سیراب می‌کنند و در کنار آنها دو زن را دید که از گوسفندان خود مراقبت می‌نمایند. گفت: شما چه کار می‌کنید؟ گفتند: ما گوسفندان خود را آب نمی‌دهیم، تا همه چوپانان بروند و پدر ما پیر مرد سالخورده‌ای است.

۲۴ موسی گوسفندان آنان را سیراب کرد. آنگاه به سایه رفت و گفت: پروردگارا! به غذایی که برای من نازل کنی، محتاجم.

۲۵ یکی از آن دو زن که در نهایت حیا قدم می‌زد، نزد او آمد و گفت: پدرم از تو دعوت می‌کند تا ترا برای آب دادن ما پاداش دهد. و هنگامی که موسی نزد شعیب آمد و داستان خود را شرح داد، گفت: نترس که از قوم ستمگر نجات یافتی.

۲۶ یکی از آن دو دختر گفت: ای پدر! او را به خدمت بگیر که بهترین کس برای خدمت، انسانی نیرومند و امین است.

۲۷ شعیب گفت: من تصمیم گرفته‌ام یکی از این دو دخترم را به عقد تو درآورم، به این شرط که هشت سال برای من کار کنی و اگر هشت سال را به ده سال تمام کنی، از لطف توست و البته من نمی‌خواهم تو را به زحمت اندازم. به زودی ان شاء الله خواهی دید که از صالحان هستم.

۲۸ موسی پاسخ داد: این قرار دادی بین من و تو باشد. هر کدام از هشت یا ده سال را انجام دهم، ستمی بر من نخواهد بود و خداوند بر آنچه می‌گوییم، وکیل است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۹

۲۹ هنگامی که خدمت خود را به پایان رساند، با خانواده خویش از مدین خارج شد. از جانب طور آتشی دید. به خانواده خویش گفت: شما مکث کنید، من آتشی دیدم. شاید از آن برای شما خبری بیاورم و یا برای گرم شدن شعله‌ای بگیرم.

۳۰ همین که موسی به آن آتش نزدیک شد. از وادی ایمن در آن بارگاه مبارک از آن درخت ندایی شنید که ای موسی! منم خداوند پروردگار جهانیان.

۳۱ عصایت را بیفکن. وقتی به آن نگریست، چون ماری به شدت حرکت می‌کرد. ترسید و به عقب برگشت و پشت سر خود را نگاه کرد. شنید که ای موسی! پیش بیا و نترس. تو در امان هستی.

۳۲ دستت را در گریبان کن و بیرون آور، در حالی که درخشنده و بی‌عیب است، و دستهایت را بر سینهات بگذار تا ترس از تو دور شود. عصا و دست، دو دلیل روشن از پروردگارت به سوی فرعون و اطرافیان اوست که آنان قوم فاسقی هستند.

۳۳ موسی گفت: پروردگارا! من یک نفر از آنها را کشته‌ام. می‌ترسم که مرا بکشند.

۳۴ برادرم هارون، گفتارش از من بهتر است. او را همراه من بفرست تا مرا یاری کند. من نگرانم که تکذیب کنند.

۳۵ فرمود به زودی بازویت را به وسیله برادرت محکم می‌کنیم و برای هر دو نفر شما قدرت و حکومت می‌دهیم که به برکت آیات ما فرعونیان به شما دست نخواهند یافت و شما و پیروانتان پیروز خواهید شد.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۰

۳۶ هنگامی که موسی با آیات روشن ما نزد فرعونیان رفت گفتند: این جز یک جادوی دروغین بیش نیست و ما از پدران پیشین خود چنین چیزی را نشنیده‌ایم.

- ۳۷ موسی گفت: پروردگار من آگاه‌تر است نسبت به آنچه برای هدایت مردم فرستاده و او بهتر می‌داند عاقبت اشخاص چگونه است، که البته ستمکاران رستگار نخواهند شد.
- ۳۸ فرعون به بزرگان قوم خود گفت: من که هیچ‌کس را جز خودم خدای شما نمی‌دانم. ای هامان! برای من آجرهای محکمی بساز و با آن برج بلندی بنا کن تا بر بام آن از خدای موسی خبر بگیرم که من او را دروغگو می‌پندارم.
- ۳۹ فرعون و سپاهیان‌ش به ناحق در زمین سرکشی کردند و گمان بردند که به سوی ما بازگشت نمی‌کنند.
- ۴۰ ما هم او و سپاهیان‌ش را مؤاخذه کردیم و آنها را به دریا انداختیم؛ بنا بر این بنگر پایان ستمکاران به کجا می‌انجامد.
- ۴۱ فرعونیان را رهبرانی قرار دادیم که به دوزخ دعوت می‌کنند و در روز قیامت یاری نخواهند شد.
- ۴۲ و در این دنیا نیز لعنتی به دنبال آنان قرار دادیم و در روز قیامت از سرزنش‌شدگانند.
- ۴۳ به موسی پس از آنکه گروه‌هایی از قرنهای نخستین را هلاک کردیم، کتاب دادیم که به مردم بینش می‌داد و مایه هدایت و رحمت بود؛ بدین امید که به خود آیند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۹۱
- ۴۴ ای رسول ما! هنگامی که این پیامبری را به موسی دادیم، تو در جانب غربی حضور نداشتی.
- ۴۵ ولی ما گروه‌هایی را خلق کردیم که عمر طولانی کردند و تو در بین مردم مدین اقامت نداشتی تا آیات ما را برای آنان بخوانی و ما بودیم که فرستنده بودیم.
- ۴۶ و نیز تو در کنار طور نبودی آن زمان که ندا دادیم؛ ولی این رحمتی از جانب پروردگار توست که به وسیله آن مردمی را بترسانی که پیش از تو هیچ‌کس آنان را نترسانده؛ شاید به خود آیند.
- ۴۷ هرگاه ما آنها را برای کارهایشان مجازات می‌کردیم، می‌گفتند: پروردگارا! چرا پیامبری برای ما نفرستادی تا از آیات تو پیروی کنیم و از اهل ایمان باشیم؟
- ۴۸ و همین که حق از جانب ما برای آنان آمد گفتند: چرا این پیامبر مثل آنچه به موسی داده شد ندارد؟ مگر همین‌ها آیاتی را که به موسی در گذشته داده شده بودیم، انکار نکردند و گفتند: موسی و هارون، دو جادوگرند که با هم متحد شده‌اند. و گفتند که ما به همه اینها بی‌عقیده‌ایم.
- ۴۹ بگو: اگر راست می‌گویند، از جانب پروردگار کتابی هدایت‌بخش تر بیاورید تا من از آن پیروی کنم.
- ۵۰ اگر این پیشنهاد تو را نپذیرفتند، به آن که اینها پیرو هوای نفس خویش هستند و چه کسی گمراه‌تر از آن است که پیرو هوای نفس خویش است، بدون آنکه از جانب خداوند هدایت شود؟ که البته خداوند مردم ستم پیشه را هدایت نمی‌کند.
- ترجمه قرآن، ص: ۳۹۲
- ۵۱ ما آیات خود را پی در پی برای آنان آوردیم؛ شاید به خود آیند.
- ۵۲ آنانی که قبل از قرآن کتابهای آسمانی دریافت کرده‌اند، البته ایمان خواهند آورد.
- ۵۳ و هنگامی که آیات قرآن برای آنان خوانده شود، می‌گویند: به آن ایمان آوردیم؛ چرا که آن حق است و از جانب خدای ماست و ما قبل از این نیز مسلمان بودیم.
- ۵۴ اینها را دو بار پاداش دهند؛ زیرا شکیبایی کردند و بدی را به نیکی دفع نمودند و از آنچه روزی آنان کردیم، انفاق می‌کنند.
- ۵۵ و هرگاه سخن بیهوده‌ای را بشنوند، از آن‌رو بر می‌گردانند و می‌گویند: کارهای ما برای ماست و کارهای شما از آن خودتان است. سلام بر شما که ما خواهان نادانان نیستیم.
- ۵۶ ای رسول ما! نمی‌توانی هر که را دوست بداری هدایت کنی؛ ولی خداوند هر که را بخواهد هدایت می‌کند و او هدایت‌یافتگان

را بهتر می‌شناسد.

۵۷ عده‌ای گفتند: اگر ما با تو از هدایت الهی پیروی کنیم، ما را از سرزمین خود بیرون می‌کنند. آیا ما حرم امنی در اختیار آنان قرار ندادیم که ثمرات هر چیزی که رزقی از جانب ماست به سوی آن آورده شود؛ ولی بیشترشان نمی‌دانند.

۵۸ چه بسیار شهرهایی که زندگی مرفه مستشان کرد و ما نابودشان کردیم و این خانه‌های آنهاست که بعد از آنان جز مدت کمی کسی در آن سکونت نکرد و ما وارث آنها بودیم.

۵۹ و پروردگار تو هیچ شهری را نابود نکرد، مگر آنکه در مرکز آن شهر پیامبری می‌فرستاد تا آیات ما را برای آنان بخواند، و ما هیچ شهری را نابود نکردیم، مگر آنکه ساکنین آن ستمگر بودند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۳

۶۰ و آنچه به شما داده شده، کالای دنیا و زینت آن است و البته آنچه نزد پروردگار است، بهتر و پایدارتر است. آیا به عقل نمی‌آید؟!

۶۱ آیا آن که به او وعده نیک داده‌ایم و به آن خواهید رسید، همانند آن کس است که کالای زندگی دنیا به او داده‌ایم و در روز قیامت از احضارشدگان خواهد بود؟

۶۲ روزی که ندا داده می‌شود، کجایند شریکانی که می‌پنداشتید؟

۶۳ گروهی که وعده عذاب برای آنان واقع شده می‌گویند: پروردگارا! ما اینها را گمراه کردیم؛ همان گونه که خودمان گمراه شدیم. ما از پیروان خود به سوی تو بیزاری می‌جوئیم. آنان ما را بندگی نمی‌کردند.

۶۴ به آنان گفته می‌شود: شما خدایاتان را بخوانید. و آنها می‌خوانند؛ ولی جوابی به آنها داده نمی‌شود و عذاب را با چشم خود می‌بینند و آرزو می‌کنند که ای کاش هدایت شده بودند.

۶۵ و روزی که ندا داده می‌شوند که شما چه جوابی به پیامبران می‌دادید؟!

۶۶ در آن روز، همه خیرها برای آنان مخفی می‌ماند و از یکدیگر نپرسند.

۶۷ ولی آن که توبه کرده و کارهای پسندیده انجام داده، امید می‌رود که از رستگاران باشد.

۶۸ و پروردگار تو هر چه را بخواهد، می‌آفریند و انتخاب می‌کند. موجودات در برابر او اختیاری ندارند و خداوند، منزّه است از آنچه به او شرک می‌ورزند.

۶۹ و پروردگار تو آنچه در دل پنهان کنند و یا آشکار سازند، می‌داند.

۷۰ و اوست خدای یکتا که جز او خدایی نیست. حمد در اول و آخر جهان اختصاص به او دارد و حکم، خاص اوست و بازگشت همه به سوی اوست.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۴

۷۱ بگو: به من بگویید اگر خداوند شب را تا روز قیامت ادامه دهد، چه کسی غیر از پروردگار برایتان روشنایی می‌آورد؟ آیا نمی‌شنوید؟!

۷۲ بگو: به من بگویید اگر خداوند روز را تا قیامت ادامه دهد، چه کسی غیر از پروردگار برایتان شب را پدید می‌آورد؟ آیا نمی‌بینید؟!

۷۳ از رحمت خداوند است که شب و روز را برایتان قرار داد تا در شب استراحت کنید و در روز از فضل و کرم الهی طلب روزی نمایید؛ شاید شکر نعمتهایش را بجا آورید.

۷۴ و روزی که ندا داده می‌شوند: کجایند شریکانی که می‌پنداشتید؟

۷۵ و برای هر گروهی شاهدی انتخاب می‌کنیم و می‌گوییم دلیل خود را بیاورید. آنجا می‌فهمند که حق خاص خداست و هر آنچه دروغ می‌بستند، نابود شود.

۷۶ قارون از قوم موسی بود که بر آنها طغیان کرد و آن قدر به او ثروت و گنج دادیم که حمل گنجینه‌های او برای یک گروه زورمند مشکل بود. قومش به او گفتند: مغرور مشو که خداوند مغروران را دوست نمی‌دارد.

۷۷ از آنچه خداوند به تو عنایت فرموده، آخرت را جستجو کن و حظّ خود را از دنیا فراموش مکن و همان‌طور که خداوند به تو نیکی فرموده، تو نیز نیکی کن و در روی زمین طغیان مکن که خداوند اهل فساد را دوست نمی‌دارد.
ترجمه قرآن، ص: ۳۹۵

۷۸ قارون گفت: این ثروت را با تدبیر و دانش خویش به دست آورده‌ام. آیا نمی‌دانست که پروردگار گروه‌هایی را قبل از او نابود کرد که از نظر قدرت و جمعیت از او قویتر و بیشتر بودند؟ مجرمان از گناهانشان سؤال نمی‌شوند.

۷۹ قارون با تمام زیور آلاتش در برابر قومش ظاهر شد. عده‌ای گفتند: ای کاش ما هم مثل آنچه قارون دارد می‌داشتیم. به راستی که چه حظّ بزرگی از دنیا برده است!

۸۰ عده‌ای که دارای علم و معرفت بودند، گفتند: وای بر شما! ثواب الهی برای اهل ایمان! و آنانی که کارهای پسندیده می‌کنند بهتر است و به این ثواب فقط اهل صبر خواهند رسید.

۸۱ و ما قارون و خانه‌اش را در زمین فروبردیم و کسی را نداشت که در برابر پروردگار یاری‌اش کنند و خود نتوانست کاری برای خویش انجام دهد.

۸۲ صبحگاه، آنانی که روز گذشته آرزوی ثروت او را می‌کردند، گفتند: وای بر ما! گویی چنین است که خداوند به هر که بخواهد، روزی بسیار دهد و بر هر که بخواهد، تنگ می‌گیرد. اگر خداوند بر ما منت نگذارد، ما هم در زمین فرومی‌رفتیم. ای وای که کافران رستگار نخواهند شد.

۸۳ این، سرای آخرت است که برای آنانی قرار داده‌ایم که در دنیا اراده طغیان در زمین و فساد نکرده‌اند و پایان خوب از آن اهل تقواست.

۸۴ هر کس کار خوبی انجام دهد، برایش پاداش بهتر خواهد بود و هر که کار بدی به جا آورد، آنانی که کارهای بد کرده‌اند، جز آنچه کرده‌اند، پاداش نبینند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۶

۸۵ ای رسول ما! آن که قرآن را بر عهده تو گذاشت، تو را به جایگاهت بازمی‌گرداند. بگو: پروردگار من از همه بهتر می‌داند چه کسی هدایت یافته، و چه کسی در گمراهی آشکار است.

۸۶ تو هرگز امید نداشتی که این قرآن به تو القا شو، و لکن رحمت پروردگارت این گونه ایجاب کرد؛ بنا بر این هیچ‌گاه از کافران پشتیبانی مکن.

۸۷ پس از نزول آیات الهی بر تو، کافران نباید مانع شوند. تو مردم را به خدای خویش دعوت کن و از مشرکان مباح.

۸۸ با خدای یکتا، خدای دیگری را مخوان که نیست خدایی جز او. همه چیز نابود می‌شود، جز ذات او. حکم، خاص اوست و بازگشت همه به سوی اوست.

سوره عنکبوت مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم.

۲ آیا مردم گمان می‌کنند که آنان را به حال خود واگذارده و امتحان نمی‌شوند؟!

۳ ما آنانی را که قبل از آنها بودند، امتحان کردیم. باید خداوند بداند چه کسانی راست می‌گویند و چه کسانی دروغگو هستند.

۴ آیا آنانی که کارهای زشت مرتکب می‌شوند، گمان می‌کنند که از ما سبقت خواهند گرفت؟! چه بد قضاوت می‌کنند.

۵ هر که امید به ملاقات با پروردگار دارد، وعده الهی فرا خواهد رسید و او شنوا و آگاه است.

۶ و هر که تلاش می‌کند، به سود خود تلاش می‌نماید؛ زیرا که خداوند از همه جهانیان بی‌نیاز است.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۷

۷ و آنانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، گناهانشان را می‌پوشانیم و بهتر از آنچه عمل می‌کرده‌اند، به آنها پاداش می‌دهیم.

۸ به انسان سفارش کردیم که بر پدر و مادرش نیکی کند و اگر پدر و یا مادر خواستند به چیزی که آگاهی ندارند او را وادار به شرکت کنند، اطاعت آنان ننماید. بازگشت همگی شما به سوی من است و از آنچه انجام داده‌اید، شما را با خبر خواهم ساخت.

۹ و آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده انجام داده‌اند، در زمره بندگان صالح قرارشان می‌دهیم.

۱۰ بعضی از مردم، کسانی هستند که می‌گویند: به خدا ایمان آورده‌ایم؛ ولی همین که در راه خدا اذیت می‌شوند، فتنه مردم را با عذاب الهی یکسان قرار می‌دهند و هرگاه از جانب پروردگارت یاری رسد، می‌گویند: ما با شما هستیم. آیا خداوند به آنچه در دل‌های مردم عالم می‌گذرد، داناتر نیست؟!

۱۱ خداوند، هم از حال اهل ایمان و از وضع اهل نفاق آگاه است.

۱۲ کافران به اهل ایمان می‌گویند: راه ما را پیروی کنید، ما بار گناهانتان را می‌کشیم. در حالی که نمی‌توانند بار گناهان آنان را بر دوش کشند و به طور قطع دروغ می‌گویند.

۱۳ اضافه بر بار گناهان خود، بار گناهان دیگران را نیز بر دوش می‌گیرند و از آنچه دروغ گفته‌اند، مؤاخذه خواهند شد.

۱۴ نوح را به سوی قومش فرستادیم و او نهصد و پنجاه سال بین آنان بود تا سرانجام طوفان آنان را غرق کرد، در حالی که ستمگر بودند.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۸

۱۵ نوح و سرنشینان کشتی را نجات دادیم و آن حادثه را نشانه‌ای برای مردم جهان قرار دادیم.

۱۶ و ابراهیم در آن زمان که به قومش گفت: خدا را بندگی کنید و از او بترسید، این برای شما بهتر است، اگر بفهمید.

۱۷ شما غیر از خدا فقط بت‌هایی را می‌پرستید که به دروغ ساخته‌اید. چیزهایی که غیر از خداوند می‌پرستید، قادر نیستند به شما روزی دهند؛ بنا بر این روزی را از خدا طلب کنید و او را بندگی نمایید و او را سپاس گوید که به‌سوی شما بازخواهد گشت.

۱۸ و اگر تکذیب می‌کنید، امت‌های پیش از شما نیز تکذیب کردند و بر پیامبر تکلیفی جز تبلیغ آشکار نیست.

۱۹ آیا ندیدند که خداوند چگونه ابتدا خلق را ایجاد می‌کند و آنگاه آن را باز می‌گرداند؟ این کار برای پروردگار آسان است.

۲۰ بگو: در روی زمین سفر کنید و بنگرید که خدا چگونه ابتدا خلق را ایجاد کرده و آنگاه جهان آخرت را ایجاد خواهد کرد که پروردگار بر هر چیزی تواناست.

۲۱ هر که را بخواهد عذاب می‌کند و به هر که را بخواهد، ترحم می‌نماید و به‌سوی شما بازگشت خواهید کرد.

۲۲ شما قادر به فرار در زمین یا آسمان نیستید و غیر از پروردگار، سرپرست و یاور ندارید.

۲۳ آنانی که به آیات الهی و ملاقات با او کافر شدند، از رحمت من مأیوسند و برای آنان عذاب دردناکی خواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۹

۲۴ پاسخ قوم ابراهیم جز این نبود که او را بکشید یا آتش بزیند، که خداوند او را از آتش نجات داد که در این داستان، نشانه‌هایی برای مردم با ایمان هست.

۲۵ ابراهیم گفت: شما غیر از خدا بتهایی برای خود برگزیدید که مایه دوستی شما در زندگی دنیا باشد؛ ولی در روز قیامت همدیگر را انکار می‌کنید و به هم لعنت می‌فرستید و جایگاه شما آتش است و یآوری برایتان نخواهد بود.

۲۶ لوط به ابراهیم ایمان آورد و ابراهیم گفت: من به سوی پروردگارم هجرت می‌کنم که او مقتدر و حکیم است.

۲۷ ما به ابراهیم، اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و پیامبری و کتاب را در نسل او قرار دادیم و پاداش او را در دنیا عطا کردیم که او در آخرت از صالحان است.

۲۸ و لوط در آن زمان که به قوم خود گفت: شما به کار زشتی دست زده‌اید که پیش از شما احدی از مردم عالم اقدام نکرده بود.

۲۹ آیا شما به سراغ مردان می‌روید و راه طبیعی دفع شهوت را قطع می‌کنید و در محافل خود کار خلاف می‌کنید؟ پاسخی ندادند، جز آن که گفتند: اگر راست می‌گویی، عذاب الهی را بر ما نازل کن.

۳۰ لوط گفت: پروردگارا! مرا در برابر این مردم تبه‌کار یاری فرما!

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۰

۳۱ و هنگامی که فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند و گفتند: ما اهل این شهر و آبادی را نابود خواهیم کرد؛ زیرا که ساکنین آن ستمگرند،

۳۲ گفت: در بین این جمعیت لوط هست. به او پاسخ دادند: ما به آنانی که در این شهر هستند، آگاه‌تریم. لوط و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم، جز همسرش که در میان آنان باقی خواهد ماند.

۳۳ وقتی پیام‌آوران ما نزد لوط آمدند، از دیدن آنان اندوهناک و دل‌تنگ شد. به او گفتند: نترس و اندوهگین مباش. ما تو و خانواده‌ات جز همسرت را که با دیگران می‌ماند، نجات خواهیم داد.

۳۴ ما برای مردم این سرزمین به خاطر بدکاری‌هایشان عذابی از آسمان نازل خواهیم کرد.

۳۵ و از این حادثه برای آنانی که اهل اندیشه‌اند، نشانه‌ای آشکار بجا گذاشتیم.

۳۶ و برای مردم مدین، برادرشان شعیب را فرستادیم. گفت: ای قوم من! خدا را بندگی کنید و به روز قیامت امیدوار باشید و در روی زمین به فساد کردن نکوشید.

۳۷ شعیب را تکذیب کردند. در نتیجه گرفتار زلزله شدند و صبح کردند در حالی که در خانه‌هایشان بی‌جان افتاده بودند.

۳۸ قوم عاد و ثمود که خانه‌هایشان را آشکارا دیده‌اید، شیطان کارهایشان را در نظرشان جلوه داد و از راه راست آنها را بازداشت؛ در حالی که متوجه کار خود شدند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۱

۳۹ برای قارون و فرعون و هامان، موسی با دلیلهای روشن آمد؛ ولی آنان در روی زمین طغیان کردند و نتوانستند از خدا سبقت بگیرند.

۴۰ و همه آنان را به خاطر گناهانشان مجازات کردیم. بر بعضی از آنها طوفان شن فرستادیم و بعضی دیگر به صدای آسمانی گرفتار آمدند و عده‌ای را هم در زمین فروبردیم و گروهی دیگر را غرق کردیم. البته خداوند به هیچ کدام آنان ظلم نکرد؛ و لکن این خود آنها بودند که به خویشتن ظلم نمودند.

۴۱ مثل کسانی که غیر خدا را سرپرست خویش برگزیده‌اند، مثل خانه عنکبوت است که سست‌ترین خانه‌ها، خانه عنکبوت است،

اگر می‌دانستند.

۴۲ خداوند بر آنچه غیر او می‌خوانید، آگاه است و او مقتدر و حکیم است.

۴۳ ما این مثالها را برای مردم می‌زنیم و جز دانشمندان در آن اندیشه نمی‌کنند.

۴۴ خداوند، آسمانها و زمین را بر اساس حق آفرید که در این برای اهل ایمان! نشانه‌ای است.

۴۵ آنچه از کتاب برای تو وحی می‌شود، تلاوت کن و نماز را برپا دار؛ چرا که نماز انسان را از هر کار زشت و منکرات بازمی‌دارد و البته یاد خدا از آن برتر است و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۲

۴۶ با اهل کتاب جز از طریق شایسته مجادله نکنید، مگر با ستمکاران آنان و بگویید: ما به آنچه بر ما و شما نازل شده ایمان آورده‌ایم. خدای ما و شما یکی است و ما تسلیم دستورات او هستیم.

۴۷ و ما نیز بر تو کتاب را نازل کردیم. آنهایی را که کتاب دادیم، به این کتاب ایمان می‌آورند و گروهی از این مردم نیز به آن ایمان می‌آورند و جز کافران آیات ما را انکار نمی‌کنند.

۴۸ تو هیچ‌گاه در گذشته کتابی نخوانده‌ای و با دست خود چیزی ننوشته‌ای تا مبادا اهل باطل در کار تو تردید کنند؛

۴۹ بلکه این قرآن، آیاتی روشن در سینه‌های اهل دانش است و آیات ما را جز مردم ستمکار انکار نمی‌کنند.

۵۰ گفتند: چرا آیاتی از سوی پروردگارش بر او نازل نشده؟ بگو: همه این آیات نزد خداست و من فقط بیم‌رسانی آشکارم.

۵۱ آیا برای آنان کافی نیست که قرآن را بر تو نازل کرده‌ایم و برای ایشان تلاوت می‌شود که در آن رحمت و یادآوری برای اهل ایمان! است؟!

۵۲ بگو: کافی است که خداوند بین ما و شما شاهد باشد که او به آنچه در آسمانها و زمین هست، آگاهی دارد و آنان که ایمان به باطل آورده‌اند و انکار خدا نموده‌اند، به طور قطع از زیان کارانند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۳

۵۳ از تو تقاضای تعجیل در عذاب را می‌کنند که اگر زمان معین آن نبود، عذاب به سراغ آنان می‌آمد و ناگهانی آنان را فرا می‌گرفت، در حالی که بی‌خبر بودند.

۵۴ از تو تقاضای تعجیل در عذاب را دارند، در حالی که عذاب جهنم کافران را احاطه کرده است.

۵۵ روزی که عذاب الهی از بالا سر و پایین پا، آنان را می‌پوشاند و گفته می‌شود: نتیجه اعمال خود را بچشید.

۵۶ ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! زمین من وسیع است. هر کجا هستید، فقط مرا عبادت کنید.

۵۷ هر کسی مرگ را می‌چشد، سپس به سوی ما بازگردانده می‌شود.

۵۸ و آنانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته می‌کنند، در غرفه‌های بهشتی جای می‌دهیم که نهرها از زیر درختان آن جاری است. برای همیشه در آن خواهند ماند؛ پاداش اهل عمل چه شایسته است.

۵۹ همان‌هایی که صبر کرده و به پروردگار خویش توکل می‌جویند.

۶۰ چه بسیار حیواناتی که بار روزی خود را نکشند و خدا روزی آنها و شما را می‌دهد که او شنوا و آگاه است.

۶۱ اگر از کافران سؤال کنی که چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده و ماه و خورشید در دست قدرت کیست؟ می‌گویند: خدا. پس چرا سرگردان می‌شوند؟

۶۲ خداست که برای هر کدام از بندگانش بخواهد وسعت روزی داده و یا در تنگنا قرار می‌دهد؛ او به همه چیز آگاهی دارد.

۶۳ اگر از کافران سؤال کنی: چه کسی از آسمان آبی نازل می‌کند که زمین را پس از مردنش زنده می‌سازد؟ می‌گویند: خدا. بگو:

حمد، خاص خداست؛ ولی بیشتر ایشان نمی‌فهمند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۴

۶۴ این زندگی دنیا جز بازیچه و سرگرمی چیزی نیست. زندگی واقعی در خانه آخرت است، اگر مردم بفهمند.

۶۵ وقتی سوار کشتی می‌شوند، خدا را از روی اخلاص می‌خوانند؛ ولی همین که به ساحل می‌رسند، باز به خدای یکتا شرک می‌ورزند.

۶۶ تا آیات ما را انکار کنند برای اینکه چند روزی را خوش باشند. البته به زودی خواهند فهمید.

۶۷ آیا ندیدند که ما حرم امنی قرار دادیم در حالی که مردم را در اطرافش می‌ربایند؟ آیا به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را کفران می‌کنند؟!

۶۸ چه کسی ستمکارتر از آن است که به خداوند دروغ می‌بندد و یا حق را وقتی به سراغش می‌آید تکذیب می‌نماید؟! آیا نباید جایگاه کافران دوزخ باشد؟!

۶۹ و آنهایی که در راه ما تلاش می‌کنند، به طور قطع به راههای خودمان آنان را راهنمایی می‌کنیم؛ زیرا که خداوند با نیکوکاران است.

سوره روم مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم.

۲ رومیان شکست خوردند؛

۳ در نزدیک این سرزمین و بعد از شکست به زودی پیروز خواهند شد.

۴ این پیروزی در چند سال آینده خواهد بود. تمامی امور چه قبل و چه بعد از این، به امر خداست. در آن روز پیروزی، اهل ایمان شادمان می‌گردند؛

۵ به سبب یاری پروردگار، که خدا هر کس را بخواهد یاری می‌کند و او مقتدر و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۵

۶ این وعده الهی است و خدا در وعده‌هایش تخلف نمی‌کند؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

۷ ظاهری از زندگی دنیا را می‌بینند؛ ولی از آخرت غافلند.

۸ آیا در باطن خود نمی‌اندیشند که خداوند آسمانها و زمین را با آنچه در بین آنهاست جز بر اساس حق برای مدتی معین نیافریده؟ و بسیاری از مردم لقای الهی را انکار می‌کنند.

۹ آیا در زمین سیر و سفر نمی‌کنند تا ببینند پایان کار کسانی که قبل از آنها در نهایت قدرت بودند به کجا انجامید؟ در حالی که زمین را بیشتر از اینها آباد ساختند، پیامبرانشان با دلایل روشن به سراغشان آمدند. خداوند هیچ‌گاه به آنان ظلم نکرد؛ بلکه آنها به خود ظلم روا داشتند.

۱۰ تا عاقبت بدکاران به آنجا رسید که آیات الهی را تکذیب کردند و آنها را به مسخره گرفتند.

۱۱ خداست که خلق را آغاز کرد و سپس باز گرداند و آنگاه به سویش باز گردانده می‌شوید.

۱۲ روزی که قیامت برپا می‌شود، مجرمان غمگین می‌شوند.

۱۳ آنها شفیعیانی از خدایانشان ندارند؛ بلکه آنها را انکار می‌کنند.

۱۴ روزی که قیامت برپا می‌شود و مردم از هم جدا می‌شوند.

۱۵ آنانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، در باغی از بهشت شادمانند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۶

۱۶ و آنانی که کافر شده و آیات ما و جهان آخرت را تکذیب کرده‌اند، به عذاب الهی احضار می‌شوند.

۱۷ پس در هنگام شب و صبح، خدا را ستایش کنید.

۱۸ و برای اوست حمد در آسمانها و زمین و در هنگام شب و زمانی که وارد ظهر می‌شوید.

۱۹ خدایی که زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می‌آورد و زمین را پس از مرگش زنده می‌نماید و به همین ترتیب شما را از خاک بیرون خواهند آورد.

۲۰ و از آیات الهی است که شما را از خاک آفرید؛ آنگاه بشری شدید و روی زمین پخش گشتید.

۲۱ و از آیات الهی است که از جنس خودتان برای شما همسرانی آفرید تا به وسیله آنان آرامش یابید و بین شما مودت و رحمت قرار داد که در این کار، نشانه‌هایی برای اهل تفکر هست.

۲۲ و از آیات الهی است که آسمانها و زمین را خلق نمود و زبانها و رنگهای شما را مختلف قرار داد که در این کار، نشانه‌هایی برای دانشمندان هست.

۲۳ و از آیات الهی است که شما می‌توانید در شب و روز بخوابید و از فضل پروردگار طلب روزی کنید که در این کار، برای مردمی که گوش شنوا دارند نشانه‌هایی است.

۲۴ و از آیات الهی است که رعد و برق را که باعث ترس و امید است به شما نشان می‌دهد و از آسمان باران نازل می‌کند و به وسیله آن زمین را پس از مرگش زنده می‌نماید که در این کار، برای آنانی که می‌فهمند نشانه‌هایی است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۷

۲۵ و از آیات الهی است که آسمان و زمین را به فرمان خود برپا نگه داشته، آنگاه زمانی که شما را از زمین می‌خواند، ناگهان همگی خارج می‌شوید.

۲۶ و برای اوست آنچه در آسمانها و زمین هست و همگی در برابر او خاضعند.

۲۷ اوست که خلق موجودات را آغاز کرد. سپس آنها را بازمی‌گرداند و این کار برای او آسان‌تر است و برای او توصیفی برتر در آسمانها و زمین هست و او مقتدر و حکیم است.

۲۸ خداوند، مثالی از خود شما برایتان زده است. آیا این چیزهایی که مالک آن هستید و به شما دادیم شریک شما می‌باشند تا در دارایی مساوی باشید؟ و آیا همان اندازه که نسبت به خود نگرانید، درباره آنان نیز نگرانید؟! این گونه برای آنها می‌فهمند، آیات خود را شرح می‌دهیم.

۲۹ آری ستمکاران بدون آگاهی از هوای نفس خویش پیروی می‌کنند. چه کسی می‌تواند آنان را که خدا گمراهشان کرده، هدایت کند و برای آنها یآوری نخواهد بود.

۳۰ توجه خود را به این دین معتدل کن. این فطرتی است که خداوند انسانها را بر آن آفریده، تبدیلی در خلق خدا نیست، این است دین استوار؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

۳۱ به درگاهش انابه کنید و از او بترسید و نماز را برپا دارید و از مشرکان نباشید.

۳۲ مشرکانی که دین خود را پراکنده ساختند و گروه‌گروه شدند، هر گروهی به آنچه در اختیار دارد، خوشحال است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۸

۳۳ وقتی ضرری به انسانها می‌رسد، پروردگار خود را می‌خوانند و به سوی او انابه می‌نمایند، و هنگامی که خداوند رحمتی از جانب خود به آنها می‌چشاند گروهی از آنان به خدای خویش مشرک می‌شوند.

۳۴ تا نعمتهایی را که ما به آنها دادیم کفران کنند و خوش باشند. البته به زودی خواهند فهمید.

۳۵ آیا ما دلیل محکمی بر آنان فرستادیم که او از شرک آنها سخن گوید؟

۳۶ وقتی رحمتی بر این انسانها می‌چشانیم، به آن خوشحال می‌شوند و هنگامی که به خاطر کارهایشان رنج و بلا به سراغشان می‌آید، نوید می‌شوند.

۳۷ آیا ندیدید که خداوند روزی را به هر که خواهد، وسعت می‌بخشد و یا در تنگنا قرار می‌دهد که در این کار برای اهل ایمان! نشانه‌هایی است؟

۳۸ بنا بر این حق نزدیکان خود را بده و نیز حق مستمندان و درماندگان، که این کار برای آنانی که رضای پروردگار را طلب می‌کنند، بهتر است و این نوع افراد رستگار خواهند شد.

۳۹ آنچه به عنوان ربا می‌پردازید تا ثروت مردم بیشتر شود، نزد پروردگار بیشتر نخواهد شد و آنچه زکات می‌پردازید و به آن رضای خدا را اراده می‌کنید، ثوابش بیشتر خواهد شد.

۴۰ خداست که شما را خلق کرد؛ سپس به شما روزی داد. آنگاه شما را میراند و سپس شما را زنده می‌کند. آیا شریکانی که برای خدا انتخاب کرده‌اید، می‌توانید یکی از این کارها را انجام دهند؟ منزه و برتر است او از آنچه برای او شریک می‌گیرید.

۴۱ به واسطه رفتار مردم، فساد در خشکی و دریا آشکار گردید تا خداوند سزای بعضی رفتارها را به آنان بچشاند؛ شاید باز گردند. ترجمه قرآن، ص: ۴۰۹

۴۲ بگو: بر روی زمین سیر و سفر کنید و بنگرید که پایان کار آنانی که قبل از شما بیشترشان مشرک بودند، به کجا انجامید.

۴۳ پس تو ای رسول! رو به دین استوار آور قبل از آن که روزی فرارسد که برگشت‌ناپذیر است که در آن روز، مردم از هم جدا می‌شوند.

۴۴ هر کس کافر شود، زیانش به خودش می‌رسد و هر کس کار پسندیده انجام دهد، برای خودش ثواب آماده می‌سازند.

۴۵ تا خداوند از فضل خویش اهل ایمان و آنهایی را که کارهای پسندیده انجام دهند پاداش دهد که او کافران را دوست نمی‌دارد. ۴۶ و از آیات الهی است که بادها را جهت بشارت می‌فرستد تا از رحمت خویش به شما بچشاند تا کشتیها به فرمانش حرکت کنند و شما از فضل او بهره‌مند شوید؛ و شاید که شکر نعمتهای او را به جا آورید.

۴۷ ما قبل از تو پیامبرانی را نزد قومشان فرستادیم و برای آنها دلایل روشنی آوردند و از مجرمین انتقام گرفتیم و این حق ماست که اهل ایمان را یاری کنیم.

۴۸ خداست که بادها را می‌فرستد تا ابرها را به حرکت درآورند. سپس ابرها را در آسمان هر گونه بخواهد می‌گستراند و قطعه‌قطعه می‌کند. آنگاه می‌بینی که قطرات باران از درونش بیرون می‌ریزد و به هر کس از بندگانش خواست می‌رساند که ناگهان آنها شادمان می‌گردند،

۴۹ گرچه ایشان قبل از نزول باران، نوید بودند.

۵۰ بنگر به آثار رحمت الهی که چگونه زمین را پس از مردنش زنده می‌کند؛ به همین ترتیب مردگان را زنده می‌سازد و او بر همه چیز تواناست.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۰

۵۱ اگر بادی فرستیم که کشتزار را زرد و پژمرده ببینند، بعد از آن راه کفران را پیش می‌گیرند.

- ۵۲ تو سخن حق را نمی‌توانی به گوش مرده‌دلان و کران برسانی در هنگامی که روی بر می‌گردانند.
- ۵۳ و تو نمی‌توانی کوردلان را از گمراهی‌شان هدایت کنی. فقط کسانی سخن تو را می‌شنوند که ایمان به آیات ما آورده و در برابر حق تسلیم‌اند.
- ۵۴ خداست که شما را از جسم ناتوانی آفرید و بعد از ناتوانی به شما قوت بخشید و پس از نیرومندی دوباره شما را ناتوان کرد و به پیری رساند. او هر چه بخواهد می‌آفریند و او آگاه و تواناست.
- ۵۵ روزی که قیامت برپا می‌شود، مجرمین سوگند می‌خورند که جز ساعتی بر آنها نگذشته است. این چنین به دروغ‌گویی می‌پردازند.
- ۵۶ و آنانی که به مقام علم و ایمان رسیده‌اند، می‌گویند: در کتاب پروردگار تا روز قیامت بر شما گذشته است و امروز روز قیامت است؛ ولی شما نمی‌دانستید.
- ۵۷ در این روز عذر خواهی ستمکاران به حالشان سودی ندارد و توبه آنان پذیرفته نیست.
- ۵۸ ما در این قرآن برای مردم همه نوع مثال زده‌ایم و همین که آیه‌ای برای آنها بیاوری، کافران گویند: شما جز اهل باطل نیستید.
- ۵۹ بدین گونه خداوند بر دل‌های نادانان مهر می‌زند.
- ۶۰ بنا بر این، صبر کن که وعده خدا حق است و آنانی که یقین ندارند، تو را به سبک و کوچک شدن وادار نکنند.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۱۱

سوره لقمان مکه

ترجمه قرآن ۴۵۲

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ الف، لام، میم.

۲ این است آیات کتابی که دارای حکمت است.

۳ هدایت و رحمت برای نیکوکاران است؛

۴ همان‌هایی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به جهان آخرت یقین دارند.

۵ اینها از هدایت پروردگار خویش برخوردارند و هم اینها رستگارانند.

۶ بعضی از مردم خریدار سخنان بیهوده هستند تا مردم را بدون آگاهی از راه خدا منحرف سازند و آیات الهی را به مسخره گیرند. برای اینها عذاب خوارکننده‌ای خواهد بود.

۷ وقتی آیات ما برای وی تلاوت می‌شود، از روی تکبر اعراض می‌کند. مثل آن که هیچ‌چیز نشنیده و مثل آن که گوشه‌هایش سنگین است. او را به عذاب دردناک بشارت ده.

۸ آنانی که ایمان آورده و کارهای پسندیده کرده‌اند، برای آنها باغهای پر نعمت خواهد بود.

۹ برای همیشه در آن می‌مانند. وعده الهی حق است و او مقتدر و حکیم است.

۱۰ خداوند، آسمانها و زمین را بدون ستونی که قابل دیدن باشد آفرید و در زمین کوه‌هایی قرار داد تا شما را متزلزل نکند و از هر جنبه‌ای در روی زمین گسترش داد و از آسمان آبی فرستادیم و به توسط آن از هر گیاهی جفت‌هایی پرارزش رویانیدیم.

۱۱ اینها آفریده‌های الهی است. حالا به من نشان دهید غیر خدا چه چیز را آفریده؛ بلکه ستمکاران در گمراهی آشکارند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۲

۱۲ ما به لقمان مقام حکمت دادیم. شکر الهی را به جا آور که هر کس خدا را شکر کند، در واقع به سود خود شکر کرده و هر که کفران نماید، خداوند بی نیاز و ستوده است.

۱۳ به یاد آور زمانی را که لقمان به فرزندش در حالی که او را موعظه می کرد گفت: پسر! چیزی را شریک خدا قرار مده که شرک به خدا ظلم بزرگی است.

۱۴ ما به انسان سفارش پدر و مادرش را کردیم. مادرش او را با ناتوانی روی ناتوانی تحمل کرد و دوران شیرخوارگی او دو سال به طول انجامید. شکر مرا به جا آور و سپس از پدر و مادرت سپاسگزاری کن که بازگشت شما به سوی من خواهد بود.

۱۵ و اگر پدر و مادر تلاش کردند تو چیزی را شریک من قرار دهی که از آن آگاهی نداری، از آنان اطاعت مکن. با آن دو در دنیا رفتار شایسته داشته باش و راه آنهایی را پیروی کن که به سوی من انا به می نمایند. آنگاه بازگشت همه شما به سوی من است و من شما را از آنچه انجام داده‌اید، آگاه خواهم ساخت.

۱۶ لقمان گفت: پسر! اگر کاری را انجام دهی که به اندازه مقداری از خردل باشد در دل سنگی یا در آسمانها و یا در زمین، خداوند آن را در روز قیامت می آورد؛ زیرا که او لطیف و آگاه است.

۱۷ پسر! نماز را برپا کن و دعوت به خوبی‌ها داشته باش و از بدیها نهی کن و بر آنچه برایت واقع می شود، شکبیا باش که اینها از کارهای مهم انسان است.

۱۸ با بی‌اعتنایی از مردم روی مگردان و مغرورانه بر روی زمین راه مرو؛ زیرا که خداوند انسان متکبر و فخر فروش را دوست نمی دارد.

۱۹ در رفتارت میانه رو باش. صدایت را پایین بیاور که بدترین صداها، صدای الاغ است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۳

۲۰ آیا نمی بینید که خداوند آنچه در آسمانها و زمین هست به تسخیر شما در آورده و نعمتهای ظاهری و باطنی خود را برای شما فراوان نموده است؟ باز در بین مردم اشخاصی هستند که بدون آگاهی و هدایت و کتاب روشنی درباره خدا مجادله می کنند.

۲۱ وقتی به آنها گفته می شود: از آنچه خداوند نازل فرموده پیروی کنید. می گویند: ما از چیزی پیروی می کنیم که پدران خود را به آن مشغول دیده‌ایم. آیا اگر آنها را شیطان به عذاب آتش فروزان دعوت کند، باز هم از او پیروی می کنند.

۲۲ هر کس در برابر خدا تسلیم شود در حالی که نیکوکار باشد، به دستاویز محکمی چنگ زده و پایان کارها به سوی پروردگار است.

۲۳ ای رسول ما! هر که کافر شد، کفرش تو را محزون نسازد. بازگشت آنها به سوی ماست و به آنچه انجام داده‌اند آنان را آگاه می کنیم؛ زیرا که خداوند به اسرار دلها آگاه است.

۲۴ مدت کمی در دنیا آنان را بهره مند می کنیم. آنگاه به عذاب شدید قیامت گرفتارشان خواهیم کرد.

۲۵ اگر از آنها سؤال کنی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده؟ می گویند: پروردگار. بگو: حمد، مخصوص خداست؛ بلکه بیشتر آنان نمی دانند.

۲۶ آنچه در آسمانها و زمین هست از آن خداست؛ زیرا که خداوند بی نیاز و ستوده است.

۲۷ اگر همه درختان زمین، قلم باشند و آب دریا به کمک هفت دریای دیگر مرکب، کلمات پروردگار تمام نمی شوند؛ زیرا که خداوند مقتدر و حکیم است.

۲۸ خلق شما و زنده کردن شما در قیامت جز مثل خلق کردن یک تن نیست؛ زیرا که خداوند شنوا و بیناست.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۴

۲۹ آیا ندیدی که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و خورشید و ماه را مسخر ساخته و هر کدام در زمان معینی گردش می‌کنند؟ و خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۳۰ این، بدین خاطر است که خداوند حق است و آنچه غیر از او می‌خوانند، باطل است و خداوند بلندمرتبه و بزرگوار است.

۳۱ آیا ندیدی که کشتی چگونه به لطف الهی در دریا سیر می‌کند تا خداوند آیات خویش را به شما نشان دهد که در این کار برای هر انسان صبور و شاکر نشانه‌هایی هست.

۳۲ و هرگاه موج دریا چون ابرها آنان را بپوشاند، خدا را با اخلاص می‌خوانند، ولی همین که آنها را نجات داده و به ساحل می‌رسند، بعضی از آنها راه اعتدال را پیش می‌گیرند و آیات ما را جز اشخاص پیمان‌شکن و ناسپاس انکار نمی‌کنند.

۳۳ ای مردم! از خدای خود بترسید و در هراس باشید از روزی که هیچ پدری را به جای فرزند و هیچ فرزند را به جای پدر پاداش ندهند. البته وعده الهی حق است. بنا بر این زندگی دنیا شما را نفریبد و مبادا به کرم پروردگار مغرور شوید.

۳۴ لحظه قیامت را فقط خدا می‌داند. اوست که باران را نازل می‌کند، و آنچه را که در رحمهاست می‌داند، و هیچ کس نمی‌داند که فردا چه چیز را به دست می‌آورد، و هیچ کس نمی‌داند در چه سرزمینی خواهد مرد؛ ولی خدا آگاه و داناست.

سوره سجده مکه

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۵

به نام خداوند بخشنده مهربان

الف، لام، میم.

۲ نازل کردن این کتاب، بدون هیچ تردید از جانب پروردگار جهانیان است.

۳ آیا می‌گویند: این قرآن را به دروغ به خدا نسبت داده. در حالی که سخن حقی از سوی خداست تا مردمی را که پیش از این بيم‌رسانی به نزدشان نیامده بیم دهی؛ شاید هدایت شوند.

۴ خدا آن کسی است که آسمانها و زمین و آنچه را در بین آنهاست، در مدت شش روز آفرید. سپس به عرش پرداخت. شما غیر از او سرپرست و شفيعی ندارید. آیا به خود نمی‌آیید؟!

۵ اوست که از آسمان به سوی زمین امور را تدبیر می‌کند. آنگاه در روزی که مقدار آن هزار سال از سالهایی است که شما می‌شمارید، به سوی او بالا می‌رود.

۶ این همان خدایی است که آگاه به غیب و شهود است و مقتدر و مهربان می‌باشد؛

۷ همو که هر چیزی را در نیکوترین صورت آفرید و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد.

۸ آنگاه نسل او را از عصاره‌ای از آب بی‌مقدار آفرید.

۹ سپس آن را آراسته کرد و از روح خود در آن دمید و گوش و دیدگان و دلها برای شما قرار داد و چه کم سپاس می‌گذارید.

۱۰ می‌گویند: آیا پس از آن که در دل خاک نابود شدیم، دوباره زنده خواهیم شد؟ آری آنان به لقای خدای خویش کافرند.

۱۱ بگو: فرشته مرگ که برای شما مأمور شده، جانان را می‌گیرد. آنگاه به سوی پروردگارتان باز می‌گردد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۶

۱۲ و اگر بینی مجرمان را در آن هنگام که در پیشگاه پروردگارشان سرافکنده‌اند و می‌گویند: پروردگارا! وعده‌هایت را دیدیم و شنیدیم. ما را به دنیا بازگردان تا کارهای شایسته کنیم؛ زیرا که ما به مرتبه یقین رسیده‌ایم.

۱۳ اگر می‌خواستیم همه انسانها را هدایت می‌کردیم؛ ولی سخن من حق است که جهنم را از جن و انسان همگی پر می‌کنم.

۱۴ پس بچشید عذاب الهی را؛ زیرا که دیدار امروز خود را فراموش کردید. ما نیز شما را فراموش کردیم و به خاطر کارهایتان عذاب همیشگی را نوش جان کنید.

۱۵ کسانی به آیات ما ایمان می‌آورند که وقتی به یاد آیات ما می‌افتند، سر به خاک می‌سایند و تسبیح و حمد پروردگارشان را به جا آورده و کبر نمی‌ورزند.

۱۶ از بستر استراحت برخاسته و خدای خویش را با بیم و امید می‌خوانند و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم، انفاق می‌کنند.

۱۷ هیچ کس نمی‌داند چه پادشاهی که باعث روشنی چشم است به خاطر کارهایشان برای آنها نهفته شده است.

۱۸ آیا مؤمن و فاسق مثل هم‌اند؟! هرگز یکسان نخواهند بود.

۱۹ آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، به خاطر کارهایشان منزلگاه همیشگی در بهشت خواهند داشت.

۲۰ و آنانی که فاسق شدند، منزلگاهشان آتش است. هر وقت می‌خواهند از آتش بیرون آیند، آنها را به آتش بازمی‌گردانند و به آنها می‌گویند: بچشید عذابی را که در دنیا انکار می‌کردید.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۷

۲۱ به آنها عذاب نزدیکتر را در دنیا قبل از عذاب بزرگ آخرت می‌چشانیم؛ شاید به سوی خدا باز گردند.

۲۲ چه کسی ستمگرتر از آن است که آیات الهی را به او یادآوری می‌کنند و او روی بر می‌گرداند؟ آری ما از مجرمان انتقام می‌گیریم.

۲۳ ما به موسی کتاب آسمانی دادیم. شک نکن که او را ملاقات خواهی کرد و ما او را برای بنی اسرائیل وسیله هدایت قرار دادیم.

۲۴ و از آنها امامانی قرار دادیم که به خاطر صبور بودن و یقین آنان به آیات الهی، به فرمان ما مردم را هدایت کنند.

۲۵ پروردگار تو در روز قیامت در مورد اختلافاتی که داشتند، بین آنها داوری خواهد کرد.

۲۶ آیا این برای ارشاد آنان کافی نیست که چه افرادی را در قرنهای گذشته نابود کردیم و اینها در خانه‌هایشان رفت و آمد می‌کنند؟ البته در این کار نشانه‌هایی است. آیا نمی‌شنوند؟!

۲۷ آیا نمی‌بینند که ما آب را به سوی زمینهای خشک روانه می‌کنیم و زراعتها را می‌رویائیم تا هم حیوانات و هم خودشان از آن بنوشند؟ آیا نمی‌بینند؟

۲۸ می‌گویند: اگر راست می‌گویید، پس این پیروزی کی خواهد بود؟

۲۹ بگو: روز پیروزی، ایمان آوردن کافران سودی به حالشان نخواهد داشت و به آنان مهلت داده نمی‌شود؛

۳۰ بنا بر این از آنها کناره بگیر و منتظر باش که آنها نیز منتظرند.

سوره احزاب مدینه

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۸

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای پیامبر! از خدا بترس و از کافران و منافقان اطاعت مکن که خداوند آگاه و حکیم است.

۲ از چیزی که پروردگارت بر تو وحی می‌فرستد، پیروی کن که خداوند به آنچه انجام می‌دهند آگاهی دارد.

۳ بر خدا توکل کن و کافی است که خداوند مدافع انسان باشد.

۴ خداوند برای هیچ کس دو دل در درونش قرار نداده، همسران را که مورد صیغه ظهار قرار می‌دهید مادران شما نیز قرار نداده و

همچنین فرزند خوانده‌های شما را فرزند واقعی شما قرار نداده، این گفتار شما بر زبانهایتان است، در حالی که خداوند حق را

می‌گوید و به راه صحیح هدایت می‌کند.

۵ پسر خوانده‌ها را به نام پدرانشان بخوانید که این نزد خدا عادلانه‌تر است و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید، آنها برادران ایمانی و یاران شما هستند و اگر از روی خطا لغزشی داشته باشید، گناهی بر شما نیست؛ ولی آنچه به عمد و اراده قلبی انجام می‌دهید، مؤاخذه دارد که خداوند بخشنده و مهربان است.

۶ رسول خدا بر اهل ایمان از خود آنان سزاوارتر است و همسران او مادران آنها محسوب می‌شوند و خویشاوندان در کتاب خدا نسبت به هم از مؤمنان و مهاجران سزاوارترند، مگر آن که بخواهید به دوستان خود لطفی کنید. این حکم در کتاب الهی نوشته شده است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۹

۷ به یاد آور زمانی را که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی فرزند مریم و از همه اینها پیمان محکم گرفتیم،

۸ تا از صداقت راستگویان سؤال کند و برای کافران عذاب دردناکی آماده ساخته است.

۹ ای اهل ایمان! نعمت الهی را که بر شما عنایت فرموده به یاد آورید همان زمان که سپاه دشمن به سراغتان آمد و ما طوفان و سپاه‌یانی علیه آنها فرستادیم که به چشم نمی‌دیدید و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، بیناست.

۱۰ همان زمان که از بالا و پایین به شما حمله‌ور شدند و چشمها خیره شده بود و جانها به گلو رسیده بود و به خداوند گمانهای گوناگونی بردید.

۱۱ در آنجا، اهل ایمان امتحان شدند و گرفتار تزلزلی سخت گشتند.

۱۲ در همان زمان که منافقین و آنهایی که دلی مریض داشتند گفتند: خداوند و پیامبر او جز وعده‌های دروغین به ما نداده‌اند.

۱۳ آنگاه گروهی از آنها گفتند: ای مردم مدینه! دیگر جای ماندن شما نیست، بازگردید. و گروهی از آنها از پیامبر اجازه می‌خواستند و می‌گفتند: خانه‌های ما بدون محافظ است. در حالی که بی‌حفاظ نبود. البته قصدی جز فرار از جنگ نداشتند.

۱۴ البته اگر دشمنان از اطراف مدینه به آنان وارد می‌شدند و پیشنهاد بازگشت به کفر به آنها می‌دادند، می‌پذیرفتند و جز زمان کمی در این راه باقی نمی‌ماندند.

۱۵ از قبل با خدا عهد بستند که پشت به جنگ نکنند و خلق بر عهد با خدا مسئول خواهند بود.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۰

۱۶ بگو: اگر از مرگ و کشته شدن فرار می‌کنید، آن فرار به سود شما نیست و جز استفاده کمی از زندگی نخواهید برد.

۱۷ بگو: چه کسی می‌تواند شما را حفظ کند هنگامی که خداوند اراده شرّ و یا رحمتی برای شما کرده باشد؟ که البته هیچ سرپرست و یآوری جز خدا نخواهند یافت.

۱۸ خداوند، آن گروهی را که تلاش می‌کردند تا مردم را از جنگ منصرف کنند، می‌شناسد و نیز آنهایی را که به برادران خود می‌گفتند: به سوی ما بیایید. و جز اندکی به شرکت در جنگ حاضر نشوند.

۱۹ نسبت به شما تنگ‌نظرند. هنگامی که چیز ترسناکی پیش آید، می‌بینی که به تو می‌نگرند و از ترس چشمهایشان دوران می‌زند؛ مثل کسی که مرگ بر او احاطه یافته و همین که ترس برطرف می‌شود، به شما زبان درازی می‌کنند و بر طلب غنیمت اصرار می‌ورزند. اینها هیچ‌گاه به خدا ایمان نیاورده و خدا اعمالشان را نابود می‌گرداند و این برای خداوند آسان است.

۲۰ گمان می‌کنند که احزاب نرفته‌اند و اگر بازگردند، دوست دارند که در بین اعراب صحرائشین باشند و از اخبار شما بپرسند و اگر بین شما بمانند، جز اندکی نمی‌جنگند.

۲۱ برای شما و آنهایی که امید به پروردگار و روز قیامت دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند، رسول خدا مقتدایی نیکوست.
 ۲۲ و اهل ایمان، همین که احزاب را دیدند گفتند: این، همان وعده الهی و رسول اوست و خدا و رسول او راست گفتند. و این جز بر ایمان و تسلیم آنها نیفزود.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۱

۲۳ بعضی از اهل ایمان بزرگ مردانی هستند که به عهد خود با خداوند صادق می‌مانند و بعضی به شهادت رسیده و بعضی انتظار شهادت می‌کشند و هیچ‌گاه تغییر روش نمی‌دهند.

۲۴ تا اینکه خداوند افراد صادق را به صدق ایشان پاداش دهد و منافقین را عذاب کند و یا آن که اگر خواست، توبه آنان را بپذیرد؛ زیرا که خداوند بخشنده و مهربان است.

۲۵ و کافران را با خشمی که در دل دارند، بدون آن که به خیری برسند، رد می‌کند و خود کار جنگ اهل ایمان را کفالت می‌نماید که خداوند نیرومند و مقتدر است.

۲۶ و پروردگار، گروهی از اهل کتاب را که از مشرکان حمایت می‌کردند از قلعه‌هایشان پایین کشید و در دل‌هایشان رعب و وحشت انداخت تا گروهی از آنها را کشتید و جمعی را به اسارت درآوردید.

۲۷ در نتیجه، شما را وارث سرزمین و شهرها و اموال آنان کرد و زمینی را که هیچ‌گاه در آن قدم نگذاشته بودید، نصیب شما نمود و البته خداوند بر همه چیز تواناست.

۲۸ ای رسول خدا! به همسرانت بگو: اگر زندگی پرزرق‌وبرق دنیا را طالبید، بیاید تا مهر شما را پرداخت کنم و همه را به خوبی و خوشی طلاق دهم.

۲۹ و اگر خدا و رسول او و زندگی جهان آخرت را طالبید، بدانید که خداوند به نیکوکاران شما پاداش بزرگی عطا خواهد کرد.

۳۰ ای همسران پیامبر! اگر یکی از شما مرتکب گناه آشکار می‌شود، عذابش دو برابر است و این برای خدا آسان می‌باشد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۲

۳۱ و هر که از شما مطیع دستورات خدا و رسول او باشد و کار پسندیده کند، به او دو برابر پاداش عطا می‌کنیم و روزی پرارزشی برایش آماده می‌سازیم.

۳۲ ای همسران پیامبر! شما همانند سایر زنان نیستید، در صورتی که تقوا را پیشه خود سازید. در هنگام سخن گفتن صدای خود را نازک نکنید که بیمار دلان به شما طمع خواهند کرد؛ بنا بر این درست سخن گوید.

۳۳ در خانه‌هایتان بمانید و همانند بی‌حجابی عصر جاهلیت ظاهر نشوید. نماز را برپادارید و زکات را پرداخت کنید و خدا و رسول او را اطاعت نمایید. «خداوند اراده کرده پلیدی را از شما اهل بیت دور کند و شما را پاک و پاکیزه گرداند.»

۳۴ از آن آیات و حکمتی که در خانه‌هایتان تلاوت می‌شود، به خود آید که خداوند لطیف و آگاه است.

۳۵ مردان و زنان مسلمان و مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان فرمانبردار و مردان و زنان راست‌گوی و مردان و زنان شکیبا و مردان و زنان خاشع و مردان و زنان انفاق‌کننده و مردان و زنان روزه‌دار و مردان و زنان حافظ عفت و مردان و زنانی که بسیار به یاد خدا هستند، برای همه آنها خداوند بخشش و پاداش بزرگی آماده ساخته است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۳

۳۶ هیچ مرد و زن با ایمانی را در کاری که خدا و رسول او حکم می‌کنند، اختیاری نیست و هر که با فرمان خدا و رسول او مخالفت کند، در گمراهی آشکاری وارد شده است.

۳۷ و به یاد آور زمانی را که به آن که خداوند به او نعمت داده بود و تو نیز به او نعمت دادی. می‌گفتی: همسرت را نگاه دار و از

خدا بترس. و تو چیزی را که در دل پنهان می‌کردی، خداوند آن را آشکار می‌کند و از مردم ترس داشتی، در حالی که خداوند سزاوارتر بود از ترسیدن و چون زید نیازش را از آن زن به سر آورد و از او جدا شد، ما او را به همسری تو درآوردیم تا مشکلی برای اهل ایمان! در ازدواج با همسران پسر خوانده‌هایشان هنگامی که از آنها جدا می‌شوند، نباشد و فرمان خدا انجام شدنی است. ۳۸ بر پیامبر هیچ گونه سختی بر آنچه خداوند بر او واجب کرده نیست. این سنت پروردگار است که در گذشته نیز اجرا شده است و فرمان خدا به اندازه معین می‌باشد.

۳۹ کسانی که رسالت‌های الهی را به مردم می‌رسانند و از خدا می‌ترسند و از احدی غیر خدا هراس ندارند و خدا برای حسابرسی کافی است.

۴۰ محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) پدر هیچ کدام از مردان شما نیست؛ و لکن رسول خدا و خاتم پیامبران است و خداوند بر همه چیز آگاه است.

۴۱ ای اهل ایمان! خدا را بسیار یاد کنید.

۴۲ و در صبح و شام او را تسبیح گوید.

۴۳ اوست که بر شما به همراه فرشتگانش بر شما درود می‌فرستد تا شما را از تاریکی‌ها بیرون کرده و به نورانیت برساند و خداوند نسبت به اهل ایمان مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۴

۴۴ در روزی که او را دیدار می‌کنند، تحت فرشتگان الهی به آنها سلام است و برای آنان پاداش پرارزشی آماده کرده است.

۴۵ ای رسول خدا! ما تو را فرستاده‌ایم تا شاهد بر رفتار مردم و بشارت‌دهنده و بیم‌رسان باشی.

۴۶ و مردم را با اجازه پروردگار به سوی او بخوانی و تو را چراغی درخشان فرستاده‌ایم.

۴۷ به اهل ایمان مژده بده که برای آنان از جانب پروردگار پاداش بزرگی است.

۴۸ از کافران و منافقین اطاعت مکن و به آزارهایشان اعتنایی نکن و بر خدا توکل کن که خداوند برای دفاع از تو کافی است.

۴۹ ای اهل ایمان! هرگاه زنان با ایمان را به عقد خود در آورید و پیش از آن که با آنان تماس برقرار کنید، اگر طلاقشان دادید، در این صورت لازم نیست عده نگه دارید تا حساب آن را داشته باشید؛ بنا بر این آنها را بهره‌مند سازید و به صورت درست از آنها جدا شوید.

۵۰ ای پیامبر! ما همسران تو را که مهر آنها را پرداخته‌ای، برای تو حلال کردیم و نیز کنیزانی را که از غنایم به تو بخشیده شده و دختران عموی تو و دختران عمه‌ها و دختران دایی تو و دختران خاله‌هایی که با تو مهاجرت کردند، و اگر زن با ایمانی خود را به پیامبر ببخشد، اگر پیامبر خواست، می‌تواند با او ازدواج کند. البته این فقط برای شخص تو جایز است و نه برای سایر اهل ایمان. ما می‌دانیم که برای اهل ایمان! درباره همسرانشان و کنیزانشان چه چیز مقرر کرده‌ایم و خدا بخشنده و مهربان است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۵

۵۱ هر کدام از زنان خویش را بخواهی، می‌توانی به تأخیر اندازی و هر که را خواهی می‌توانی نزد خویش آوری و هرگاه بعضی از آنها را بر کنار ساخته‌ای بخواهی نزد خود جای دهی، گناهی بر تو نیست. این به خاطر روشنی چشم آنهاست، نه برای غمگین شدن و به آنچه در اختیارشان می‌گذاری خشنود باشند و خدا از اسرار دلهایتان با خیر است و خدا آگاه و بردبار است.

۵۲ بعد از این، دیگر زنی بر تو حلال نیست و نمی‌توانی همسرانت را به همسران دیگری تبدیل کنی؛ هر چند زیبایی آنها تو را به تعجب آورد، مگر کنیزی که مالک شوی و خداوند بر همه چیز مراقبت دارد.

۵۳ ای اهل ایمان! بدون اجازه وارد خانه‌های پیامبر نشوید، مگر آن که برای صرف غذا به شما اجازه داده شود و زودتر از وقت

حاضر نشوید؛ ولی وقتی شما را دعوت کردند، وارد شوید و هنگامی که غذا خوردید، پراکنده گردید و جلسه گفتگو و انس تشکیل ندهید که این کار باعث آزار رسول خدا می‌شود و او هم از شما شرم می‌کند؛ ولی خداوند از بیان حق شرمی ندارد، و هر وقت چیزی از وسایل زندگی از همسران پیامبر خواستید، از پشت پرده طلب کنید. این برای دل‌های شما و ایشان پاکیزه‌تر است و شما حق ندارید که رسول خدا را آزار دهید و نیز حق ندارید که در هیچ زمانی بعد از پیامبر با همسرانش ازدواج کنید که این کار نزد پروردگار بزرگ است.

۵۴ اگر چیزی را آشکار کنید و یا پنهان نمایید، خداوند بر همه چیز آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۶

۵۵ بر زنان، گناهی نیست اگر در برابر پدران و فرزندان و برادران و برادرزادگان و خواهرزادگان و زنان مسلمان و کنیزانی که در اختیار دارند، بدون حجاب باشند. از خدا بترسید که خداوند بر همه چیز شاهد و ناظر است.

۵۶ خداوند و فرشتگان او بر پیامبر درود می‌فرستند. ای اهل ایمان! شما نیز بر او درود فرستید و با احترام بر او سلام کنید.

۵۷ آنانی که خدا و رسول او را می‌آزارند، خداوند در دنیا و آخرت آنها را لعنت می‌کند و برای ایشان عذابی خوارکننده مهیا ساخته است.

۵۸ و آنهایی که مردان و زنان با ایمان را بدون جهت می‌آزارند، تهمت و گناه بزرگی را مرتکب شده‌اند.

۵۹ ای پیامبر! به همسران و دختران و همسران اهل ایمان بگو: که خود را به وسیله چادر بپوشانند، این کار برای آن که شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است. خداوند بخشنده و مهربان است.

۶۰ اگر اهل نفاق و آنهایی که دل بیمار دارند و شایعه‌پراکنان این شهر بس نکنند، ما تو را بر ضد آنان می‌شورانیم. آنگاه جز مدت کوتاهی نمی‌توانند کنار تو در این شهر بمانند.

۶۱ مشمول لعنت می‌شوند و هر جا یافت شوند، آنان را گرفته و به سختی به قتل خواهند رسید.

۶۲ این سنت الهی است که درباره آنهایی که از پیش بوده‌اند اجرا شده و هیچ‌گاه برای سنت پروردگار تغییری نخواهی یافت.

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۷

۶۳ مردم از تو درباره ساعت قیامت می‌پرسند. بگو: علم آن فقط نزد خداست. تو چه می‌دانی؛ شاید ساعت قیامت نزدیک باشد.

۶۴ خداوند کافران را لعنت کرد و برای آنان آتشی فروزان آماده کرده است.

۶۵ برای همیشه در آن می‌مانند و سرپرست و یآوری نخواهند یافت.

۶۶ روزی که صورتهایشان در آتش دگرگون شود و گویند: ای کاش خدا و رسول را اطاعت می‌کردیم!

۶۷ و نیز گویند: پروردگارا! ما فرمان رهبران و بزرگان خود را اطاعت می‌کردیم که ما را به راه گمراهی کشاندند.

۶۸ پروردگارا! به آنها عذاب دو برابر بده و لعنت بزرگ را شامل حالشان کن.

۶۹ ای اهل ایمان! شما همانند آنانی نباشید که موسی را اذیت کردند و خداوند او را از آنچه می‌گفتند منزّه نمود و او نزد پروردگار موجه و محترم بود.

۷۰ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و همواره سخن درست گویند،

۷۱ تا خداوند کارهای شما را اصلاح کند و از گناهانتان بگذرد و هر کس خدا و رسول او را اطاعت کند، البته به پیروزی بزرگ نایل آمده است.

۷۲ ما امانت را بر آسمانها و زمین و کوه‌ها عرضه داشتیم، همگی از تحمل آن امتناع کردند و از آن ترسیدند؛ ولی انسان آن را بر دوش کشید که او ستم‌پیشه و نادان بود.

۷۳ تا خداوند، مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند و بر مردان و زنان با ایمان رحمت فرستد که خداوند بخشنده و مهربان است.
ترجمه قرآن، ص: ۴۲۸

سوره سبا مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حمد، مخصوص خداوندی است که هر آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست و در آخرت نیز حمد، خاص اوست و او حکیم و آگاه است.

۲ او می‌داند هر آنچه را که در زمین فرورود و یا بیرون آید و هر آنچه از آسمان نازل شود و یا به آسمان بالا رود، که او مهربان و بخشنده است.

۳ کافران گویند: قیامت به سراغ ما نخواهد آمد. بگو: آری سوگند به پروردگارم که به سراغ شما خواهد آمد. او آگاه به غیب است و به وزن ذره‌ای در تمام آسمانها و زمین از دید او پنهان نیستند و نه کوچکتر از این و نه بزرگتر در کتاب آشکار الهی ثبت است.

۴ تا آنهایی را که اهل ایمان و کارهای پسندیده‌اند، پاداش دهد که برای ایشان بخشش و روزی ارزشمندی خواهد بود.

۵ و آنهایی که در تلاش برای مخالفت با آیات ما هستند تا ما را به عجز آورند، برای آنان عذاب سخت و دردناکی خواهد بود.

۶ آنانی که به ایشان علم داده شده می‌دانند آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده حق است و به راه خدای مقتدر و ستوده هدایت می‌کند.

۷ و کافران گفتند: آیا مردی را به شما معرفی نماییم که می‌گوید وقتی خاک شدیم و ذرات بدن شما از هم جدا شد، بار دیگر خلق جدیدی پیدا خواهید کرد؟

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۹

۸ آیا این مرد بر خداوند دروغ بسته یا اینکه دیوانه است؟! بلکه آنهایی که به آخرت ایمان ندارند، در عذاب و در گمراهی دور از نجاتند.

۹ آیا به آنچه در آسمان و زمین در مقابل و پشت سر آنهاست نگاه نکردند که اگر بخواهیم، آنها را در زمین فرومی‌بریم و یا قطعه‌ای از آسمان بر سرشان فرودمی‌آوریم که در این کار برای هر بنده اهل انابه، نشانه‌ای است.

۱۰ به داود از جانب خود فضل و کرم بخشیدیم و فرمان دادیم که ای کوه‌ها و ای پرندگان! شما نیز با داود هم صدا شوید و آهن را برای او نرم کردیم.

۱۱ به او گفتیم: از آهن، زره بساز و حلقه‌های آن را شبیه هم قرار ده. کار پسندیده کنید که من به آنچه می‌کنید، بینا هستم.

۱۲ و باد را به تسخیر سلیمان درآوردیم که در یک صبح مسیر یک ماه را می‌پیمود و عصر نیز مسیر یک ماه را طی می‌کرد و برای او معدن مس گداخته روان کردیم و گروهی از جن نزد او به اجازه پروردگار برایش کار می‌کردند و اگر کسی از آنها فرمان ما را سرپیچی می‌کرد، عذاب سختی به او می‌چشانیدیم.

۱۳ سلیمان، هر چه می‌خواست از معابد و تمثالها و ظرفهای بزرگ غذا که چون حوض‌های بزرگ بود و دیگرهای بزرگ و ثابت برای او تهیه می‌کردند، ای آل داود! شکر خدا کنید که بندگان شاکر من کم هستند.

۱۴ و چون مرگ سلیمان را مقرر کردیم، کسی مردم را از مرگش آگاه نکرد مگر موریان‌های که عصای او را خورد. وقتی سلیمان

بر زمین افتاد، جنیان فهمیدند که اگر علم غیب می دانستند، گرفتار عذاب خوارکننده نمی شدند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۰

۱۵ برای قوم سبا در محل سکونتشان نشانه‌ای بود: دو باغ از راست و چپ داشتند که به آنها گفتیم: از روزی خدای خویش بخورید و شکرش را بجا آورید که شهر شما شهری پاکیزه و پروردگارتان بخشنده است.

۱۶ آنها از خدا روی برگرداندند. ما هم سیل بنیان کن برای آنها فرستادیم و دو باغ پر نعمت آنها را به دو باغ با میوه‌های تلخ و درختان بی مصرف و کمی درخت سدر تبدیل کردیم.

۱۷ این کار به عنوان پاداش کفر آنها بود و آیا ما جز کفران کننده را مجازات می کنیم؟

۱۸ بین آنها و شهرهایی که برکت به آن داده بودیم، شهرهایی آشکار قرار دادیم که بین آنها فاصله‌های مناسب مقرر کردیم و گفتیم که در این شهرها، شب و روز در امنیت کامل سفر کنید.

۱۹ گفتند: پروردگارا! سفرهای ما را دور و دراز گردان! به خود ظلم کردند و ما آنها را زبانه زدیم دیگران قرار دادیم و آنان را پراکنده ساختیم که در این کار برای هر انسان صبور و شاکر، نشانه‌هایی است.

۲۰ شیطان، گمان خود را درباره آنان به اجرا درآورد و جز جمعیت کمی از اهل ایمان، همگی از او پیروی کردند.

۲۱ شیطان بر آنها احاطه نداشت، فقط برای این بود که آنانی که به آخرت ایمان دارند، از آنانی که نسبت به آن در شک هستند، شناخته شوند و خدای تو بر همه چیز نگهبان است.

۲۲ بگو: آنهایی را که غیر از خدا معبود خود می دانید بخوانید در حالی که به اندازه وزن ذره‌ای در آسمانها و زمین مالکیت ندارند و هیچ گونه شرکئی در خلقت آنها نداشته و هیچ کدام آنان خدا را در آفرینش یاری نکرده‌اند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۱

۲۳ و هیچ شفاعتی در پیشگاه پروردگار جز آن که خدا به او اجازه داده سودمند نیست تا اینکه اضطراب از دلهاشان بیرون رود. آنگاه می گویند: خداوند درباره شفاعت چه فرمود؟ پاسخ دهند که حق گفت و او برتر و بزرگ است.

۲۴ بگو: چه کسی از آسمانها و زمین به شما روزی می دهد؟ بگو: خداوند، ما و شما یا بر هدایت و یا بر گمراهی آشکاری هستیم.

۲۵ بگو: شما مسئول گناهان ما نیستید و ما نیز در برابر گناهانتان مسئول نیستیم.

۲۶ بگو: پروردگار ما همه را در روز قیامت جمع می کند. آنگاه به حق بین ما حکم خواهد کرد که او گشاینده‌ای آگاه است.

۲۷ بگو: آنهایی که به عنوان شریک به من نسبت دادید، به من نشان دهید. هرگز نتوانید. آری او خدای مقتدر و حکیم است.

۲۸ ما تو را جز برای همه مردم جهان نفرستادیم تا هم بشارت دهنده باشی و هم بیم‌رسان؛ و لکن بیشتر مردم نمی دانند.

۲۹ و می گویند: اگر راست می گویند، پس کی وعده الهی واقع می شود؟

۳۰ بگو: وعده شما روزی است که نه ساعتی تأخیر می افتد و نه ساعتی جلو قرار می گیرد.

۳۱ کافران گفتند: هرگز به این قرآن و کتابهای آسمانی دیگر ایمان نخواهیم آورد. در قیامت خواهی دید که این ستمگران در پیشگاه پروردگارشان نگه داشته شده‌اند، در حالی که هر کدام گناهان خود را به گردن دیگری می اندازد. ضعیفان به مستکبران می گویند: اگر شما نبودید، ما مؤمن بودیم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۲

۳۲ مستکبران به ضعیفان می گویند: آیا ما شما را از مسیر هدایت مانع شدیم بعد از آن که هدایت به سراغ شما آمد، بلکه خود شما مجرم بودید.

۳۳ ضعیفان به مستکبران می گویند: فریب شب و روز شما ما را گمراه کرد. هنگامی که به ما دستور می دادید که به خداوند کافر

شدیم و برای او شریکانی قرار دهیم، و چون عذاب الهی را می‌بینند، ندامت خود را مخفی می‌کنند و ما بر گردن کافران غل و زنجیر می‌نهمیم. آیا آنها پاداشی جز نتیجه اعمال خود دارند؟!

۳۴ و ما در هر شهری که پیامبری بپیم‌رسان فرستادیم، آنهایی که در ناز و نعمت بودند گفتند: ما به آنچه شما به آن مأمورید، کافریم.

۳۵ و می‌گفتند: ما از نظر ثروت و فرزندان بر شما برتری داریم و ما هرگز مجازات نمی‌شویم.

۳۶ بگو: پروردگار من به هر که بخواهد وسعت روزی دهد و هر که را خواهد در تنگنا قرار می‌دهد؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

۳۷ این طور نیست که ثروت و فرزندان شما باعث تقرب شما نزد ما شود، جز آن که ایمان آورده و کار پسندیده کرده که آنها پاداش دو برابر به خاطر کارهایشان دارند و در غرفه‌های بهشتی در نهایت امنیت خواهند بود.

۳۸ آنانی که در مخالفت با آیات ما تلاش می‌کنند تا پیامبر را عاجز کنند، به عذاب قیامت احضار خواهند شد.

۳۹ بگو: پروردگار من به هر که خواهد از بندگانش وسعت روزی دهد و هر که را خواهد در تنگنا قرار می‌دهد و هیچ انفاقی نمی‌کنید مگر آن که خدا عوض می‌دهد و او بهترین روزی‌دهندگان است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۳

۴۰ روزی که خداوند همه مردم را محشور می‌کند. آنگاه به فرشتگان می‌فرماید: آیا آنان شما را عبادت می‌کردند؟

۴۱ فرشتگان می‌گویند: پروردگارا! منزهی تو. سرپرست ما تو هستی نه آنها؛ بلکه اینها جنّ را عبادت می‌کردند و بیشترشان به جنّ ایمان داشتند.

۴۲ بنا بر این، امروز هیچ‌یک از شما نسبت به دیگری مالک سود و زیانی نمی‌باشد و به ستمگران می‌گوییم: بچشید عذاب آتشی را که آن را دروغ می‌پنداشتید.

۴۳ وقتی آیات روشن ما برای اینها خوانده می‌شود، می‌گویند: این مرد فقط می‌خواهد که شما از آنچه پدرانتان عبادت می‌کردند مانع شود. و نیز می‌گویند: این قرآن، جز دروغ بزرگی که به خدا نسبت داده شده چیز دیگری نیست. و کافرانی که حق به سراغشان آمد و گفتند: این، چیزی جز جادوی آشکار نیست.

۴۴ ما هیچ کتابی را در گذشته به آنها نداده‌ایم تا آن را بیاموزند و قبل از تو هیچ پیامبری را برای آنان نفرستادیم.

۴۵ مردم در گذشته نیز تکذیب آیات الهی می‌کردند، در حالی که اینها به یک‌دهم ثروت و مقام آنها نرسیده‌اند. پیشینیان، پیامبران من را تکذیب کردند؛ پس بنگرید چگونه آنان را مجازات نمودم.

۴۶ بگو: من شما را به یک چیز موعظه می‌کنم و آن اینکه برای خدا قیام کنید: دو به دو و یا یک‌به‌یک و آنگاه اندیشه کنید که رفیق شما دیوانه نیست؛ بلکه او فقط پیام‌رسان شما در برابر عذاب سخت پروردگار است.

۴۷ بگو: هر مزد رسالتی که خواستم، برای شما خواسته‌ام که پاداش من فقط با خداست و او بر همه چیز گواه است.

۴۸ بگو: پروردگارم، حق را بر من القا می‌کند و آگاه به اسرار عالم است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۴

۴۹ بگو: حق آمد و باطل نخواهد آمد و تجدید نخواهد شد.

۵۰ بگو: اگر گمراه شوم، به ضرر خویش گمراه شده‌ام و اگر هدایت یابم، به کمک چیزهایی است که پروردگارم به من وحی می‌نماید؛ زیرا که او شنوا و نزدیک است.

۵۱ اگر ببینی وقتی که ناله سر می‌دهند؛ ولی راه فراری ندارند و از مکان نزدیکی آنها را می‌گیرند.

۵۲ می‌گویند: به پیامبر ایمان آوردیم؛ ولی چگونه از فاصله دور می‌توانند به آن برسند؟!

۵۳ در حالی که در گذشته به آن گرامی کافر شدند و دور از مقام والای او درباره جهان غیب سخن می‌گفتند.
۵۴ تا سرانجام بین آنان و چیزهایی که مورد علاقه آنها بود جدایی می‌افتد؛ همان‌طور که با انسانهایی شبیه آنان در گذشته چنین شد که آنها نیز مثل اینها در شک و تردید بودند.

سوره فاطر مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حمد، مخصوص خدایی است که آفریننده آسمانها و زمین است. فرشتگان را پیام‌آورانی قرار داد که دارای بالهای دو گانه و سه گانه و چهار گانه‌اند. خداوند هر چه را خواهد در آفرینش می‌افزاید؛ زیرا که بر همه چیز تواناست.
۲ آنچه خداوند به روی مردم می‌گشاید، کسی نمی‌تواند مانع آن شود و آنچه را او مانع شود، کسی بعد از او نمی‌تواند آن را بفرستد که او مقتدر و حکیم است.

۳ ای مردم! به یاد آورید نعمتهایی را که خداوند به شما عنایت فرموده، آیا غیر از خدا آفریننده‌ای هست که از آسمان و زمین به شما روزی دهد؟ نیست خدایی جز او؛ پس چرا به سوی باطل می‌روید؟!
ترجمه قرآن، ص: ۴۳۵

۴ اگر تو را تکذیب می‌کنند، پیامبران پیش از تو را نیز تکذیب کردند و همه کارها به سوی خدا بازمی‌گردد.

۵ ای مردم! وعده الهی حق است. زندگی دنیا شما را مغرور نکند و نیز به کرم خدا مغرور نشوید،

۶ که شیطان دشمن شماست؛ شما نیز او را دشمن خود بدانید. او حزب خود را فقط به این منظور می‌خواند که اهل آتش سوزان شوند.

۷ کافران را عذاب سختی خواهد بود و آنانی که اهل ایمان و کارهای پسندیده‌اند بخشش و پاداش بزرگی خواهند داشت.

۸ آیا کسی که زشتی کارش در نظرش زینت داده شده و آن را زیبا می‌بیند، با غیر او یکسان است که خداوند هر که را بخواهد گمراه می‌کند و هر که را بخواهد هدایت می‌نماید. خود را به خاطر این مردم گرفتار حسرت و اندوه مکن که خداوند به آنچه انجام می‌دهند، آگاه است.

۹ خداست که بادها را می‌فرستد تا ابرها را به حرکت درآورند و آنگاه آنها را به زمین مرده روانه می‌کنیم و زمین مرده را به وسیله باران زنده می‌نماییم و زنده شدن مردگان، همین گونه است.

۱۰ هر کس طالب عزت است، همه عزت از آن خداست. کلام پاکیزه به سوی او بالا- می‌رود و عمل صالح را او ترفیع می‌دهد و کسانی که نقشه سوء می‌کشند، عذاب سختی خواهند داشت، و نیرنگشان نابودشدنی است.

۱۱ خداوند، شما را از خاک آفرید؛ آنگاه از نطفه؛ سپس شما را مرد و زن قرار داد و هیچ زنی باردار نمی‌شود و وضع حمل نمی‌کند جز به علم الهی و هیچ کس عمر طولانی نمی‌کند و یا از عمرش کاسته نمی‌گردد، مگر آن که در کتاب علم خدا ثبت است که این کار برای خداوند آسان است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۶

۱۲ و هیچ گاه آن دو دریا که یکی آب شیرین و دیگری تلخ و شور است، یکسان نیستند و از هر دو دریا گوشت تازه می‌خورید و از هر دو زیورهایی استخراج می‌کنید تا لباس تن کنید و می‌بینی که از هر طرف کشتیها دریا را می‌شکافند تا از فضل خدا چیزی به دست آورند تا شاید شما شکر الهی را بجا آورید.

۱۳ شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و خورشید و ماه را به تسخیر درآورده و هر کدام تا وقت معینی در حرکتند. این

- است خداوند؛ پروردگار شما. فرمانروایی از آن اوست و کسانی که غیر از او را می‌خوانید، مالک پوسته خرمایی نیستند.
- ۱۴ اگر آنها را دعوت کنید، دعوت شما را نمی‌شنوند و اگر بشنوند، قدرت پاسخ‌گویی به شما را ندارند و در روز قیامت شرک شما را انکار می‌کنند و هیچ‌کس همانند خداوند آگاه، تو را با خبر نمی‌سازد.
- ۱۵ ای مردم! شما همگی در پیشگاه خداوند، فقیرید و فقط او بی‌نیاز و ستوده است.
- ۱۶ اگر اراده کند، شما را از بین می‌برد و خلق جدیدی جایگزین شما می‌کند،
- ۱۷ و این کار برای خداوند دشوار نیست.
- ۱۸ هیچ‌کس بار گناه کسی را بر دوش نمی‌کشد و اگر انسان سنگینی بار دیگری را برای حمل بار گناهان خویش بخواند، چیزی از آن بر دوش نخواهد گرفت؛ هر چند از نزدیکان او باشد. البته فقط کسانی را می‌ترسانی که در پنهانی از خدای خویش می‌ترسند و نماز را برپا می‌دارند و هر که راه تزکیه را پیش گیرد، نتیجه‌اش نصیب خودش خواهد شد و بازگشت همه به سوی خداوند است.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۳۷
- ۱۹ و هیچ‌گاه کوردل با آن که چشم بصیرت دارد، یکسان نیست؛
- ۲۰ و نیز تاریکیها با نور مساوی نخواهند بود؛
- ۲۱ و همچنین سایه با آفتاب پرحرارت یکسان نمی‌باشند؛
- ۲۲ و نیز زندگان با مردگان مساوی نیستند. خداوند هر که را خواهد شنوا می‌کند و تو نمی‌توانی آن که را در خانه قبر آرمیده، شنوا سازی.
- ۲۳ تو فقط بیم‌رسانی.
- ۲۴ ما تو را به حق، بشارت‌دهنده و بیم‌رسان فرستادیم و هیچ‌امتی در گذشته نبود جز آن که بیم‌رسانی داشت.
- ۲۵ و اگر تو را تکذیب می‌کنند، در گذشته پیامبران را نیز تکذیب کردند، در حالی که فرستادگان آنها با دلایل روشن و پیامها و کتاب روشنی‌بخش آمدند.
- ۲۶ ما هم کافران را مجازات کردیم و چقدر مجازات ما نسبت به آنها سخت بود.
- ۲۷ آیا ندیدی که خداوند از آسمان آبی نازل کرد و به توسط آن میوه‌هایی گوناگون به وجود آوردیم و از کوه‌ها جاده‌هایی سفید و سرخ به رنگهای گوناگون و گاهی به رنگ سیاه آفریدیم.
- ۲۸ و در انسانها و جنبندها و چهارپایان رنگهای مختلف خلق کردیم که در بین بندگان الهی افراد دانشمند از خدا می‌ترسند و خداوند، مقتدر و بخشنده است.
- ۲۹ آنانی که کتاب خدا را تلاوت می‌کنند و نماز را برپا می‌دارند و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند گاهی در پنهان و گاهی آشکار، انفاق می‌کنند اینها به تجارتی نبود نشدنی امیدوارند.
- ۳۰ تا خداوند به آنها پاداش کامل دهد و از فضل خویش بر آنها بیفزاید که او بخشنده و سپاسگزار است.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۳۸
- ۳۱ هر چه از کتاب بر تو وحی کردیم بر اساس حق است؛ تصدیق‌کننده کتابهای گذشته می‌باشد. خداوند به بندگانش آگاه و بیناست.
- ۳۲ آنگاه کتاب را به گروهی از بندگان برگزیده خویش به ارث دادیم که بعضی به خود ظلم کردند و بعضی راه اعتدال را پیش گرفتند و گروهی هم به دستور پروردگار در انجام کارهای خیر از دیگران سبقت گرفتند که این، برتری بزرگی است.
- ۳۳ باغهای جاویدان بهشت است که در آن داخل می‌شوند؛ به دست‌بندهای طلا و مروارید آراسته می‌گردند و لباسهایشان از حریر

است.

۳۴ و می‌گویند: حمد، خدای را که از ما غم و اندوه را برطرف ساخت؛ زیرا که پروردگار ما بخشنده و سپاسگزار است؛
 ۳۵ همان خدایی که به فضل خویش ما را در این خانه جاودانه جای داد که در آن رنجی و خستگی و ضعف به سراغ ما نمی‌آید.
 ۳۶ و برای کافران آتش جهنم است که پایان ندارد تا بمیرند و چیزی از عذاب جهنم درباره آنان تخفیف داده نخواهد شد و ما بدین طریق کفران‌کنندگان را پاداش می‌دهیم.

۳۷ کافران در آتش فریاد می‌زنند که پروردگارا! ما را از آتش بیرون بیاور تا کار خوب انجام دهیم؛ بر خلاف آنچه انجام داده‌ایم. گفته می‌شود: آیا شما را آن قدر عمر ندادیم که هر کسی پند گرفتنی بود پند گیرد و آیا بیم‌دهنده الهی به سراغ شما نیامد؟! بنا بر این هم اکنون عذاب الهی را بپسید که ستمگران را یآوری نیست.

۳۸ خداوند آگاه به غیب آسمانها و زمین است و او از اسرار دلها با خبر است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۹

۳۹ او کسی است که شما را جانشین گذشتگان قرار داد؛ پس هر کسی کفر ورزد، به زیان خودش خواهد بود و کفر کافران در پیشگاه پروردگار چیزی جز خشم و غضب نمی‌افزاید، و کفرشان چیزی جز زیان به آنها نمی‌افزاید.

۴۰ بگو: شما که خدای یگانه را رها کرده‌اید و بتها را شریک خدا خواندید، نشان دهید که این بتها چیزی را در زمین آفریده‌اند و یا شرکتی در آفرینش آسمانها با خدا داشته‌اند و یا کتابی برای آنها آمده است تا بر عقیده خود دلیلی بیاورند؛ بلکه این ستمگران به یکدیگر جز وعده‌های دروغین نمی‌دهند.

۴۱ خداوند، آسمانها و زمین را نگاه می‌دارد تا متزلزل نشوند و اگر بلغزند، هیچ کس جز او قادر نیست آنها را نگاه دارد، که او بردبار و بخشنده است.

۴۲ به خدا سوگند یاد کردند که اگر بیم‌دهنده‌ای برای آنان می‌آمد از همه امتهای بهتر هدایت می‌شدند؛ ولی وقتی بیم‌رسان به سراغشان آمد، جز فرار و فاصله از حق چیزی بر آنها افزوده نشد؛

۴۳ زیرا که در زمین کبر ورزیدند و نیرنگ را پیشه خویش نمودند و این نیرنگها فقط گریبان صاحبانش را می‌گیرد. آیا آنها انتظاری جز این دارند که مثل پیشینیان عذاب گردند؟ برای سنت الهی تغییری نخواهی دید و هرگز سنت پروردگار دگرگون نخواهد شد.

۴۴ آیا در زمین سفر نمی‌کنید تا ببینید عاقبت پیشینیان چه شد و آنها از اینها نیرومندتر بودند و هیچ چیز در آسمانها و نه در زمین قادر نیست از قدرت خدا بکاهد که او آگاه و مقتدر است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۰

۴۵ اگر خدا به خاطر رفتار انسانها آنان را مؤاخذه کند، هیچ جنبنده‌ای روی زمین باقی نخواهد گذاشت؛ و لکن کیفر آنها را به وقت معین تأخیر می‌اندازد تا اجلشان فرارسد. خداوند به کار بندگانش بیناست.

سوره یس مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ یا، سین.

۲ قسم به قرآن حکیم.

۳ که تو از رسولان الهی هستی.

- ۴ بر راه راست می‌باشی.
- ۵ این قرآن، نازل شده از جانب خدای مقتدر و مهربان است.
- ۶ تا مردمی را بیم دهی که پدرانشان نترسیدند و در غفلت به سر می‌برند.
- ۷ کلام حق درباره بیشتر آنان محقق شده؛ ولی ایمان نمی‌آورند.
- ۸ ما به گردنهایشان غلهایی نهاده‌ایم که چانه‌هایشان است و سرهایشان بی حرکت مانده است.
- ۹ و ما در پیش روی آنها سدی قرار دادیم و در پشت سرشان سدی. چشمانشان را پوشانده‌ایم و نمی‌بینند.
- ۱۰ چه آنها را بترسانی، یا نترسانی هرگز ایمان نمی‌آورند.
- ۱۱ فقط کسی را پسند می‌دهی که پیروی از قرآن کند و در پنهان از خدا بترسد و چنین شخصی را به بخشش و پاداش پرارزش بشارت ده.
- ۱۲ ما هستیم که مرده‌ها را زنده می‌کنیم و آثار از پیش تهیه شده آنان را می‌نویسیم و همه چیز را در امامی آشکار شماره کرده‌ایم.
ترجمه قرآن، ص: ۴۴۱
- ۱۳ برای آنها، مردم آن روستا را مثال بزنی؛ در آن هنگام که فرستادگان الهی به‌سویشان آمدند.
- ۱۴ وقتی دو نفر نزد آنان فرستادیم و آن دو را تکذیب کردند، برای کمک آن دو، سومی را فرستادیم و همگی گفتند: ما فرستادگان خدا به سوی شما هستیم.
- ۱۵ در جواب گفتند: شما هم بشری مثل ما هستید. خدای رحمان چیزی نازل نکرده است؛ شما فقط دروغ می‌گویید.
- ۱۶ گفتند: خدا می‌داند که ما فرستادگان او برای شما هستیم.
- ۱۷ و ما جز ابلاغ رسالت به طور آشکار، تکلیفی نداریم.
- ۱۸ گفتند: ما درباره شما فال بد زده‌ایم. اگر دست از کارت‌ان بردارید، شما را سنگسار می‌کنیم و مجازات دردناکی از جانب ما به شما خواهد رسید.
- ۱۹ گفتند: فال بدتان مال خودتان اگر بفهمید؛ بلکه شما مردمی اسرافکارید.
- ۲۰ مردی از نقطه دور شهر با شتاب به سراغ آنها آمد و گفت: ای مردم! از این پیامبران الهی پیروی کنید؛
- ۲۱ پیروی کنید از کسانی که از شما مزدی نمی‌خواهند و افرادی هدایت یافته‌اند.
- ۲۲ راستی چرا من کسی را بندگی نکنم که مرا آفریده است؟ و به سوی او بازمی‌گردید.
- ۲۳ آیا غیر خدا را پروردگار خویش قرار دهم که اگر خدای رحمان بخواهد به من ضرری برساند، شفاعت آنان هیچ فایده‌ای برای من ندارد و نمی‌توانند مرا نجات دهند.
- ۲۴ که در این صورت در گمراهی آشکاری خواهم بود.
- ۲۵ من به پروردگارتان ایمان آوردم؛ بنا بر این سخنان مرا بشنوید.
- ۲۶ به او در قیامت گفته می‌شود: داخل بهشت شو. می‌گوید: ای کاش قوم من می‌دانستند،
- ۲۷ که چگونه خدایم مرا بخشید و مرا مورد لطف و کرامت قرار داد.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۲
- ۲۸ و ما بعد از او، هیچ سپاهی بر قومش از آسمان نازل نکردیم و ما چنین کاری را نخواهیم کرد.
- ۲۹ فقط یک صدای آسمانی بود که ناگهان همگی آنان بی حرکت شدند.
- ۳۰ ای حسرت بر این بندگان که هیچ پیامبری برای هدایتشان نیامد، مگر آن که او را به مسخره گرفتند!

- ۳۱ آیا ندیدند چه نسلهایی را در گذشته نابود کردیم که هیچ گاه به سوی اینها باز نمی گردند؟
- ۳۲ و همگی بدون استثنا در روز قیامت نزد ما احضار خواهند شد.
- ۳۳ زمینهایی که مرده بودند و ما زنده کردیم و دانه‌هایی از آن بیرون آوردیم و آنها از آن تغذیه می کنند، برای آنان نشانه‌ای است.
- ۳۴ در آن زمینها باغهایی از درخت خرما و انگورها قرار دادیم و در آن چشمه‌هایی جاری ساختم،
- ۳۵ تا از میوه‌های آن بخورند و از دست پرورده‌های خویش استفاده کنند. آیا شکر خدا را بجا نمی آورند؟
- ۳۶ منزله است خدایی که همه را زوج آفرید؛ چه از نباتات و چه از انسانها و سایر موجودات که شما از آن آگاه نیستید.
- ۳۷ و شب، برای آنها نشانه‌ای است. ما روز را از آن برمی داریم که ناگاه در تاریکی قرار می گیرند؛
- ۳۸ و خورشید که در مدار خود در حرکت است. این تقدیر خداوند مقتدر و آگاه است.
- ۳۹ و ماه را در منزلهای معین قرار دادیم تا چون شاخه لاغر خشک شود.
- ۴۰ نه خورشید را سزد که به ماه رسد و نه شب بر روز سبقت می گیرد و هر کدام در مسیر خود شناورند.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۳
- ۴۱ و نشانه دیگر، آن که ما نژادشان را در آن کشتی پربار حمل کردیم.
- ۴۲ و برای آنها شبیه کشتی، وسایل نقلیه دیگری خلق نمودیم.
- ۴۳ و اگر بخواهیم، همگی را غرق می کنیم و دادرسی ندارند و کسی آنان را نجات نمی دهد،
- ۴۴ جز آن که رحمت ما برای ادامه زندگی تا زمانی معین شامل حالشان شود.
- ۴۵ وقتی به آنها گفته می شود: بترسید از حوادثی که پیش رو و پشت سر شماست تا شاید مشمول رحمت پروردگار شوید.
- ۴۶ هیچ آیه‌ای از آیات پروردگارشان برای آنها نیامد، جز آن که از آن اعراض می کنند.
- ۴۷ و هرگاه به آنها گفته می شود: از آنچه خداوند به شما روزی کرده انفاق کنید. کافران به اهل ایمان می گویند: آیا ما کسی را اطعام کنیم که اگر خدا می خواست او را سیر می کرد؟ شما در گمراهی آشکاری هستید.
- ۴۸ و می گویند: اگر راست می گویند، پس کی وعده قیامت واقع می شود؟
- ۴۹ آنها جز این را انتظار نمی کشند که یک صدای آسمانی ناگهان آنها را در بر گیرد، در حالی که با هم مشغول جنگ و جدالند.
- ۵۰ در آن حال فرصت وصیت ندارند و نیز فرصت مراجعه به خانواده را پیدا نمی کنند.
- ۵۱ در صور دمیده می شود و ناگاه از قبرها به سوی پروردگار خویش می شتابند.
- ۵۲ آنگاه می گویند: وای بر ما! چه کسی ما را از آن آرامگاه ما برانگیخت؟ این همان چیزی است که خدای رحمان وعده داده بود و فرستادگان او راست گفتند.
- ۵۳ و جز یک صدا نباشد. در آن زمان همگی را نزد ما احضار کنند.
- ۵۴ امروز به کسی ظلم نخواهد شد و شما جز کارهایی که کرده‌اید، پاداش داده نمی شوید.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۴
- ۵۵ یاران بهشت، به نعمتهای الهی مشغول و شادمانند.
- ۵۶ آنها و زنانشان در سایه‌ها به تختها تکیه زده‌اند.
- ۵۷ برای آنان انواع میوه‌هاست و هر چه بخواهند، آماده است.
- ۵۸ از جانب پروردگار مهربان برای آنها درود و سلام است.
- ۵۹ به مجرمان گفته می شود که امروز صف خود را جدا کنید.

۶۰ آیا ای فرزندان آدم! با شما عهد نبستم که شیطان را بندگی نکنید؛ زیرا که او برای شما دشمن آشکاری است؟
 ۶۱ و گفتم که مرا بندگی کنید که این، راه مستقیم است.
 ۶۲ ولی شیطان عده زیادی از شما را گمراه کرد. آیا نمی‌خواهید اندیشه کنید؟
 ۶۳ این، آن جهنمی است که به شما وعده داده می‌شد.
 ۶۴ امروز در آن وارد شوید به خاطر آنچه را که شما انکار کردید.
 ۶۵ امروز بر دهانشان مهر می‌زنیم و دستها و پاهایشان به آنچه انجام داده‌اند، شهادت می‌دهند.
 ۶۶ و اگر بخواهیم دیدگانشان را نابینا می‌کنیم. آنگاه برای عبور از صراط بدوید؛ اما چگونه می‌توانید ببینید.
 ۶۷ و اگر بخواهیم، آنها را در مکان خود مسخ می‌کنیم تا نتوانند ادامه راه دهند و یا به عقب برگردند.
 ۶۸ هر که را عمر طولانی دهیم، در خلقت او کاستی ایجاد می‌کنیم. آیا به عقل نمی‌آیید؟!
 ۶۹ ما هیچ‌گاه به پیامبر شعر نیاموختیم و شایسته او نیز نیست؛ بلکه این آیات جز وسیله بیداری و قرآن روشن نیست.
 ۷۰ تا با آیات آن، زندگان پند گیرند و بر کافران اتمام حجت شود.
 ترجمه قرآن، ص: ۴۴۵

۷۱ آیا کافران ندیدند که برای انسان به دست قدرت ما حیواناتی آفریده‌ایم که آنها مالک آنان هستند.
 ۷۲ حیوانات را رام آنها کردیم تا بر آنان سوار شوند و هم از آنان تغذیه کنند.
 ۷۳ برای آنها در آن حیوانات منفعتها و نوشیدنیهایی است. آیا شکر آن را بجا نمی‌آورند؟!
 ۷۴ غیر از خداوند، خدایانی برای خود انتخاب کردند، بدین امید که از سوی آنها یاری شوند.
 ۷۵ در حالی که خدایان نمی‌توانند آنان را یاری دهند. این کافران، سپاهی حاضر به خدمت خدایان خویش هستند.
 ۷۶ سخن آنها تو را اندوهگین نکند. ما آنچه را پنهان و یا آشکار می‌کنند، می‌دانیم.
 ۷۷ آیا انسان ندید که ما او را از نطفه آفریدیم و او دشمن آشکار گردید.
 ۷۸ بر ما مثالی زد که چه کسی می‌تواند این استخوانها را زنده کند در حالی که پوسیده است؟
 ۷۹ بگو: همان کسی که اولین بار آن را آفرید، دوباره آن را زنده می‌کند و او بر همه آفریده‌های خویش آگاه است؛
 ۸۰ خدایی که از درخت سبز آتش آفرید و شما به وسیله آن آتش می‌افروزید.
 ۸۱ آیا خدایی که آسمانها و زمین را آفریده، قادر نیست همانند این انسانها را بیافریند؛ بلکه قادر است و او آفریننده آگاه است.
 ۸۲ کار او این گونه است که وقتی چیزی را اراده کند، همین که می‌گوید: باش. خواهد شد.
 ۸۳ بنا بر این، منزله است خدایی که ملکوت همه چیز در قدرت اوست و همه شما به سوی او باز می‌گردید.

سوره صافات مکه

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ قسم به فرشتگان صف کشیده؛

۲ قسم به فرشتگان منع‌کننده؛

۳ قسم به تلاوت‌کنندگان ذکر؛

۴ که خدای شما یکی است.

- ۵ همو که پروردگار آسمانها و هر چه در آنهاست و پروردگار مشرقهاست.
- ۶ ما آسمان دنیا را به زینت ستارگان آراستیم،
- ۷ و از شیطانهای خبیث محفوظ داشتیم.
- ۸ شیطانها نمی‌توانند به سخنان فرشتگان عالم بالا گوش دهند و از هر طرف آنها را می‌رانند.
- ۹ رانده می‌شوند و برای آنان عذابی دایم خواهد بود؛
- ۱۰ مگر آنهایی که در لحظه‌ای کوتاه برای استراق سمع بالا آیند که شهاب فروزان آنها را تعقیب کند.
- ۱۱ از آنان سؤال کن آیا آفرینش آنها سخت‌تر است یا آفریده‌های دیگر ما، که انسانها را از گل چسبناک آفریده‌ایم؟
- ۱۲ تو تعجب می‌کنی، آنها مسخره می‌کنند.
- ۱۳ و هرگاه به آنها پند دهند، به خود نیایند.
- ۱۴ و هرگاه نشانه‌ای ببینند، مسخره کنند.
- ۱۵ و گویند: این، جز جادوی آشکار چیزی دیگری نیست.
- ۱۶ آیا اگر ما بمیریم و خاک و استخوان شویم دوباره زنده خواهیم شد؟
- ۱۷ و آیا پدران گذشته ما زنده می‌شوند؟
- ۱۸ بگو: بله زنده می‌شوید، در حالی که حقیر خواهید بود.
- ۱۹ تنها یک صدای هولناک است، ناگهان همگی نظاره‌گرند.
- ۲۰ می‌گویند: وای بر ما! این است روز پاداش.
- ۲۱ این است روز اجرای حکم الهی که آن را تکذیب می‌کردید.
- ۲۲ اینک ستمکاران را با همسرانشان و آنچه را که عبادت می‌کردند، حاضر کنید.
- ۲۳ آنچه غیر خدا بندگی می‌کردند و همه را به راه جهنم راهنمایی کنید.
- ۲۴ آنان را نگاه دارید که بازخواست می‌شوند.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۷
- ۲۵ چرا یکدیگر را یاری نمی‌کنید؟
- ۲۶ بلکه امروز همگی تسلیم هستند.
- ۲۷ به یکدیگر رو می‌کنند و از هم می‌پرسند.
- ۲۸ می‌گویند: شما از راه قسم وارد شدید.
- ۲۹ پاسخ می‌دهند که بلکه شما ایمان نیاوردید.
- ۳۰ ما هیچ‌گونه سلطه‌ای بر شما نداشتیم؛ بلکه شما خود مردمی طغیانگر بودید.
- ۳۱ اینک فرمان الهی برای ما قطعی است و همگی از عذاب او می‌چشیم.
- ۳۲ ما شما را گمراه کردیم؛ همان گونه که خود گمراه بودیم.
- ۳۳ امروز همه آنها در چشیدن عذاب مشترکند.
- ۳۴ و ما این گونه از مجرمان انتقام می‌گیریم.
- ۳۵ اینها کسانی بودند که وقتی به آنها گفته می‌شد: نیست خدایی جز پروردگار، کبر می‌ورزیدند.
- ۳۶ و می‌گفتند: آیا ما به خاطر یک شاعر دیوانه، دست از خدایان خویش برداریم؟

- ۳۷ بلکه او حق را آورده و پیامبران پیشین را تصدیق کرده است.
- ۳۸ و شما عذاب دردناک را خواهید چشید.
- ۳۹ و پاداش داده نمی‌شوید، جز به خاطر کارهایتان.
- ۴۰ مگر بندگان با اخلاص پروردگار،
- ۴۱ که برای آنان روزی معینی خواهد بود.
- ۴۲ میوه‌های بهشتی در حالی که مورد احترام قرار می‌گیرند،
- ۴۳ در باغهای پر نعمت،
- ۴۴ بر تختهایی که مقابل هم هستند،
- ۴۵ اطرافشان کاسه‌های شراب طهور را می‌گردانند؛
- ۴۶ شرابی سدید که برای نوشنده‌اش لذت بخش است؛
- ۴۷ شرابی که با نوشیدن آن نه عقل از دست می‌رود و نه مست می‌شوند.
- ۴۸ و کنارشان همسرانی است درشت چشم که فقط به شوهرانشان می‌نگرند.
- ۴۹ در لطافت و سپیدی همچون تخم مرغهایی هستند که زیر بال پرندگان پنهان مانده‌اند.
- ۵۰ اهل ایمان روی به یکدیگر کرده می‌پرسند.
- ۵۱ یکی از آنها می‌گوید: در دنیا همنشینی داشتم.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۸
- ۵۲ به من می‌گفت: آیا تو این وعده‌ها را قبول داری؟
- ۵۳ آیا وقتی می‌میریم و خاک و استخوان می‌شویم، پاداش داده خواهیم شد؟
- ۵۴ می‌گوید: آیا می‌خواهید او را ببینید؟
- ۵۵ در اینجا نگاه می‌کند و او را در میان آتش می‌بیند.
- ۵۶ می‌گوید: به خدا قسم! نزدیک بود مرا چون خود هلاک کنی.
- ۵۷ اگر لطف پروردگار نبود، من نیز از احضارشدگان بودم.
- ۵۸ آیا ما خواهیم مرد؟
- ۵۹ و جز همان مرگ اول نخواهیم داشت و عذاب نخواهیم شد؟
- ۶۰ البته، این همان رستگاری بزرگ است.
- ۶۱ برای مثل این، باید اهل عمل کار کنند.
- ۶۲ آیا این بهتر است یا درخت زقوم دوزخ؟
- ۶۳ ما آن درخت را بلای ستمگران قرار دادیم.
- ۶۴ این درخت از قعر جهنم می‌روید.
- ۶۵ شکوفه‌هایش همانند سرهای شیطانهاست.
- ۶۶ آنها از آن می‌خورند و شکمها را از آن پر می‌کنند.
- ۶۷ آنگاه روی آن، آب داغ بدبویی را می‌نوشند.
- ۶۸ سپس باز گشت آنها به سوی دوزخ است؛

- ۶۹ زیرا که پدران خود را گمراه یافتند.
- ۷۰ و به دنبال آنان شتابان رفتند.
- ۷۱ پیش از اینها بیشتر پیشینیان گمراه بودند.
- ۷۲ ما در بین آنان بیم‌رسانها فرستاده بودیم.
- ۷۳ بنگر که عاقبت بیم‌داده‌شدگان به کجا انجامید.
- ۷۴ جز بندگان با اخلاص پروردگار.
- ۷۵ نوح ما را خواند و ما چه خوب اجابت می‌کنیم.
- ۷۶ او و خانواده‌اش را از بلای بزرگی نجات دادیم.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۴۹
- ۷۷ و نسل او را ماندگار کردیم.
- ۷۸ و نام نیک او را برای آیندگان باقی داشتیم.
- ۷۹ درود بر نوح در بین جهانیان.
- ۸۰ ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.
- ۸۱ او از بندگان با ایمان ما بود.
- ۸۲ سپس بقیه را غرق کردیم.
- ۸۳ و از شیعیان نوح، ابراهیم بود.
- ۸۴ هنگامی که با دلی پاک به پیشگاه پروردگارش آمد.
- ۸۵ زمانی که به پدر و قوم خویش گفت: چه چیزی را بندگی می‌کنید؟
- ۸۶ آیا غیر از پروردگار، به خدایان دروغین روی آورده‌اید؟
- ۸۷ چه گمانی درباره پروردگار جهانیان دارید؟
- ۸۸ ابراهیم نگاهی به ستارگان کرد.
- ۸۹ و گفت: من بیمارم.
- ۹۰ روی از او برگردانیدند و رفتند.
- ۹۱ ابراهیم به سراغ بت‌های آنها رفت و گفت: آیا شما غذا نمی‌خورید؟
- ۹۲ راستی چرا سخن نمی‌گویید؟
- ۹۳ دور از چشم بت‌پرستان ضربه‌ای سخت با دست راست بر آنها زد.
- ۹۴ بت‌پرستان به سرعت با او روبرو شدند.
- ۹۵ ابراهیم گفت: آیا چیزی را که با دست خود تراشیده‌اید، بندگی می‌کنید؟
- ۹۶ در حالی که خداوند، شما و بت‌هایی را که می‌سازید، آفریده است.
- ۹۷ گفتند: آتش‌خانه‌ای برای او بسازید و او را در جهنمی از آتش بیفکنید.
- ۹۸ آنان اراده نیرنگ نسبت به ابراهیم کردند. ما آنان را پست و مغلوب کردیم.
- ۹۹ ابراهیم گفت: من به سوی پروردگارم می‌روم. او مرا هدایت خواهد کرد.
- ۱۰۰ پروردگارا! به من از بندگان صالحت عطا کن!

- ۱۰۱ ما مژده پسری بردبار به او دادیم.
- ۱۰۲ وقتی پسر به سعی و تلاش رسید، گفت: پسر! من در خواب دیده‌ام که تو را در راه خدا قربانی می‌کنم. تو چه نظری داری؟ پسر گفت: ای پدر! به آنچه مأمور هستی عمل کن. اگر خدا بخواهد، مرا از جمله صابران خواهی یافت.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۵۰
- ۱۰۳ وقتی پدر و پسر تسلیم شدند، او را به صورت بر خاک نهاد.
- ۱۰۴ و او را ندا دادیم که ای ابراهیم!
- ۱۰۵ آن خواب را تحقق بخشیدی، ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.
- ۱۰۶ این، در حقیقت یک امتحان آشکاری بود.
- ۱۰۷ ما ذبح بزرگی را فدای او کردیم.
- ۱۰۸ و نام نیک او را برای آیندگان باقی گذاردیم.
- ۱۰۹ درود بر ابراهیم!
- ۱۱۰ ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم؛
- ۱۱۱ زیرا که او از بندگان با ایمان ما بود.
- ۱۱۲ ما مژده پسرش اسحاق را به او دادیم که پیامبری از صالحان بود.
- ۱۱۳ ما به ابراهیم و اسحاق برکت دادیم و از نسل آن دو اشخاصی نیکوکار و افرادی آشکارا به خود ستم می‌کردند.
- ۱۱۴ ما بر موسی و هارون منت گذاردیم.
- ۱۱۵ آن دو و قومشان را از گرفتاری بزرگی نجات دادیم.
- ۱۱۶ آنها را یاری دادیم تا پیروز شدند.
- ۱۱۷ به آن دو کتاب روشنگر عطا کردیم.
- ۱۱۸ و هر دو را به راه راست هدایت نمودیم.
- ۱۱۹ و هر دو را با نام نیک برای آیندگان باقی گذاردیم.
- ۱۲۰ درود بر موسی و هارون!
- ۱۲۱ این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.
- ۱۲۲ زیرا آن دو از بندگان با ایمان ما بودند.
- ۱۲۳ الیاس یکی از پیامبران الهی بود.
- ۱۲۴ در آن هنگام که به قوم خود گفت: آیا از خدا نمی‌ترسید؟
- ۱۲۵ آیا بت بعل را می‌خوانید و بهترین آفریدگار را کنار می‌گذارید؟!
- ۱۲۶ خداوند، پروردگار شما و پروردگار پدران گذشته شماست.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۵۱
- ۱۲۷ او را تکذیب کردند و در پیشگاه الهی احضار خواهند شد.
- ۱۲۸ مگر بندگان با اخلاص پروردگار.
- ۱۲۹ و ما نام نیک او را برای آیندگان باقی گذاردیم.
- ۱۳۰ درود بر الیاسین!

- ۱۳۱ ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم؛
- ۱۳۲ زیرا الیاس از بندگان با ایمان ما بود.
- ۱۳۳ لوط یکی از پیامبران بود.
- ۱۳۴ زمانی او و خانواده‌اش را همگی نجات دادیم.
- ۱۳۵ جز پیر زنی که باید می‌ماند.
- ۱۳۶ سپس بقیه را نابود کردیم.
- ۱۳۷ و شما دایم صبحگاهان بر آثار ویران آنها می‌گذرید؛
- ۱۳۸ و نیز در هنگام شب، آیا به عقل نمی‌آید؟!؛
- ۱۳۹ یونس یکی از پیامبران بود.
- ۱۴۰ هنگامی که به سوی کشتی پر از جمعیت فرار کرد،
- ۱۴۱ اهل کشتی قرعه زدند و به نام او افتاد.
- ۱۴۲ او را به دریا افکندند. نهنگ او را بلعید، در حالی که ملامت می‌شد.
- ۱۴۳ اگر او از جمله تسبیح‌کنندگان الهی نبود،
- ۱۴۴ در شکم نهنگ تا روز قیامت می‌ماند.
- ۱۴۵ او را به صحرا انداختیم، در حالی که بیمار بود.
- ۱۴۶ ما بوته کدویی بر او رویاندیم.
- ۱۴۷ دوباره او را به سوی مردمی که صد هزار یا بیشتر بودند، فرستادیم.
- ۱۴۸ آنها ایمان آوردند و ما آنان را تا زمانی معین بهره‌مند کردیم.
- ۱۴۹ ای رسول ما! از این کافران سؤال کن که آیا برای پروردگارت دختر هست و برای آنان پسر؟!؛
- ۱۵۰ آیا ما فرشتگان را زن آفریدیم و آنها شاهد بودند؟!؛
- ۱۵۱ به آن که اینها آنچه می‌گویند، نسبت دروغ است.
- ۱۵۲ خدا فرزند آورده، آنها به طور قطع دروغ می‌گویند.
- ۱۵۳ آیا دختران را بر پسران ترجیح داده است؟!؛
- ترجمه قرآن، ص: ۴۵۲
- ۱۵۴ شما را چه می‌شود که این گونه قضاوت می‌کنید؟
- ۱۵۵ آیا به خود نمی‌آید؟!؛
- ۱۵۶ یا اینکه برای حرف خود دلیل روشنی دارید؟
- ۱۵۷ اگر راست می‌گویید، کتاب خود را بیاورید.
- ۱۵۸ کافران بین خدا و جنّ، خویشاوندی قائل شدند. در صورتی که جنیان خوب می‌دانند که کافران در پیشگاه الهی احضار خواهند شد.
- ۱۵۹ خداوند از آنچه توصیف می‌کنند، منزّه است.
- ۱۶۰ جز بندگان با اخلاص پروردگار.
- ۱۶۱ شما و خدایانتان.

- ۱۶۲ نتوانستید آنان را فریب دهید.
- ۱۶۳ جز آنهایی که در آتش دوزخ وارد می‌شوند.
- ۱۶۴ و هیچ‌یک از ما فرشتگان نیست جز آن که مقام معلومی دارد.
- ۱۶۵ و ما همه به صف ایستاده‌ایم.
- ۱۶۶ و همگی تسبیح پروردگار می‌کنیم.
- ۱۶۷ اگر چه کافران گویند.
- ۱۶۸ اگر یکی از کتابهای پیامبران گذشته در اختیار ما بود، ترجمه قرآن ۴۷۶
- ۱۶۹ به یقین، ما بندگان با اخلاص خدا بودیم.
- ۱۷۰ به آن کافر شدند و به زودی خواهند دانست.
- ۱۷۱ سخن ما برای بندگان ما که پیامبر بودند، از پیش چنین بوده است.
- ۱۷۲ که آنان یاری خواهند شد.
- ۱۷۳ و سپاه ما بر کافران پیروزند؛
- ۱۷۴ بنا بر این تو تا زمان معینی از آنها روی بگردان.
- ۱۷۵ آنان را زیر نظر داشته باش که به زودی پیروزی تو را می‌بینند.
- ۱۷۶ آیا کافران برای عذاب ما عجله می‌کنند؟
- ۱۷۷ ولی وقتی عذاب ما به منزلگاهشان رسد، صبحگاه بیم‌داده‌شدگان چه بد است.
- ۱۷۸ بنا بر این تو تا زمان معینی از آنها روی برگردان.
- ۱۷۹ آنان را زیر نظر داشته باش که به زودی پیروزی تو را می‌بینند.
- ۱۸۰ پروردگار تو که پروردگاری مقتدر است، از آنچه توصیف می‌کند منزّه است.
- ۱۸۱ و درود بر پیامبران!
- ۱۸۲ و حمد، مخصوص پروردگار جهانیان است.

سوره ص مکه

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۳

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ص، قسم به قرآنی که دارای ذکر است،

۲ که کافران گرفتار غرور و دشمنی هستند.

۳ پیش از آنها چه نسلهایی را که نابود کردیم. در هنگام دیدن عذاب، فریاد می‌زدند ولی راه نجاتی نبود.

۴ تعجب کردند که بیم‌رسانی از میان خودشان آمده است، کافران گفتند: این مرد جادوگری دروغ‌گوست.

۵ آیا او به جای این همه خدایان، یک خدا قرار داده؟ این چیز عجیبی است.

۶ بزرگان‌شان رأی دادند که بروید و با خدایانتان بسازید که این مراد همه است.

۷ ما چنین چیزی از آخرین ملت نشنیده‌ایم. این فقط یک دین ساختگی است.

۸ چگونه از بین ما قرآن را برای او فرستاده‌اند؟ آنها در اصل وحی تردید دارند. آنان هنوز عذاب مرا نچشیده‌اند.

۹ آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار مقتدر و بخشنده تو در اختیار آنهاست؟

۱۰ و یا حکومت آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن ایشان است، تا به وسیله‌ها بالا روند.

۱۱ اینها سپاه شکست خورده‌ای از احزاب هستند.

۱۲ پیش از اینها، قوم نوح و عاد و فرعون‌ی که صاحب قدرت بود تکذیب کردند.

۱۳ و نیز قوم ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه حزبهایی بودند.

۱۴ و همگی، پیامبران را تکذیب کردند و مستحق عذاب الهی شدند.

۱۵ اینها نیز جز یک صیحه را که بازگشتی ندارد و همه را نابود می‌کند، انتظار نمی‌کشند.

۱۶ اینها گفتند: پروردگارا! در حساب نامه ما قبل از قیامت شتاب کن.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۴

۱۷ ای رسول ما! به آنچه می‌گویند، شکیبایی کن و به یاد آور بنده ما داود را که قدرتمند و بسیار توبه‌کننده بود.

۱۸ ما کوه‌ها را مسخر او ساختیم که هر شب و روز با او تسبیح خدا می‌گفتند.

۱۹ پرندگان نیز در تسخیر او بودند و همگی به‌سویش روان می‌شدند.

۲۰ حکومتش را محکم کردیم و به او حکمت و قدرت تمیز حق از باطل عطا کردیم.

۲۱ آیا داستان مخاصمه آن دو نفر که از محراب بالا رفتند، به تو رسیده است؟

۲۲ در آن هنگام که بر داود وارد شدند و او از دیدن آنها وحشت کرد. گفتند: نترس؛ ما از یکدیگر شکایت داریم. یکی بر دیگری

ظلم کرده، تو بین ما به حق داوری کن و بر ما ستم مکن و ما را به راه راست هدایت نما.

۲۳ این برادر من است. نود و نه میش دارد و من یکی بیشتر ندارم و او اصرار می‌کند که این یکی را هم به من واگذار کن و در

گفتگو مرا مغلوب کرده است.

۲۴ داود گفت: او به طور قطع با درخواست میش تو برای خودش به تو ستم کرده و همواره بیشتر شریکان به یکدیگر ستم می‌کنند،

جز آنهایی که ایمان آورده و کارهای پسندیده می‌کنند که البته اینها هم کم هستند. و داود دانست که ما او را امتحان کرده‌ایم. از

خداوند طلب بخشش کرد و به رکوع افتاد و انابه کرد.

۲۵ ما این عمل را بر او بخشیدیم و او نزد ما بسیار بلندمرتبه و عاقبت به خیر است.

۲۶ ای داود! ما تو را در روی زمین مقام خلافت دادیم. بین مردم به حق قضاوت کن و از هوای نفس پیروی مکن که تو را از راه

خدا منحرف می‌کند و آنهایی که از راه حق منحرف شدند، به خاطر آن که روز حساب را فراموش کرده‌اند، عذاب سختی خواهند

داشت.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۵

۲۷ ما آسمان و زمین و آنچه را در آنهاست، بیهوده نیافریده‌ایم. این گمان کافران است. پس وای بر کافران از آتشی که برای ایشان

است!

۲۸ آیا ما اهل ایمان و کارهای پسندیده را مانند فسادکنندگان روی زمین قرار می‌دهیم؟ و آیا اهل تقوا را همچون فاجران قرار

می‌دهیم؟

۲۹ قرآن، کتابی است که بر تو نازل کردیم، در حالی که دارای برکت است تا در آیات آن تدبیر کنند و عاقلان به خود آیند.

۳۰ به داود، فرزندش سلیمان را عطا کردیم. او بنده خوبی بود و به درگاه الهی بسیار انابه می‌کرد.

۳۱ به یاد آور زمانی را که هنگام عصر اسبهای تندرو را بر او عرضه داشتند.

۳۲ او گفت: من اسبها را به خاطر یاد پروردگارم دوست می‌دارم. تا اینکه از برابر چشمهایش پنهان شدند.

۳۳ گفت: اسبها را به من بازگردانید. آنگاه دست به ساقها و گردنهای آنها کشید.

۳۴ ما سلیمان را امتحان کردیم و بر تخت او جسد بی‌جانی انداختیم. آنگاه به درگاه الهی انابه کرد.

۳۵ گفت: پروردگارا! مرا ببخش و به من حکومتی ده که بعد از من کسی به آن نایل نشود؛ زیرا که تو بسیار بخشنده‌ای.

۳۶ باد را به تسخیر او درآوردیم تا به فرمان او هر کجا خواست، آرام برود.

۳۷ و نیز شیطانها را که بنا و عوَص بودند، مسخر امر او کردیم.

۳۸ و بقیه شیطانها را به زنجیر کشیدیم.

۳۹ بدو گفتیم: این، عطای ماست. بی‌حساب به هر که خواهی ببخش و از هر که خواهی امساک کن.

۴۰ او نزد ما بسیار بلندمرتبه و عاقبت به خیر است.

۴۱ و به یادآور بنده ما ایوب را زمانی که خدای خویش را خواند و گفت شیطان مرا به رنج و عذاب انداخته است.

۴۲ به او گفتیم: پای خود را بر زمین بکوب. این چشمه‌ای است برای شستشو و نوشیدن.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۶

۴۳ و خانواده‌اش را به او بخشیدیم و همانند آنان نیز به او دادیم تا رحمتی از جانب ما و یادآوری برای عاقلان باشد.

۴۴ دسته‌ای از ساقه‌های گندم بردار و با آن بزَن و سوگند خود را نشکن. ما او را شکیبیا یافتیم. او بنده خوبی بود و به درگاه الهی بسیار انابه می‌کرد.

۴۵ به یاد آور بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که صاحبان قدرت و بصیرت بودند.

۴۶ ما آنها را خالص و پاکیزه برای یادآوری جهان آخرت کردیم.

۴۷ و آنان نزد ما از برگزیدگان و اخیار بودند.

۴۸ و به یاد آور اسماعیل و یسع و ذا‌الکفل را که همه از خوبان بودند.

۴۹ این، یادآوری است و برای اهل تقوا عاقبت خوبی خواهد بود.

۵۰ باغهای همیشگی که دره‌ایش به روی آنها گشوده است.

۵۱ در آن باغها بر تختها تکیه زده‌اند و میوه‌ها و نوشیدنیهای فراوان در اختیار آنان است.

۵۲ و کنارشان همسرانی است درشت‌چشم که فقط به شوهرانشان می‌نگرند.

۵۳ اینها وعده‌هایی است که برای روز حساب داده می‌شود.

۵۴ این رزق ماست که هیچ‌گاه پایان ندارد.

۵۵ این، پاداش اهل تقواست و برای طغیانگران عاقبت شری خواهد بود.

۵۶ جهنمی که در آن وارد می‌شوند که چه آرامگاه بدی است.

۵۷ این نوشیدنی که باید بنوشند، آب جوشان و چرک است.

۵۸ و از نوع دیگر همانند آن نیز هست.

۵۹ این، گروهی است که همراه شما وارد جهنم می‌شوند. وای بر حال اینها که همگی در آتش خواهند سوخت.

۶۰ اهل آتش می‌گویند: وای بر حال شما که این عذاب را شما برای ما به وجود آوردید! چه بد قرارگاهی است.

۶۱ می‌گویند: پروردگارا! هر که این عذاب را برای ما به وجود آورده عذابی چند برابر در آتش جهنم به او بده.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۷

۶۲ و می‌گویند: چرا مردانی که از اشرار می‌شمریم، نمی‌بینیم؟!

۶۳ آیا ما آنها را به مسخره گرفتیم یا دیدگان آنان را نمی‌بیند.

۶۴ این نزاع اهل آتش حتمی است.

۶۵ بگو: من بیم‌دهنده‌ام و خدایی نیست جز خدایی یکتایی که قهار است.

۶۶ او پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در بین آنهاست و او مقتدر و بخشاینده است.

۶۷ بگو: این خبر بزرگ است.

۶۸ که شما از آن روی گردانید.

۶۹ من از عالم بالا هنگامی که به گفتگو می‌پردازند، چیزی نمی‌دانم.

۷۰ تنها چیزی که به من وحی می‌شود این است که من بیم‌رسان آشکاری هستم.

۷۱ به یاد آور زمانی را که پروردگارت به فرشتگان فرمود که من بشری از گل می‌آفرینم.

۷۲ وقتی او را آراستم و از روح خود در وی دمیدم، همگی بر او سجده کنید.

۷۳ همه فرشتگان سجده کردند،

۷۴ جز ابلیس که کبر ورزید و از کافران شد.

۷۵ خدا فرمود: ای ابلیس! چه چیز باعث شد به موجودی که با دست خویش آفریدم سجده نکنی؟ آیا کبر ورزیدی یا از برترینها بودی؟

۷۶ گفت: من از انسان بهترم؛ مرا از آتش آفریدی و او را از گل.

۷۷ فرمود: از این مکان بیرون رو که تو رانده شده‌ای.

۷۸ و لعنت من تا روز قیامت بر تو باد.

۷۹ گفت: پس به من تا روز قیامت مهلت بده که زنده بمانم.

۸۰ فرمود: تو از مهلت داده شدگانی؛

۸۱ تا روز و وقت معلوم.

۸۲ گفت: به عزّت سوگند، همه بندگان را گمراه می‌کنم،

۸۳ جز آن بندگان که اهل اخلاص هستند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۸

۸۴ فرمود: سوگند به حق که به حق سخن می‌گویم.

۸۵ جهنم را از تو و هر که از آنها تو را پیروی کند، پر خواهم کرد.

۸۶ ای رسول ما! بگو: من از شما مزد رسالت نمی‌خواهم و من در این باره تکلیفی ندارم.

۸۷ این قرآن نیست جز یادآور برای جهانیان.

۸۸ و پس از مدّتی خبر آن را خواهید شنید.

سوره زمر مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ این، کتابی است که از جانب خدای مقتدر و حکیم نازل شده است.

۲ ما کتاب را بر اساس حق بر تو نازل کردیم؛ بنا بر این خدا را بندگی کن و دین را برای او خالص گردان.

۳ بدانید که دین خالص از آن خداست و آنهایی که غیر خدا را سرپرست خویش قرار دادند می‌گویند: عبادتشان نمی‌کنیم، مگر برای آن که ما را به خدا نزدیک کنند. خداوند درباره آنچه در آن اختلاف دارند، بین آنها حکم خواهد کرد که خداوند انسان دروغ‌گوی کفران‌کننده را هدایت نخواهد کرد.

۴ اگر خداوند می‌خواست برای خود فرزندی انتخاب کند، از بین مخلوقاتش هر چه می‌خواست انتخاب می‌کرد؛ ولی او منزّه است. او خدای یکتای قهار است.

۵ آسمانها و زمین را بر اساس حق آفریده است. شب را به روز می‌پیچد و روز را بر شب و خورشید و ماه را در تسخیر خویش دارد و هر کدام تا زمان معینی به حرکت خود ادامه می‌دهند. بدانید که او مقتدری بخشنده است.
ترجمه قرآن، ص: ۴۵۹

۶ همه شما را از یک نفس آفرید و همسرش را از او خلق کرد و برای شما هشت نوع از چهارپایان ایجاد نمود و شما را در شکم مادرانتان در تاریکیهای سه‌گانه، آفرینشی بعد از آفرینش دیگر بیافرید. این است خداوند؛ پروردگار شما که حکومت از آن اوست. نیست خدایی جز او. پس چرا از حق منحرف می‌شوید؟!

۱۷ اگر کافر شوید، خداوند از شما بی‌نیاز است و او هیچ‌گاه نمی‌خواهد که بندگانش کافر شوند و اگر شکر او را بجا آورید، آن را برای شما می‌پسندد و هیچ‌کس بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد. آنگاه همگی به سوی خدای خویش بازمی‌گردید و به آنچه کرده‌اید، شما را آگاه می‌سازد؛ زیرا که او آگاه به اسرار دلهاست.

۸ وقتی به این انسان زبانی می‌رسد، خدا را در حال انابه و زاری می‌خواند و هنگامی که خداوند نعمتی به او عطا کند، آنچه را به خاطر آن در گذشته دعا می‌کرد، از یاد می‌برد و برای خداوند همتایانی قرار می‌دهد تا مردم را از راه او منحرف نماید. بگو: کمتر از کفرت بهره گیر. به آن که تو از اهل آتش هستی.

۹ آیا آن کسی که در دل شب به خاک می‌افتد و در حال سجده و قیام است و از آخرت می‌ترسد و امید به رحمت پروردگارش دارد، مانند غیر اوست؟ آیا آن کسی که می‌داند، با کسی که نمی‌داند، یکسان است؟ البته عاقلان به خود می‌آیند.

۱۰ بگو: ای بندگانی که ایمان آورده‌اید! از پروردگار خویش بترسید. برای آنهایی که در این دنیا نیکی کرده‌اند، پاداش نیکی خواهد بود و زمین خدا وسیع است. البته خداوند، پاداش صابران را بی‌حساب خواهد داد.
ترجمه قرآن، ص: ۴۶۰

۱۱ بگو: من مأمورم که خدا را بندگی کنم و دین را برای او خالص گردانم.

۱۲ و مأمورم تا اینکه اول مسلمان باشم.

۱۳ بگو: اگر فرمان پروردگارم را مخالفت کنم، از عذاب روز بزرگ می‌ترسم.

۱۴ بگو: خدا را بندگی می‌کنم و دینم را برای او خالص گردانم.

۱۵ شما هر کس را غیر از او می‌خواهید بندگی کنید. بگو: زیانکاران، آنهایی هستند که خود و خانواده را در روز قیامت گرفتار زیان نمودند. بدانید که زیان آشکار این است.

۱۶ برای آنان از بالا و پایین سایبانهایی از آتش است. این همان چیزی است که خداوند بندگانش را به آن می‌ترساند. ای بندگان از من بترسید.

۱۷ آنانی که از بندگی طاغوت اجتناب می‌کنند و به درگاه الهی انابه می‌نمایند، برای آنان بشارت هست. پس ای رسول ما! آن بندگان را بشارت ده؛

۱۸ همان‌هایی که سخنها را می‌شنوند و از بهترین آن پیروی می‌کنند. اینها هدایت‌شدگان خدایند و اینها به حقیقت عاقلند.

۱۹ آیا کسی را که فرمان عذاب الهی درباره او حتمی است، می‌توانی از درون آتش نجات دهی؟!

۲۰ ولی آنهایی که از خدای خویش می‌ترسند، غرفه‌هایی در بهشت دارند که بر فراز آنها غرفه‌های دیگر است و از زیر آنها نهرها جاری است. این وعده الهی است و خداوند در وعده خویش تخلف نمی‌کند.

۲۱ آیا ندیدی که خداوند آبی از آسمان نازل کرد و آن را در چشمه‌های زمین راه داد و سپس به وسیله آن، زراعتی را خارج می‌سازد که رنگهای گوناگون دارد و بعد، آن گیاه خشک می‌شود و می‌بینی که زرد شده و سپس آن را در هم می‌شکند. البته در این کار برای عاقلان یادآوری است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۱

۲۲ آیا آن که خداوند دلش را برای اسلام گشوده و به نوری از جانب پروردگارش منور است با مردم تاریک‌دل یکسان است؟ پس وای بر آنهایی که با دل‌های سخت خویش از یاد خدا غافلند. اینها در گمراهی آشکاری هستند.

۲۳ خدا، کسی است که بهترین سخن را نازل کرد؛ کتابی که آیاتش شبیه یکدیگر و تکراری است. از شنیدن آیاتش لرزه بر اندام کسانی که از پروردگارش می‌ترسند می‌افتد. سپس بدن‌ها و دل‌های ایشان به یاد خدا نرم می‌شود. این هدایت الهی است که هر کسی را خواهد به آن هدایت می‌نماید و هر کسی را خداوند گمراه سازد، برای او هدایتگری نخواهد بود.

۲۴ آیا کسی که صورت خود را از عذاب دردناک روز قیامت دور می‌سازد با دیگران یکسان است؟ به ستمگران گفته می‌شود: نتیجه کار خود را بچشید.

۲۵ در گذشته نیز پیامبران را تکذیب کردند و از جایی که فکر نمی‌کردند، عذاب بر آنها وارد شد.

۲۶ آنگاه خداوند زبونی در دنیا را به آنها چشانید که البته اگر بدانند، عذاب آخرت سخت‌تر است.

۲۷ و ما در این قرآن برای مردم هر گونه مثالی را می‌زنیم؛ شاید به خود آیند.

۲۸ قرآنی که به زبان عربی است، کجی در آن راه ندارد؛ شاید پرهیزکار شوند.

۲۹ خداوند، مثالی زده که مردی درباره او به نزاع پرداخته‌اند و مردی که تنها تسلیم یک نفر است. آیا این دو یکسانند؟ حمد، مخصوص خداست؛ ولی بیشتر آنان نمی‌فهمند.

۳۰ ای رسول ما! تو می‌میری و آنها نیز می‌میرند.

۳۱ آنگاه همه شما در پیشگاه پروردگارتان دادخواهی می‌کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۲

۳۲ بنا بر این چه کسی ستمگرتر از آن است که به خدا دروغ بسته و سخن راست را هنگامی که به او ارائه شده تکذیب می‌کند؟ آیا در جهنم، جایگاهی برای کافران نیست؟

۳۳ ولی کسی که سخن راست بیاورد و آن کسی که او را تصدیق کند، آنها از پرهیزکاران هستند.

۳۴ برای آنان آنچه بخواهند، نزد پروردگارشان آماده است که این پاداش نیکوکاران است.

۳۵ تا خداوند، بدترین کارهایی که انجام داده‌اند محو کند و پاداش آنها را بهتر از آنچه عمل کرده‌اند، عطا نماید.

۳۶ آیا خداوند برای بنده‌اش کافی نیست؟ ولی آنها تو را از غیر او می‌ترسانند و هر کسی را خداوند گمراه سازد، برای او هدایتگری وجود نخواهد داشت.

۳۷ و هر کسی را خداوند هدایت فرماید، برای او گمراه کننده‌ای وجود نخواهد داشت. آیا خداوند، مقتدر و صاحب انتقام نیست؟

۳۸ اگر از آنها سؤال کنی که چه کسی آسمانها و زمین را آفریده؟ جواب می‌دهند خدا. بگو: آیا خدایانی که غیر از او می‌خوانید،

اگر خدا بخواهد به من بلایی رسد آن خدایان می‌توانند دفع کنند و یا اگر خدا بخواهد به من رحمتی رساند می‌توانند مانع شوند؟ بگو: خدا مرا بس است. بر او اهل توکل، توکل می‌نمایند.

۳۹ بگو: ای مردم! شما کار خود کنید، من هم کار خود را انجام می‌دهم. به زودی خواهید فهمید،

۴۰ که چه کسی عذاب خوارکننده به سراغش می‌آید و عذاب دایمی بر او وارد می‌گردد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۳

۴۱ ما این کتاب را برای مردم بر اساس حق نازل کردیم. هر کسی هدایت پذیرد، به سود خود اوست و هر کسی که راه خطا را برگزیند، زیان آن بر شخص اوست و تو وکیل آنها نیستی.

۴۲ خداست که در هنگام مرگ جانها را می‌گیرد و آن کسی که در هنگام خواب مرگش فرا نرسیده نیز روحش را می‌گیرد. آنگاه ارواح کسانی را که فرمان مرگ آنها صادر کرده ننگه می‌دارد و ارواح دیگر را بازمی‌گرداند تا مرگ حتمی آنان فرارسد. که البته در این کار برای اندیشمندان عبرتی است.

۴۳ آیا آنها غیر از پروردگار شفیعی گرفته‌اند؟ بگو: اگر چه خدایان مالک چیزی نبوده و دارای عقل نباشند.

۴۴ بگو: همه شفاعت از آن خداست. حکومت آسمانها و زمین متعلق به پروردگار است و سپس همگی به سوی او بازمی‌گردید.

۴۵ هنگامی که خدای یکتا در حضور مردم بی‌ایمان به آخرت یاد می‌شود، دلشان گرفتار نفرت می‌گردد و هنگامی که یاد غیر خدا می‌شود، شادمان می‌گردند.

۴۶ بگو: پروردگارا! ای کسی که آفریننده آسمانها و زمین هستی! ای آن که به غیب و شهود آگاهی! تو بین بندگانت درباره آنچه اختلاف می‌کنند، قضاوت کن.

۴۷ اگر ستمکاران تمام آنچه در روی زمین است مالک باشند و مثل آن نیز بر آن افزوده شود، همه را می‌دهند تا از عذاب سخت روز قیامت نجات یابند، و در آن روز عذابی را که گمان نمی‌بردند، برای آنان آشکار می‌گردد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۴

۴۸ و زشتی کارهایی را که انجام داده‌اند، ظاهر می‌شود و آنچه را مسخره می‌کردند بر آنها وارد می‌گردد.

۴۹ این انسان وقتی گرفتار زیان می‌شود، ما را می‌خواند و هنگامی که از جانب خود به او نعمتی می‌دهیم می‌گوید: این نعمت را به خاطر دانش من به من عطا کرده‌اند. بلکه این امتحان اوست؛ و لکن بیشتر مردم نمی‌دانند.

۵۰ این سخن را مردمی که پیش از اینها بودند نیز گفته‌اند؛ ولی آنچه را به دست می‌آوردند، آنان را بی‌نیاز نمی‌کرد.

۵۱ پس نتیجه زشتی کارهایشان به آنها رسید و ستمکاران این گروه به زودی نتیجه زشتی کارهایشان به آنها خواهد رسید و قادر به فرار نیستند.

۵۲ آیا نمی‌دانند که خدا به هر کسی خواهد، وسعت روزی دهد و هر کسی را خواهد، در تنگنا قرار می‌دهد که البته در این کار برای اهل ایمان! نشانه‌هایی است.

۵۳ بگو: ای بندگانم که بر نفس خویش ظلم کرده‌اید! از رحمت خدا مأیوس نباشید؛ زیرا خداوند همه گناهان را می‌بخشد. او خدای بخشنده و مهربان است.

۵۴ به سوی او انابه کنید و تسلیم او شوید، قبل از آن که عذاب به سراغ شما آید. آنگاه دیگر یاری نخواهید شد.

۵۵ و از بهترین آیاتی که از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده پیروی کنید؛ قبل از اینکه ناگهان عذاب الهی به سراغ شما آید و شما آگاه نباشید.

۵۶ آنگاه هر کسی بگوید: افسوس بر من از آنچه درباره پروردگار کوتاهی کردم و از مسخره‌کنندگان بودم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۵

۵۷ یا بگوید: اگر خداوند مرا هدایت می‌کرد، از جمله اهل تقوا بودم.

۵۸ یا هنگامی که عذاب را می‌بیند، گوید: اگر دوباره به دنیا برگردم، از نیکوکاران خواهم شد.

۵۹ آری؛ آیات من به سراغ تو آمد؛ ولی تو آنها را تکذیب کردی و کبر ورزیدی و تو از کافران بودی.

۶۰ می‌بینی در روز قیامت صورت آنانی را که به خدا نسبت دروغ داده‌اند، سیاه شده است. آیا در جهنم جایگاهی برای مستکبران نیست؟!

۶۱ و خداوند اهل تقوا را به خاطر رستگاری‌شان نجات می‌دهد. هیچ رنجی به آنها نمی‌رسد و هیچ گاه غمگین نمی‌گردند.

۶۲ خداوند، آفریننده همه چیز است و بر همه چیز نگهبان است.

۶۳ کلید آسمان و زمین از آن اوست و آنهایی که آیات الهی را انکار کردند، همگی زیانکارند.

۶۴ بگو: ای مردم نادان! به من فرمان می‌دهید که غیر خدا را بندگی کنم.

۶۵ من به تو و پیامبران پیش از تو وحی کردم که اگر به خدا شرک آوری، کارهایت را محو کنم و به طور قطع از زیانکاران خواهی شد.

۶۶ بلکه خدا را بندگی کن و از جمله شاکران باش.

۶۷ حق منزلت پروردگار را آن طور که باید نشناسند. روز قیامت تمامی زمین در قبضه قدرت اوست و آسمانها پیچیده در دست اوست. منزّه و برتر است خداوند از آنچه بر او شرک می‌ورزند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۶

۶۸ در صور دمیده می‌شود. آنگاه هر چه در آسمانها و در زمین هست، بی‌هوش می‌شوند جز آنهایی را که خدا بخواهد. سپس برای بار دوم در صور دمیده می‌شود. ناگهان همگی به پا می‌خیزند و تماشا می‌کنند.

۶۹ زمین به نور پروردگارش روشن می‌شود و نامه اعمال پیش می‌آورند. آنگاه پیامبران و شهدا را بیاورند و بین آنان بر اساس حق قضاوت شود و به آنها هیچ ظلمی نخواهد شد.

۷۰ و هر کس به پاداش کارش تمام و کمال می‌رسد و خدا به آنچه انجام داده‌اند آگاه‌تر است.

۷۱ کافران، گروه گروه به سوی جهنم رانده می‌شوند. وقتی به جهنم می‌رسند، درهای آن گشوده می‌شود. نگهبانان جهنم می‌گویند: آیا پیامبران الهی از بین شما برای هدایت شما نیامدند که آیات پروردگارتان را برای شما بخوانند و از ملاقات امروز شما را بترسانند؟

می‌گویند: آری؛ ولی فرمان عذاب بر کافران قطعی شده است.

۷۲ به آنها گفته می‌شود: از درهای جهنم وارد شوید که برای همیشه در آن خواهید ماند که چه بد جایگاهی برای متکبران است.

۷۳ و آنانی که از پروردگار خویش می‌ترسیدند، گروه گروه به سوی بهشت برده می‌شوند. وقتی به بهشت می‌رسند، درهای آن گشوده می‌شود و نگهبانان بهشت می‌گویند: درود بر شما! گوارا باد بر شما! وارد بهشت شوید که برای همیشه در آن خواهید ماند.

۷۴ بهشتیان می‌گویند: حمد، مخصوص خدایی است که به وعده خویش درباره ما وفا کرد و ما را وارث زمین نمود. ما هر کجای بهشت را بخواهیم، منزلگاه خویش قرار می‌دهیم؛ بنا بر این پاداش اهل عمل چه نیکوست.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۷

۷۵ می‌بینی که فرشتگان در اطراف عرش الهی حلقه زده‌اند و مشغول تسبیح و حمد پروردگار خویش هستند و در بین مردم بر اساس حق قضاوت می‌کنند و گفته می‌شود: حمد، مخصوص پروردگار جهانیان است.

سوره غافر (مؤمن) مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حا، میم.

۲ این کتابی است که از سوی خدای مقتدر و دانا نازل شده است؛

۳ خدایی که بخشنده گناهان و پذیرنده توبه‌ها، دارای مجازاتی سخت، صاحب نعمت است. نیست خدایی جز او و بازگشت به سوی اوست.

۴ با آیات الهی مجادله نمی‌کنند جز کافران. مبادا رفت و آمدهای آنان در شهرها، تو را فریب دهد.

۵ پیش از اینها قوم نوح و احزابی که بعد از ایشان آمدند، پیامبران را تکذیب می‌کردند و هر ملتی می‌کوشید پیامبر خویش را دستگیر کند و با مجادله باطل حق را پایمال سازد؛ ولی ما آنان را گرفتیم و مجازات من چه سخت بود.

۶ و همچنین فرمان مجازات پروردگارت برای کافران قطعی است که آنان یاران آتشند.

۷ فرشتگانی که عرش الهی و اطراف آن را حمل می‌کنند، به حمد پروردگار خویش مشغول هستند و به او ایمان داشته و برای اهل ایمان! طلب بخشش می‌نمایند. می‌گویند: پروردگارا! رحمت و علم تو همه چیز را فرا گرفته است؛ بنا بر این از گناهان آنانی که توبه کرده و از راهت پیروی نموده‌اند بگذر و آنان را از عذاب جهنم حفظ کن.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۸

۸ پروردگارا! آنان را همراه با پدران و مادران و همسران و فرزندان صالح آنها در بهشت جاودانی کن که به آنها وعده دادی؛ زیرا که تو مقتدر و حکیمی.

۹ و نیز آنان را از بدیها نگاه‌دار و هر کسی را اکنون از بدیها نگاه‌داری، به او رحم کرده‌ای و رستگاری بزرگ همین است.

۱۰ کافران را ندا دهند که دشمنی پروردگار نسبت به شما بزرگتر از دشمنی شما نسبت به خود شماست؛ زیرا شما را به ایمان دعوت کردند و شما کافر شدید.

۱۱ کافران گویند: پروردگارا! ما را دو بار میراندی و دو بار زنده کردی. امروز به گناهان خویش اعتراف می‌کنیم. آیا راه خروجی برای ما هست؟

۱۲ پاسخ داده می‌شوند: این، برای آن است که وقتی به یکتایی خدا دعوت می‌شدید انکار می‌کردید و اگر برای او شریک می‌آوردند، ایمان می‌آوردید. امروز قضاوت از آن خدای بلندمرتبه و بزرگ است.

۱۳ او کسی است که آیاتش را به شما نشان می‌دهد و از آسمان برای شما روزی می‌فرستد که البته فقط اهل انابه به خود می‌آیند.

۱۴ بنا بر این خدا را بخوانید و دین را برای او خالص گردانید، گرچه کافران کراهت داشته باشند.

۱۵ او دارای درجات عالی و صاحب عرش است. روح را به فرمان خود به هر کسی از بندگانش بخواهد القا می‌کند تا مردم را از روز قیامت بترساند.

۱۶ روزی که همه آنان آشکار می‌شوند و چیزی از آنها از دید خداوند مخفی نمی‌ماند. در آن روز، فرمانروایی از کیست؟ از آن خدای یکتای قهار است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۹

۱۷ آن روز هر کس آنچه انجام داده پاداش می‌گیرد. در آن روز ظلمی در کار نیست. خداوند به سرعت به حسابها می‌رسد.

۱۸ مردم را از روزی بترسان که دلها از وحشت به گلو می‌رسد و نمی‌توانند خشم خود را آشکار کنند و برای ستمکاران نه دوستی

هست و نه یاوری که شفاعت او پذیرفته شود.

۱۹ خداوند، به خیانت چشمها و اسرار دلها آگاه است.

۲۰ و خداوند بر اساس حق قضاوت می‌کند و خدایانی که غیر از او می‌خوانند، هیچ‌گونه قضاوتی ندارند. خداست که شنوا و بیناست.

۲۱ آیا در روی زمین سیر نمی‌کنند تا ببینند که پایان کار کسانی که قبل از آنها بوده‌اند و نیرو و آثارشان بیشتر بوده، به کجا انجامید و خداوند همه نعمتها را به خاطر گناهانشان از آنها گرفت و در برابر عذاب الهی قدرت دفاع نداشتند.

۲۲ این، به این خاطر بود که پیامبرانشان با دلایل روشن برای آنان آمدند؛ ولی آنان کافر شدند. خدا هم آنها را به مجازات گرفت؛ زیرا او نیرومند و سخت مجازات‌کننده است.

۲۳ موسی را با آیات خود و دلیل روشن فرستادیم.

۲۴ به سوی فرعون و هامان و قارون و آنها گفتند: او جادوگری بسیار دروغگوست.

۲۵ هنگامی که او از جانب ما بر اساس حق به سراغ آنها رفت، گفتند: پسران کسانی را که به موسی ایمان آورده‌اند بکشید و زنان آنها را زنده نگه دارید. البته نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۰

۲۶ فرعون گفت: بگذارید من موسی را به قتل رسانم. او خدایش را به یاری طلبد. من نگرانم که دین شما را تغییر دهد و یا روی زمین فساد برپا کند.

۲۷ موسی گفت: از شرّ هر متکبری که به روز حساب ایمان ندارد، به خدای خویش و شما پناه می‌برم.

۲۸ مرد با ایمانی از آل فرعون که ایمان خود را پنهان می‌کرد گفت: آیا می‌خواهید مردی را به قتل رسانید که می‌گوید: پروردگارم خداست، در حالی که با دلایل روشن از پروردگارتان نزد شما آمده؟ اگر ادعای دروغ دارد، مربوط به خودش می‌باشد و اگر راستگو باشد، بعضی از وعده‌هایی که به شما می‌دهد به شما خواهد رسید، خداوند آن کسی را که اسراف‌کننده و دروغگوست، هدایت نخواهد کرد.

۲۹ گفت: ای مردم! امروز حکومت از آن شماست و در این سرزمین مسلط هستید؛ لکن اگر عذاب خدا به ما برسد، چه کسی ما را یاری خواهد کرد. فرعون گفت: جز نظر خود چیز دیگری را صلاح نمی‌دانم و شما را به جز به راه درست دلالت نمی‌کنم.

۳۰ آن شخص با ایمان گفت: ای مردم! من برای شما از روزگاری همانند روز سخت احزاب می‌ترسم؛

۳۱ مثل روزگار قوم نوح و عاد و ثمود و ملت‌هایی که بعد از آنها آمدند. در حالی که خداوند هیچ‌گاه اراده ظلم درباره بندگان ندارد.

۳۲ و بار دیگر گفت: من درباره شما از روزی که فریادها بلند است، می‌ترسم.

۳۳ روزی که روی می‌گردانید و فرار می‌کنید و هیچ پناهی در برابر خدا ندارید و آن را که خداوند گمراه کند، هدایتگری برای او نخواهد بود.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۱

۳۴ و پیش از این، یوسف با دلایل روشن برای هدایت شما آمده؛ ولی شما درباره آنچه سوی شما آورده بود، شک داشتید تا اینکه یوسف از دنیا رفت، گفتید: هرگز خداوند بعد از او رسولی را مبعوث نمی‌کند. این‌گونه خداوند هر اسراف‌کننده و سوسه‌گر را گمراه می‌نماید.

۳۵ آنانی که بدون هیچ دلیلی با آیات الهی به مجادله برمی‌خیزند، در نتیجه نزد خدا و اهل ایمان سخت مورد غضب هستند و بدین

گونه است که خداوند بر دل هر متکبر جباری مهر می‌زند.

۳۶ فرعون گفت: ای هامان! برای من برجی بساز تا شاید به وسایلی دست یابم؛

۳۷ وسایل رفتن به آسمان تا از خدای موسی با خبر شوم، هر چند گمان می‌کنم او دروغ‌گوست. بدین ترتیب کارهای بد فرعون در نظرش جلوه کرد و از راه حق منحرف گردید. البته نیرنگ فرعون جز به نابودی او به کار نیامد.

۳۸ باز مؤمن آل فرعون گفت: ای مردم! مرا پیروی کنید. من شما را به راه رشد و کمال هدایت می‌کنم.

۳۹ ای مردم! زندگانی دنیا کالای ناچیزی بیش نیست؛ ولی آخرت خانه آرامش و همیشگی است.

۴۰ هر کسی کار بدی انجام دهد، فقط به اندازه آن مجازات می‌شود و هر کسی کار شایسته کند چه مرد و چه زن، در صورتی که با ایمان باشد، همگی وارد بر بهشت می‌شوند و در آنجا از روزی بی‌حساب بهره‌مند خواهند شد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۲

۴۱ ای مردم! چرا من شما را به رستگاری دعوت می‌کنم و شما مرا به آتش می‌خوانید؟!

۴۲ مرا دعوت می‌کنید که به خدا کافر شوم و برای او شریک‌هایی که به آن علم ندارم قائل گردم؛ ولی من شما را به سوی خدای مقتدر بخشنده دعوت می‌نمایم.

۴۳ به طور قطع آنچه مرا به سوی آن می‌خوانید، نه دعوتی در دنیا و نه در آخرت دارد و فقط بازگشت ما به سوی پروردگار است و اسراف‌کنندگان یاران آتشند.

۴۴ به زودی سخنان مرا درباره خودتان خواهید فهمید و من کارم را به خدا واگذار می‌کنم؛ زیرا که خداوند به حال بندگان بیناست.

۴۵ خداوند، مؤمن آل فرعون را از نیرنگ‌های بد آنها حفظ کرد و آل فرعون را گرفتار عذاب سختی کرد.

۴۶ آتش را صبح و شب بر آنها عرضه می‌دارند و در روز قیامت فرمان داده شود: آل فرعون را به سخت‌ترین عذاب وارد جهنم کنید.

۴۷ در میان آتش به گفتگو مشغول می‌شوند. ضعیفان به مستکبران می‌گویند: ما از شما پیروی کردیم. آیا اینکه سهمی از این آتش را می‌توانید از ما دفع کنید.

۴۸ مستکبران پاسخ می‌دهند ما و شما همگی در آتش هستیم؛ زیرا خداوند بین بندگان به عدالت حکم کرده است.

۴۹ دوزخیان به مأمورین جهنم می‌گویند: شما پروردگارتان را بخوانید تا یک روز در عذاب ما تخفیف دهد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۳

۵۰ پاسخ می‌دهند: آیا پیامبران شما با دلایل روشن نزد شما نیامدند؟

می‌گویند: آری. مأمورین جهنم گویند: اینک هر چه می‌خواهید دعا کنید که دعای کافران به جایی نمی‌رسد.

۵۱ خداوند می‌فرماید: ما البته پیامبران خود و ایمان‌آوردگان را در زندگانی دنیا و روز قیامت که شاهدان برپا می‌خیزند، یاری خواهیم کرد.

۵۲ روزی که عذرخواهی ستمکاران سودی ندارد و برای آنان لعنت و جایگاه بدی آماده است.

۵۳ به موسی روش هدایت عطا کردیم و بنی اسرائیل را وارثان کتاب قرار دادیم.

۵۴ کتابی مایه هدایت و یادآوری برای عاقلان بود.

۵۵ ای رسول ما! شکیبا باش که وعده الهی حق است و برای گناهت طلب بخشش کن و در شب و صبح، تسبیح و حمد پروردگارت را به‌جا آور.

۵۶ آنانی که بدون هیچ دلیلی به مجادله آیات الهی اقدام نمودند، در سینه‌هایشان جز تکبر نیست و البته به آرزوی خود نخواهند رسید؛ بنا بر این تو به خدا پناه بر، که او شنوا و بیناست.

۵۷ آفرینش آسمانها و زمین، بزرگتر از آفرینش انسان است؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

۵۸ و هیچ‌گاه نابینا با شخص بینا یکسان نیستند و نیز آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، با بدکاران مساوی نمی‌باشند. آنهایی که به خود می‌آیند، کم‌اند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۴

۵۹ ساعت قیامت خواهد آمد؛ شکی در آن نیست، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند.

۶۰ پروردگارتان فرموده: مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم. آنهایی که از بندگی من کبر می‌ورزند، به زودی با خواری وارد جهنم خواهند شد.

۶۱ خداست که شب را برای آرامش شما و روز را روشنی‌بخش قرار داد؛ زیرا که خداوند نسبت به مردم دارای فضل و کرم است، ولی بیشتر مردم سپاسگزار نیستند.

۶۲ این است خداوند؛ پروردگار شما که آفریننده همه چیز است. هیچ‌خدایی جز او نیست. پس چرا منحرف می‌شوید؟!

۶۳ این گونه آنهایی که آیات ما را انکار می‌کردند، منحرف می‌شوند.

۶۴ خداست که زمین را برای شما جایگاه آرامی قرار داد و آسمان را برافراشت و به شما صورت بخشید و صورتهای شما را نیکو آفرید و از نعمتهای پاکیزه، روزی شما کرد. این است خداوند. پروردگار شما پس برتر است؛ خدایی که پروردگار جهانیان است.

۶۵ او زنده‌ای است که غیر از او خدایی نیست. پس او را بخوانید و دین را برای او خالص گردانید که حمد، مخصوص پروردگار جهانیان است.

۶۶ بگو: من از اینکه خدایانی که شما غیر از خدا می‌خوانید بندگی کنم، نهی شده‌ام؛ زیرا که دلایل روشنی از جانب پروردگارم برای من آمده است و مأمورم که تسلیم پروردگار جهانیان باشم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۵

۶۷ اوست که شما را از خاک آفرید. سپس از نطفه و بعد از خون بسته و آنگاه شما را از شکم مادر به صورت طفلی بیرون آورد تا به رشد و کمال برسید. سپس شما به مرحله پیری می‌رسید. بعضی از شما قبل از پیر شدن می‌میرید و بعضی می‌مانند تا به وقت تعیین شده برسند و شاید به عقل آید.

۶۸ اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و هرگاه به چیزی اراده‌اش تعلق گیرد، به آن بگوید: باش، موجود خواهد شد.

۶۹ آیا ندیدی کسانی را که با آیات الهی جدال می‌کنند چگونه از راه حق منصرف می‌شوند؟

۷۰ آنهایی که کتاب و آنچه رسولان خود را به آن فرستاده‌ایم تکذیب کردند، به زودی خواهند فهمید.

۷۱ آن زمان که غل و زنجیرها بر گردن آنان قرار گرفته و با این غل و زنجیر آنها را می‌کشند،

۷۲ تا به درون آب جوشان و بعد در آتش جهنم سوزانده شوند.

۷۳ آنگاه به آنها گفته می‌شود: کجایند آنچه شریک خدا قرار می‌دادید؟

۷۴ جز خداوند بندگی می‌کردید؟ می‌گویند: از نظر ما محو شده‌اند. ما قبل از این چیزی را به خدایی نمی‌خواندیم. این گونه، خداوند کافران را گمراه می‌سازد.

۷۵ این عذابها به خاطر آن است که به ناحق در روی زمین شادی می‌کردید و به شهوت‌رانی سرگرم شدید.

۷۶ اینک از درهای جهنم وارد شوید و برای همیشه در آن خواهید ماند که چه بد جایگاهی برای متکبرین است.

۷۷ ای رسول ما! شکبیا باش که وعده الهی حق است یا بعضی از آن عذابهایی که به آنان وعده می‌کنیم به تو نشان می‌دهیم یا تو را قبض روح می‌کنیم و باز به سوی ما بازگشت خواهند کرد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۶

۷۸ پیش از تو پیامبرانی فرستادیم که داستان بعضی از آنها را برای تو بازگو کردیم و برخی را نگفتیم و هیچ رسولی حق نداشت بدون اجازه پروردگار آیه‌ای بیاورد، و چون فرمان خدا صادر شود، در میان آنها بر اساس حق قضاوت خواهد شد. در آن هنگام اهل باطل زیان کنند.

۷۹ خداست که حیوانات را برای شما آفرید تا بر بعضی از آنها سوار شوید و از بعضی از آنها تغذیه کنید.

۸۰ و برای شما در آنها سود فراوان است تا به وسیله آنها به نیت دل خود برسید و بر آنها و بر کشتیها سوار می‌شوید.

۸۱ خداوند آیات خود را به شما نشان می‌دهد. پس کدامین آیات الهی را انکار می‌کنید؟

۸۲ آیا در زمین سیر نمی‌کنند تا ببینند پایان کار مردم قبل از اینها که از نظر قدرت قوی‌تر و آثار بیشتری داشتند، به کجا انجامید و آنچه به دست آورده بودند، آنان را بی‌نیاز نکرد.

۸۳ هنگامی که پیامبران آنان با دلایل روشن به سراغ آنها آمدند، تنها به دانش خود دل بستند. در نتیجه، عذابی که به مسخره کردن آن می‌پرداختند، بر سر آنان فرود آمد.

۸۴ و همین که عذاب ما را مشاهده کردند گفتند: به خدای یگانه ایمان آوردیم و نسبت به خدایانی که شریک او می‌شمردیم، کافر شدیم.

۸۵ ولی وقتی عذاب ما را دیدند، ایمان آنها سودی نداشت. این سنت الهی است که درباره بندگان گذشته نیز اجرا شده و کافران در آنجا زیان کردند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۷

سوره فصلت مکه

ترجمه قرآن ۵۱۰

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حا، میم.

۲ این قرآن از سوی خدای رحمان و مهربان نازل شده است؛

۳ کتابی که آیاتش به زبان عربی، برای مردم آگاه توضیح داده شده است؛

۴ قرآنی که بشارت‌دهنده و بیم‌دهنده است؛ ولی بیشتر آنها روی گردانیده‌اند و چیزی نمی‌شنوند.

۵ و گفتند: دل‌های ما در برابر تو در حجاب است و گوش‌های ما سنگین می‌باشد و میان ما و تو حایلی هست. تو برای خود عمل کن. ما هم برای خود عمل می‌کنیم.

۶ بگو: من هم مانند شما بشری هستم. با این تفاوت که به من وحی می‌شود که خدای شما فقط خدای یکتاست؛ بنا بر این در توجه به او استوار باشید و از او طلب بخشش کنید و وای بر مشرکان؛

۷ آنانی که زکات نمی‌پردازند و به آخرت کافر هستند.

۸ آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، پاداشی بی‌منت دارند.

۹ بگو: آیا شما به کسی که زمین را در فاصله دو روز خلق کرده کافر می‌شوید و برای او مانند قرار می‌دهید، در حالی که او خدای

جهانیان است؟

۱۰ و او در روی زمین کوه‌ها بر افراشت و برکات را در آن قرار داد و مواد غذایی مختلف را در چهار روز مقدر فرمود که برای روزی طلب کنندگان یکسان است.

۱۱ سپس به آسمان پرداخت، در حالی که به صورت دود بود و به آسمان و زمین فرمود: با میل یا کراهت بیایید. گفتند: با کمال میل می‌آییم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۸

۱۲ آنگاه هفت آسمان را در مدت دو روز برپاساخت و در هر آسمان آنچه را می‌خواست فرمان داد و آسمان دنیا را به ستارگان زینت دادیم و آن را حفظ کردیم. این است تقدیر خداوند مقتدر و آگاه.

۱۳ بگو: اگر اعراض کنید، شما را به صاعقه‌ای همانند صاعقه عاد و ثمود تهدید می‌کنم.

۱۴ در آن هنگام که پیامبران از پیش رو و پشت سر به سراغ آنها آمدند که جز خداوند را بندگی نکنند. ولی گفتند: اگر پروردگار ما می‌خواست، فرشتگانی نازل می‌کرد؛ بنا بر این ما به آنچه شما به خاطر آن فرستاده شده‌اید، کافریم.

۱۵ اما قوم عاد که به ناحق در روی زمین طغیان کردند، می‌گفتند: چه کسی از ما نیرومندتر است؟! آیا ندیدند آن کسی که آنها را آفریده، از آنها نیرومندتر است؟ و آنان آیات ما را انکار می‌کردند.

۱۶ در نتیجه، ما باد و طوفان شدیدی در روزهای شوم برای آنان فرستادیم تا به آنان عذاب ذلت را در دنیا بچشانیم که البته عذاب آخرت، ذلت‌بارتر است و هرگز یاری نخواهند شد.

۱۷ و اما قوم ثمود را هدایت کردیم؛ ولی آنها کوردلی را بر هدایت ترجیح دادند. در نتیجه، صاعقه عذاب خوارکننده به خاطر کارهایشان آنان را گرفت.

۱۸ و اهل ایمان و آنانی که تقوا را پیشه خود قرار داده بودند، نجات دادیم.

۱۹ قیامت، روزی است که همه دشمنان خدا را به سوی آتش برند، در حالی که بازداشت هستند.

۲۰ و همین که همگی به آتش می‌رسند، گوش و چشم و پوست بدنهایشان علیه آنان به آنچه کرده‌اند، شهادت می‌دهند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۹

۲۱ به پوستهای بدنشان می‌گویند: برای چه علیه ما شهادت دادید؟ پاسخ می‌گویند: خدایی ما را به سخن آورد که همه موجودات را به سخن می‌آورد و او کسی است که اول بار شما را آفرید و بازگشت شما به سوی اوست.

۲۲ شما از اینکه گوش و چشم و پوست بدنتان شاهد بر کارهایتان باشد، گناهان خویش را پنهان نمی‌داشتید؛ بلکه به این گمان بود که بیشتر کارهایتان را خدا نمی‌داند.

۲۳ البته این گمان شما نسبت به پروردگارتان بود که باعث نابودی شما گردید و صبح کردید در حالی که از زیانکاران شدید.

۲۴ اگر صبر کنند، آتش جایگاهشان هست و اگر بی‌تابی کنند، فریادرسی نخواهند داشت.

۲۵ بر آنان همدمانی قرار دادیم که کارهای بد آنها را از پیش رو و پشت سر در نظرشان جلوه دهند و گفتار خدا درباره آنها انجام گرفت و به سرنوشت ملت‌هایی از جن و انسان که قبل از آنها بودند، گرفتار گشتند که آنها زیانکار شدند.

۲۶ کافران گفتند: به این قرآن گوش ندهید و هنگام تلاوت آن جنجال نمایید؛ شاید غلبه پیدا کنید.

۲۷ ما هم کافران را عذاب سختی خواهیم چشاند و بدتر از آنچه انجام داده‌اند، به آنها پاداش خواهیم داد.

۲۸ این، آتش است پاداش دشمنان خدا که برای همیشه در آن خواهند ماند به خاطر اینکه آیات ما را انکار می‌کردند.

۲۹ کافران گویند: پروردگارا! آنهايي که از بين جن و انسان باعث گمراهی ما شدند، به ما نشان بده تا زیر پای خود لگدمالشان

کنیم و از پست‌ترین مردم باشند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۰

۳۰ آنانی که می‌گویند: پروردگار ما خداست، و در این راه استقامت می‌کنند، فرشتگان الهی بر آنان نازل می‌شوند و می‌گویند که ترسید و محزون نشوید که بهشت وعده داده شده بر شما بشارت باد.

۳۱ ما در دنیا و آخرت دوستان شما هستیم و در این بهشت برای شما هر چه دلتان بخواهد فراهم است و برای شما هر چه طلب کنید، مهیاست.

۳۲ این نعمتها از جانب خدای بخشنده و مهربان رسیده است.

۳۳ چه کسی گفتارش از آن که به سوی خدا دعوت می‌کند و کار پسندیده انجام می‌دهد و می‌گوید: من مسلمانم، بهتر است.

۳۴ هیچ‌گاه نیکی با بدی یکسان نیست. همواره بدی را با نیکی دفع کنید تا همان کسی که بین تو و او دشمنی هست، گویی دوستی مهربان است.

۳۵ بدین بزرگواری کسی نمی‌رسد مگر اهل شکیبایی باشد. بدین مقام نمی‌رسد مگر آن که دارای حظ بزرگی باشد.

۳۶ و هر وقت از ناحیه شیطان و سوسه‌ای به سراغ تو آمد، به خدا پناه بر که او شنوا و آگاه است.

۳۷ از نشانه‌های الهی، آفرینش شب و روز و خورشید و ماه است؛ بنا بر این به خورشید و ماه سجده نکنید؛ بلکه سجده را به خداوند اختصاص دهید که تمامی آنها را آفرید. اگر می‌خواهید او را بندگی کنید.

۳۸ اگر تکبر کنند، فرشتگانی که در محضر خداوند هستند، شب و روز او را بی‌هیچ خستگی تسبیح می‌کنند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۱

۳۹ و از نشانه‌های الهی است که می‌بینی زمین خشک شده وقتی آب بر آن نازل می‌کنیم، به جنبش در می‌آید و رشد می‌کند. آن خدایی که زمین مرده را زنده می‌کند، زنده‌کننده مردگان است. او بر همه چیز تواناست.

۴۰ کسانی که درباره آیات ما راه کفر را برگزیده‌اند، از نظر ما پنهان نیستند. آیا آن که به آتش می‌افتد بهتر است یا آن که در روز قیامت در حالی که در امان است می‌آید؟ هر چه می‌خواهید انجام دهید؛ که خداوند به آنچه می‌کنید بیناست.

۴۱ آنانی که وقتی قرآن به سراغ ایشان می‌آمد، راه کفر را برگزیدند نیز از ما پنهان نیستند؛ در حالی که قرآن کتابی عزیز است.

۴۲ کتابی که باطل از پیش رو و از پشت سر به آن راه ندارد؛ زیرا که نازل شده از جانب خداوند حکیم و ستوده است.

۴۳ آنچه به تو می‌گویند، به پیامبران پیشین نیز گفته‌اند که خدای تو صاحب بخشش و صاحب مجازات دردناک است.

۴۴ و اگر ما قرآن را به زبان عرب می‌فرستادیم می‌گفتند: چرا آیات آن توضیح داده نشده؟ قرآنی غیر عربی از پیامبری عرب. بگو: این قرآن برای آنانی که ایمان آورده‌اند، هدایت و شفاست و آنانی که ایمان نیاورده‌اند، گوشه‌ایشان سنگین است و آن را نمی‌بینند و مثل آن است که از راه دور صدا زده می‌شوند.

۴۵ و ما به موسی کتاب دادیم؛ ولی در آن اختلاف کردند و اگر نبود فرمانی که از جانب پروردگارت صادر شده، بین آنان حکم عذاب صادر می‌شد، هر چند که آنان درباره آن شکی تهمت‌انگیز دارند.

۴۶ هر کس کار خوبی انجام دهد، برای خود اوست و هر کس کار بدی انجام دهد، به خود بدی کرده و پروردگار تو هیچ‌گاه به بندگان ظلم نمی‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۲

۴۷ ساعت قیامت را فقط خدا می‌داند. میوه‌ها از پوسته خود خارج نمی‌شود و هیچ زنی باردار نمی‌گردد و وضع حمل نمی‌کند جز به علم پروردگار. روزی که خداوند کافران را ندا دهد: شریکان من کجا هستند؟! می‌گویند: ما عرضه داشتیم که هیچ گواهی برای

گفته‌های خود نداریم.

۴۸ همه خدایانی که در گذشته می‌خواندند، محو می‌شوند و خواهند فهمید که دیگر راه فراری ندارند.

۴۹ انسان، از خواستن نیکی خسته نمی‌شود؛ ولی وقتی گرفتار شرّ می‌شود، نومید می‌گردد.

۵۰ هنگامی که به این انسان پس از یک سری مشکلات، رحمت خود را می‌چشایم، می‌گویید: این از لیاقت خود من بود. باور ندارم که قیامتی در کار باشد و اگر به سوی پروردگام برگردم، برای من نزد او نعمتهایی خواهد بود. البته ما کافران را به آنچه انجام داده‌اند، آگاه خواهیم ساخت و از عذاب بسیار سخت به آنها خواهیم چشاند.

۵۱ و همین که به این انسان از نعمتهای خویش عطا می‌کنیم، روی گردانیده و کبر می‌ورزد و همین که به او بدی می‌رسد، به طور دایم دعا می‌کند.

۵۲ بگو: به من خبر دهید اگر قرآن از جانب خدا باشد ولی شما آن را انکار کنید، چه کسی گمراه‌تر خواهد بود از آن کسی که در مخالفت دور و گمراهی شدید قرار دارد.

۵۳ به زودی آیات خود را در اطراف جهان و درون انسانها نشان می‌دهیم تا بر آنان روشن شود که خدا حق است. آیا این کافی نیست که پروردگار تو بر همه چیز گواه است؟

۵۴ بدانید که آنها درباره لقای پروردگارشان در تردید هستند و بدانید که خداوند به همه چیز احاطه دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۳

سوره شوری مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱، حا، میم.

۲ عین، سین، قاف.

۳ این گونه خداوند مقتدر و حکیم به تو و پیامبرانی که از پیش تو بودند، وحی می‌کند.

۴ آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست و او بلندمرتبه و بزرگ است.

۵ نزدیک است آسمانها از بالا بشکافند و فرشتگان مشغول حمد و تسبیح پروردگار خویش هستند و برای اهل زمین طلب بخشش می‌کنند. بدانید که خداوند بخشنده و مهربان است.

۶ آنهایی که غیر خدا را سرپرست خویش قرار داده‌اند، خداوند مراقب آنان است و تو وکیل آنها نیستی.

۷ این گونه قرآن را به زبان عربی بر تو وحی نمودیم تا مردم مکه و اطراف آن را بترسانی و نیز از سختی روزی که بدون هیچ تردید همه خلائق جمع می‌شوند بترسانی که گروهی به بهشت و گروهی به آتش سوزان وارد خواهند شد.

۸ اگر خدا می‌خواست، همه مردم را یک گروه می‌کرد؛ ولی هر کسی را بخواهد، در رحمت خود وارد می‌کند و برای ستمگران دوست و یآوری نخواهد بود.

۹ آیا غیر خدا را سرپرست خویش قرار داده‌اند، در حالی که سرپرست فقط خداوند است؟ و اوست که مردگان را زنده می‌کند و اوست که بر هر کاری تواناست.

۱۰ درباره هر چیزی که اختلاف کنید، حکم آن با خداست. این است خداوند؛ پروردگار من، به او توکل می‌کنم و به سویش انابه می‌نمایم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۴

۱۱ آفریننده آسمانها و زمین برای شما از جنس خودتان همسرانی قرار داده و بین حیوانات نیز جفتهایی آفریده و بدین طریق شما را زیاد کند. هیچ چیز همانند او نیست و او شنوا و بیناست.

۱۲ کلید آسمانها و زمین در اختیار اوست. هر کسی را خواهد، وسعت روزی داده و هر کسی را خواهد، در تنگنا قرار می‌دهد؛ زیرا که او به همه چیز آگاه است.

۱۳ شرعی از دین برای شما توصیه فرمود که به نوح سفارش کرده بود، و آنچه برای تو وحی کردیم، به ابراهیم و موسی و عیسی نیز فرستادیم که دین را برپادارید و در آن تفرقه ایجاد نکنید. آنچه را که شما کافران را به آن می‌خوانید، برای آنها سخت است. خداوند هر کسی را خواهد انتخاب می‌کند و کسی را که به سؤییش انا به کند، هدایت می‌نماید.

۱۴ آنان به تفرقه نیفتادند مگر بعد از آن که آگاهی یافتند و گرفتار ظلم و حسد شدند و اگر نبود فرمانی که از جانب پروردگارت صادر شده بود که آنان تا مدت معینی زنده باشند، حکم به نابودی آنها داده می‌شد. کسانی که بعد از آنان وارث کتاب شدند، از آن در تردید و بدبینی هستند.

۱۵ به همین جهت مردم را دعوت کن و به آنچه مأموریت ساخته‌ایم استقامت کن و از هوای نفس آنان پیروی مکن و بگو: به کتابی که خدا فرستاده ایمان آورده‌ام و مأمورم تا بین شما عدالت را به اجرا درآورم. خداوند، پروردگار ما و شماست. اعمال ما از آن ماست و اعمال شما از آن شماست. بین ما و شما دلیلی باقی نمانده است. خداوند همه ما را جمع خواهد کرد و به سوی او بازخواهیم گشت.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۵

۱۶ کسانی که درباره خداوند بعد از آن که دعوت او از سوی مردم پذیرفته شده احتجاج می‌کنند، دلیل آنها نزد پروردگارشان بی‌اساس است و آنان مغضوب خدایند و برای آنها عذاب سختی خواهد بود.

۱۷ خداوند، کسی است که کتاب را بر اساس حق و اجرای عدالت فرستاده. تو چه می‌دانی؛ شاید قیامت نزدیک باشد.

۱۸ آنانی که به قیامت ایمان ندارند، تقاضای شتاب آن را دارند و آنانی که ایمان آورده‌اند، از آن در هراسند و باور دارند که آن حق است. بدانید کسانی که درباره قیامت تردید می‌کنند، در گمراهی دوری هستند.

۱۹ خداوند، به بندگانش لطف دارد. به هر کسی خواهد روزی می‌بخشد و او نیرومند و مقتدر است.

۲۰ هر کس ثمره آخرت را بخواهد، بر محصولش می‌افزایم و هر کس ثمره دنیا را طلب کند، از مال دنیا به او می‌دهیم؛ ولی در آخرت هیچ بهره‌ای نخواهد داشت.

۲۱ آیا آنها خدایانی دارند که شریعتی از دین، بی‌اجازه پروردگار برای آنان آورده‌اند؟ و اگر حکم تأخیر عذاب نبود، حکم عذاب بین آنان صادر می‌شد که برای ستمکاران عذاب دردناکی خواهد بود.

۲۲ ستمکاران را خواهی دید که از آنچه انجام داده‌اند هراسانند؛ ولی به سزای اعمال خویش خواهند رسید و آنهایی که اهل ایمان بوده و کارهای پسندیده کرده‌اند، در باغهای بهشتی قرار می‌گیرند. هر چه را بخواهند، نزد پروردگارشان موجود است؛ این همان فضل بزرگ الهی است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۶

۲۳ این همان چیزی است که خداوند به بندگان با ایمان و دارای اعمال شایسته خویش بشارت داده است. بگو: درباره رسالت خویش از شما مزدی نمی‌خواهم جز آن که به نزدیکانم مودت داشته باشید و هر کسی کار نیکی انجام دهد، ما بر نیکی او می‌افزاییم؛ زیرا که خداوند بخشنده و شکرپذیر است.

۲۴ آیا می‌گویند که پیامبر بر خدا دروغ بسته؟! اگر خدا بخواهد، بر دل تو مهر می‌زند و باطل را محو می‌کند و حق را به وسیله

گفتار خویش ثابت می‌سازد که او به اسرار سینه‌ها آگاه است.

۲۵ خداست که توبه را از بندگانش می‌پذیرد و از گناهان می‌گذرد و هر چه انجام می‌دهید، می‌داند.

۲۶ و دعای آنانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته می‌کنند به اجابت می‌رساند و از فضل خویش بر آنها می‌افزاید؛ ولی برای کافران عذاب سختی خواهد بود.

۲۷ اگر خداوند روزی را برای بندگانش وسعت بخشد، در زمین طغیان می‌کنند؛ ولی به اندازه‌ای که می‌خواهد نازل می‌کند؛ زیرا او به حال بندگانش آگاه و بیناست.

۲۸ اوست که باران را بعد از آن که مردم نومید شدند نازل می‌کند و رحمت خویش را می‌گستراند و اوست سرپرستی ستوده شده.

۲۹ از نشانه‌های اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه از جنبندگان در آن پراکنده ساخته است و او بر همه آنها هرگاه اراده کند، تواناست.

۳۰ آنچه از مصیبتها بر شما وارد می‌شود، از دست کارهای خود شماست و خداوند از بسیاری لغزشها می‌گذرد.

۳۱ شما نمی‌توانید در زمین معجزه کنید و شما غیر از خداوند سرپرست و یآوری نخواهید داشت.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۷

۳۲ و از نشانه‌های الهی، سیر و حرکت کشتیها چون کوهها بر صفحه دریاست.

۳۳ اگر خدا بخواهد، باد را متوقف می‌کند تا کشتیها از حرکت بر سطح دریاها بایستند که در این کار برای مردم صبور و شکور نشانه‌هایی است.

۳۴ یا اگر بخواهد، اهل کشتی را به خاطر اعمالشان نابود می‌سازد، در حالی که از بسیاری لغزشها می‌گذرد.

۳۵ و آنهایی که درباره آیات ما به مجادله برمی‌خیزند، می‌دانند راه نجاتی از عذاب ما ندارند.

۳۶ آنچه از نعمتها در این دنیا به شما داده شده، متاع زندگی دنیاست؛ ولی آنچه نزد خداست هم بهتر است و هم ماندگار، البته برای کسانی که ایمان آورده و به پروردگار خویش توکل جسته‌اند.

۳۷ همان کسانی که از گناهان کبیره و کارهای زشت اجتناب کرده و در هنگام عصبانیت، اهل گذشت هستند.

۳۸ و همان کسانی که فرمان پروردگار خویش را اطاعت نموده و نماز را برپاداشتند و کارهایشان را با مشورت یکدیگر انجام می‌دهند و از آنچه روزی آنان کردیم انفاق می‌نمایند.

۳۹ و همان کسانی که هر وقت ستمی بر آنان وارد شود، از مؤمنان یاری می‌طلبند.

۴۰ و پاداش بدی مردم را به مثل همان بدی می‌دهند. البته اگر کسی گذشت کند و اصلاح نماید، پاداش او با خداست که او ستمکاران را دوست نمی‌دارد.

۴۱ و اگر کسی پس از آن که بر او ظلم شده یاری بطلبد، ایرادی بر او نیست.

۴۲ ایراد بر کسانی وارد است که به مردم ظلم می‌کنند و به ناحق در روی زمین طغیان می‌نمایند. برای اینها عذاب دردناکی خواهد بود.

۴۳ و برای آن کسی که صبوری می‌کند و می‌بخشد، این از کارهای پرارزش است.

۴۴ و هر کسی را خدا گمراه کند، بعد از آن دیگر یآوری نخواهد داشت و می‌بینی ستمکاران را که در روز قیامت وقتی عذاب الهی را مشاهده می‌کنند، می‌گویند: آیا راه بازگشتی هست؟!

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۸

۴۵ و می‌بینی ستمکاران را که به عذاب الهی نزدیک می‌کنند، در حالی که از شدت خواری می‌ترسند و زیرچشمی به آن نگاه

می‌کنند و در آن حال اهل ایمان می‌گویند: زیانکاران، کسانی هستند که به خویش و خانواده خود در روز قیامت زیان وارد کرده‌اند. بدانید که ستمکاران در عذاب همیشگی هستند.

۴۶ آنها جز خداوند، سرپرست و یاورى ندارند و آن که را خداوند گمراه ساخته، راه نجاتى نخواهد داشت.

۴۷ پیش از آن که روزى بیاید که از جانب پروردگار بازگشت ندارد، پروردگارتان را اجابت کنید که در آن روز پناهگاهی ندارید و کسی از شما دفاع نمی‌کند.

۴۸ ای رسول ما! اگر اعراض کردند، ما تو را حافظ آنان قرار نداده‌ایم. تو فقط مأمور به ابلاغ هستی. ما وقتی به این انسان از رحمت خود می‌چشانیم، شادمان می‌شود و اگر به خاطر کارهایی که کرده گرفتار بلا گردد، راه کفران بیوید که این انسان بسیار کفران‌کننده است.

۴۹ حکومت آسمانها و زمین از آن خداست؛ هر چه را بخواهد خلق می‌کند. به هر که بخواهد، دختر می‌بخشد و به هر که بخواهد، پسر می‌دهد.

۵۰ یا پسر و دختر را با هم می‌دهد و هر که را بخواهد عقیم می‌کند و فرزند نمی‌دهد که او آگاه و تواناست.

۵۱ کسی نمی‌تواند با خدا سخن گوید جز به وسیله وحی یا شنیدن سخنان خداوند از پشت حجابی یا از راه فرستادن رسولی. در این هنگام، فرستاده الهی به فرمان خداوند آنچه را می‌خواهد وحی می‌کند که او برتر و حکیم است.

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۹

۵۲ به این ترتیب، بر تو فرشته روح را به فرمان خود برای وحی به تو فرستادیم و تو نمی‌دانستی کتاب و ایمان چیست؛ ولی ما آن کتاب را نور قرار دادیم که به توسط آن هر که را از بندگان خویش بخواهیم، هدایت می‌کنیم و تو نیز مردم را به راه راست هدایت خواهی کرد؛

۵۳ همان راه خدایی که آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست. بدانید که بازگشت همه کارها به سوی اوست.

سوره زخرف مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حا، میم.

۲ سوگند به کتاب روشن.

۳ ما قرآن را به زبان عربی قرار دادیم؛ شاید به عقل آید.

۴ که قرآن در ام‌الکتاب نزد بلندمرتبه و حکیم است.

۵ آیا ما شما را به خاطر آن که مردمی اسراف‌کننده‌اید، یادآوری نکنیم.

۶ ما چقدر در گذشته پیامبرانی فرستادیم.

۷ و هر پیامبری که برای مردم آمد، او را به مسخره گرفتند.

۸ ما هم نیرومندترین آنان را نابود کردیم و توصیف پیشینیان گذشت.

۹ و اگر از آنان سؤال کنی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده؟

می‌گویند: خدای مقتدر و آگاه آفریده است؛

۱۰ همان خدایی که زمین را محل آسایش قرار داد و در آن راههایی برای شما قرار داد تا شاید هدایت شوید؛

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۰

- ۱۱ همان خدایی که از آسمان آبی به اندازه نازل کرد و به وسیله آن، سرزمین مرده را زنده کرد. به همین ترتیب شما از قبر خارج می‌شوید؛
- ۱۲ همان که تمامی زوجها را آفرید و برای شما از کشتیها و حیوانات، مرکبهایی قرار داد تا بر آنها سوار شوید.
- ۱۳ که بر پشت آن استقرار یابید و چون بر آن استقرار یافتید، نعمت پروردگارتان را به یاد آورید و گوید: منزّه است خدایی که این را رام ما کرد که ما قدرت آن را نداشتیم.
- ۱۴ و ما به سوی پروردگارمان بازخواهیم گشت.
- ۱۵ کافران برای خداوند از بین بندگانش جزیی قرار دادند، که این انسان کفران کننده‌ای آشکار است.
- ۱۶ آیا خداوند از آفریده‌های خود دختران را برای خویش انتخاب کرد و شما را به پسران امتیاز داد؟
- ۱۷ در حالی که وقتی یکی از کافران را به همان چیزی که برای خدای رحمان شبیه قرار داده بشارت دهند، صورتش سیاه می‌شود و خشمگین می‌گردد.
- ۱۸ آیا کسی که در زر و زیور بزرگ می‌شود و در وقت مبارزه قادر به بیان مقصود خود نیست، فرزند خداست؟!
- ۱۹ آنها فرشتگان را که بندگان خدای رحمان هستند، دختر می‌خوانند. آیا در هنگام آفرینش آنها حضور داشته‌اند؟ البته شهادت آنها نوشته می‌شود و مؤاخذه خواهند شد.
- ۲۰ و گفتند: اگر خدای رحمان می‌خواست، ما فرشتگان را عبادت نمی‌کردیم. در این باره علمی ندارند و جز دروغ چیزی نمی‌گویند.
- ۲۱ یا اینکه ما کتابی را پیش از این کتاب به آنها داده‌ایم و آنها به آن استدلال می‌کنند.
- ۲۲ بلکه می‌گویند: ما پدران خود را بر آیینی یافته‌ایم و ما بر آثار آنان هدایت شده‌ایم.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۹۱
- ۲۳ و نیز پیش از تو در هیچ شهری پیامبری را نفرستادیم که بیم دهد جز آن که مردمی که در ناز و نعمت بودند، گفتند: ما پدران خود را بر آیینی یافتیم و از آثار آنان پیروی می‌کنیم.
- ۲۴ پیامبرشان گفت: آیا اگر من آیینی هدایت کننده‌تر از آنچه پدرانان را بر آن یافتید آورده باشم، باز انکار می‌کنید؟ پاسخ دادند: ما به آنچه به آن فرستاده شده‌اید کافریم.
- ۲۵ ما هم از آنان انتقام گرفتیم. بنگر تا عاقبت تکذیب کنندگان به کجا انجامید.
- ۲۶ به یاد آور زمانی را که ابراهیم به پدرش و قوم خود گفت: من از آنچه شما عبادت می‌کنید، بیزارم.
- ۲۷ مگر خدایی که مرا به وجود آورده و هدایت‌م خواهد کرد.
- ۲۸ او خداپرستی را در نسل خود، کلمه همیشگی قرار داد تا همگی به خدا رجوع کنند.
- ۲۹ بلکه این مردم را از دنیا بهره‌مند ساختیم تا حق و رسول آشکار الهی به سراغ آنان آمد.
- ۳۰ و همین که حق به سراغ آنان آمد، گفتند: این جادوست و ما آن را انکار می‌کنیم.
- ۳۱ و گفتند: چرا این قرآن به یکی از دو مرد بزرگ دو شهر نازل نشده است؟
- ۳۲ آیا آنها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما هستیم که روزی آنان را در زندگانی دنیا تقسیم می‌نماییم و بعضی را بر بعض دیگر ترفیع درجه می‌دهیم تا بعضی از مردم بعضی دیگر را به خدمت گیرند و البته رحمت پروردگارت از آنچه جمع می‌کنند، بهتر است.
- ۳۳ و اگر نبود که همه مردم یک امت هستند، برای کسانی که خدای رحمان را انکار می‌کنند، سقف خانه‌هایشان را از نقره

می‌ساختیم با پله‌هایی که از آن بالا روند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۲

۳۴ و نیز برای خانه‌هایشان درهایی از نقره و تخته‌هایی که بر آن تکیه زنند.

۳۵ با طلاها و همه اینها کالای زندگانی دنیا هستند و آخرت نزد پروردگارت از آن اهل تقواست.

۳۶ و هر کسی از یاد خدای رحمان اعراض کند، شیطانی را به سراغ او می‌فرستیم، که همنشین دائمی او باشد.

۳۷ و آنان این گروه را از راه خدا بازدارند و گمان می‌کنند که هدایت‌یافتگانند.

۳۸ تا زمانی که به سوی ما می‌آیند. آنگاه با حسرت می‌گویند: ای کاش بین من و آن شیطان فاصله‌ای به اندازه مشرق و مغرب بود که چه بد همنشینی بود!

۳۹ امروز ندامت برای شما بی‌فایده است؛ زیرا که شما ستم کردید و در عذاب همگی مشترک هستید.

۴۰ ای رسول ما! آیا تو می‌توانی سخن خدا را به گوش کران برسانی؟ یا کوران و آنهایی را که در گمراهی آشکاری هستند، هدایت کنی؟

۴۱ اگر تو را از بین آنان ببرم، از آنها انتقام خواهم گرفت.

۴۲ و یا آنچه از عذاب به آنها وعده داده‌ایم به تو نشان خواهیم داد و ما بر آنها اقتدار داریم.

۴۳ بنا بر این به آنچه بر تو وحی می‌شود، تمسک بجوی که البته تو بر راه راست قرار داری.

۴۴ و قرآن مایه یادآوری برای تو و قوم توست، و به زودی مورد سؤال واقع خواهید شد.

۴۵ از پیامبرانی که پیش از تو فرستادیم، سؤال کن که آیا غیر از خدای رحمان خدای دیگری را برای عبادت آنها قرار دادیم؟

۴۶ موسی را با آیات خود به سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم. موسی به آنها گفت: من پیامبر خدای جهانیان هستم.

۴۷ ولی هنگامی که با آیات ما به سراغ آنها رفت، همگی بر او خندیدند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۳

۴۸ و هیچ آیه‌ای به آنها نشان نمی‌دادیم مگر آن که از دیگری بزرگتر بود و آنان را گرفتار عذاب کردیم. شاید به سوی خدا بازگردند.

۴۹ به موسی گفتند: ای جادوگر! پروردگارت را به عهدی که با تو کرده بخوان. ما البته هدایت خواهیم شد.

۵۰ وقتی عذاب را از آنها برداشتیم، پیمان‌شکنی کردند.

۵۱ و فرعون بین قوم خود فریاد زد: ای مردم! آیا فرمانروایی کشور مصر از آن من نیست؟ و چنین نهرهایی از زیر قصر من روان نمی‌باشد. چرا نمی‌بینید؟!

۵۲ آیا من از این مرد پست که قادر به صحبت کردن درست نیست، بهتر نمی‌باشم؟!

۵۳ چرا دست‌بندهای طلا به او داده نشده و یا اینکه چرا فرشتگان با او همراه نمی‌باشند؟!

۵۴ او قوم خود را تحقیر کرد و از او اطاعت کردند که آنان مردمی فاسق بودند.

۵۵ وقتی ما را خصمناک ساختند، از آنها انتقام گرفتیم و همگی را غرق کردیم.

۵۶ و آنها را درس عبرت آیندگان قرار دادیم.

۵۷ و هنگامی که درباره پسر مریم مثالی زده شد، قوم تو از آن به فریاد آمدند.

۵۸ و گفتند: خدایان ما بهتر است یا مسیح؟ و این مثال را جز از روی جدال برای تو نرده‌اند که آنان گروهی کینه‌توز هستند.

۵۹ عیسی نبود جز بنده‌ای که ما بر او نعمت بخشیدیم و او را مثلی برای بنی اسرائیل قرار دادیم.

۶۰ اگر ما بخواهیم، فرشتگان را به جای شما در روی زمین جانشین قرار می‌دهیم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۴

۶۱ و عیسی نشانه قیامت است. درباره قیامت شک نکنید و مرا پیروی نمایید که این راه راست است.

۶۲ و شیطان باعث انحراف شما نشود که او برای شما دشمنی آشکار است.

۶۳ و همین که عیسی با دلایل آمد، گفت: من با حکمت به سراغ شما آمده‌ام تا بعضی از اختلافات شما را درباره دین بیان کنم؛ بنا بر این از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید.

۶۴ خداوند، پروردگار من و پروردگار شماست. پس او را بندگی کنید که این، راه راست است.

۶۵ باز گروه‌هایی از بین آنان اختلاف کردند. پس وای بر ستمکاران از عذاب روز دردناک.

۶۶ آیا جز انتظار این را دارند که قیامت ناگهان در حالی که بی‌خبرند، واقع شود.

۶۷ در این روز دوستان با یکدیگر دشمن می‌شوند، مگر اهل تقوا.

۶۸ ای بندگان من! امروز نه ترسی برای شما هست و نه اندوهگین می‌شوید.

۶۹ کسانی که به آیات ما ایمان آورده و مطیع بوده‌اند.

۷۰ شما همراه با همسرانتان شادمان وارد بهشت شوید.

۷۱ ظرفها و جامهای طلایی را اطراف آنان می‌گردانند و در بهشت آنچه دلها می‌خواهد و دیدگان از آن لذت می‌برد، آماده است و شما در آن برای همیشه خواهید ماند.

۷۲ و این بهشتی است که به خاطر آنچه انجام داده‌اید، وارث آن می‌شوید.

۷۳ برای شما در آن انواع میوه‌های فراوان است تا نوش جان کنید.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۵

۷۴ البته مجرمان در عذاب همیشگی جهنم خواهند ماند.

۷۵ از عذاب آنان کاسته نمی‌شود و امید به نجات ندارند.

۷۶ ما به آنان ظلم نکردیم؛ بلکه آنها خود مردمی ظالم بودند.

۷۷ مالک دوزخ را ندا می‌دهند که از پروردگارت بخواه ما را بمیراند. مالک دوزخ می‌گوید: شما اینجا ماندنی هستید.

۷۸ ما برای شما حق را آوردیم؛ ولی بیشتر شما از حق کراهت دارید.

۷۹ بلکه کافران در تصمیم خود پابرجا هستند. ما نیز اراده پابرجایی داریم.

۸۰ آیا گمان کرده‌اند ما اسرار دل و سخنان در گوشی آنان را نمی‌شنویم؟ بلی می‌شنویم و فرشتگان ما نزد آنان حاضرند و می‌نویسند.

۸۱ بگو: اگر برای خدا فرزندی بود، من اول کسی بودم که او را بندگی می‌کردم.

۸۲ منزّه است خدای آسمانها و زمین و خدای عرش از آنچه توصیف می‌کنند.

۸۳ ای رسول ما! آنان را رها کن تا در باطل خود غوطه‌ور و سرگرم باشند تا روزی را که به آنها وعده داده شده، ملاقات کنند.

۸۴ اوست که در آسمان خداست و در زمین خداست و او حکیم و داناست.

۸۵ بزرگ است خدایی که حکومت آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن اوست و علم قیامت نزد اوست و همگی به سوی او بازگشت می‌کنند.

۸۶ آنانی که غیر خدا را می‌خوانند، اختیار شفاعت ندارند، مگر آنهایی که شهادت به حق داده و خود آگاهند.

- ۱۸۷ اگر از آنها سؤال کنی: چه کسی آنان را آفریده است؟ به طور قطع می‌گویند: خدا. پس چرا منحرف می‌شوند؟!
 ۱۸۸ پیامبر گفت: پروردگارا! این مردم قومی هستند که ایمان نمی‌آورند.
 ۱۸۹ ای رسول ما! از آنها چشم‌پوش و سخنی ملایم بگو. به زودی خواهند فهمید.
 ترجمه قرآن، ص: ۴۹۶

سوره دخان مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حا، میم.

۲ سوگند به کتاب آشکار.

۳ ما قرآن را در شب مبارک نازل کردیم. ما همواره، بیم‌دهنده بوده‌ایم.

۴ در آن شب، هر کاری بر اساس حکمت الهی تبیین می‌گردد.

۵ فرمانی از جانب ماست. ما همواره پیامبران را فرستاده‌ایم.

۶ رحمتی از جانب پروردگار توست که او شنوا و آگاه است.

۷ اوست که پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست؛ اگر یقین دارید.

۸ خدایی نیست جز او، زنده می‌کند و می‌میراند. پروردگار شما و پدران نخستین شماست.

۹ بلکه آنان در شک خود بازیگرند.

۱۰ منتظر روزی باش که آسمان دودی آشکار پدید آورد.

۱۱ این عذاب دردناک الهی است که همه مردم را فرا می‌گیرد.

۱۲ آنگاه می‌گویند: پروردگارا! این عذاب را از ما بردار؛ ما ایمان می‌آوریم.

۱۳ چگونه به خود می‌آیند، در حالی که پیامبری آشکارا به سوی آنان آمد؟

۱۴ باز از او روی بر گرداندند و گفتند: او تعلیم‌یافته‌ای دیوانه است.

۱۵ ما این عذاب را اندکی از شما بر می‌داریم؛ ولی شما به کفر خود بر می‌گردید.

۱۶ روزی که سختی بزرگ را پیش آوریم و ما انتقام گیرنده‌ایم.

۱۷ ما پیش از اینها قوم فرعون را امتحان کردیم و رسول بزرگواری به سراغ آنان آمد.

۱۸ موسی گفت: بندگان خدا را به من واگذارید که من فرستاده مورد اعتماد برای شما هستم.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۷

۱۹ در برابر پروردگار کبر نورزید که من برای شما دلیلی آشکار آورده‌ام.

۲۰ و من به پروردگار خود و شما پناه می‌برم از اینکه مرا سنگسار کنید.

۲۱ اگر نمی‌خواهید به من ایمان بیاورید، مرا به حال خود بگذارید.

۲۲ موسی به درگاه پروردگارش مناجات کرد که این قوم مجرم هستند.

۲۳ پاسخ شنید که بندگان با ایمان مرا شبانه از شهر خارج کن که از ناحیه فرعونیان تعقیب می‌شوید.

۲۴ و از دریا گذر کن که آنان سپاهی غرق شده خواهند بود.

۲۵ چه بسیار باغها و چشمه‌ها که از خود به جای گذاشتند.

- ۲۶ و زراعتها و خانه‌های مجلل،
- ۲۷ و نعمتهایی که در آن متنعم بودند.
- ۲۸ ما این گونه این نعمتها را میراث برای مردمی دیگر قرار دادیم.
- ۲۹ بر احوال آنان آسمان و زمین گریه نکردند و بر نابودی آنان مهلتی داده نشد.
- ۳۰ و ما بنی اسرائیل را از عذاب ذلت بار رهایی دادیم.
- ۳۱ از دست فرعونى که متکبر و اسرافکار بود.
- ۳۲ و ما آنان را از روی علم بر مردم جهانیان برگزیدیم.
- ۳۳ آیات و نشانه‌هایی برای آنان آوردیم که در آن امتحان آشکاری بود.
- ۳۴ البته کافران خواهند گفت.
- ۳۵ ما جز این مرگ اول، مرگ دیگری نداریم و زنده نخواهیم شد.
- ۳۶ اگر راست می‌گویید، پدران ما را نزد ما بیاورید.
- ۳۷ بگو: آیا آنها بهترند یا قوم تبع و آنانی که پیش از آنها بودند و ما آنان را نابود کردیم؛ زیرا که مجرم بودند.
- ۳۸ ما آسمانها و زمین و آنچه را در آنهاست، بیهوده خلق نکردیم.
- ۳۹ و آن دو را جز بر اساس حق نیافریدیم؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
- ترجمه قرآن، ص: ۴۹۸
- ۴۰ البته روز جدایی‌ها وعده‌گاه همه است.
- ۴۱ روزی که هیچ دوستی نمی‌تواند دوست خود را کمکی کند و هیچ‌گاه یاری نمی‌شوند؛
- ۴۲ جز آن کسی که خدا به او رحم کند که او مقتدر و مهربان است.
- ۴۳ به تحقیق که درخت زقوم جهنم،
- ۴۴ غذای گنهکاران است.
- ۴۵ همانند فلز گداخته در شکمها می‌جوشند؛
- ۴۶ جوشیدنی چون آب سوزان.
- ۴۷ او را بگیرد و به آتش جهنم پرتابش کنید.
- ۴۸ آنگاه از عذاب سوزان بر سرش بریزد.
- ۴۹ بچش که تو همان قدرتمند و گرمی هستی؛
- ۵۰ این همان چیزی است که درباره آن شک داشتید.
- ۵۱ البته اهل تقوا در جای امنی هستند؛
- ۵۲ در باغها و کنار چشمه‌ها؛
- ۵۳ لباسهایشان از حریر نازک و ضخیم است و در برابر هم می‌نشینند.
- ۵۴ و نیز آنها را با حور العین تزویج می‌نماییم.
- ۵۵ در آنجا هر نوع میوه را بخواهند، در نهایت امنیت در اختیارشان قرار می‌گیرد.
- ۵۶ جز همان یک‌بار مردن، دیگر مزه مرگ را نمی‌چشند و خداوند آنان را از عذاب جهنم حفظ خواهد کرد.
- ۵۷ این از فضل پروردگار توست و این همان رستگاری بزرگ است.

۵۸ ما این قرآن را به زبان تو آسان کردیم؛ شاید به خود آیند.

۵۹ بنا بر این تو منتظر بمان. آنان نیز منتظرند.

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۹

سوره جائیه مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ حاء، میم.

۲ این قرآن از جانب خدای مقتدر و حکیم نازل شده است.

۳ در آسمانها و زمین نشانه‌هایی برای اهل ایمان! است.

۴ و در آفرینش شما و انواع جنبنده‌های روی زمین نشانه‌هایی برای اهل یقین هست.

۵ و نیز در رفت و آمد شب و روز و در آنچه خداوند از آسمان روزی می‌فرستد و بدان وسیله زمین بعد از مرگش زنده می‌شود و در وزش بادهای نشانه‌هایی برای عاقلان هست.

۶ این نشانه‌های الهی است که بر اساس حق برای تو تلاوت می‌کنیم؛ پس این کافران به کدام سخن بعد از سخن خدا و آیات او ایمان می‌آورند؟

۷ وای بر هر دروغ‌گوی گنهکار!

۸ آیات الهی که برای او تلاوت می‌شود می‌شنود؛ ولی از روی تکبر بر کار خلاف خود اصرار می‌ورزد. گویی هیچ چیز نشنیده است؛ بنا بر این به چنین فردی عذاب دردناک را بشارت بده.

۹ و هرگاه از آیات ما چیزی بدانند، آن را مسخره می‌کنند. اینها عذاب ذلت‌باری خواهند داشت.

۱۰ و از پشت سرشان جهنم است و ثروتی را که به دست آورده‌اند و دوستانی که غیر خداوند برگزیده‌اند، آنان را بی‌نیاز نکنند و برای آنها عذابی بزرگ خواهد بود.

۱۱ این قرآن، مایه هدایت است و آنهایی که به آیات پروردگار خویش کافر شده‌اند، عذابی سخت و دردناک خواهند داشت.

۱۲ خداست که دریا را به تسخیر شما درآورد تا به فرمان او کشتی را به حرکت درآورد و از فضل او طلب نمایید، شکر او را بجا آورید.

۱۳ و آنچه را در آسمانها و در زمین هست، همه را از جانب خود به تسخیر شما درآورد که البته در این کار برای اندیشمندان نشانه‌هایی است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۰

۱۴ به اهل ایمان بگو: آنانی را که امیدی به ایام الله ندارند، مورد بخشش قرار دهند تا خداوند هر ملتی را به کارهایی که انجام می‌داده پاداش دهد.

۱۵ هر کسی کار خوب انجام دهد، به سود خود اوست و هر کسی کار بد بجا آورد، زیانش به خودش برمی‌گردد و آنگاه هر دو به سوی پروردگارتان بازمی‌گردید.

۱۶ ما به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری دادیم و از روزی‌های پاکیزه نصیب آنان نمودیم و از مردم زمانه برترشان کردیم.

۱۷ و در موضوع دین، دلیل‌های روشنی در اختیارشان گذاشتیم و اختلاف نکردند مگر بعد از آن که دانسته بین خود ظلم نمودند. پروردگارت در روز قیامت بین آنان درباره آنچه اختلاف کردند، داوری خواهد کرد.

۱۸ آنگاه ما تو را بر شریعتی از دین قرار دادیم. از آن پیروی کن و از هوای نفس آنانی که نمی‌دانند، پیروی مکن.
 ۱۹ اینها قادر نیستند در برابر پروردگار، تو را بی‌نیاز کنند و ستمکاران همواره دوست یکدیگرند و خداوند دوست اهل تقواست.
 ۲۰ این شریعت، وسیله بینایی مردم است و نیز هدایت و رحمت برای اهل یقین می‌باشد.
 ۲۱ آیا آنهایی که کارهای زشت می‌کنند، گمان می‌کنند که ما زندگی و مرگ آنها را با مردمی که ایمان آورده و کارهای شایسته می‌کنند، یکسان قرار می‌دهیم؟ چه بد قضاوت می‌کنند.
 ۲۲ خداوند آسمانها و زمین را بر اساس حق آفرید تا هر کس در برابر کارهایی که انجام داده، پاداش گیرد و به آنها ظلمی نخواهد شد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۱

۲۳ آیا دیدی کسی را که هوای نفس خویش را خدای خود قرار داده؟ و خداوند او را دانسته گمراه ساخته و بر گوش و دلش مهر زده و بر دیدگانش پرده انداخته؛ پس چه کسی بعد از خدا او را هدایت می‌کند؟ آیا به خود نمی‌آید؟!
 ۲۴ گفتند: زندگی فقط در همین دنیا است؛ می‌میریم و زنده می‌شویم و چیزی جز روزگار ما را نابود نمی‌کند. البته این سخن را از روی آگاهی نمی‌گویند؛ بلکه فقط ظن و خیال آنان است.
 ۲۵ و هنگامی که آیات روشن ما برای آنان تلاوت می‌شود، تنها دلیلی که می‌آورند. این است که اگر راست می‌گویید، پدران ما را زنده کنید و برای ما بیاورید.
 ۲۶ بگو: این خداست که شما را زنده می‌کند و سپس می‌میراند و آنگاه همگی شما را برای روز قیامت جمع می‌کند که شکی در آن نیست؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.

۲۷ و حکومت آسمانها و زمین از آن خداست و در روزی که قیامت برپا می‌گردد اهل باطل زیان می‌کنند.
 ۲۸ و می‌بینی هر گروهی به زانو درآمده و هر ملتی را با نامه عملش بخوانند: امروز به آنچه انجام داده‌اید، پاداش می‌شوید.
 ۲۹ این کتاب ماست که بر اساس حق با شما سخن می‌گوید؛ ولی ما آنچه را انجام می‌دادید می‌نوشتیم.
 ۳۰ و اما آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، پروردگارشان آنها را در رحمت خویش وارد می‌سازد که این رستگاری آشکار است.

۳۱ و اما به آنهایی که کافر شدند، گفته می‌شود: مگر آیات من برای شما تلاوت نشد و شما کبر ورزیدید؛ چون مردمی مجرم بودید.

۳۲ و هنگامی که به شما گفته شد که وعده خدا حق است و در قیامت شکی نیست، گفتید: ما نمی‌دانیم قیامت چیست. ما فقط گمانی در این باره داریم و یقین نداریم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۲

۳۳ در قیامت، زشتیهای کارهایشان برای آنان آشکار می‌شود و عذابی را که مسخره می‌کردند، آنان را فرا می‌گیرد.
 ۳۴ و به آنها گفته می‌شود: امروز ما شما را فراموش می‌کنیم؛ همان گونه که ملاقات امروز را فراموش کرده بودید و جایگاه شما آتش است و یاوری برای شما نخواهد بود.

۳۵ این به آن خاطر است که شما آیات الهی را به مسخره گرفتید و زندگی دنیا شما را مغرور کرد؛ بنا بر این امروز آنها از آتش خارج نمی‌شوند و عذری از آنان پذیرفته نیست.

۳۶ پس حمد مخصوص خداوندی است که خدای آسمانها و زمین و جهانیان است؛

۳۷ و بزرگی در آسمانها و زمین از اوست و او مقتدر و حکیم است.

سوره احقاف مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱. ها، میم.

۲. این قرآن، کتابی است که از جانب خدای مقتدر و حکیم نازل شده است.

۳. ما آسمانها و زمین و آنچه را در آنهاست، جز بر اساس حق و برای زمانی تعیین شده نیافریده‌ایم، و آنانی که کافر شده‌اند، از آنچه بیم داده می‌شوند، اعراض می‌کنند.

۴. بگو: این خدایانی را که غیر از پروردگار می‌خوانید، به من نشان دهید که چه چیزی را در روی زمین آفریده‌اند و یا چه شرکتی با خدا در خلقت آسمانها دارند و آیا در کتابهای پیشین دلیلی درباره این بتها دارید و یا اثر علمی از گذشتگان برای من بیاورید، اگر راست می‌گویید.

۵. و چه کسی گمراه‌تر از آن کس است که غیر خدا موجودی را می‌خواند که تا قیامت نمی‌تواند او را اجابت کند و از آنچه آنها می‌خوانند، بی‌خبرند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۳

۶. و هنگامی که مردم محشور می‌شوند، خدایانشان با آنان دشمن هستند و حتی عبادت آنها را انکار می‌کنند.

۷. و همین که آیات روشن ما را برای آنها تلاوت کنند، کافران به حقی که نزد آنان آمده می‌گویند: این، جادویی آشکار است.

۸. یا می‌گویند: این قرآن را به خدا دروغ بسته است. بگو: اگر من آن را به خدا دروغ بسته باشم، شما نمی‌توانید در برابر پروردگار از من دفاع نمایید. خداوند به آنچه شما وارد آن شده‌اید، آگاه‌تر است و کافی است که او بین من و شما گواه باشد و او بخشنده و مهربان است.

۹. بگو: من اولین پیامبر نیستم و نمی‌دانم با من و شما چه خواهند کرد. جز آنچه را به من وحی کنند، پیروی نخواهم کرد و من جز بیم‌دهنده‌ای آشکار نمی‌باشم.

۱۰. بگو: به من خبر دهید اگر این قرآن از سوی خدا باشد و شما آن را انکار کنید در صورتی که از بنی اسرائیل شاهدی بر آن باشد و او ایمان بیاورد و شما کبر ورزید البته خداوند مردم ستمگر را هدایت نمی‌کند.

۱۱. کافران به اهل ایمان گفتند: اگر این دین خوب بود، آنها از ما سبقت نمی‌گرفتند و چون خود آنان هدایت نشدند، به زودی می‌گویند: این دروغی قدیمی است.

۱۲. و پیش از قرآن، کتاب موسی بود که رهنما و رحمت بود و این قرآن کتابی است که تورات را تصدیق می‌کند و به زبان عربی است تا ستمکاران را بترساند و برای نیکوکاران بشارت باشد.

۱۳. کسانی که می‌گویند: پروردگار ما خداست و در این راه استقامت می‌کنند، هیچ جای ترس و اندوهی برای آنان نخواهد بود.

۱۴. اینها یاران بهشتی هستند که برای همیشه در آن می‌مانند و این پاداشی است برای کارهایی که انجام داده‌اند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۴

۱۵. ما به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خویش نیکی کند. مادرش او را با رنج و سختی حمل می‌نماید و با ناراحتی زایمان می‌کند و دوران حمل و شیر گرفتن او سی ماه است، تا اینکه به رشد می‌رسد و به مرز چهل سالگی وارد می‌شود. می‌گوید: پروردگارا! به من توفیق بده تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم عطا فرمودی، بجا آورم و کاری که تو راضی هستی، انجام دهم و اصلاح کارها را در نسل من ادامه بده! اینک به سوی تو، توبه می‌کنم و من از مسلمین هستم.

۱۶ اینها کسانی هستند که ما کارهای بهتر آنان را قبول می‌کنیم و از لغزشهایشان می‌گذریم، در حالی که در بین یاران بهشت هستند. این وعده راستی است که به آنان داده شده است.

۱۷ آن فرزندی که به پدر و مادر می‌گوید: اف بر شما! چگونه به من وعده می‌دهد که از قبر بیرون آیم، در حالی که پیش از من نسلهایی نابود شده‌اند و پدر و مادر به خداوند پناه می‌برند و به آن فرزند می‌گویند: وای بر تو! ایمان بیاور که وعده خدا حق است. ولی او پاسخ دهد: این سخنان، جز افسانه پیشینیان نیست.

۱۸ آنها کسانی هستند که فرمان خدا همراه با امتهایی از جن و انسان که از پیش بوده‌اند، درباره آنان قطعی شده و مردمی زیانکارند.

۱۹ و برای همه مردم به خاطر کارهایشان درجاتی هست و هرکس نتیجه کار خود را تمام و کمال خواهد دید و به کسی ظلم نخواهد شد.

۲۰ روزی که کافران را به آتش عرضه دهند: شما از چیزهای پاکیزه زندگانی دنیای خود استفاده کردید و از آن بهره گرفتید؛ ولی امروز به عذاب ذلت‌بار به خاطر تکبری که در زمین به ناحق داشتید و به خاطر فسقی که انجام دادید، پاداش داده می‌شوید.
ترجمه قرآن، ص: ۵۰۵

۲۱ به یاد آور برادر عاد را هنگامی که در سرزمین احقاف، قوم خویش را بیم می‌داد و بیم‌دهندگان از پیش‌رو و پشت سر او گذشته بودند. او می‌گفت: جز پروردگار را بندگی نکنید. من برای شما از عذاب روز بزرگ نگرانم.

۲۲ مردم عصر هود گفتند: آیا تو آمده‌ای تا ما را از پرستش خدایانمان منع کنی؟ اگر راست می‌گویی، عذابی را که به ما وعده می‌دهی، بیاور.

۲۳ هود گفت: علم نزد خداست و من فقط هر چه را به آن فرستاده شده‌ام، ابلاغ می‌کنم؛ ولی من شما را مردمی نادان می‌بینم.

۲۴ همین که عذاب را چون ابری بر دره‌های خود مشاهده کردند گفتند: این ابری است باران‌زا که بر ما خواهد بارید. هود گفت: بلکه آثار عذابی است که با شتاب آن را مطالبه کردید و این باد و طوفانی است که عذاب دردناکی را در بردارد.

۲۵ همه چیز را به فرمان پروردگارش درهم می‌کوبید. پس صبح کردند، در حالی که جز خانه‌هایشان چیز دیگری مشاهده نمی‌شد. ما این گونه مردم مجرم را مجازات می‌کنیم.

۲۶ ما به آنان امکاناتی دادیم که به شما ندادیم و برای آنان با اینکه گوش و چشم و دل درک‌کننده داده بودیم؛ ولی هیچ کدام از این سه نیرو گوش و چشم و دلهایشان آنان را بی‌نیاز نکرد؛ زیرا که آیات الهی را انکار می‌کردند و آنچه را مسخره می‌کردند؛ بر آنها وارد شد.

۲۷ ما چه بسیار مردم شهرهایی را که در اطراف شما بودند، هلاک کردیم و ما آیات خود را توضیح دادیم؛ شاید بازگردند.

۲۸ پس چرا خدایانی که غیر از پروردگار انتخاب کردند به این خیال که آنها را به خدا نزدیک می‌کنند، در هنگام عذاب به یاری آنان نیامدند؟! بلکه در بین آنها گم شدند و این به خاطر دروغ و افترا زدن آنان بود.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۶

۲۹ ای رسول ما! به یاد آور هنگامی را که گروهی از جن را به نزد تو آوردیم تا تلاوت قرآن را گوش دهند و وقتی در برابر قرآن حضور یافتند، به یکدیگر گفتند: با رعایت سکوت گوش فرادهید. و چون تلاوت به پایان رسید، برای بیم دادن قوم خود به تبلیغ رفتند.

۳۰ جنیان گفتند: ای قوم ما! کتابی را استماع کردیم که بعد از موسی نازل شده و تصدیق‌کننده کتابهای پیش است، به حق و راه مستقیم هدایت می‌نماید.

۳۱ ای قوم! دعوت خدا را اجابت کنید و به او ایمان آورید تا از گناهان شما بگذرد و شما را از عذاب دردناک پناه دهد.
 ۳۲ و هر کسی دعوت الهی را اجابت نکند، راه فراری در زمین ندارد و غیر از پروردگار یآوری نخواهد داشت و این گونه افراد در گمراهی آشکار هستند.

۳۳ آیا کافران ندیدند خدایی که آسمانها و زمین را آفریده و هرگز از آفرینش آنها خسته نشده، قادر است از اینکه مردگان را زنده کند؛ بلی او بر همه چیز تواناست.

۳۴ روزی که کافران را بر آتش عرضه دهند، به آنها گویند: آیا این عذاب حقیقت داشت؟ پاسخ دهند: پروردگارا! آری. خدا فرماید: پس بچشید عذاب را به خاطر کفرتان.

۳۵ ای رسول ما! همانند پیامبران صاحب عزم شکیبایی کن و درباره کافران شتاب مکن. هنگامی که در آن روز موعود عذاب را ببینند، احساس می‌کنند که گویا در دنیا جز ساعتی از یک روز توقف نداشته‌اند. این ابلاغی است. آیا در قیامت جز مردم فاسق نابود می‌گردند؟

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۷

سوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آنانی که کافر شدند و راه خدا را بستند، کارهای خود را تباه ساختند.

۲ و آنانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند و به آنچه بر محمد صلی الله علیه و آله نازل شده ایمان آورده‌اند؛ که البته بر حق و از جانب پروردگارشان بود، خداوند گناهانشان را می‌بخشد و کارشان را اصلاح می‌نماید.

۳ این، به خاطر آن است که کافران از باطل پیروی کردند و اهل ایمان از حقیقتی پیروی کردند که از جانب پروردگارشان بود و به این ترتیب خداوند برای مردم مثالها می‌زند.

۴ و هنگامی که با کافران روبرو شدید، گردنهایشان را بزنید تا به اندازه کافی دشمن را سرکوب کنید و اسیران را محکم ببندید. آنگاه یا بر آنها منت گذارید و یا برای آزاد کردن آنها فدیة بگیریید تا جنگ، بار سنگین خود را بر زمین گذارد. این حکم فعلی است و اگر خدا می‌خواست از کافران انتقام می‌گرفت؛ ولی امر خداست تا شما را به وسیله یکدیگر امتحان کند و آنهایی که در راه خدا کشته شده‌اند، کارهایشان ضایع نخواهد شد.

۵ به زودی آنان را هدایت می‌کند و کارشان را اصلاح می‌نماید،

۶ و به بهشتی که به آنان شناسانده، واردشان خواهد کرد.

۷ ای اهل ایمان! اگر خدا را یاری کنید، خداوند نیز شما را یاری خواهد کرد و قدمهایتان را ثابت خواهد نمود.

۸ مرگ بر آنانی که کافر شدند و کارهایشان نابود باد!

۹ این به خاطر آن است که به آنچه خداوند نازل فرموده کراحت داشتند؛ خدا هم کارهایشان را نابود کرد.

۱۰ آیا سیر در زمین نمی‌کنند تا ببینند پایان کار پیشینیان چگونه بوده؟ خداوند آنها را سرکوب کرد و برای کافران همانند آن مجازاتها خواهد بود.

۱۱ این به خاطر آن است که خداوند مولای اهل ایمان است؛ ولی کافران هیچ مولایی ندارند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۸

۱۲ خداوند آنهایی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به بهشتی وارد می‌کند که نه‌رها از زیر درختانش جاری است و

آنهايي که کافر شدند، در دنیا مانند حیوانات به بهره‌برداری از آن و خوردن و آشامیدن می‌پردازند که البته آتش جهنم، جایگاه آنهاست.

۱۳ چه شهرهایی که از شهری که تو را از آن بیرون کرد، نیرومندتر بودند و ما آنها را نابود کردیم و هیچ یآوری نداشتند.

۱۴ آیا کسی که دلیل روشن از جانب پروردگار خویش دارد، همانند کسی است که کار زشت او برایش جلوه کرده و پیرو هوای نفس خود شد؟!؟

۱۵ مثل بهشتی که به اهل تقوا وعده داده شده، این گونه است که در آن نهرهایی از آب صاف و نهرهایی از شیر که طعم آن عوض نمی‌شود و نهرهایی از شراب که برای نوشندگان آن لذت‌بخش است و نهرهایی از عسل مصفاست، و برای آنان از همه نوع میوه آماده است و بخششی از جانب پروردگارشان. آیا اینها همانند کسی هستند که برای همیشه در آتش است و از آب جوشان جهنم می‌نوشد که اندرونشان را دگرگون می‌کند؟

۱۶ گروهی از این مردم سخنان تو را گوش می‌دهند؛ ولی وقتی از نزد تو بیرون می‌روند، به کسانی که علم و دانش داده شده می‌گویند: هم اکنون چه گفت؟

اینها همان‌هایی هستند که خداوند بر دلهاشان مهر زده و از هوای نفس خویش پیروی می‌کنند.

۱۷ و آنهايي که قبول هدایت کرده‌اند، خداوند بر هدایت آنان می‌افزاید و به آنها تقوا می‌بخشد.

۱۸ پس آیا آنها جز این انتظاری دارند که قیامت ناگهان فرارسد، در حالی که شرایط آن پدید آمده ولی وقتی می‌رسد که یادآوری آنها بی‌فایده است.

۱۹ به آن که نیست خدایی جز پروردگار؛ بنا بر این برای گناه خود و مردان و زنان با ایمان طلب بخشش کن که خداوند، جای رفتن و قرارگاه شما را می‌داند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۹

۲۰ اهل ایمان می‌گویند: چه شده است که سوره‌ای نازل نمی‌شود در حالی که وقتی سوره‌ای محکم نازل می‌شود که در آن صحبت جهاد باشد. می‌بینی آنهايي که دل بیماری دارند، تو را نگاه می‌کنند مانند نگاه کردن کسی که از ترس مرگ غش کرده است، که البته مرگ برای آنها سزاوارتر است.

۲۱ اطاعت کردن و سخن نیکو گفتن برای آنها بهتر است؛ بنا بر این وقتی فرمان خداوند قطعی می‌شود، اگر کلام خدا را تصدیق کنند برای آنان بهتر است.

۲۲ آیا اگر روی برگردانید و در زمین فساد کنید و قطع رحم نمایید، باز امید به نجات دارید؟

۲۳ اینها کسانی هستند که خداوند آنها را لعنت می‌کند و گوشه‌ایشان را کر و چشمه‌ایشان را کور کرده است.

۲۴ آیا تدبیر در قرآن نمی‌کنند یا اینکه بر دلهايشان قفل زده شده است؟!؟

۲۵ آنانی که پس از روشن شدن هدایت از دین برگشته و مرتد شدند، شیطان کارهایشان را در نظرشان جلوه‌گر ساخته و آنها را به آرزوهای دراز فریب داده است.

۲۶ این حالت برای آن است که آنها به کسانی که از نازل شدن وحی ناراحت بودند گفتند: ما در بعضی امور از شما پیروی می‌کنیم. که البته خداوند از اسرارشان آگاه است.

۲۷ پس چگونه است که وقتی فرشتگان مرگ روحشان را می‌گیرند بر صورت و پشت آنها می‌زنند؟

۲۸ این، برای آن است که پیروی از خشم پروردگار کردند و از آنچه باعث خشنودی اوست، کراهت داشتند؛ در نتیجه خداوند کارهایشان را نابود کرد.

۲۹ آیا آنانی که دل بیمار دارند، گمان کردند خداوند کینه‌هایشان را آشکار نمی‌کند؟

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۰

۳۰ اگر ما بخواهیم آنها را به تو نشان دهیم تا چهره‌هایشان را بشناسی هر چند با سخن گفتن آنان، می‌توانی آنها را بشناسی و خدا از کارهای شما آگاه است.

۳۱ و ما شما را امتحان می‌کنیم تا معلوم شود جهادگران و اهل صبر کیانند و اخبارتان را نیز امتحان می‌کنیم.

۳۲ کسانی که کافر شدند و راه خدا را بستند و بعد از آن که هدایت برای آنان بیان شد با رسول مخالفت کردند، هیچ‌گاه نمی‌توانند به خداوند ضرری وارد کنند و به زودی کارهایشان نابود خواهد شد.

۳۳ ای کسانی که ایمان آوردید. خدا و رسول را اطاعت کنید و کارهای خود را باطل نگردانید.

۳۴ آنهایی که کافر شدند و راه خدا را بستند، در حال کفر مردند. هرگز خداوند آنان را نمی‌بخشد.

۳۵ شما اهل ایمان هیچ‌گاه سست نشوید و کافران را به صلح دعوت نکنید؛ زیرا که شما برترید و خدا با شماست و کارهایتان را کتمان نخواهد کرد.

۳۶ زندگی دنیا فقط بازیچه و هوسرانی است و اگر ایمان بیاورید و تقوا را پیشه خود سازید، پاداش کارهایتان را خواهد داد و ثروتهایتان را نمی‌خواهد.

۳۷ و اگر از ثروت شما چیزی را به اصرار مطالبه کند، بخل می‌ورزید و کینه درونی شما را آشکار می‌سازد.

۳۸ آری؛ شما همان مردمی هستید که برای انفاق در راه خدا خوانده می‌شوید. بعضی از شما بخل می‌ورزند که هرکس بخل کند، در واقع نسبت به خود بخل ورزیده است؛ زیرا خداوند بی‌نیاز است و شما نیازمند هستید و اگر روی برگردانید، خداوند گروه دیگری را جایگزین شما خواهد کرد که همانند شما نخواهند بود.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۱

سوره فتح مدینه

ترجمه قرآن ۵۶۱

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ما پیروزی آشکاری برای تو پیش آورده‌ایم؛

۲ تا از گناهان گذشته و آینده تو درگذریم و تا نعمتش را بر تو تمام کند و به راه راست هدایت نماید.

۳ و خداوند پیروزی با اقتداری نصیب تو خواهد کرد.

۴ خداست که آرامش را در دل اهل ایمان وارد می‌کند تا بر ایمانشان بیفزاید و سپاه آسمانها و زمین از آن خدا هستند و خداوند آگاه و حکیم است.

۵ و تا مردان و زنان با ایمان را در باغهایی از بهشت وارد کند که نهرها از زیر درختانش جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند و گناهانشان را می‌بخشد و این، نزد پروردگار پیروزی بزرگی است.

۶ و تا اینکه مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند، همان‌هایی که به خداوند گمان بد داشتند، در حالی که بدی به سراغ خودشان می‌رود و خداوند بر آنان غضب کرده و آنان را لعنت نموده و جهنم را برای آنها آماده نموده که چه بد منزلگاهی است.

۷ سپاه آسمانها و زمین از آن خدا هستند و خداوند، مقتدر و حکیم است.

۸ ما تو را شاهد و بشارت‌دهنده و بیم‌رسان فرستادیم؛

۹ تا شما به خدا و رسول او ایمان بیاورید و از او حمایت کنید و به او احترام گذارید و صبح و شام، خداوند را تسبیح گوید.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۲

۱۰ آنهایی که با تو بیعت کردند، در واقع با خدا بیعت نمودند. دست خدا بالای همه دستهاست و هر کسی بیعت را بشکند، به زیان خود پیمان شکسته و هر کسی به عهده‌ی که با خدا بسته وفادار بماند، به زودی پاداش بزرگی به او داده خواهد شد.

۱۱ به زودی متخلفان از اعراب به تو خواهند گفت: ثروتها و خانواده‌های ما، ما را به خود مشغول کرد؛ برای ما طلب بخشش کن. البته چیزی را به زبان می‌گویند که در دل به آن معتقد نیستند. بگو: چه کسی می‌تواند در برابر پروردگار از شما دفاع کند در مواقعی که او اراده ضرر برای شما کند و یا بخواهد به شما سودی برساند؟ بلکه خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۲ آری؛ شما گمان کردید پیامبر و اهل ایمان هیچ‌گاه به خانواده‌های خویش باز نخواهند گشت. این، خیال باطل در دل‌هایتان جلوه کرد و گمان بدی داشتید و شما مردمی اهل هلاکت بودید.

۱۳ و هر کسی به خدا و رسول او ایمان نیاورد، ما برای کافران عذاب سوزانی آماده کرده‌ایم.

۱۴ حکومت آسمانها و زمین از آن خداست. هر کسی را خواهد، می‌بخشد و هر کسی را خواهد، عذاب می‌کند و خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۵ وقتی شما برای به دست آوردن غنایم حرکت کنید، به زودی متخلفان خواهند گفت: بگذارید ما هم به دنبال شما بیاییم. می‌خواهند سخن خدا را تغییر دهند. بگو: هرگز دنبال ما نیایید. خداوند از قبل فرموده است. و به زودی خواهند گفت که شما درباره ما حسادت کردید؛ بلکه آنها جز اندکی نمی‌فهمند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۳

۱۶ به متخلفان از اعراب بگو: به زودی به سوی گروهی که نیرویی شدید دارند دعوت می‌شوید تا با آنان جنگ کنید و یا مسلمان شوند. اگر اطاعت کنید، خداوند به شما پاداش نیکویی عطا خواهد کرد و اگر روی بر گردانید، همان‌طور که در گذشته روی بر گردانیدید، خداوند شما را عذاب دردناکی خواهد کرد.

۱۷ بر نابینا و لنگ و بیمار شرکت نکردن در جنگ گناهی نیست و هر که از خدا و رسول او اطاعت کند او را به باغهایی در بهشت وارد می‌کند که از زیر درختانش نه‌ها جاری است و هر که مخالفت نماید به عذابی دردناک او را گرفتار خواهد کرد.

۱۸ خداوند از مؤمنانی که در زیر درخت با تو بیعت کردند، راضی است و از درویشان آگاه بود. از این جهت آرامش را بر دل‌هایشان نازل کرد و پیروزی نزدیکی نصیب آنان نمود.

۱۹ و غنایم فراوانی به دست خواهند آورد و خداوند مقتدر و حکیم است.

۲۰ خداوند به شما وعده به دست آوردن غنایم فراوانی را داده و این را زودتر برای شما فراهم ساخته است و دست مردم را از سر شما کوتاه کرده تا برای اهل ایمان! نشانه‌ای باشد و شما را به راه راست هدایت نماید.

۲۱ و نیز وعده‌های دیگری به شما داده که هنوز قادر به دست یافتن آنها نیستید؛ ولی خداوند بر آنها احاطه دارد و او بر همه چیز تواناست.

۲۲ و اگر کافران با شما جنگ کنند، پا به فرار می‌گذارند و آنگاه دوست و یآوری نیابند.

۲۳ این، سنت الهی است که از قبل بوده و در سنت الهی تغییر نخواهی یافت.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۴

۲۴ اوست که دست دشمنان را از سر شما و دست شما را از آنان در دل مکه کوتاه کرد. بعد از آنکه شما را بر آنها پیروز ساخت و

خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۲۵ آنان کسانی بودند که کافر شدند و شما را از رفتن به مسجد الحرام و رسیدن قربانیان به قربانگاه مانع شدند، که اگر مردان و زنان با ایمانی در این میان بدون اطلاع شما زیر دست و پا از بین می‌رفتند، دیه آن اهل ایمان به گردن شما می‌ماند؛ و لکن خداوند هر کسی را بخواهد، در رحمت خویش وارد می‌سازد و اگر از هم جدا بودند، کافران آنان را عذاب می‌کردیم؛ آن هم عذابی دردناک.

۲۶ زیرا که کافران در دل‌هایشان تعصب هست؛ آن هم تعصب جاهلیت. خداوند آرامش را در دل رسول خود و اهل ایمان نازل فرمود و آنان را با کلمه تقوا ملازم کرد؛ زیرا آنها سزاوارتر و دارای اهلیت بودند و خداوند بر همه چیز آگاه است.

۲۷ خداوند، آنچه را به رسول خود در خواب نشان داد راست گفت: شما اهل ایمان به خواست پروردگار و در امنیت کامل وارد مسجد الحرام می‌شوید، در حالی که سرها را تراشیده و تقصیر کرده و از هیچ کس هراسی ندارید. خدا چیزهایی را می‌دانست که شما نمی‌دانستید و پیش از آن، پیروزی نزدیکی برای شما قرار داده است.

۲۸ اوست که رسول خود را فرستاد با هدایت و دین حق تا آن را بر تمامی ادیان پیروز کند و کافی است که فقط خدا گواه باشد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۵

۲۹ محمد «صلی الله علیه و آله و سلم» رسول خداست و آنانی که با او هستند با کافران سر سخت و در بین خود مهربانند. می‌بینی آنان را که در حال رکوع و سجودند و همواره فضل و رضوان الهی را طلب می‌کنند. نشانه آنها در صورتشان از اثر سجده نمایان است. این توصیف آنها در تورات است و در انجیل بدین گونه است: زراعتی که جوانه‌های خود را خارج ساخته، آنگاه به تقویت آن پرداخته تا استحکام یافته و بر پای خود استوار است و کشاورزان را به شگفتی واداشته است. این، برای آن می‌باشد که کافران را به خشم آورد. خداوند به آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، وعده داده که آنان را خواهد بخشید و پاداش بزرگی عطا خواهد کرد.

سوره حجرات مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای اهل ایمان! هیچ‌گاه از خدا و رسول او جلو نیفتید و از خدا بترسید که خداوند شنوا و آگاه است.

۲ ای اهل ایمان! صدای خود را از صدای پیامبر بلندتر نکنید و در برابر او بلند سخن نگوئید؛ همان گونه که با یکدیگر بلند سخن می‌گوئید که در نتیجه، کارهایتان نابود می‌شود و شما نمی‌دانید.

۳ آنهایی که در محضر رسول خدا صدای خود را پایین می‌آورند، کسانی هستند که خداوند دل‌هایشان را به ترس از خدا امتحان کرده است، برای آنان بخشش الهی و پاداش بزرگی خواهد بود.

۴ و آنانی که از پشت اتاقها تو را با صدای بلند صدا می‌زنند، بیشترشان نمی‌فهمند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۶

۵ و اگر آنها صبر می‌کردند تا تو به سراغ آنان بروی، برای آنها بهتر بود و خداوند بخشنده و مهربان است.

۶ ای اهل ایمان! اگر فاسقی برای شما خبری را آورد، تحقیق کنید تا مبادا از روی نادانی به گروهی آسیبی وارد سازید و از کرده خود سخت پشیمان شوید.

۷ بدانید که رسول خدا بین شماست. اگر بنا شود در بسیاری کارها از شما اطاعت کند، به زحمت خواهید افتاد؛ و لکن خداوند ایمان را محبوب شما کرد و آن را در دل‌هایتان زینت بخشید و کفر و فسق و گناه را مورد نفرت شما قرار داد. این افراد

هدایت یافتگانند.

۸ این، از فضل خدا و نعمتی از سوی اوست و خداوند دانا و حکیم است.

۹ اگر دو طایفه از اهل ایمان با هم به نزاع پرداختند، آنها را صلح دهید و اگر یکی از آن دو بر دیگری تجاوز کند، با گروه تجاوزگر جنگ کنید تا تن به فرمان خدا دهد و اگر قبول کرد، بین آنان به عدالت صلح را برقرار کنید و خود همواره با عدالت رفتار کنید که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست می‌دارد.

۱۰ به تحقیق که اهل ایمان با هم برادرند؛ بنا بر این بین برادران صلح برقرار کنید و از خدا بترسید. شاید مشمول رحمت الهی واقع شوید.

۱۱ ای اهل ایمان! نباید گروهی از شما گروه دیگر را مسخره کند؛ شاید آنهایی که مسخره می‌شوند از اینها بهتر باشند و نیز زنان نباید زنان دیگر را مسخره کنند؛ شاید آنها بهتر از اینها باشند و یکدیگر را مورد عیبجویی قرار ندهید و با لقبهای زشت همدیگر را نخوانید که بعد از ایمان، فسقها چه زشت هستند و اگر کسی از گناه خویش توبه نکند، از جمله ستمکاران است.
ترجمه قرآن، ص: ۵۱۷

۱۲ ای اهل ایمان! از بسیاری گمانها پرهیز کنید؛ زیرا که بعضی از آنها گناه است و در کار یکدیگر تجسس نکنید و غیبت یکدیگر را ننمایید. آیا یکی از شما دوست می‌دارد که گوشت بدن مرده برادر دینی خود را بخورد؟! در حالی که از این کار نفرت دارید و از خدا بترسید که خداوند بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.

۱۳ ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و سپس شما را گروه گروه و به صورت قبیله‌ها قرار دادیم تا همدیگر را بشناسید. گرمی‌ترین شما نزد پروردگار باتقواترین شماست. خداوند دانا و آگاه است.

۱۴ اعراب گفتند: ما ایمان آوردیم. بگو: شما ایمان نیاوردید؛ بلکه بگویید اسلام آوردیم. ولی هنوز ایمان در قلب شما وارد نشده است و اگر خدا و رسول او را اطاعت کنید، چیزی از پاداش کارهایتان را کم نمی‌کند؛ زیرا که خداوند بخشنده و مهربان است.
۱۵ مؤمنین واقعی کسانی هستند که به خدا و رسول او ایمان آورده و گرفتار تردید نشده‌اند و با ثروت و جان خویش در راه خدا جهاد می‌کنند؛ اینها مؤمن صادق هستند.

۱۶ بگو: آیا خدا را از ایمان خود با خبر می‌کنید؟ در حالی که خداوند آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند و او بر همه چیز آگاه است.

۱۷ آنها بر مسلمان شدن خویش بر تو منت می‌گذارند. بگو: اسلام خود را بر من منت نگذارید؛ بلکه خدا بر شما منت دارد که شما را به سوی ایمان هدایت کرده است اگر راست می‌گویید.

۱۸ خداوند، غیب آسمانها و زمین را می‌داند و خدا به آنچه انجام می‌دهید، بیناست.

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۸

سوره ق مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ق، و سوگند به قرآن مجید.

۲ از آمدن پیامبری بیم‌دهنده از خودشان به شگفت آمده‌اند و کافران گفتند: این، چیز شگفت‌آوری است.

۳ هنگامی که ما می‌میریم و خاک می‌شویم، دوباره زنده شدن ما، بازگشتی بعید است.

۴ ما به آنچه زمین از آنها بکاهد، آگاه هستیم و کتابی که همه چیز در آن محفوظ است نزد ما می‌باشد.

- ۵ بلکه آنان حق را وقتی به سراغشان آمد، تکذیب کردند؛ بنا بر این در کار دین سرگردانند.
- ۶ آیا به آسمان بالای سر خود نگاه نمی‌کنند که چگونه آن را بنا کرده‌ایم و آن را زینت داده‌ایم و هیچ شکافی در آن نیست؟
- ۷ و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌هایی محکم قرار داده و از هر نوع گیاه باطراوات در آن رویاندیم.
- ۸ این کار ما، وسیله بینایی و یادآوری برای هر بنده اهل انابه است.
- ۹ و از آسمان آبی پربرکت نازل کردیم و به وسیله آن باغها و دانه‌هایی را که درو می‌کنند، رویاندیم.
- ۱۰ و نیز درختهای خرمای بلندقامت که میوه‌های روی هم چیده دارند،
- ۱۱ روزی بندگان قرار دادیم و به وسیله آب باران، زمین مرده را زنده کردیم. بیرون آمدن مردگان از قبرها نیز این گونه است.
- ۱۲ پیش از آنها قوم نوح و اصحاب رس و قوم ثمود.
- ۱۳ و قوم عاد و قوم فرعون و برادران لوط
- ۱۴ و اصحاب ایکه و قوم تبع، همگی پیامبران الهی را تکذیب کردند و وعده الهی درباره آنان قطعی شد.
- ۱۵ آیا ما از آفرینش نخستین، درمانده شده‌ایم که آنها درباره آفرینش جدید در شبهه هستند؟
- ترجمه قرآن، ص: ۵۱۹
- ۱۶ ما انسان را خلق کردیم و می‌دانیم که در درون خویش چه اندیشه‌ای دارد و ما از رگ گردن به او نزدیک‌تریم.
- ۱۷ هنگامی که دو فرشته راست و چپ به مراقبت او نشسته‌اند،
- ۱۸ هیچ سخن بر زبان نمی‌آورد، جز اینکه همان لحظه نزد وی مراقبی آماده است.
- ۱۹ و سرانجام سکرات مرگ بر اساس حق فرا می‌رسد. این همان مرگی است که از آن دوری می‌کردید.
- ۲۰ و در صورتی که می‌شود که این است روز وعده داده شده.
- ۲۱ و هر کسی وارد محشر شود، همراهش حرکت‌دهنده و گواهی است.
- ۲۲ و تو ای انسان! از این روز در غفلت بودی و ما حجابها را از برابر چشم تو برداشتیم که امروز دیدگانت تیزبین است.
- ۲۳ فرشته‌ای که همنشین اوست می‌گوید: این کارهای اوست که نزد من محفوظ است.
- ۲۴ هر کافر معاند را به جهنم اندازید.
- ۲۵ همان کسی مانع خیر و متجاوز و در شک است؛
- ۲۶ همان کسی که در برابر پروردگار، خدای دیگری قرار داده است. او را در عذاب شدید اندازید.
- ۲۷ همنشین او گوید: پروردگارا! من او را به طغیان و انداشتم؛ ولی او خود در گمراهی دور بود.
- ۲۸ خداوند فرماید: در محضر من نزاع نکنید که از پیش به شما اعلام خطر کرده بودم.
- ۲۹ وعده عذابی که دادم تغییر نخواهد کرد و من نسبت به بندگان ستم نخواهم کرد.
- ۳۰ روزی که به جهنم می‌گوییم: آیا لبریز شده‌ای؟ می‌گوید: آیا اهل جهنم بیش از این هستند؟
- ۳۱ و روزی که بهشت به اهل تقوا نزدیک شود و دور نباشد.
- ۳۲ این، همان چیزی است که به هر انابه‌کننده به درگاه الهی و حافظ دین و تقوا وعده می‌دادند؛
- ۳۳ کسی که از خدای رحمان در نهان بترسد و با دلی پرانابه در محضر او حاضر شود.
- ۳۴ گفته می‌شود: به سلامتی وارد بهشت شوید که این روز جاودانی است.
- ۳۵ برای آنان در بهشت هر چه بخواهند، آماده است و افزون از خواسته‌های آنان نزد ماست.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۲۰

۳۶ چه بسیار مردمی را که پیش از آنها هلاک کردیم که اینها نیرومندتر بودند و کشورگشایی کردند. آیا هیچ راه فراری وجود دارد؟

۳۷ در این کار برای کسی که دارای دلی بیدار است یا گوش فرا می‌دهد و حضور دارد، درس عبرتی است.

۳۸ آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست، همه را در مدت شش روز آفریدیم و هیچ‌گونه رنجی به ما نرسید.

۳۹ پس ای رسول ما! به آنچه می‌گویند، صبوری کن و پیش از طلوع خورشید و قبل از غروب، تسبیح و حمد پروردگارت را به‌جا آور.

۴۰ در بخشی از شب و نیز بعد از سجده‌ها خدا را تسبیح کن.

۴۱ و به صدای منادی که در روز موعود ندا می‌دهد، از مکانی نزدیک گوش فرا ده.

۴۲ روزی که آن صدای قیامت را به حق می‌شنوند که آن، روز خروج از قبرهاست.

۴۳ ما هستیم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت همه به سوی ماست.

۴۴ روزی که زمین برای بیرون آمدن آنان به سرعت شکافته می‌شود و این جمع کردن برای ما آسان است.

۴۵ ما به آنچه می‌گویند آگاه‌تریم و تو بر آنها اجباری نداری؛ پس به وسیله قرآن آنها را که از وعده عذاب ما می‌ترسند، هشدار بده.

سوره ذاریات مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سوگند به بادهای متحرک.

۲ سوگند به ابرهایی که بار سنگینی را حمل می‌کنند.

۳ سوگند به کشتی‌هایی که به آسانی حرکت می‌کنند.

۴ سوگند به فرشتگانی که کارها را تقسیم می‌کنند،

۵ که آنچه به شما وعده داده شده، به طور قطع راست است.

۶ و روز پاداش اعمال واقع خواهد شد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۱

۷ سوگند به آسمان که در آن راه‌ها هست،

۸ که شما در گفتار مختلف می‌باشید.

۹ کسی از ایمان به آن منحرف می‌شود که از قبول حق سرپیچی کند.

۱۰ مرگ بر دروغ‌گویان؛

۱۱ آنهایی که در نادانی مانده‌اند.

۱۲ از تو می‌پرسند که روز پاداش اعمال کی می‌رسد؟

۱۳ آن روز که آنان را در آتش می‌سوزانند.

۱۴ بچشید عذاب خود را. این همان عذابی است که با شتاب می‌خواستید.

۱۵ اهل تقوا در باغها و کنار چشمه‌های آب هستند.

۱۶ و آنچه را پروردگارشان عطا فرموده دریافت می‌کنند؛ زیرا که آنان پیش از این نیکوکار بودند.

- ۱۷ اندکی از شب را می‌خوابیدند.
- ۱۸ در هنگام سحر استغفار می‌کردند.
- ۱۹ و در ثروتهایشان حقی برای سائل و محروم بود.
- ۲۰ و در زمین برای اهل یقین نشانه‌هایی هست.
- ۲۱ و نیز در خود شما نشانه‌هایی است. آیا مشاهده نمی‌کنید؟!
- ۲۲ روزی شما و آنچه به شما وعده داده شده، در آسمان است.
- ۲۳ سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این سخن حق است؛ همان گونه که شما سخن می‌گویید.
- ۲۴ آیا داستان مهمانهای گرامی ابراهیم به تو رسیده است؟
- ۲۵ وقتی به ابراهیم وارد شدند، گفتند: سلام بر تو! ابراهیم گفت شما را نمی‌شناسم.
- ۲۶ به نزد خانواده‌اش رفت و با گوساله‌ای بریان شده آمد.
- ۲۷ غذا را نزدیک آنان گذاشت و گفت: چرا نمی‌خورید؟
- ۲۸ در این هنگام از آنها ترسید. گفتند: نترس. او را به پسری دانا مژده دادند.
- ۲۹ همسرش جلو آمد، در حالی که فریاد می‌کشید، به صورت خود سیلی زد و گفت من پیر زنی نازا هستم.
- ۳۰ مهمانان گفتند: پروردگارت چنین گفته است، که او حکیم و داناست.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۲۲
- ۳۱ گفت: ای فرستادگان الهی! ما موریت شما چیست؟
- ۳۲ گفتند: ما به سوی مردمی مجرم مأور شدیم،
- ۳۳ تا بر سر آنان سنگهایی از گل بریزیم،
- ۳۴ که آن سنگها از جانب خداوند برای اسراف‌کنندگان نشان‌دار است.
- ۳۵ و ما هر که را با ایمان بود، از آن سرزمین بیرون آوردیم.
- ۳۶ در تمام آن سرزمین جز یک خانواده مسلمان نیافتیم.
- ۳۷ و در آنجا برای آنهایی که از عذاب دردناک می‌ترسند، عبرتی به جا گذاشتیم.
- ۳۸ و در داستان موسی نیز عبرتی است؛ آن زمان که او را با دلیلی روشن به سوی فرعون فرستادیم.
- ۳۹ فرعون با تمام نیرو از موسی روی برگردانید و گفت: جادوگر یا دیوانه است.
- ۴۰ ما هم او و سپاهش را گرفتیم و به دریا انداختیم، در حالی که سزاوار ملامت بود.
- ۴۱ و در داستان قوم عاد نیز عبرتی است؛ آن زمان که طوفانی خشک برای آنان فرستادیم.
- ۴۲ طوفانی که بر چیزی نمی‌گذشت مگر آنکه چون استخوان پوسیده و خاکستر می‌کرد.
- ۴۳ و در داستان قوم ثمود نیز عبرتی است؛ آن زمان که به آنها گفته شد از دنیا تا زمان معینی بهره‌مند شوید.
- ۴۴ از فرمان پروردگارشان سرپیچی کردند. صاعقه آنها را گرفت در حالی که به چشم می‌دیدند.
- ۴۵ در حالی که قدرت برخاستن و فرار نداشتند و نتوانستند از کسی یاری طلبند.
- ۴۶ و در داستان قوم نوح نیز عبرتی است که در گذشته مردمی فاسق بودند.
- ۴۷ و آسمان را به قدرت خویش بنا کردیم و آن را گسترش دادیم.
- ۴۸ و زمین را وسعت دادیم که چه نیکو وسعت بخشیم.

۴۹ و از هر چیز، نر و ماده آفریدیم؛ شاید به خود آید.

۵۰ بنا بر این به سوی خدا بگریزید که من برای شما از جانب او بیم‌رسانی آشکارم.

۵۱ برای خداوند خدای دیگری قرار ندهید که من برای شما از جانب او بیم‌رسانی آشکارم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۳

۵۲ این گونه است که هیچ پیامبری پیش از اینها به سوی قومی نیامد جز آن که گفتند: او جادوگر یا دیوانه است.

۵۳ آیا یکدیگر را سفارش کرده بودند؛ بلکه مردمی سرکش بودند.

۵۴ از آنان روی برگردان که سزاوار ملامت نیستی.

۵۵ تو پند خود را بده که پند دادن برای اهل ایمان! سودمند است.

۵۶ ما جن و انسان را خلق نکردیم جز برای اینکه عبادتم کنند.

۵۷ از بندگان روزی نمی‌خواهم و نمی‌خواهم غذایم دهند؛

۵۸ زیرا که خداوند خود روزی‌دهنده و دارای قوتی محکم است.

۵۹ برای ستمکاران گناہانی همانند گناہان یاران‌شان هست؛ بنا بر این شتاب نکنید.

۶۰ پس وای بر کافران از روزی که به آنان وعده داده می‌شود!

سوره طور مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سوگند به کوه طور.

۲ سوگند به کتاب نوشته‌شده.

۳ در صفحه گسترده‌شده.

۴ سوگند به خانه آبادشده.

۵ سوگند به سقف برافراشته.

۶ سوگند به دریای پر شده.

۷ که عذاب پروردگار واقع خواهد شد.

۸ و هیچ چیز از آن مانع نخواهد شد.

۹ روزی که آسمان به شدت حرکت می‌کند.

۱۰ و کوه‌ها به سرعت به گردش درآیند.

۱۱ پس وای در این روز بر تکذیب‌کنندگان!

۱۲ آنهایی که در باطل خود سرگرم بودند.

۱۳ روزی که آنان را به زور سوی جهنم می‌رانند.

۱۴ و به آنها می‌گویند: این، همان آتشی است که شما تکذیب می‌کردید.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۴

۱۵ آیا این جادو است یا شما نمی‌بینید؟

۱۶ به آتش وارد شوید که صبر کنید و یا صبر نکنید، برای شما یکسان است. به آنچه عمل کردید، امروز پاداش داده می‌شود.

۱۷ البته اهل تقوا در باغهای بهشت و نعمتهای فراوان هستند.

۱۸ و از آنچه پروردگارشان نصیب آنان کرده شاد مانند، و پروردگارشان از عذاب جهنم آنها را محفوظ داشته است.

۱۹ به آنها گفته می‌شود: بخورید و بیاشامید. گوارا باد بر شما به خاطر کارهایی که انجام دادید.

۲۰ بر تختهای کنار هم تکیه زده‌اند و حورالعین را به همسری آنان در می‌آوریم.

۲۱ اهل ایمان و فرزندانشان را که در ایمان از آنان پیروی می‌کردند به آنان ملحق می‌نماییم و از عمل آنها چیزی کم نمی‌کنیم. هر کس در گرو کارهای خویش است.

۲۲ در بهشت، انواع میوه‌ها و گوشتها از هر نوع که بخواهند در اختیارشان قرار می‌دهیم.

۲۳ بهشتیان جامهای شراب طهور را که یاوه‌گویی و بدکاری همراه ندارد، از دست یکدیگر می‌گیرند.

۲۴ پسرانی دور آنان در گردش هستند که چون مروارید در صدف می‌باشند.

۲۵ در این هنگام رو به یکدیگر کرده، از اوضاع سؤال می‌کنند.

۲۶ می‌گویند: ما در میان خانواده خود خدا ترس بودیم.

۲۷ در نتیجه، خدا بر ما منت گذارده و ما را از عذاب کشنده حفظ فرموده است.

۲۸ ما از پیش او را می‌خواندیم که او نیک و مهربان است.

۲۹ ای رسول ما! مردم را متوجه پروردگار کن که به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه.

۳۰ یا گویند: او شاعری است که ما انتظار مرگش را می‌کشیم.

۳۱ بگو: شما انتظار بکشید که من نیز با شما منتظرم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۵

۳۲ یا عقلهایشان به این کار وادارشان می‌کند یا که مردمی طغیانگرند.

۳۳ یا می‌گویند: پیامبر، قرآن را به خدا افترا بسته است. ولی ایمان ندارند.

۳۴ اگر راست می‌گویید، مانند قرآن را بیاورید.

۳۵ آیا بدون هیچ وسیله آفریده شده‌اند یا اینکه خود خالق خویش هستند؟!

۳۶ یا اینکه آسمانها و زمین را خلق کرده‌اند؛ بلکه آنها به مرتبه یقین نرسیده‌اند.

۳۷ آیا گنجهای پروردگارت نزد آنان است یا اینکه بر همه چیز مسلط هستند؟!

۳۸ آیا نردبانی دارند که اسرار وحی را می‌شنوند. آن کسی که می‌شنود، دلیل روشنی بیاورد.

۳۹ آیا برای خدا دختران هست و برای شما پسران؟!

۴۰ آیا تو از آنان تقاضای مزد داری که در زیر بار گران آن قرار دارند؟!

۴۱ آیا نزد آنان اخبار غیبی است که آنها بنویسند؟!

۴۲ آیا قصد نیرنگی دارند که کافران به نیرنگ گرفتارند؟

۴۳ آیا برای آنان خدایی غیر پروردگار است؟ خدا منزّه است از آنچه برای او شریک قرار می‌دهد.

۴۴ اگر اینها ببینند که قطعه‌ای از آسمان سقوط می‌کند، می‌گویند: ابری متراکم است.

۴۵ آنها را به حال خود بگذار تا روزی را که از ترس آن بی‌هوش می‌شوند ببینند؛

۴۶ روزی که نیرنگشان سودی به حالشان نخواهد داشت و یاری نمی‌شوند.

۴۷ و آنانی که ظلم کرده‌اند، عذابی نزدیکتر از این دارند؛ ولی بیشتر آنان نمی‌دانند.

۴۸ ای رسول ما! درباره فرمان پروردگارت صبوری کن که تو در حفاظ مایی و هنگامی که برمی‌خیزی، پروردگارت را تسبیح و حمد گوی.

۴۹ و نیز در بخشی از شب و هنگام غروب ستارگان، او را تسبیح کن.
ترجمه قرآن، ص: ۵۲۶

سوره نجم مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به ستاره‌ای که فرود آید.
- ۲ که هم صحبت شما نه گمراه شده و نه مقصد را گم کرده است.
- ۳ و هیچ‌گاه بر خواسته نفسانی سخن نمی‌گوید.
- ۴ بلکه هر چه می‌گوید وحی است که به او القا می‌کنند.
- ۵ او را موجودی توانا علم آموخته؛
- ۶ همان کسی که توانمند است، بر او جلوه کرد.
- ۷ و او در افق بالایی قرار داشت.
- ۸ سپس نزدیک و نزدیکتر شد.
- ۹ تا آن که فاصله او با پیامبر به اندازه دو کمان یا کمتر بود.
- ۱۰ در اینجا آنچه را وحی کردنی بود، به بنده خدا وحی کرد.
- ۱۱ و دل او آنچه را دید، تکذیب نکرد.
- ۱۲ آیا درباره آنچه پیامبر می‌بیند، مجادله می‌کنید؟
- ۱۳ و بار دیگر او را مشاهده کرد؛
- ۱۴ در نزد سدره‌المتهی؛
- ۱۵ در نزد بهشتی که محل سکونت است؛
- ۱۶ زیرا که سدره می‌پوشاند آنچه پوشیدنی است.
- ۱۷ نه دیده‌اش منحرف شد و نه طغیان کرد.
- ۱۸ به تحقیق آیات بزرگ پروردگار خود را مشاهده کرد.
- ۱۹ آیا بت‌های لات و عزّی،
- ۲۰ و منات که سومین آنهاست را دیدید؟
- ۲۱ آیا برای شما پسر هست و برای خدا دختر؟
- ۲۲ این تقسیمی ناعادلانه است.
- ۲۳ بت‌ها جز اسم‌هایی نیستند که شما و پدران‌تان نامیده‌اید و خداوند دلیلی درباره آن نازل نکرده است. فقط از گمان و هوای نفس خود پیروی می‌کنند، در حالی که از جانب پروردگارشان راهنمایی شده‌اند.
- ۲۴ آیا انسان هر چه آرزو کند، به آن می‌رسد؟
- ۲۵ در حالی که آخرت و دنیا از آن خداست.

۲۶ چه بسیار از فرشتگان در آسمانها هستند که شفاعتشان کاری نمی‌سازد جز آن که خداوند اجازه دهد برای آن کسی که بخواهد و راضی باشد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۷

۲۷ آنانی که به آخرت ایمان نیاوردند، فرشتگان را دختران خدا نامند.

۲۸ در حالی که در این زمینه چیزی نمی‌دانند. فقط از گمان خود پیروی می‌کنند و گمان هم آنان را از درک حق بی‌نیاز نمی‌کند.

۲۹ بنا بر این از هر کسی که از یاد ما روی بر می‌گرداند، اعراض کن؛ همان که فقط زندگانی دنیا را اراده کرده است.

۳۰ این است اندازه آگاهی آنها و خدای تو بهتر می‌داند چه کسی از راه منحرف شده و چه کسی راه هدایت را برگزیده است.

۳۱ و آنچه در آسمانها و زمین است، از آن پروردگار است تا گنهکاران را به آنچه عمل کرده‌اند، پاداش دهد و به نیکوکاران پاداش نیکو عطا فرماید؛

۳۲ همان‌هایی که از گناهان کبیره اجتناب کنند جز فکر گناه که پروردگارت بخشش وسیعی دارد و او به حال شما در آن زمان که از زمین آفرید و در آن موقع که به صورت جنین در شکم مادرانتان بودید، آگاه‌تر است؛ بنا بر این خود را ستایش نکنید که خداوند اهل تقوا را بهتر می‌شناسد.

۳۳ ای رسول ما! آیا آن کسی که مرا روی گردان شد دیدی؟

۳۴ اندک انفاقی کرد و بعد امساک نمود.

۳۵ آیا نزد او علم غیب است که می‌بیند؟

۳۶ آیا از آنچه در کتاب موسی نازل گردیده با خبر نشده است؟

۳۷ و نیز از آنچه بر ابراهیم وفادار نازل شد؟

۳۸ که هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نکشد.

۳۹ و نیست برای انسان جز آنچه را با سعی و عمل به دست می‌آورد.

۴۰ و البته نتیجه سعی و عمل او به زودی دیده خواهد شد.

۴۱ آنگاه پاداش کامل به او خواهند داد.

۴۲ و سرانجام همه به سوی پروردگارت هست.

۴۳ و اوست که می‌خنداند و می‌گریاند.

۴۴ و اوست که می‌میراند و زنده می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۸

۴۵ و اوست که دو زوج نر و ماده را آفرید.

۴۶ از نطفه‌ای که می‌ریزد.

۴۷ و بر اوست ایجاد جهان دیگر.

۴۸ و اوست که بی‌نیاز کند و عطا نماید.

۴۹ و اوست آفریننده ستاره شعرا.

۵۰ و او بود که قوم عاد نخستین را نابود کرد.

۵۱ و قوم ثمود را باقی نگذاشت.

۵۲ و پیش از اینها قوم نوح را که از همه ستمکارتر بودند و طغیانی بیشتر داشتند.

- ۵۳ و شهرهای زیر و رو شده را در هم کوبید.
- ۵۴ آنها را با عذابی سخت پوشانید.
- ۵۵ پس در کدام از نعمتهای پروردگارت تردید داری؟
- ۵۶ این بیم‌رسانی از بیم‌رسانان قدیم است.
- ۵۷ آنچه باید نزدیک شود، نزدیک شده.
- ۵۸ هیچ کس جز خداوند نمی‌توان سختی‌های قیامت را برطرف سازد.
- ۵۹ آیا از این سخن تعجب می‌کنید؟
- ۶۰ و می‌خندید و گریه نمی‌کنید؟
- ۶۱ و هم چنان در غفلت به سر می‌برید.
- ۶۲ پس خدا را سجده کنید و او را بندگی نمایید.

سوره قمر مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ قیامت نزدیک شد و ماه دو نیم شد.
- ۲ اگر معجزه‌ای ببینند، اعراض کرده و می‌گویند: این جادویی پایدار است.
- ۳ تکذیب کردند و از هوای نفس خویش پیروی نمودند و هر کاری را قراری هست.
- ۴ به اندازه کافی خبرهای بازدارنده برای آنان رسیده است.
- ۵ حکمتی رساست؛ ولی بیم‌دادن‌ها بی‌فایده است.
- ۶ بنا بر این از آنها روی گردان تا آن روزی که دعوت‌کننده الهی آنان را به چیزی ناگوار دعوت کند.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۲۹
- ۷ دیدگان‌شان به زیر افتاده، مانند ملخهای پراکنده از قبرها خارج می‌شوند.
- ۸ با شتاب سوی دعوت‌کننده می‌روند. کافران گویند: امروز، روز سختی است.
- ۹ پیش از آنها قوم نوح، بنده ما نوح را تکذیب کرده و گفتند: دیوانه است و شکنجه شد.
- ۱۰ نوح پروردگار خویش را خواند که من مغلوب شده‌ام؛ پس انتقام بگیر.
- ۱۱ ما هم درهای آسمان را با آبی که می‌ریخت، گشودیم.
- ۱۲ و از زمین چشمه‌ها جوشانیدیم و آب آسمان و زمین با هم تلاقی کردند، برای کاری که مقدر شده بود.
- ۱۳ نوح را به چیزی که تخته‌ها و میخها داشت، حمل کردیم.
- ۱۴ کشتی زیر نظر ما حرکت می‌کرد، و طوفان پاداش کافران بود.
- ۱۵ آن حادثه را محفوظ داشتیم تا نشانه‌ای باشد؛ ولی آیا عبرت‌گیرنده‌ای هست؟
- ۱۶ عذاب من و بیم‌دانهایم چگونه بود؟
- ۱۷ ما قرآن را برای یادآوری آسان کردیم آیا عبرت‌گیرنده‌ای هست؟
- ۱۸ قوم عاد پیامبر خود را تکذیب کردند. عذاب من و بیم‌دانهایم چگونه بود؟
- ۱۹ ما طوفان سردی در یک روز نحس پایدار برای آنان فرستادیم؛

۲۰ طوفانی که مردم را مثل تنه‌های درخت خرمایی که از ریشه کنده شده، از جا بر می‌کند.

۲۱ عذاب من و بیم‌دانه‌هایم چگونه بود؟

۲۲ ما قرآن را برای یادآوری، آسان کردیم. آیا عبرت‌گیرنده‌ای هست؟

۲۳ قوم ثمود نیز بیم‌دانه‌های الهی را تکذیب کردند.

۲۴ گفتند: آیا ما از بشری همانند خود پیروی کنیم؟ اگر چنین کنیم، در گمراهی سختی افتاده‌ایم.

۲۵ آیا از بین ما انسانها فقط به او وحی شده است؟ بلکه او آدم دروغ‌گوی خودپسندی است.

۲۶ به زودی در فردای قیامت خواهند دانست که دروغ‌گوی خودپسند کیست؟

۲۷ ما ناقه را برای امتحان آنان می‌فرستیم. مراقب آنان باش و شکیبایی کن.

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۰

۲۸ و به آنها اطلاع بده که آب بین آنان قسمت شده و هر یک در نوبت خود باید حاضر شود.

۲۹ آنها هم صحبت خود را صدا زدند. او هم آماده کار شد و ناقه را کشت.

۳۰ پس عذاب من و بیم‌دانه‌هایم چگونه بود؟

۳۱ ما یک صدای هلاک‌کننده فرستادیم و همگی چون گیاه خشک پراکنده شدند.

۳۲ ما قرآن را برای یادآوری آسان کردیم. آیا عبرت‌گیرنده‌ای هست؟

۳۳ قوم لوط نیز بیم‌دانه‌های الهی را تکذیب کردند.

۳۴ ما هم جز خانواده لوط را که در هنگام سحر نجات دادیم، همگی را سنگباران کردیم.

۳۵ نجات خانواده لوط نعمتی بود از جانب ما و این گونه کسی را که شکر کند، پاداش می‌دهیم.

۳۶ لوط قوم خود را از مجازات ما ترساند؛ ولی آنها در آیات ما شک کردند.

۳۷ آنها از لوط خواستند تا از مهمانانش کام بگیرند. ما دیدگان‌شان را نابینا کردیم و گفتیم: بچشید عذاب و بیم‌دانه‌های مرا.

۳۸ در هنگام صبح و اول روز، عذاب پایدار به سراغ آنان آمد.

۳۹ و گفتیم بچشید عذاب و بیم‌دانه‌های مرا.

۴۰ ما قرآن را برای یادآوری آسان کردیم. آیا عبرت‌گیرنده‌ای هست؟

۴۱ و بر ارشاد فرعونیان نیز بیم‌دهندگان آمدند.

۴۲ آنها تمام آیات ما را تکذیب کردند. ما هم با اقتدار و قدرت آنها را گرفتیم.

۴۳ آیا کفار شما بهتر از آنان هستند و یا برای شما در کتابهای آسمانی امان‌نامه‌ای هست؟

۴۴ یا این که می‌گویند: ما جمعیتی هستیم که یاری همدیگر می‌کنیم.

۴۵ البته به زودی این جمع شکست می‌خورد و پشت به جنگ می‌کنند.

۴۶ بلکه ساعت قیامت وعده‌گاه آنهاست و آن زمان بسیار سخت‌تر است.

۴۷ آری مجرمین در گمراهی و شعله‌های آتشند.

۴۸ روزی که با صورتها به آتش کشیده شوند و به آنها گویند: تماس با جهنم را بچشید.

۴۹ ما هر چیزی را به اندازه خلق کردیم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۱

۵۰ و فرمان ما جز یکی نیست، همچون یک چشم بر هم زدن.

- ۵۱ ما نظایر شما را در گذشته نابود کردیم. آیا عبرت گیرنده‌ای هست؟
- ۵۲ هر چه کرده‌اند، در نامه اعمالشان ثبت است.
- ۵۳ و هر کار کوچک و بزرگ نوشته شده است.
- ۵۴ اهل تقوا در باغها و کنار نهراها جا دارند.
- ۵۵ در جایگاه حقیقت، نزد فرمانروایی مقتدر.

سوره رحمن مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ خدای مهربان.
 - ۲ قرآن را تعلیم داده.
 - ۳ انسان را آفریده.
 - ۴ به او بیان را آموخته.
 - ۵ خورشید و ماه، حسابی دارند.
 - ۶ و گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند.
 - ۷ و آسمان را برافراشت و میزان را وضع کرد،
 - ۸ تا در میزان طغیان نکنید.
 - ۹ و وزن را بر اساس عدالت برپادارید و میزان را کم نکنید.
 - ۱۰ و زمین را برای مخلوقات وضع نمود.
 - ۱۱ که در آن میوه‌ها و درختهای خرما پرشکوفه هست.
 - ۱۲ و حبوباتی که دارای ساقه و برگ است که به صورت کاه درمی‌آید.
 - ۱۳ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید؟
 - ۱۴ خداوند، انسان را از گل خشکی چون سفال آفرید.
 - ۱۵ و جنّ را از شعله‌های متحرک آتش آفرید.
 - ۱۶ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید؟
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۲
- ۱۷ خدایی که پروردگار دو مشرق و دو مغرب است.
 - ۱۸ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید؟
 - ۱۹ دو دریای مختلف را در کنار هم قرار داد.
 - ۲۰ در میان آن دو حایلی است که بر یکدیگر تجاوز نمی‌کنند.
 - ۲۱ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید؟
 - ۲۲ از آن دو دریا لؤلؤ و مرجان خارج می‌شود.
 - ۲۳ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید؟
 - ۲۴ و برای اوست کشتیهای ساخته شده که در دریا به حرکت درمی‌آیند و همچون کوهی هستند.

- ۲۵ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۲۶ هر چه روی زمین است، فانی شدنی است.
- ۲۷ و فقط ذات پروردگارت که دارای جلالت و کرامت است، باقی می ماند.
- ۲۸ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۲۹ هر کسی در آسمانها و زمین هست، از او حاجت می خواهد و او هر روز در کاری است.
- ۳۰ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۳۱ به زودی به حساب شما جن و انسان می رسیم.
- ۳۲ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۳۳ ای گروه جن و انسان! اگر می توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگذرید، پس بگذرید که جز با نیرویی نمی توانید بگذرید.
- ۳۴ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۳۵ زبانه‌ای از آتش و دود به شما فرستاده شود و نمی توانید از کسی یاری بطلبید.
- ۳۶ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۳۷ آنگاه که آسمان شکافته شود و چون روغن آب شده گلگون گردد.
- ۳۸ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۳۹ در آن روز از گناه انسان و جن نخواهند پرسید.
- ۴۰ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۳
- ۴۱ مجرمان به سیمایشان شناخته می شوند و آنها را با موهای جلوی سر و پاهایشان می گیرند.
- ۴۲ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۴۳ گفته می شود: این همان جهنمی است که مجرمان آن را تکذیب می کردند.
- ۴۴ و امروز در میان آن و آب سوزان در رفت و آمدند.
- ۴۵ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۴۶ و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد، دو باغ بهشتی هست.
- ۴۷ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۴۸ دو باغ بهشتی که میوه‌ها و نعمتها دارد.
- ۴۹ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۵۰ دو باغ بهشتی که در آن دو چشمه روان است.
- ۵۱ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۵۲ دو باغ بهشتی است که در آن از هر میوه، دو نوع وجود دارد.
- ۵۳ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۵۴ در بسترهایی آرمیده‌اند که آستر آن استبرق است و میوه‌های آن دو باغ در دسترس است.
- ۵۵ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۵۶ در آنجا بانوانی هستند که جز به همسران خود توجه ندارند و هیچ انسانی و جنی با آنان تماس نگرفته است.

- ۵۷ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۵۸ آن بانوان چون یاقوت و مرجانند.
- ۵۹ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۶۰ آیا پاداش احسان، جز احسان است؟
- ۶۱ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۶۲ و پایین تر از آنها دو باغ بهشتی دیگر است.
- ۶۳ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۶۴ هر دو سر سبز و خرمند.
- ۶۵ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۶۶ در آنها نیز دو چشمه جوشان است.
- ۶۷ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۴
- ۶۸ در آن دو بهشت، میوه‌های گوناگون و درخت خرما و انار هست.
- ۶۹ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۷۰ در آنجا بانوانی خوش اخلاق و زیبا هست.
- ۷۱ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۷۲ حوریانی که در منزلگاه خود مستورند.
- ۷۳ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۷۴ حوریانی که هیچ انسانی و جنی با آنان تماس نگرفته‌اند.
- ۷۵ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۷۶ بر تختهایی تکیه زده‌اند که با زیباترین پارچه‌های سبز رنگ پوشانده شده‌اند.
- ۷۷ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می کنید؟
- ۷۸ بزرگ است نام پروردگارت که دارای جلال و کرامت است.

سوره واقعه مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ وقتی آن واقعه اتفاق افتد.
- ۲ که وقوع آن دروغ نیست.
- ۳ واقعه‌ای که گروهی را پایین و گروهی را بالا می‌برد.
- ۴ هنگامی که زمین به شدت بلرزد.
- ۵ و کوه‌ها در هم کوبیده می‌شوند.
- ۶ و مانند غبار پراکنده گردند.
- ۷ و شما مردم به سه دسته تقسیم می‌شوید.

- ۸ گروهی سمت راستی‌ها که چه سمت راستی‌ها.
- ۹ گروهی سمت چپی‌ها که چه سمت چپی‌ها.
- ۱۰ گروهی هم پیشگامان که پیشی گرفته‌اند.
- ۱۱ همان‌هایی که مقربند،
- ۱۲ در باغهای پر نعمت بهشت جای دارند.
- ۱۳ گروهی از پیشینیان هستند.
- ۱۴ و عده کمی از امت آخرین می‌باشند.
- ۱۵ بر تختهای کنار هم قرار دارند؛
- ۱۶ روبروی هم بر تختها تکیه زده‌اند.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۵
- ۱۷ پسرانی جاویدان اطراف آنان می‌گردند.
- ۱۸ با کوزه‌ها و قدحها و جامهایی از شراب طهور.
- ۱۹ که از آن سردرد نمی‌گیرند و مست نمی‌شوند.
- ۲۰ و انواع میوه‌های دلخواه.
- ۲۱ و از هر نوع گوشت مرغی که مایل باشند.
- ۲۲ و حور العین.
- ۲۳ که چون مروارید درون صدفند.
- ۲۴ اینها پاداشی است در برابر کارهایی که انجام می‌دادند.
- ۲۵ در آنجا سخن ناروا و گناه‌آلود نشنوند.
- ۲۶ فقط سخنی که سلام است و سلام.
- ۲۷ و سمت راستی‌ها چه سمت راستی‌ها.
- ۲۸ در سایه درختان سدر بی‌خارند.
- ۲۹ و درختان پربرگ.
- ۳۰ و سایه گسترده.
- ۳۱ و آب‌روان.
- ۳۲ و میوه‌های فراوان.
- ۳۳ که هیچ‌گاه قطع و ممنوع نمی‌گردد.
- ۳۴ و همسرانی گرانقدر.
- ۳۵ که آنها را آفرینش خاصی نموده‌ایم.
- ۳۶ و همگان را دوشیزه قرار داده‌ایم.
- ۳۷ شوهر دوست و هم‌سن و سال.
- ۳۸ برای دست راستی‌ها،
- ۳۹ که گروهی از پیشینیان هستند.

- ۴۰ و گروهی از امت آخرین.
- ۴۱ و سمت چپی‌ها، چه سمت چپی‌ها.
- ۴۲ در میان بادهای کشنده و آب سوزانند.
- ۴۳ و سایه‌ای از دود و آتش.
- ۴۴ که نه خنک است و نه خوش نسیم.
- ۴۵ اینها در گذشته به خوش گذرانی می‌پرداختند.
- ۴۶ و بر گناهان خود اصرار می‌ورزیدند.
- ۴۷ می‌گفتند: آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان پوسیده شدیم، دوباره زنده خواهیم شد؟
- ۴۸ و یا پدران نخستین ما نیز زنده می‌شوند؟
- ۴۹ بگو: تمامی خلق اولین و آخرین.
- ۵۰ به طور قطع در وعده‌گاه روز معین جمع می‌گردند.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۶
- ۵۱ آنگاه شما ای گمراهان و تکذیب‌کنندگان!
- ۵۲ از درخت زقوم می‌خورید.
- ۵۳ تا اینکه شکمهایتان را از آن پر می‌کنید.
- ۵۴ و سپس از آب سوزان جهنم می‌نوشید.
- ۵۵ مانند شتران تشنه شده می‌نوشید.
- ۵۶ این وسیله پذیرایی آنها در روز پاداش است.
- ۵۷ ما شما را آفریدیم. پس چرا قبول نمی‌کنید؟
- ۵۸ آیا ندیدید که از نطفه‌ای بودید؟
- ۵۹ آیا شما آن را خلق کردید یا ما خلق نمودیم؟
- ۶۰ ما مرگ را برای شما مقدر کردیم و کسی بر قدرت ما پیشی نمی‌گیرد.
- ۶۱ تا گروهی دیگر جایگزین شما کنیم و در آن حالی که نمی‌دانید، دوباره شما را زنده کنیم.
- ۶۲ شما که از خلقت نخست آگاهید، پس چرا به خود نمی‌آیید؟
- ۶۳ آیا ندیدید تخمی را که در زمین کشت می‌کنید؟
- ۶۴ آیا شما آن را می‌رویانید یا ما می‌رویانیم؟
- ۶۵ اگر بخواهیم آن را به کاه درهم کوبیده تبدیل می‌کنیم که شما تعجب کنید.
- ۶۶ آنگاه می‌گویید: ما زیان کرده‌ایم.
- ۶۷ بلکه ما محروم گشتیم.
- ۶۸ آیا به آبی که می‌نوشید، دقت کرده‌اید؟
- ۶۹ آیا شما آن را از ابر نازل می‌کنید یا ما نازل می‌کنیم؟
- ۷۰ اگر بخواهیم آن را تلخ و شور می‌کنیم، پس چرا شکر نمی‌کنید؟
- ۷۱ آیا به آتشی که روشن می‌کنید دقت کرده‌اید؟

- ۷۲ آیا شما درخت آن را خلق کرده‌اید یا ما خلق کرده‌ایم؟
- ۷۳ ما بودیم که آن را یادآوری و بهره‌ای برای مسافران قرار داده‌ایم.
- ۷۴ پس ای رسول ما! به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح کن.
- ۷۵ سوگند به جایگاه ستارگان.
- ۷۶ اگر توجه کنید سوگند بزرگی است.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۷
- ۷۷ به طور قطع این قرآن پرارزش است.
- ۷۸ در کتاب محفوظی جای دارد.
- ۷۹ جز پاکان نمی‌توانند آن را دست زنند.
- ۸۰ نازل شده از جانب پروردگار جهانیان است.
- ۸۱ آیا شما این گفتار را کوچک می‌شمارید؟
- ۸۲ به جای شکر روزی‌هایی که به شما عطا شده، تکذیب می‌کنید.
- ۸۳ پس چرا وقتی جان به گلو می‌رسد،
- ۸۴ شما در این هنگام تماشاگر هستید؟
- ۸۵ ما به شخص محض از شما نزدیک‌تریم؛ ولی شما نمی‌بینید.
- ۸۶ اگر روز پاداش برای شما نیست،
- ۸۷ اگر راست می‌گویید، روح را به او برگردانید. ترجمه قرآن ۵۷۶
- ۸۸ اگر او از مقربان الهی باشد،
- ۸۹ در آرامش و راحتی و بهشت پر نعمت است.
- ۹۰ و اگر از دست راستی‌ها باشد،
- ۹۱ پس درود بر تواز سوی دست راستی‌ها.
- ۹۲ و اگر از تکذیب‌کنندگان و گمراهان است،
- ۹۳ پس از آب جوشان جهنم پذیرایی می‌شود،
- ۹۴ و جایگاهش آتش است.
- ۹۵ این وعده حق و یقین است.
- ۹۶ پس ای رسول ما! به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح کن.

سوره حدید مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ آنچه در آسمانها و زمین است، تسبیح خدا می‌کنند که او مقتدر و حکیم است.
- ۲ حکومت آسمانها و زمین از آن اوست. زنده می‌کند و می‌میراند و او بر همه چیز تواناست.
- ۳ او اول و آخر و ظاهر و باطن است و او از همه چیز آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۸

۴ اوست که آسمانها و زمین را در مدت شش روز آفرید. آنگاه به عرش پرداخت. او هر چه در زمین فرورود و هر چه از آن خارج گردد و هر چه از آسمان نازل شود و هر چه از آن بالا رود، همه را می‌داند و هر جا باشید، او با شماست و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، بیناست.

۵ حکومت آسمانها و زمین از آن اوست و بازگشت همه کارها به سوی اوست.

۶ شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و او آگاه به اسرار دلهاست.

۷ به خدا و رسول او ایمان بیاورید و از آنچه شما را در آن جانشین گذشتگان کرده انفاق کنید؛ بنا بر این مؤمنین شما که اهل انفاق هستید، پاداش بزرگی دارند.

۸ شما را چه شده که به خدا ایمان نمی‌آورید؟ در حالی که پیامبر شما را دعوت کرده تا به پروردگارتان ایمان بیاورید و اگر باور دارید، خداوند از شما پیمان گرفته است.

۹ اوست که بر بنده‌اش آیات روشنی را نازل نموده تا شما را از تاریکیها به نور رساند و البته خداوند نسبت به شما رئوف و مهربان است.

۱۰ شما را چه شده که در راه خدا انفاق نمی‌کنید؟ در حالی که میراث آسمانها و زمین از آن خداست. آنهایی که پیش از پیروزی انفاق کردند و جنگیدند، یکسان نیستند؛ آنها مقامی بالاتر از کسانی دارند که بعد از پیروزی انفاق نمودند و جهاد کردند و خداوند به همگی وعده نیکو داده و خدا از آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۱ کیست که به خدا قرض بدهد؛ آن هم قرضی نیکو تا خداوند آن را برای او چندین برابر کند؟ و برای او پاداش ارزشمندی است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۹

۱۲ می‌بینی که مردان و زنان با ایمان نورشان از پیش رو و سمت راست و چپ آنها حرکت می‌کند. گفته می‌شود که امروز مژده باد بر شما بهشتی را که نه‌ها از زیر درختانش روان است و برای همیشه در آن می‌مانید که این است رستگاری بزرگ.

۱۳ روزی که مردان و زنان منافق به اهل ایمان می‌گویند: نظری به ما کنید تا از نور شما اقتباس کنیم. گفته می‌شود: برگردید به پشت سر خود و کسب نور کنید. در این هنگام دیواری بین آنان زده می‌شود که دری دارد؛ درون آن حرمت و بیرون آن عذاب است.

۱۴ منافقین می‌گویند: آیا ما با شما نبودیم؟ اهل ایمان می‌گویند: آری؛ و لکن شما خود را به هلاکت انداختید و منتظر ماندید و گرفتار تردید شدید و آرزوها شما را فریب داد تا اینکه فرمان خدا آمد و در برابر خداوند، گرفتار فریب شیطان شدید.

۱۵ امروز نه از شما و نه از آنانی که کافر بوده‌اند، عوض نمی‌گیرند. جایگاه همگی شما آتش است که چه بد جایگاهی است.

۱۶ آیا وقت آن نرسیده است آنهایی که ایمان آورده‌اند، دل‌هایشان از یاد خدا و آنچه از حق نازل شده خاشع شود؟ و چون آنهایی که از پیش کتابشان داده‌اند نباشند که زمانی طولانی بر آنها گذشت و گرفتار قساوت قلب شدند و بسیاری از آنها گنهکارند.

۱۷ بدانید که خداوند زمین را پس از مرگش زنده می‌کند. ما آیات خود را برای شما بیان کردیم؛ شاید به عقل آید.

۱۸ مردان و زنان انفاق‌کننده و آنانی که به خداوند قرض نیکو می‌دهند، برای آنان چند برابر می‌کند و پاداش ارزشمندی دارند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۰

۱۹ آنهایی که به خدا و رسول او ایمان آوردند، به راستی صدیقین و شهیدانی نزد پروردگار خویش هستند. برای آنهاست پاداش و نورشان و آنهایی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، به راستی یاران دوزخند.

۲۰ بدانید که زندگانی دنیا جز بازی و سرگرمی و تجمل‌پرستی و فخرفروشی در میان شما و زیاده‌طلبی در ثروت و فرزندان نیست؛

مانند بارانی که باعث رشد گیاهان می‌شود و کافران یا کشاورزان را به تعجب وادار می‌سازد. آنگاه خشک می‌شود و می‌بینی که زرد شده و به کاه تبدیل می‌گردد و در آخرت عذاب سختی هست همراه با بخشش و رضوانی از جانب پروردگار، که زندگانی دنیا فریبی بیش نیست.

۲۱ به سوی بخشش پروردگارتان شتاب کنید و به سوی بهشتی که پهنای آن به پهنای آسمان و زمین است که برای ایمان‌آوردندگان به خدا و رسول او آماده شده است، این فضل پروردگار است که به هر کسی بخواهد عطا می‌فرماید و خداوند دارای فضل بزرگ است.

۲۲ هیچ مصیبتی در زمین و نه درباره شما واقع نمی‌شود، مگر آن که پیش از خلق آن در کتاب ثبت است که این برای خداوند آسان است.

۲۳ تا شما نسبت به آنچه از دست می‌دهید تأسف نخورید و درباره آنچه به دست می‌آورید، شادمان نگردید و خدا هیچ متکبر فخرفروشی را دوست ندارد.

۲۴ همان‌هایی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل دعوت می‌کنند، و هر کسی از خدا روی برگرداند، البته خداوند بی‌نیاز و ستوده است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۱

۲۵ به تحقیق که ما پیامبران را با دلایل روشن فرستادیم و با آنها کتاب و میزان نازل کردیم تا مردم به عدالت قیام کنند و آهن را نازل کردیم که در آن نیرویی سخت و منفعتها برای مردم است و تا خداوند کسی را که از غیب یاری او و پیامبران را می‌کند، معلوم نماید که پروردگار نیرومند و مقتدر است.

۲۶ ما نوح و ابراهیم را فرستادیم و در نسل آنها نبوت و کتاب را قرار دادیم. گروهی هدایت یافته بودند و گروه زیادی از آنان فاسقند.

۲۷ آنگاه به دنبال آنان، سایر پیامبران را فرستادیم و سپس عیسی فرزند مریم را فرستادیم و به او کتاب انجیل عطا کردیم و در دل آنهایی که از او پیروی کردند رأفت و مهربانی قرار دادیم. آنها رهبانیتی را که ما برای آنان مقرر نکرده بودیم، بدعت گذاردند. هدف آنها خشنودی پروردگار بود؛ ولی حق را رعایت نکردند. در نتیجه، ما به آنانی که ایمان آورده بودند، پاداش دادیم و عده زیادی از آنها فاسقند.

۲۸ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و به پیامبر او ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمت خود را به شما عطا کند و برای شما نوری قرار دهد که خط مشی زندگی را طی کنید و شما را ببخشد که خداوند، بخشنده و مهربان است.

۲۹ تا اهل کتاب بدانند از فضل خدا به چیزی توانایی ندارند و فضل و کرم به دست خداست. به هر کسی خواهد می‌دهد و خداوند دارای فضل بزرگ است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۲

سوره مجادله مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ خداوند، سخن زنی را که درباره شوهرش با تو مجادله می‌کرد و به خدا شکایت می‌نمود شنید و خدا گفتگوی شما را نیز می‌شنود؛ زیرا که او شنوا و بیناست.

۲ مردانی که از شما درباره زنان خود اظهار می‌کنند آنها هرگز مادرانشان نیستند. مادرانشان، جز آن زنها که آنان را زاییده‌اند

نمی باشند که آنها سخنی زشت و دروغ می گویند و خداوند بخشنده و اهل گذشت است.

۳ و آنانی که زنان خود را ظهار می کنند و آنگاه به گفته خود باز برمی گردند، باید پیش از آن که تماس حاصل کنند، برده ای را آزاد کنند. این پندی است که به شما داده می شود. خداوند به آنچه انجام می دهید، آگاه است.

۴ و اگر کسی توانایی نداشت، باید قبل از تماس با همسر خود دو ماه پی در پی روزه بگیرد و اگر نتواند روزه بگیرد، شصت مسکین را طعام دهد. این به خاطر آن است که به خدا و رسول او ایمان بیاورید و این، حدود الهی است و برای کافران عذاب دردناکی خواهد بود.

۵ آنانی که با خدا و رسول او مخالفت می کنند، سرکوب شوند؛ همان گونه که پیشینیان آنها نیز سرکوب شدند و ما آیات روشن خود را نازل کردیم و برای کافران عذاب خوارکننده ای خواهد بود.

۶ روزی که خداوند همگی آنان را مبعوث خواهد کرد و از کارهایی که خداوند آنها را شماره کرده و فراموش کرده اند، آگاهشان می فرماید و خداوند بر همه چیز شاهد است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۳

۷ آیا ندیدی که خداوند بر آنچه در آسمانها و زمین هست آگاهی دارد. هیچ سه نفر رازی به هم نگویند، مگر آن که او چهارم آنهاست و نه پنج نفری که او ششمی آنهاست و نه کمتر از اینها و نه بیشتر، مگر آن که خداوند هر کجا باشند با آنهاست و آنگاه پروردگار در روز قیامت به آنچه کرده اند آگاهشان می فرماید؛ زیرا او به همه چیز آگاه است.

۸ آیا ندیدی آنانی را که از راز گفتن نهی شدند؛ ولی به کاری که نهی شده بودند بازمی گردند و برای انجام گناه و دشمنی و نافرمانی رسول خدا نجوا می کنند، و هنگامی که نزد تو می آیند، تو را درودی می گویند که پروردگارت نگفته است و در دل می گویند: چرا خداوند ما را به خاطر گفته هایمان عذاب نمی کند؟! جهنم برای آنها کافی است. وارد آن می شوند که بد جایگاهی است.

۹ ای اهل ایمان! هرگاه با هم راز می گویند، به گناه و دشمنی و نافرمانی رسول خدا نگویند؛ بلکه به نیکویی و تقوا راز بگویند و بترسید از خدایی که به سوی او محشور خواهید شد.

۱۰ در گوشه صحبت کردن از شیطان است تا به این وسیله اهل ایمان را محزون کند؛ ولی نمی تواند به آنان ضرری برساند جز آن که خدا اجازه دهد و اهل ایمان باید همواره به خدا توکل کنند.

۱۱ ای اهل ایمان! وقتی به شما گفته می شود: در مجلسها جا باز کنید، جا باز نمایید تا خداوند به شما وسعت بخشد و هنگامی که گفته می شود: برخیزید، از جا برخیزید. خداوند به مؤمنین شما و آنهایی که دانش یافته اند ترفیع درجه می دهد و خدا به آنچه انجام می دهید، آگاه است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۴

۱۲ ای اهل ایمان! هنگامی که می خواهید با رسول خدا راز بگویند، پیش از راز گفتن صدقه بدهید. این برای شما بهتر و پاکیزه تر است و اگر توانایی نداشتید، خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۳ آیا ترسیدید فقیر شوید که از صدقه دادن قبل از راز گفتن خودداری کردید؟ حالا که آن کار را نکردید، باز خداوند شما را بخشید؛ پس نماز را برپادارید و زکات را پردازید و خدا و رسول او را اطاعت کنید که خداوند به آنچه انجام می دهید، آگاه است.

۱۴ آیا ندیدی مردمی را که با گروهی پیوند دوستی برقرار کردند که مشمول غضب پروردگار بودند؟ آنها نه از شما هستند و نه از غضب شدگان و از روی آگاهی سوگند دروغ می خورند.

۱۵ خداوند بر آنها عذاب سختی آماده کرده؛ زیرا که بسیار زشت عمل کرده اند.

۱۶ سوگندهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه خدا مانع شدند؛ بنا بر این برای آنها عذاب خوارکننده‌ای خواهد بود.
 ۱۷ ثروتها و فرزندانشان آنان را در برابر پروردگاری نیاز نمی‌کند. آنها یاران آتشند و برای همیشه در آن می‌مانند.
 ۱۸ روزی که خداوند همگی آنان را مبعوث می‌کند. برای خدا سوگند می‌خورند؛ همان گونه که برای شما سوگند یاد کردند و گمان می‌کنند که چیزی هستند. بدانید که آنها دروغ‌گویند.
 ۱۹ شیطان بر آنها مسلط شده؛ در نتیجه یاد خدا را فراموش کرده‌اند. آنها از حزب شیطانند. بدانید که حزب شیطان از زیان‌کارانند.
 ۲۰ آنهایی که با خدا و رسول او مخالفت می‌کنند، پست‌ترین مردم هستند.
 ۲۱ خداوند، مقرر داشته که من و پیامبرم پیروز شویم؛ زیرا که خداوند نیرومند و مقتدر است.
 ترجمه قرآن، ص: ۵۴۵

۲۲ نمی‌یابی گروهی را که ایمان به خدا و روز قیامت دارند، با دشمنان خدا و رسول او دوستی کنند؛ هر چند پدران و فرزندان یا برادران یا خویشاوندانشان باشند. اینها کسانی هستند که خداوند بر دل‌هایشان ایمان نوشته است و با روحی از جانب او تایید می‌شوند و آنها را در باغهایی از بهشت وارد می‌کند که نه‌ها از زیر درختان آن باغها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند. خدا از آنها راضی است و آنها از خدا راضی هستند؛ اینها حزب خدایند. بدانید که حزب خدا رستگارانند.

سوره حشر مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آنچه در آسمانها و زمین هست، تسبیح خدا می‌کنند و او مقتدر و حکیم است.
 ۲ اوست که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد از خانه‌هایشان بیرون راند. شما گمان نمی‌کردید که بیرون روند و آنها نیز گمان داشتند که قلعه‌هایشان آنان را از عذاب الهی مانع می‌شود. خداوند از آنجایی که حساب نمی‌کردند، به سراغ آنها آمد و در دل‌هایشان وحشت انداخت تا خانه‌های خود را به دست خویش و مؤمنان خراب کنند. پس عبرت بگیرید ای صاحبان دیده!
 ۳ اگر نبود تقدیر الهی که آنان را از شهرشان خارج کند، در دنیا آنها را عذاب می‌کرد و در آخرت عذاب آتش برای آنهاست.
 ترجمه قرآن، ص: ۵۴۶

۴ این به خاطر آن است که با خدا و رسول او دشمنی کردند و هر کسی اقدام به دشمنی خدا کند، خداوند مجازات شدیدی دارد.
 ۵ هر درخت خرما را بریدید یا آن را به حال خود گذاشتید، همه به اجازه خدا بود تا فاسقان خوار شوند.
 ۶ آن چیزهایی که خداوند از ثروت آنان نصیب پیامبر خویش کرد، برای به دست آوردن آن اسبی و شتری نتاختید؛ ولی خداوند پیامبران خویش را به هر کسی بخواهد مسلط خواهد کرد و خدا بر همه چیز تواناست.
 ۷ آن چیزهایی که خداوند از ثروت مردم این شهر نصیب پیامبر خویش کرد، از آن خدا و رسول و خویشاوندان او و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است تا در بین سرمایه‌داران شما دست به دست نگردد و آنچه پیامبر برای شما می‌آورد، به کار بندید و آنچه نهی می‌کند خودداری نمایید. از خدا بترسید که خداوند مجازات شدیدی دارد.
 ۸ این ثروت‌های به دست آمده، مخصوص فقیران مهاجر است که از شهر و ثروت خود بیرون رانده شده‌اند. همانا که در طلب فضل و رضایت پروردگارند و خدا و رسول او را یاری می‌کنند. اینها همان راستگویانند.

۹ و برای آنهایی است که در این سرزمین و در جایگاه ایمان پیش از مهاجرین ساکن شده‌اند و هر کسی را به سوی آنان هجرت کند، دوست می‌دارند و در دل خود حاجتی به آنچه به مهاجرین داده شده احساس نمی‌کنند و آنها را بر خود مقدم داشته‌اند، هر چند خودشان محتاج باشند و آنهایی که نفس خویش را از بخل و حرص محفوظ داشته‌اند، آنان رستگارانند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۷

۱۰ و آنهایی که بعد از مهاجرین و انصار آوردند، می‌گویند: پروردگارا! ما و برادران ما را که در ایمان بر ما سبقت گرفتند، ببخش و در دل‌هایمان کینه‌ای نسبت به اهل ایمان قرار مده که تو رثوف و مهربانی.

۱۱ آیا ندیدی آنانی را که نفاق ورزیدند به برادران خود که کافر شدند و از اهل کتاب بودند گفتند: هرگاه شما را بیرون کنند، ما نیز با شما بیرون خواهیم رفت و سخن هیچ کس را درباره شما اطاعت نمی‌کنیم و اگر با شما جنگ شود، به کمک شما خواهیم آمد. خداوند شهادت می‌دهد که آنها دروغگو هستند.

۱۲ اگر آنها را بیرون کنند، با آنان بیرون نخواهند رفت و اگر به جنگ آنها آیند، یاری نخواهند داد و اگر یاری‌شان کنند، پشت به جنگ کرده و فرار می‌کنند. در نتیجه کسی آنان را یاری نمی‌کند.

۱۳ شما مؤمنین، در دل منافقین از خدا ترسناک‌تر هستید؛ زیرا آنها مردمی نفهم‌اند.

۱۴ آنها به طور گروهی با شما جنگ نمی‌کنند، مگر در شهرهای مستحکم یا از پشت دیوارها. قدرت جنگی آنها بین خودشان شدید است. گمان می‌کنی که متحد هستند؛ ولی دل‌هایشان پراکنده است. این به خاطر آن است که مردمی بی‌عقل می‌باشند.

۱۵ مانند آنهایی که قبل از آنها در همین نزدیکی نتیجه کار خویش را دیدند و برای آنان غذایی دردناک خواهد بود.

۱۶ مثل شیطان که به انسان گفت: کافر شو. وقتی کافر شد، گفت: من از تو بیزارم. من از خدای جهانیان می‌ترسم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۸

۱۷ پایان کارشان این است که هر دو در جهنم هستند و برای همیشه در آن می‌مانند و این پاداش ستمکاران است.

۱۸ ای اهل ایمان! از خدا بترسید و هر کس بنگرد که برای فردای قیامت چه چیز پیش فرستاده، و از خدا بترسید که خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است.

۱۹ همانند کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند؛ در نتیجه خدا هم آنها را به خود فراموشی گرفتار کرد. اینها همگی فاسقند.

۲۰ یاران آتش با یاران بهشت یکسان نیستند؛ یاران بهشت رستگارانند.

۲۱ اگر این قرآن را بر کوه نازل می‌کردیم، می‌دیدید که از خوف و خشیت الهی فروتن و متلاشی می‌شد و اینها مثالهایی است که برای مردم می‌زنیم تا شاید بیندیشند.

۲۲ اوست خدایی که غیر از او خدایی نیست. آگاه به غیب و شهود است. هم او بخشنده و مهربان است.

۲۳ اوست خدایی که غیر از او خدایی نیست. هم او فرمانروا، پاکیزه، سلامت، ایمنی‌بخش، حافظ، مقتدر، جبار و برتر است. خداوند از آنچه برای او شریک قائل می‌شوند، منزه است.

۲۴ اوست خدایی که آفریننده، پدیدآورنده و صورت‌بخش است، آسمای نیکو از آن اوست. آنچه در آسمانها و زمین هستند، تسبیح او می‌گویند و او مقتدر و حکیم است.

سوره ممتحنه مدینه

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۹

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای اهل ایمان! با دشمنان من و دشمنان خودتان پیوند دوستی برقرار نکنید. شما نسبت به آنها اظهار محبت می‌کنید؛ ولی آنان به آنچه از حق برای شما آمده کافر شده‌اند و رسول خدا و شما را به خاطر ایمان به خدایی که پروردگار شماست از شهرتان بیرون می‌رانند. اگر شما برای جهاد در راه من و جلب رضایت من بیرون آمده‌اید، پس چرا مخفیانه با آنها رابطه دوستی برقرار می‌کنید،

در حالی که من به آنچه مخفی می‌دارید و یا آشکار می‌سازید، آگاه‌ترم و هر کسی از شما چنین کاری را انجام دهد، به حقیقت از راه راست گمراه شده است.

۱۲ اگر با شما برخورد کنند، دشمنانتان باشند و دست و زبان خود را به بدی کردن به شما می‌کشایند و دوست دارند که شما به کفر بازگردید.

۳ خویشان و فرزندان شما در روز قیامت سودی به حال شما ندارند؛ چرا که خداوند بین شما در آن روز جدایی می‌اندازد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۴ ابراهیم و آنهایی که با وی بودند، برای شما مقتدایی شایسته بودند؛ زیرا که به قوم بت‌پرست خود گفتند، ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید، بیزار و منکر شما هستیم و بین ما و شما دشمنی و کینه دایمی هست تا آن زمانی که به خدای یکتا ایمان بیاورید. جز سخن ابراهیم که با پدرش گفت که من برای او از خداوند طلب بخشش می‌کنم و من در برابر پروردگار کاری نمی‌توانم برای تو انجام دهم. پروردگارا! بر تو توکل کردیم و به سوی تو انابه نمودیم و بازگشت همگان به سوی توست.

۵ پروردگارا! ما را وسیله امتحان کافران قرار مده از گناه ما در گذر. پروردگارا! تویی مقتدر و حکیم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۰

۶ آنها برای شما و هر کسی به خدا و روز قیامت امیدوار است، مقتدایی شایسته‌اند و هر کسی روی برگرداند، خداوند بی‌نیاز و ستوده است.

۷ امید است که خداوند بین شما و بین آنانی که با شما دشمنی کردند، پیوند دوستی برقرار کند و خدا قادر است و خدا بخشنده و مهربان است.

۸ خدا از نیکویی و انصاف داشتن نسبت به آنهایی که در کار دین با شما جنگ نکرده و از شهرتان شما را بیرون نکردند، نهی نمی‌کند؛ زیرا که خداوند مردم با انصاف را دوست می‌دارد.

۹ تنها شما را از دوستی با آنهایی نهی می‌کند که در کار دین با شما جنگ کرده و شما را از شهرتان بیرون راندند و یا به بیرون راندن شما کمک کردند؛ پس هر کسی با آنان پیوند دوستی داشته باشد، ستمگر است.

۱۰ ای اهل ایمان! هرگاه زنان با ایمان نزد شما هجرت کردند، آنها را امتحان کنید. خداوند به ایمان آنها آگاه‌تر است. اگر آنها را با ایمان شناختید، سوی کافران بازنگردانید؛ چون دیگر نه آنها بر کافران حلالند و نه کافران به آنها حلال می‌باشند و آنچه را همسران آنها پرداخته‌اند، به آنان پردازید و بر شما گناهی نیست که با آنان ازدواج کنید، در صورتی که مهرشان را به آنها پرداخت نمایید و هیچ‌گاه زنان کافر را در همسری خود نگه ندارید. حق دارید هر چه پرداخته‌اید، مطالبه کنید. همان‌گونه که آنها حق دارند مهر خود را مطالبه نمایند. این حکم الهی است که بین شما اجرا می‌کند و خداوند آگاه و حکیم است.

۱۱ اگر بعضی از همسران شما از دست شما رها شوند و نزد کافران روند، شما انتقام بگیرید. از غنایم جنگی، به کسانی که همسرانشان رفته‌اند همانند مخارجی که کرده‌اند پرداخت کنید و از خدا بترسید؛ همان خدایی که به او ایمان دارید.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۱

۱۲ ای پیامبر! اگر زنان با ایمان نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که دیگر برای خدا شریک قرار ندهند دزدی و زنا و فرزندکشی نکنند و تهمت و افتزایی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار خوبی نافرمانی تو را نکنند، تو با آنان بیعت کن و برای آنها از خدا طلب بخشش نما که خداوند بخشنده و مهربان است.

۱۳ ای اهل ایمان! با کسانی که مشمول غضب پروردگار شده‌اند، پیوند دوستی نداشته باشید که آنها از آخرت خویش مأیوسند؛ همان‌گونه که کافران اهل قبور مأیوسند.

سوره صف مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آنچه در آسمانها و زمین هست، تسبیح خدا می کنند که او مقتدر و حکیم است.

۲ ای اهل ایمان! چرا سخنی را می گوئید که عمل نمی کنید؟!

۳ این کار، سخت خدا را به غضب می آورد که سخنی بگوئید و عمل نکنید.

۴ خداوند دوست می دارد کسانی را که در راه او در صف جهاد می کنند، گویی که بنایی آهنین هستند.

۵ به یاد آور زمانی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من! چرا مرا اذیت می کنید در حالی که می دانید من رسول خدا برای شما هستم؟! وقتی آنها از راه حق منحرف شدند، خداوند هم دل‌هایشان را منحرف ساخت؛ زیرا که خداوند مردم فاسق را هدایت نمی کند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۲

۶ و به یاد آور زمانی را که عیسی فرزند مریم گفت: ای بنی اسرائیل! من رسول خدا برای شما هستم. کتاب تورات که قبل از من فرستاده شده مورد قبول من است و شما را به پیامبری که بعد از من خواهد آمد و نامش احمد است بشارت می دهم؛ ولی هنگامی که او با دلایل روشن به سراغ آنها آمد گفتند: این، جادویی آشکار است.

۷ چه کسی ستمکارتر از آن است که به اسلام دعوت شود؛ ولی او به خدا دروغ بندد که خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی کند.

۸ اراده می کنند تا نور خدا را با دهانهای خود خاموش کنند، در حالی که خداوند تکمیل کننده نور خود است، گرچه کافران کراهت داشته باشند.

۹ اوست که رسول خدا خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا بر تمامی ادیان غالب گرداند، گرچه مشرکان کراهت داشته باشند.

۱۰ ای اهل ایمان! آیا به تجارتی که از عذاب دردناک شما را نجات می دهد، راهنمایی کنم؟

۱۱ که عبارت است از اینکه به خدا و رسول او ایمان بیاورید و با ثروت و جانهایتان در راه خدا جهاد کنید. البته این برای شما بهتر است اگر بدانید.

۱۲ در نتیجه، گناهانتان را می بخشد و شما را در بهشتی وارد می کند که نه‌ها از زیر درختانش جاری است و مسکنهای پاکیزه در بهشتی که برای همیشه در آن می مانید. این است رستگاری بزرگ.

۱۳ و نعمت دیگری که آن را دوست می دارید، یاری و پیروزی نزدیک از جانب پروردگار است و اهل ایمان را به این نعمتها بشارت ده.

۱۴ ای اهل ایمان! یاوران خدا باشید؛ همان گونه که عیسی فرزند مریم به حواریون گفت: کیست مرا برای خدا یاری کند؟ حواریون گفتند: ما هستیم یاوران خدا. در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند و ما اهل ایمان را علیه دشمنانشان کمک کردیم؛ در نتیجه پیروز شدند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۳

سوره جمعه مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آنچه در آسمانها و زمین هست، تسبیح خدا می گویند؛ خدایی که فرمانروا و منزّه و مقتدر و حکیم است.

۲ اوست که در بین مردم درس نخوانده پیامبری از خودشان مبعوث کرد تا آیات خدا را برای آنها تلاوت کند و آنان را تزکیه نماید و کتاب و حکمت را به آنها بیاموزد. هر چند قبل از آن، در گمراهی آشکاری بودند.

۳ و نیز مردم دیگری را هرگاه به آنها ملحق شوند هدایت فرماید که خداوند مقتدر و حکیم است.

۴ این فضل پروردگار است که به هر کسی بخواهد عطا می‌کند و خداوند صاحب فضل بزرگ است.

۵ داستان کسانی که به تورات مکلف شدند؛ ولی حق آن را ادا نکردند، همانند خری است که بار کتابها را می‌کشد. توصیف مردمی که آیه‌های ما را تکذیب کردند چه زشت است و خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی‌کند.

۶ بگو: ای یهودیان! اگر گمان می‌کنید که شما دوستان خدا هستید و سایر مردم نیستند، تقاضای مرگ کنید اگر راست می‌گویید.

۷ که هرگز تقاضا نخواهید کرد؛ به خاطر آنچه از پیش برای قیامت خود فرستاده‌اید و خدا آگاه به رفتار ستمکاران است.

۸ بگو: مرگی که از آن فرار می‌کنید، سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد. سپس به سوی خدایی که آگاه به غیب و شهود است، باز می‌گردید و او شما را به آنچه کرده‌اید، آگاه می‌سازد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۴

۹ ای اهل ایمان! هنگامی که در روز جمعه برای نماز ندا داده می‌شوید، به سوی ذکر خدا شتاب نمایید و کسب و تجارت را رها کنید. این، برای شما بهتر است اگر بدانید.

۱۰ و هنگامی که نماز به پایان رسید، در زمین پخش شوید و از فضل پروردگار طلب کنید و خدا را زیاد یاد کنید؛ شاید رستگار شوید.

۱۱ و چون تجارت و سرگرمی‌ای ببینند، به سوی آن جذب می‌شوند و تو را ایستاده به حال خود رها می‌کنند. بگو: آنچه نزد خداست، از سرگرمی و تجارت بهتر است و خداوند بهترین روزی دهندگان است.

سوره منافقون مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ هرگاه منافقین به سراغ تو آمده و گفتند: شهادت می‌دهیم که تو رسول خدایی. خداوند خود می‌داند که تو رسول او هستی و خدا شهادت می‌دهد که منافقین دروغگو هستند.

۲ آنها سوگندهای خویش را سپری قرار داده‌اند تا مردم را از راه خدا بازدارند. کارهایی که آنان انجام می‌دهند، زشت است.

۳ این، به خاطر آن است که اینها ایمان آورده و سپس کافر شدند. در نتیجه بر دل‌هایشان مهر زده شده و حق را درک نمی‌کنند.

۴ وقتی آنها را می‌بینی، قیافه آنان تو را به تعجب وامی‌دارد و اگر سخن بگویند، به سخنانشان گوش می‌دهی؛ گویی که آنها چوبهای تکیه داده به دیوار هستند. هر صدایی را علیه خود می‌پندارند. آنها دشمن تو هستند؛ بنا بر این از آنان دوری گزین. خداوند آنها را بکشد که چه اندازه از حق منحرفند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۵

۵ و هنگامی که به آنها گفته می‌شود: بیایید تا رسول خدا برای شما استغفار کند. سرهای خود را تکان می‌دهند و می‌بینی که تکبرکنان رو بر می‌گردانند.

۶ چه برای آنها طلب بخشش کنی و یا نکنی، هرگز خداوند آنها را نمی‌بخشد؛ زیرا خداوند مردم فاسق را هدایت نمی‌کند.

۷ اینها کسانی هستند که می‌گویند: به افرادی که کنار رسول خدا می‌باشند، انفاق نکنید تا متفرق شوند. در حالی که گنجینه آسمانها و زمین از آن پروردگار است؛ ولی منافقین نمی‌فهمند.

۸ می‌گویند: اگر به مدینه برگردیم، عزیزان، ذلیلان را از شهر بیرون می‌کنند. در حالی که عزت از آن خدا و رسول او و اهل ایمان است؛ ولی منافقین نمی‌دانند.

۹ ای اهل ایمان! ثروتهایتان و فرزندانان باعث نشود که از یاد خدا بازمانید و کسانی که چنین کنند، از گروه زیان‌کارانند.

۱۰ قبل از آن که مرگ به سراغ یکی از شما بیاید، از آنچه به شما روزی داده‌ایم انفاق کنید. آنگاه بگویید: چرا مرگ مرا مدت کمی تاخیر نینداختی تا صدقه دهم و از صالحان باشم!؟

۱۱ خداوند، مرگ هیچ‌کس را در هنگامی که اجلش فرارسد، به تأخیر نمی‌اندازد و خدا به آنچه می‌کنید، آگاه است.

سوره نعبین مدینه

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آنچه در آسمانها و زمین هست، تسبیح خدا گویند. مالکیت از اوست. حمد مخصوص اوست و او بر همه چیز تواناست.

۲ اوست که شما را آفریده. گروهی از شما کافرید و گروهی با ایمان و خدا به آنچه انجام می‌دهید، بیناست.

۳ آسمانها و زمین را بر اساس حق آفرید و شما را به بهترین صورت تصویر کرد و بازگشت به سوی اوست.

۴ خدا از آنچه در آسمانها و زمین است و از پنهان‌کاریهای شما و کارهای آشکارتان آگاه است و نیز خدا از اسرار دلها با خبر است.

۵ آیا خبر آنهایی که پیش از شما کافر شدند، برای شما نیامد که طعم لغزشهای خود را چشیدند و برای آنها عذاب دردناکی خواهد بود؟!؟

۶ این، به خاطر آن بود که پیامبرانشان با دلایل روشن به سراغ آنان رفتند و آنها در جواب گفتند: آیا بشری می‌خواهد ما را هدایت کند؟ در نتیجه، کافر شدند و روی برگرداندند، در حالی که خداوند بی‌نیاز بود و خدا بی‌نیاز و ستوده است.

۷ کافران گمان کردند که هرگز در قیامت مبعوث نمی‌شوند. بگو: آری به پروردگارم سوگند، همه شما مبعوث می‌شوید و بعد از آنچه انجام داده‌اید، به شما خبر می‌دهند و این کار، برای خدا آسان است.

۸ بنا بر این به خدا و رسول او و نوری که نازل کردیم، ایمان بیاورید که خدا به آنچه می‌کنید آگاه است.

۹ قیامت روزی است که همه شما را در آن روز جمع می‌کنیم. آن روز، روز آشکار شدن غبن‌هاست و هر کسی به خدا ایمان بیاورد و کار پسندیده انجام دهد، خدا گناهانش را می‌پوشاند و او را وارد بهشتی می‌کند که از زیر درختان آن نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌ماند، این است رستگاری بزرگ.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۷

۱۰ و آنانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، یاران آتشند و برای همیشه در آن می‌مانند که بد جایگاهی است.

۱۱ هیچ مصیبتی واقع نمی‌شود جز به اجازه پروردگار و هر کسی به خدا ایمان آورد، خداوند دلش را هدایت می‌کند که خدا به همه چیز آگاه است.

۱۲ از فرمان خدا و رسول اطاعت کنید. بنا بر این اگر روی برگردانید، وظیفه رسول ما جز تبلیغ آشکار نیست.

۱۳ خدایی که جز او خدایی نیست و اهل ایمان باید فقط به خدا توکل کنند.

۱۴ ای اهل ایمان! بعضی از همسران و فرزندان شما دشمن شما هستند. از آنها دوری کنید و اگر گذشت کنید و چشم ببوشید و ببخشید، خدا بخشنده و مهربان است.

۱۵ ثروت و فرزندان شما، فقط وسیله امتحان شمایند و پاداش بزرگ نزد پروردگار است.

۱۶ تا می‌توانید از خدا بترسید و گوش فرا دهید و اطاعت کنید و انفاق نمایید که برای شما بهتر است و هر کسی نفس خویش را از بخل و حرص حفظ کند، آنها رستگارانند.

۱۷ اگر قرض نیکو به خدا دهید، خداوند آن را برای شما چند برابر می‌کند و از گناه شما می‌گذرد که خدا شکور و بردبار است.

۱۸ هم او که آگاه به غیب و شهود و مقتدر و حکیم است.

سوره طلاق مدینه

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۸

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای پیامبر! هرگاه خواستید زنها را طلاق دهید، در هنگام عده آنها را طلاق دهید و حساب عده را نگه دارید. از خدایی که پروردگارتان هست، بترسید. نه شما آنان را از خانه‌هایشان بیرون کنید و نه آنها بیرون روند، مگر آن که کار زشت آشکاری انجام داده باشند و این است حدود الهی و هر کسی از حدود الهی تجاوز کند، بر خود ستم کرده است تو نمی‌دانی؛ شاید خداوند بعد از این، وضع جدیدی پدید آورد.

۲ و هنگامی که عده آن تمام شد یا آنها را خوب نگهداری کنید و یا به طرز شایسته‌ای از آنها جدا شوید و در هنگام طلاق دو شاهد عادل از خودتان گواه بگیرید و برای خدا شهادت دهید. هر کسی به خدا و روز قیامت ایمان داشته باشد، به این پند الهی موعظه می‌شود و هر کسی از خدا بترسد، خداوند راه نجاتی برایش قرار می‌دهد.

۳ و از جایی که گمان نمی‌برد به او روزی می‌رساند و هر کسی بر خدا توکل کند، خدا او را بس است؛ زیرا خداوند فرمانش بر همه چیز غلبه دارد و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است.

۴ هر کدام از زنان که از حیض شدن مأیوس شده‌اند، اگر درباره آنها شك کردید، و نیز آنها که حیض نشده‌اند، عده آنان سه ماه است و بارداران، عده آنان این است که بار خود بر زمین بگذارند و هر کسی از خدا بترسد، خداوند کار او را آسان می‌سازد.

۵ این فرمان خداست که برای شما نازل فرمود و هر کسی از خدا بترسد، خداوند لغزشهایش را می‌پوشاند و پاداش بزرگ به او عطا می‌نماید.

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۹

۶ زنان مطلقه را هر کجا خودتان سکونت دارید و توان شما هست، سکونت دهید. به آنها زیان نرسانید تا بر آنها سختگیری کنید و اگر باردار باشند، نفقه آنها را پردازید تا بار خود بر زمین گذارد، و اگر فرزند شما را شیر دادند، مزد آنان را بدهید و با یکدیگر برخورد شایسته داشته باشید و اگر سختگیری کردید، زن دیگری شیر دادن آن بچه را بر عهده می‌گیرد.

۷ آن کسی که وسعت روزی دارد از وسعت خود انفاق کند و آن کسی که روزیش تنگ است، از آنچه خدایش عطا فرموده انفاق نماید. خدا کسی را بیش از آنچه به او داده تکلیف نمی‌فرماید. خداوند به زودی بعد از سختیها، آسانی قرار می‌دهد.

۸ چه شهرهایی که مردمش از فرمان پروردگار و رسولان او سرپیچی کردند و ما به شدت به حساب آنها رسیدیم و به عذاب بی‌سابقه‌ای گرفتار ساختیم.

۹ نتیجه کار خود را چشیدند و پایان کارشان زیان بود.

۱۰ خداوند، عذاب شدیدی برای آنها آماده ساخت. پس ای صاحبان عقل و فهم که ایمان آورده‌اید! از خدا بترسید. خداوند چیزی را که باعث یادآوری شماست، نازل فرموده است.

۱۱ پیامبری که آیات روشن الهی را برای شما تلاوت می‌کند تا آنهایی را که ایمان آورده و کارهای شایسته می‌کنند از تاریکیها به سوی نور خارج سازد و هر کسی ایمان به خدا آورد و کار شایسته کند، او را در بهشتی وارد سازد که از زیر درختانش نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌ماند و خداوند روزی خوبی برای او قرار داده است.

۱۲ خدا، آن کسی است که هفت آسمان را آفرید و از زمین نیز همانند آنها را خلق کرد و فرمان او بین هفت آسمان و زمین نازل می‌گردد تا بدانید خداوند بر همه چیز تواناست و خداوند بر همه چیز احاطه علمی دارد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۰

سوره تحریم مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای پیامبر! به چه علت چیزی که خدا بر تو حلال کرده، بر خود حرام کرده‌ای؟

خواسته‌ای که رضایت همسرانت را جلب کنی، در حالی که خداوند بخشنده و مهربان است.

۲ خداوند، راه گشودن سوگندهایتان را برای شما روشن ساخته و خدا مولای شماست و او آگاه و حکیم است.

۳ وقتی که پیامبر راز خود را به یکی از همسرانش گفت، او آن را فاش کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت. بخشی از آن را بر او گفت و از گفتن بخش دیگر خودداری نمود. وقتی پیامبر همسرش را از آن با خبر کرد گفت: چه کسی تو را از این مطلب با خبر ساخت؟ فرمود: خدای آگاه و دانا مرا با خبر ساخت.

۴ شما از کرده خود توبه کنید؛ زیرا دل‌هایتان منحرف گشته است و اگر بر ضد پیامبر متحد شوید، خداوند یاور اوست و همچنین جبرئیل و مؤمنان شایسته یاور اویند و فرشتگان بعد از آنان، پشتیبان او می‌باشند.

۵ امید است که شما را طلاق دهد تا پروردگار همسران بهتر از شما که مسلمان و مؤمن و اهل خضوع و توبه‌کننده و اهل عبادت و هجرت‌کننده و شوهر دیده و دوشیزه نصیب او کند.

۶ ای اهل ایمان! خود و خانواده خویش را از آتش بترسانید که انسانها و سنگها هیزم آن هستند. فرشتگانی بر آن آتش مأمورند که خشن و سختگیرند و از آنچه مأمورند، تخلف نمی‌کنند و به آنچه امر شده‌اند، عمل می‌نمایند.

۷ ای کافران! امروز عذر نیاورید. تنها به کارهایی که انجام داده‌اید، مجازات می‌شوید.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۱

۸ ای اهل ایمان! به درگاه الهی توبه‌ای کنید که خالص باشد، بدین امید که پروردگارتان لغزشهایتان را ببخشد و شما را به بهشتی وارد سازد که نهرها از زیر درختانش جاری است. روزی که خداوند پیامبر و آنهایی را که همراه وی ایمان آوردند، دلیل نخواهد کرد. نور آنان از پیش‌رو و سمت راست در حرکت است. آنگاه می‌گویند: پروردگارا! نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر همه چیز توانایی.

۹ ای پیامبر! با کافران و منافقین پیکار کن و بر آنان سخت بگیر که جایگاه آنان جهنم است که بد جایگاهی است.

۱۰ خداوند، درباره آنهایی که کافرنند به همسر نوح و همسر لوط مثالی می‌زند که آن دو زن تحت سرپرستی دو بنده از بندگان صالح ما بودند؛ ولی به شوهرانشان خیانت کردند و در برابر پروردگار، کاری برای ایشان نساختند و به آنها گفته شد: وارد آتش شوید، همراه آنهایی که وارد می‌شوند.

۱۱ و خداوند برای اهل ایمان، همسر فرعون را مثال می‌زند. زمانی که به پروردگار خویش عرض کرد: پروردگارا! خانه‌ای برای من نزد خودت در بهشت بساز و مرا از دست فرعون و کارهایش نجات ده و نیز از دست مردم ستمکار نجاتم ده.

۱۲ و مریم دختر عمران، همان که حفظ عفت خویش کرد و ما از روح خود در او دمیدیم و او سخنان پروردگار و کتابهایش را تصدیق کرد و از بندگان خاضع و مطیع بود.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۲

سوره ملک مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بزرگ است خدایی که فرمانروایی جهان هستی در دست اوست و او بر همه چیز تواناست.

۲ او که مرگ و زندگی را آفرید تا شما را امتحان کند که کدام یک از شما بهتر عمل می‌کنید و او مقتدر و بخشنده است.

۳ او که هفت آسمان را روی هم آفرید و در آفریده‌های خدای رحمان تفاوتی نخواهی دید. بار دیگر نگاه کن که آیا در آفرینش سستی می‌بینی؟

۴ و باز بار دیگر نگاه کن. چشمانت به سوی تو بازمی‌گردد، در حالی که خسته و ناتوان شده است.

۵ ما آسمان دنیا را به چراغهایی زینت بخشیدیم و آنها را وسیله دور کردن شیطانها قرار دادیم و عذاب آتش فروزان را برای آنان آماده ساختیم.

۶ و برای آنانی که به پروردگارشان کافر شدند، عذاب جهنم را که بد جایگاهی است آماده ساختیم.

۷ و هنگامی که در آن می‌افتند، صدای ناهنجاری از آنها می‌شنوی، در حالی که می‌جوشد.

۸ نزدیک است از شدت غیظ پاره‌پاره شود. هرگاه گروهی در آن انداخته می‌شوند، مأمورین جهنم به آنها می‌گویند: آیا برای شما بیم‌دهنده‌ای نیامد؟!

۹ پاسخ می‌دهند: آری، برای ما بیم‌دهنده آمد؛ ولی او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند چیزی نازل نکرده است و شما پیامبران در گمراهی بزرگی هستید.

۱۰ در ادامه می‌گویند: اگر ما گوش شنوا و درک درست داشتیم، در بین اهل آتش نبودیم.

۱۱ به گناهان خود اعتراف می‌کنند و اهل جهنم از رحمت خدا دور باد!

۱۲ آنهایی که در پنهانی از پروردگار خویش می‌ترسند، برای آنان بخشش و پاداش بزرگ هست.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۳

۱۳ شما چه سخنان خود را پنهان کنید یا آشکار سازید، او از اسرار دلها آگاه است.

۱۴ آیا آن کسی که موجودات را خلق کرده، از حال آنها آگاه نیست؟

۱۵ اوست که زمین را برای شما رام کرد تا در پستی و بلندیهای آن حرکت کنید و از روزی او بخورید که بازگشت همه به سوی اوست.

۱۶ آیا از آن کسی که در آسمان است، در امان هستید که دستور دهد زمین شکافته شود و شما را در خود فروبرد و دایم به لرزش خود ادامه دهد؟

۱۷ آیا از آن کسی که در آسمان است در امان هستید که تندبادی پر از سنگریزه بر سر شما بریزد؟ البته به زودی خواهید دانست بیم دادن من چیست.

۱۸ آنانی که پیش آنها بودند، آیات الهی را تکذیب کردند و مجازات من چه سخت بود.

۱۹ آیا به پرندگان که بالای سرشان است که گاهی بال گشایند و گاه بال خود جمع می‌کنند، نگاه نکردند؟! جز خدای رحمان

کسی آنها را در آسمان نگه نمی‌دارد؛ زیرا او به همه چیز بیناست.

۲۰ آیا کسی که سپاه شما است می‌تواند شما را در برابر خدای رحمان یاری دهد؟ ولی کافران تنها گرفتار غرورند.

۲۱ آیا کسی که شما را روزی می‌دهد اگر قطع کند، چه کسی به شما روزی می‌دهد؟ بلکه کافران در سرکشی و فرار از حقیقت، لجاجت می‌کنند.

۲۲ آیا کسی که به‌روافتاده حرکت می‌کند، به هدایت نزدیکتر است یا کسی که ایستاده به راه راست طی میسر می‌نماید؟

۲۳ بگو: خدا کسی است که شما را آفرید و برای شما گوش و چشم و دل قرار داد؛ ولی کمتر شکر می‌کنید.

۲۴ بگو: او کسی است که شما را در زمین خلق کرد و در پیشگاه او محشور می‌شوید.

۲۵ کافران گویند: اگر راست می‌گویید، پس وعده قیامت کی خواهد بود؟

۲۶ بگو: علم آن فقط نزد خداست و من تنها بیم‌رسان آشکاری هستم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۴

۲۷ و چون عذاب الهی را از نزدیک ببینند چهره‌های کافران زشت و سیاه گردد و به آنها گفته می‌شود: این، همان چیزی است که می‌خواستید.

۲۸ بگو: به من بگویید اگر خدا، من و تمام آنهایی را با من هستند عذاب کند یا مشمول رحمت خویش قرار دهد، چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه می‌دهد؟

۲۹ بگو: او همان خدای رحمان است که ما به او ایمان آورده‌ایم و به‌سویش توکل می‌جوئیم و به زودی خواهید فهمید چه کسی در گمراهی آشکار است.

۳۰ بگو: اگر آب شما در زمین فرورود، چه کسی آب‌روان و گوارا در اختیار شما می‌گذارد؟

سوره قلم مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ن، سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند.

۲ به لطف پروردگارت تو دیوانه نیستی.

۳ و برای تو پاداشی بی‌منت هست.

۴ و به تحقیق که تو دارای اخلاق بزرگی هستی.

۵ به زودی خواهی دید و آنها نیز خواهند دید،

۶ که چه کسی دیوانه است.

۷ پروردگارت بهتر می‌داند چه کسی در گمراهی است و چه کسی از هدایت‌یافتگان است.

۸ از دروغ‌گویان پیروی مکن.

۹ آنها دوست دارند سازش کنی، تا آنها سازش کنند.

۱۰ از هر کسی زیاد قسم می‌خورد و پست است، پیروی مکن.

۱۱ آن کسی که زیاد عیب دیگران می‌گیرد و سخن‌چینی می‌کند.

۱۲ مانع خیر می‌شود و متجاوز و گنهکار است.

۱۳ کینه‌توز و بعد از اینها حرام‌زاده است.

۱۴ برای آن که دارای ثروت و فرزندان است، نباید از او پیروی کرد.

۱۵ هنگامی که آیات ما را برای او تلاوت می‌کنند، می‌گوید: اینها افسانه‌های پیشینیان است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۵

۱۶ به زودی روی بینی او علامت گذاریم.

۱۷ ما آنها را امتحان کردیم؛ همان گونه که صاحبان باغ را امتحان نمودیم؛ در آن هنگام که قسم خوردند که صبحگاهان میوه‌های باغ را بچینند،

۱۸ و کسی را غیر خود در نظر نگرفتند.

۱۹ عذابی از همه طرف از جانب پروردگارت در حالی که خواب بودند، بر باغ آنها فرود آمد.

۲۰ صبحگاهان باغ آنها چون خاکستری سیاه شد.

۲۱ در همان صبح همدیگر را صدا زدند.

۲۲ اگر قصد چیدن میوه‌ها را دارید، به سوی باغ حرکت کنید.

۲۳ بدین ترتیب حرکت کردند، در حالی که با هم آهسته گفتگو می‌کردند.

۲۴ که امروز مواظب باشید حتی یک فقیر وارد بر شما نشود.

۲۵ به طرف باغ حرکت کردند، در حالی که خود را قادر به جلوگیری از فقیران می‌پنداشتند.

۲۶ ولی همین که باغ خود را دیدند، گفتند: ما راه را گم کردیم.

۲۷ بلکه ما محروم هستیم.

۲۸ یکی از افراد معتدل آنها گفت: آیا به شما نگفتم چرا تسبیح پروردگار بجا نمی‌آورید؟

۲۹ گفتند: منزّه است خدای ما؛ البته ما ستمگریم.

۳۰ آنگاه رو به یکدیگر کردند و به ملامت هم پرداختند.

۳۱ و سپس گفتند: وای بر ما که طغیانگریم!

۳۲ امید است که پروردگار ما بهتر از آن را به ما عطا فرماید، زیرا که ما به سوی خدای خویش مشتاقیم.

۳۳ این گونه است عذاب دنیا که البته عذاب آخرت بزرگتر است، اگر مردم بدانند.

۳۴ برای اهل تقوا نزد پروردگارشان باغهای پر نعمت است.

۳۵ آیا ما مسلمانان را همانند مجرمین قرار دهیم؟!

۳۶ شما چه می‌گویید و چگونه قضاوت می‌کنید؟!

۳۷ یا آن که کتابی دارید که از آن درس می‌خوانید.

۳۸ و هر چه بخواهید انتخاب کنید، در آن کتاب می‌یابید.

۳۹ یا آن که شما را تا روز قیامت سوگندهایی آشکار هست که هر چه قضاوت کنید، حق شماست؟

۴۰ از آنها سؤال کن: کدام یک از آنها در گروه این سوگند هستند؟

۴۱ یا آنکه آنها شریکانی دارند. اگر راست می‌گویند، شریکان خود را بیاورند.

۴۲ روزی که ساق پاها برهنه می‌شود و دعوت به سجده می‌گردند، ولی نمی‌توانند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۶

۴۳ چشمها را پایین انداخته و ذلت همه وجودشان را فرا گرفته. در گذشته دعوت به سجده می‌شدند، در حالی که سالم بودند.

- ۴۴ ای رسول ما! مرا با کسی که این سخنها را تکذیب می‌کند، واگذار. به زودی آرام، آرام از جایی که نفهمند عذاب خواهم کرد.
- ۴۵ به آنان مهلت می‌دهم؛ زیرا که تدبیر من محکم است.
- ۴۶ آیا تو از آنان مزد رسالت خواستی که پرداختن آن برای آنها سنگین است؟
- ۴۷ یا اینکه آنان علم غیب دارند و آن را می‌نویسند؟
- ۴۸ تو بر حکم پروردگارت شکیبایی کن و مانند همنشین ماهی یونس باش که در شکم ماهی در نهایت اندوه خدا را خواند.
- ۴۹ اگر رحمت پروردگارش به دادش نرسیده بود، به صحرا انداخته می‌شد در حالی که سرزنش شده بود.
- ۵۰ ولی پروردگارش او را برگزید و از بندگان صالح خویش نمود.
- ۵۱ و نزدیک بود کافران هنگامی که آیات قرآن را می‌شنیدند، با چشم زخم خود تو را از پای در آورند و می‌گویند: او دیوانه است.
- ۵۲ ولی قرآن جز یادآوری برای جهانیان نیست.

سوره حاقه مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ حادثه واقع شدنی.
- ۲ حادثه واقع شدنی چیست؟
- ۳ تو چه دانی حادثه واقع شدنی چیست؟
- ۴ قوم ثمود و قوم عاد، عذاب کوبنده الهی را تکذیب کردند.
- ۵ ولی قوم ثمود با عذابی طغیانگر نابود شدند.
- ۶ و قوم عاد به طوفانی سرکش و پرصدا نابود گشتند.
- ۷ خداوند، آن طوفان را هفت شب و روز پی در پی بر آنها مسلط کرد. می‌دیدید که آنها مثل تنه‌های درخت پوسیده، در بین طوفان روی زمین افتاده‌اند.
- ۸ آیا هیچ دیدی که کسی از آنها باقی مانده باشد؟
- ترجمه قرآن، ص: ۵۶۷
- ۹ و فرعون و ملت‌های قبل از آن و ساکنین شهرهای زیر و رو شده، مرتکب گناهان بزرگ شدند.
- ۱۰ نافرمانی رسول پروردگار خویش کردند. خدا هم آنان را به عذاب سختی گرفتار کرد.
- ۱۱ در طوفان نوح هنگامی که آب طغیان کرد، ما شما را سوار بر کشتی کردیم،
- ۱۲ تا این نجات را وسیله یادآوری برای شما قرار دهیم و گوشه‌های شنا آن را بشنود.
- ۱۳ و هنگامی یک‌بار در صور دمیده شود.
- ۱۴ زمین و کوه‌ها از جا برداشته شوند و یک‌باره در هم کوبیده و متلاشی گردند.
- ۱۵ آنگاه در آن روز، واقعه قیامت رخ می‌دهد.
- ۱۶ آسمان از هم می‌شکافد و سست می‌گردد.
- ۱۷ و فرشتگان در اطراف آسمان قرار می‌گیرند و هشت فرشته عرش پروردگارت را بر بالای آن حمل می‌کنند.
- ۱۸ در آن روز، همگی به پیشگاه پروردگار عرضه می‌شوید و چیزی از کارهایتان مخفی نمی‌ماند.

- ۱۹ اما آن کسی که نامه عملش را در دست راستش دهند، با شادمانی می گوید: بیاید نامه مرا بخوانید.
- ۲۰ من به روز حسابرسی اعمال باور داشتم.
- ۲۱ او در یک زندگی رضایت بخش خواهد بود،
- ۲۲ در بهشتی عالی مرتبه.
- ۲۳ میوه هایش در دسترس است.
- ۲۴ گفته شود که بخورید و بیاشامید در برابر کارهایی که در روزهای گذشته کردید، بر شما گوارا باد.
- ۲۵ ولی آن کسی که نامه عملش را به دست چپش دهند، می گوید: ای کاش نامه مرا به من نمی دادند!
- ۲۶ و از حساب اعمالم آگاه نمی شدم.
- ۲۷ ای کاش، مرگ پایان کار من بود!
- ۲۸ ثروت من رفع نیازی از من نکرد،
- ۲۹ و همه قدرتم از دست رفت.
- ۳۰ گفته می شود: او را بگیرید و زنجیرش کنید.
- ۳۱ آنگاه به دوزخ اندازید.
- ۳۲ سپس به زنجیری که هفتاد ذراع است، ببندید؛
- ۳۳ زیرا او هرگز به خدای بزرگ ایمان نیاورد.
- ۳۴ و هرگز کسی را به سیر کردن فقیران تشویق نکرد.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۶۸
- ۳۵ بنا بر این، امروز یار و دوست مهربانی ندارد،
- ۳۶ و غذایی جز چرک و خون ندارد.
- ۳۷ و از آن غذا جز خطاکاران نمی خورند.
- ۳۸ سوگند به آنچه می بینید،
- ۳۹ و آنچه نمی بینید.
- ۴۰ این قرآن سخن رسول بزرگواری است.
- ۴۱ سخن شاعری نیست؛ ولی کمتر ایمان می آورید.
- ۴۲ و سخن کاهنی نیست؛ ولی کمتر به خود می آید.
- ۴۳ بلکه نازل شده از جانب پروردگار جهانیان است.
- ۴۴ که اگر پیامبر بعضی سخنها را به ما نسبت می داد،
- ۴۵ او را به شدت می گرفتیم،
- ۴۶ و سپس رگ قلبش را قطع می کردیم.
- ۴۷ و کسی از شما نمی توانست از مجازات او مانع شود.
- ۴۸ و این قرآن یادآوری برای اهل تقواست.
- ۴۹ و ما می دانیم کدام یک از شما انکار می کنید.
- ۵۰ و آن باعث پشیمانی کافران است.

۵۱ و آن حق و یقین است.

۵۲ بنا بر این به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن.

سوره معارج مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سؤال کننده‌ای درخواست عذابی کرد که واقع شد.

۲ عذاب برای کافران است و کسی نمی‌تواند آن را دفع کند.

۳ از جانب خدایی که صاحب عروج گاه‌هاست.

۴ فرشتگان و روح به سوی او عروج می‌کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است.

۵ بنا بر این ای رسول ما! صبر کن؛ آن هم صبری پسندیده.

۶ کافران آن روز را دور می‌بینند.

۷ و ما آن را نزدیک می‌بینیم.

۸ روزی آسمان چون فلز گداخته شده می‌گردد.

۹ و کوه‌ها چون پشم حلاجی شده.

۱۰ هیچ دوستی سراغ دوست خود را نمی‌گیرد.

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۹

۱۱ آنها را نشان‌شان می‌دهند. شخص مجرم دوست می‌دارد فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند.

۱۲ و همچنین همسر و برادرش را.

۱۳ و خویشاوندانش را که از او حمایت می‌کردند.

۱۴ و بلکه همه مردم روی زمین را تا باعث نجاتش شوند.

۱۵ نه چنین است. آتش سوزان است،

۱۶ که پوست بدن را می‌کند.

۱۷ آتشی که هر کس را پشت کرده و رو برگردانده به سوی خود می‌خواند،

۱۸ و هر کسی که ثروت را جمع کرده و انفاق ننموده.

۱۹ این انسان، حریص خلق شده.

۲۰ هر وقت گرفتار شری می‌شود، بی‌تابی می‌کند.

۲۱ و هر وقت خوبی به او می‌رسد، بخل می‌ورزد.

۲۲ مگر نماز گزاران،

۲۳ آنهایی که نمازها را پیوسته به جا می‌آورند.

۲۴ و آنهایی که در ثروت‌هایشان حق معلومی است،

۲۵ برای سائل و محروم.

۲۶ و آنهایی که روز پاداش را تصدیق می‌کنند.

۲۷ و همان‌هایی که از عذاب پروردگارشان می‌ترسند.

۲۸ زیرا که از عذاب پروردگارشان کسی در امان نیست.

۲۹ و آنهایی که از غریزه جنسی خود مواظبت می‌کنند،

۳۰ مگر با همسران و کنیزان خود؛ زیرا که استفاده شهوی از آنها ملامت ندارد.

۳۱ و هر کسی که غیر این عمل کند، از گروه متجاوزین است.

۳۲ و آنهایی که امانتها و عهد خود را رعایت می‌کنند.

۳۳ و آنهایی که شهادتهای خود را ادا می‌کنند.

۳۴ و آنهایی که از نمازهای خویش مواظبت می‌نمایند.

۳۵ آنها در بهشت؛ محترم و گرامی هستند.

۳۶ برای چه کافران به سرعت به سراغ تو می‌آیند؟

۳۷ از راست و چپ، گروه گروه.

۳۸ آیا هر کدام آنها طمع ورود در بهشت پر نعمت را دارند؟

۳۹ نه چنین است؛ ما از آنچه می‌دانند، آنها را آفریدیم.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۰

۴۰ سوگند به پروردگار مشرقها و مغربها که ما می‌توانیم،

۴۱ آنها را به مردم دیگری تبدیل کنیم که از آنها بهترند و ما هرگز شکست نمی‌خوریم.

۴۲ پس ای رسول ما! آنها را به حال خود بگذار تا در باطل خود فرو روند و بازی کنند تا روزی را که وعده عذاب آنهاست ملاقات کنند.

۴۳ روزی که بسرعت از قبرهای خویش خارج می‌شوند. گویی به سوی بتان خود می‌دوند.

۴۴ دیدگان به زیر انداخته، ذلت همه وجودشان را گرفته. این، همان روزی است که به آنان وعده داده می‌شود.

سوره نوح مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: قوم خود را بیم ده پیش از آن که عذاب دردناک به سراغشان آید.

۲ نوح گفت: ای قوم! من برای شما بیم‌رسانی آشکارم.

۳ خدا را بندگی کنید و از او بترسید و مرا اطاعت نمایید.

۴ تا خداوند گناهان شما را ببخشد و تا مدتی معین به شما عمر دهد؛ زیرا اگر اجل الهی فرارسد، تأخیری نخواهد داشت اگر بدانید.

۵ نوح گفت: پروردگارا! من شب و روز قوم خود را دعوت کردم؛

۶ ولی دعوت من جز فرار از حق بر آنان نیفزود.

۷ و من هر وقت دعوتشان می‌کنم تا آنها را ببخشی، انگشتان خود را در گوشه‌هایشان می‌کنند و لباسهایشان را به سر می‌کشند و در مخالفت اصرار ورزیده و به شدت تکبر می‌کنند.

۸ در عین حال باز با صدای بلند آنان را دعوت کردم،

۹ و سپس آشکارا و در نهایت سرّی دعوتشان کردم.

۱۰ و به آنها گفتم: از خدای خویش طلب بخشش کنید که او بسیار بخشنده است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۱

۱۱ تا بارانهای پی در پی از آسمان برای شما فرستد.

۱۲ و شما را به وسیله ثروتها و فرزندان یاری کند و باغهایی سرسبز و نه‌رهای جاری در اختیارتان بگذارد.

۱۳ چرا برای خدا بزرگی قائل نیستید؟!

۱۴ در حالی که شما را گوناگون آفریده است.

۱۵ آیا نمی‌دانید که چگونه خداوند هفت آسمان را بر روی هم خلق فرمود؟

۱۶ و ماه را در بین آنها باعث روشنایی و خورشید را چراغ قرار داده است.

۱۷ و خداوند شما را مانند نباتات از زمین رویانید.

۱۸ آنگاه دوباره به زمین برگردانید و بار دیگر شما را از خاک، خارج خواهد کرد.

۱۹ و خداست که زمین را برای شما فرش قرار داده است،

۲۰ تا در آن از راههای گوناگون آن سیر کنید.

۲۱ نوح گفت: پروردگارا! این مردم با من مخالفت می‌کنند و پیرو کسی شده‌اند که ثروت و فرزندانش چیزی جز ضرر بر او

نیفزوده است.

۲۲ و نیرنگ کردند؛ نیرنگی بزرگ.

۲۳ و گفتند: از خدایان خود صرف‌نظر نکنید؛ مخصوصاً از بت‌های وُدّ، سواع، یغوث و یعوق و نسر.

۲۴ آنها بسیاری از مردم را گمراه ساختند. پروردگارا! تو هم ستمکاران را جز گمراهی نیفزا!

۲۵ در نتیجه، به خاطر خطاهایشان غرق شدند و وارد بر آتش گشتند و جز پروردگار یاور نیافتند.

۲۶ و نوح گفت: پروردگارا! هیچ‌یک از کافران را در روی زمین باقی مگذار،

۲۷ که اگر باقی گذاری، باز بندگان را گمراه کنند و جز فرزندان فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند.

۲۸ پروردگارا! من و پدر و مادرم و آن کسی که با ایمان وارد خانه من می‌شود با مردان و زنان مؤمن را مشمول بخشش خود قرار

ده و بر ستمکاران جز هلاکت میفزا.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۲

سوره جنّ مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بگو: به من وحی شده که عده‌ای از جنیان آیات را گوش داده‌اند و گفته‌اند که ما قرآن شگفت‌انگیزی را شنیده‌ایم.

۲ قرآنی که به راه رشد و تعالی هدایت می‌کند و ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز کسی را شریک پروردگار خویش قرار

نمی‌دهیم.

۳ و مقام پروردگار ما بس بلند است و او هیچ‌گاه همسر و فرزندی نداشته است.

۴ ولی سفیه ما درباره خداوند سخنی ناحق می‌گفت.

۵ و ما گمان می‌کردیم که هیچ‌گاه انسان و جن به خدا نسبت دروغ نمی‌دهد.

۶ و دیگر آن که مردانی از بین انسانها به مردانی از جن پناه می‌بردند؛ در نتیجه بر طغیانشان بیفزودند.

۷ و آنها نیز همان‌طور که شما گمان کردید، گمان بردند که خداوند کسی را دوباره زنده نمی‌کند.

- ۸ ما آسمان را جستجو کردیم و آن را پر از نگهبانان پر قدرت و شهاب‌ها یافتیم.
- ۹ ما پیش از این، نزدیک آسمان می‌نشستیم تا استراق سمع کنیم؛ ولی اینک هر کسی استراق سمع کند، شهابی را در کمین خود می‌یابد.
- ۱۰ و ما نمی‌دانیم که آیا برای ساکنان زمین شری خواسته شده و یا پروردگار برای آنها هدایتی را خواسته است.
- ۱۱ در بین ما بعضی شایسته و بعضی غیر شایسته‌اند و ما گروه‌های متفاوتی هستیم.
- ۱۲ و ما باور داریم که نمی‌توانیم خدا را در زمین ناتوان کنیم و از محیط اقتدارش فرار نتوانیم کرد.
- ۱۳ و ما همین‌که ندای هدایت را شنیدم، به آن ایمان آوردیم و هر کسی به پروردگار ایمان بیاورد، از نقصان و ظلم نترسد.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۷۳
- ۱۴ و در بین ما گروهی مسلمان و گروهی ستمگرند و هر کسی اسلام را اختیار کند، به راه رشد و تعالی گام برداشته است.
- ۱۵ ولی ستمکاران هیزم جهنم هستند.
- ۱۶ و اگر جن و انسان به طریقت ایمان پایداری کنند، با آبی فراوان سیرابشان می‌کنیم،
- ۱۷ تا آنها را امتحان کنیم و هر کسی از یاد پروردگارش رو گرداند، خداوند به عذابی سخت گرفتارش می‌سازد.
- ۱۸ مساجد از آن خداست؛ بنا بر این هیچ کس را با خدا نخوانید.
- ۱۹ و هنگامی که بنده خدا برای عبادت می‌ایستاد و خدا را می‌خواند، عده‌ای اطراف او ازدحام می‌کردند.
- ۲۰ بگو: من فقط پروردگارم را می‌خوانم و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم.
- ۲۱ بگو: من درباره شما اختیار زیان زدن یا به کمال رساندن ندارم.
- ۲۲ بگو: من هیچ کس را نمی‌توانم در برابر پروردگار پناه دهم و جز او پناهگاهی سراغ ندارم.
- ۲۳ وظیفه من فقط ابلاغ از جانب خدا و رساندن رسالتهای اوست، و هر کس نافرمانی خدا و رسول او کند، آتش جهنم از آن اوست و برای همیشه در آن خواهند ماند،
- ۲۴ تا آنچه به آنها وعده داده شده ببینند. آنگاه خواهند دانست چه کسی یاورش ناتوان‌تر و جمعیتش کمتر است.
- ۲۵ بگو: من نمی‌دانم آنچه به شما وعده شده نزدیک است یا پروردگارم برای آن مدتی طولانی قرار داده است.
- ۲۶ خداوند، آگاه به غیب است و کسی بر غیب او آگاه نیست.
- ۲۷ جز پیامبری که مورد رضای او باشد. آنگاه مراقبینی از پیش رو و پشت سر برای آنها قرار می‌دهد،
- ۲۸ تا روشن کند که پیامبرانش رسالتهای پروردگارشان را رسانیده‌اند، که خداوند به آنچه نزد آنهاست احاطه دارد و همه چیز را شماره کرده است.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۷۴

سوره مزمل مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ای لباس به خود پیچیده!

۲ شب را اندکی بپاخیز.

۳ نیمی از شب یا کمی از آن کم کن.

۴ یا بر نیم آن بیفزا و قرآن را با دقت و توجه بخوان.

- ۵ ما به زودی سخنی سنگین را به تو القا می‌کنیم.
- ۶ که در هنگام شب، نماز و عبادت پابرجاتر و گفتار استوارتر است.
- ۷ البته تو در روز، وقت کافی برای تلاش خواهی داشت.
- ۸ نام پروردگارت را یاد کن و تنها به او دل ببند.
- ۹ خدایی که پروردگار مشرق و مغرب است. غیر از او خدایی نیست. او را بر خود وکیل قرار ده.
- ۱۰ به آنچه کافران می‌گویند، صبوری کن و به طرز شایسته‌ای از آنان دوری کن.
- ۱۱ مرا با تکذیب‌کنندگان که دارای نعمت هستند واگذار و به آنها کمی مهلت بده.
- ۱۲ که نزد ما زنجیرها و دوزخ هست.
- ۱۳ و غذایی گلوگیر و غذایی دردناک.
- ۱۴ روزی که زمین و کوه‌ها به لرزه افتند و کوه‌ها به شکل تپه‌های شن درآیند.
- ۱۵ ما برای شما پیامبری را فرستادیم که شاهد بر شماست؛ همان‌طور که برای فرعون پیامبری را فرستادیم.
- ۱۶ فرعون با آن پیامبر مخالفت کرد. ما هم او را سخت مجازات کردیم.
- ۱۷ اگر کافر شوید، پس چگونه از عذاب الهی نجات می‌یابید در روزی که کودکان را پیر می‌کند.
- ۱۸ آسمان از وحشت آن روز می‌شکافد و وعده الهی واقع خواهد شد.
- ۱۹ این یک یادآوری است؛ بنا بر این هر کسی بخواهد، راهی به سوی پروردگارش انتخاب می‌کند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۵

۲۰ پروردگار تو می‌داند که تو و گروهی از آن مردم که با تو هستند، نزدیک دو سوم از شب یا نصف یا ثلث آن را برای عبادت برمی‌خیزید و خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند. خدا می‌داند که شما نمی‌توانید تمام ساعات شب را برای عبادت محسوب کنید؛ در نتیجه شما را بخشید. پس آنچه برای شما ممکن است قرآن تلاوت کنید. خداوند می‌داند به زودی بعضی از شما بیمار می‌شوند و بعضی برای طلب فضل پروردگار به سفر می‌روند و گروهی در راه خدا جهاد می‌کنند. پس به اندازه‌ای که برای شما ممکن است، قرآن را تلاوت کنید و نماز را برپادارید و زکات را پردازید و به خداوند قرض نیکو دهید و آنچه برای خودتان از کارهای شایسته پیش می‌فرستید، آن را به بهترین صورت و بزرگترین پاداش نزد پروردگار خواهید یافت.

سوره مدثر مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ ای لباس به خود پیچیده.
- ۲ برخیز و بیم بده.
- ۳ و پروردگارت را تکبیر گوی.
- ۴ و لباست را پاکیزه کن.
- ۵ و از پلیدی دوری کن.
- ۶ و منت مگذار و زیاده مخواه.
- ۷ و به خاطر پروردگارت صبوری کن،
- ۸ که چون در صور دمیده شود،

- ۹ چنین است که آن روز، روز سختی است.
- ۱۰ برای کافران آسان نیست.
- ۱۱ مرا با آن کسی که او را به تنهایی آفریده‌ام، واگذار.
- ۱۲ همان کسی که ثروت فراوانی در اختیارش گذاردم.
- ۱۳ و فرزندان‌ی که نزد او حاضرند.
- ۱۴ همه چیز را برای او آماده ساخته‌ام.
- ۱۵ بازهم طمع دارد که به او بیشتر بدهم.
- ۱۶ نه چنین است؛ زیرا که او با آیات ما دشمنی می‌کند.
- ۱۷ به زودی او را بالا بریم.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۷۶
- ۱۸ او فکر پلیدی کرد و حساب نمود.
- ۱۹ مرگ بر او که چگونه حساب کرد!
- ۲۰ باز مرگ بر او که چگونه حساب کرد.
- ۲۱ سپس نگاه کرد.
- ۲۲ بعد چهره درهم نمود و عبوس شد.
- ۲۳ آنگاه روی برگردانید و تکبر کرد.
- ۲۴ و گفت: آن قرآن، چیزی جز جادویی نیست که نقل می‌کنند.
- ۲۵ این قرآن جز سخن بشر نمی‌باشد.
- ۲۶ به زودی او را وارد سقر جهنم می‌کنم.
- ۲۷ تو نمی‌دانی که سقر چیست.
- ۲۸ آتشی که نه چیزی باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌کند.
- ۲۹ پوست را به کلی می‌سوزاند.
- ۳۰ مأمورین جهنم نوزده نفرند.
- ۳۱ نگهبانان جهنم را فقط فرشتگان قرار دادیم و تعداد آنها را جز برای امتحان کافران معین نکردیم، تا اهل کتاب یقین پیدا کنند و بر ایمان اهل ایمان افزوده شود و اهل کتاب و اهل ایمان گرفتار تردید و شک نشوند و بیمار دلان و کافران نگویند که خدا از این داستان چه چیزی را اراده می‌کند. این گونه خداوند هر کسی را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کسی را خواهد، هدایت می‌فرماید و هیچ کس از سپاه پروردگارت جز خود او خبر ندارد و این سخنان جز یادآوری برای بشر نمی‌باشد.
- ۳۲ نه چنین است سوگند به ماه.
- ۳۳ سوگند به شب وقتی که می‌رود.
- ۳۴ سوگند به صبح وقتی که چهره می‌گشاید. ترجمه قرآن ۵۹۲
- ۳۵ که این یکی از حوادث بزرگ است.
- ۳۶ بی‌یمی است برای انسان.
- ۳۷ برای هر کدام از شما که جلو افتد و یا عقب ماند.

- ۳۸ هر کسی در گرو کارهایی است که انجام می‌دهد.
- ۳۹ جز دست راستی‌ها.
- ۴۰ در باغهای بهشت سؤال می‌کنند.
- ۴۱ از وضع مجرمین.
- ۴۲ چه کردید که در سقر جهنم جا گرفتید؟
- ۴۳ پاسخ می‌دهند: ما نماز نمی‌خواندیم.
- ۴۴ به درماندگان غذا نمی‌دادیم.
- ۴۵ و با اهل باطل به بطالت پرداختیم.
- ۴۶ و ما روز پاداش را تکذیب کردیم.
- ۴۷ تا مرگ به سراغ ما آمد.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۷۷
- ۴۸ در این روز شفاعت کنندگان به حال آنها سودی نخواهد داشت.
- ۴۹ آنها را چه شده که از این یادآوری اعراض می‌کنند.
- ۵۰ گویی گورخرانی رمیده‌اند.
- ۵۱ که از شیر درنده می‌گریزند.
- ۵۲ بلکه هر یک از اینها می‌خواهند صحیفه‌هایی گشوده شده برای او فرستاده شود.
- ۵۳ نه چنین است؛ بلکه اینها از آخرت نمی‌ترسند.
- ۵۴ نه چنین است؛ قرآن یک یادآوری است.
- ۵۵ بنا بر این هر کسی خواهد، به وسیله آن به خود می‌آید.
- ۵۶ و به خود نیابند مگر اینکه خدا بخواهد که او اهل تقوا و اهل بخشش است.

سوره قیامت مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ سوگند به روز قیامت.
- ۲ و سوگند به نفس ملامتگر.
- ۳ آیا این انسان گمان می‌کند که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟
- ۴ بلکه ما قادریم بندهای انگشتان او را درست کنیم.
- ۵ بلکه این انسان می‌خواهد پیش رویش باز باشد.
- ۶ می‌پرسد: روز قیامت کی واقع می‌شود؟
- ۷ بگو: وقتی که چشمها خیره شود.
- ۸ و ماه بگیرد.
- ۹ و خورشید و ماه یک‌جا جمع شوند.
- ۱۰ در چنین روزی انسان می‌گوید: راه فرار کجاست؟

- ۱۱ نه چنین است؛ راه فراری نیست.
- ۱۲ در آن روز قرارگاه فقط به سوی پروردگار توست،
- ۱۳ در همان روز انسان را به آنچه پیش و یا پس فرستاده، آگاه می‌کنند.
- ۱۴ آری انسان به وضع خویش بیناست.
- ۱۵ هر چند عذرهایی بیاورد.
- ۱۶ زبانت را برای خواندن قرآن به خاطر آن که زودتر بخوانی، نجبان،
- ۱۷ زیرا که ما خود آن را جمع می‌کنیم و می‌خوانیم.
- ۱۸ هرگاه آن را خواندیم، از خواندن آن پیروی کن.
- ۱۹ آنگاه شرح آن با ماست.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۷۸
- ۲۰ نه چنین است؛ شما دنیا را دوست می‌دارید.
- ۲۱ و آخرت را رها می‌کنید.
- ۲۲ در آن چهره‌هایی شاداب است.
- ۲۳ و به پروردگارش می‌نگرد.
- ۲۴ و چهره‌هایی عبوس و غمگین است.
- ۲۵ چون می‌داند برخورد کمرشکنی با او می‌کنند.
- ۲۶ نه چنین است که تا جان به گلوگاهش برسد،
- ۲۷ گفته می‌شود: آیا کسی هست تا این بیمار را نجات دهد؟
- ۲۸ به جدایی از دنیا یقین پیدا کند.
- ۲۹ و ساق پاها به هم می‌خورد.
- ۳۰ همگان را آن روز به سوی پروردگارت می‌رانند.
- ۳۱ گفته می‌شود که هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند.
- ۳۲ و لکن تکذیب کرد و رو برگرداند.
- ۳۳ آنگاه به سوی خانواده‌اش بازگشت، در حالی که کبر می‌ورزید.
- ۳۴ گفته شود: عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است؛ شایسته‌تر.
- ۳۵ سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است؛ شایسته‌تر.
- ۳۶ آیا این انسان گمان می‌کند که بیهوده رها شده است؟
- ۳۷ آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود، نبود؟
- ۳۸ بعد خون بسته شده و خداوند او را به شکل موزون آفرید.
- ۳۹ و از او دو جنس مرد و زن را خلق کرد.
- ۴۰ آیا چنین خدایی قادر نیست که مردگان را زنده کند؟!

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آیا مدت زمانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟

۲ ما انسان را از نطفه‌ای مخلوط آفریدیم تا امتحانش کنیم و او را شنوا و بینا کرده‌ایم.

۳ ما راه را به او نشان دادیم که یا شکر می‌کند و یا ناسپاسی می‌نماید.

۴ ما برای کافران زنجیرها و غل‌ها و شعله‌های آتش سوزان آماده کرده‌ایم.

۵ نیکان از جامی می‌نوشند که آمیخته به کافور است.

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۹

۶ بندگان خدا از چشمه‌ای نوشند که به اختیارشان هر کجا خواهند جاری می‌شود.

۷ نیکان به نذر خود وفا می‌کنند و از روزی که شرّ آن انکارناپذیر است، می‌ترسند.

۸ و غذا را بر دوستی خدا به مسکین و یتیم و اسیر می‌دهند.

۹ و گویند؛ ما شما را فقط برای خدا غذا می‌دهیم و از شما هیچ پاداش و سپاسی را نمی‌خواهیم.

۱۰ ما از پروردگاران از روزی که عبوس و سخت است، می‌ترسیم.

۱۱ خدا هم آنها را از شرّ چنین روزی حفظ می‌کند و روی خندان و شادان به آنها عطا می‌فرماید.

۱۲ و به خاطر صبوری ایشان، بهشت و لباس حریر به آنها پاداش می‌دهد.

۱۳ بر تختها تکیه می‌زنند و در آنجا نه آفتاب می‌بینند و نه سرما.

۱۴ و سایه درختان بهشتی روی سر آنهاست و میوه‌هایش کاملاً در دسترس است.

۱۵ و در اطراف آنها ظرفهایی نقره‌ای و جامهای بلورین می‌گردانند؛

۱۶ ظرفهای بلورینی از نقره که آنها را به اندازه مناسب آماده کرده‌اند.

۱۷ و در آنجا شرابی به آنها می‌نوشانند که آمیخته به زنجبیل است.

۱۸ در آنجا چشمه‌ای به نام سلسبیل است.

۱۹ بر اطرافشان پسرانی جاودانی می‌گردند که وقتی آنها را نگاه می‌کنی، گمان می‌کنی که مرواریدهای پراکنده‌اند.

۲۰ و چون بنگری و باز نگاه کنی، نعمت و کشور بزرگی می‌بینی.

۲۱ لباسهایی از دیبای سبز و استبرق بر تن دارند و به دست بندهای نقره آراسته‌اند و پروردگارشان به آنها شراب طهور می‌نوشاند.

۲۲ این پاداش شماسست و تلاش شما قابل تقدیر و تشکر است.

۲۳ ما قرآن را بر تو نازل کردیم.

۲۴ بر حکم پروردگارت صبر کن و هیچ‌گاه از مردم گنهکار یا کافر اطاعت مکن.

۲۵ صبح و شام نام پروردگارت را یاد کن.

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۰

۲۶ و بخشی از شب را بر خدا سجده کن و شبی طولانی او را تسبیح گوی.

۲۷ این مردم، دنیا را دوست می‌دارند. در حالی که روز سختی را در پشت سر خود رها می‌کنند.

۲۸ ما آنها را خلق کردیم و ترکیب آنان را محکم نمودیم و هرگاه بخواهیم، جای آنها را به گروه دیگری می‌دهیم.

۲۹ این یک یادآوری است و هر کسی خواهد، راهی به سوی پروردگارش پیش گیر.

۳۰ و شما چیزی را نمی‌خواهید، مگر آن که خدا بخواهد که خداوند آگاه و حکیم است.

۳۱ هر کسی را خواهد در رحمت خویش جای دهد و برای ستمکاران عذاب دردناکی آماده ساخته است.

سوره مرسلات مگه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سوگند به رسولان پی در پی.

۲ و بادهای وزنده که می‌وزند.

۳ و بادهای پخش کننده ابرها که پخش می‌کنند.

۴ و جداکننده آنها که جدا می‌کنند.

۵ و سوگند به آنها که وحی را القا می‌کنند.

۶ برای رفع عذر و یا ترساندن.

۷ که آنچه به شما وعده داده شده، واقع خواهد شد.

۸ در آن زمان که ستارگان تاریک شوند.

۹ و آسمان شکافته گردد.

۱۰ و کوه‌ها از جا کنده شوند.

۱۱ و برای رسولان تعیین وقت گردد.

۱۲ برای چه زمانی تعیین وقت شده؟

۱۳ برای روز جدایی.

۱۴ و تو چه می‌دانی که روز جدایی چیست؟!

۱۵ وای بر تکذیب کنندگان در آن روز!

۱۶ آیا ملت‌های نخستین را نابود نکردیم؟

۱۷ و به دنبال آنها ملت‌های دیگر را فرستادیم.

۱۸ و بدین ترتیب با مجرمین برخورد می‌کنیم.

۱۹ وای بر تکذیب کنندگان در آن روز!

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۱

۲۰ آیا ما شما از آبی پست نیافریدیم؟

۲۱ و سپس آن را در قرارگاهی محفوظ قرار دادیم.

۲۲ تا مدتی معین.

۲۳ و قدرت داشتیم و قدرتمندی نیکو بودیم.

۲۴ وای بر تکذیب کنندگان در آن روز!

۲۵ آیا ما زمین را کفایت اهل زمین قرار ندادیم؟

۲۶ برای زنده‌ها و مردگان.

۲۷ و در آن کوه‌های بلند و استوار قرار دادیم و آبی گوارا را به شما نوشاندیم.

۲۸ وای بر تکذیب کنندگان در آن روز!

- ۲۹ اینک به سوی آنچه تکذیب می‌کردید، بروید.
- ۳۰ بروید به سوی سایه‌ای که سه شاخه دارد.
- ۳۱ که نه سایه دارد و نه از حرارت آتش حفظ می‌کند.
- ۳۲ شراره‌هایش هنگام پرتاب، به اندازه یک قصر است.
- ۳۳ آن شراره‌ها مانند شتران زرد رنگ هستند.
- ۳۴ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۳۵ امروز روزی است که سخن نمی‌گویند.
- ۳۶ به آنها اجازه عذرخواهی داده نمی‌شود.
- ۳۷ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۳۸ این روز، روز جدایی است که شما و همه پیشینیان را جمع می‌کنیم.
- ۳۹ اکنون اگر چاره‌ای دارید، انجام دهید.
- ۴۰ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۴۱ اهل تقوا در سایه درختان بهشت و کنار چشمه‌ها هستند.
- ۴۲ در بین انواع میوه‌هایی که میل داشته باشند.
- ۴۳ به آنها گفته می‌شود: بخورید و بیاشامید. گوارا باد بر شما به خاطر کارهایی که انجام می‌دادید.
- ۴۴ و ما بدین ترتیب، نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.
- ۴۵ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۴۶ بخورید و بهره‌برید در مدت کم دنیا؛ چرا که شما مجرم هستید.
- ۴۷ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۴۸ وقتی به آنها گفته می‌شود که رکوع کنید، رکوع نمی‌کنند.
- ۴۹ وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز!
- ۵۰ پس به کدامین سخن بعد از آن ایمان می‌آورند؟!
ترجمه قرآن، ص: ۵۸۲

سوره نبأ مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ از چه چیز سؤال می‌کنند؟
- ۲ از خبر بزرگ.
- ۳ که در آن اختلاف کردند.
- ۴ نه چنین است؛ به زودی خواهند فهمید.
- ۵ باز هم نه چنین است؛ به زودی خواهند فهمید.
- ۶ آیا ما زمین را بستری قرار نداده‌ایم؟
- ۷ و کوه‌ها را میخهای زمین نکردیم؟

- ۸ و شما را زن و مرد آفریدیم.
- ۹ و خواب شما را باعث آرامش قرار دادیم.
- ۱۰ و شب را پوششی نمودیم.
- ۱۱ و روز را برای زندگی و معاش.
- ۱۲ و بر بالای سر شما هفت آسمان محکم بنا کردیم.
- ۱۳ و در آن، چراغی فروزان قرار داده‌ایم.
- ۱۴ و از تراکم ابرها آبی فروزان نازل کردیم.
- ۱۵ تا به وسیله آب، دانه و گیاه را برویانیم.
- ۱۶ و باغهای پردرخت.
- ۱۷ روز جدایی، وعده گاه همه است.
- ۱۸ روزی که در صور دمیده می‌شود و شما گروه گروه می‌آید.
- ۱۹ و آسمان گشوده شود و به صورت درهای متعددی در می‌آید.
- ۲۰ و کوه‌ها به حرکت در می‌آید و مانند سراب می‌گردد.
- ۲۱ جهنم در کمینگاه است.
- ۲۲ جایگاهی برای سرکشان.
- ۲۳ سالهای زیادی در آن می‌مانند.
- ۲۴ در آنجا نه چیز خنکی می‌چشد و نه نوشیدنی گوارا.
- ۲۵ مگر آبی جوشان و مایعی از چرک و خون.
- ۲۶ پاداش مناسبی است.
- ۲۷ زیرا آنها به روز حساب امیدی نداشتند.
- ۲۸ و به کلی آیات ما را تکذیب می‌کردند.
- ۲۹ و ما همه چیز را شمارش کرده و نوشته‌ایم.
- ۳۰ پس بچشید که چیزی جز عذاب برای شما اضافه نمی‌کنیم.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۸۳
- ۳۱ به تحقیق که برای اهل تقوا پیروزی هست.
- ۳۲ باغها و انگورها.
- ۳۳ دخترانی هم سن و سال.
- ۳۴ جامهایی لبریز و پیایی.
- ۳۵ در آنجا نه سخن لغوی و نه دروغی می‌شنوند.
- ۳۶ این پاداشی از جانب پروردگار توست و عطایی کافی است.
- ۳۷ خدایی که پروردگار آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست. خدایی مهربان که هیچ کس بدون اجازه او حق سخن گفتن ندارد.
- ۳۸ روزی که روح و فرشتگان به صف می‌ایستند و هیچ‌یک جز به اجازه خدای رحمان سخن نمی‌گویند و هر چه بگویند، درست می‌گویند.

۳۹ چنین روزی حق است؛ بنا بر این هر کسی می‌خواهد راهی را به سوی پروردگارش انتخاب می‌کند.
 ۴۰ ما شما را از عذاب نزدیکی می‌ترسانیم. آن عذاب، در روزی خواهد بود که انسان به آنچه دستهایش از پیش فرستاده بنگرد و کافر گوید: ای کاش خاک بودم!

سوره نازعات مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به فرشتگانی که به سختی جان گیرند.
- ۲ سوگند به فرشتگانی که با نشاط و آسانی جان گیرند.
- ۳ سوگند به فرشتگانی که به سرعت حرکت می‌کنند.
- ۴ و از یکدیگر سبقت می‌گیرند.
- ۵ و کارها را تدبیر می‌کنند.
- ۶ روزی که زلزله بلرزاند.
- ۷ و به دنبال آن حادثه دیگری رخ می‌دهد.
- ۸ دلها در آن روز سخت پریشان است.
- ۹ چشمها به زیر افتاده است.
- ۱۰ کافران می‌گویند: آیا ما به زندگی دیگری وارد می‌شویم؟
- ۱۱ در حالی که استخوانهای پوسیده‌ای شده‌ایم.
- ۱۲ می‌گویند اگر دوباره زنده شویم زیانکار خواهیم بود.
- ۱۳ به تحقیق این بازگشت فقط یک فریاد است.
- ۱۴ ناگهان همگی از خاک روی زمین قرار می‌گیرند.
- ۱۵ ای رسول ما! آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۴

- ۱۶ در آن زمان که در سرزمین مقدس طوی خدایش او را ندا داد.
- ۱۷ برو به سوی فرعون که طغیان کرده است.
- ۱۸ و بگو: آیا می‌خواهی پاکیزه شوی؟
- ۱۹ و تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا فروتن شوی؟
- ۲۰ موسی، بزرگ‌ترین آیت الهی را به او نشان داد.
- ۲۱ ولی فرعون تکذیب و نافرمانی نمود.
- ۲۲ سپس روی برگرداند و تلاش بر مخالفت کرد.
- ۲۳ مردم را جمع کرد و دعوت نمود.
- ۲۴ آنگاه گفت که من خدای بزرگ شما هستم.
- ۲۵ در نتیجه، خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت.
- ۲۶ که در این برای آنهایی که از خدا می‌ترسند، درس عبرتی است.

- ۲۷ آیا آفریدن شما سخت تر است یا آسمان که خدایش بنا کرده؟
- ۲۸ سقف آن را بالا برده و آن را پرداخته است.
- ۲۹ شبش را تاریک و روزش را روشن گردانیده است.
- ۳۰ و زمین را بعد از آن وسعت داده.
- ۳۱ و در آن، آب و چراگاه بیرون آورده.
- ۳۲ و کوه‌ها را محکم کرد.
- ۳۳ همه به خاطر استفاده شما و چهارپایان شما بوده است.
- ۳۴ بنا بر این وقتی آن حادثه بزرگ واقع شود.
- ۳۵ روزی است که انسان به یاد تلاشهایش می‌افتد.
- ۳۶ و جهنم برای بینندگان ظاهر می‌شود.
- ۳۷ آن کسی که طغیان کرده،
- ۳۸ و زندگی دنیا را بر آخرت مقدم داشته،
- ۳۹ جایگاهش دوزخ است.
- ۴۰ و آن کسی که از مقام پروردگارش ترسیده و نفس را از هواپرستی بازداشته،
- ۴۱ جایگاهش بهشت است.
- ۴۲ از تو می‌پرسند که قیامت کی برپا می‌شود؟
- ۴۳ تو را درباره یادآوری آن چه کار؟!
- ۴۴ مرجع آن پروردگار توست.
- ۴۵ تو فقط بیم‌رسان اهل خشیت هستی.
- ۴۶ و همین که قیامت را مشاهده کنند، احساس می‌کنند همه عمرشان شامگاهی یا صبح آن بیشتر نبوده است.

سوره عبس مکه

- ترجمه قرآن، ص: ۵۸۵
- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ عبوس شد و روی برگرداند.
- ۲ چون آن مرد نابینا به سراغش آمد.
- ۳ تو چه می‌دانی؛ شاید او پاکیزه شود.
- ۴ یا اینکه به یاد خدا آید و ذکر حق او را سود بخشد.
- ۵ اما آن کسی که احساس بی‌نیازی می‌کند،
- ۶ تو به او روی می‌آوری.
- ۷ در حالی که اگر پاک نشود، گناهی بر تو نیست.
- ۸ و اما آن کسی که با کوشش به سراغ تو می‌آید.
- ۹ و او از خدا می‌ترسد.

- ۱۰ تو از او غافل می‌شود.
- ۱۱ نه چنین است؛ این قرآن یادآوری است.
- ۱۲ هر کسی خواهد از آن پند گیرد.
- ۱۳ در صحیفه‌هایی ارزشمند است.
- ۱۴ بلندمرتبه و پاکیزه است.
- ۱۵ به دست سفیران الهی.
- ۱۶ که گرامی و نیکوکارند.
- ۱۷ مرگ بر این انسان که چه قدر ناسپاس است!
- ۱۸ خداوند از چه چیز او را آفریده؟
- ۱۹ از نطفه و سپس اندازه‌گیری کرد.
- ۲۰ آنگاه راه را برای او آسان فرمود.
- ۲۱ سپس او را میراند و در قبرش کرد.
- ۲۲ آنگاه هر زمان که بخواهند، او را از قبر بیرون می‌آورد.
- ۲۳ نه چنین است؛ آنچه خدا به او فرمان داده انجام نمی‌دهد.
- ۲۴ این انسان نگاه به غذای خود کند.
- ۲۵ که ما آب را از آسمان فروریختیم.
- ۲۶ آنگاه زمین را شکافتیم.
- ۲۷ سپس در آن دانه‌ای رویانیدیم.
- ۲۸ و درخت انگور و سبزیجات.
- ۲۹ و زیتون و درخت خرما.
- ۳۰ و باغهای پردرخت.
- ۳۱ و انواع میوه و چراگاه.
- ۳۲ تا برای شما و چهارپایانتان وسیله بهره‌گیری باشد.
- ۳۳ هنگامی که آن صدای بلند بیاید.
- ۳۴ روزی است که انسان از برادر خود فرار می‌کند.
- ۳۵ همچنین از مادر و پدر خویش.
- ۳۶ و نیز از زن و فرزند خود.
- ۳۷ در آن روز هر کس وضع خاصی دارد که فقط به آن می‌پردازد.
- ۳۸ چهره‌هایی گشاده و نورانی است.
- ۳۹ خندان و شادمانند.
- ۴۰ و چهره‌هایی کدر و گرفته است.
- ۴۱ غبار و سیاهی آن را پوشانده است.
- ۴۲ آنها همان کافران بدکارند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۶

سوره تکویر مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ در آن هنگام که خورشید تاریک شود.
 - ۲ و ستارگان بی نور شوند.
 - ۳ و کوه‌ها به حرکت در آیند.
 - ۴ شتران باردار بی ساریان مانند.
 - ۵ وحوش محشور شوند.
 - ۶ دریاها آتشین گردند.
 - ۷ جانها جفت همدیگر شوند.
 - ۸ از قتل دختران زنده به گور شده سؤال شود.
 - ۹ به چه جرمی کشته شدند؟!
 - ۱۰ هنگامی که نامه‌های اعمال گشوده شود.
 - ۱۱ آسمان از جا کنده شود.
 - ۱۲ آتش دوزخ فروزان گردد.
 - ۱۳ بهشت به اهلس نزدیک شود.
 - ۱۴ در آن هنگام، هر کس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است.
 - ۱۵ سوگند به ستارگان که در حال گردشند؛
 - ۱۶ ستارگان پنهان شونده.
 - ۱۷ سوگند به شب هنگامی که تاریک شود.
 - ۱۸ و سوگند به صبح هنگامی که نفس می‌کشد.
 - ۱۹ این قرآن فرستاده شخص بزرگواری است.
 - ۲۰ که نیرومند است و نزد صاحب عرش مقامی دارد.
 - ۲۱ همگی از او اطاعت می‌کنند و امین است.
 - ۲۲ هم صحبت شما دیوانه نیست.
 - ۲۳ او امین وحی را در افق روشن دیده است.
 - ۲۴ و او درباره غیب بخیل نیست.
 - ۲۵ و قرآن سخن شیطان رانده شده نیست.
 - ۲۶ پس شما به کجا می‌روید؟
 - ۲۷ این قرآن جز یادآوری برای جهانیان نمی‌باشد.
 - ۲۸ تا هر کس از شما که بخواهد، استوار بماند.
 - ۲۹ و شما چیزی را نمی‌خواهید مگر آن که پروردگار جهانیان بخواهد.

سوره انفطار مکه

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۷

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ هنگامی که آسمان شکافته شود.

۲ و ستارگان فروریزند.

۳ دریاها روان گردند.

۴ قبرها زیر و رو گردند.

۵ آنگاه هر کس می‌داند چه پیش فرستاده و چه باقی گذاشته.

۶ ای انسان! چه چیز تو را به پروردگار کریمت مغرور ساخته؟

۷ او که تو را آفریده و پرداخته و به اعتدال درآورده.

۸ به هر صورتی که خواسته تو را ترکیب نمود.

۹ نه چنین است؛ بلکه شما روز پاداش را تکذیب می‌کنید.

۱۰ بر هر کدام از شما نگهبانانی هست؛

۱۱ نویسندگان بزرگوار.

۱۲ می‌دانند که شما چه می‌کنید.

۱۳ به حقیقت، نیکان در نعمتهای بهشتی خواهند بود.

۱۴ و بدکاران در دوزخ جای دارند.

۱۵ روز پاداش وارد آن می‌شوند.

۱۶ و هیچ‌گاه از آن غایب نگردند.

۱۷ تو چه می‌دانی که روز پاداش چیست؟

۱۸ باز تو چه می‌دانی که روز پاداش چیست؟

۱۹ روزی که کسی درباره دیگری اختیاری ندارد و همه کارها در آن روز از آن خداست.

سوره مطففین مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ وای بر کم‌فروشان!

۲ آنهایی که وقتی برای خود وزن می‌کنند، کامل می‌گیرند.

۳ و هنگامی که برای مردم وزن می‌کنند، کم می‌گذارند.

۴ آیا نمی‌دانند که آنها روزی برانگیخته می‌شوند؟

۵ در روزی بزرگ.

۶ روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان می‌ایستند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۸

- ۷ نه چنین است؛ نامه عمل بدکاران در سجین است.
- ۸ تو چه می‌دانی سجین چیست؟
- ۹ نامه‌ای است نوشته شده.
- ۱۰ وای بر تکذیب کنندگان در آن روز!
- ۱۱ همان‌هایی که روز پاداش را تکذیب می‌کنند.
- ۱۲ فقط کسانی آن را تکذیب می‌کنند که تجاوزپیشه و گنهکارند.
- ۱۳ همان‌هایی که وقتی آیات ما برای آنان خوانده می‌شود، می‌گویند: افسانه پیشینیان است.
- ۱۴ نه چنین است؛ بلکه دل‌هایشان به خاطر رفتارشان زنگ زده است.
- ۱۵ نه چنین است؛ آنان در آن روز از پروردگارشان محجوبند.
- ۱۶ آنگاه وارد جهنم خواهند شد.
- ۱۷ سپس به آنها گفته می‌شود: این، همان چیزی است که تکذیب می‌کردید.
- ۱۸ نه چنین است؛ نامه اعمال نیکان در علین است.
- ۱۹ تو چه می‌دانی که علین چیست.
- ۲۰ نامه‌ای است نوشته شده.
- ۲۱ شاهد بر آن، مقربان در گاه الهی هستند.
- ۲۲ نیکان در نعمتهای بهشت هستند.
- ۲۳ بر تختها تکیه زده می‌نگرند.
- ۲۴ طراوت نعمت بهشتی را از چهره‌هایشان می‌شناسی.
- ۲۵ از شراب زلال سربسته بنوشند.
- ۲۶ که مهر آن از مشک است؛ پس مشتاقان باید بر یکدیگر پیشی گیرند.
- ۲۷ ترکیب آن از تسنیم است؛
- ۲۸ چشمه‌ای که مقربان در گاه الهی از آن می‌نوشند.
- ۲۹ بدکاران به اهل ایمان می‌خندیدند.
- ۳۰ و هنگامی که از کنارشان می‌گذشتند، به همدیگر چشمک می‌زدند.
- ۳۱ و وقتی به سوی خانواده خود می‌رفتند، شادمان بودند.
- ۳۲ و هنگامی که اهل ایمان را می‌دیدند می‌گفتند: اینها همان گمراهان هستند.
- ۳۳ در حالی که آنها را به نگهبانی اهل ایمان نفرستاده بودند.
- ۳۴ حالا امروز، روزی است که اهل ایمان به کافران می‌خندند.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۸۹
- ۳۵ بر تختها تکیه زده می‌نگرند.
- ۳۶ آیا کافران پاداش اعمال خود را گرفتند؟

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ هنگامی که آسمان شکافته شود.
 - ۲ و از فرمان پروردگار خویش اطاعت کند و شایسته است چنین باشد.
 - ۳ هنگامی که زمین کشیده شود.
 - ۴ و هر چه در درون دارد، بیرون می‌ریزد و تخلیه می‌شود.
 - ۵ و از فرمان پروردگار خویش اطاعت کند و شایسته است چنین باشد.
 - ۶ ای انسان! تو در راه پروردگارت تلاش می‌کنی و نتیجه آن را خواهی دید.
 - ۷ اما آن کسی که نامه عملش را به دست راست او می‌دهند.
 - ۸ پس به زودی حساب آسانی از او می‌شود.
 - ۹ و شادمان به خانواده‌اش برمی‌گردد.
 - ۱۰ و اما آن کسی که نامه عملش به پشت سرش داده می‌شود.
 - ۱۱ به زودی فریاد می‌زند که من هلاک شدم.
 - ۱۲ و در شعله‌های آتش سوزان می‌سوزد.
 - ۱۳ در حالی که در بین خانواده‌اش شادمان بود.
 - ۱۴ او گمان می‌کرد که هرگز باز نخواهد گشت.
 - ۱۵ آری پروردگارش نسبت به او بیناست.
 - ۱۶ سوگند به شفق.
 - ۱۷ و سوگند به شب و آنچه می‌پوشاند.
 - ۱۸ و سوگند به ماه هنگامی که کامل می‌شود.
 - ۱۹ که شما از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید.
 - ۲۰ چرا کافران ایمان نمی‌آورند؟!.
 - ۲۱ وقتی قرآن برای آنها تلاوت می‌شود، سجده نمی‌کنند.
 - ۲۲ بلکه کافران تکذیب‌کنندگانند.
 - ۲۳ خداوند نسبت به آنچه در دل می‌پروراند، آگاه‌تر است.
 - ۲۴ بنا بر این به آنان بشارت عذاب دردناک ده.
 - ۲۵ جز آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند که برای آنها پاداشی بدون منت خواهد بود.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۰

سوره بروج مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به آسمان که دارای برجهایی است.
- ۲ و سوگند به روز موعود.
- ۳ و سوگند به شاهد و مشهود.

- ۴ اصحاب گودال کشته شدند.
- ۵ همان‌هایی که آتش شعله‌ور در گودال برپا کرده بودند.
- ۶ و خود در کنار آن نشسته بودند.
- ۷ و آنچه را بر سر اهل ایمان آورده بودند، تماشا می‌کردند.
- ۸ آنهایی که هیچ ایرادی به اهل ایمان نداشتند، جز آن که به خدای مقتدر و ستوده ایمان آورده بودند.
- ۹ خدایی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و خداوند بر همه چیز شاهد است.
- ۱۰ آنانی که مردان و زنان با ایمان را شکنجه دادند و توبه نکردند، برای آنها عذاب جهنم و عذاب آتش فروزان خواهد بود.
- ۱۱ آنانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، برای آنها باغهایی در بهشت است که از زیر درختانش نهرها جاری است. این است رستگاری بزرگ.
- ۱۲ به تحقیق که مجازات پروردگارت بسیار سخت است.
- ۱۳ او که به وجود آورنده و اعاده‌کننده است.
- ۱۴ او که بخشنده و اهل مودت است.
- ۱۵ صاحب عرش و با عظمت است.
- ۱۶ آنچه اراده می‌کند، به اجرا درمی‌آورد.
- ۱۷ آیا داستان سپاهیان به تو رسیده است؟
- ۱۸ سپاهیان فرعون و ثمود.
- ۱۹ کافران دایم مشغول تکذیب هستند.
- ۲۰ و خداوند در اطراف آنها بر ایشان احاطه دارد.
- ۲۱ بلکه این قرآنی با عظمت است.
- ۲۲ که در لوحی محفوظ است.

سوره طارق مکه

- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۱
- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ سوگند به آسمان و سوگند به طارق.
- ۲ تو چه می‌دانی که طارق چیست؟
- ۳ ستاره‌ای است درخشانده.
- ۴ که برای هر کس محافظی هست.
- ۵ بنا بر این انسان بنگرد که از چه چیز خلق شده است.
- ۶ از آبی جهنده آفریده شده.
- ۷ که از پشت مرد و دنده‌های زن بیرون می‌آید.
- ۸ البته او می‌تواند او را بازگرداند.
- ۹ روزی که باطنها آشکار می‌شود.

- ۱۰ برای انسان هیچ نیرو و یاوری نخواهد بود.
- ۱۱ سوگند به آسمان پر باران.
- ۱۲ و سوگند به زمین پر شکاف.
- ۱۳ که قرآن کلامی جداکننده حق از باطل است.
- ۱۴ و آن هرگز شوخی نیست.
- ۱۵ کافران پی در پی نیرنگ می‌زنند.
- ۱۶ ما هم نیرنگ آنها را بی‌اثر می‌کنیم.
- ۱۷ پس ای رسول ما! کافران را مهلت ده؛ مهلتی اندک.

سوره اعلیٰ مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ ای رسول ما! به نام پروردگار بلندمرتبهات تسبیح گوی.
 - ۲ او که آفرید و سپس منظم کرد.
 - ۳ او که اندازه‌گیری کرد و هدایت نمود.
 - ۴ او که گیاهان را از زمین رویانید.
 - ۵ آنگاه آن را خشک و تیره کرد.
 - ۶ ما آیات را به زودی برای تو می‌خوانیم تا فراموش نکنی.
 - ۷ مگر آنچه را که خدا بخواهد که او آشکار و پنهان را می‌داند.
 - ۸ و ما راه آسان را در اختیار تو می‌گذاریم.
 - ۹ تو پند بده، اگر پند دادن مفید باشد.
 - ۱۰ به زودی آن کسی که از خدا می‌ترسد، پند می‌پذیرد.
 - ۱۱ و آن کسی که بدبخت است، از آن دوری می‌کند.
 - ۱۲ آن کسی که در آتش بزرگ دوزخ وارد می‌شود.
 - ۱۳ در آن آتش، نه می‌میرد و نه زنده می‌شود.
 - ۱۴ به تحقیق آن کسی که تزکیه نفس کرد رستگار گشت.
 - ۱۵ همان کسی که نام پروردگار خویش را یاد کرد و نماز خواند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۲

- ۱۶ ولی شما زندگانی دنیا را مقدم می‌دارید.
- ۱۷ در حالی که آخرت بهتر و استوارتر است.
- ۱۸ این سخنان در کتابهای پیشینیان آمده است؛
- ۱۹ در کتاب ابراهیم و کتاب موسی.

سوره غاشیه مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ آیا داستان حادثه فراگیرنده به تو رسیده است؟
 - ۲ در آن روز چهره‌هایی خاشعند.
 - ۳ عمل کرده و رنج برده‌اند.
 - ۴ وارد بر آتش سوزان می‌شوند.
 - ۵ از چشمه جوشان جهنم می‌نوشند.
 - ۶ غذایی جز خار بدبو ندارند.
 - ۷ که با آن غذا نه چاق می‌شوند و نه سیر می‌گردند.
 - ۸ چهره‌هایی در آن روز شاداب و باطراوتند.
 - ۹ به خاطر تلاش خود خوشحالند.
 - ۱۰ در بهشت بلندمرتبه جای دارند.
 - ۱۱ بهشتی که در آن سخن لغوی نشنوند.
 - ۱۲ در آن بهشت چشمه‌ای جاری است.
 - ۱۳ در آن تختهای بلندی است.
 - ۱۴ و ظرفهایی مهیا برای نوشیدن.
 - ۱۵ و پستی‌هایی در کنار هم.
 - ۱۶ و فرشهای گسترده‌شده.
 - ۱۷ آیا به آفرینش شتر نمی‌نگرند که چگونه خلق شده است؟
 - ۱۸ و به آسمان نظر نمی‌کنند که چگونه برافراشته شده است؟
 - ۱۹ و کوه‌ها چگونه در جای خود نصب گردیده‌اند؟
 - ۲۰ و به زمین که چگونه گسترده شده است؟
 - ۲۱ پس ای رسول ما! تو پند ده؛ زیرا که تو فقط پنددهنده‌ای.
 - ۲۲ و تو بر آنها سلطه‌گر نیستی.
 - ۲۳ مگر آن کسی که روی برگرداند و کافر شود.
 - ۲۴ که البته خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات خواهد کرد.
 - ۲۵ به تحقیق که بازگشت آنها به سوی ماست.
 - ۲۶ سپس به یقین حساب آنها با ما خواهد بود.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۳

سوره فجر مکه

ترجمه قرآن ۶۰۴

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سوگند به سپیده‌دم.

- ۲ سوگند به شبهای دهگانه.
- ۳ سوگند به زوج و فرد.
- ۴ سوگند به شب هنگامی که به روز تبدیل می‌شود.
- ۵ آیا در آنچه گفته شد، برای عاقلان سوگندی هست؟
- ۶ آیا ندیدی که پروردگارت با قوم عاد چه کرد؟
- ۷ با شهر ارم و ستونهای با عظمتش.
- ۸ شهری که مثل آن در نقاط دیگر ساخته نشده بود.
- ۹ آیا ندیدی که پروردگارت با قوم ثمودی که از سنگها کاخها ساختند، چه کرد؟
- ۱۰ با فرعونى که دارای عوامل قدرت بود.
- ۱۱ همان‌هایی که در شهرها طغیان کرده بودند.
- ۱۲ و در شهرها فساد زیادی ایجاد کردند.
- ۱۳ پروردگارت تازیانه عذاب را بر سر آنان کوبید؛
- ۱۴ زیرا که پروردگارت در کمینگاه است.
- ۱۵ و این انسان وقتی پروردگارش او را امتحان می‌کند و به او کرم می‌نماید و نعمتش می‌دهد، می‌گوید: پروردگارم مرا گرامی داشته است.
- ۱۶ و هرگاه پروردگارش او را امتحان کند و روزیش را تنگ نماید، می‌گوید: پروردگارم به من توهین کرده است.
- ۱۷ نه چنین است؛ بلکه به خاطر آن است که شما یتیمان را اکرام نمی‌کنید.
- ۱۸ و همدیگر را به غذا دادن به فقیران تشویق نمی‌نمایید.
- ۱۹ و میراث را یک‌جا می‌خورید.
- ۲۰ و ثروت دنیا را بسیار دوست می‌دارید.
- ۲۱ نه چنین است؛ روزی که زمین در هم کوبیده شود.
- ۲۲ و فرمان پروردگارت و فرشتگان صف در صف فرارسد.
- ۲۳ جهنم را آن روز بیاورند. آنگاه این انسان به خود می‌آید؛ ولی چه سودی به حال او دارد؟!
ترجمه قرآن، ص: ۵۹۴
- ۲۴ می‌گوید: ای کاش در دنیا برای زندگی آخرتم چیزی می‌فرستادم!
- ۲۵ در آن روز، هیچ‌کس مثل او عذاب نکشد.
- ۲۶ و هیچ‌کس مثل او در بند کشیده نشود.
- ۲۷ ای صاحب نفس مطمئن!
- ۲۸ به سوی پروردگارت بازگرد، در حالی که هم تو از خدا راضی هستی و هم خدا از تو راضی است.
- ۲۹ پس در جمع بندگانم وارد شو.
- ۳۰ و در بهشتم در آی.

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ سوگند به این شهر.
 - ۲ شهری که تو در آن جای داری.
 - ۳ سوگند به پدر و فرزند.
 - ۴ خداوند این انسان را در رنج و سختی آفرید.
 - ۵ آیا گمان می‌کند که هیچ‌کس بر او مسلط نیست؟
 - ۶ که می‌گوید من ثروت زیادی را نابود کرده‌ام.
 - ۷ آیا گمان می‌کند هیچ‌کس او را ندیده است؟
 - ۸ آیا برای او دو چشم بینا قرار ندادیم؟
 - ۹ و یک زبان و دو لب.
 - ۱۰ و آیا او را به راه خیر و شرّ هدایت نکردیم؟
 - ۱۱ پس چرا به کار سخت تن نداد؟
 - ۱۲ تو چه می‌دانی که کار سخت چیست.
 - ۱۳ برده‌ای را آزاد کردن.
 - ۱۴ یا غذا دادن در روز قحطی.
 - ۱۵ یا به یتیم فامیل احسان نمودن.
 - ۱۶ یا فقیر خاک نشینی را دستگیری کردن.
 - ۱۷ سپس از آنهایی باشد که ایمان آورده و همدیگر را به شکیبایی و محبت سفارش می‌کنند.
 - ۱۸ اینها دست راستی‌ها هستند.
 - ۱۹ و آنان که به آیات ما کافر شدند، دست چپی‌ها هستند.
 - ۲۰ بر اینها آتشی سرپوشیده احاطه دارد.

سوره شمس مکه

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۵

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ سوگند به خورشید و نورافشانی‌اش.
 - ۲ سوگند به ماه، وقتی که بعد از خورشید تابان شود.
 - ۳ سوگند به روز، هنگامی که زمین را روشن می‌کند.
 - ۴ سوگند به شب، وقتی که زمین را می‌پوشاند.
 - ۵ سوگند به آسمان و آن کسی که آن را ساخت.
 - ۶ سوگند به زمین و آن کسی که آن را گسترانید.
 - ۷ سوگند به نفس انسان و آن کسی که آن را پرداخت.
 - ۸ و سپس شرّ و خیرش را به او الهام فرمود.

- ۹ که هر کس خود را تزکیه کرد، رستگار گشت.
- ۱۰ و هر کس خود را با گناه آلوده ساخت، زیانکار شد.
- ۱۱ قوم ثمود به خاطر طغیانشان پیامبرشان را تکذیب کردند.
- ۱۲ شقی‌ترین آنان برخاست.
- ۱۳ آنگاه رسول الهی به آنها گفت: این ناقه خداست. سیرابش کنید.
- ۱۴ او را تکذیب کردند و ناقه را کشتند. پروردگارش آنها را به خاطر گناهانشان نابود کرد و شهرشان را با خاک یکسان نمود.
- ۱۵ و از نابود کردنشان باکی نداشت.

سوره لیل مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به شب، هنگامی که زمین را می‌پوشاند.
- ۲ سوگند به روز، هنگامی که زمین را روشن می‌کند.
- ۳ سوگند به آن خدایی که نر و ماده را آفرید.
- ۴ که تلاش شما متفاوت است.
- ۵ و اما آن کسی که انفاق می‌کند و از خدا می‌ترسد،
- ۶ و نیکی را تصدیق می‌کند.
- ۷ پس زود است که او را در مسیر آسانی قرار دهیم.
- ۸ و اما آن کسی که بخل می‌ورزد و احساس بی‌نیازی می‌کند،
- ۹ و نیکی را تکذیب می‌نماید.
- ۱۰ پس زود است که او را در مسیر سختی قرار دهیم.
- ۱۱ و در هنگام سقوط به جهنم، ثروتش بی‌نیازش نمی‌کند.
- ۱۲ هدایت کردن با ماست.
- ۱۳ دنیا و آخرت نیز از آن ماست.
- ۱۴ بنا بر این از آتشی که شعله می‌کشد، شما را می‌ترسانم.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۶
- ۱۵ که جز بدبخت‌تر وارد آن نشود.
- ۱۶ همان‌که آیات الهی را تکذیب کرد و روی برگرداند.
- ۱۷ به زودی باتقواترین مردم از آتش دور داشته می‌شود.
- ۱۸ آن کسی که ثروت خود را می‌بخشد تا پاک شود.
- ۱۹ و هیچ‌کس را نزد او نعمتی نیست تا پاداش دهد.
- ۲۰ جز آن کسی که فقط رضای پروردگار بلندمرتبه خویش را طلب می‌کند.
- ۲۱ و زود باشد که راضی شود.

سوره ضحیٰ مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به روز روشن.
- ۲ سوگند به شب، هنگامی که آرام گیرد،
- ۳ که پروردگارت نه تو را ترک کرده و نه دشمنت شده.
- ۴ و آخرت برای تو بهتر است از دنیا.
- ۵ و به زودی پروردگارت آن قدر به تو می‌بخشد تا راضی شوی.
- ۶ آیا یتیم نیافت و سپس پناهت داد؟
- ۷ و تو را ره گم کرده یافت، آنگاه هدایت کرد.
- ۸ و تو را فقیر یافت، بی‌نیازت نمود.
- ۹ بنا بر این یتیم را مشمول قهر خود قرار مده.
- ۱۰ سؤال کننده را از خود مران.
- ۱۱ و نعمت پروردگارت را بازگو کن.

سوره انشراح مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ آیا سینه‌ات را گشاده نساختم؟
 - ۲ و آیا بار سنگین را از تو برداشتیم؟
 - ۳ همان باری که بر پشت سنگینی می‌کرد.
 - ۷ هرگاه فراغت یافتی، به عبادت کوش.
 - ۸ و به سوی پروردگارت رغبت کن.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۷

سوره تین مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

- ۱ سوگند به انجیر و زیتون.
- ۲ سوگند به طور سینا.
- ۳ سوگند به این شهر امن.
- ۴ که ما انسان را در بهترین شکل آفریدیم.
- ۵ آنگاه او را سفله سفلگان کردیم.
- ۶ مگر آنهایی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده که برای آنان پاداشی بی‌منت است.
- ۷ پس چرا بعد از این دلایل، روز پاداش را تکذیب می‌کنی؟!

۸ آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست؟!

سوره علق مگه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ بخوان به نام پروردگارت؛ او که جهان را آفرید.
 - ۲ انسان را از خون بسته خلق کرد.
 - ۳ بخوان که پروردگارت بزرگوارتر است.
 - ۴ او که به وسیله قلم پیاموخت.
 - ۵ به انسان آنچه نمی‌دانست، تعلیم داد.
 - ۶ نه چنین است، این انسان طغیان می‌کند،
 - ۷ هنگامی که احساس بی‌نیازی کند.
 - ۸ به تحقیق بازگشت همگی به سوی پروردگار توست.
 - ۹ ای رسول ما! آیا دیدی آن کسی را که نهی می‌کرد؟
 - ۱۰ بنده‌ای را که به نماز ایستاده بود.
 - ۱۱ آیا دیدی اگر در مسیر هدایت باشد؟
 - ۱۲ و یا مردم را به پرهیزکاری دعوت کند؟
 - ۱۳ آیا دیدی اگر تکذیب کند و روی برگرداند؟
 - ۱۴ آیا ندانست که خدا همه چیز را می‌بیند؟
 - ۱۵ نه چنین است؛ اگر دست بر ندارد، موی جلوی سرش را می‌گیریم.
 - ۱۶ موی پیشانی دروغ‌گوی خطاکار را.
 - ۱۷ آنگاه هر کسی را می‌خواهد صدا زند.
 - ۱۸ ما هم به زودی آتشیانان دوزخ را صدا می‌زنیم.
 - ۱۹ نه چنین است؛ اطاعت او مکن و سجده کن و تقرب جوی.
- ترجمه قرآن، ص: ۵۹۸

سوره قدر مگه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ ما آن قرآن را در شب قدر نازل کردیم.
 - ۲ و تو چه می‌دانی که شب قدر چیست.
 - ۳ شب قدر، از هزار ماه بهتر است.
 - ۴ در شب قدر فرشتگان و روح به اجازه پروردگارشان برای هر کاری نازل می‌شوند.
 - ۵ شبی که تا طلوع فجر، سلامتی و رحمت است.

سوره یَٰسین مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ کافران اهل کتاب و مشرکان دست بردار نبودند تا دلیل روشنی برای آنها بیاید.

۲ پیامبری از جانب پروردگار که صحیفه‌های پاکیزه می‌خواند.

۳ که در آن نوشته‌هایی پرارزش هست.

۴ و اهل کتاب گرفتار تفرقه نشدند، مگر بعد از آن که دلیل روشن برای آنها آمد.

۵ و به آنها فرمانی داده نشده بود، جز آنکه خدا را بندگی کنند و دین را خاص او قرار دهند و معتدل باشند و نماز را برپادارند و زکات را پرداخت نمایند که این است دین پایدار.

۶ کافران اهل کتاب و مشرکین در آتش جهنم جای دارند و برای همیشه در آن می‌مانند؛ زیرا اینها بدترین خلق خدا هستند.

۷ آنهایی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام دادند، بهترین خلق خدا هستند.

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۹

۸ پاداش آنها نزد پروردگارشان باغهای بهشتی است که جاودانه می‌باشد. نهرها از زیر درختانش جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند. خدا از آنها راضی است و آنها نیز از خدا راضی هستند و این همه، برای کسی است که از خدای خویش می‌ترسد.

سوره زلزله مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ هنگامی که زمین به شدت به لرزه درآید.

۲ و زمین بارهای سنگین خویش را بیرون اندازد.

۳ انسان می‌گوید: چه خبر شده؟!؛

۴ در آن روز زمین اخبارش را بازگو می‌کند؛

۵ زیرا که پروردگارت به او وحی کرده است.

۶ در آن روز مردم متفرق می‌شوند تا کارهای خود را ببینند.

۷ پس هرکس به اندازه ذره‌ای کار نیک کرده باشد، آن را می‌بیند.

۸ و هرکس به اندازه ذره‌ای کار بد کرده باشد، آن را می‌بیند.

سوره عادیات مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ سوگند به اسبان تیزرو که نفس نفس می‌زنند.

۲ و در برخورد سم آنها بر سنگها آتش افروخته شد.

۳ و سوگند به حمله‌وران صبحگاهی.

۴ که در جبهه جنگ غباری برپا می‌کنند.

۵ و دشمن را در حلقه محاصره خود درمی‌آورند.

- ۶ که این انسان، نسبت به پروردگارش ناسپاس است.
- ۷ و او خود بر این ناسپاسی گواه است.
- ۸ و او به شدت علاقه‌مند به ثروت دنیاست.
- ۹ آیا نمی‌داند که روزی اهل قبور همگی برانگیخته می‌شوند؟
- ترجمه قرآن، ص: ۶۰۰
- ۱۰ و آنچه در سینه‌هاست آشکار می‌گردد؟
- ۱۱ زیرا که پروردگارشان در آن روز به وضع آنها کاملاً آگاه است.

سوره قارعه مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ روز در هم شکن.
- ۲ چه روز در هم شکنی.
- ۳ تو چه دانی روز در هم شکن چیست.
- ۴ روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده باشند.
- ۵ و کوه‌ها مانند پشم زده شده متلاشی می‌گردند.
- ۶ آن کسی که وزنه اعمالش سنگین باشد.
- ۷ او در زندگی رضایت‌بخشی است.
- ۸ و آن کسی که وزنه اعمالش سبک باشد.
- ۹ جایگاهش هاویه دوزخ است.
- ۱۰ و تو چه می‌دانی که هاویه چیست.
- ۱۱ آتشی سوزنده است.

سوره تکوین مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ زیاده‌طلبی شما را سرگرم کرده.
- ۲ تا آنجا که به قبرها رسیدید.
- ۳ نه چنین است؛ به زودی خواهید فهمید.
- ۴ باز نه چنین است؛ به زودی خواهید فهمید.
- ۵ نه چنین است؛ اگر شما به آخرت یقین داشتید.
- ۶ البته جهنم را خواهید دید.
- ۷ سپس با دیده یقین آن را خواهید دید.
- ۸ و آنگاه در آن روز از نعمتها بازخواست خواهید شد.
- ترجمه قرآن، ص: ۶۰۱

سوره عصر مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ سوگند به عصر.
 - ۲ که این انسان در زیان است.
 - ۳ جز آنانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و یکدیگر را به شکیبایی و صبر سفارش نموده‌اند.

سوره همزه مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ وای بر هر عیب‌جوی طعنه‌زن!
 - ۲ همان کسی که ثروت جمع می‌کند و آن را می‌شمرد.
 - ۳ گمان می‌کند که ثروتش، جاودانه‌اش می‌کند.
 - ۴ نه چنین است؛ در حطمه خواهد افتاد.
 - ۵ تو چه دانی حطمه چیست.
 - ۶ آتش الهی است که فروزان می‌باشد.
 - ۷ آتشی که از دلها سر می‌زند.
 - ۸ آتشی که آنها را احاطه کرده.
 - ۹ چون ستونهای بلند زبانه کشیده.

سوره فیل مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ آیا ندیدی که پروردگارت با اصحاب فیل چه کرد؟
 - ۲ آیا نیرنگ آنها را بی‌اثر نساخت؟
 - ۳ و بر سر آنها پرندگان به نام ابابیل فرستاد،
 - ۴ که با سنگهایی از سفالین آنها را هدف قرار دادند.
 - ۵ و آنها را چون گاه خرد شده گردانید.
- ترجمه قرآن، ص: ۶۰۲

سوره قریش مکه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ برای آنکه قریش الفت گیرند.
 - ۲ و الفت آنها در سفرهای زمستانی و تابستانی برقرار بماند؛
 - ۳ بنا بر این باید پروردگار این خانه را عبادت کنند.

۴ همان که آنها را از گرسنگی رهانید و از ترس ایمن ساخت.

سوره ماعون مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ آیا آن کسی که روز پاداش را تکذیب کرد، دیدی؟

۲ این، همان کسی است که یتیم را از خود می‌راند.

۳ و به غذا دادن به مستمندان تشویق نمی‌کرد.

۴ پس وای بر نماز گزاران!

۵ نماز گزارانی که از نماز خود غافلند.

۶ همان‌هایی که اهل ریاکاری هستند.

۷ و دیگران را حتی از کمکهای جزئی، منع می‌کنند.

سوره کوثر مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ ما به تو خیر فراوان دادیم؛

۲ بنا بر این برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن.

۳ که دشمن تو مقطوع النسل و بی‌دنباله است.

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۳

سوره کافرون مکه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بگو: ای کافران!

۲ من آنچه را که شما عبادت می‌کنید، عبادت نمی‌کنم.

۳ و نه شما آنچه را من عبادت می‌کنم، عبادت می‌نمایید.

۴ و نه من آنچه را شما عبادت می‌کنید، عبادت می‌نمایم.

۵ و نه شما آنچه من عبادت می‌کنم، عبادت می‌نمایید.

۶ دین شما برای شما و دین من برای من.

سوره نصر مدینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ هنگامی که یاری و پیروزی خدا بیاید،

۲ می‌بینی که مردم گروه گروه به دین خدا وارد می‌شوند.

۳ بنا بر این، پروردگارت را تسبیح و حمد گوی که او بسیار توبه‌پذیر است.

سوره مسد مگه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ بریده باد هر دوست ابی لهب و بریده گردید.
 - ۲ ثروتش و آنچه به دست آورد، کاری برایش انجام نداد.
 - ۳ به زودی وارد آتشی شعله‌ور می‌شود.
 - ۴ با همسرش که هیزم کش است.
 - ۵ و طنابی از لیف خرما به گردن دارد.
- ترجمه قرآن، ص: ۶۰۴

سوره اخلاص مگه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ بگو: خدا یکی است.
 - ۲ خداوند بی‌نیاز است.
 - ۳ نه فرزند دارد و نه خود فرزند کسی است.
 - ۴ و هیچ کس همتای او نمی‌باشد.

سوره فلق مگه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح.
 - ۲ از شر آنچه آفریده است.
 - ۳ و از شر شب، هنگامی که تاریک می‌شود.
 - ۴ و از شر آنهایی که در گره‌ها می‌دمند و جادو می‌کنند.
 - ۵ و از شر حسود وقتی که حسودی می‌کند.

سوره ناس مدینه

- به نام خداوند بخشنده مهربان
- ۱ بگو: پناه می‌برم به پروردگار انسانها.
 - ۲ فرمانروای انسانها.
 - ۳ پروردگار انسانها.
 - ۴ از شر وسوسه خناس.
 - ۵ همان که در دل‌های انسانها وسوسه می‌کند؛
 - ۶ خواه از جن باشد یا انسان.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۲۴۰۲۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و...

ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج‌رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

